Sogne & Opdrtad formandskab.

Norsk Lovtidende.

Samling af Love, Resolutioner m. m.

2den Afdeling.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning.

1887.

Udgiver: E. R. Bætzmann.

Kristiania
Grøndahl & Søns Bogtrykkeri.

Karl Lodtkemper.

Samling af Sang, Skolesalmer m. m.

Ved Uddeling.

Udgivet efter offentlig Foranstaltning.

1887.

Udgivet af M. Hagemann.

Kristiania
Brødrene A. Sars Bogtrykkeri.

Norsk Lovtidende

2den Afdeling.

1887.

Tillæg til Aargangen 1886.

1886

Kongelig Resolution — afgiven i sammensat Statsraad —, 22 Oktbr.
hvorved er bestemt, at nedennævnte svenske og norske Konsulater skulle erholde følgende udvidede Distrikter, nemlig:

Generalkonsulatet i Berlin: Staden Berlin, de preussiske Provindser Brandenburg, Sachsen og Posen samt Hertugdømmet Braunschweig;

Konsulatet i Bremen: Staden Bremen med Omraade, Storhertugdømmet Oldenburg og den preussiske Provinds Hannovers ved Weser og Nordsøen beliggende Havne:

Konsulatet i Breslau: den preussiske Provinds Schlesien.

Generalkonsulatet i Dresden: Kongeriget Sachsen med Undtagelse af Staden Leipzig;

Konsulatet i Düsseldorf: de preussiske Provindser Westphalen og Rhinprovindsen;

Generalkonsulatet i Frankfurt am Main: Staden Frankfurt, den preussiske Provinds Hessen-Nassau og Storhertugdømmet Hessen;

Konsulatet i Hannover: den preussiske Provinds Hannover med Undtagelse af de Dele deraf ved Kysten, som høre under Konsulatet i Bremen og Generalkonsulatet i Hamburg eller Provindsens ved Nordsøen, Weser og Elben beliggende Havne;

Konsulatet i Karlsruhe: Storhertugdømmet Baden og den Bayerske Provinds Pfalz, og

Konsulatet i Nürnberg: de Bayerske Provindser Unter-, Ober- og Mittel-Franken og Ober-Pfalz;

samt at nye svenske og norske ulønnede Konsulater efterhaanden skal oprettes:

22 Oktbr. i München med Distrikt omfattende de Bayerske Provindser Ober- og Nieder-Bayern samt Schwaben;

i Strasburg med Rigslandet Elsass-Lothringen til Distrikt; og

i Weimar med Distrikt omfattende Staterne i Thüringen.

22 Oktbr. **Kongelig Resolution** — afgiven i sammensat Statsraad —, hvorved bl. a. er bestemt:

At den lønnede svenske og norske Generalkonsulspost i Alexandria inddrages fra Begyndelsen af Aaret 1887, og at der i dens Sted oprettes et ulønnet svensk og norsk Generalkonsulat med Ægypten til Distrikt; og

at Generalkonsulatets vordende Indehaver skal være berettiget til at oppebære et aarligt Bidrag til Kontorudgifter uden Regnskabspligt, stort Kr. 3500.

22 Oktbr. **Kongelig Resolution** — afgiven i sammensat Statsraad —, hvorved er bestemt:

At den definitive Regulering af det svenske og norske Generalkonsulat i Shanghai indtil Videre skal stilles i Bero;

at Ministeren for de udenrigske Anliggender bemyndiges til indtil Videre at overdrage Bestyrelsen af Generalkonsulatet til en anden Magts lønnede Konsul paa Stedet og til at beskikke en dertil skikket Mand til ligeledes indtil Videre at forestaa den lønnede Vicekonsuls- og Konsulatsekretærpost;

at den Vikar, som under den ved seneste Indehavers Død opstaaede Ledighed har bestyret Embedet som Generalkonsul, skal være berettiget til fra Begyndelsen af Juli Maaned 1886 at oppebære en Godtgjørelse af otte Tusinde Kroner aarligt, hvilken Godtgjørelse ogsaa skal tilkomme den Vikar, som herefter kommer til at forestaa Posten indtil en tilforordnet Vicekonsul kan ankomme til Stedet og overtage sin Post;

at den tilforordnede Vicekonsul skal være berettiget til at oppebære — foruden Reiseomkostninger til og fra Shanghai efter til Ministeren for de udenrigske Anliggender indsendt og af ham godkjendt Regning — den nu bestemte Gage af tolv Tusinde Kroner, dog med Fradrag af, hvad der tilkommer den tilforordnede Generalkonsul for den Tid, som forløber, indtil Vicekonsulen overtager sin Post; samt

at Kontorbidraget til Generalkonsulatet med uforandret Beløb af fire Tusinde Kroner om Aaret skal udgaa som hidtil med Forpligtelse til derfor at aflægge Regnskab.

22 Oktbr. **Kongelig Resolution** — afgiven i sammensat Statsraad —, hvorved er bestemt:

At det svenske og norske Konsulat i Melbourne indtil

Videre skal bibeholdes som ulønnet og med uforandret Distrikt, 22 Oktbr.
omfattende den engelske Koloni Viktoria og Øen Tasmania eller
Van Diemens Land;

at Konsulatets vordende Indehaver, der skal være forpligtet til at finde sig saavel i de forandrede Bestemmelser angaaende Konsulers Pligter og Rettigheder, der i Fremtiden naadigst maatte blive fastsatte, som i de Bestemmelser, der maatte blive en Følge af en eventuel ny Ordning af de forenede Rigers Konsulatvæsen i Australien, og saaledes ogsaa være pligtig til at fratræde sin Post, hvis Omordningen paakræver dette, — skal være berettiget til fra og med Maaneden næst efter den, hvori han udnævnes til Posten, at oppebære et aarligt Bidrag af Konsulskassen til Kontorudgifter uden Regnskabspligt, stort sex Tusinde Kroner, med Forpligtelse til, saafremt han ikke selv taler og skriver det svenske eller norske Sprog, stedse at holde en Betjent, som er et af disse Sprog fuldt mægtig.

Kongelig Resolution — afgiven i sammensat Statsraad —, 19 Novbr.
hvorved er bestemt:

At Konsulatet i Vera Cruz skal ophøre at kaldes Generalkonsulat, men bibeholdes som ulønnet med et til Staten Vera Cruz indskrænket Distrikt;

at det Konsulatet i Vera Cruz iøvrigt hidtil tillagte Distrikt skal henlægges under Generalkonsulatet i Staden Mexiko;

at dette Generalkonsulat herefter skal omfatte Mexikos forenede Stater med Undtagelse af Staten Vera Cruz.

Kongelig Resolution — afgiven i sammensat Statsraad —, 10 Decbr.
hvorved er bestemt:

At der i Genua skal oprettes et lønnet Generalkonsulat med Distrikt omfattende de italienske Provindser Piemont, Ligurien og Lombardiet samt ved indtræffende Ledighed i Konsulatet i Livorno, saavel det under sidstnævnte Konsulat for Tiden henlagte Omraade eller den italienske Provinds Toskana og Kyststrækningen af den italienske Provinds Rom, som den øvrige Del af sidstnævnte Provinds, undtagen Staden Rom;

at samtlige Indehaveren af Generalkonsulatet efter gjældende Bestemmelser tilkommende Afgifter af svenske og norske Fartøier, saavel i Genua som ved Vicekonsulsstationerne inden Distriktet, skulle indflyde i Konsulskassen;

at der af Konsulskassen aarlig anvises:

Gage for Generalkonsulen . . . . . Kr. 10 000
Bidrag til Kontorudgifter, for hvilke redegjøres for Udenrigsdepartementet . . . . . „ 2 000;

at den vordende Indehaver af Embedet skal være forpligtet til at finde sig ei alene i de forandrede Forskrifter angaaende

10 Decbr. Konsulers Pligter og Rettigheder, som herefter naadigst maatte blive fastsatte, men ogsaa i de Bestemmelser med Hensyn til Tjenestegjøringssted eller iøvrigt, som maatte blive givne i Forbindelse med en eventuel Omregulering af de forenede Rigers Konsulatforholde i Italien;

at den nye Ordning af Generalkonsulatet skal træde i Kraft fra og med Maaneden næst efter den, i hvilken den nuværende Indehaver bliver udnævnt til Embedet.

1887

1887.

5 Jan. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmandem i Nordre Bergenhus Amt, hvori i Anledning af en indkommen Foreſtilling angaaende Herredsſtyrelſens Forpligtelſe til at bevilge Ligningskommisſionen Godtgjørelſe til lønnet Medhjælp udtales, at Ligningskommisſionens Medlemmer i Medhold af § 40 i Lov om Landkommunernes Skattevæſen af 15de April 1882 er berettigede til at undſlaa ſig for at udføre Arbeidet med Skattebeløbenes Udregning, og at de hermed forbundne Udgifter kan kræves bevilgede af Herredskaſſen. (Jfr. den kgl. Skattekommisſions Indſtilling, Dok. No. 40, 1875, Side 39, og Skattekomiteens Indſt. O I, 1879, Side 38).

6 Jan. **Høieſte Reſolution,** hvorved Approbation i Henhold til Lov om Bykommunernes Skattevæſen af 15de April 1882 § 30 meddeles paa de af Porsgrunds Kommunebeſtyrelſe i Møde den 3die December 1886 vedtagne Forandringer i de gjældende Regler for Skatteligningen i Kjøbſtaden, herunder ikke indbefattede de i Beſlutningens § 1 indeholdte Beſtemmelſer om Udligning af Huſſkat.

6 Jan. **Skrivelse** fra den univerſelle Poſtforenings internationale Bureau i Bern til Poſtſtyrelſen, hvorved meddeles, at de i Poſtforeningen deltagende Landes Poſtſtyrelſer ere komne overens om, at Art. XVIII, 3, i Expeditionsreglementet til den internationale Poſtkonvention fra 6te Marts 1887 ſkal lyde ſaaledes:

„3. Ils ne peuvent avoir aucune valeur marchande, ni porter aucune écriture à la main que le nom ou la raison sociale de l'envoyeur, l'adresse du destinataire, une marque	(Overſættelſe.) „3. De maa ikke have nogen Handelsværdi eller bære nogen anden haandſkreven Paategning end Afſenderens Navn eller Firma, Modtagerens Adreſſe, et Fabrik- eller Handelsmærke, Løbenummere,

de fabrique ou de marchand, des numéros d'ordre, des prix et des indications relatives au poids, au métrage et à la dimension ainsi qu' à la quantité disponible, ou celles qui sont nécessaires pour préciser la provenance et la nature de la marchandise."

Priser og Angivelser, der vedkomme Vægt, Maal, Dimension og det disponible Kvantum, eller som ere nødvendige for nærmere at betegne Varens Oprindelse og Beskaffenhed." 6 Jan.

Cirkulære fra Indredepartementet, Postbestyrelsen, til samtlige Postmestere og Postexpeditører (No. 1 for 1887), hvorved bl. a. meddeles: 7 Jan.

II. De i den universelle Postkonventions Art. 5 bis og i sammes Expeditionsreglements Art. XXVII bis angaaende Tilbagesendelse af Postforsendelser eller Berigtigelse af deres Adresser givne Regler komme fremtidigen ogsaa til Anvendelse paa Værdibreve til eller fra Frankrige, Italien, Schweitz, Sverige, Tydskland og Østerrige-Ungarn, for de to sidstnævnte Landes Vedkommende dog alene, forsaavidt Reglerne om Tilbagesendelse angaar.

V. Heno Postaabneri i Nordfjord er nedlagt.

Kongelig Resolution*), hvorved bestemmes, at Throndhjems Marked i Aaret 1887 bliver at afholde den 5te Juli og paafølgende tvende Dage. 8 Jan.

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til Lov af 17de Juni 1869 om Udvidelse af Lov af 26de Mai 1866, indeholdende adskillige Bestemmelser om Politivæsenet i Kristiania, til at gjælde ogsaa for Rigets øvrige Kjøbstæder, meddeles Stadfæstelse paa følgende af Kragerø Bys Formænd og Repræsentanter den 26de November 1886 fattede Beslutning til Vedtægt: 8 Jan.

„Fortæring af Brændevin, Øl, Vin eller anden berusende Drik maa ikke finde Sted paa Gade, Smug eller paa Plads eller Brygge, der ligger aaben for Færdsel, heller ikke i anden Mands Portrum. Dog kan Politiet herfra gjøre Undtagelser for enkelte Anledninger".

Kongelig Resolution, hvorved det bifaldes, at § 2 i den for Tromsø Sømandsskole ved Kongelig Resolution af 2den Mai 1864, sammenholdt med Kongelige Resolutioner af 23de Juni 1871 og 16de Februar 1881, approberede Plan, hvorefter Skolen skal holdes i Virksomhed hvert andet Aar fra 1ste Oktober til 30te April, forandres derhen, at Skolen holdes i Virksomhed hvert Aar fra 1ste Oktober til 30te April. 8 Jan.

*) Bekjendtgj. 19de Januar i Lovt. 1ste Afd. No. 2.

8 Jan. **Kongelig Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa de i overordentlig Generalforsamling den 1ste Oktober 1886 enstemmig vedtagne Forandringer i den for den Bergenske Brigades Understøttelsesforening ved høieste Resolution af 21de September 1869 approberede Plan.

8 Jan. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt, at det militære Vagthold under Grundset Marked for Fremtiden skal ophøre.

8 Jan. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

A. I Selbo Sognekald under Nordre Dalernes Provsti i Throndhjems Stift bliver der at ansætte en residerende Kapellan, hvem der tillægges foruden det lovbefalede Offer af Menigheden en aarlig Løn af Sognepræsten, stor 700 Kroner, som bliver at udbetale ham med 1/4 kvartalsvis, og derhos, indtil Embedsgaard er anskaffet og kan tilflyttes, en aarlig Husleiegodtgjørelse af Oplysningsvæsenets Understøttelsesfond, stor 400 Kroner, der bliver at opføre paa det Budget for Fondet, som skal forelægges førstkommende Storthing.

B. Selbo Sognekald og residerende Kapellani bliver at kundgjøre ledige med Forpligtelse:
   a. for Sognepræsten til at afgive det ovennævnte Beløb i aarlig Løn til Kapellanen:
   b. for Kapellanen til at tage Bolig paa et bekvemt Sted inden Selbo Hovedsogn efter Throndhjems Biskops nærmere Bestemmelse samt til at besørge Kapellangaarden, om en saadan maatte blive indkjøbt, bebygget ved Hjælp af Bidrag af offentlige Midler, og
   c. for begge de vordende Præster til at finde sig i de Bestemmelser, som maatte blive afgivne angaaende:
      1. Betjening af et Kapel for Selbostranden, saasnart et saadant bliver opført;
      2. Gudstjenesternes og Konfirmations Afholdelse samt Konfirmandernes Forberedelse,
      3. Afholdelse af Bibellæsninger efter Biskopens nærmere Bestemmelse, paa Søn- og Helligdage, naar de ikke forrette Gudstjeneste, — forsaavidt Lokale til Bibellæsninger anvises.

C. Throndhjems Biskop bemyndiges til indtil Videre at træffe Bestemmelse angaaende Ordningen af Gudstjenesterne, Konfirmations Afholdelse og Konfirmationsforberedelsen i Selbo Præstegjeld saavelsom til at træffe Bestemmelse om disse og øvrige geistlige Forretningers Fordeling mellem Sognepræsten og den residerende Kapellan samt angaaende Afholdelsen af de under B c 3 omhandlede Bibellæsninger.

Kongelig Resolution, hvorved bl. a. er bestemt, at Regnskabet over Statskassens Intrader af Stempelpapir og Stempelmærker fra 1ste Juni 1887 at regne bliver at aflægge for Budgetaaret. 8 Jan.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt, at den Lensmændene ved Kongelig Resolution af 29de December 1881 paalagte Forpligtelse til efter Henvendelse fra vedkommende militære Chefer at bekjendtgjøre Ordres, hvorved udskrevne Mandskaber af Infanteriet første Gang indkaldes til Vaabenøvelser, udvides til at gjælde alle Ordres, der angaar Indkaldelse til Vaabenøvelser af udskrevne Mandskaber af Infanteriet og dets Træn. 8 Jan.

Kongelig Resolution, hvorved der meddeles Kristianssands Telefonforening Tilladelse til for et Tidsrum af 5 Aar, regnet fra den Kongelige Resolutions Datum, at drive Telefonanlæg mellem Foreningens Centralstation i Kristianssand og Steder i Oddernæs og Vennesslands Sogne indtil en Afstand af 20 Kilometer fra Kristianssands Grændse, — under Betingelse af, at Ansøgerne i enhver Henseende retter sig efter de Regler saavel for Telefonledningernes Anlæg som deres senere Vedligeholdelse og Drift, hvilke Telegrafstyrelsen maatte foreskrive. 8 Jan.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt og anordnet: 8 Jan.

I. Den i vedlagte Udkast foreslaaede Høimesse-Liturgi tillades benyttet ved vor Kirkes Hovedgudstjeneste i de Sognemenigheder, hvor Beslutning om Indførelse af denne Liturgi bliver fattet ved Afstemning af Menighedens Husfædre paa den Maade og efter de nærmere Forskrifter, som indeholdes i Kongelig Resolution af 11te Oktober 1873 angaaende Ombytte af Kirke-Salmebog[1]), dog saaledes at

[1]) Den nævnte Resolutions Bestemmelser er saalydende:

„1. Beslutning om at ombytte den inden en Menighed hidtil brugte Kirke-Salmebog med en anden autoriseret bliver at fatte ved Afstemning af Sognemenighedens Husfædre i et af Sognepræsten og Medhjælperne berammet Møde, hvis Afholdelse er bekjendtgjort fra Kordoren mindst 6 Uger forud.

2. Førend saadant Møde berammes, skal Sagen være forhandlet i mindst et lignende og paa samme Maade berammet Møde.

3. Om den stedfundne Afstemning bliver Stiftets Biskop strax at underrette, og saafremt han enten formedelst det afholdte Møddes Faatallighed, formedelst særdeles stor Meningsforskjel eller af andre Grunde finder det fornødent at undergive Sagen ny Behandling, kan han inden 2 Maaneder efter Afstemningen anordne, at et nyt Møde berammes til endelig Afstemning.

4. Møderne, der i Landsmenighederne bør afholdes paa en Kirkedag

8 Jan. Forandringen ikke maa træde i Kraft før (tidligst) paa 1ste Søndag i Advent 1887.

II. Som Regel for alle Gudstjenester bliver at iagttage, at den almindelige Kirkebøn, hvormed ifølge Lovbogens Forskrift enhver Prædiken slutter, skal ske paa en af de Maader, som er foreskrevet i det ovennævnte Udkast til Høimesse-Liturgi, Afdeling II b, saaledes at Præsten har Valget mellem de to der anførte Former for Kirkebønnen. Denne Regel træder i Kraft senest paa 1ste Søndag i Advent 1887.

III. Kirke- og Undervisnings-Departementet bemyndiges til at foretage en lempelig Revision af Alterbogens Kollektrække.

Høimesse-Liturgi.

A. Naar der paa sædvanlig Maade er ringet med Kirkens Klokker, gaar Præsten for Alteret, medens der paa Orgelet (hvor saadant haves) spilles et kort Præludium. Derefter begynder Gudstjenesten med følgende

1) Indgangsbøn, som læses af Klokkeren (Kirkesangeren) i Kordøren, medens Præsten knæler ved Alteret:

„Herre! jeg er kommen ind i dette dit hellige Hus for at høre, hvad du, Gud Fader, min Skaber, du Herre Jesus, min Frelser, du værdige Helligaand, i Liv og Død min Trøstermand, vil tale til mig. Herre! oplad nu saaledes ved din Helligaand for Jesu Kristi Skyld mit Hjerte, at jeg af dit Ord kan lære at sørge over mine Synder, at tro i Liv og Død paa Jesus og hver Dag i et helligt Liv og Levnet forbedre mig. Det høre og bønhøre du ved Jesus Kristus! Amen."

2) Kort Indgangssalme, hvis Indhold særlig paa de store Høitider bestemmes af Kirkeaarets Tider[1]). Paa sædvanlige

---

efter Gudstjenesten og i Mangel af andet passende Lokale kunne afholdes i Kirken, bestyres af Sognepræsten eller i hans Forfald af den, han dertil opnævner, samt Medhjælperne."

I Cirkulære til Geistligheden af 15de Febr. 1887 har Departementet under Henvisning navnlig til 2den Post i denne Resolution bemærket, at det formentlig vil være den hensigtsmæssigste Fremgangsmaade, at Sognepræsten i et af ham i Forening med Medhjælperne sammenkaldt Menighedsmøde gjør den nye Høimesse-Liturgi saavelsom Vilkaarene for dens Indførelse bekjendt for Menigheden og særlig fremhæver de Punkter, hvori den nye Liturgi adskiller sig fra den nu brugelige. Sagen kan derefter drøftes i et eller flere senere Menighedsmøder. Saafremt Mødets Flertal skulde ønske, at den nye Liturgi, forend Afstemning om dens Indførelse foretages, bliver prøvet ved en Gudstjeneste i Menighedens Kirke, antages dette at kunne ske efter Sognepræstens Foranstaltning. Isaafald bør selvfølgelig Menigheden betimelig forud underrettes om, at og naar saadan Prøve vil finde Sted.

[1]) Anmærkning. Exempelvis anføres: Paa Julefestdagene: Salmen „Fra Himlen høit jeg kommer her" (de 5 første Vers) eller „Et Barn

Søndage kan Salmen enten vælges efter Kirkeaaret eller være en almindelig Bedesalme. 8 Jan.

3 a) Syndsbekjendelse. Præsten vender sig mod Menigheden og siger:

„Lader os bøie os for Gud og bekjende vore Synder!

Derefter knæler han for Alteret og siger:

„Jeg arme, syndige Menneske bekjender for dig, hellige, almægtige Gud, min Skaber og Gjenløser, at jeg ikke alene har syndet mod dig i Tanker, Ord og Gjerninger, men ogsaa er undfangen og født i Synd, saa at jeg for dig, retfærdige Gud, er ganske og aldeles straffskyldig og fordømmelig. Derfor henflyr jeg til din store Barmhjertighed og beder for Jesu Kristi Skyld: Gud være mig Synder naadig!"

3 b) Kyrie. Menigheden synger Litaniets 1ste eller 2det Vers: Enten „Kyrie eleison, Gud Fader, miskunde dig! Kriste eleison, Kriste miskunde dig! Kyrie eleison, Herre Helligaand miskunde dig!" Eller: „Herre Gud Fader i Himmelen, miskunde dig over os! Herre Jesus, Verdens Frelsere, miskunde dig over os! Herre Gud Helligaand, sand Trøstermand, miskunde dig over os!" (Hver Menighed synger Litaniets Vers efter sin Salmebog).

4) Det store Gloria. Præsten reiser sig og synger[1]) vendt mod Alteret:

„Ære være Gud i det høieste!"

Menigheden fortsætter:

„Og Fred paa Jorden, i Menneskene en Velbehageligheid!"

Paa de tre store Høitider synger Menigheden derefter Salmen: „Alene Gud i Himmerig".

5) Kollekt. Præsten vender sig mod Menigheden og synger:

„Herren være med eder!"

Menigheden svarer:

„Og med din Aand!"

Præsten: „Lader os alle bede!"

Derefter vender han sig mod Alteret og synger Dagens Kollekt.

Menigheden: „Amen."

6) Epistel. Præsten vender sig mod Menigheden og siger: „Epistelen (denne hellige Lektie) skriver" o. s. v., hvorefter Dagens Epistel (Lektie) læses[2]).

7) Kort Salme eller Salmevers, der svarer til Epistelen eller er af lovprisende Indhold.

---

er født i Betlehem". Paa Paaskefestdagene: „Krist stod op af Døde" eller de 2 første Vers af „Som den gyldne Sol frembryder". Paa Pintsefestdagene: „Aand over Aander, kom ned fra det høie".

[1]) Anmærkning: Dersom Præsten enten ikke eller kun maadelig kan synge, bør han paa dette og de øvrige tilsvarende Steder i Gudstjenesten heller simpelthen fremsige Ordene.

[2]) Anmærkning. Ved Epistelens Læsning reiser Menigheden sig.

8 Jan. 8) Evangeliet. Præsten vender sig mod Menigheden og siger: „Dette hellige Evangelium skriver" o. s. v., hvorefter han læser Evangeliet[1]).

Menigheden synger derpaa:

„Gud være lovet for sit glade Budskab!" Eller: „Pris og Ære være dig, Herre!"

9) Trosbekjendelse. Præsten siger:

„Lader os bekjende vor hellige Tro!"

Derefter vender han sig mod Alteret og fremsiger den apostoliske Trosbekjendelse[2]):

„Jeg tror paa Gud Fader, Almægtigste, Himmelens og Jordens Skaber.

Jeg tror paa Jesus Kristus, Guds enbaarne Søn, vor Herre, som blev undfangen af den Helligaand, født af Jomfru Maria, pint under Pontius Pilatus, korsfæstet, død og begraven, nedfor til Helvede, opstod tredie Dag fra de Døde, opfor til Himmels, sidder hos Guds, den almægtige Faders, høire Haand, hvorfra han skal gjenkomme for at dømme Levende og Døde.

Jeg tror paa den Hellig-Aand, en hellig almindelig kristelig Kirke, de Helliges Samfund, Syndernes Forladelse, Kjødets Opstandelse og det evige Liv".

Menigheden synger: „Amen".

Præst og Menighed kan ogsaa tilsammen lydelig fremsige Trosbekjendelsen.

10) Høimessesalme.

11 a) Prædiken. Præsten gaar paa Prædikestolen og indleder Prædikenen med Bøn uden Fadervor.

Paa de tre store Høitider og paa Kristi Himmelfartsdag synges, førend Texten oplæses, et til Høitiden passende Salmevers, saasom i Julen: „Et lidet Barn saa lystelig" eller „Os er idag en Frelser født"; i Paasken: „Han er opstanden, store Bud"; i Pintsen: „O Lue fra Guds Kjærlighed", og paa Kristi Himmelfartsdag: „Det er fuldbragt, den faldne Jord".

Derefter læses Dagens Text og prædikes over denne. Prædikenen slutter med det lille Gloria:

„Ære være Gud Fader, Ære være Gud Søn, Ære være Gud den Helligaand, som var, er og bliver een sand Gud fra Evighed og til Evighed! Amen."

---

[1]) Anmærkning. Ved Evangeliets Læsning reiser Menigheden sig og forbliver staaende, indtil Trosbekjendelsen er fremsagt.

[2]) Anmærkning. Trosbekjendelsen bør fremsiges i den af de autoriserede Former, som sædvanlig bruges i Menigheden, altsaa enten i den her anførte Form eller efter en anden af de i de autoriserede Læreboger indeholdte Redaktioner eller efter Alterbogens Redaktion (jfr. Kgl. Resolution af 25de Oktober 1870 Post 2).

11 b) Den almindelige Kirkebøn sker derefter paa en af følgende Maader: 8 Jan.

„O evige, barmhjertige Gud, vi bede dig i vor Herres Jesu Navn:

Se naadig til din kristne Kirke, bevar den og hellige den i din Sandhed. Lad dit Ord forkyndes purt og rent og dine Sakramenter rettelig forvaltes. Giv din Kirke retskafne Tjenere, som baade lære vel og leve vel. Uddriv Arbeidere i din Høst og oplad Troens Dør for alle Hedninger og for Israels Folk. Tænk i Barmhjertighed paa din Kirkes Fiender og giv dem Omvendelse til Livet!

Hold din skjermende Haand over vort Folk og Fædreland og over vore Landsmænd i det fjerne og paa Havet. Lad det gode lykkes iblandt os og forhindre alle onde Raad og alle ugudelige Idrætter. Bevar og velsign vor Konge, vor Dronning, vor Kronprins og Kronprinsesse og det hele kongelige Hus, [det nu forsamlede Storthing][1]), Kongens Raad og al vor Øvrighed. Giv dem Visdoms og Herrens Frygts Aand til sit høie Kald, at vi maa leve et roligt og stille Liv i al Gudfrygtighed og Ærbarhed!

Vær, o Gud, efter din Forjættelse Enkers Trøst og faderløses Fader. Giv alle syge og sorgfulde Lindring og Trøst, kom naadig de anfægtede til Hjælp og dem, som ere i Dødsens Nød. Vær deres Styrke, som lide Trængsel for Jesu Navns Skyld! — Giv et fredsommeligt og lykkeligt Samliv, godt og tjenligt Veir, retsindige og kristelige Raad til al vor Gjerning! Særlig befale vi denne din dyrekjøbte Menighed til din Varetægt. Hold Forargelser borte fra os og foren os i din hellige Kjærlighed. Lad de smaa, som døbes i dit Navn, opvoxe i din Frygt. [Giv de unge, som skulle bekræftes i sin Daabspagt, Hjerter til at forsage og tro][2]). Giv dine Nadverdgjæster Fred og evigt Liv ved dit Bord!

Forbarm dig, o Gud, over alle Mennesker efter din store Kjærlighed i Kristus Jesus, vor Herre. Og naar vor Time kommer, forund os salig at bortdø fra denne Verden og paa den yderste Dag at opstaa til din Herlighed. Amen."

Eller:

„Evige, almægtige Gud, vi takke dig og prise dit hellige Navn, thi du er god, og din Miskundhed varer evindelig. Du har skabt os og opholder os, du har forløst os og helliggjør os, du giver vort Legeme Brød og Sjælen Frelse og Salighed, du borttager vore Synders Byrde og trøster os i al vor Sorg og giver

---

[1]) Anmærkning. Ordene „det nu forsamlede Storthing" medtages i den Tid, Storthinget er samlet.

[2]) Anmærkning. De i denne Parenthes indeholdte Ord medtages i den Tid, da der inden Menigheden foregaar Konfirmand-Forberedelse.

8 Jan. langt overflødigere, end hvad vi bede eller forstaa. Dig være Ære i Menigheden i Evighed! Amen.

O Herre Gud, vi ere ringere end al den Miskundhed og Trofasthed, du har bevist imod os. Vi have syndet imod dig og været ulydige imod dine Bud og ikke æret dit Navn i Verden. Men vi bede dig for Jesu Kristi, vor eneste Midlers Skyld, at du vil forlade os alle vore Synder og rense os fra al Uretfærdighed og give os din Helligaand, at vi kunne vandre for dit Ansigt i Helligbed og Retfærdighed, tragtende efter det, som er foran! Amen.

Se, o Gud, i Naade til din kristne Kirke, gjør den enig og stærk, opvæk dens sovende, før dens adspredte tilbage, samle ind til den Hedningernes Fylde og Israels Rest! Ophold med din almægtige Haand al Øvrighed paa Jorden og sæt den til en Velsignelse for Folkene! Tag i din naadige Varetægt vort kjære Fædreland og vore Landsmænd allevegne, vor Konge, vor Dronning, vor Kronprins og Kronprinsesse og det hele kongelige Hus, [det nu forsamlede Storthing][1]), Kongens Raad og alle, som har Myndighed fra dig iblandt os! Velsign den hellige Ægtestand, giv en kristelig Børnetugt, regjer vore Skoler med din Aand! Lad din Velsignelse rigelig komme over Markens Grøde, over al ærlig Næring, over al ædel Aandens Idræt. Mæt alle fattige og hungrige med dagligt Brød og glæd alle glade Givere! Trøst og hjælp alle Enker og faderløse, alle syge og sorgfulde, alle, som stride med Dødsens Nød. Forbarm dig, Herre, over alle Mennesker! Amen.

Vi love og prise dit hellige Navn og takke dig for alle dine Tjenere, som i din Tro og din Frygt har forladt dette Liv og nu nyde Himmeriges Glæde, og bede dig ydmygelig, at du vil forunde os med dem at leve i Herren og dø i Herren, at vi og med dem kunne blive salige og naa til de Dødes Opstandelse! Amen."

Derefter følger Bøn for syge af Menigheden, for hvem Kirkens Forbøn er begjæret, og Bøn for dem, for hvem der lyses til Ægteskab, indledet omtrent saaledes: „I vore Bønner ville vi fremdeles indeslutte disse, for hvem der lyses til Ægteskab, nemlig første Gang for" o. s. v., hvorefter Forbønnen for dem følger.

Endelig samles den hele Kirkebøn som sædvanlig i Fader vor, du, som er i Himlene, o. s. v.

Der er derefter Stedet for mulige Kundgjørelser af rent kirkelig Art[2]), hvorpaa den hele Handling fra Prædikestolen slutter med det apostoliske Ønske:

„Vor Herres Jesu Kristi Naade og Guds Kjærlighed og den Helligaands Samfund være med eder alle! Amen."

---

[1]) Anmærkning. [ ] Saalænge Storthinget er samlet.

[2]) Anmærkning. Exempelvis nævnes: Underretning om forestaaende Konfirmation, Anbefaling af Gaver til Missionen, til fattige eller til andre velgjørende Øiemed.

12) Salme efter Prædikenen. 8 Jan.

Derefter følger Barnedaab, hvor ikke denne Handling er eller efter Andragende fra Menigheden med vedkommende Biskops Samtykke bliver henlagt til en anden Tid. Daabshandlingen indledes og sluttes med et passende Salmevers.

Derpaa foretages Ungdommens Katekisation, hvor saadan finder Sted.

13) Salmevers før Nadverden[1]).

14) Præsten vender sig derefter mod Menigheden og læser følgende

Nadverdformaning:

„Kjæreste Kristi Venner! For at I rettelig og værdelig kunne annamme det høiværdige Sakramente, bør I lægge eder vel paa Sinde, hvad det er, I her skulle tro og gjøre. Af disse Kristi Ord: „Dette er mit Legeme, som gives for Eder", „Dette er mit Blod, som udgydes for Eder til Syndernes Forladelse", skulle I tro, at Jesus Kristus er selv tilstede med sit Legeme og Blod i Sakramentet, som Ordet lyder. Dernæst skulle I ogsaa tro af Kristi Ord: „Til Syndernes Forladelse", at Jesus Kristus skjænker eder sit Legeme og Blod til en Stadfæstelse paa alle eders Synders Forladelse. Endelig skulle I ogsaa gjøre efter Kristi Befaling, der han saa byder eder sigende: „Tager dette hen og æder det", „Drikker alle deraf" og „Dette gjører til min Ihukommelse". Naar I saa tro disse Kristi Ord og gjøre efter denne

---

[1]) Anmærkning. I Stedet for dette Salmevers tillades det i de Sognemenigheder, hvor Beslutning derom bliver fattet ved Afstemning af Menighedens Husfædre, saaledes som foreskrevet i Kongelig Resolution af 11te Oktober 1873, at benytte den oldkirkelige Lovprisning før Nadverden (Præfation) i følgende Form:

Præsten vender sig mod Menigheden og synger:
„Herren være med Eder!"
Menigheden reiser sig og svarer:
„Og med din Aand!"
Præsten: „Opløfter eders Hjerter til Herren!"
Menigheden: „Vi opløfter vore Hjerter til Herren."
Præsten: „Lader os takke Herren, vor Gud!"
Menigheden: „Det er værdigt og ret."
Præsten vender sig derefter mod Alteret og synger:
„I Sandhed, værdigt og ret er det, billigt og gavnligt, at vi altid og allevegne prise dig, hellige Herre, almægtige Fader, evige Gud, ved Jesus Kristus, vor Herre, ved hvem Englene lovsynge din Majestæt og de hellige Serafer med samstemmig Jubel prise dit Navn. Med dem ville ogsaa vi forene vore Røster og tilbedende sige:"
Menigheden fortsætter:
„Hellig, hellig, hellig er den Herre Zebaoth; al Jorden er fuld af hans Ære.
Hosianna i det høieste!
Velsignet være den, som kommer i Herrens Navn!
Hosianna i det høieste!"

8 Jan. hans Befaling, da ere I ret prøvede og kunne værdigen æde Kriſti Legeme og drikke hans Blod til eders Synders Forladelſe. Saa ſkulle I ogſaa tilſammen takke den almægtige Gud, vor Herres Jeſu Kriſti Fader, for ſaa ſtor en Gave og elſke hverandre af et rent Hjerte og med hele den hellige Kirke have Trøſt og Glæde i den Herre Kriſtus. Dertil give eder Gud Fader ſin Naade ved den ſamme Jeſus Kriſtus, vor Herre! Amen."

Derefter ſiger Præſten:

„Lader os alle bede!"

Nadverdgjæſterne knæle[1]).

15) Præſten vender ſig mod Alteret og ſynger:

„Fader vor, du, ſom er i Himlene! Helliget vorde dit Navn! Tilkomme dit Rige! Ske din Vilje, ſom i Himmelen, ſaa og paa Jorden! Giv os idag vort daglige Brød! Og forlad os vor Skyld, ſom og vi forlade vore Skyldnere! Led os ikke udi Friſtelſe! Men frels os fra det Onde! Thi Riget er dit, Magten og Æren i Evighed."

Menigheden ſvarer: „Amen".

16) Præſten ſynger Indſtiftelſesordene:

„Vor Herre Jeſus Kriſtus, i den Nat, da han blev forraadt, tog han Brødet[2]), takkede og brød det, gav ſine Diſciple og ſagde: Tager dette hen og æder det! Dette er mit Legeme, ſom gives for eder. Dette gjører til min Ihukommelſe!

Ligeſaa tog han og Kalken[2]) efter Aftensmaaltidet, takkede, gav dem og ſagde: Drikker alle deraf! Denne er det nye Teſtamentes Kalk i mit Blod, ſom udgydes for eder til Syndernes Forladelſe. Dette gjører, ſaa ofte ſom I det drikke, til min Ihukommelſe!"

17) Uddelingen. Præſten uddeler Brødet til Nadverdgjæſterne, begyndende fra høire, idet han ſiger til hver iſær:

„Dette er Jeſu ſande Legeme." Derefter rækker han Kalken paa ſamme Maade, ſigende til hver iſær:

„Dette er Jeſu ſande Blod."

Under Uddelingen ſynger Menigheden Salmen: „O Guds Lam uſkyldig", eller en anden Nadverdſalme.

Efter Uddelingen henvender Præſten til Nadverdgjæſterne dette Ønſke:

„Den korsfæſtede og opſtandne Kriſtus Jeſus, ſom nu har ſkjænket eder ſit hellige Legeme og Blod, hvormed han har gjort

---

[1]) Anmærkning: Menigheden reiſer ſig og forbliver ſtaaende, medens Fadervor og Indſtiftelſesordene ſynges.

[2]) Anmærkning. Her iagttages, at Præſten, naar han nævner de Ord: „tog han Brødet", tager Diſken med Brødet og holder den i Haanden, indtil første Del af Indſtiftelſesordene er ſunget. Ligeledes naar Ordene: „tog han og Kalken" nævnes, holder Præſten ſin Haand paa Kalken, indtil Indſtiftelſesordene ſlutte.

Fyldest for alle eders Synder, han styrke og opholde eder derved 8 Jan.
i en sand Tro til det evige Liv! Fred være med eder! Amen."

18) Takkesalme for Nadverden.

19) Præsten vender sig mod Menigheden og synger:

„Lader os takke og bede!"

Derefter vender han sig mod Alteret og synger

Takkekollekten for Nadverden:

„Vi takke dig, Herre, almægtige, evige Gud, at du har vederkvæget os med disse dine salige Gaver. Nu bede vi din Barmhjertighed, at du ved samme dine Gaver vil styrke vor Tro paa dig og gjøre Kjærligheden brændende mellem os selv indbyrdes, for din Søns, Jesu Kristi, vor Herres, Skyld."

Menigheden svarer: „Amen."

20) Præsten vender sig til Menigheden og synger:

„Herren være med eder!"

Menigheden svarer:

„Og med din Aand!"

Præsten synger Herrens Velsignelse:

„Herren velsigne dig og bevare dig! Herren lade sit Ansigt lyse over dig og være dig naadig! Herren løfte sit Aasyn paa dig og give dig Fred!"

Menigheden, som staaende modtager Velsignelsen, svarer: „Amen."

21) Slutningssalme.

22) Udgangsbøn. Klokkeren (Kirkesangeren) læser i Kordøren, medens Præsten knæler ved Alteret, følgende Udgangsbøn:

„Herre! jeg takker dig af mit ganske Hjerte, at du nu har lært mig, hvad du vil, at jeg skal gjøre. Hjælp mig nu, min Gud, ved din Helligaand for Jesu Kristi Skyld, at jeg maa bevare dit Ord i et rent Hjerte, deraf i Troen styrkes, i et helligt Levnet forbedres, og i Liv og Død trøste mig derved! Amen."

B. Naar der ikke er Kommunion, bortfalder foranstaaende Nummere 13 til og med 18; isaafald slutter No. 19 flg. sig umiddelbart til No. 12, kun at der i Stedet for Nadverdkollekten bruges Alterbogens Kollekt for Ordet og i Fastetiden samt paa Langfredag den forordnede Fastekollekt.

C. Ved Indførelsen af nye Prædikentexter iagttages følgende

I de Aar, da der prædikes over en af de to nye Textrækker, læses fra Alteret den gamle Textrækkes Evangelium og den nye, Aaret tilhørende Epistel (Lektie).

I det Aar, da der prædikes over de gamle Texter, kan Læsningen af det samme Evangelium fra Alteret bortfalde. I saa Tilfælde slutter Gudstjenesteordningens No. 9 (Trosbekjendelsen) sig umiddelbart til No. 7 (Salmen efter Epistelen).

---

8 Jan. D. Ved Konfirmation forholdes der efter Prædikenen saaledes, som hidtil brugeligt. Den i Alterbogen foreskrevne Konfirmationsbøn benyttes ikke.

E. Iøvrigt bliver der ved Gudstjenesten overalt, hvor ikke noget særskilt er foreskrevet, at forholde som hidtil brugeligt, saasom med Hensyn til Messeklædernes Iførelse, Tiden for Ofring paa Alteret, Sløifning af Altertjeneste før Prædikenen paa Langfredag, m. V.

11 Jan. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Søndre Bergenhus Amt, hvori udtales, at i de Tilfælde, hvor i Henhold til § 46 i Landskatteloven af 15de April 1882 særskilt Udligning af Skole- eller Fattigskat finder Sted, fordi der inden Herredet findes „Værk, Brug eller Fabrik, der er fritaget for Bidrag til Herredets almindelige Skole- eller Fattigvæsen" — maa den over det hele Herred udlignede Eiendomsskat helt anvendes til Dækkelse af det hele Herreds, d. e. Værkernes og den øvrige Kommunes Fællesudgifter, hvorfor det ikke kan anseés lovmedholdeligt, at det ved Eiendomsskat indkomne Beløb fordeles procentvis mellem de i Herredets Aarsbudget til Kommune-, Skole- og Fattigvæsenet opførte Summer.

12 Jan. **Nye Brugsregler** for Nordre Kolloens Statsalmenning i Vaage og Nordre Frons Herreder, approberede af Departementet for det Indre under 12te Januar 1887*).

12 Jan. **Brugsregler** for Resets Bygdealmenning i Vaage Herred, approberede af Departementet for det Indre under 12te Januar 1887*).

14 Jan. **Høieste Resolution**, hvorved Approbation i Medhold af § 3 i Lov om Bygningsvæsenet af 6te September 1845 meddeles paa den af Kommunebestyrelsen i Skien efter Forslag af Reguleringskommissionen sammesteds i Møde den 10de, 11te og 13de December 1886 fattede Beslutning om Regulering af et den 7de og 8de August næstfør afbrændt Strøg med nærmeste Omgivelser i nævnte By.

15 Jan. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Kirkedepartementet, foranlediget ved en Henvendelse fra sidstnævnte Departement, hvori samme udbeder sig Justitsdepartementets Betænkning angaaende Beregningen af Omkostningerne ved Auktioner, der afholdes over Parceller af Præstegaarde, bestemte til Salg

---

*) Bekjendtgj. 19de Jan. i Lovt. 1ste Afd. No. 2, hvor Reglerne er indtagne.

i Henhold til Lov af 19de Juni 1882, og navnlig om, hvorledes Bestemmelsen i Sportellovens § 62 anden Halvdel bør anvendes ved samtidig Auktion over flere Parceller af den samme Eiendom, — i hvilken Anledning Justitsdepartementet udtaler den Mening, at en Auktion som den omhandlede maa betragtes som een Forretning, og at der saaledes for Bekjendtgjørelse og Opslag af vedkommende Auktionsplakat og for Vidners Tilsigelse kun kan beregnes enkelt Gebyr, ligesom Vidnernes Tilkommende og Beskrivelsesgebyret maa blive at beregne paa samme Maade, jfr. Departementets Skrivelse i Lovtidende af 10de Januar 1879. Endvidere antager Departementet, at forsaavidt Bud paa den hele til Bortsalg bestemte Eiendom eller paa en enkelt eller enkelte Parceller deraf approberes, kan der for de ved den samme Auktion forgjæves stedfundne Opraab intet Salarium beregnes. Saafremt intet af de ved Auktionen gjorte Bud approberes, antages der ikke at kunne beregnes Salarium for hvert af de stedfundne forgjæves Opraab, men kun for eet saadant, hvilket Salarium maa blive at beregne med Kr. 6,40, idet Bestemmelsen i Sportellovens § 67 formentlig forsaavidt ikke kommer til Anvendelse, jfr. Skrivelse i Lovsamlingen af 15de December 1860. Departementet tilføier, at det finder at maatte fastholde sin Udtalelse i Skrivelse af 19de November 1858 (saavelsom i en senere ikke i Lovsamlingen indtagen Skrivelse af 14de September 1871) om, at en Auktionsforvalter kun er berettiget til at beregne Salarium efter Sportellovens § 63 og ikke efter § 55, naar Salg af en fast Eiendom foregaar ifølge en mellem Vedkommende stedfunden Overenskomst og ikke i Henhold til det skede Auktionstilslag. 15 Jan.

Høieste Resolution*), hvorved, i Henhold til Lov angaaende Udryddelse af Rovdyr og Fredning af andet Vildt af 22de Juni 1863 § 11, for Herrederne Norderhov, Hole, Sigdal, Modum, Lier, Røken, Sandsvær, Flesberg, samt Øvre og Nedre Eker i Buskeruds Amt indtil Udgangen af Aaret 1889, fastsættes følgende Fredningstider for efternævnte Vildtsorter: 18 Jan.

1. Hare maa ikke fanges eller dræbes fra Begyndelsen af April til Udgangen af August.
2. Tiur og Aarhane maa ikke fanges eller dræbes fra og med 16de Marts til og med 10de Mai samt fra og med 1ste Juni til og med 31te August.
3. Røi, Aarhøne og Hjerpe maa ikke fanges eller dræbes fra og med 16de Marts til og med 31te August.
4. Fredningstiden for Rype forlænges til Udgangen af August.
5. Snarer, Faldstokke og lignende Fangstindretninger

*) Bekjendtgj. 19de Jan. i Lovt. 1ste Afd. No. 2.

18 Jan. maa ikke benyttes inden de nævnte Herreder med Undtagelse af den Del af Annexet Krødsherred, som ligger paa vestre Side af Snarumselven og Krødernfjorden, samt Annexet Eggedal, hvor de fremdeles kunne bruges, men ikke maa udsættes før efter Udgangen af Oktober.

18 Jan. **Høieste Resolution,** hvorved meddeles Stadfæstelse paa det ved Joh. Conr. Bergs Testamente af 21de Marts 1870 oprettede „Johan Conrad Bergs og afdøde Hustru Birgitte Nyrup Bergs Legat" til nyttige Øiemed for Fattige i Tromsø By samt paa de for dette Legat vedtagne Statuter.

18 Jan. **Høieste Resolution,** hvorved Approbation i Henhold til Lov af 17de Juni 1885 meddeles paa de af Gjerpens Herredsstyrelse under 11te Juni og 29de November 1886 vedtagne Beslutninger om, at ved Udligning af Herredsskatter inden Herredet §§ 25 og 26 i Lov af 15de April 1882 om Bykommunernes Skattevæsen skal anvendes istedetfor §§ 33 og 34 i Lov af 15de April 1882 om Landkommunernes Skattevæsen.

18 Jan. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Christiania Stiftsdirektion, hvorved i Anledning af en Forespørgsel om, hvorledes der skal gaaes frem ved Ophævelsen af et Distrikt som egen Skolekommune, meddeles, at Departementet med Stiftsdirektionen er enigt i, at der, under manglende Bestemmelser i Lovene om Tilfælder som det omhandlede, gaaes frem i Analogi med de i Skolelovens § 29 givne Regler, saaledes at Sagen med endelig Virkning afgjøres af Stiftsdirektionen, efterat Kommunebestyrelsens Samtykke til den endelige Kredsbeslutning er erhvervet.

20 Jan. **Kongelig Resolution,** hvorved er bestemt:

A. At der, forsaavidt de dertil fornødne Midler bevilges af Storthinget, oprettes efternævnte nye Postaabnerier og Biposter:

1. Et Postaabneri paa Næsset ved Bundefjorden i Nordby, Aas Herred, Aker og Follo Fogderi, Akershus Amt, med 2 Gange ugentlig Bipost ved gaaende Bud til og fra Postaabneriet paa Ski Jernbanestation i den Tid af Aaret, hvori Dampskibsfarten paa Næsset er indstillet.
2. Et Postaabneri i søndre Osen, Trysils Herred, søndre Østerdalens Fogderi, Hedemarkens Amt, med ugentlig Bipost til og fra Kjernmoen i Ruten mellem Elverum og Trysil.
3. Et nyt Postaabneri i Trysils Herred, søndre Østerdalens Fogderi, Hedemarkens Amt, med ugentlig Bipost

ved gaaende Bud til og fra det nuværende Tryſils Postaabneri. 20 Jan.

4. En anden ugentlig Bipoſt ved gaaende Bud mellem Oſens og Rena Postaabnerier i ſøndre Øſterdalens Fogderi, Hedemarkens Amt.
5. To Postaabnerier i Nordſinnens og Torpens Sogne, nordre Lands Herred, Hadeland og Lands Fogderi, Kriſtians Amt.
6. Et Postaabneri i Røn, veſtre Slidres Herred, Valders Fogderi, Kriſtians Amt.
7. Et Postaabneri i Bæverdalen i Loms Herred, nordre Gudbrandsdalens Fogderi, Kriſtians Amt, med 2 Gange ugentlig Bipoſt ved gaaende Bud til og fra Loms Postaabneri.
8. Et Postaabneri i Vrængen (Kjøbmandsſkjær) i Nøtterø Herred, Jarlsbergs Fogderi, Jarlsberg og Laurvigs Amt.
9. Et Postaabneri i Strandſtedet Nevlunghavn i Brunlanæs Herred, Laurvigs Fogderi, Jarlsberg og Laurvigs Amt, med 3 Gange ugentlig kjørende Bipoſt til og fra Fredriksværn om Helgeraaens Postaabneri iſtedetfor den nuværende 2 Gange ugentlige Bipoſt ved gaaende Bud mellem Helgeraaens Postaabneri og Laurvig.
10. To Postaabnerier i Juxebø og ved Farvolden i Saude Herred, nedre Thelemarkens Fogderi, Bratsbergs Amt, med 2 Gange ugentlig Bipoſt mellem Juxebø og Saude Postaabneri om Farvolden udenfor Dampfartstiden paa Thelemarksvandene.
11. Et Postaabneri i Eidsborg i Laurdals Herred, øvre Thelemarkens Fogderi, Bratsbergs Amt, med 4 Gange ugentlig Bipoſt ved gaaende Bud under Dampſkibsfarten paa Thelemarksvandene til og fra Anløbsſtedet Ladeſtenen.
12. En ugentlig kjørende Poſt mellem Evje Postaabneri og Arendal om Veigusdal og Myklands Postaabnerier ſamt en 2 Gange ugentlig Bipoſt ved gaaende Bud mellem Heirefos Postaabneri og Mjaavatn, alt iſtedetfor de nuværende 1 Gang ugentlige Bipoſter ved gaaende Bud mellem Heirefos og Arendal, mellem Myklands og Heirefos og mellem Veigusdal og Evje.
13. Et Postaabneri i Aardal, Byglands Herred, Sætersdalens Fogderi, Nedenæs Amt.
14. En 2den ugentlig Bipoſt mellem Fjotlands og Liknæs Postaabnerier.
15. Et Postaabneri paa Moſterø (Aſkø Sogn) i Moſterø Herred, Ryfylke Fogderi, Stavanger Amt, med 2 Gange ugentlig Bipoſt til og fra Rennesø Postaabneri.

20 Jan.

16. To Poſtaabnerier paa Utſire og Røvær, henholdsvis i Torveſtad og i Skaare Herreder, Ryfylke Fogderi, Stavanger Amt, med ugentlig Baadpoſt mellem Utſire og Haugeſund om Røvær.
17. Et Poſtaabneri ved Sveens Kirke i Sveens Herred, Søndhordlands Fogderi, ſøndre Bergenhus Amt, med 2 Gange ugentlig Bipoſt ved gaaende Bud til og fra det nuværende Sveens Poſtaabneri.
18. Et Poſtaabneri i Enæs i Kvindherred, Søndhordlands Fogderi, ſøndre Bergenhus Amt, med ugentlig Baadpoſt til og fra Enæs Poſtaabneri.
19. Et Poſtaabneri paa Skare i Odde, Ullensvang Herred, Hardanger og Voſs Fogderi, ſøndre Bergenhus Amt.
20. Et Poſtaabneri i Strudshavn i Aſkøens Herred, Nordhordlands Fogderi, ſøndre Bergenhus Amt, med 2 Gange ugentlig Baadpoſt til og fra Bergen.
21. Et Poſtaabneri i Oſtefjorden i Voldens Herred, Søndmøre Fogderi, Romsdals Amt, med ugentlig Baadpoſt til og fra Voldens Poſtaabneri.
22. Et Poſtaabneri i Mo i Surendals Herred, Nordmøre Fogderi, Romsdals Amt.
23. Et Poſtaabneri i Kvenvær Sogn, Hiterens Herred, Foſens Fogderi, ſøndre Throndhjems Amt, med ugentlig Bipoſt til og fra Hiterens Poſtaabneri.
24. Et Poſtaabneri i Skjørn i Bjugns Herred, Foſens Fogderi, ſøndre Throndhjems Amt, med ugentlig Baadpoſt til og fra Skjørns Poſtaabneri.
25. Et Poſtaabneri i Lensvigens Kapelſogn af Riſſens Herred, Foſens Fogderi, ſøndre Throndhjems Amt, med 2 Gange ugentlig Bipoſt til og fra Riſſens Poſtaabneri.
26. Et Poſtaabneri paa Oſen Gaard i Oſens Sogn, Bjørnøers Herred, Foſens Fogderi, ſøndre Throndhjems Amt, med ugentlig Poſtforbindelſe til og fra Ramsø Poſtaabneri.
27. Et Poſtaabneri paa Volden i Vuku, Værdalens Herred, Stør- og Værdals Fogderi, nordre Throndhjems Amt, med ugentlig Bipoſt til og fra Vuku Poſtaabneri.
28. Et Poſtaabneri i Rørviks Sogn i Grongs Herred, Namdals Fogderi, nordre Throndhjems Amt, med 14-daglig Bipoſt ved gaaende Bud til og fra Namsſkogens Poſtaabneri.
29. En ugentlig Bipoſt mellem Buo og Kolvereids Poſtaabnerier i Kolvereids Herred, Namdals Fogderi, Nordre Throndhjems Amt.
30. Et Poſtaabneri paa Næsneſtranden i Næsne Herred,

nordre Helgelands Fogderi, Nordlands Amt, med 3 Gange ugentlig Baadpoſt til og fra Vigholmens Poſtaabneri. 20 Jan.

31. Et Poſtaabneri i Kiſtrands Herred, Hammerfeſt Fogderi, Finmarkens Amt.

B. At der paa de Gageliſter, der ſkulle forelægges førſtkommende Storthing, bliver forſlagsvis at opføre:

a. følgende nye Lønninger for efternævnte Poſtaabnere:

1.	ved Næsſets	Poſtaabneri . .	Kr.	50,00 aarlig
2.	= Søndre Oſens	— (ſ. Øſterdalen)	„	20,00 —
3.	= Østby	Poſtaabneri . . .	„	100,00 —
4.	= Nordſinnens	— . . .	„	100,00 —
5.	= Østtorpens	— . . .	„	100,00 —
6.	= Røn	— . . .	„	40,00 —
7.	= Bæverdalens	— . . .	„	40,00 —
8.	= Vrængen	— . . .	„	150,00 —
9.	= Nevlunghavn	— . . .	„	50,00 —
10.	= Juxebø	— . . .	„	50,00 —
11.	= Farvoldens	— . . .	„	50,00 —
12.	= Eidsborg	— . . .	„	40,00 —
13.	= Lande i Aardal	— . . .	„	40,00 —
14.	= Moſterø	— . . .	„	20,00 —
15.	= Utſire	— . . .	„	100,00 —
16.	= Rovær	— . . .	„	50,00 —
17.	= Sveen	— . . .	„	32,00 —
18.	= Skare	— . . .	„	48,00 —
19.	= Strudshavns	— . . .	„	60,00 —
20.	= Østefjordens	— . . .	„	20,00 —
21.	= Sæters	— . . .	„	80,00 —
22.	= Kvenværs	— . . .	„	30,00 —
23.	= Raakvaag	— . . .	„	50,00 —
24.	= Selbæk	— . . .	„	72,00 —
25.	= Oſen (Foſen)	— . . .	„	32,00 —
26.	= Helgaadalen	— . . .	„	50,00 —
27.	= Rorviks	— . . .	„	26,00 —
28.	= Buø	— . . .	„	50,00 —

b. Lønstillæg for Poſtaabneren ved det nuværende Oſens Poſtaabneri (ſ. Øſterdalen) Kr. 24,00 aarlig.

c. følgende nedſatte Lønninger for efternævnte Poſtaabnere iſtedetfor de for dem tidligere regulerede Gager:

1.	Poſtaabneren ved	Torpens	Poſtaabneri	Kr. 80,00 aarlig
2.	do.	= Surendals	do.	„ 240,00 —

Kongelig Reſolution, hvorved beſtemmes, at det for Tiden ledigværende Embede ſom Krigskommisſær i Tønsberg Diſtrikt ſaa- 20 Jan.

20 Jan. velsom de fremtidig ledigblivende Krigskommissærembeder indtil Videre ikke blive fast at besætte, men at de disse Embeder tilliggende Forretninger blive at bestyre ved dertil af Forsvars-Departementet konstituerede Officerer af Armeen, der ville have at udtræde surnumerære i sine Brigader.

20 Jan. **Kongelig Resolution**, hvorved Drangedals Herreds Kommune i Henhold til Lov af 23de Mai 1857 bemyndiges til for et Beløb af Kr. 50 000.00 at udstede 4½ pCt. rentebærende og paa Indehaveren lydende Gjældsbreve paa Betingelse af, at Gjældsbrevene ikke udstedes paa mindre Sum end Kr. 200.00, at deres Indfrielse, der skal være paabegyndt senest 2 Aar fra deres Udstedelse og foregaa med et lige stort aarligt Beløb, skal være fuldendt inden Udløbet af 40 Aar fra Udstedelsen, samt endelig at Gjældsbrevene selv skal indeholde Oplysning om Reglerne for deres Indfrielse.

20 Jan. **Kongelig Resolution**, hvorved bl. a. Departementet for de offentlige Arbeider bemyndiges til at approbere et Udkast til Regler for Anordning af gjensidig Forsikring af Statsbanernes Eiendele.

21 Jan. – 3 Febr. **Skrivelser**, udvexlede mellem den norske og den danske Poststyrelse, hvorved disse er komne overens om, at § 7 i Expeditionsreglementet til Overenskomsten om Postforbindelsen mellem Norge og Danmark fremtidigen skal lyde saaledes:

„Til Udvexling af de gjensidige Pakkepostforsendelser skal vedligeholdes direkte Kartering mellem Kjøbenhavns Overpostmesterembede samt Fredrikshavns Postkontor paa den ene Side og Christiania Omkarteringskontor samt Christiansands—Fredrikshavns Omkarteringskontor paa den anden Side."

25 Jan. **Høieste Resolution**, hvorved det i Henhold til Skydsloven af 21de Marts 1860 §§ 1 og 2 (kfr. Skydsloven af 24de September 1851 § 2) samt en af Amtsformandskabet for nordre Bergenhus Amt i 1883 fattet Beslutning bifaldes, at der paa Gaarden Hjelle i Stryns Herred, Sønd- og Nordfjords Fogderi, oprettes fast Station, for Landskydsens Vedkommende med et Hestehold, der for Tidsrummet 1ste Oktober—30te April fastsættes til 1 fast Hest og 1 Reservehest.

25 Jan. **Høieste Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At der i Henhold til Skydsloven af 17de Juni 1869 § 1 (kfr. Plakat af 17de Mai 1879) meddeles Approbation paa en af Amtsformandskabet for Søndre Throndhjems Amt under 26de Juni 1886 fattet Beslutning om, at Skydsbeta-

lingen ved den faste Station Uthus i Selbo og Tydalens Herred, Strinde og Selbo Fogderi, forhøies til 15 Øre pr. km. for hver Hest. 25 Jan.

2. At den høieste Resolution af 8de December 1874 sættes ud af Kraft, forsaavidt den bestemmer, at Skydsbetalingen fra Uthus til Graslid og Rolset i samme Herred skal være at erlægge efter større Veilængder end de virkelige.

Høieste Resolution, hvorved Approbation meddeles paa de i Generalforsamlinger den 5te Juli 1884 og 16de November 1885 vedtagne Forandringer i §§ 9, 10, 12, 14 og 20 i de ved høieste Resolution af 20de Juli 1875 approberede Love for Veø Præstegjelds Brandforsikringsselskab for Husebygninger, Indbo og Løsøre, saaledes at Selskabet fremdeles kan nyde godt af de i Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder. 25 Jan.

Cirkulære fra Finantsdepartementet til Amtmændene: 26 Jan.

Departementet skal herved anmode Hr. Amtmanden om at tilkjendegive de i deres Embedsdistrikt ansatte Oppebørselsbetjente, at de for Eftertiden, naar Begjæring indgives om Midler til Bestridelse af Delinkventudgifter, samtidig ville have at meddele en summarisk Forklaring over Delinkventfond-Kontoens Stilling, hvilken Forklaring skal udvise Kontantbeholdningen (eller i Tilfælde Regnskabsførerens Tilgodehavende) ved Regnskabsaarets Begyndelse, de i Regnskabsaaret fra Zahlkassen modtagne Summer samt Totalbeløbet af de i samme Tidsrum indbetalte Refusioner og udbetalte Anvisninger. Denne summariske Oversigt træder i Stedet for de i Departementets Rundskrivelse af 17de August 1838 forlangte detaljerede Forklaringer, som saaledes for Eftertiden bortfalde.

Kongelig Resolution*), hvorved Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Roligheds forstyrrelse samt om offentlige til Dans, Kortspil eller anden Lystighed foranstaltede Samlingers Ophør til et bestemt Klokkeslet om Aftenen, der ved Kongelig Resolution af 20de Februar 1875 blev gjorte gjældende for en Del af Hiterdals Hovedsogn og enkelte Steder af Lilleherreds Annex, Bratsbergs Amt, for Fremtiden gjøres gjældende for hele Hiterdals Herred. 27 Jan.

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til Lov angaaende Indskrænkning i Brugen af Redskaber til Fiskeri i Saltvandsfjorde af 5te Juni 1869 bestemmes: 27 Jan.

1. De ved Kongelig Resolution af 15de Juni 1882 for Fiske-

*) Bekjendtgj. 2 Febr. i Lovt. 1ste Afd. No. 3.

27 Jan. riet i Kristianiafjorden indenfor Drøbak udfærdigede Regler skal indtil videre være gjældende ogsaa for følgende Distrikter ved nævnte Fjord og dens Arme, nemlig

af Akershus Amt:

Drøbaks By, den udenfor Drøbak liggende Del af Froens Herred, Vestby Herred samt Ladestedet Soon,

af Buskeruds Amt:

Hurums Herred udenfor Drøbak og udenfor Svelvig.

2. § 1 i den Kongelige Resolution af 18de Marts 1870, forsaavidt den gjælder for de ovennævnte Distrikter, ophæves.

27 Jan. **Kongelig Resolution**, hvorved der i Henhold til Lov, indeholdende Forandringer i og Tillæg til Lov om Fattigvæsenet, af 14de Juni 1884 § 1 meddeles Stadfæstelse paa et af Bestyreren af Evje Nikkelværk i Evje Præstegjeld, Nedenæs Amt, udarbeidet og under 10de November 1886 paa Værkets Leieres Vegne underskrevet Udkast til Plan for et Sikkerhedsfond ved det nævnte Værk.

27 Jan. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At Kirke- og Undervisningsdepartementet bemyndiges til at indkjøbe og tillægge Embedsgaarden for den residerende Kapellan i Vangs Præstegjeld under Hamars Stiftsprovsti og Stift to Parceller (H — K — L og N paa et vedlagt Kart) med paastaaende Huse af Gaarden Hof i Furnæs Sogn for en Kjøbesum af Kr. 15 100.00, hvoraf Kr. 6 600.00 bliver at udrede af Oplysningsvæsenets Kapitalfond, men mod Refusion til dette af, hvad der indkommer ved Salg af den Kapellangaarden tilliggende Haavi Ødegaard med Pladsen Lille Haavi.
2. At den resterende Del af Kjøbesummen, Kr. 8 500.00, befales opført paa det Budgetforslag vedkommende Oplysningsvæsenets Understøttelsesfond, som bliver at forelægge Storthinget i 1887, dog saaledes, at Fondet i sin Tid igjen refunderes, hvad der maatte indkomme ved Salg af de gamle Bygninger paa Kapellangaarden Gudsaas med Undtagelse af Drengestuebygningen[1]).

[1]) Bevilget af Storthinget 8 Marts 1887; se Inst. S No. 48 for 1887, 9de Post.

28 Jan. **Høieste Resolution**, hvorved der i Henhold til Skydsloven af 17de Juni 1869 § 1, sammenholdt med Plakat af 17de Mai 1879, meddeles Approbation paa en af Amtsformandskabet for Søndre Throndhjems Amt i 1886 fattet Beslutning om, at Skydsbetalingen ved en for Landskyds oprettendes fast Station

paa Valderſund i Aafjords Herred, Fosens Fogderi, for- 28 Jan.
høies til 15 Øre pr. km. for hver Hest.

Instrux 28 Jan.

for Inspektørerne ved Saltvandsfiskerierne [1]),
udfærdiget af Departementet for det Indre.

§ 1. Inspektøren, der ansættes paa sex Maaneders gjensidig Opsigelse, hører under Departementet for det Indre, der har gjennem almindelig Instrux eller ved særskilte Forskrifter at regulere hans Virksomhed.

Han har at tage Bopæl inden det ham anviste Distrikt paa det Sted, Departementet bestemmer.

§ 2. Han har nøie at sætte sig ind i alle Distriktets Forholde vedkommende Saltvandsfiskerierne og hvad dertil hører.

Han bør i saa Henseende søge at skaffe sig en fuldstændig Oversigt over disse Fiskeriers hidtidige Udvikling, nuværende Tilstand og paaregnelige Fremtidsudsigter — derunder indbefattet Anledningen til at optage ubenyttede Fangstfelter og til at bringe i Anvendelse forbedrede Fangstmethoder eller nye Fremgangsmaader for Fangstens Tilgodegjørelse og Afsætning.

For at vinde saadan Indsigt bør han gjøre sig bekjendt med, hvad der forefindes af Literatur, Statistik og offentlige Indberetninger angaaende disse Fiskerier, men fornemlig bør han til den Ende gjennem personligt Nærvær og umiddelbar Jagttagelse søge at erhverve selvstændig Erfaring om Forholdene.

§ 3. Han bør derhos tillige søge Anledning til saavidt muligt at følge Forholdene ved tilsvarende Bedrifter i fremmede Lande samt paa Fiskeimportmarkederne — for at sættes istand til at kunne meddele paalidelige og praktisk anvendbare Oplysninger angaaende Forbedringer i Bedriften, saasom i Fangstmaader, Redskaber, Udrustning og Tilvirkning, saavelsom Underretning om Afsætningsvilkaar og vigtigere almindelige Foranstaltninger til Bedriftens Ordning eller Fremhjelp.

§ 4. Han bør i Regelen hvert Aar nogen Tid være tilstede under alle vigtigere Fiskerier i Distriktet.

For de aarlige Reiser til disse har han at indsende en Plan til Departementet mindst sex Uger forud for Reisens Tiltrædelse.

Hans Ankomst bør saavidt muligt være bekjendtgjort mindst 14 Dage iforveien paa hvert Sted, hvor han under disse Reiser tager Ophold.

Udenfor disse regelmæssige Inspektionsreiser kan han foretage de Reiser, han i særligt Øiemed finder fornødne, eller hvortil han opfordres af Overøvrigheden, Selskabet for de norske Fiskeriers Fremme, Fiskeriforeninger eller andre i Fiskeribedriften interesserede.

[1]) Jfr. Ref. 17 Juni og 20 Novbr. 1886.

28 Jan. Tiltrædelsen af saadanne særskilte Reiser har han at meddele Amtmanden paa sit Bosted, samt forsaavidt Reisen paaregnes at ville vare længere end 14 Dage, tillige Departementet.

§ 5. Han bør til Fremme af sin Virksomhed sætte sig i Forbindelse med Overøvrighederne og de specielle Fiskeriopsynsmyndigheder inden sit Distrikt samt med den anden Fiskeriinspektør, men særlig bør han bestræbe sig for at komme i virksomt Samarbeide med Selskabet for de norske Fiskeriers Fremme og Fiskeriforeningerne i Distriktet.

Overalt hvor Anledning dertil maatte gives, bør han derfor deltage i Selskabets og Foreningernes Bestyrelses-, Klasse- og Medlemsmøder, ligesom han, saavidt muligt, bør søge at imødekomme de Anmodninger og bringe til Udførelse de Opdrag, som fra Selskabet eller Foreningerne maatte stilles til ham, forsaavidt dette kan ske uden særskilt Udgift for det Offentlige og uden Tilsidesættelse af hans øvrige Bestillingspligter.

Da han navnlig ligeoverfor Fiskerne og de øvrige i Bedriften umiddelbart interesserede har saavel at søge som at yde Veiledning angaaende hvad der kan foretages til Bedriftens Udvikling og Fremhjælp i enhver Henseende, bør han benytte alle passende Leiligheder, som maatte tilbyde sig, til at arbeide for Udbredelse af eller Tilslutning til den af Fiskeriselskabet og Fiskeriforeningerne paabegyndte Organisation af den private Fællesvirksomhed i samme Øiemed.

§ 6. I det Hele har han overalt at benytte Anledningen til at sætte sig i direkte Forbindelse med Fiskere, Tilvirkere og Afskibere; til den Ende bør han paa beleilig Tid og Sted søge istandbragt Sammenkomster til Oplysning, Overlægning og Veiledning angaaende Bedriften, ligesom han mundtlig eller skriftlig bør gaa til Haande med Besked og Retledning til enhver i Bedriften interesseret, som desangaaende maatte henvende sig til ham.

§ 7. Han maa ikke selv være økonomisk interesseret i noget Foretagende, der henhører under hans Virksomhed.

§ 8. Inden 15de August hvert Aar har han til Departementet at indsende en Beretning om sin Virksomhed i det til Udgangen af den foregaaende Juni Maaned forløbne Aar. Beretningen skal indeholde en særskilt Redegjørelse for de foretagne Reiser og Resultatet af samme saavelsom for de gjennem ham trufne særlige Foranstaltninger. Videre bør der gives en Oversigt over hans Samarbeide med Fiskeriselskabet og Fiskeriforeningerne, ligesom Aarsberetningerne med passende Mellemrum bør indeholde en kortfattet Fremstilling af de hans Tilsyn underlagte Fiskeribedrifters Tilstand, deres Fremskridt eller Tilbagegang i den forløbne Periode tilligemed hans Udtalelse angaaende hvilke særlige Foranstaltninger fra det Offentliges Side der antages paakrævede eller ønskelige til deres Bevarelse eller videre Ophjælp.

Udenfor disse aarlige Beretninger har han, saaofte der fore-

kommer noget, som maatte findes særlig at paakalde det Offentliges Omsorg eller Indgriben til Fiskeribedriftens Tarv, derom at gjøre Meddelelse til Departementet. 28 Jan.

Skrivelse fra Finants- og Told-Departementet til Toldkamrene i Fredrikshald, Fredriksstad, Moss, Kristiania, Drammen, Laurvik og Throndhjem, hvorved meddeles følgende: 29 Jan.

Regler

der blive at iagttage med Hensyn til svensk Trælast, for hvilken Toldfrihed ved Udførselen er bevilget af Finants- og Told-Departementet i Henhold til Toldtarifernes § 7, og som træde i Stedet for de under 26de Januar 1886 udfærdigede.

1. Den svenske Trælast maa være af den Slags, hvorfor almindelig (høieste) Udførselstold er bestemt, og Indførselen maa foregaa enten med Jernbane eller i hele Skibsladninger direkte fra et svensk Toldsted, der ligger fjernere fra den norske Grændse end Strømstad.
2. Ved enhver Indførsel bliver Trælasten at undersøge af Toldvæsenet, som i en dertil autoriseret Bog fører Konto over det Indførte. Der skjelnes mellem skaaren Last og rund Last; Mængden anføres i Kubikmeter.
3. Mængden af skaaren Last, indført paa Jernbane, kan bestemmes efter den i Jernbanens Fragtlister anførte Vægt, omsat til Maal efter et Forhold af 550 Kg. pr. Kubikmeter. Mængden af den Trælast, der indføres søværts, bliver at bestemme paa den Maade, at Importøren for hver Indførsel fremlægger en paa Tro og Love afgiven Beregning over Ladningens Mængde, ledsaget af Konnossement og Faktura derover, hvilken Beregnings Rigtighed saavidt muligt kontrolleres af Toldopsynet.
4. For Trælast, der indføres fra Vestre Ed paa Dalslandsbanen eller fra Charlottenberg paa Kongsvingerbanen eller fra Grændsen nærmere liggende Stationer paa begge disse Baner, kræves Attest fra en svensk Autoritet om, at Lasten er svenskgroet eller, forsaavidt den er skaaren, at denne Tilvirkning er foregaaet i Sverige.
5. Overføres svensk Trælast her i Landet fra et Toldsted til et andet, maa den ledsages af en Legitimation fra Toldvæsenet paa Afsendelsesstedet, indeholdende fornøden Oplysning om dens Art og Mængde samt om, i hvilket Kalenderaar den er indført fra Sverige, ligesom ogsaa om, at den er behørig afskrevet paa Vedkommendes Konto med Toldvæsenet. Trælasten bør derhos betimelig angives for Toldvæsenet paa Bestemmelsesstedet, saaledes at Toldvæsenet i den Udstrækning, som findes

29 Jan. fornøden, kan kontrollere, at den ankomne Trælast i Beskaffenhed og Mængde stemmer med den nævnte Legitimation. Den opføres derefter paa Bestemmelsesstedet paa Vedkommendes Konto paa samme Maade, som om den var indført direkte dertil fra Sverige i det Aar, den indførtes her til Riget.

6. Den Trælast, der ikke er udført til Udlandet inden Udgangen af det andet Kalenderaar efter det, hvori Indførselen fra Sverige er foregaaet, betragtes som udgaaet af Transitlageret og afskrives af den Aarsag paa vedkommende Konto.

7. a) Udførselstold bliver ikke at opkræve af den svenske Trælast, der efter foranstaaende er at anse som Transitvare, naar det ved Udførselen iagttages, at Trælastens Mængde nøiagtig angives særskilt for skaaren og særskilt for høvlet Last med tilføiet Erklæring paa Tro og Love om, at Lasten er indført her til Riget som svensk Last, og der, efterat Angivelsen er attesteret af Toldopsynet, erholdes behørig Erklæring fra den Embedsmand, der fører Regnskab over den indførte svenske Last, om, at det indladede Parti er afskrevet paa vedkommende Importørs Konto. Udføres svensk Trælast sammenblandet med norsk Last, angives Mængderne af høvlet og skaaren Last paa samme Maade særskilt for svensk og særskilt for norsk Last med tilføiet Erklæring paa Tro og Love om, at Forholdet mellem svensk og norsk Last er ansat efter bedste Skjøn og i Henhold til de Mængder af begge Slags, som haves ved vedkommende Anlæg.

b) Istedetfor at angive Mængden af den svenske Trælast for hver Udførsel kan det tillades Exportøren ved Udgangen af hvert Kalenderaar at afgive en Beregning over den i Aarets Løb udførte svenske Trælast. I Udførselsangivelserne bør dog ogsaa da Mængden opgives særskilt for den skaarne og særskilt for den høvlede Last, ligesom det bør anføres, at der i Ladningen indeholdes svensk Trælast. Vælges denne Fremgangsmaade, erlægges Udførselstold af den svenske Last, som om den var norsk, men tilbagebetales i Henhold til et efter nævnte Beregning stedfundet Opgjør. Beregningen maa afgives senest inden Februar Maaneds Udgang og indeholde Opgaver særskilt for skaaren og særskilt for høvlet Last over de udførte Partier Trælast med Oplysning for hvert Parti om, naar og med hvilket Fartøi Udførselen har fundet Sted, samt være forsynet med Forsikring paa Tro og Love om, at det ikke er Udstederen anderledes bekjendt, end at de anførte Partier Trælast ere af svensk Oprindelse, eller om, at han ved Ansættelsen af Mængden af den udførte svenske Last er gaaet ud fra, at der indenrigs er afsat norsk og svensk Last i Forhold til de havte Mængder af begge Slags. Den

ifølge denne Beregning udførte Trælast afskrives derpaa i vedkommende Konto over svensk Trælast, indført i det sidste og de to nærmest foregaaende Kalenderaar, regnet fra Udførselen (cfr. Post 6), om hvilken Afskrivning fornøden Attest meddeles paa Beregningen. Forinden Udførselstolden godtgjøres, bliver dog af Toldkassereren at paase, at Beregningen er i Overensstemmelse med, hvad Toldbogerne udvise om Udstederens Udførsel af Trælast. 29 Jan.

c. Det tillades ikke, at en Exportør i Løbet af samme Kalenderaar, hvori han benytter den i Litr. b omhandlede Fremgangsmaade, i noget Tilfælde fritages for at erlægge Udførselstold overensstemmende med den i Litr. a indeholdte Regel.

8. Ved Afskrivningen af den udførte Trælast iagttages, at Rundlast omsættes til skaaren Last i et Forhold af 2 til 1; af skaaren Last, der ikke er undergaaet anden Behandling end Kapning, regnes paa 100 Dele udført Last 107 Dele indført; af høvlet Last, tilvirket af skaaren Last, regnes paa 100 Dele udført Last 130 Dele indført.

9. Vedkommende Importører have at udrede Omkostningerne ved Toldopsynets mulige Reiser for at kontrollere Mængden af den indførte Trælast.

Kongelig Resolution, hvorved Kjøbstaden Laurviks Kommune i Medhold af Lov af 23de Mai 1857 bemyndiges til for et Beløb af Kr. 150 000.00 at udstede 4 eller $4^1/_2$ pCt. rentebærende og paa Ihændehaveren lydende Gjældsbreve paa Betingelse af, at Gjældsbrevene ikke udstedes paa mindre Sum end Kr. 200.00, at deres Indfrielse, der skal være paabegyndt senest inden 2 Aar fra deres Udstedelse og foregaa med et ligestort aarligt Beløb, skal være fuldendt inden Udløbet af 40 Aar fra Udstedelsen, samt endelig at Gjældsbrevene selv skal indeholde Oplysning om Reglerne for deres Indfrielse. 31 Jan.

Kongelig Resolution, hvorved der meddeles Departementet for det Indre Bemyndigelse til paa et af samme nærmere bestemmendes Tidspunkt i alt Væsentligt paa Grundlag af et vedlagt Udkast at afslutte Overenskomst med de forenede nordamerikanske Staters Poststyrelse angaaende Udveksling af Postanvisninger mellem Norge og de forenede Stater[1]) samt til at fastsætte det for saadanne Anvisninger her i Landet opkrævendes Gebyr. 31 Jan.

[1]) Undertegnet for Norges Vedkommende 5 Febr.; se nedenfor.

Høieste Resolution, hvor Approbation i Henhold til Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 § 30 meddeles paa den af Kommunebestyrelsen i Arendal under 30te De- 1 Febr.

1 Febr. cember 1886 vedtagne Forandring i de gjældende Regler for Skatteligningen i Kjøbstaden.

1 Febr. **Skrivelse** fra den universelle Postforenings internationale Bureau i Bern til Poststyrelsen, hvorved meddeles, at de i Postforeningen deltagende Landes Poststyrelser ere komne overens om, at der under Art. XXI i Expeditionsreglementet til den universelle Postkonvention fra 1ste April 1887 tilføies en ny Paragraf saalydende:

(Oversættelse.)

„4. Før Tilbagesendelse til Udgangslandet af Postsager, der af en eller anden Grund ikke have kunnet besørges, skal Bestemmelseslandets Postvæsen paa Bagsiden af disse Postsager kort og tydeligt angive i det franske Sprog Grunden til Ikke-Besørgelsen under følgende Form: Ukjendt, nægtet Modtagelse, afreist, ikke afhentet, død osv. Denne Angivelse skal, saavidt muligt, ske ved Paatryk af et Stempel eller ved Paaklæbning af en Etiket. Hvert Postvæsen har Adgang til at tilføie en Oversættelse i sit eget Sprog af Grunden til Ikke-Besørgelsen samt til at gjøre andre Angivelser, som det maatte finde ønskelige."

„4. Avant de renvoyer à l'Office d'origine les correspondances non distribuées pour un motif quelconque, l'Office destinataire doit indiquer d'une manière claire et concise, en langue française, au versa de ces objets, la cause de la non-remise sous la forme suivante: inconnu, refusé, parti, non réclamé, décédé, etc. Cette indication est fournie, autant que possible, par l'application d'un timbre ou l'apposition d'une étiquette. Chaque Office a la faculté d'y ajouter la traduction, dans sa propre langue, de la cause de non-remise et les autres indications qui lui conviennent."

3 Febr. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Stavanger Amt, hvori i Anledning af en indkommen Forespørgsel udtales, at Indvaanere i et Ladested, der har Jordeiendomme i det omliggende Landdistrikt, er skattepligtige til dette Distrikt af den Afkastning, nævnte Eiendomme giver, men at den ved Kreaturhold inden Ladestedets Grændser vundne Nettoindtægt maa beskattes til Ladestedet, uanseet om der til Kreaturholdet anvendes Avling fra de nævnte Jordeiendomme.

3 Febr. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementets Marineafdeling til Overlodsen i søndenfjeldske Distrikt, hvorved paa Foranledning meddeles, at Departementet med Overlodsen er tilbøieligt til at antage, at et Fartøi, der kommer fra Udlandet og agter at søge norsk Havn, men igjen afseiler uden at have ankret i nogen af Rigets Havne, eller anden indenskjærs beliggende

Ankerplads, ikke er lodspligtigt efter Lodsloven af 17de Juni 1869 § 44, og at der saaledes ikke af de af et saadant Fartøi erlagte Lodspenge skal erlægges Afgift efter samme Lovs § 41. 3 Febr.

Konvention mellem Kongeriget Norge og de forenede Stater i Nordamerika angaaende Udvexling af Postanvisninger[1]). 5 Febr.

Artikel I.

Udvexling af Postanvisninger.

Mellem Kongeriget Norge og de Forenede Stater i Amerika skal der foregaa en regelmæssig Udvexling af Postanvisninger.

Artikel II.

Udvexlingskontorer.

1. Postanvisningsudvexlingen mellem de to Lande skal foregaa udelukkende gjennem Udvexlingskontorer.

2. Udvexlingskontoret paa Kongeriget Norges Side skal være Kristiania Omkarteringskontor og paa Amerikas Forenede Staters Side New York, N. Y.

Artikel III.

Maximumsbeløb for Postanvisninger.

1. Det høieste Beløb, for hvilket en Postanvisning kan trækkes i Norge paa de Forenede Stater, skal være et Hundrede sex og otti (186) Kroner 50 Øre, og det høieste Beløb, for hvilket en Postanvisning kan trækkes i de Forenede Stater paa Norge, skal være femti Dollars ($ 50).

2. Dette Maximum af 186 Kroner 50 Øre, respektive 50

Article I.

Exchange of Money-Orders.

Between the Kingdom of Norway and the United States of America there shall be a regular exchange of Money-Orders.

Article II.

Offices of exchange.

1. The Money-Order Service between the two countries shall be performed exclusively by means of offices of exchange.

2. The office of exchange, on the part of the Kingdom of Norway, shall be the exchange office of Kristiania, and, on the part of the United States of America, New York, N. Y.

Article III.

Maximum amount of Orders.

1. The maximum amount for which a money-order may be drawn in Norway upon the United States shall be one hundred eighty six (186) Kroner, 50 Øre; and the maximum amount for which a money-order may be drawn in the United States on Norway shall be fifty dollars ($ 50).

2. This maximum of 186 Kroner 50 Øre, respectively

[1]) Jfr. Res. 31 Jan. 1887.

5 Febr. Dollars, kan dog ved Overenskomst mellem de to Landes Poststyrelser forøges til tre Hundrede tre og sytti (373) Kroner, respektive et Hundrede Dollars ($ 100), forudsat at Amerikas Forenede Staters Postdepartement bliver ved Lov bemyndiget til at indgaa paa en saadan Forhøielse.

Artikel IV.

Udbetaling i Guldmynt.

Udbetalingen skal i hvert Land foregaa i Guldmynt eller dennes tilsvarende Værdi i Landets gangbare Mynt.

Artikel V.

Gebyr.

1. De respektive Landes Poststyrelser skulle hver for sig kunne til enhver Tid bestemme Satserne for det Gebyr, der skal betales for de Postanvisninger, som vedkommende Land udsteder.

2. Dette Gebyr skal tilfalde Udstedelseslandet, men det norske Postvæsen skal betale til de Forenede Staters Postvæsen en halv Procent af Beløbet af Postanvisninger, udstedte i Norge paa de Forenede Stater, og de Forenede Staters Postvæsen skal betale et lignende Beløb af Postanvisninger, udstedte i de Forenede Stater paa Norge.

3. Denne Betaling skal beregnes efter Totalsummerne i de

50 dollars, may, however, be increased to three hundred seventy-three (373) Kroner, respectively one hundred dollars ($ 100) by mutual agreement between the Post-Offices of the two countries, provided the Post-Office Department of the United States of America is authorized, by law, to assent to such an increase.

Article IV.

Payment in gold coin.

Payment, in either country, shall be made in gold coin or its equivalent in the currency of such country.

Article V.

Commission.

1. The Post-Offices of the respective countries shall each have power to fix from time to time the rates of commission to be charged on all money-orders they may respectively issue.

2. The commission, so charged, to belong to the country of issue; but the Norwegian Post-Office shall pay to the Post-Office of the United States one half of one per cent, on the amount of money-orders issued in Norway and advised to the United States, and the Post-Office of the United States shall make a like payment on the amount of money-orders issued in the United States and advised to Norway.

3. Such payments to be calculated on the totals of the

Fortegnelser (A), som i Løbet af hvert Kvartal udvexles mellem de to Lande.

Artikel VI.

Myntreduktion.

1. Konverteringen af de to Landes Mynt skal ske overensstemmende med Middelkursen, som man er kommet overens om at ansætte til 3 Kroner 73 Øre for en Guld-Dollar.

2. De to Poststyrelser ere dog bemyndigede til efter fælles Overenskomst at bestemme en anden Konverteringskurs, hvis Vexelkursen mellem de to Lande skulde gjøre et saadant Skridt nødvendigt.

3. Der skal ikke tages Hensyn til mindre Beløb end en Cent eller fire Øre.

Artikel VII.

Regler at iagttage ved Postanvisninger.

1. Ingen Postanvisning skal udstedes, medmindre Afsenderen opgiver det fulde Tilnavn og i det mindste Begyndelsesbogstavet til et Fornavn saavel paa Afsenderen som paa Modtageren eller Navnet paa det Firma eller Kompagni, som er Afsender eller Modtager, tilligemed den nøiagtige Adresse paa den Person eller det Firma, til hvem Beløbet skal betales, og Afsenderens Adresse.

2. Bestemmelses-Postanstalten skal angives med den størst mulige Nøiagtighed, og for Postanvisninger til de Forenede Stater skal specielt angives den Stat og, om muligt, det County, hvori

lists (A) exchanged every quarter of a year by the two countries. 5 Febr.

Article VI.

Rate of exchange.

1. The conversion of the money of the two countries shall be in accordance with the average rate of exchange, which, it is agreed, shall be taken at three Kroner, 73 Øre to the gold dollar.

2. The two offices are, however, authorized to fix by common agreement another rate of conversion, should the course of exchange between the two countries render such a step necessary.

3. No account shall be taken of any fraction of a cent or of 4 Øre.

Article VII.

Particulars to be observed for a Money-Order.

1. No money-order shall be issued, unless the remitter furnish, in full, the sur-name, and at least the initial of one christian name both of the remitter and of the payee; or, the name of the firm or company who are the remitters or the payees; together with the exact address of the person or firm to whom the money is to be paid; and the address of the remitter.

2. The Post-Office of the addressee shall be given with the greatest possible accuracy and, for money-orders to the United States, the State and if possible the county, within

5 Febr. Bestemmelses-Postanstalten er beliggende.

Artikel VIII.

Duplikat-Anvisninger.

1. I Tilfælde af, at en Postanvisning feilsendes eller gaar tabt, skal et Duplikat udstedes af Udvexlingskontoret i Udbetalingslandet paa skriftlig Anmodning af Adressaten.

2. Ved Modtagelsen af en saadan Anmodning fra Adressaten skal der gives Ordre til at standse Udbetalingen af selve Postanvisningen.

Artikel IX.

Rettelser af Adressaternes Navne.

Berigtigelser af Feil i Adressaternes Navne skal foretages af Udgangslandets Udvexlingskontor paa Afsenderens Forlangende.

Artikel X.

Anvisningers Tilbagebetaling.

1. Tilbagebetaling af en Anvisning skal ikke i noget Tilfælde finde Sted, forinden Udvexlingskontoret i det Land, hvor Anvisningen skulde udbetales, har bekræftet, at Anvisningen ikke er bleven udbetalt.

2. Ved Udgangen af hvert Kvartal skal hver Poststyrelse i en Fortegnelse overensstemmende med hosføiede Formular B meddele Opgaver over alle Anvisninger, som den er bleven bemyndiget til at tilbagebetale til Afsenderen, og Totalbeløbet af saadan Fortegnelse, hvilken i dette Øiemed skal blive

which the Post-Office of the addressee is situated, shall be specially indicated.

Article VIII.

Duplicate orders.

1. In the event of a money order miscarrying or being lost, a duplicate shall be granted by the chief office of the country of payment, on written application being made by the payee.

2. On the receipt of a similar application from the payee, instructions shall be given to stop payment of a money-order.

Article IX.

Alterations in names of payees.

Corrections of errors in the names of payees shall be effected by the chief office of the country of issue at the request of the remitter.

Article X.

Repayment of orders.

1. Repayment of an order shall not, in any case, be made, until it has been ascertained from the chief office of the country, where such order is payable, that the order has not been paid.

2. At the end of every quarter, each postal administration shall show, in a list similar to Form B, annexed, the particulars of all orders which it has been authorized to repay to the original remitters; and the total amount of such list, which for this

oversendt til Poststyrelsens Regnskabskontor i Kristiania, skal optages til vedkommende Styrelses Kredit i den Afregning, der omhandles i Artikel XVII.

Artikel XI.

Ubesørgede Postanvisninger.

1. Postanvisninger, som ikke ere blevne udbetalte inden tolv Kalendermaaneder efter Udstedelsesmaaneden, blive ugyldige. De Beløb, der ere modtagne for saadanne Postanvisninger, skulle godskrives Udgangslandet og forblive til Disposition for dette.

2. Den norske Poststyrelse skal derfor optage i Kvartalsafregningen (Artikel XVII) til de Forenede Staters Kredit alle i de fra de Forenede Stater modtagne Fortegnelser optagne Postanvisninger, som forblive ubesørgede ved Udløbet af nævnte Tidsfrist.

3. Paa den anden Side skal de Forenede Staters Postdepartement ved Udløbet af hvert Kvartal oversende den norske Poststyrelse til Indtagelse i Kvartalsafregningen en specificeret Opgave over alle de i Fortegnelserne fra det norske Postvæsen optagne Anvisninger, som i Henhold til denne Artikel blive ugyldige.

Artikel XII.

Postanvisningsfortegnelse.

1. De to Udvexlingskontorer skulle meddele hinanden med hver afgaaende Post de Summer, der ere modtagne i hvert af de to

purpose shall be transmitted to the accounting department of the Post-Office at Kristiania, shall be entered to the credit of such administration in the account mentioned in Article XVII. 5 Febr.

Article XI.

Unpaid money-orders.

1. Money-orders, which shall not have been paid within twelve calendar months from the month of issue, shall become void. The sums received from such money-orders shall accrue to and be at the disposal of the country of origin.

2. The Norwegian office shall, therefore, enter in the quarterly account (Article XVII) to the credit of the United States, all money-orders entered in the lists received from the United States, which remain unpaid at the and of the period specified.

3. On the other side, the Post-Office Department of the United States shall, at the close of each quarter, transmit to the Norwegian office, for entry in the quarterly account, a detailed statement of all orders included in the lists despatched from the Norwegian office, which under this Article become void.

Article XII.

Lists of money-orders.

1. The two Offices of Exchange shall communicate to each other by every starting Mail the sums received in

5 Febr.

Lande for Udbetaling i det andet. De skulle i dette Øiemed benytte hosføiede Formular A.

2. Postanvisninger, der ere udstedte i Norge mod Slutningen af Juni og i de Forenede Stater mod Slutningen af December, og som ikke fremkomme til de respektive Udvexlingskontorer førend de første Dage af den følgende Maaned, skulle optages i og meddeles Udvexlingskontoret i det Land, til hvilket de sendes, ved særskilte Tillægsfortegnelser, daterede den sidste i den Maaned, i hvilken Beløbene ere modtagne.

3. En Intet-Fortegnelse skal sendes, naar der ikke findes Indbetalinger at meddele.

Artikel XIII.

Internationale Nummere.

Enhver Postanvisning og ethvert Beløb, indført i Fortegnelserne, skal bære et Nummer, der kaldes „internationalt Nummer", og som for hver Maaned begynder med No. 1.

Artikel XIV.

Erkjendelse for Fortegnelser. Duplikater af Fortegnelser.

1. Modtagelsen af enhver Fortegnelse skal gjensidig erkjendes paa den først paafølgende Fortegnelse, der sendes i modsat Retning, og Fortegnelse, som ikke maatte være modtagen, skal uopholdelig efterspørges af det Udvexlingskontor, til hvilket den skulde have været sendt.

each of the two countries for payment in the other. They shall use, for this purpose, the form of List A, annexed.

2. Money-orders issued in Norway towards the end of June, and in the United States towards the end of December, and not reaching the respective offices of exchange until the first days of the following month, shall be entered and communicated to the office of exchange of the country, to which they are sent, on separate lists, supplementary to the ordinary lists, dated the last of the month, in which the sums were received.

3. A blank list shall be transmitted, when there are no receipts to be advised.

Article XIII.

International numbers.

Every money-order or receipt of money entered upon the lists shall bear a number, to be called the „International number", commencing each month with No. 1.

Article XIV.

Acknowledgment of lists. Duplicates of lists.

1. The receipt of each list shall be acknowledged, on either side, by means of the first subsequent list forwarded in the opposite direction, and the list which shall fail to be received shall be immediately applied for by the office of exchange, to which it should have been sent.

2. Det afsendende Udvexlingskontor skal i saadant Tilfælde uden Ophold oversende det modtagende Udvexlingskontor en Duplikatfortegnelse, der behørig er betegnet som saadan.

Artikel XV.

Fortegnelsernes Granskning.

1. Fortegnelserne skulle omhyggelig granskes af det modtagende Udvexlingskontor og berigtiges, hvis de indeholde aabenbare Feil.

2. Berigtigelsen skal meddeles det afsendende Udvexlingskontor ved Erkjendelsen af Modtagelsen af den Fortegnelse, hvori Rettelserne ere blevne foretagne.

3. Hvis Fortegnelsen skulde vise andre Uregelmæssigheder, skal det modtagende Kontor begjære en Forklaring af det afsendende Udvexlingskontor, som skal afgive saadan Forklaring saa hurtig som muligt.

4. I Mellemtiden udsættes der med Udfærdigelsen af de indenrigske Postanvisninger, hvilke Opgaverne i den feilagtige Fortegnelse vedkomme.

Artikel XVI.

Udfærdigelse af indenrigske Postanvisninger.

Saasnart Fortegnelserne ankomme til det modtagende Udvexlingskontor, skal dette Kontor udfærdige indenrigske Anvisninger til de i Fortegnelserne opgivne Adressater for de opgivne Beløb og skal afsende dem til

2. The despatching office of exchange shall in such case, transmit without delay, to the receiving of exchange, a duplicate list, duly certified as such. 5 Febr.

Article XV.

Verification of lists.

1. The lists shall be carefully verified by the office of exchange, to which they are sent; and, when they contain simple errors, shall be corrected.

2. The correction shall be communicated to the despatching office of exchange in the acknowledgment of the receipt of the list, on which the corrections were made.

3. When the list shall disclose other irregularities, the receiving office shall require an explanation from the despatching office of exchange, which shall give such explanation with as little delay as possible.

4. In the meantime, the issue of internal money-orders, relating to the entries on the list found to be irregular, shall be suspended.

Article XVI.

Internal money-orders to be prepared.

As soon as the lists shall have reached the receiving office of exchange, that office shall prepare internal money-orders in favour of the payees and for the amounts specified in the lists, and shall forward

5 Febr. Adressaterne eller til det udbetalende Kontor i Overensstemmelse med de Bestemmelser, der i hvert Land gjælde for Udbetalingen af Postanvisninger.

Artikel XVII.

Afregninger.

1. Den norske Poststyrelse skal ved Udløbet af hvert Kvartal udarbeide en Afregning, udvisende:

1. Totalsummerne af de Fortegnelser, som i Kvartalet ere blevne udvexlede mellem de to Poststyrelser (Artikel XII), med Tillæg af det i Artikel V omhandlede Gebyr;

2. Totalsummerne af Fortegnelserne over de Postanvisninger, som det afsendende Postvæsen er bleven bemyndiget til at tilbagebetale til Afsenderen (Art. X).
3. Totalbeløbet af de Postanvisninger, som ikke ere blevne udbetalte i de to Lande (Artikel XI).
4. Den Balance, som i Overensstemmelse med Afregningen skal betales af det ene Postvæsen.

2. Denne Afregning, som skal affattes overensstemmende med hosføiede Formular C, skal i to Exemplarer af det norske Postvæsen oversendes de Forenede Staters Postdepartement, som skal tilbageføre et Exemplar af Afregningen, behørigen vedtaget.

Artikel XVIII.

Betaling af Balancen.

1. Naar det norske Postvæsen har at betale til de Forenede

them to the payees, or, to the paying office in conformity with the arrangements existing in each country for regulating the payment of money-orders.

Article XVII.

Accounts.

1. The Norwegian office shall at the close of every quarter prepare an account showing:

1. The totals of the lists of the quarter, which have been exchanged between the two Post-Offices (Article XII), with addition of the commission mentioned in Article V;
2. The totals of the lists of money-orders, which the despatching office has been authorized to repay to the remitter (Article X);
3. The totals of the money-orders, which in the two countries have not been paid (Article XI);
4. The balance, which in conformity with the account has to be paid by either office.

2. Such account, which shall be in conformity with Form C, annexed, shall be transmitted, in duplicate, by the Norwegian office to the Post-Office Department of the United States, which shall return one copy of the account duly accepted.

Article XVIII.

Payment of balance.

1. When the Norwegian office has to pay to the of-

Staters Postvæsen Balancen af Afregningen, skal det betale denne Balance paa samme Tid, som det sender Afregningen, hvilket skal ske saasnart som muligt og seneſt inden Udgangen af det Kvartal, der følger efter det, som Afregningen vedkommer.

2. Lignende Fremgangsmaade skal følges af de Forenede Staters Postdepartement, naar det tilbagesender Duplikatet af den vedtagne Afregning. Denne Tilbagesendelse skal ske saasnart som muligt og seneſt inden 30 Dage efter Afregningens Modtagelse.

3. Betalingen af Balancen skal ske i Kristiania, naar den er i Norges Kredit, og i Washington, naar den er i de Forenede Staters Kredit, samt altid i det Lands Mynt, til hvilket Betaling sker, uden noget Afdrag for dette sidstnævnte Land; og alle Udgifter i denne Anledning skulle bæres af det skyldige Postvæsen.

4. Skulde i noget Tilfælde det ene Postvæsen erholde tilgode af det andet for udbetalte Postanvisninger et Beløb af mere end 20,000 Kroner, skal det tilgodehavende Postvæsen være berettiget til at forlange en Forskudsbetaling eller foreløbig Saldering af indtil tre Fjerdedele af Fordringen. I saadant Tilfælde skal Betaling uopholdelig finde Sted.

fice of the United States the balance of the account, it shall pay such balance at the same time, that it sends the account, which shall be as soon as possible, and at the latest within the close of the quarter, immediately following that which the account concerns. 5 Febr.

2. A similar course shall be followed by the Post-Office Department of the United States, when it returns the duplicate of the account accepted. This return shall be made as soon as possible and at the latest within thirty days after the reception of the accounts.

3. The payment of the balance shall be made at Kristiania, when it is to the credit of Norway; and at Washington, when it is to the credit of the United States; and allways in the money of the country, to which payment is made without any deduction for the last-mentioned country; and all expenses in the matter shall be at the charge of the debtor Post-Office.

4. Should on any occasion one of the Post-Offices be creditor of the other for paid money-orders amounting to a total exceeding 20,000 Kroner, the creditor office shall have the right to require a prepayment or provisional liquidation which may amount to three-fourths of the sum of the debt. In such case the payment shall follow immediately.

5 Febr. 5. I Tilfælde af, at Balancen af en Afregning ikke bliver betalt inden den ovenfor under 1 og 2 nævnte Frist, skal Beløbet af denne Balance blive rentebærende fra den fastsatte Termin indtil den Dag, da det skyldige Beløb sendes. Denne Rente skal beregnes efter fem (5) Procent pro anno og skal optages i næstfølgende Afregninger til Debet for den Poststyrelse, som ikke har betalt i betimelig Tid.

5. In the event of the balance of an account not being paid within the time specified in 1 and 2 above, the amount of such balance shall be chargeable with interest from the date of the stipulated period until the day of the transmission of the amount due. Such interest shall be computed at the rate of five (5) per cent per annum, and is to be entered in the accounts next following as a debit against the dilatory administration.

Artikel XIX.

Tillægsbestemmelser.

1. Hvert Lands Poststyrelse skal være bemyndiget til at fastsætte Tillægsbestemmelser (der dog ikke maa stride mod foranstaaende) til større Sikkerhed mod Bedragerier eller til Lettelse af Systemet i dets Almindelighed.

2. Alle saadanne Tillægsbestemmelser maa dog meddeles det andet Lands Poststyrelse.

Article XIX.

Additional rules.

1. The postal Administration in each country shall be authorized to adopt any additional rules (if not repugnant to the foregoing) for the greater security against fraud, or, for the better working of the system generally.

2. All such additional rules, however, must be communicated to the Post-Office of the other country.

Artikel XX.

Rettighed til at forøge Gebyret eller til at indstille Udstedelsen af Anvisninger.

Skulde det nogen Gang vise sig, at Postanvisninger benyttes af Handelsmænd eller andre Personer i Norge eller i de Forenede Stater til Oversendelse af større Pengebeløb, skal den norske Poststyrelse eller de Forenede Staters Postdepartement — efter Omstændighederne — have Ret til at forøge Gebyret og skal endog

Article XX.

Power to increase commission, or, to suspend issue of orders.

Should it appear, at any time, that money-orders are used by mercantile men or other persons in Norway, or, in the United States, for the transmission of large sums of money, the Norwegian office, or, the Post-Office Department of the United States, as the case may be, shall con-

være berettiget til for en Tid helt at indstille Udfærdigelsen af Postanvisninger.

sider the propriety of increasing the commission; and shall have power even for a time wholly to suspend the issue of money-orders. 5 Febr.

Artikel XXI.

Konventionens Ikrafttræden og Varighed.

Denne Konvention skal træde i Kraft den 1ste April 1887 og skal ophøre at gjælde efter 6 Kalendermaaneders Opsigelse fra en af Parterne.

Article XXI.

Commencement and termination of Convention.

This Convention shall come into operation on the 1st of April 1887 and shall be terminable on a notice, by either party, of six calendar months.

Givet in duplo og undertegnet i Christiania den 5te Februar 1887 og i Washington den 30te November 1886.

Sofus Arctander.

Harald Asche.

Done in duplicate and signed at Washington this 30th day of November 1886, and at Christiania this 5th day of February 1887.

Wm. F. Vilas,
Postmaster General of the United States.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Stiftsdirektionerne, hvori Departementet meddeler, at det i Overensstemmelse med Finantsdepartementet, hvis Erklæring det har indhentet, antager, at det i Lov om Almueskolevæsenet paa Landet af 16de Mai 1860 § 17, 3die Passus, omhandlede Bidrag fra et Værk eller Brug, der ikke har egen Skole, til en Kommunes Skolekasse maa være bortfaldt, efterat Lov om Landkommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 som Regel har afskaffet den særlige Udligning af Skoleskat (jfr. Lovens §§ 10 og 13 samt § 67 sammenholdt med §§ 46 og 62). 5 Febr.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa Udkast til Fundats for „de Seue og Kreftings Legat", oprettet ved forhenværende Lensmand i Rakkestad Carl Severin Kreftings og hans gjenlevende Enke Karen, født de Seues Testamenter af 29de Marts 1853 med Tillæg af 9de Juli 1862, af 3die November 1876 med Tillæg af s. D., samt af 30te Mai 1879 med Tillæg af 12te December 1881 og af 18de Oktober 1882. 8 Febr.

Høieste Resolution, hvorved er bestemt: 8 Febr.

1. At den af Haugesunds Kommunebestyrelse den 1ste

8 Febr. Februar 1886 fattede Beslutning om Garanti for Haugesunds Sparebanks Foliohavere for et Beløb af indtil Kr. 50,000.00 approberes i Henhold til Lov om Formandskaber i Kjøbstæderne af 14de Januar 1837 § 40, forsaavidt Kommunen derved kan paadrage sig Forpligtelser udover et Tidsrum af 5 Aar.

2. At den af Haugesunds Sparebanks Forstanderskab i Møder den 15de og 18de December 1886 vedtagne nye Plan for Banken approberes som trædende istedetfor Bankens ældre, ved høieste Resolutioner af 28de April 1855, 2den September 1863 og 20de April 1869 bifaldte Plan.

8 Febr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Akershus Amt, foranlediget ved en Forespørgsel om, hvorledes der bør forholdes, naar der af private Forsikringsselskaber begjæres afholdt Brandforhør, og om hvilken Betaling i Tilfælde skal beregnes for saadant Forhørs Optagelse, — i hvilken Anledning Departementet, næst at henvise til dets i Lovtidenden indtagne Skrivelse af 6te Februar 1882, hvor et lignende Spørgsmaal er besvaret, og hvortil Departementet fremdeles henholder sig — bemærker, at forsaavidt Sorenskriveren maatte finde Grund til i Tilfælde, hvor de i Departementets formeldte Skrivelse omhandlede Betingelser ikke ere tilstede, at imødekomme den private Rekvirents Begjæring om Brandforhørs Optagelse, antages Omkostningerne (der i dette Tilfælde formentlig bør være Delinkventfondet vedkommende) dog alene at burde beregnes som ellers for Forhør sædvanligt eller efter Sportellovens § 200; jfr. Departementets i Lovsamlingen indtagne Skrivelse af 3die Mai 1871 angaaende Optagelse af Hjemstavnsforhør.

8 Febr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet ttl Finantsdepartementet, hvori førstnævnte Departement erklærer sig enigt i, at Udgifter til Notarialvidner ikke kunne belastes Statskassen, men maa blive at udrede af vedkommende Embedsmand selv.

8 Febr. **Skrivelse** fra Indredepartementet til Amtmanden i Søndre Bergenhus Amt, hvori udtales, at det formentlig maa være Overudskiftningsretten, der har at afgjøre, hvorlænge den Udskiftningsformand, der har ledet Underudskiftningen, bør blive tilstede for at gaa tilhaande med Oplysninger ved Overudskiftningsforretningens Behandling.

8 Febr. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Lister og Mandals Amt, hvori i Anledning af en indkommen Forespørgsel om, hvorvidt en Skoveier, der i et Aar har solgt endel af sin Skov for 6000 Kr., kan ilignes Indtægts-

skat af dette Beløb, overensstemmende med, hvad der af Skat- 8 Febr.
tekommiteen er anført i Indst. O. I. for 1879, Side 39, — udtales, at „en blot og bar Ombytning af Kapitalform, f. Ex. naar man sælger et Skib eller et Hus, ikke kan lede til forhøiet Ansættelse af Indtægten, undtagen forsaavidt Handelen gaar ind under Vedkommendes Næringsdrift, i hvilket Fald Fortjenesten paa Handelen bliver at opføre som Indtægt". Paa den anden Side kan den Omstændighed, at en Mand, „der har Indtægt af Skovdrift" (jfr. Skattelovens § 42), i et enkelt eller i enkelte Aar har ladet sine Skove staa urørte og altsaa i den Tid ingen direkte Afkastning har havt af samme, ikke fritage ham for ogsaa for disse Aar at svare Skat af den Indtægt, som Skoven under en forsvarlig Drift antages Aar om andet at kunne give (Skattel. § 42, 3die Passus).

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Kristiania Biskop, hvori 9 Febr.
Departementet i Anledning af Forespørgsel fra en Sognepræst om, hvorvidt Aborter bør opføres blandt „Dødfødte" i Kirkebøgerne, overensstemmende med en tidligere Besvarelse af et lignende Spørgsmaal udtaler, at da saadanne Fødsler vel kun i de sjeldnere Tilfælde vil komme til Præsternes Kundskab, navnlig naar de foregaar tidlig i Svangerskabet uden Tilkaldelse af Fødselshjælperske, idet der isaafald ikke foreligger nogen Forpligtelse for Vedkommende til at anmelde dem, — vilde et Register i Kirkebøgerne for Aborter blive meget ufuldkomment og i statistisk Henseende snarere vildledende end veiledende. Det statistiske Centralbureau har ogsaa paa Foranledning tidligere udtalt, at det ikke er af statistisk Interesse, at Aborter blive anførte i Kirkebøgerne. Skulde det imidlertid findes, at det vil være af Betydning, navnlig i kriminel Henseende, at indføre Aborter i Kirkebøgerne, antages intet at være til Hinder for, at saa sker, naar det iagttages, at Indførelsen sker paa et særskilt Blad af Schemaet for Dødfødte med Overskrift „Aborter", saaledes at disse ikke opføres sammen med Dødfødte. Departementet tilføier, at ifølge Meddelelse fra Justitsdepartementets Medicinalkontor pleier Fødsler, som indtræffer tidligere end Svangerskabets 28de Uge, at henregnes til Aborter.

Kongelig Resolution*), hvorved Kjøbstadspolitilov- 10 Febr.
givningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Roligheds forstyrrelse samt om offentlige til Dans, Kortspil eller anden Lystighed foranstaltede Samlingers Ophør til et bestemt Klokkeslet om Aftenen indtil Videre gjøres gjældende for Lunde Herred, Bratsbergs Amt.

*) Bekjendtgj. 16de Febr. i Lovt. 1ste Afd. No. 4.

10 Febr. **Kongelig Resolution**, hvorved meddeles Approbation paa følgende Forandringer i den ved høieste Resolution af 11te Juli 1857 approberede Plan for „Hjælpe- og Understøttelseskassen for uheldige Sømænd og deres trængende Efterladte for Tønsberg By og dens Omegn", nemlig:

1. I § 2 Post 4 indskydes i første Linie efter „Børn" Ordene „fortrinsvis saadanne;"
2. § 15 2det Punktum bliver herefter saalydende: „Hvad Kassen maatte komme til at eie over 3,200 Kroner kan udlaanes mod Pantesikkerhed som for Udlaan af Umyndiges Midler er eller vorder bestemt og paa dette Vilkaar fortrinsvis til Sømænd, som stadig har ydet Bidrag til Kassen".

11 Febr. **Høieste Resolution***), hvorved Stadfæstelse i Medhold af Lov angaaende tvungen Opmaaling af Tomter og Grunde i Kjøbstæderne og Ladestederne af 21de Juni 1883 meddeles paa de af Formænd og Repræsentanter i Kjøbstaden Moss under 30te December 1886 vedtagne Bestemmelser om Opmaaling af Tomter og Grunde sammesteds med Regulativ for den Byens Stadskonduktør for Udførelsen heraf tilkommende Godtgjørelse, saaledes at Bestemmelserne træder i Kraft fra 1ste Marts 1887.

De approberede Bestemmelser ere efter dette saalydende:

1. Hvergang en Tomt eller Grund, saavelsom Dele deraf, afhændes eller bortfæstes, skal paa Kontrahenternes Bekostning det Afhændede eller Bortfæstede opmaales og derover udstedes Kart og Maalebrev ved Stadskonduktøren, saafremt Opmaaling og Kartlægning ikke forhen har fundet Sted.
2. Naar en Tomt eller Grund udstykkes, skal hver Del strax af Stadskonduktøren forsynes med Nummer, som i Kartforretningen antegnes og derefter indføres i Matrikulen.
3. Kartforretningen bliver at tilstille Pantebogsføreren forat, naar samme angaar Parcel af en Eiendom, den da kan blive indført i Matrikulen og forsynet med Nummer, hvorefter den remitteres Stadskonduktøren til Indførelse i hans Protokol. Intet Hjemmelsdokument paa Tomt eller Grund maa thinglæses, medmindre Maalebrev eller Gjenpart af Maalebrev medfølger.
4. Ethvert Kart bør angive det sande Nord, vise Fladeindholdet, og ei alene enhver Sides Længde, men ogsaa enhver Konstruktionslinie i Metermaal, saa at Tomtens eller Grundens Figur efter de optagne og paaskrevne Maal med Lethed igjen kan konstrueres efter hvilkensomhelst Maalestok. Det bør tillige fremstille noget af de tilstødende Grunde samt vise Grund-

*) Bekjendtgj. 16de Febr. i Lovt. 1ste Afd. No. 4.

eierens Navn, og hvor Eiendommen er beliggende. Den 11 Febr.
Maaleſtok, hvorefter disse Karter indrettes, bør i Regelen
være $^1/_{500}$ af den virkelige Størrelse. Dog kan ogsaa en
mindre Maaleſtok anvendes, forsaavidt Karterne ikke efter den
angivne kunne indtages i den dertil indrettede Protokol.

5. Stadskonduktøren skal føre en Protokol, hvori alle Opmaalings- og Kartforretninger indføres, og den konstruerede Figur af den opmaalte Grund indtages under Bekræftning af ham og Kartvidnerne. Denne Protokol bliver at autorisere af Overøvrigheden. Desuden holder Stadskonduktøren de Journaler, Kopibøger og andre Protokoller, som Magistraten bestemmer. Samtlige Bøger og Protokoller anskaffes for Byens Regning.
6. For Opmaaling af Tomter og Grunde tilkommer Stadskonduktøren følgende Godtgjørelse:
   a. Naar Tomten eller Grunden er indtil 10 Ar = 1000 □ Meter Kr. 10.00
   b. For hvert overskydende 10 Ar eller Del deraf Kr. 1.00.

   I denne Betaling er indbefattet Erstatning for Materialier og Medhjælp samt Forretningens Beskrivelse og Kartets Tegning.
7. For Deling af en Tomt eller Grund beregnes i Tillæg for hver Delelinie en Fjerdepart af den i § 6 fastsatte Betaling.
8. For Fremmøde til Afholdelse af Opmaalingsforretning efter en ikke i betimelig Tid tilbagekaldt Rekvisition tilkommer Stadskonduktøren, naar Forretningen af en Rekvirenten tilregnelig Aarsag ikke kan fremmes, Kr. 5.00.
9. For Gjenpart af et Maalebrev med Kart betales, naar vedkommende Tomt eller Grund ikke overstiger 50 Ar = 5000 □ Meter, Kr. 3.00, og, hvis den er større, en Tredjepart af den for Opmaalingen bestemte Betaling.
10. For Attest i Anledning af Opmaaling (f. Ex. om, at ingen Forandring med en opmaalt Tomt er foregaaet) betales Kr. 1.50.
11. Udenfor de ovennævnte Sportler har Rekvirenten af en Kartforretning at udrede de med en saadan forbundne lovbestemte Sportler sc:
    a. Til Byfogden (Statskassen) for Opnævnelse af Kartvidner . . . . . Kr. 1.60
    b. Til hver af Kartvidnerne under Forretningen „ 0.80
    og c. Til Stævnevidnerne for Forkyndelse af Indvarslingen for hver Person, der forkyndes denne . . . . . „ 0.80
12. Nærværende Beslutning med Regulativ træder i Kraft fra 1ste Marts 1887.

11 Febr. **Brugsregler** for de hadelandske Bygdealmenninger, approberede af Indredepartementet den 11te Februar 1887*).

11 Febr. **Høieste Resolution**, hvorved Approbation meddeles paa den i Generalforsamlinger den 15de Juni 1886 og 14de Januar 1887 vedtagne Plan for Sigdals gjensidige Brandforsikringsforening, saaledes at Foreningen kan nyde godt af de i Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder.

11 Febr. **Høieste Resolution**, hvorved Approbation i Henhold til § 3 i Lov om Bygningsvæsenet af 6te September 1845 meddeles paa den af Formænd og Repræsentanter i Kjøbstaden Stavanger efter Forslag af Reguleringskommissionen sammesteds under 2den December 1886 fattede Beslutning om Regulering af Østervaaggaden og Væverbaden i Strøget ved Tomt No. 356.

14 Febr. **Cirkulære** fra Indredepartementet, Poststyrelsen, til samtlige Postmestere og Posterpeditører (No. 3 for 1887), hvorved bl. a. meddeles:

II. Paa Foranledning meddeles, at Breve, til hvis Frankering der er benyttet tilsmudsede Frimærker, om hvilke det ikke med Bestemthed kan afgjøres, hvorvidt de tidligere have været afstemplede eller ikke, blive at sætte i Porto og forøvrigt at behandle som Postsager, der ere forsøgt frankerede med tidligere benyttede Frimærker.

IV. Fra 15de Februar 1887 vil der indtil Videre blive underholdt et Postaabneri Viktoriahavn paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Ofotens Herred, Saltens Fogderi, Nordlands Amt, Bodø Postdistrikt.

15 Febr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Kristiania Biskop, hvori Departementet, i Anledning af en Forespørgsel fra en Sognepræst, om han ikke mod Kirkesangerens Vilje selv kan overtage Indtegningen af Barnedaab og Ægteskabslysning, hvilken Indtegning i vedkommende Præstegjeld ifølge længere Tids Sedvane nu udføres af Kirkesangeren, samt om det ikke er dennes Pligt at besørge de af Præsten opgivne Salmenummere ophængte paa Kirkens Tavler før Gudstjenesternes Begyndelse, meddeler, at det med Biskopen antager, at begge disse Spørgsmaal maa besvares bekræftende.

17 Febr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Kristianssands Stiftsdirektion, foranlediget ved en Forespørgsel om, hvorvidt de private

*) Bekjendtgj. 16de Febr. i Lovt. 1ste Afd. No. 4, hvor Reglerne er indtagne.

Eiere af en Kirke kan ansees forpligtede til at finde sig i, at der anbringes Ovne i Kirken, naar dette sker paa Kommunens Bekostning, og Herredsstyrelsen derhos vedtager at betale den mulige Forhøielse af Brandkontingenten og at erstatte efter Skjøn af uvillige Mænd den Skade paa Kirken, som Opvarmningen maatte forvolde, — i hvilken Anledning Departementet meddeler, at det overensstemmende med, hvad det ved flere lignende Anledninger tidligere har udtalt, antager, at de private Kirkeeiere mangler Beføielse til at nægte Kommunen Adgang til under de anførte Vilkaar at anbringe Ovne i Kirken, naar Stiftsdirektionen som Kirkens Forsvar meddeler sit Samtykke dertil, og der forøvrigt ved Foranstaltningens Iværksættelse udvises saadan Forsigtighed, at Kirken ikke udsættes for Ildsfare. 15 Febr.

Cirkulære fra Indredepartementet, Poststyrelsen, til samtlige Postmestere og Postexpeditører (No. 4 for 1887), hvorved bl. a. meddeles, at Poststyrelsen under 6te Jan. 1887 paa Foranledning har udtalt, at Hjemmelen for Portofriheds-Attestationsret saavel for Sorenskriveres som Byfogders edsvorne Fuldmægtige er at søge deri, at disse Funktionærer ved deres Autorisation erholde Bemyndigelse til i Almindelighed at udføre Embedshandlinger paa deres Principals Vegne. 17 Febr.

Kongelig Resolution*), hvorved bestemmes, at §§ 3 og 4 i Lov om Handelen i Nordlandene af 9de August 1839, sammenholdte med Lovene af 21de Januar 1860, 26de Mai 1866 § 12 og 3die Juni 1874 skulle være gjældende ogsaa for Fiskeværet Rødgammen i Karlsø Herred, Senjen og Tromsø Fogderi, Tromsø Amt. 21 Febr.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 21 Febr.

1. At der i Sørreisens Annexsogn af Tranø Præstegjeld under Senjens Provsti i Tromsø Stift indtil Videre afholdes Gudstjeneste hver fjerde Søndag, og at Fordelingen af Tjenesterne paa de store Høitider overlades til Tromsø Biskops nærmere Bestemmelse efter Forslag fra vedkommende Sognepræst.
2. At de af Tranø og Sørreisens Herredsstyrelser i Møder den 11te og 25de Oktober 1886 fattede Beslutninger om Udredelse af en aarlig Skydsgodtgjørelse af tilsammen 250 Kroner til Tranø Sognepræst for hans Reiser til disse Gudstjenester stadfæstes i Henhold til Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837 § 39, forsaavidt de nævnte Kommuner ved de omhandlede Beslutninger paadrages Udgifter for et længere Tidsrum end 5 Aar.

*) Bekjendtgj. 11te Marts i Lovt. 1ste Afd. No. 5.

21 Febr. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

1. Indtil en ny Kirke for det ved Kongelig Resolution af 31te Juli 1886 oprettede Aarstads Præstegjeld under Midthordlands Provsti i Bergens Stift er opført og kan tages i Brug, kan der foruden de Høimessegudstjenester for Aarstads Menighed, der ifølge Resolutionens Post V afholdes i St. Jørgens Hospitals Kirke, tillige forrettes Prædikengudstjenester i Solheims Bedehus og Haukelands Skolehus efter Bergens Biskops nærmere Bestemmelse.
2. Ministerielle Forretninger for Aarstads Menighed blive i det samme Tidsrum at forrette i Hospitalskirken, hvor de kunne udføres paa enhver Helligdag eller Hverdag, naar saadant ikke er til Hinder for Hospitalsmenigheden.

21 Febr. **Kongelig Resolution**, hvorved det tillades, at der for Haus Præstegjelds Hovedsogn under Osterøens Provsti i Bergens Stift anlægges en Hjælpekirkegaard ved den saakaldte Eidsvig paa Haus Præstegaard paa Betingelse af, at Haus Kommune opfører en Brygge i Eidsvigen og efter lovligt Skjøn, optaget paa Kommunens Bekostning, betaler Erstatning for den til Kirkegaarden og Bryggen fornødne Grund og for den Skade, som iøvrigt maatte blive paaført Præstegaarden i Anledning af Kirkegaardens Anlæg.

21 Febr. **Kongelig Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det ved Testamente af 27de Juni 1881 oprettede „Erik Berntsen Agerlies Legat" til Bedste for fattige Trængende i Soknedalens Herred samt paa de for dette Legat udfærdigede, med Paategning fra vedkommende Testamentvidner, O. J. Reitan og B. Agerli, forsynede Statuter.

21 Febr. **Kongelig Resolution**, hvorved Approbation meddeles paa den af Rødenæs Herredsstyrelse i Møder den 17de Juli og 20de December 1886 vedtagne Plan for en inden Rødenæs Herred, Rakkestads Fogderi, oprettendes Sparebank, dog paa Vilkaar, at Planens § 2 første Punktum bliver saalydende:

„Det oprindelige Fonds Midler saavelsom de senere Indskud kan efter Direktionens Bestemmelse udlaanes i Summer paa mindst 20 Kroner mod Gjældsbreve med saadanne Endossenter, som Direktionen finder betryggende, eller anbringes i sikre Værdipapirer eller mod Pant i fast Eiendom".

21 Febr. **Kongelig Resolution**, hvorved Approbation meddeles paa den af Grundlæggerne i Møde den 27de December 1886

vedtagne Plan for en inden Gjæsdals Herred, Jæderen og Dalernes Fogderi, oprettendes Sparebank. 21 Febr.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Fogden i Moss Fogderi, foranlediget ved en Foresporgsel fra en ved Begyndelsen af September Maaned 1886 tiltraadt ny Sognepræst, som først fra 1ste Mai 1887 skal overtage Præstegaarden, om han særskilt kan indbetale til Fogden den Andel af Terminerne 11te December 1886 og 11te Juni 1887 af den hans Embede paahæftede Gjæld til Laanefondet, som efter Kirkedepartementets Cirkulære af 11te Mai 1883 skal paahvile ham, — i hvilken Anledning Departementet meddeler, at Udtalelserne i nævnte Cirkulære saavelsom i en i den almindelige Lovsamling indtaget Skrivelse fra Justitsdepartementet af 13de Januar 1874 om Fordeling af Udgifterne ved Embedslaan mellem en fratrædende og en tiltrædende Embedsmand alene angaar Forholdet mellem disse indbrydes og ikke vedkommer den fungerende Embedsmands Forhold til det Offentlige som Laangiver. Ligeoverfor det Offentlige antages nemlig den, som ved vedkommende Termins Forfaldstid er Embedets Indehaver og saaledes repræsenterer dette, at være ansvarlig for Terminens hele Beløb, selvfølgelig mod Regres til tidligere Indehaver eller Indehavere af Embedet for den Del, som rettelig maatte vedkomme dem. Af denne Opfatning af Forholdet bemærker Departementet —, som det bl. a. ogsaa har udtalt i et Cirkulære af 23de Juli 1884 og som Kirkedepartementet har tiltraadt i Skrivelse til samme af 17de Juli s. A., følger, at Sognepræsten ikke ved at indbetale en Del af de heromhandlede Terminer kan antages at blive fri for at tilsvare Resten, med mindre denne samtidig dækkes af hans Formand i Embedet. 23 Febr.

Kongelig Resolution, hvorved Fredrikshalds Bys Kommune i Medhold af Lov af 23de Mai 1857 bemyndiges til for et Beløb af Kr. 900,000.00 at udstede 4 pCt. rentebærende og paa Indehaveren lydende Gjældsbreve paa Betingelse af, at Gjældsbrevene ikke udstedes paa mindre Sum end Kr. 200.00, at deres Indfrielse, der skal være paabegyndt senest 2 Aar fra deres Udstedelse og foregaa saaledes, at Afdrag og Renter gjennem den hele Amortisationstid tilsammen for hvert Aar udgjør omtrent det samme Beløb, skal være fuldendt inden Udløbet af 40 Aar fra Udstedelsen, samt endelig at Gjældsbrevene selv skal indeholde Oplysning om Reglerne for deres Indfrielse. 26 Febr.

Kongelig Resolution, hvorved den af Storthinget under 16de Februar 1887 fattede Beslutning til Regulativ for Ar- 26 Febr.

26 Febr. meens Aflønning under Tjenftgjøring i Fred og paa Feltfod i Tidsrummet fra 1ste Juli 1887 til 30te Juni 1888[1]) befales tagen tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 22 og Indst. S. No. 13 for 1887. Regulativet er enslydende med det for forrige Budgettermin gjældende, i Lovtidendens 2den Afd. for 1886, Side 348 indtagne.

26 Febr. **Kongelig Resolution,** hvorved den af Storthinget under 12te Februar 1887 fattede Beslutning angaaende Fastsættelse af Hefteholdsgodtgjørelsen for Artilleri- og Kavaleriudrederne samt for endel af Armeens beredne nationale Officerer for Tidsrummet fra 1ste Juli 1887 til 30te Juni 1888[1]) befales tagen tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 23 og Indst. S. No. 10 for 1887. Beslutningen er enslydende med den for flere foregaaende Budgetterminer fattede, i Lovtidendens 2den Afd. for 1882, S. 242 indtagne.

26 Febr. **Kongelig Resolution,** hvorved den af Storthinget under 12te Februar 1887 fattede Beslutning angaaende den Kvartergodtgjørelse, som skal udredes af Statskassen ved Troppernes Indkvartering paa Fredsfod i Garnisonsstederne i Tidsrummet fra 1ste Juli 1887 til 30te Juni 1888[1]) befales tagen tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 24 og Indst. S. No. 9 for 1887. Beslutningen er enslydende med den for flere foregaaende Budgetterminer fattede, se Ref. 21de Marts 1883 med Note.

26 Febr. **Cirkulære** fra Justitsdepartementet til de civile Overøvrigheder:

Departementet har troet at burde henlede Opmærksomheden paa følgende Bestemmelser i § 4 i Lov af 20de Mai 1882 angaaende Foranstaltninger i Anledning af ondartede smitsomme Sygdomme blandt Husdyrene:

„Er noget Husdyr angrebet af en af de i § 2 omhandlede Sygdomme, eller er der Sandsynlighed for, at saa er Tilfældet, skal dets Eier tilkalde en autoriseret Dyrlæge eller derom gjøre Anmeldelse, i Byerne til Politimesteren, paa Landet til Lensmanden.

Befindes Dyret angrebet af saadan Sygdom, eller er der overveiende Sandsynlighed for, at saa er Tilfældet, skal det syge Dyr snareft muligt adskilles fra sunde Dyr, og de Gjenstande, hvormed hint har været i Berørelse, saavidt muligt renses.

Er Dyret kommet fra et andet Distrikt, skal Politimesteren eller Lensmanden derstedes underrettes om det Indtrufne".

Det er en Selvfølge, at den omhandlede Tilkaldelse af Dyrlæge eller Anmeldelse for Politiet bør ske hurtigst muligt. De i § 2 omhandlede Sygdomme ere: Miltbrand, Tyfus og smitsom Mule- og Klovesyge hos Husdyrene i Almindelighed, samt den saa-

kaldte Kvægpest, ondartet Lungesyge hos Hornkvæget (Storfæet), 20 Febr.
Snive (derunder indbefattet Springorm, forsaavidt den ifølge en Dyrlæges Erklæring viser sig at være virkelig Hudsnive) hos Hesten, Faarekopper og Hundegalskab. Ifølge Lovens § 10 bliver Overtrædelser af denne Lov eller af de i Kraft af samme givne og offentliggjorte Bestemmelser, saafremt Forseelsen ikke efter den almindelige Lovgivning er belagt med strengere Straf, at anse med Bøder eller Fængsel. Dyrlægens Tilkommende i Anledning af Tilkaldelse til Husdyr, der lide eller befrygtes at lide af nogen af ovennævnte Sygdomme, udredes af det Offentlige (Lovens § 12).

Cirkulære fra Kirkedepartementet til Fogderne: 28 Febr.
Da Departementet antager, at den i dets Cirkulære af 28de Juni 1881 Afsnit III A a og b fastsatte Frist af 8 Dage, efter hvis Udløb Debitorer for Afdrag og Pengerenter til Oplysningsvæsenets Fond og de øvrige i Cirkulæret omhandlede Fonds skulle indkaldes til Forligelseskommissionen, oftere kan være mindre billig ligeoverfor Debitorerne, saa forandres herved denne Bestemmelse derhen, at Vedkommende i Tilfælde af Udeblivelse med Betaling først bliver at indkalde til Forligelseskommissionen 1 Maaned efter Forfaldsdag.
Den i nævnte Afsnit samt Afsnit IV af Cirkulæret fastsatte Frist af 6 Uger for Opfyldelse af Forlig kan derhos for Landdistrikterne efter Omstændighederne udstrækkes indtil 8 Uger fra Forligets Afslutning.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Kristiania Stiftsdirek- 1 Marts
tion, hvori paa Foranledning meddeles, at Departementet antager, at en Brugsskole, forsaavidt det vilde være til Hinder for Undervisningen at give flere Børn Adgang, kun er forpligtet til at modtage Børn af Brugets faste Arbeidere, og at, under nævnte Forudsætning, saasnart en Arbeider dør eller afskediges, hans Børn ikke længere ere berettigede til at søge Brugets Skole, men af Brugsskolens Bestyrelse maa kunne henvises til den almindelige Kredsskole. Er en Arbeider ved Sygdom forhindret fra at udføre sit Arbeide, ville saaledes hans Børn have Ret til at søge Brugets Skole, saalænge han ikke er endelig afskediget.

Cirkulære fra Justitsdepartementet til de civile Overøvrigheder: 1 Marts
Ifølge § 1 i Lov af 20de Mai 1882 angaaende Foranstaltninger i Anledning af ondartede smitsamme Sygdomme blandt Husdyrene skal enhver autoriseret Dyrlæge, der benytter sig af sin Ret til at praktisere som saadan, snareste muligt til Øvrigheden indgive Beretninger om de Tilfælde af ondartede smitsomme Sygdomme hos Husdyrene, som maatte blive Gjenstand for hans Undersøgelse eller Behandling, med Oplysning om, hvad der er foretaget eller

1 Marts anordnet for at modarbeide Sygdommen og hindre Smittes Udbredelse. De Husdyrsygdomme, om hvis Udbrud Indberetning saaledes bliver at afgive, er de i Lovens § 2 nævnte samt Skab blandt Faar og Gjeder og ondartet Katarrhalfeber hos Hornkvæget. Da det imidlertid er af Vigtighed for den centrale Medicinalstyrelse snareſt at erholde Underretning om Udbrud af ondartede ſmitſomme Husdyrſygdomme, skal Departementet bede de inden Hr. Amtmandens Embedsdistrikt bosatte Dyrlæger anmodede om, naar nogen saadan Sygdom udbryder paa nyt Sted (i tidligere uangreben Besætning), at indsende — foruden nævnte Beretninger til Øvrigheden — tillige direkte Meddelelse til Medicinaldirektøren, indeholdende kort Angivelse af, hvad der er foretaget til Forebyggelse af Smittes Udbredelse. Om senere Tilfælde blandt en angrebet Besætning er det derimod ikke nødvendigt at afgive saadan direkte Meddelelse, medmindre Sygdommen skulde gribe om sig i nogen betænkelig Grad. Lignende Meddelelse til Medicinaldirektøren bør under de angivne Omstændigheder ogsaa indgives af Politimestere og Lensmænd, naar de har faaet saadan Anmeldelse, som omhandles i ovennævnte Lovs § 4, og der ikke er Anledning til at tilkalde autoriseret Dyrlæge. Det er en Selvfølge, at det fremdeles som hidtil paaligger Lokalmyndighederne paa bedste Maade at træffe Forføining mod Smittes Udbredelse. De i Lov af 20de Mai 1882 § 1 omhandlede Beretninger bør fremdeles af Overøvrigheden indsendes til Medicinalstyrelsen.

2 Marts **Skrivelse** fra Indredepartementet til Amtmanden i Søndre Bergenhus Amt, hvori paa Foranledning meddeles, at den Herredsstyrelsen i Lov om Udskjænkning og Udsalg af Øl m. v. paa Landet af 18de Juni 1884 § 13 givne Tilladelse til at paalægge Afgift for Udskjænkning og Udsalg af Øl m. v. formentlig ikke er betinget af, at man finder, at der sker Misbrug. (Se Sth.forh. 1884, 6te Del, Indst. O. No. 2, Side 6 ved § 5, sammenholdt med 3die Del, Oth. Prp. No. 3, Side 19).

7 Marts **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Trondhjems Stiftsdirektion, hvori en Forespørgsel om, hvorvidt en Sognepræst er pligtig til efter sin Indtægt og Formue samt Præstegaardens Skyld at deltage i Udredelsen af kommunale Skatter til Opførelse af en ny Kirke og Reparation af en gammel Kirke, besvares bekræftende.

9 Marts. **Kongelig Resolution***), hvorved Approbation i Henhold til § 11 jfr. § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v.

*) Bekjendtgj. 11 Marts i Lovt. 1ste Afd. No. 5, hvor Forskrifterne ere indtagne.

af 16de Mai 1860 meddeles paa de af Kommunebestyrelsen for Askøens Herred i Søndre Bergenhus Amt under 5te August 1884, 6te Marts 1885 og 15de December 1886 fattede Beslutninger om nye almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden de mere bymæssig bebyggede Strøg af Herredet, regnet fra Holen i Nord til Stranden i Syd langs med vestre Side af Puddefjorden og indbefattende Laxevaag og Damsgaard m. m. 9 Marts.

Kongelig Resolution*), hvorved Approbation i Henhold til § 11 jfr. § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kommunebestyrelsen for Øvre Ekers Herred i Buskeruds Amt seneste under 20de December 1886 fattede Beslutning om almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet (Strandstederne Hougsund og Vestfossen undtagne). 9 Marts.

Kongelig Resolution*), hvorved Approbation i Henhold til § 11 jfr. § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kommunebestyrelsen for Nedre Ekers Herred i Buskeruds Amt seneste under 23de Oktober 1886 fattede Beslutning om almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet. 9 Marts.

Kongelig Resolution*), hvorved Approbation i Henhold til § 11 jfr. § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kommunebestyrelsen i Modums Herred i Buskeruds Amt seneste under 30te Oktober 1886 fattede Beslutning om almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet. 9 Marts.

Plakat angaaende Forbud mod Indførsel af endel Husdyr m. m. fra visse Lande og Havne**). 9 Marts.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: I Kraft af Lov om Foranstaltninger i Anledning af ondartede smitsomme Sygdomme blandt Husdyrene af 20de Mai 1882, dens § 8, bestemmes herved følgende Indførselsforbud i Stedet for de ved Plakaterne af 23de September 1880 og 27de Februar 1886 fastsatte[1]):

Det skal være forbudt at indføre:

1. fra samtlige Havne i Danmark, det tydske Rige, Holland, Belgien, Frankrige, Storbritannien og Irland samt fra samtlige russiske Østersøhavne (Havnene ved den finske og botniske Bugt derunder indbefattede): Hunde.

*) Bekjendtgj. 11 Marts i Lovt. 1ste Afd. No. 5, hvor Forskrifterne ere indtagne.
**) Bekjendtgj. 11 Marts i Lovt. 1ste Afd. No. 5.

9 Marts. 2. fra de østerrigske, italienske, græske og tyrkiske Havne, fra samtlige russiske Havne med Undtagelse af de ved Nordishavet og det hvide Hav beliggende samt fra Ægypten:
a. Hornkvæg (Storfæ), Faar, Gjeder og andre drøvtyggende Dyr samt Svin;
b. raa Dele af disse Dyr, saasom uberedede Skind og Huder (tørrede og saltede Huder derunder indbefattede), utilvirkede Haar, Børster, Uld, Horn, Klover og Ben, usaltet eller utilberedet Kjød og Flesk og usmeltet Talg;
c. Fourage, saasom Græs, Hø og Halm, og
d. brugte Fjøsredskaber, —
dog saaledes, at Forbudet mod Indførsel af Huder, Horn og Uld ikke gjælder disse Varer, forsaavidt det godtgjøres, at de fra oversøiske Lande kun have transiteret en af de under dette Forbud indbefattede Havne.
3. fra de franske Havne ved Atlanterhavet og Kanalen og fra samtlige Havne i Storbritannien og Irland, det tydske Rige, Belgien og Spanien: levende Hornkvæg (Storfæ) Faar og Gjeder;
4. fra Holland og de Nordamerikanske forenede Stater: levende Hornkvæg (Storfæ);
5. fra samtlige russiske Østersøhavne (Havnene ved den finske og den botniske Bugt derunder indbefattede): Heste.
Denne Plakat træder strax i Kraft.
Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

[1]) Det vil sees, at der i tidligere gjældende Bestemmelser om Indførselsforbud (ovennævnte Plakater af 23de September 1880 og 27de Februar 1886) kun er skeet den Forandring, at Forbudet mod Indførsel fra Belgien af levende Hornkvæg (Storfæ) er udvidet til ogsaa at omfatte Faar og Gjeder (ɔ: Belgien er ført op fra Post 4 til Post 3).

9 Marts. **Plakat** angaaende Refusion for Udgifter, som i Overensstemmelse med Lov angaaende Veivæsenet af 15de September 1851 § 4 ere i Aaret 1886 af Statskassen forskudte til Veivæsenet*).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: Overensstemmende med de i Aarene 1885 og 1886 afholdte Storthings Beslutninger vil til Refusion for den paa Aaret 1886 faldende Andel af Bevilgningen til Veiarbeider for den indenrigske Samfærdsel blive at udligne paa Matrikulskylden Kr. 0.77 — syvti syv Øre — pr. Skyldmark samt paa Kjøb- og Ladestederne Kr. 128 000.00, der fordeles efter det indbyrdes Forhold, som er bestemt i Storthingets ovennævnte Beslutninger.

Som Følge heraf bliver overensstemmende med Lov angaaende Veivæsenet af 15de September 1851 § 4 samt Lov om

*) Bekjendtgj. 11 Marts i Lovt. 1ste Afd. No. 5.

Revision af Matrikulen af 6te Juni 1863 § 35 og 37 til det paa ethvert Sted først indtræffende Skattething at erlægge af al, saavel priviligeret som upriviligeret Matrikulskyld — Finmarkens Amt undtaget — Kr. 0.77 pr. Skyldmark samt af efternævnte Kjøb- og Ladesteder følgende Beløb: 9 Marts.

Fredrikshald	Kroner	2 547.07
Sarpsborg	—	707.59
Fredriksstad	—	2 238.34
Moss	—	1 395.33
Soon	—	154.37
Holen	—	51.46
Drøbak	—	430.98
Kristiania	—	48 745.29
Kongsvinger	—	270.15
Hamar	—	1 176.96
Gjøvik	—	488.84
Lillehammer	—	681.73
Hønefos	—	308.74
Drammen	—	5 525.45
Kongsberg	—	280.26
Svelvik	—	136.39
Holmestrand	—	476.10
Horten	—	1 106.30
Aasgaardstrand	—	102.91
Tønsberg	—	1 594.88
Sandefjord	—	636.74
Laurvik	—	2 733.76
Porsgrund	—	797.50
Skien	—	1 614.40
Brevik	—	424.51
Stathelle	—	77.18
Langesund	—	199.36
Kragerø	—	1 061.18
Østerrisør	—	527.42
Tvedestrand	—	353.79
Arendal	—	1 762.17
Grimstad	—	636.74
Lillesand	—	340.86
Kristianssand	—	3 961.85
Mandal	—	829.76
Farsund	—	321.60
Flekkefjord	—	392.38
Soggendal	—	83.64
Egersund	—	482.43
Sandnæs	—	366.65
Stavanger	—	5 512.70

9 Marts.

Skudesnæshavn	Kroner	199.42
Haugesund	—	855.36
Kopervik	—	154.37
Bergen	—	16 735.04
Florø	—	102.91
Aalesund	—	1 453.82
Molde	—	469.63
Kristiansund	—	2 566.27
Trondhjem	—	10 279.81
Levanger	—	366.72
Stenkjær	—	398.78
Namsos	—	424.51
Mosjøen	—	199.36
Bodø	—	553.28
Tromsø	—	1 704.96
tilsammen	Kroner	128 000.00

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

9 Marts. **Kongelig Resolution***), hvorved er bestemt:

1. at der i Henhold til Lov af 26de August 1854, indeholdende Tillæg til og Forandringer i Lovgivningen om Brandvæsenet, dens § 1, forordnes en Brandkommission for Strandstederne Svinør og Aavigen i Søndre Undals Herred, Mandals Fogderi, Lister og Mandals Amt.
2. at det overdrages Amtmanden nærmere at bestemme Grændserne for nævnte Brandkommissionsdistrikt.

9 Marts. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt, at den Fisketiendeerstatning paa Kr. 560,00 aarlig, som har tilligget den tidligere Rørstads Hovedkirke i Foldens Præstegjeld under Søndre Saltens Provsti i Tromsø Stift, skal deles saaledes mellem Præstegjeldets nuværende Kirker: Sørfoldens Hovedkirke og Nordfoldens Annexkirke, at Sørfoldens Kirke oppebærer Kr. 387,00 og Nordfoldens Kr. 173,00 aarlig, i Overensstemmelse med den af vedkommende Kommunebestyrelse i Møde den 11te Oktober 1886 fattede Beslutning.

9 Marts. **Kongelig Resolution**, hvorved §§ 5 og 12 i den ved Hans Kgl. Høihed Kronprindsregentens Resolution af 19de Mai 1881 stadfæstede Plan for Hedemarkens Amts Tvangsarbeidsanstalt paa Gaarden Olsrud i Vang fra 1ste Januar 1887 at regne og indtil Videre forandres saaledes, at det i den sidstnævnte Paragraf fastsatte Antal daglige Maaltider for

*) Bekjendtgj. 11 Marts i Lovt. 1ste Afd. No. 5.

Tvangsarbeiderne forøges fra 3 til 4, og at den i § 5 bestemte Betaling af 45 Øre daglig for hver forhøies til 55 Øre daglig. 9 Marts.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 9 Marts.

1. At Børsens Jordemoderdistrikt i Søndre Trondhjems Amt deles i to Distrikter, saaledes at Gjetestrandens Kapelsogn udskilles som et eget Jordemoderdistrikt.
2. At Approbation i Henhold til Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837 §§ 39 og 50 meddeles paa de af Børsens Herredsstyrelse og Søndre Trondhjems Amtsformandskab henholdsvis under 4de December og 29de Juni 1886 fattede Beslutninger om Bevilgning af den i Anledning af Delingen fornødne Lønning.

Kongelig Resolution, hvorved Storthingets Beslutning af 25de Februar 1887 angaaende Patentvæsenets Indtægter og Udgifter for Budgetterminen 1ste Juli 1887 til 30te Juni 1888 [1]) befales tagen tilfølge. 9 Marts.

[1]) Se Sth. Perp. No. 1 for 1887, Hovedp. VI, Kap. 9, Tit. 7, samt Indst. S. No. 29 for s. A. Ved nævnte Beslutning er der bl. a. bevilget Honorar til de teknisk kyndige Medlemmer af Patentkommissionen med 10700 Kr. istedetfor som tidligere 7500 Kr. Jfr. Res. 25de Juni 1885.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt, at den ved Kongelig Resolution af 2den April 1881 Post 2 for at tilveiebringe Midler til Opførelse af en Slippedam for Skribelandsfjord i Uldalselvens Sidevasdrag til Topdalselven fastsatte Afgift af Trælast, som flødes i Uldalselven ovenfor Samkom, bortfalder fra 15de Marts 1887 at regne. 9 Marts.

Kongelig Resolution, hvorved det i Henhold til Lov om Veivæsenet af 15de September 1851 § 2 bestemmes: 9 Marts.

1. At Hovedveien fra Grundsetmoen til Sagstuen i Elverums Herred, Hedemarkens Amt, nedlægges som Hovedvei.
2. At Veien fra Grundsetmoen langs Jernbanelinien til Vestby i Elverums Herred klassificeres som Hovedvei.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt, at den ved Kongelig Resolution af 2den April 1881 Post 1 for at tilveiebringe Midler til Opførelse af en Slippedam for Heirefosfjord i det Topdalske Vasdrag fastsatte Afgift af Trælast, som flødes i Topdalselven og dens Sidevasdrag ovenfor Teinefos, bortfalder fra 15de Marts 1887 at regne. 9 Marts.

9 Marts. **Kongelig Resolution,** hvorved den af Formænd og Repræsentanter i Kjøbstaden Bodø under 19de November 1886 fattede Beslutning om Oprettelse af en lønnet Stadsingeniørpost, hvorunder bliver at henlægge Bestyrelsen af Byens Brand-, Vand- og Veivæsen m. V., approberes i Henhold til Lov om Formandskaber i Kjøbstæderne af 14de Januar 1837 § 40, forsaavidt Kommunen derved paaføres Udgifter for et længere Tidsrum end 5 Aar, dog saaledes at Posten bliver at besætte af Amtmanden efter indhentet Erklæring fra Magistrat og Formandskab.

9 Marts. **Kongelig Resolution,** hvorved det af Storthinget under 12te Februar 1887 besluttede "Regulativ for Aflønning af Officerer og civil-militære Embedsmænd ved Søetaten under Tjenstgjøring tilsøs" [1]) befales taget tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 16 og Indst. S. No. 8 for 1887. Regulativet er enslydende med det tidligere gjældende, i Lovtid.s 2den Afd. for 1884, S. 109 indtagne.

9 Marts. **Skrivelse** fra Justits-Departementet til Stiftamtmanden i Bergen betræffende Spørgsmaalet om Konvertering til Fængselsstraf af en Mulkt, paahvilende en Person, der efterat have afsonet de ham ved tvende tidligere Domme ilagte Bøder, tilsammen Kr. 450,00, med Fængsel paa Vand og Brød i 15 Dage, ved Efterskudsdom var ilagt en Tillægsstraf af 30 Kroners Bøder, hvorpaa var afbetalt Kroner 10,00, — i hvilken Anledning Departementet meddeler, at det antager, at Restbeløbet, Kr. 20,00, i Henhold til Straffelovens Kapitel 2 § 28 maa blive at afsone med Fængsel paa Vand og Brød i 3 Dage [1]).

[1]) Jfr. Straffelovens Kap. 2 § 29 og Kap. 6 § 17.

11 Marts. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet, hvori er udtalt den Mening, at et Skjøde paa en Tomt med tilhørende Assurancesum kan udfærdiges paa Stempletpapir, beregnet alene efter Kjøbesummen for Tomten.

12 Marts. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Amtmanden i Søndre Bergenhus Amt, hvori meddeles, at Departementet med Amtmanden er enigt i, at den Del af Udgifterne ved et Barns Ophold paa en Abnormskole, som Forældre eller Forsørgere ikke kan udrede, bliver at udrede af Amtskassen og vedkommende Fattigkasse i det Forhold, som Amtsformandskabet i Henhold til Lov af 8de Juni 1881 § 7 har bestemt, — hvorhos Departementet henviser til, hvad det i sin (i Lovtidenden indtagne) Skrivelse af 14de September 1886 har udtalt om, at Fattiglovens Maalestok ikke kan lægges til Grund ved Anvendelsen af nysnævnte Lovbestemmelse.

Cirkulære fra Indredepartementet, Poststyrelsen, til samtlige Postmestere og Posterpeditører (No. 5 for 1887) hvorved bl. a. meddeles, at Poststyrelsen i Republiken San Domingo ikke efterkommer Begjæringer, der maatte blive fremsatte om Tilbagesendelse af Postforsendelser eller Berigtigelse af deres Adresser. 12 Marts.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Nordre Bergenhus Amt, hvori i Anledning af en Forespørgsel om, hvilken Virkning det antages at burde tillægges, at en Herredsstyrelse har vedtaget Herredets Aarsbudget, uden at noget Budgetoverslag, som i §§ 10 og 11 i Landskatteloven af 15de April 1882 foreskrevet, er afgivet af Formandskabet og udlagt til Eftersyn, — udtales, at den stedfundne Behandlingsmaade maa anses for at være lovstridig, og at Opkrævning af Skatter efter Departementets Opfatning ikke retsgyldigen kan foregaa i Henhold til den af Herredsstyrelsen saaledes fattede Beslutning. 12 Marts.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Nedenæs Amt, hvori i Anledning af en indkommen Forespørgsel om, hvorvidt en Samlagsbestyrer og Kæmner i et Ladested af sin faste Gage som saadan er skattepligtig til Ladestedet eller til den Kommune, hvor Vedkommende havde sin Bopæl den 30te September i det Aar, der gik foran det, for hvilket Skatten lignedes, — udtales, at nævnte Virksomhed ikke kan henføres blandt de i Byskatteloven af 15de April 1882 § 9 omhandlede stedbundne Næringer, og at Vedkommende derfor af nævnte Indtægt er skattepligtig til Bostedskommunen. 14 Marts.

Cirkulære fra Justitsdepartementet til de civile Overøvrigheder: 15 Marts.

Da Departementet har Grund til at antage, at der med Udsættelsen af fattige Sindssyge ikke overalt forholdes paa saadan Maade, at der bliver Anledning til at øve det ønskelige Tilsyn med Behandlingen, har man troet at burde bringe i Erindring følgende Bestemmelser i Lov om Sindssyges Behandling og Forpleining af 17de August 1848:

§ 15. „Ingen maa som Sindssyg holdes indelukket eller under Bevogtning i sit Hjem eller hos Slægtninge eller Andre, uden at Anmeldelse derom snarest muligt sker enten gjennem Sognepræsten eller direkte til en examineret Læge, som har at undersøge, om de trufne Foranstaltninger kunne anses bøiede og hensigtsmæssige. Ligeledes forholdes og-

15 Marts. saa med de Sindssyge, som paa offentlig Bekostning maa forsørges og holdes indespærrede eller under Bevogtning".

§ 16. „Ubændige eller rasende Sindssyge skulle helst indsættes i Sindssygeasyler. Tillader Omstændighederne ikke dette, bør der dog sørges for, at de saavidt muligt erholde Lægetilsyn. Det skal derhos være enhver offentlig eller privat praktiserende Læges Pligt at gjøre Anmeldelse til Øvrigheden, saasnart Misligheder med Hensyn til Behandlingen af Sindssyge, der ere udsatte i privat Forpleining, maatte komme til deres Kundskab".

§ 21 første Punktum. „Overtrædelse af denne Lov straffes med Bøder, forsaavidt ikke haardere Straf for Tilfældet i den almindelige Straffelov findes fastsat".

I Forbindelse hermed skal man for de i Landdistrikterne hjemmehørende fattige Sindssyges Vedkommende, der gaa ind under nævnte Lovs § 19, gjøre opmærksom paa, at man overensstemmende med en af Indredepartementet i sin Tid afgiven Udtalelse ikke kan anse en Fattigkommission berettiget til ensidigen at foretage nogen Forandring i den Maade, hvorpaa en Sindssygs Forsørgelse efter forudgaaet Overlæg med vedkommende Læger og Amtmænd er bestemt at skulle ske. Hvad Sindssyge af samme Slags fra Byerne angaar, bør der, for at fornødent Tilsyn i Henhold til Loven kan blive ført med deres Behandling, af vedkommende Fattigkommission, for hver Gang en saadan Sindssyg udsættes i privat Forpleining eller flyttes, derom *strax* gives fornøden Underretning til Embedslægen i det Distrikt, hvor den Sindssyge skal opholde sig. Dette gjælder ogsaa, naar den Sindssyge anbringes inden Hjemstavnskommunen. Embedslægen bør efter saadan Anmeldelse snarest muligt tilse vedkommende Sindssyge, i hvilken Henseende bemærkes, at han antages at være forpligtet til at øve Kontrol og Tilsyn med Behandlingen af enhver fattig Sindssyg, der (udenfor Asyl) forpleies inden hans Distrikt, hvad enten den Sindssyge hører hjemme der eller ikke. For Reiser i saadan Anledning har Embedslægen formentlig Krav paa Skydsgodtgjørelse af Statskassen og Diætgodtgjørelse af den Amts- eller Bykommunekasse, for hvis Regning den Sindssyge forpleies. Det er en Selvfølge, at Embedslægerne fremdeles som hidtil ville have at føre det sædvanlige regelmæssige Tilsyn med de Sindssyge, jfr. Indredepartementets Cirkulære af 12te April 1870. I den Fortegnelse over tilseede Sindssyge, som ifølge Sindssygelovens § 18 af enhver Læge aarlig skal indsendes til Medicinalstyrelsen, bør for hver enkelt Sindssygs Vedkommende anmærkes, hvorvidt der har været noget at erindre mod Forpleiningen, og hvad der i Tilfælde i den Anledning er foretaget.

Grundlovsbestemmelse indeholdende Tillæg til Grundlovens § 53 Litra a. *) [1] 16 Marts.

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: Os er bleven forelagt det nu forsamlede Storthings, i Overensstemmelse med Grundlovens § 112 fattede, Beslutning af 1ste Marts 1887 til Grundlovsbestemmelse indeholdende Tillæg til Grundlovens § 53 Litra a. saalydende:

„Grundlovens § 53 Litra a. gives saadant Tillæg:

„Denne Virkning af Dommen ophæves ved Erhvervelse af Æresopreisning.“ “ [2])

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi antage og bekræfte denne Beslutning som Grundlovsbestemmelse.

[1]) Se Dok. No. 100 for 1883, Indst. S. No. 39 for 1887 og Sth.tid. for s. A., Forh. i Sth. Side 76—77.

[2]) Se L. 9 Juni 1883.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt, at Embedet som Stiftsprovst i Bergens Stiftsprovsti herefter stadig skal være forenet med Sognepræstembedet ved Domkirkens Menighed i Bergen. 16 Marts.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 16 Marts.

1. At det tillades, at der for den søndre Del af Hovedsognet i Eidsvolds Præstegjeld under Øvre Romerikes Provsti i Kristiania Stift opføres en Kapelkirke paa en dertil erhvervet Tomt paa Gaarden Raaholt . . . .
2. At der ved Kapelkirken tillades anlagt en Begravelsesplads.
3. At Eidsvolds Herredsstyrelses Beslutning af 18de Oktober 1886 om Udredelse af fornøden Skydsgodtgjørelse til den residerende Kapellan i Eidsvolds Præstegjeld for hans Reiser til Kapelkirkens Betjening stadfæstes i Henhold til Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837 § 39, forsaavidt Kommunen ved Beslutningen paadrages Udgifter for et længere Tidsrum end 5 Aar.

Kongelig Resolution, hvorved der i Henhold til Lov om Examen artium af 16de Juni 1883 § 6 tilstaaes Bestyreren af Latinskolen paa Hauges Minde i Kristiania, Pastor R. Gjerløw Ret for et Tidsrum af 3 Aar fra 1887 at regne til at afholde Examen artium ved det toaarige Latingymnasium for sine Disciple med samme Virkning som de offentlige Gymnasier paa Betingelse af, at Disciplene ved Optagelsen i Gymnasiet har bestaaet Middelskolens Afgangsexamen paa Latinlinien, at de ved Skoleaarets Begyndelse (1ste Juli) har fyldt ved Opta- 16 Marts.

*) Bekjendtgj. 17 Marts i Lovt. 1ste Afd. No. 6.

16 Marts. gelsen i 1ste Klasse sit 17de, ved Optagelsen i 2den Klasse sit 18de Aar, og at der i Skoleaarets Løb ikke optages Disciple fra examensberettigede 3aarige Gymnasier.

16 Marts. **Kongelig Resolution,** hvorved den af Storthinget under 1ste Marts 1887 fattede Beslutning saalydende:

„For Finantsaaret $18^{87}/_{88}$ bevilges til forøget geistlig Betjening ved Kristiania Distriktsfængsel indtil Kr. 2000,00", [1]) befales tagen tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 1 for 1887, V. i. f., Indst. S. No. 33 for s. A., S. p, samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 67—72. Jfr. Res. 3 Juni 1884.

16 Marts. **Kongelig Resolution,** hvorved Storthingets Beslutning af 7de Marts 1887 angaaende Ordningen af Tilsynet med Statens Eiendomme i Kabelvaag, Smedvig og Skraaven samt angaaende Bevilgning for Budgetterminen 1887—1888 til Bestridelse af Udgifterne ved denne Ordning[1]) befales tagen tilfølge.

Den nævnte Beslutning er saalydende:

1. Ved Statens Grundeiendomme i Kabelvaag, Smedvig og Skraaven i Vaagens Thinglag ansættes en Tilsynsmand, der med en gjensidig Opsigelsesfrist af 3 Maaneder antages af Amtmanden i Nordlands Amt med Indredepartementets Approbation og forøvrigt paa de i kongelig Resolution af 12te Januar 1884 Post 1 og 2 fastsatte Vilkaar.
2. Som Godtgjørelse tilstaaes Tilsynsmanden 25 % af den Afgift, der af ham opkræves, dog ikke over Kr. 1000,00.
3. — — — — —.

[1]) Se Sth. Prp. No. 1 for 1887, Hovedp. IV, Kap. 9, Tit. 9, og Indst. S. No. 44 for s. A.

16 Marts. **Skrivelse** fra den universelle Postforenings internationale Bureau i Bern til Poststyrelsen, hvorved meddeles, at den internationale Konvention om Udvexling af Postpakker træder i Kraft for den Argentinske Republiks Vedkommende fra 1ste Juli 1887.

16 Marts. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Kristiania Stiftsdirektion, foranlediget ved en Forespørgsel om, hvorvidt en Kjøbstadboer, der eier og bruger forskjellige særskilt matrikulerede Eiendomme paa Landet, har at yde den Sognepræst, inden hvis Menighed disse Eiendomme ligge, den i Lov af 14de Juni 1816 § 4 bestemte Afgift af 3 Skjæpper Byg for hvert enkelt af disse særskilte Brug, eller kun for et af dem, i hvilken Anledning Departementet meddeler, at det med Stiftsdirektionen antager, at Afgiften bør erlægges af hvert enkelt Brug, forsaavidt det er beboeligt.

Departementet tilføier, at Bestemmelsen i L. af 14de Juni 1816 § 4, som ogsaa udtalt i et i Lovtidenden trykt Cirkulære af 20de Marts 1883, ikke berøres af de af Høiesteret under 4de og 5te Oktober 1882 afsagte Domme angaaende Offerskjæppen. 16 Marts.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet til Styrelsen for Statens Jernbaner, foranlediget ved en Forespørgsel om, hvorvidt Jernbanefunktionærer er forpligtede til paa Forlangende af vedkommende Ligningskommission at meddele Opgaver over Art og Kvantum af det med Jernbanerne forsendte Gods, som maatte ankomme til eller blive afsendt fra Nogen (Jfr. Love angaaende Landkommunernes og Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 henholdsvis § 50 og § 40), i hvilken Anledning Departementet henholder sig til en fra Finantsdepartementet indhentet Betænkning, hvori udtales, at Spørgsmaalet antages at burde besvares i Overensstemmelse med hvad dette Departement i Skrivelse af 18de Januar 1866 (jfr. Skrivelse af 13de Juli 1859) — begge indtagne i almindelige Lovsamling — har udtalt angaaende en Toldkasserers Forpligtelse til at gaa Ligningskommissionen tilhaande med Oplysninger (jfr. Indredepartementets i Lovtidenden indtagne Skrivelse af 29de November 1883). 16 Marts.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Kristians Amt, hvori paa Forespørgsel meddeles, at Departementet i Henhold til Medicinaldirektørens udtalte Formening ikke antager, at Rubeolæ („røde Hunde") henhører til de Sygdomme, der kunne tages under Behandling for offentlig Regning i Henhold til Sundhedslovens § 15. 17 Marts.

Høieste Resolution, hvorved efterstaaende ved Ladestedet Sogndals Kommunebestyrelses Beslutning af 6te September 1886 fastsatte Taxter for Benyttelsen af den i Ladestedet anlagte Brygge i Henhold til Lov om Havne og Ringevæsenet af 24de Juli 1827 § 20 Litr. D approberes som gjældende indtil Videre. 18 Marts.

Fremmede Fartøier[1]) indtil 9 Tons med halv Last og derover betaler 40 Øre for indtil 2 Dages Henliggen ved Bryggen og 20 Øre for hvert Døgn senere. Fartøier fra 9—25 Tons betaler 60 Øre for samme Tid og senere 25 Øre pr. Døgn. Fartøier fra 25 Tons og derover betaler 60 Øre pr. Dag indtil 4 Dage og senere daglig 40 Øre.

Kranafgift for hvert Heis 3 Øre; for Brug af Brygge til Oplægning af Materialier beregnes indtil 1 Krone, og saaledes at samme ikke maa henligge mere end høist 8 Dage.

[1]) De Ladestedet tilhørende Fartøier er efter Beslutningen frie for Kran- og Bryggeafgift.

19 Marts. **Cirkulære** fra Justitsdepartementet til Amtmændene:

Da Departementet har bragt i Erfaring, at enkelte Pantebogsførere ved Thinglæsning af Dokumenter angaaende faste Eiendomme paa Landet beregne Anmærkningsgebyralene for i Thinglæsningspaategningen at notere Ejendommens nye Skyld, naar denne ikke er anført i Dokumentet, skulde man til Underretning for vedkommende Pantebogsførere meddele, at dette Departement med Revisions-Departementet, hvis Betænkning man har indhentet, antager, at der ikke kan beregnes Anmærkningsgebyr efter Sportellovens § 33 for at notere vedkommende Eiendoms nye Skyld paa et thinglæst Dokument, naar der iøvrigt ikke har været Anledning til at give Anmærkning om Hæftelser m. m., som ere til Hinder for den stiftede Rettighed.

21 Marts. **Høieste Resolution**, hvorved der i Henhold til Lov om Postvæsenet af 3die Mai 1871 § 34 meddeles de i Statens Tjeneste ansatte Inspektører for Saltvandsfiskerierne samt den hos den ene af disse ansatte Assistent Berettigelse til at attestere den dem vedkommende offentlige Brevvexlings Portofrihed.

21 Marts. **Høieste Resolution**, hvorved der i Henhold til Skydsloven af 21de Marts 1860 §§ 1 og 2 meddeles Approbation paa en af Amtsformandskabet for Finmarkens Amt under 17de August 1886 fattet Beslutning om, at Tilsigelsesskifterne Kvalsund og Ripperfjord i Kvalsunds, Russemark og Laxelv i Kistrands samt Honningvaag i Kjelviks Herred, samtlige i Hammerfest Fogderi, nedlægges.

21 Marts. **Høieste Resolution**, hvorved Statens Bygningsinspektør i Henhold til Lov af 3die Mai 1871 § 34 meddeles Portofrihedsattesteret for hans Korrespondance i denne Egenskab.

21 Marts. **Skrivelse** fra Indredepartementet til Amtmanden i Søndre Bergenhus Amt, hvori Departementet i Anledning af en Forespørgsel om Forstaaelsen af Udskiftningslovens § 60 jfr. § 124 udtaler, at den nye Matrikul antagelig bør komme til Anvendelse ved Fordelingen af Udflytningsomkostningerne i alle Tilfælde, hvor dette Spørgsmaal ikke er endelig behandlet før den nævnte Matrikuls Ikrafttræden. Tiden for vedkommende Forretnings Berammelse er altsaa ikke afgjørende. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Beregningen af det Maximum, som i Henhold til førstnævnte Lovparagraf ved Fordeling af Udflytningsomkostningerne kan paalægges vedkommende Brug, antager Departementet, at den i § 60 indeholdte Regel maa anvendes saaledes, at naar Matrikulskylden overstiger 5 Mark, bliver et Brug med en Skyld af

mellem 5 og 6 Mark at paalægge . . . . . Kr. 330.00 21 Marts.
— 6 = 7 — —=— . . . . . = 360.00
— 7 = 8 — —=— . . . . . = 390.00
o. s. v.

Skrivelse fra Indredepartementet til Amtmanden i Søndre Bergenhus Amt, hvori Departementet, i Anledning af en Forespørgsel angaaende Forstaaelsen af den nye Udskiftningslovs § 26, 3die Afsnit, henviser til Præmisserne til denne Lovbestemmelse — navnlig den som Bilag til Odth. Prp. No. 7 i Sth. Forh. for 1880, 3die Del, indtagne Kommissionsindstilling Side 58 — samt til det dersteds paaberaabte, i Lovsamlingerne indtagne Cirkulære fra nærværende Departement af 17de Januar 1861, som antages at indeholde tilstrækkelig Veiledning med Hensyn til, hvad der bør indtages i det Uddrag af Udskiftningsprotokollen, der ifølge ovennævnte Lovparagraf bliver at udfærdige til Thinglæsning, og som kun skal indeholde hvad der har blivende Betydning. 23 Marts.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa de ved Enken Randi Olsdatter Hangeraas's Testamenter af 1. 1ste Februar 1879 med Paategning af 20de Marts 1886 og 2. 23de Januar 1885 oprettede Legater til Bedste for Bynæssets Skole- og Fattigvæsen. 25 Marts.

Brugsregler for Malvig Statsalmenning i Strinde Præstegjeld, approberede af Indredepartementet den 25de Marts 1887*). 25 Marts.

Brugsregler for Haukaas Statsalmenning i Strinde Præstegjeld, approberede af Indredepartementet den 25de Marts 1887*). 25 Marts.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Biskopen i Kristiania Stift, hvori Departementet i Anledning et Andragende om Tilladelse til, at en Missionær i den norske Hedningemissions Tjeneste, prædikede for en Sognepræst, erklærede sig enigt med Biskopen i, at da vedkommende Missionær endnu ikke var ordineret af norsk Biskop eller havde studeret ved Universitetet, var der ikke Adgang til at indvilge Andragendet. 25 Marts.

Departementet bemærkede imidlertid, at saasnart Missionærens Ordination, hvortil der ved Kgl. Resol. var givet Tilladelse, havde fundet Sted, vilde Sognepræsten ifølge Bestemmelsen i Kgl.

*) Bekjendtgj. 28 Marts i Lovt. 1ste Afd. No. 7, hvor Reglerne er indtagne.

25 Marts. Resol. af 24de Juni 1884 § 2, jfr. Departementets Cirkulære af 25de s. M., kunne give ham Adgang til at prædike i Præstegjeldets Kirker.

26 Marts. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Stavanger Amt, hvori Departementet i Anledning af en Forespørgsel fra en Sorenskriver angaaende Beregningen af Gebyr for efter Rekvisition af en Brandassuranceforening at have meddelt Panteatteſter vedrørende 31 forskjellige Eiendomme samt senere at have paaført 14 af de udfærdigede Atteſter Bevidnelse om, at ingen senere Behæftelse har fundet Sted, meddeler, at man antager, at der i hvert af de omhandlede Tilfælde, der omfattes af samme Rekvisition og i hvilke ikke særskilt Atteſt for hver Eiendoms Vedkommende er forlangt, alene kan beregnes Gebyr efter Sportellovens § 32 andet Pasſus med 16 Kroner.

26 Marts. **Skrivelse** fra Indredepartementet til Amtmanden i Søndre Bergenhus Amt, hvori Departementet udtaler den Mening at der ikke haves Adgang til at lade foretage særskilt Gjennemsyn i Henhold til Lov om Udskiftning af 13de Marts 1882 § 76 efter Udløbet af den der bestemte Tidsfrist. Opdages der under en i lovlig Tid begjæret Overudskiftning Feil ved Underudskiftningen af det i nævnte Paragraf omhandlede Slags, der antages at burde lede til Omlodning, maa efter Departementets Mening den fornødne Berigtigelse foretages under Overudskiftningen, forsaavidt der efter de i ovennævnte Lovs § 73 indeholdte Regler haves lovlig Adgang for Overudskiftningsretten til at tage disse Punkter under Behandling.

29 Marts. **Høieste Resolution,***) hvorved Approbation i Henhold til Lov, indeholdende Bestemmelser om Flødnings- og Flodrensningsvæsenet af 26de August 1854 § 5, meddeles paa efterstaaende under 17de Juni 1886 og 26de Februar 1887 vedtagne

Regler

for en Forening til Fællesflødning af Trælast i Faldselven med Trevandene i Søndre Lands Thinglag, Kristians Amt.

§ 1. Af samtlige Skoveiere, der have Trælast og Ved til Fremflødning gjennem Faldselven og Trevandene, dannes en Forening med Formaal under en fælles Bestyrelse at ordne og iværksætte Fællesflødning i dette Vasdrag, deri foretage fornøden Oprensning eller Oprydning, anbringe Dambygninger eller øvrige Indretninger til Lettelse af Flødningen.

*) Bekjendtgj. 13 April i Lovt. 1ste Afd. No. 8.

§ 2. I Foreningens Anliggender afholdes hvert Aar, umid- 29 Marts.
delbart efter at Flødningen er tilendebragt, ordinær Generalforsamling, hvortil Bestyrelsen har at fremkomme med Forslag om de Forbedringer, som skal foretages i Vasdraget, samt ellers extraordinær Generalforsamling, naar Bestyrelsen finder det fornødent.

§ 3. Til at udføre Foreningens Beslutninger og iagttage dens Tarv udvælges en Bestyrelse af 3 Medlemmer, der fungerer i 3 Aar. Derhos vælges 2 Suppleanter. Valget foregaar ved den ordinære Generalforsamling. Den, der har fungeret længst, udtræder, saaledes at et Medlem udtræder hvert Aar. Af den først valgte Bestyrelse udtræder ved Lodtrækning et Medlem efter et Aars Tjeneste og et Medlem efter to Aars Tjeneste. Suppleanterne vælges for hvert Aar. Bestyrelsen udvælger inden sin Midte en Formand, der har at sammenkalde Møder, forestaa Korrespondance m. V. og i det Hele udføre eller lade iværksætte de fattede Beslutninger. Forsaavidt en Udenbygdsboende indvælges i Bestyrelsen, kan han lade sig repræsentere ved Fuldmægtig. Bestyrelsen antager en lønnet Regnskabsfører, der tillige er Kasserer.

§ 4. Hver Bestyrer nyder en Godtgjørelse af 4 Kroner pr. Dag, han anvender til Opsigt og Tilsyn med Arbeidet eller til Reiser og Møder i Foreningens Anliggender, den udenbygdsboende Bestyrer dog kun fra sin Ankomst til Lands Præstegjeld.

§ 5. Bestyrelsen berammer Tiden og Stedet for Afholdelsen af Generalforsamlingen, hvortil Indkaldelse sker mindst 14 Dage forud, ved Skrivelser til de Udenbygdsboende og Cirkulære til de øvrige Interessenter.

§ 6. Paa det Trævirke, som passerer Vasdraget, udlignes Udgifterne:

a. ved Brøtningen efter et for alle Lasteeiere ligeligt Forhold; de paa Brøtningen efter Bestyrelsens Skjøn og Opgave anvendte Udgifter fordeles nemlig ligeligt paa det Kvantum Last, som passerer samme Rode, dog saaledes at Roden No. 2 og 3 regnes underet, efter det i § 8 angivne Forhold;

b. ved de øvrige Arbeider, saasom Oprydning, Forbygning, Dæmningsanlæg m. V. samt til Afdrag og Renter af Elvekassens Gjæld og til Indkjøb af ældre Damme eller Expropriationer — om saadant fornødiges —, Alt under Navn af Forbygningsafgift, — efter det i § 8 angivne Forhold og med de der opførte Beløb, indtil anderledes bestemmes.

§ 7. Vasdraget inddeles i følgende Roder, nemlig:

No. 1. Fra Randsfjorden til og med Felloppen,
No. 2. fra Felloppen til Skranken,
No. 3. fra Skranken til Trevandene,
No. 4. nordre Trevand,
No. 5. midtre Do.
No. 6. søndre Do.

29 Marts. § 8. Af den Trælaſt, der tilſlaaes Vasdraget til Fremflødning, betales i Forbygningsafgift pr. Tylvt, efter følgende Pris og Reduktion, nemlig:

for 26 Ctmtr. (10 Toms) og derover $^{15}/_{12}$ — femten Tolvteparter.
„ 23 — (9 „) 12 Tolvteparter.
„ 21 — (8 „) 8 Do.
„ 18&19 Ctmtr. (7 „) 6 Do.
„ 16 — (6 „) 4 Do.
„ 13 — (5 „) 2 Do.

Rode No. 1 regnes med en Halvpart.
„ „ 2 „ „ tre Fjerdeparter.
„ „ 3 „ „ fire Fjerdeparter.

Prisen af 23 Centimeters Last beregnet bliver, indtil anderledes bestemmes, 1.60 pr. Tylvt. For det Trævirke, der kun flødes enkelte Roder, betales den paa disse faldne Afgift.

Dersom nogen skulde lade hugge længere Dimensioner af Last end $7^1/_2$ Metr., for igjen af afkappes, inden den tilslaaes Elven, betales et Tillæg, der fastsættes af Bestyrelsen, saaledes at Afgiften bliver i Forhold til de for de forskjellige Dimensioner fastsatte Priser.

§ 9. I Forbygningsafgift af Ved paa 157 Ctmtrs. ($2^1/_2$ Al.) Længde betales pr. 2 Mtr. Favn: to Tolvteparter af Prisen for groveste Dimension Last i de respektive Roder, for andre Længder af Ved i Forhold indtil 315 Ctmtr. (5 Al.); større Længder betales som for Tømmer.

Iøvrigt er det forbeholdt den ordinære Generalforsamling med Pluralitet at fatte Bestemmelse om Nedsættelse eller Forhøielse af den i nærværende og næstforegaaende Paragraf omhandlede Forbygningsafgift, naar Omstændighederne og Elvekassens Tilstand dertil maatte give grundet Anledning, i hvilket Fald Forslag herom forud bliver at bekjendtgjøre paa den i § 5 nævnte Maade.

§ 10. Enhver Skoveier og Lasteeier er forpligtet til inden hvert Aars 1ste Mai at meddele Kassereren fuldstændig og endelig Opgave over det Kvantum Last, han agter at tilslaa Elven, samt over Lastens Dimensioner. Samtidig har han at indbetale til ham Forbygningsafgiften. Inden 1ste Juli indbetales Brøtningspengene; — dog er det overladt til Bestyrelsens Skjøn under extraordinære Omstændigheder, saasom naar Brøtningen paa Grund af Naturhindringer ikke maatte være tilendebragt inden 1ste Juli, at bestemme en senere Forfaldsdag. Af Forbygningsafgiften og Brøtningspengene svares 6 pCt. aarlig Renter fra Forfaldsdag.

§ 11. Indløber ikke saadan Opgave, som i § 10 er nævnt, inden fastsat Tid (1ste Mai), tilstedes ingen Nedsættelse enten i Forbygningsafgiften eller Brøtningspengene for de mindre Dimensioner, hvorhos Bestyrelsen har Ret til efter bedste Skjøn at fastsætte Kvantumet, hvorefter Vedkommende er forpligtet til at betale.

§ 12. Ved maa ikke tilslaaes Elven til Flødning sammen29 Marts.
med Tømmer. Sker ikkedestomindre saadant, erlægges i Brøtningspenge og Forbygningsafgift pr. 2 Mtr. Favn af 157 Ctmtrs. Længde (og for større og mindre Længder forholdsvis hertil) det samme som for 1 Tylvt Tømmer af største Dimensioner. Forøvrigt tilstedes Lagtervedbrøtning kun paa den Betingelse, at Vedeieren henvender sig til Bestyrelsen for — paa hans Bekostning — at faa medgivet en Mand til at føre Tilsyn med Hoveddammene under Brøtningen. Samtidig har han at opgive for Bestyrelsen Vedkvantumet, samt for dette at betale Forbygningsafgiften. I Mangel af saadan Opgave bestemmer Bestyrelsen efter bedste Skjøn Kvantiteten af den Ved, hvorefter Betaling skal erlægges.

§ 13. Brøtningsbestyreren har under Brøtningen at erhverve Oplysninger om al Last og Ved, som tilslaaes Elven, at optegne, hvem der er Eier, hvilke Kvantiteter enhver Eier har, og i hvilke Roder Trævirket er tilslaaet Elven. Disse Optegnelser tilstilles Regnskabsføreren for at medfølge Regnskabet.

§ 14. Undlader nogen at indbetale skyldige Brøtningspenge eller Forbygningsafgift, er Bestyrelsen berettiget til af hans Last eller Ved til Sikkerhed for de paa samme faldne Flødningsafgifter at tilbageholde i Faldselven med tilhørende Vasdrag et saa stort Kvantum, som den finder fornødent til at dække hans Forpligtelser med Omkostninger, samt til at sælge samme ved offentlig Auktion efter saadan forudgaaet Bekjendtgjørelse, som med Hensyn til Realisation af haandfaaet Pant er foreskrevet i Lov om Pant og Thinglæsning af 12te Oktober 1857 § 2.

Naar Bestyrelsen finder det nødvendigt, nægtes Tilslag af Trælast og Ved til Elven, indtil Forbygningsafgiften er betalt og Eieren derhos har aflagt Rigtighed for ældre Brøtningspenge eller Forbygningsafgifter. Enhver Skoveier er ansvarlig for Forbygningsafgiften af Ved og Tømmer, der tilslaaes Elven fra hans Skov, uanseet om Veden eller Tømmeret maatte være afhændet til nogen Anden; det samme gjælder ogsaa for Brøtningspengene, forsaavidt Brøtningen ikke drives for Eierens egen Regning.

§ 15. Dersom nogen ønsker at fremfløde sin Last ved særskilt Brøtning, — der kun kan ske, efterat Fællesflødningen er foregaaet, med mindre Bestyrelsen dertil giver Tilladelse, — har han at melde dette for Bestyrelsen, der paa vedkommende Lasteeiers Regning har at medgive ham en kyndig Mand til at føre Tilsyn med Dambygningerne under Brøtningen.

§ 16. Det Tømmer, som fremkommer til Vasdraget, lægges ved Elvebredden, men under ingen Omstændighed i selve Elveleiet. Tømmer paa større Længder end $7^1/_2$ Mtr. tilslaaes ikke Elven, ei heller Tømmer, der ikke er rundbarket, dog med Undtagelse af Tørgran. Den, der fløder sin Last ved særskilt Brøtning, kan undlade at rundbarke. Bestyrelsen vil hvert Aar, forinden

29 Marts. Brøtningen tager sin Begyndelse, undersøge Vasdraget for at kontrollere, hvorvidt disse Bestemmelser overholdes. I Overtrædelsestilfælde vil Vedkommende blive at straffe efter Lov om Flødnings- og Flodrensningsvæsenet af 26de August 1854 § 3. Samtlige Mulkter tilfalde Forbygningskassen.

§ 17. I den ordinære Generalforsamling fremlægger Bestyrelsen Regnskab for det fra sidst afholdte ordinære Generalforsamling forløbne Tidsrum.

§ 18. De Vasdraget omkringliggende Skoveiendomme (hvorfra der drives Trævirke til Fremflødning) inddeles i følgende Forholdstal:

			Forholdstal.
No. 1.	Søndre Hvalby, N. Hornslien . .	32	
„ 2.	Nordre Do. , P. L. Hvalby . .	53	—
„ 3.	Øvre & nedre Fald, H. Odnæs og G. Sand	2	—
„ 4.	Kingslien, N. Hornslien	6	—
„ 5.	Amsrud, L. & C. Forsæth	50	—
„ 6.	Juglerud, N. Lomsdalen & Elling Hornslien	30	—
„ 7.	Aalterud, H. Granum	20	—
„ 8.	Aannerud, N. Lomsdalen	2	—
„ 9.	Gudmundsrud begge, C. Granum . .	15	—
„ 10.	Sollien, Ole Larsen	70	—
„ 11.	Mo, Hans Sedahl	20	—
„ 12.	By, Foged Lie	73	—
„ 13.	Klevens Skov, H. Odnæs	15	—
„ 14.	Skjærdalen, A. Granum	15	—
„ 15.	Furusæth, Johan Lie	5	—
„ 16.	Do. Anders	3	—
„ 17.	Volla, Kleven, Granli, Aas og Skjelbred store, Ole N. Sand & Peter Lomsdalen	45	—
„ 18.	Røste Skov, O. N. Sand	15	—
„ 19.	Granli Skov, L. Forsæth & O. Juglerud	3	—
„ 20.	Eids Skov, N. Hornslien	35	—
„ 21.	Do. „ , Ole Kjelberget	15	—
„ 22.	Do. „ , Peder Furusæth . . .	3	—
„ 23.	Fald øvre, Hans Odnæs	25	—
„ 24.	Fald nedre, G. Sand	22	—
„ 25.	Granum begge, Christine og Christen	50	—
„ 26.	Sollien & Bæk Sameie, O. Sollien, Hans Odnæs & Edv. Stensrud .	10	—
„ 27.	Kleven & Eids Skov paa vestre Side af Sandbakken, N. Hornslien . .	5	—
„ 28.	Øksne nordre, Johan O. Øksne . .	10	—
„ 29.	Halmraft søndre, Andreas	11	—

No. 30. Sørjordet, P. C. Granum . . . 6 Forholdstal. 29 Marts.
„ 31. Halmraft, O. Bjærke . . . . . 6 —
„ 32. Granum, Christen . . . . . 20 —
„ 33. Do. nordre, Christine . . . . 50 —

§ 19. Til Udbedring af Vasdraget optages det fornødne Laan, for hvilket tillige Skoveierne personlig staar som Garantister efter det i § 18 fastsatte Forholdstal, vedtaget i Generalforsamling den 14de Juni 1884.

§ 20. Enhver Skoveier er iøvrigt Garantist for Elveforbygnings-Kassens Ansvar eller Gjæld efter de i § 18 bestemte Forholdstal.

§ 21. Ved Generalforsamling afgjøres de foreliggende Spørgsmaal med de fleste Stemmer.

Eieren af Forholdstal fra 1 til 10 har 1 Stemme,
over 10 „ 50 „ 2 — ,
„ 50 „ 100 „ 3 — ,
„ 100 „ 150 „ 4 — ,

der er det høieste Antal, en Person kan afgive i Forsamlingen, enten han møder paa egne Vegne eller tillige som Befuldmægtiget for en anden. Enhver Stemmeberettiget kan møde ved hvilkensomhelst Fuldmægtig.

§ 22. Den umærkede Last (til hvilken ingen kan melde sig som Eier), der falder fra Vasdraget, bliver med Jagttagelse af Lov af 12te Juli 1848 af Bestyrelsen at besørge solgt i Hadelands Vasbund og sammes Udbytte at anvende til Vasdragets Vedligeholdelse eller Udbedring.

Høieste Resolution, hvorved Approbation i Henhold til Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 § 30 meddeles paa den af Kommunebestyrelsen i Vardø i Møder den 12te November 1886 og 4de Februar 1887 vedtagne Forandring i de gjældende Regler for Skatteligningen i Kjøbstaden. 29 Marts.

Cirkulære fra Indredepartementet, Postbestyrelsen, til samtlige Postmestere og Posterpeditører (No. 8 for 1887), hvorved bl. a. meddeles, at der fra 1ste April 1887 indtil Videre vil blive underholdt følgende Postaabnerier: 29 Marts.

1. Domsten, paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Davikens Herred, Sønd- og Nordfjords Fogderi, Nordre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt.
2. Ebne, paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn, i Skonevik Herred, Søndhordlands Fogderi, Søndre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt.
3. Gutvig, paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn, i Leko Herred, Namdals Fogderi, Nordre Trondhjems Amt, Namsos Postdistrikt.

29 Marts. 4. Lindesnæs, paa Dampskibsanløbsstedet Lillehavn, (Lindesnæs), i Søndre Undals Herred, Mandals Fogderi, Lister og Mandals Amt, Kristiansands Postdistrikt.

5. Nyplads en, paa Jernbanestoppestedet af samme Navn, i Røraas Herred, Guldals Fogderi, Søndre Trondhjems Amt, Røraas Postdistrikt.

30 Marts. **Forandret Affatning** af § 10 i de under 3die April 1880 approberede Brugsregler for Hesjedalens Statsalmenning i Aalens Herred, — approberet af Indredepartementet den 30te Marts 1887 *).

2 April. **Kongelig Resolution** **), hvorved Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse samt om offentlige til Dans, Kortspil eller anden Lystighed foranstaltede Samlingers Ophør til et bestemt Klokkeslet om Aftenen gjøres gjældende for Frolands Herred, Nedenæs Amt.

2 April. **Kongelig Resolution** **), hvorved i Henhold til Lov om Flødnings- og Flodrensningsvæsenet af 26de August 1854 § 7 approberes som gjældende indtil Videre efterstaaende Udkast til

Reglement

for Flødningen gjennem Bægnaelven mellem Sørum i Søndre Aurdal og Spirillen.

§ 1. Hængsle eller Tømmerlændse, der er eller herefter maatte blive anbragt over Bægnaelven nogetsteds paa Strækningen mellem Sørum i Søndre Aurdal og Spirillen, skal være saaledes indrettet, at det tilsteder uhindret Gjennemfart eller Forbifart for Dampskib, paa de Tider, da dette efter bekjendtgjort Rute skal passere.

§ 2. Hængslearm, der midlertidigt maatte anbringes over Elven til Indsamling af Last, maa, forsaavidt den stænger for Dampskibsløb, om Dagen være ført tilside betimeligt, inden Dampskib ifølge bekjendtgjort Rute skal passere.

§ 3. Baad eller Seilfartøi maa ikke af Hængsle, midlertidig Hængslearm eller Tømmerslipning fra noget Sted mellem Sørum og Spirillen om Dagen opholdes over $^1/_2$ — en halv — Time. For Dampskib, der maatte være forsinket i sin Rute mere end 1 — en — Time, indtræder for Tilfældet samme Regel.

§ 4. Ved Dagen forstaaes i nærværende Reglement Timerne mellem Klokken 6 — sex — Morgen og Klokken 10 — ti — Aften.

*) Bekjendtgj. 13 April i Lovt. 1ste Afd. No. 8, hvor Bestemmelsen i sin forandrede Form er indtagen.

**) Bekjendtgj. 13 April i Lovt. 1ste Afd. No. 8.

§ 5. Tømmergrime maa i Bægnaelven mellem Sørum og Spirillen alene føres af saadan Størrelse og paa saadan Maade, at den ikke hindrer Dampskibsfart. Den maa ikke passere Strøm eller Stryk, hvor Oprensningsarbeider ere foretagne, saasnart Vandet ikke staar mindst 1 Fod over Sidedæmningernes høieste Del, og ei heller paa den Tid, da Dampskib ifølge bekjendtgjort Rute skal passere. 2 April.

§ 6. Overtrædelse af foranstaaende Bestemmelser straffes ifølge Lov, indeholdende Bestemmelser om Flødnings- og Flodrensningsvæsenet af 26de August 1854 § 7 med Bøder, og med Behandlingen af Sager angaaende saadanne Overtrædelser forholdes efter Forskrifterne i samme Lovs § 3.

Kongelig Resolution, hvorved befales tagne tilfølge de af Storthinget under 10de Marts 1887 fattede Beslutninger angaaende bl. a. personlige Lønstillæg for Direktøren for Gaustad Sindssygeasyl (800 Kr. aarlig), Kontorassistenten sammesteds (200 Kr. aarlig) og Agronomen ved Eg Sindssygeasyl (200 Kr. aarlig)[1]). 2 April.

[1]) Se Indst. S. No. 58 for 1887.

Kongelig Resolution, hvorved det, uanseet Bestemmelsen i § 40 i Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837, tillades, at Amtsformandskabet for Tromsø Amt afholdes i en af Maanederne August, September eller Oktober. 2 April.

Kongelig Resolution, hvorved bl. a. er bestemt, at Distriktslægen i Gildeskaals Distrikt i Nordlands Amt tilpligtes som Vederlag for Benyttelsen af den paa Gaarden Sandnæs i Gildeskaal for vedkommende Kommunes Regning opførte Lægebolig at holde Husene brandforsikrede og i aabodsfri Stand. 2 April.

Kongelig Resolution, hvorved de af Storthinget under 8de Marts 1887 ved Behandlingen af den Kongelige Proposition angaaende Oplysningsvæsenets Fonds Særbudget for næste Budgetaar, forsaavidt angaar Geistlighed og Kirker, fattede Beslutninger[1]) befales tagne tilfølge. 2 April.

Ved de nævnte Beslutninger er bl. a. bevilget:

1. Til Sognepræsten i Eids Præstegjeld et yderligere Lønsbidrag stort Kr. 200 aarlig, indtil Storthinget anderledes bestemmer.
2. Til Sognepræsten i Bremangers Præstegjeld indtil videre et yderligere Lønsbidrag af Kr. 200 aarlig.
3. Som Husleiegodtgjørelse til en residerende Kapellan i Selbo Præstegjeld Kr. 400 aarlig.

[1]) Se Indst. S. No. 48 for 1887, Posterne 1—3 jfr. Sth.tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 147.

2 April. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt, at den Forpligtelse, som ifølge Kongelig Resolution af 29de Mai 1880 Post B. 1 Litr. a. paahviler Kaldskapellanen ved Oslo Menighed i Kristiania til „at tage Bolig i eller nær ved Menighedsdistriktets nordre Del", herefter skal bortfalde.

2 April. **Kongelig Resolution**, hvorved det i Henhold til Love om Veivæsenet af 15de September 1871 § 3 og § 18 samt af 12te Oktober 1857 § 4 bestemmes, at den inden Nedenæs Amt oparbeidede Vei fra Svenæs i Myklands Herred langs Topdalselven til Dølemo i Aamlid Herred klassificeres som Hovedvei.

2 April. **Kongelig Resolution**, hvorved bl. a. befales tagen tilfølge den af Storthinget under 10de Marts 1887 fattede Beslutning om Lønningsregulativ samt Bestemmelser angaaende Godtgjørelse for Reiseudgifter for det ved Tilvirkning af Brændevin og Malt ansatte Kontrolpersonale for Tidsrummet fra 1ste Juli 1887 til 1ste Juli 1888[1]).

[1]) Se Sth. Prp. No. 18 og Indst. S. No. 53 for 1887. Regulativet og Bestemmelserne er overenstemmende med de tidligere gjældende, i Lovtid.s 2den Afd. for 1879, S. 141, jfr. samme for 1880, S. 202, indtagne.

4 April. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Biskopen i Bergens Stift, foranlediget ved en Forespørgsel om, hvorledes Spørgsmaalet: „Har Læge været tilkaldt under Afdødes sidste Sygdom?" i Rubrik 10 i Afdeling E. af de ved kongelig Resolution af 13de Juli 1877 foreskrevne Schemaer for Kirkebøgerne rettelig skal forstaaes, — i hvilken Anledning Departementet meddeler, at det anførte Spørgsmaal antages at burde besvares med Ja ikke blot i de Tilfælde, hvori Lægen personlig har tilsect eller behandlet den Afdøde i Anledning af dennes sidste Sygdom, ligegyldigt om i den Afdødes eller sin egen Bolig eller paa andre Steder, men ogsaa naar Henvendelse er skeet til Lægen for at anmode om hans Tilstedeværelse eller blot for at raadspørge ham om Sygdommens Beskaffenhed eller Behandling, idet den omhandlede Rubrik blev optaget i Schemaerne væsentlig i det Øiemed at tilveiebringe Materiale til Kundskab om Lægernes Benyttelse i Landet.

5 April. **Høieste Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At den af Grimstads Kommunebestyrelse den 13de Januar 1887 fattede Beslutning om betinget Garanti ligeoverfor Grimstad Sparebanks Indskydere og Forpligtelser indtil et Beløb af Kr. 15,000 approberes i Henhold til Lov om Formandskaber i Kjøbstæderne af 14de Januar 1837 § 40, forsaavidt Kommunen derved kan paadrage sig Forpligtelser udover et Tidsrum af 5 Aar.

2. At Approbation meddeles paa det af Grimstad Sparebanks Forstanderskab i Møde den 28de Marts 1887 vedtagne Tillæg til Bankens ved Høieste Resolution af 17de April 1886 bifaldte Plan. 5 April.

Cirkulære fra Justitsdepartementet til de civile Overøvrigheder: 5 April.

Arme-Kommandoen har under 15de Marts sidstleden, foranlediget ved en Forestilling fra 1ste Akershusiske Infanteri-Brigade af 8de Marts næstfør, henstillet til Departementet at bringe i Erindring det i Departementets i Lovsamlingen indtagne Cirkulærskrivelse af 5te November 1859 indeholdte Paalæg til civile Underdommere og Fogder om, naar noget ved Landvæbningen udskrevet Mandskab tiltales ved civil Domstol for nogen Forbrydelse, da at give vedkommende militære Afdelingschef Underretning derom saavelsom om Sagens Udfald. Paa Grund heraf skulde Departementet anmode Hr. Amtmanden (Stiftamtmanden) om at indskjærpe Vedkommende Efterkommelsen af de i Udskrivningsreglement af 28de Februar 1877 §§ 116 og 117 indeholdte Bestemmelser, kfr. ovennævnte Cirkulærskrivelse af 5te November 1859.

Skrivelse fra Forsvarsdepartementets Marineafdeling til Kristiania Toldkammer, foranlediget ved en Forespørgsel fra et Firma om, hvorvidt en af samme udført frostfri Maskinolie, hvoraf der var kræved Afgift til Havnefondet, fremdeles med Hensyn til Erlæggelse af Afgift til Havnefondet vilde blive betragtet som Tran. Departementet lod en medfulgt Prøve kemisk undersøge af en Apotheker, som udtalte, at Prøven ifølge Analyse indeholdt omtrent $^1/_3$ Harpixolie og $^2/_3$ fed Olie, der rimeligvis var renset Hvalolie eller Hvaltran, samt tilføiede, at det forekom ham, at Hvaltran, der med Tilsætning af den angivne Mængde Harpixolie var præpareret til Maskinolie, ikke længer med fuld Ret kunde kaldes Tran. Justitsdepartementet, hvis Erklæring ligeledes blev indhentet, anførte i Skrivelse af 31te Marts 1887, at det i Henhold til Medicinaldirektørens Formening ikke antog, at der af den heromhandlede frostfrie Maskinolie, udført fra Tromsø Stift, burde opkræves Medicinalafgift som af Tran. 6 April.

I Overensstemmelse med disse Udtalelser finder Forsvarsdepartementet, at Stoffet bør fritages for Afgift til Havnefondet.

Lov indeholdende Forandringer i Lov angaaende Norges og Sveriges gjensidige Handel og Sjøfart af 11te April 1874.*) [1] 9 April.

[1]) Se Oth. Prp. No. 17 og Indst. O. No. 3 for 1887.

*) Bekjendtgj. 16de April i Lovt. 1ste Afd. No. 9.

9 April. Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 25de Marts dette Aar, saalydende:

Efternævnte Paragrafer i Lov angaaende Norges og Sveriges gjensidige Handel og Søfart af 11te April 1874 skulle hereefter lyde som følger:

§ 3. Norske eller svenske Naturprodukter eller Tilvirkninger skulle ved Indførsel landværts fra det ene Rige til det andet være toldfrie med Undtagelse af:

a. Sukker og Tilvirkninger deraf, hvorunder Sirup,
b. Tobak og Tobakstilvirkninger,
c. Brændevin og Spiritus, alle Slags, og dermed tilberedte Drikkevarer,
d. Malt og Tilvirkninger deraf,
e. Brændt eller malet Kaffe og
f. Spillekort,

af hvilke Varer, forsaavidt de i det Rige, hvortil de indføres, i Almindelighed ere toldpligtige, den fulde Told skal erlægges undtagen i de Tilfælde, som i næstfølgende § omhandles, samt

g. Klæder, hvis Ydertøi er vævet, strikket eller bundet i andet Land end Norge eller Sverige. Af saadan Vare skal der, naar Indførselstolden af Ydertøiet er høiere i det Rige, hvortil Indførsel sker, end i det andet Rige, — udenfor de i næstfølgende § nævnte Tilfælde, — erlægges en af Klædernes hele Vægt beregnet Indførselstold, lig Forskjellen mellem de i ethvert af Rigerne gjældende Toldsatser for Ydertøiet.

Er en Vare tilvirket i Norge eller Sverige af Materialier, der enten ere producerede i et af Rigerne eller ere toldfrie i begge Riger, ansees saadan Vare at være indenlandsk Tilvirkning, hvad enten større eller mindre Arbeide er anvendt paa samme.

Er Varen helt eller delvis tilvirket af udenlandske i noget af Rigerne toldpligtige Emner, og kan det derpaa anvendte Arbeide henføres til, hvad der i Almindelighed forstaaes ved Husflid, Haandværk eller Fabrikvirksomhed, skal ogsaa saadan Vare henregnes til norsk eller svensk Tilvirkning, undtagen i de Tilfælde, at Bearbeidelsen alene bestaar i:

1. Formaling, Knusning eller Blanding,
2. Rensning (Rektificering) af Lysolier,
3. Faldning, Kantning, Forsyning med Linning, Knapper, Frynser, Kniplinger eller deslige,
4. Maling, Lakering, Broncering eller anden Overstrygning, samt
5. Tvinding, Blegning, Farvning, Trykning eller Appretering af Garn og Manufakturvarer.

§ 4. Ved Reise over Grændsen fra det ene til det andet Rige skal det med Undtagelse af Spillekort, der ere underkastede

saavel Stempelafgift som Told, være tilladt toldfrit at medføre af 9 April.
udenlandske til Indførsel tilladte samt af norske eller svenske Told underkastede Natur-Produkter eller Tilvirkninger følgende mindre Partier, nemlig af:

Baand, alle Slags, tilsammen 60 Meter,
Brændevin og Spiritus, alle Slags, tilsammen 4 Liter,
Garn, alle Slags, tilsammen 10 kg.,
Kaffe 10 kg.,
Malt 70 Liter,
Risengryn 10 kg.,
Salt 4 hl.,
Sukker 20 kg.,
Tobak 5 kg.,
Traad, alle Slags, tilsammen 5 kg,
Vin, alle Slags, 20 Liter,
Vævede Tøier, alle Slags, tilsammen 20 Meter,
Øl, 40 Liter,
alle andre Varer tilsammen til en Værdi af 80 Kroner, dog at Værdien af hver Vareartikel særskilt ikke maa overstige 40 Kroner.

Den i nærværende § omhandlede Toldfrihed gjælder ikke for saadanne Varer, som Reisende for egen eller Andres Regning medføre, naar de indføres i Handelsøiemed.

§ 8. Hvad Afsenderen har at iagttage for at erholde Passerseddel, findes bestemt i §§ 4, 6 og 7 i Lov indeholdende yderligere og forandrede Bestemmelser angaaende Varers Førsel landværts mellem de forenede Riger af 18de Mai 1860, hvilke Bestemmelser ligesom Alt, hvad saavel bemeldte Lovsteder som §§ 8, 9, 10, 11 og 12 i den nysnævnte Lov iøvrigt indeholde angaaende Passerseddelens Indhold, Varernes Undersøgelse og Toldbehandling, Toldkontrollen samt Afsenderens Ansvar i Tilfælde af, at Varerne ikke inden den foreskrevne Tid fremkomme til Bestemmelsesstedet m. m., fremdeles forblive gjældende med Jagttagelse af de Forandringer deri eller Tillæg dertil, som særskilt med Hensyn til Vareforsendelser med Jernbane fra det ene Rige til det andet ere eller blive givne.

Naar udenrigske ufortoldede Varer skulle forsendes fra Transitoplag i det ene Rige landværts til det andet Rige, kan dog, selv om Forsendelsen foregaar paa anden Maade end med Jernbane, den i ovennævnte Lov af 18de Mai 1860 foreskrevne Undersøgelse paa Afsendelsesstedet af Varernes Art og Mængde eftergives, forudsat, at Varerne ere saaledes indpakkede, at Toldopsynet finder, at saadan Plombering og Forsegling kan anbringes paa dem, at derigjennem fuld Sikkerhed opnaaes for, at de ikke uden Plomberingens eller Forseglingens Beskadigelse kunne forvanskes eller ombyttes med andre Varer. Hvis der ikke inden den i § 12 i nys-

9 April. nævnte Lov fastsatte Tid af tre Maaneder fra Passerseddelens Udfærdigelse til Toldkamret paa Afsendelsesstedet afgives den foreskrevne Bevidnelse om, at en Vare, som paa saadan Maade er afsendt og forpasset, er fremkommet til Bestemmelsesstedet med ubrudte Segl eller Plomber, blive, saafremt der kan tilveiebringes paalidelig Oplysning om den afsendte Vares Art og Mængde, de i bemeldte § bestemte Toldafgifter og Bøder at inddrive hos den, der har udtaget Passerseddelen, eller hans Selvskyldnerkautionist og paa foreskrevne Maade at indbetale i vedkommende Toldkasser, hvorimod det, saafremt paalidelig Oplysning om Varens Art og Mængde ikke kan fremskaffes, paaligger Toldkamret paa Afsendelsesstedet at inddrive hos den, der har udtaget Passerseddelen, eller hans Selvskyldnerkautionist en Bod til Beløb Kr. 10,00 for hvert Kilogram af det ikke behørig fremkomne Varekollys Bruttovægt. Af denne Bod tilfalder Halvdelen Toldkassen paa Afsendelsesstedet og Halvdelen Toldkassen paa Bestemmelsesstedet.

§ 9. Norske og svenske Manufaktur- eller Fabrikvarer, som fra det ene til det andet Rige landværts indføres i større Partier eller iøvrigt paa anden Maade, end i § 4 omhandles, skulle for at nyde godt af de i § 3 med Hensyn til Indførselen indrømmede Begunstigelser være ledsagede af vedkommende Toldkammers eller anden offentlig Autoritets Attest for, at Varerne ere af norsk eller svensk Tilvirkning.

For at erholde saadant Bevis for, at en Vare er norsk eller svensk Produktion eller Tilvirkning, skal Vareafsenderen til den Myndighed, hos hvem Beviset begjæres, afgive en skriftlig Forsikring paa Tro og Love om, at Varen er tilvirket paa et bestemt Sted inden Landet, med Forklaring tillige om, hvorvidt Varen er tilvirket alene af indenlandsk, norsk eller svensk Emne, eller om tillige udenlandsk Emne indgaar deri, og om Beskaffenheden af den Bearbeidelse, Varen paa dette Sted er undergaaet. I Tilfælde af, at Afsenderen selv har tilvirket Varen, skal denne Forsikring afgives af ham, men ellers af Tilvirkeren eller, hvis der maatte være noget til Hinder for at erholde dennes Forsikring, af to troværdige Mænd, som have paalidelig Kundskab om Varens Tilvirkning; dog skal det i ethvert Fald staa vedkommende Myndighed frit for, om dertil findes Føie, at fordre ogsaa andet Bevis for Varens indenlandske Oprindelse samt at kræve Attest af Vidner om den eller de Personers egenhændige Underskrift, som have afgivet Forsikringen.

Vedkommende Myndigheds Bevis, der bestemt skal bekræfte, at Varen er af indenlandsk Produktion eller Tilvirkning, skal tegnes paa den ovenomhandlede Forsikring. Forsaavidt angaar Klæder, skal Beviset derhos indeholde Oplysning om, hvorvidt Ydertøiet er indenlandsk eller udenlandsk Fabrikat.

§ 14. Norske eller svenske Naturprodukter og andre Varer, 9 April.
der efter foranstaaende § 3 ere at anse som norske eller svenske Tilvirkninger, skulle, naar de indføres fra det ene til det andet Rige i et af Rigernes Fartøier, uden at dette paa Reisen har losset eller ladet i fremmed Havn, være toldfrie eller toldpligtige saaledes som i nævnte § bestemt, uden Hensyn til Varepartiernes Størrelse, alene med Undtagelse af Kornvarer, malede og umalede, af hvilke Varer, forsaavidt de i Almindelighed ere toldpligtige, skal erlægges halv Told.

Fartøier, som i fremmed Havn alene have afgivet eller modtaget Passagerer med deres Reisegods (de af Handelsreisende medførte Varer og Vareprøver herunder ikke indbefattet), ansees ikke at have losset eller ladet dersteds.

I Henseende til Tilladelsen til søværts at udføre eller indføre Varer fra det ene til det andet Rige samt i Henseende til Beregningen af Toldafgifterne derved skulle iøvrigt de almindelige Forskrifter gjælde, som i hvert Rige ere eller vorde givne angaaende Varers Udførsel eller Indførsel samt Fortoldning.

§ 16. For at nyde godt af den Toldfrihed eller Nedsættelse i Toldafgifter, som i § 14 er indrømmet norske og svenske Naturprodukter og Tilvirkninger, skal den, som udskiber Varerne fra det ene til det andet Rige, forsyne sig med Attest fra Toldkamret paa Afsendelsesstedet for, at Varerne ere indenlandsk Naturprodukt eller Tilvirkning.

Om Maaden, hvorpaa Beviset skal udfærdiges, gjælder, hvad der i § 9 er bestemt.

§ 18. Nærværende Lov skal træde i Kraft fra den Dag, Kongen bestemmer, efterat modsvarende Regler i Sverige ere vedtagne.[1]) Saavel denne Lov som de gjenstaaende Paragrafer i Lov af 11te April 1874 vedbliver at gjælde, indtil andre Bestemmelser gives for begge Riger eller 2 Aar er forløbet, efterat der i et af Rigerne er fattet Beslutning om Forandring eller Ophævelse deraf, uden at denne Beslutning er gjort afhængig af, at lignende Beslutning afgives for det andet Rige.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

[1]) Se Ref. af 1ste og Cirk. af 2den Juli 1887, hvorefter Loven er traadt i Kraft fra sidstnævnte Dato.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt, at Kateketen 9 April.
i Vadsø indtil Videre fritages for den ham ifølge de kongelige Resolutioner af 22de Juli 1872 Post 3 og 19de August 1874 Post 3 paahvilende Forpligtelse til at forrette kvæns ke Aftensangsgudstjenester hver 3die Søndag

9 April. **Kongelig Resolution**, hvorved bl. a befales tagen tilfølge Storthingets Beslutning af 17de Marts 1887 angaaende Bevilgning af et personligt Lønstillæg af 600 Kroner for 4de Amanuensis ved Universitets-Bibliotheket Kandidat J. B. Halvorsen [1]).

[1]) Se Sth. Prp. No. 4 b. for 1887, Indst. S No. 66 for s. A., Post 2 og Sth.tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 247—257.

9 April. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt, at sidste Passus i § 1 af Reglement for den ved Lov af 3die Mai 1871 anordnede sproglig-historiske Lærereksamen af 15de Juli 1872 for Eftertiden skal lyde saaledes: „Examen i de to Faggrupper, der tilsammen danne en sproglig-historisk Lærereksamen, kan aflægges til forskjellig Tid, dog ikke uden det akademiske Kollegiums Samtykke med mere end tre Semestres Mellemrum."

9 April. **Kongelig Resolution**, hvorved Administrationen for den almindelige Enkekasse og Pensionskassen for Statens Bestillingsmænd bemyndiges til fra 11te Juni 1887 og indtil Videre at lade Renter af Pantegjeld til de nævnte Indretninger kun fordres betalte efterskudsvis, saaledes at de ved 11te Juni 1887 forfaldende Renter først blive at betale 11te December 1887 o. s. v., uden at Rentes Rente i den Anledning erlægges for det forløbne halve Aar.

12 April. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Bratsbergs Amt, hvori Departementet — i Anledning af en indkommen Foreстilling om den formentlige Ugyldighed af et i Skien afholdt Valg paa en midlertidig Formand istedetfor den tidligere under dennes Fravær som Storthingsmand — erklærer sig enigt med Amtmanden i, at det er bedst stemmende med Udtrykkene i Formandskabslovens § 3, at nyt Valg afholdes for hver Gang, Forfaldet indtræder, og at saaledes det afholdte Valg maa anses for gyldigt.

14 April. **Skrivelser** fra den svenske Poststyrelse af 28de Oktober 1886 og fra den norske Poststyrelse af 14de April 1887, hvorved man er kommen overens om, at Paragraferne 1 og 10 i Expeditionsreglementet for Udvexlingen af Postforsendelser mellem Norge og Sverige fremtidig skulle lyde saaledes:

§ 1.

Postudvexling.

1. Kartudvexling finder Sted mellem nedenstaaende norske og svenske Postanstalter:

For Brevpostforsendelser til og fra Sverige:

1. ad Linien Fredrikshald—Strømstad: mellem paa norsk Side

Fredrikshalds Postkontor, Christiania Omkarteringskontor 14 April.
og Sydbanens Postexpedition og paa svensk Side Strømstads Postkontor.

2. ad Linien Præstebakke—Strømstad: mellem paa norsk Side Fredrikshalds Postkontor, Christiania Omkarteringskontor, Sydbanens Postexpedition og Præstebakkes Postaabneri og paa svensk Side Strømstads Postkontor.
3. ad Jernbanelinien Fredrikshald—Mellerud: mellem Christiania Omkarteringskontor og Postkupéexpedition No. 67 (Göteborg—Ed); mellem Sydbanens Postexpedition og Postkupéexpeditionen No. 44 (Göteborg—Ed); mellem paa norsk Side Christiania Postkontor og paa svensk Side Stockholms og Göteborgs Postkontorer. I fornødent Fald finder derhos Kartudvexling Sted mellem paa norsk Side Christiania Omkarteringskontor samt Sydbanens Postexpedition og paa svensk Side Billingsfors og Quistrums Postkontorer samt Bengtsfors, Eds, Fjella, Frøskogs, Gustafsfors, Håbols, Högsäters, Hökedalens, Krokstads, Lennartsfors, Långbrons, Mons, Råggärds, Rolanda, Skålleruds, Steneby, Stigens, Strands og Tvetens Poststationer.
4. ad Linien Fredrikshald—Strand: mellem Fredrikshalds Postkontor og Strands Poststation.
5. ad Linien Orje—Töcksfors: mellem paa norsk Side Fredrikshalds Postkontor, Christiania Omkarteringskontor resp. Sydbanens Postexpedition og Orje Postaabneri og paa svensk Side Arjeng og Gilberga Postkontor samt Köla, Skillingfors, Jernskog, Karlanda, Holmedal og Töcksfors Poststationer.
6. ad Linien Vestmarken—Skillingmark: mellem paa norsk Side Kongsvingerbanens Postexpedition samt Eidsskogs og Vestmarkens Postaabnerier og paa svensk Side Charlottenbergs Postkontor samt Skillingmark, Skillingfors og Köla Poststationer.
7. ad Jernbanelinien Magnor—Charlottenberg: mellem paa norsk Side Kongsvingerbanens Postexpedition og paa svensk Side Postkupéexpeditionen No. 7 (Laxå—Charlottenberg) samt Charlottenbergs Postkontor; mellem paa norsk Side Christiania Postkontor og paa svensk Side Postkupéexpeditionen No. 19 (Laxå—Charlottenberg) samt Stockholms og Charlottenbergs Postkontorer.

8. til 15. (uforandret).

For Brevpostforsendelser i Transit gjennem Sverige:

Mellem paa norsk Side Christiania Omkarteringskontor samt

14 April. Sydbanens Postexpedition og paa svensk Side Postkupéexpeditionen No. 2 respektive 62 (Nässjø—Malmø);

mellem Kongsvingerbanens Postexpedition og Postkupéexpeditionen No. 2 (Nässjø—Malmø).

mellem paa norsk Side Christiania Postkontor, Christiania Omkarteringskontor samt Kongsvingerbanens Postexpedition og paa svensk Side Stockholms Postkontor.

For Pakkepostforsendelser i Almindelighed:

mellem paa norsk Side Christiania Omkarteringskontor og Sydbanens Postexpedition og paa svensk Side Stromstads Postkontor og Mons Poststation;

mellem Fredrikshalds Postkontor og Strømstads Postkontor;

mellem Kongsvingerbanens Postexpedition og Charlottenbergs Postkontor;

mellem Roraas Postexpedition og Funäsdalens Poststation;

mellem Merakerbanens Postexpedition og Storliens Poststation.

For Pakkepostforsendelser angaaende offentlig Tjeneste:

mellem Christiania Postkontor og Stockholms Postkontor;

mellem Kongsvingerbanens Postexpedition og Postkupéexpeditionen No. 7 resp. 19 (Laxå—Charlottenberg).

mellem Christiania Omkarteringskontor og Postkupéexpeditionen No. 67 (Göteborg—Mon);

2. } uforandrede.
3. }

§ 10.

Expedition af Pengebreve.

1. (uforandret).
2. Beregningen af den det svenske Postvæsen tilkommende Transitgodtgjørelse for Pengebreve, der i lukket Post sendes fra Norge til Danmark, sker efter Transitkarter (Schema I), udfærdigede fra vedkommende norske Udvexlingspostanstalter, efter hvilke Transitkarter Postinspektionerne i Vestra og Södra Jernvägspostdistrikt udfærdige maanedlige Sammendrag, som efter at være attesterede af vedkommende danske Udvexlingspostanstalt af den svenske Generalpoststyrelses Kameralbureau besørges optagne i Afregningerne mellem Poststyrelserne.

I modsat Retning vil vedkommende svenske Postinspektioner udfærdige maanedlige Sammendrag af de fra Danmark modtagne Transitkarter, hvilke Sammendrag tilstilles vedkommende norske Udvexlingspostanstalter, som efter at have attesteret dem oversender dem til den svenske Generalpoststyrelses Kameralbureau.

Høieste Resolution, hvorved er bestemt: 15 April.

1. At der meddeles Stadfæstelse paa det ved Diderik Hvervens Gavebrev af 27de Januar 1887 oprettede „Diderik Olsen og Dorthe Olsdatter Hvervens Legat til Stange Børnehjem" eller eventuelt til Opdragelse af forsorgsløse og forsømte Børn i Stange.
2. At Regnskab for Legatet aarlig bliver at indsende til Revision og Decision af Kirke- og Undervisnings-Departementet.

Høieste Resolution, hvorved det tillades, at Bygdemagasinet i Eidsvolds Præstegjeld i Akershus Amt ophæves, og at dets Midler indsættes i en Sparebank for senere efter Herredsstyrelsens Bestemmelse og med Amtmandens Approbation at anvendes til Præstegjeldets Bedste. 15 April.

Høieste Resolution, hvorved der i Henhold til Lov om Postvæsenet af 3die Mai 1871 § 34 meddeles Inspektør ved Sløjdundervisningen H. K. Kjennerud Berettigelse til at attestere Portofriheden af den ham vedkommende offentlige Brevveksling i Haandgjerningsundervisningens Anliggender. 15 April.

Høieste Resolution, hvorved Approbation meddeles paa den af Skaato Sparebanks Forstanderskab i Møde den 22de Januar 1887 vedtagne Tillægsbestemmelse til Bankens ved Høieste Resolution af 17de Juli 1885 bifaldte Plan. 15 April.

Høieste Resolution, hvorved det i Medhold af Lov om Afgift af Fiskevarer til Havnearbeider, Mærker og Fæstigheder i Fiskeridistrikterne af 24de Mai 1873 § 3 bestemmes, at de ved denne Afgift indvundne Midler, foruden paa den i Kongelig Resolution af 22de November 1873 fastsatte Maade, kan af Forsvars-Departementet i den Udstrækning, hvori det findes hensigtsmæssigt, gjøres frugtbringende ved Anbringelse i norske Statsobligationer eller Hypothekbankobligationer. 15 April.

Cirkulære fra Kirkedepartementet til Amtmændene (til Fordeling mellem Embedsdistriktets Fattigkommissioner, Fogder og Politimestere): 15 April.

Det Kongelige svenske Ecclesiastik-Departement har i en gjennem den Kongelige norske Statsraads-Afdeling i Stockholm hertil indsendt Skrivelse henledet Opmærksomheden paa det Ønskelige i, at naar Understøttelse, som i Henhold til Kongelig Anordning af 15de Februar 1855 ydes svensk Undersaat, maa antages at ville tiltrænges for længere Tid end tre Maaneder, Underretning derom uopholdelig meddeles

15 April. Landshøvdingen i det Len, hvor Vedkommende med Hensyn til Fattigforsørgelse antages at have Hjemstavnsret, samt at han forpasses til Hjemstedet, saasnart det kan ske uden Fare for hans Helbred. Idet Departementet skal opfordre Landets Fattigkommissioner, Fogder og Politimestere til i Tilfælde af den her omhandlede Art at iagttage det Fornødne til Opfyldelse af dette Ecclesiastik-Departementets Ønske, skal man samtidig benytte Anledningen til at indskjærpe en nøiagtig Befølgelse af de i fornævnte, i Aftryk vedliggende Anordning givne Regler for Behandlingen af de her omhandlede Sager. Særlig skal man henlede Opmærksomheden paa Nødvendigheden af, at der, naar Understøttelse ydes, uopholdelig optages en nøiagtig Hjemstavnsforklaring, der oplyser den Understøttedes fulde Navn, Alder og Hjemstavn i Sverige, samt hvor og hvorlænge umiddelbart forinden Understøttelsen han har opholdt sig i Norge, idet man skal bringe i Erindring, at manglende Iagttagelse heraf saavelsom enhver Tilsidesættelse af fornævnte Anordnings Bestemmelser med Hensyn til betimelig Anmeldelse af Erstatningskravet og Vedkommendes Hjemforpasning vil udsætte Fattigvæsenet for at lide Tab. — Foranlediget ved en anden Forestilling fra det Kongelige svenske Ecclesiastik-Departement om, at norske Fattigvæseners Erstatningskrav for Udlæg til svenske Fattige maa, inden Udlægget i Henhold til Anordningen forskydes af den norske Statskasse, paa Forhaand blive undergivet Granskning af dette Departement, skal man derhos for at kunne imødekomme dette Ønske anmode om, at Fattigkommissionens i den nævnte Anordnings § 2 foreskrevne Anmeldelse for vedkommende Foged eller Politimester for Eftertiden maa blive ledsaget foruden af Sagens samtlige originale Dokumenter tillige af Gjenparter af disse, for at de kunne vedlægges Stiftsdirektionens Forestilling til dette Departement angaaende Udlæggets forskudsvise Erstatning af den norske Statskasse, medens de originale Dokumenter i Medfør af Anordningens § 4 blive — som hidtil — af Stiftsdirektionen at tilstille vedkommende svenske Landshøvding samtidig med Regningen over Fattigvæsenets samlede Udlæg.

15 April. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Nordlands Amt, hvori paa Foranledning udtales den Mening, at Bestemmelsen i § 14, Litr. d i Lov af 8de Mai 1869 om Paakjendelse af smaa Gjældssager ved Forligelseskommissionerne samt om forkortet Behandlingsmaade af visse Slags Gjældssager[1]) maa forstaaes derhen, at Akt, der af nogen af Parterne begjæres udfærdiget i de her omhandlede Sager, skal gives beskreven paa ustemplet Papir og mod halvt Bekræftningsgebyr.

[1]) Jfr. L. 29 Mai 1879.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Romsdals Amt, hvori Departementet udtaler sig enigt med Amtmanden i, at § 18 i Reglement af 21de November 1810 maa forstaaes derhen, at ethvert Distrikt pligter at skaffe en Jordemoder ved hendes Ansættelse de fornødne Redskaber. Det maa imidlertid — bemærker Departementet — antages, at hun senerehen selv har at holde dem vedlige og, om fornødent, at erstatte med nyt, hvad der maatte forkomme eller under hendes Funktionstid opslides. Anderledes synes ikke § 18 sidste Punktum at kunne opfattes. Foruden de af Amtmanden nævnte Redskaber, som enhver examineret Jordemoder efter Reglementerne for Jordemoderskolerne af 12te Mai 1847 og 26de Juni 1861, henholdsvis § 7 og § 9, maa godtgjøre at være Besidder af, antager Departementet, at en Sax og en krum Suturnaal ogsaa bør ansees som fornødne. 15 April.

Skrivelse fra Medicinaldirektøren til en Distriktslæge, hvori paa Foranledning udtales, at der ved enhver retsmedicinsk Undersøgelse bør som Regel være tilstede to Vidner, der dog ikke behøver at være af Lagrettesudvalget, og at der ved Undersøgelser af Kvinder under visse Omstændigheder bør benyttes kvindelige Vidner. Vidnerne bør medunderskrive Lægens Beretning om Undersøgelsen. Forsaavidt Vidner ikke har kunnet skaffes eller hvor saadannes Tilstedeværelse ikke ansees hensigtsmæssig, f. Ex. ved Undersøgelse af Personers mentale Tilstand, bør Forretningen indeholde den nødvendige Forklaring herom. 15 April.

Skrivelse fra Forsvarsdepartementets Marineafdeling til en Navigationsexaminator, hvori Departementet efter de foreliggende Oplysninger bemyndiger denne til at tilstede en Person Adgang til at underkaste sig den almindelige Styrmandsexamen, uanseet at han ikke er døbt. 18 April.

Cirkulære fra Indredepartementet, Poststyrelsen, til samtlige Postmestere og Postexpeditører (No. 10 for 1887), hvorved bl. a. meddeles: 18 April.

II. Private Brevkort kunne modtages til Befordring, selv om de ikke ere paatrykte Bemærkningen: „Paa denne Side skrives kun Adressen". — Det maa imidlertid selvfølgelig altid paasees saavel for private som for almindelige Brevkorts Vedkommende, at Adresseſiden ikke indeholder andet end Adressen og — i Tilfælde — Angivelse af Afsenderen (paaført Kortet ved Tryk eller Stempel).

XVI. Ved Skrivelser af 5te og 12te d. Md. har Poststyrelsen paa Foranledning udtalt:

At man i Analogi med den internationale Regel (jfr. Expeditionsreglementet til Verdenspostkonventionen Art. XVII, 3, 2) antager, at en Forfatters Paategning om Tilegnelse eller

18 April. Gave af hans Værk ikke er til Hinder for, at Forsendelsen i den indenrigske Postforbindelse befordres med Posterne mod den for trykte Sager under Enkeltbaand eller Korsbaand bestemte modererede Porto, idet en saadan Paategning ikke bør opfattes som virkelig og personlig Korrespondance.

At man ikke anser en Ordfører berettiget til at oversende Amtskommunen Herredets Bidrag til Erstatning for Jordemødres Emolumenter samt til Skydsstationer som portofri Sag, idet disse Forsendelser efter sin Art gaa ind under Begrebet „kommunal Korrespondance", hvilken i sin Almindelighed er portopligtig.

19 April. **Høieste Resolution**, hvorved der i Henhold til Lov om offentlige Skoler for den høiere Almendannelse af 17de Juni 1869 § 22 tilstaaes Drøbaks kommunale Middelskole Ret til paa de i Kongelig Resolution af 21de September 1874 fastsatte almindelige Vilkaar at afholde Middelskolens Afgangsexamen med samme Virkning som offentlige Middelskoler og under saadan Kontrol, som Kirke- og Undervisnings-Departementet bestemmer, mod at Skolen selv udreder de fornødne Udgifter i Anledning af Censorer, som af nævnte Departement maatte tilkaldes til bemeldte Afgangsexamen.

19 April. **Høieste Resolution**, hvorved der i Henhold til § 2 i Lov af 15de Juni 1878, indeholdende Tillæg til Lov om offentlige Skoler for den høiere Almendannelse af 17de Juni 1869, tilstaaes Institutbestyrerinde Fru Sofie Grieg Ret til ved den af hende bestyrede Pigeskole i Bergen paa de i Kongelig Resolution af 21de September 1874 med Hensyn til Middelskolens Afgangsexamen fastsatte almindelige Vilkaar at afholde den i nævnte Tillægslov omhandlede særskilte Afgangsexamen for Kvinder med samme Virkning som offentlige Middelskoler og under saadan Kontrol, som Kirke- og Undervisnings-Departementet bestemmer, mod at Skolen selv udreder de fornødne Udgifter i Anledning af Censorer, som af nævnte Departement maatte tilkaldes til bemeldte Afgangsexamen.

19 April. **Høieste Resolution**, hvorved der i Henhold til § 2 i Lov af 15de Juni 1878, indeholdende Tillæg til Lov om Skoler for den høiere Almendannelse af 17de Juni 1869, tilstaaes Frøkenerne Henriette Wulfsberg og Thora Bordoe Ret til ved den af dem bestyrede Pigeskole i Drammen paa de — — (o. s. v. som i foreståaende Resolution) — —.

19 April. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa

det ved Enkefru A. N. Olsens Testamente af 2den December 1880 oprettede Legat. 19 April.

Høieste Resolution, hvorved Approbation meddeles paa den af Namdals Sparebanks Forstanderskab i Møde den 23de Oktober 1886 fattede Beslutning om Sparebankens Ophævelse. 19 April.

Høieste Resolution, hvorved Approbation meddeles paa den af Grundlæggerne i Møde den 5te September 1886 vedtagne Plan for en inden Bo Herred, Lofoten og Vesteraalens Fogderi oprettendes Sparebank, dog paa Vilkaar, at Planens § 22, andet Passus, bliver saalydende: "Til Forslagets Antagelse udfordres, at det vedtages med $^2/_3$ Pluralitet af de Mødende og mindst 15 Forstanderes Stemmer; dog bliver den saaledes fattede Beslutning ikke gyldig, førend der paa samme erholdes kongelig Approbation." 19 April.

Skrivelse fra Indredepartementet til Amtmanden i Finmarkens Amt, foranlediget ved en Forespørgsel fra Amtmanden om, hvorledes der antages at burde forholdes ligeoverfor Kvæner fra Sverige og Finland, som driver Fiskeri i Fjeldvandene i Kautokeino, i hvilken Anledning Departementet i Tilslutning til en fra Inspektøren for Ferskvandsfiskerierne indhentet Erklæring udtaler, at ulovligt Fiske, som af Fremmede drives i de omhandlede Fjeldvande, formentlig ogsaa rammes af Bestemmelserne i Lov af 7de September 1854 § 5 cfr. § 6, og at Lensmanden maa kunne anholde Vedkommendes Fiskeredskaber og Fangst for deri efter lovlig Omgang at tage Udlæg for Bøder m. v. for Overtrædelse af de nævnte Lovbestemmelser. Forsaavidt vedkommende Lovovertræder ikke er at finde eller ikke kjendes, kan efter Departementets Mening Redskaber og Fangst behandles efter de om Hittegods gjældende Regler. 19 April.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet til Havnedirektøren, hvori Departementet angaaenden Forstaaelsen af § 2 i Lov af 12te Juli 1848 indeholdende Tillæg til og Forandringer i Loven om Havne- og Ringevæsenet af 24de Juli 1827, § 2 med specielt Hensyn paa et opstaaet Spørgsmaal om Lovstedets Anvendelse paa det Nordenfjeldske Selskabs Skibe under deres rutemæssige Anløb af Kristiansund, udtaler, at det efter de til Departementet indsendte trykte Ruter for 1886 ikke antages, at Dampskibsselskabet i Henhold til den citerede Lovparagrafs 1ste Punktum kan gjøre Krav paa Fritagelse fra Forpligtelsen til at erlægge Sportler til Havnefogden for Skibenes Ophold i Kristiansund. Departementet finder nemlig ikke i de nævnte Ruter Opholdets Varighed saa bestemt angivet eller begrændset, som maa antages at 19 April.

19 April. være Forudsætningen for Lovstedets Anvendelse. Thi dels er kun Afgangstiden angivet og paa en ubestemt Maade; dels er vistnok Afgangstiden opgivet til bestemt Klokkeslet, men derimod ikke Ankomsttiden. Dampskibe, hvis Ruter saa ubestemt angive Opholdets Varighed og saaledes give Rum for en nærmere Afpasning i saa Henseende efter hver enkelt Leilighedś Behov, kan formentlig ikke med Hensyn paa et saadant Anløbssted siges „efter de for dem bestemte Ruter kun at skulle stanse i saa lang Tid, som fornødiges til at aflevere og modtage Post, Passagerer, Passager- og Pakkegods", hvilke Udtryk i Loven antages at tilkjendegive, at der kun er Spørgsmaal om et paa Forhaand bestemt afpasset kort Ophold. Derimod antager Departementet, at Selskabets Skibe, forsaavidt de gaa i rutemæssig Post- eller Passagerfart, uanseet i hvilket Omfang de derhos er bestemte til Varetransport, under sine rutemæssige Anløb af Kristiansund indgaa under sidste Pasśus i den citerede Lov af 12te Juli 1848 § 2 og saaledes kan gjøre Krav paa at slippe med at erlægge en Fjerdepart af de for andre Fartøier bestemte Havnefogedpenge.

20 April. **Skrivelse** fra Departementet for de offentlige Arbeider til Amtmanden i Finmarkens Amt, foranlediget ved en Forespørgsel om, hvorvidt Vadsø Kommunebestyrelse kan anses at have Berettigelse til at beslutte, at der ikke skal opkræves Ringepenge for Stedets Havnekasse af de i Vadsø hjemmehørende Fartøier, der gaar i indenrigsk Fart, — i hvilken Anledning Departementet slutter sig til en af Havnedirektøren paa Foranledning afgiven Erklæring, hvori han fremholder, at Havnelovgivningen ikke indeholder nogen Fritagelse eller Fritagelsesgrund for Erlæggelse af Ringepenge, ei heller Bemyndigelse for nogen lokal eller kommunal Autoritet til at give Fritagelse for eller Moderation i denne Afgift, og at han derfor ikke kan anse Vadsø Kommunebestyrelse berettiget til at fritage for eller eftergive Afgiften.

22 April. **Høieste Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At Gulens (eller Evindviks) Fordemoderdistrikt i Nordre Bergenhus Amt deles i 2 Distrikter, indre og ytre, efter en Linie, dannet af Gaardene Strømme, Hjertaas, Stevnebø, Vesætvik, Brændsdal, Svardal, Eide, Stene og Halsvik, saaledes at bemeldte Gaarde og alt østenfor liggende samt Losneøen kommer til at danne det indre Distrikt og alt vestenfor liggende det ytre Distrikt.
2. At Approbation i Henhold til Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837 §§ 39 og 50 meddeles paa de af Gulens Herredsstyrelse og Nordre Bergenhus Amtsformandskab henholdsvis under 12te Februar og 9de Juli 1886 fattede Beslutninger om Bevilgning af den i Anledning af Delingen fornødne Lønning.

Høieste Resolution, hvorved er bestemt: 22 April.

1. At Hammer Jordemoderdistrikt i Søndre Bergenhus Amt deles i 3 Distrikter, nemlig et bestaaende af Alversunds Herred, et af Hammer Sogn med Undtagelse af de Gaarde, der ligge sønden for Salhusfjord og Osterfjord, og et af Aasene Sogn tilligemed de undtagne Gaarde af Hammer Sogn.
2. At Approbation i Henhold til Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837 § 39 meddeles paa de af Hammers og Alversunds Herredsstyrelser henholdsvis under 25de Februar 1886 og 10de Marts 1887 fattede Beslutninger om Bevilgning af de i Anledning af Delingen fornødne Lønninger.

Lov indeholdende Forandringer i Lov af 14de Mai 1872 om Artilleri- og Kavalerikvartererne*) [1]). 23 April.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 25de Marts dette Aar, saalydende:

Nedennævnte Paragrafer i Lov af 14de Mai 1872 om Artilleri- og Kavalerikvartererne, hvilken Lov fremtidig ogsaa skal gjælde Ingeniørkvarterer, skulle herefter lyde saaledes:

§ 1. Ethvert virkeligt Ingeniør-, Artilleri- eller Kavalerikvarter er forpligtet til at anskaffe og underholde en til den militære Tjeneste fuldkommen dygtig Hest.

De nævnte Vaabenarters overtallige Kvarterer skulle o. s. v. (som forhen).

§ 3. (Sidste Punktum). Naar Hestene ere antagne, indføres de i Bataillonens og Kompagniets (Batteriets) eller Korpsets og Eskadronens Ruller.

§ 5. Forinden Hestene tages til Brug i Tjenesten, skulle de taxeres af Afdelingschefen (Ingeniørkompagnichefen, Artilleristabskapteinen eller Eskadronschefen) o. s. v. (som forhen).

§ 11. Enhver Udreder har, naar og for saa lang Tid som maatte forlanges, til militære Øvelser og anden militær Tjeneste at aflevere Kvarterets Tjeneste- eller Trosheste paa det for vedkommende Afdeling inden Kompagni-, Batteri eller Eskadrons-Distriktet bestemte Samlingssted o. s. v. (som forhen).

§ 13. Tjeneste- og Troshestenes Fodring besørges under de almindelige Vaabenøvelser af det Offentlige, men ved extraordinære Samlinger inden Kompagni-, Batteri- eller Eskadronsdistriktet ere Udrederne paa Forlangende forpligtede til herfor at drage Omsorg.

§ 16. Udrederne af de virkelige Kvarterer samt af de overtallige Ingeniør- og Artillerikvarterer tilstaaes o. s. v. (som forhen).

[1]) Se Oth. Prp. No. 8 og Indst. O. No. 1 for 1887.

*) Bekjendtgj. 29 April i Lovt. 1ste Afd. No. 10.

23 April. 1. For det faste Hestehold i et Aar uden Hensyn til, om Hesten bruges i Tjenesten eller ikke:
a. til Udrederne af de virkelige Kvarterer;
b. til Udrederne af de overtallige Ingeniør- og Artilleri-kvarterer.
2. For Hestens Afsavn o. s. v. (som forhen).

§ 24. Ombytning af Ingeniør-, Artilleri- og Kavalerikvarterer kan finde Sted o. s. v. (som forhen).

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

23 April. **Plakat** indeholdende Forandring i § 9 i Plakaten af 28de Januar 1885 angaaende Regler til Forebyggelse af Sammenstød mellem Fartøier samt Signaler for Havsnød*).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: I Plakat af 28de Januar 1885, indeholdende Regler til Forebyggelse af Sammenstød mellem Fartøier samt Signaler for Havsnød, skal § 9 angaaende Lodsfartøiers Lanterneføring m. v. forandres derhen, at den bliver saalydende:

Et Lodsfartøi, der ligger ude for at lodse, skal ikke føre de for andre Fartøier paabudne Lanterner, men skal mindst hvert 15de Minut vise et eller flere Blus og desuden have i Beredskab en tændt Lanterne med hvidt Lys, der lyser hele Horizonten rundt, hvilken Lanterne ved Nærmelse af eller til andre Fartøier skal vises saa betimelig, at Sammenstød kan forebygges.

Et Lodsfartøi, der ligger ude i andet Øiemed end Lodsning, skal, om det er en Dæksbaad, føre Lanterner i Lighed med andre Fartøier og, om det er en aaben Baad, føre Lanterner i Lighed med andre aabne Baade.

Anmærkning: I de af England, Frankrig og andre Lande vedtagne internationale Regler er § 9 saalydende:

Et Lodsfartøi, der ligger ude for at lodse, skal ikke føre de for andre Fartøier paabudne Lanterner, men skal paa Mastetoppen føre en Lanterne med hvidt Lys, der lyser hele Horizonten rundt, og desuden mindst hvert 15de Minut vise et eller flere Blus.

Et Lodsfartøi, der ligger ude i andet Øiemed end Lodsning, skal føre Lanterner i Lighed med andre Fartøier.

23 April. **Kongelig Resolution****), hvorved er bestemt:
1. at Stadfæstelse i Medhold af § 83 i Lov om Bygnings-

*) Bekjendtgj. 29 April i Lovt. 1ste Afd. No. 10.
**) Bekjendtgj., forsaavidt de i No. 1 omhandlede Bestemmelser angaar, den 29de April i Lovt. 1ste Afd. No. 10.

væsenet i Kristiania af 5te Juni 1875 meddeles paa de af Kommunebestyrelsen i Kristiania i Møde den 18de November 1886 vedtagne Tillægsbestemmelser til Bygningsloven, saaledes at disse Bestemmelser skal træde istedetfor nævnte Lovs §§ 3, 5 og 13 samt træde i Kraft fra 1ste Mai 1887. 23 April

2. At den af samme Kommunebestyrelse i samme Møde fattede Beslutning om Omordning af Byens bygningstekniske Administration m. v. approberes i Henhold til § 40 i Lov om Formandskaber i Kjøbstæderne af 14de Januar 1837, forsaavidt Kommunen derved paaføres Udgifter for et længere Tidsrum end 5 Aar.

De ovenfor i No. 1 omhandlede Bestemmelser er saalydende:

§ 3. Uden foregaaende skriftlig Anmeldelse til Bygningsinspektøren og derefter modtagen Tilladelse maa der ikke paabegyndes ny Bygning og heller ikke saadanne Reparationer, Forandringer eller Indretninger af Bygning, hvortil Bygnings- eller Sundhedslovgivningen knytter Forskrifter, der ved Arbeidets Udførelse bliver at iagttage. Anmeldelsen skal, forsaavidt det ikke findes overflødigt, ledsages af behørig Tegning og Forklaring i 2 Exemplarer, for hvis Modtagelse Bygningsinspektøren meddeler et Bevis, der som Legitimation skal haves tilstede ved Byggearbeidet. Finder Bygningsinspektøren, efter at have gjort sig bekjendt med Stedsforholdene, ingen Betænkelighed ved det anmeldte Byggearbeide, og dette blot bestaar i Reparationer, Forandringer eller nye Indretninger, meddeler han inden 3 Dage Tilladelse til dets Udførelse. Derimod har han at forelægge Sagen for Stadskonduktøren, hvis han enten derved finder Betænkelighed, eller der handles om Opførelse af en ny Bygning. Har Stadskonduktøren intet derved at erindre, bliver det ene Exemlar af Anmeldelsen og Tegningen, forsynet med hans Approbation, at tilbagelevere Rekvirenten, i Regelen inden 14 Dage, medens det andet af Bygningsinspektøren opbevares. Finder Stadskonduktøren derimod ikke at kunne meddele det fornødne Samtykke, bliver Grunden dertil inden samme Tidsfrist at meddele Rekvirenten. Tager denne Stadskonduktørens Bemærkninger tilfølge, hvorom Anmeldelse for Bygningsinspektøren er tilstrækkelig, er Sagen dermed afgjort; i andet Fald bliver den at undergive Bygningskommissionens Kjendelse, der i Regelen bør afgives inden 6 Uger fra Anmeldelsens Indgivelse. Ved Tilbagesendelsen af de approberede Tegninger vedlægger Bygningsinspektøren, naar det gjælder Opførelse af en ny Bygning, et Byggetilladelseskort, hvorpaa findes angivet den byggendes Forpligtelse til for Bygningsinspektøren at gjøre de i § 5 paabudne Anmeldelser. Er et Byggearbeide ikke paabegyndt inden et Aar, efter at Approbationen er meddelt, taber denne sin Gyldighed.

§ 5. Ved ethvert anmeldt Byggeforetagende har vedkommende Bygningsinspektør at føre Tilsyn med, at samme foregaar

April. overensſtemmende med de anordnede Forſkrifter, i hvilken Henſigt han, saa ofte det fornødiges, bør indhente Stadskonduktørens Beſtemmelſe.

Ved Opførelſe af nye Bygninger har den Byggende for vedkommende Bygningsinſpektør betimelig at anmelde:

1. naar Fundamenterne ſkal anlægges;
2. naar Sokkelmuren paabegyndes;
3. hver Gang et Bjælkelag er lagt, og forinden Bygverket over ſamme fortſættes;
4. naar Tagtækningen er fuldført og Piberne opmurede;
5. naar Indredningsarbeide ſkal paabegyndes.

Bygningstilladelſeskortet ſkal altid haves tilſtede ved Arbeidet, og ſkal Bygningsinſpektøren ved enhver ſaadan Anmeldelſe, ſom ovenfor nævnt, efter at have forvisſet ſig om, at det hidtil udførte Arbeide er lovmedholdigt, derom paa Stedet give Kortet en Paategning. Uden ſaadan Paategning maa Arbeidet ikke yderligere fortſættes.

For Tilſynet og Meddelelſe af Atteſt om Lovligheden af det udførte Arbeide erlægger den Byggende til Bykaſſen det i Bygningsloven § 80 beſtemte Gebyr.

Forinden ny Bygning tages i Brug, maa Eieren erhverve ny Atteſt fra Bygningsinſpektøren om, at Bygningen eller den Del deraf, ſom agtes benyttet, er lovligen udført, hvilken Atteſt meddeles uden Betaling.

Ved andre Bygningsarbeider har den Byggende, naar Arbeidet er færdigt, mod Gebyr ſom oven nævnt at erhverve Bygningsinſpektørens Atteſt om, at ſamme er lovligen udført.

§ 13. Ved nye Bygningers Opførelſe har Stadskonduktøren gjennem Paavisning paa Stedet at meddele den Byggende fornøden Underretning om Gadens Høideforhold overensſtemmende med det beſtemte Nivellement. Denne Paavisning ſkal kunne kræves foretaget i Regelen inden 8 Dage efter Approbationen. Bygningsinſpektøren har at paaſe, at den Byggende holder ſig Anvisningen efterrettelig.

Den ovenfor i No. 2 omhandlede Beſlutning er ſaalydende:

1. Stadskonduktøren bliver Kommunens bygningskyndige Konſulent og har ſom ſaadan at lede og føre Overtilſyn og Kontrol med Kommunens Bygningsarbeider efter Inſtrux paa Grundlag af Komiteens Indſtilling.
2. Til Medhjælp udenfor Bygningsinſpektørerne ved Udførelſen af de Forretninger, ſom efter Lovgivningen og nærværende eller tidligere kommunale Beſlutninger paahviler Stadskonduktøren, anſættes med 3 Maaneders gjenſidig Opſigelſesfriſt:
   en Opmaalingschef, der under perſonligt Anſvar ligeoverfor Stadskonduktøren har at udføre de denne paahvilende Arbeider ved Opmaalings- og Skatteveſenet,
   en Aſſiſtent hos Opmaalingschefen,

23 April.

to Assistenter ved Bygningsvæsenet,
en Kontorist og
et Bud.

3. Af Bykassen bevilges følgende Lønninger m. m.:

a. til Stadskonduktøren:

Løn	Kr. 6,400	
Alderstillæg efter 5 Aar . . .	„ 800	
Personligt Tillæg til Stadskonduktør Bull	„ 800	
		Kr. 8,000.

mod at den for Stadskonduktør Bull nu bevilgede Løn bortfalder.

b. Opmaalingschefen:

Løn	Kr. 3,600	
Alderstillæg efter 5 Aar . . .	„ 400	
Personligt Tillæg for Hr. Gallus	„ 400	
		„ 4,400.

mod at den Assistent Gallus nu garanterede Løn bortfalder.

c. 1ste Assistent ved Bygningsvæsenet:
Løn . . . . . „ 3,000.
Alderstillæg efter 5 Aar Kr. 400.

d. 2den Assistent ved Bygningsvæsenet:
Løn . . . . . „ 1,600.
Alderstillæg efter 5 Aar Kr. 400.

e. Assistenten ved Opmaalingsvæsenet:
Løn . . . . . „ 1,600.
Alderstillæg efter 5 Aar Kr. 400.

f. Til en Kontorist hos Stadskonduktøren, Løn Kr. 1000 og til Extrakontorhjælp Kr. 300 „ 1,300.

g. Til et Bud hos Stadskonduktøren . . . „ 600.

h. Til 4 Bygningsinspektører, Løn hver Kr. 2,200, tilsammen . . . . . „ 8,800.
mod at de for Bygningsinspektørerne nu bevilgede Lønninger bortfalder.

i. Til Kjørepenge for Stadskonduktøren, Opmaalingschefen og de 4 Bygningsinspektører, hver Kr. 150, samt til Transport af Opmaalingsinstrumenter m. v. Kr. 200, tilsammen „ 1,100.

4. Af ovennævnte Funktionærer, for hvilke Instruxer eller Instruxtillæg bliver at udfærdige af Magistrat og Formandskab, maa hverken Stadskonduktøren, Opmaalingschefen eller de to Assistenter for Bygningsvæsenet overtage andet lønnet Arbeide uden Magistratens og Formandskabets Samtykke, og have efternævnte paa den Maade, som af Magistraten og Formandskabet nærmere bestemmes, at sikre sine eventuelle Enker saadanne Livrenter:

23 April. Stadskonduktøren . . . . . Kr. 1000
Opmaalingschefen . . . . . „ 800
1ste Assistent ved Bygningsvæsenet . . . . „ 600
For de ansatte Funktionærers Vedkommende bemyndiges Magistrat og Formandskab til at modificere Bestemmelsen om Enkepensionens Størrelse.

5. Bygningsinspektørerne fritages for det bygningskyndige Tilsyn med Byens Bygninger, hvilket Tilsyn i sin Helhed skal paahvile Stadskonduktøren.
6. Opmaalings- og andre Gebyrer, som hidindtil har tilkommet Stadskonduktøren, indbetales i Bykassen, som derimod holder Stadskonduktørens Kontor med Instrumenter og Kontorrekvisita.
7. Det personlige Tillæg for Opmaalingschef Gallus, Kr. 400,00, udbetales ham fra 1ste Januar 1886, hvorimod de øvrige Bestemmelser træde i Kraft fra 1ste Mai 1887.

23 April. **Kongelig Resolution**, hvorved de af Storthinget under 31te Marts og 1ste April 1887 fattede Beslutninger angaaende Bevilgninger til Marinen for Finantsaaret fra 1ste Juli 1887 til 30te Juni 1888[1]) befales tagne tilfølge.

Ved de nævnte Beslutninger er bl. a. Gagen for en Arsenalforvalter og Laboratoriebestyrer ved Karljohansværns Verft forhøiet fra 2320 til 2500 Kroner aarlig med Alderstillæg efter 5 Aars og 10 Aars Tjeneste, hver Gang med et aarligt Beløb af 180 Kroner.

[1]) Se Sth. Prp. No. 1 for 1887, Hovedp. IX, B, Kap. 1, Indst. S I for s. A. og Sth.tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 506 — 538.

23 April. **Kongelig Resolution**, hvorved befales taget tilfølge efterstaaende af Storthinget under 31te Marts 1887 besluttede

Reglement

for Lønnings- og Kvarterpenge for Marinens faste Mandskaber, for de udskrevne Mandskaber og Distriktsstropperne samt for Kvartergodtgjørelse m. m. for Marinens Officerer, gjældende for Budgetterminen 1887—88[1]).

A. Lønning tillands.

1. Det Somilitære Korps.

Underofficerer.

	Maanedlig Lønning.
Assistenter	Kr. 170,00
Overkanonerer, Høibaadsmænd og Overminører . .	= 125,00
Kanonerer, Baadsmænd og Minører	= 105,00

[1]) Se Sth. Prp. No 20 og Indst. S No 32 for 1887 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 490 — 506

Underkanonerer, Baadsmandsmather og Underminører .	=	95,00	23 April.
Sergenter	=	105,00	

Musikpersonalet.

Musikinstruktøren	=	145,00
Musikunderofficerer	=	95,00
Musikanter af 1ste Klasse	=	30,00
— = 2den —	=	25,00
Musikelever	=	15,00

Menige Mandskaber.

Konstabler af 1ste Klasse og Minekonstabler . . .	=	30,00
— = 2den —	=	25,00
— = 3die —	=	15,00

Anm. a. Underofficerer, herunder medregnet Musikinstruktøren og Musikunderofficererne, bekoste selv sin Mundering overensstemmende med Munderingsreglementet; Godtgjørelsen herfor saavelsom for Kost er indbefattet i ovenstaaende Afløning. De kunne dog erholde udlaant Sabler med Gehæng fra Depotet, mod at de ved Tilbageleverelsen betale en forholdsmæssig Slidningsprocent for Brugen af disse Sager.

b. Underofficerer, herunder medregnet Musikinstruktøren og Musikunderofficererne, tilstaaes et Alderstillæg efter 5 og 10 Aars Tjeneste som Underofficer, hver Gang et aarligt Beløb af Kr. 120,00.

Konstabler af 1ste Klasse tilstaaes ved Rekapitulation efter Tjenestetid, ifølge Planen for Sømilitære Korps, en Forhøielse i Lønningen maanedlig: 1ste Gang Kr. 5,00 og anden Gang Kr. 10,00

c. Mandskaber, der anhverves, erholde ved Antagelsen Kr. 32,00 til Beklædningspenge.

d. Overensstemmende med Planen for Sømilitære Korps tilfalder den Halvdel af permitterede Mandskabers Løn, der indeholdes ved Permission paa længere Tid end 3 Maaneder, indtil videre Sokvæsthuskassen.

e. Torpedounderofficerer, der stationeres ved Torpedodetachementer udenfor Hovedstationen, kunne paa Tjenstgjøringsstedet anvises fri Bolig, uden at noget derfor afdrages i deres Lønning.

Konstabler og Musikelever erholde frit Kvarter, Brænde, Belysning og Kost eller, forsaavidt der ikke haves Anledning til at tilstaa dem saadant, som Godtgjørelse herfor hver Kr. 1,15 daglig. Samme Godtgjørelse tilstaaes ogsaa menige Musikanter. Ligeledes tilstaaes hver af de menige Mandskaber Mundering (Beklædning) beregnet til Kr. 10,00 om Maaneden, hvilket Beløb anvendes i Over-

23 April. ensstemmelse med det til enhver Tid gjældende Munderingsreglement, idet Beklædningen bliver at reglementere saaledes, at dens Kostende ikke kommer til at overstige Kr. 10,00 om Maaneden i Gjennemsnit. Ved Udtrædelsen af Tjenesten beholder Mandskabet Klæder af de saaledes anskaffede til et saa stort Beløb, som paa den Tid er optjent i Munderingspenge.

g. De til Regnskabsførere ved Kasernen, Skolerne, Exercerhuset og Exercerskibet samt Torpedodetachementet paa Oscarsborg beordrede Underofficerer erholde herfor et Tillæg af Kr. 8,00 maanedlig. De til Regnskabsførere ved Takkelloftet, Bradbænken og Torpedovæsenet beordrede Underofficerer erholde herfor et Tillæg af Kr. 12,00 maanedlig. De til Bevogtning og Regnskabsførelse ombord i Skibe, der oplægges i halv- eller heludrustet Tilstand, beordrede Underofficerer erholde herfor et Tillæg af Kr. 16,00 maanedlig.

h. Underofficerer, herunder medregnet Musikinstruktøren og Musikunderofficererne, skulle indskyde Kr. 4,00 maanedlig i den for Statens Bestillingsmænd oprettede Pensionskasse.

i. Underofficerer og menige Mandskaber, der beordres til Besigtelsesforretninger, Modtagelse af Materialier, Kontorarbeide eller andet Arbeide ved Værfterne, hvortil extraordinær Hjælp eller Kyndighed udkræves, tilkomme ikke herfor nogen Daglon eller Timepenge, og gjælder dette uden Hensyn til nogen bestemt Arbeidstid.

2. Haandværkskorpset.

	Maanedlig Lønning.	Dagløn.
Maskinmestere	Kr. 200,00	Kr. „
Maskinister af 1ste Klasse	= 135,00	= „
— = 2den —	= 105,00	= „
— = 3die —	= 95,00	= „
Baabenhaandværkere af 1ste Klasse . .	= 120,00	= „
— = 2den — . .	= 110,00	= „
— = 3die — . .	= 95,00	= „
Fyrværkere	= 120,00	= „
Sergenter	= 110,00	= „
Overtømmermænd af 1ste Klasse . . .	= 150,00	= „
— = 2den — . . .	= 120,00	= „
Tømmermænd af 1ste Klasse	= 75,00	= 0,90
— = 2den —	= 72,00	= 0,80
— = 3die —	= 65,00	= 0,75
— = 4de —	= 52,00	= 0,40
Seilmagere af 1ste Klasse	= 85,00	= 0,90

Seilmagere af 2den Klasse	=	67,00	=	0,70 23 April.
Tekniske Elever	=	50,00	=	„
Ledende Fyrbødere af 1ste Klasse . . .	=	50,00	=	2,00
— — = 2den —	=	42,00	=	1,90

Anm. a. Maskinmestere, Maskinister af 1ste Klasse, Vaabenhaandværkere af 1ste Klasse og Fyrværkere tilstaaes i Alderstillæg efter 5 Aars Tjeneste, efter Plan for Korpset af 18de December 1876, Kr. 15,00, og efter 10 Aars Tjeneste Kr. 30,00 maanedlig. Sergenter erholde Alderstillæg efter samme Tjenestetid og med samme Beløb som Underofficerer af Sømilitære Korps.

b. Tekniske Elever, der arbeide ved det mekaniske Værksted eller Artilleriværkstedet, erholde, foruden ovenstaaende Lønning, en efter deres Dygtighed afpasset Dagløn, der afholdes af vedkommende Arbeides Konto.

c. I Lønningen er indbefattet Kvarterpenge samt Godtgjørelse for Kost og Mundering, overensstemmende med Munderingsreglementet. Munderingens Kostende ved Munderingsværkstedet indeholdes i Lønningen af vedkommende Kompagnichef. Dog kan til Underofficererne fra Depotet udlaanes Sabler med Gehæng, mod at de ved Tilbageleverelsen betale en forholdsmæssig Slidningsprocent for Brugen af disse Sager.

d. Mandskaber, hvis Aflønning for en Del bestaar i Dagløn, tilkomme — efter de af vedkommende Regjeringsdepartement bestemte Regler — for Arbeide udenfor den regelmæssige Arbeidstid Dagløn for fuldt Dagsarbeide, men ellers Timepenge.

e. Lønningen for Lærlinge, naar det findes fornødent at antage saadanne, bestemmes for Tilfældet af vedkommende Regjeringsdepartement.

f. Samtlige Mandskaber — tekniske Elever og Lærlinge dog undtagne — skulle indskyde Kr. 4,00 maanedlig i den for Statens Bestillingsmænd oprettede Pensionskasse.

g. Overensstemmende med § 6 i Plan for Haandværkskorpset af 18de December 1876 afgiver vedkommende Regjeringsdepartement Bestemmelse om, hvor stor Del af Lønningen Underbefalingsmænd og Haandværkere af Korpset skulle beholde, naar der tilstaaes dem Permission til Arbeide for andre end Marinen. Den indeholdte Del af Lønningen tilfalder indtil Videre Sokvæsthuskassen.

3. Vedkommende begge Korpser.

a. De ved Marinens Korpser tjenstgjørende Sergenter erholde fri Belysning og frit Brænde til det Kvarter, der anvises

23 April. dem, eller i Afsavn heraf en Pengegodtgjørelse af Kr. 8,00 maanedlig.

b. Naar en Mand sættes til at forrette et vanskeligere Arbeide, end der efter hans Stilling ordentligvis kan ventes eller fordres af ham, og han fyldestgjør denne Tjeneste, da lønnes han efter den Charge, han gjør Tjeneste for.

c. Underofficerer og Mandskaber af Sømilitære Korps og Haandværkskorpset tilstaaes i Sygdomstilfælde fri Lægehjelp og Medikamenter, saavel for dem selv og deres Koner som for deres Børn, der ere under 18 Aar gamle og ere i Huset hos Forældrene; hvor Sygehus haves, kunne de der indlægges og nyde fri Forpleining, i hvilket Tilfælde Gifte og Enkemænd med Børn herfor afkortes i Lønning Kr. 0,40, Ugifte og Enkemænd uden Børn Kr. 0,80 daglig. Er Sygdommen paadragen ved den Paagjældendes egen Brøde, blive Udgifterne ved hans Kur og Pleie, saavidt tilstrække kan, at indeholde i hans Lønning, forsaavidt vedkommende Regjeringsdepartement for Tilfældet ikke anderledes maatte bestemme.

d. I Karljohansværn erholde de faste Mandskabers Børn fri Undervisning i de for dette Øiemed oprettede offentlige Skoler.

e. Ved Dødsfald tilstaaes Mandskaberne fri Jord paa Marinefondets Bekostning.

f. Paa befalede Reiser inden Rigets Grændser tilstaaes Underofficerer og menige Mandskaber foruden Lønning tillands følgende Tillæg som Diætgodtgjørelse pr. Døgn:

1. Maskinmestre . . . . . Kr. 4,00
2. Assistenter, Sergenter, Musikinstruktøren, Overkanonerer, Høibaadsmænd og Overminører, Maskinister, Overtømmermænd samt Fyrværkere med over 5 Aars Tjenestetid . . . . . „ 3,20
3. Kanonerer, Baadsmænd og Minører, Vaabenhaandværkere af 1ste og 2den Klasse, Overtømmermænd af 2den Klasse, Maskinister, Fyrværkere med under 5 Aars Tjenestetid, Underkanonerer, Baadsmandsmather og Underminører samt Musikunderofficerer . . . . . „ 2,00
4. Menige . . . . . „ 1,50

Ved Beregningen af Diætgodtgjørelsen komme Bestemmelserne i Lov af 3die Juni 1874 angaaende offentlige Tjenestemænds Skyds- og Diætgodtgjørelse, dens §§ 22, 23 og 24, til Anvendelse.

g. Naar Menige paa befalede Reiser ikke befordres frit efter Foranstaltning af det Offentlige, erholde de Skydsgodtgjørelse, der bliver at beregne efter ovennævnte Lovs § 2 som for 5te Klasse bestemt.

Ved Beregning af Skydsgodtgjørelsen komme de almindelige

Regler angaaende saadan Godtgjørelse i Loven af 3die Juni 1874 til Anvendelse. 23 April.

h. Under Tjenstgjøring iland udenfor anvist Station, men indenfor Rigets Grændser, tilstaaes der Underofficerer og Menige foruden Lønning tillands tillige Diætgodtgjørelse i de første 5 Maaneder af deres Fravær, hvilken Diætgodtgjørelse i den første Maaned udbetales med det fulde for vedkommende Charge under f. bestemte Diætbeløb, og i de paafølgende 4 Maaneder med tre Fjerdedele af samme for Gifte og Enkemænd med Børn, og med tre Ottendedele for Ugifte og Enkemænd uden Børn.

i. Naar Underofficerer eller Menige beordres til Tjeneste ved et af Marinens mindre Værfter eller et Torpedodetachement, bliver Diætgodtgjørelsen kun at beregne for Reisedagene, saafremt der for Tjenesten er reguleret fast Tillæg eller andet Emolument. I modsat Fald tilstaaes Vedkommende Diætgodtgjørelse ogsaa for de Dage, Tjenesten varer, dog ikke længere end til og med den 15de Dag.

B. Lønning tilsøs.

1. Det somilitære Korps.

Underofficerer.

	Maanedlig Lønning.
Assistenter	Kr. 170,00
Overkanonerer, Høibaadsmænd og Overminører	„ 125,00
Kanonerer, Baadsmænd og Minører	„ 105,00
Underkanonerer, Baadsmandsmather og Underminører	„ 95,00

Musikpersonalet.

Musikunderofficerer	Kr. 95,00
Musikanter af 1ste Klasse	„ 30,00
— = 2den —	„ 25,00
Musikelever	„ 15,00

Menige Mandskaber.

Konstabler af 1ste Klasse	Kr. 30,00
— = 2den —	„ 25,00
— = 3die —	„ 15,00

Anm. a. Hver Mand erholder desuden en Portion Skibskost. Assistenter, Overkanonerer, Høibaadsmænd og Overminører erholde derhos hver et Søtillæg af Kr. 0,80 daglig, Kanonerer, Baadsmænd, Minører og Underminører samt Underkanonerer, Baadsmandsmather og Musikunderofficerer hver et Tillæg af Kr. 0,60 daglig.

b. Konstabler af 1ste Klasse, der forrette Tjeneste som Under-

23 April.

kanonersmatther eller Kvartermestere, tilstaaes herfor et Tillæg af Kr. 20,00 maanedlig.

c. Mandskaber, der ombord forrette som Kokke, tilstaaes et Tillæg af Kr. 8,00 maanedlig, som Koksmather og Sygevogtere et Tillæg af Kr. 4,00 maanedlig, som Kullempere paa Monitorer Kr. 8,00, paa øvrige Skibe Kr. 4,00 maanedlig, som Formænd i Mærs eller paa Spryd, som Kanonkommandører eller som Formænd i Baadene Kr. 4,00 maanedlig.

d. Som Regnskabsførere erholde Underofficerer (Musikunderofficerer ikke herunder medregnede) et Tillæg af Kr. 10,00 maanedlig og Konstabler Kr. 6,00 maanedlig.

e. Underofficerer, der ombord gjøre Tjeneste som Proviantskrivere, erholde herfor et Tillæg af Kr. 20,00 maanedlig for Skibe med Besætning af ikke over 100 Mand, af Kr. 28,00 maanedlig for Skibe med Besætning af over 100 Mand, men ikke over 200 Mand, og af Kr. 40,00 maanedlig for Skibe med større Besætning. Underofficerer, der paa Kanonbaade gjøre Tjeneste som Proviantforvaltere, erholde en maanedlig Godtgjørelse af Kr. 40,00 paa Kanonbaade af 2den Klasse og Kr. 28,00 paa Kanonbaade af 3die Klasse.

f. Det under A. 1, Anmærkning h., omhandlede Indskud af Kr. 4,00 maanedlig i Pensionskassen finder Sted ogsaa, naar vedkommende Underofficerer oppebære Søaflønning.

2. Haandværkskorpset.

	Maanedlig Lønning.
Maskinmestre	Kr. 200,00
Maskinister af 1ste Klasse	„ 135,00
— = 2den —	„ 105,00
— = 3die —	„ 95,00
Baabenhaandværkere af 1ste Klasse	„ 120,00
— = 2den —	„ 110,00
— = 3die —	„ 95,00
Overtømmermænd af 1ste Klasse	„ 150,00
— = 2den —	„ 120,00
Tømmermænd af 1ste Klasse	„ 100,00
— = 2den —	„ 95,00
— = 3die —	„ 85,00
— = 4de —	„ 65,00
Seilmagere af 1ste Klasse	„ 110,00
— = 2den —	„ 85,00
Tekniske Elever	„ 50,00
Ledende Fyrbødere af 1ste Klasse	„ 80,00
— — = 2den —	„ 70,00

Anm. a. Maskinmestre erholde desuden Diæt samt Søtillæg som for Sekondløitnanter bestemt; dog bortfalder Søtillægget, hvis Vedkommende ikke deltager i Officersmessen. De øvrige Mandskaber erholde hver en Portion Skibskost. Maskinister af 1ste Klasse, Vaabenhaandværkere af 1ste og 2den Klasse samt Overtømmermænd af 1ste og 2den Klasse erholde derhos hver et Søtillæg af Kr. 0,80 daglig, Maskinister af 2den og 3die Klasse samt Vaabenhaandværkere af 3die Klasse hver et Tillæg af Kr. 0,60 daglig. 23 April.

b. Anvendes en Maskinist af 1ste Klasse som Maskinmester, aflønnes han som saadan, og anvendes en Maskinist af 2den eller 3die Klasse som Første- eller Ene-Maskinist paa et Fartøi, der ikke hører til nogen Afdeling med Maskinist af høiere Klasse ombord, aflønnes han som Maskinist af 1ste Klasse. Sendes en Tømmermand af 3die eller 4de Klasse paa Togt som Ene-Tømmermand, lønnes han som Tømmermand af 2den Klasse.

c. En Maskinist som Regnskabsfører erholder et maanedligt Tillæg af Kr. 10,00.

d. For Feining af Skorsten og Kjedler paa Marinens Fartøier tilstaaes den Fyrbøder, der udfører Arbeidet, eller, om flere dele samme, da disse tilsammen for hver Gang, Feiningen udføres:

For Kjedler under 24 nominelle Hestekræfter Kr. 0,20 pr. Hestekraft. For Kjedler fra 24 til og med 59 Hestekræfter Kr. 0,13 pr. Hestekraft. For Kjedler fra 60 til og med 149 Hestekræfter Kr. 0,10 pr. Hestekraft. For Kjedler fra 150 til og med 249 Hestekræfter Kr. 0,08 pr. Hestekraft. For Kjedler fra 250 og derover Kr. 0,07 pr. Hestekraft.

e. Det under A. 2, Anm. f., omhandlede Indskud af Kr. 4,00 maanedlig i Pensionskassen finder Sted, ogsaa naar vedkommende Mandskaber oppebære Søaflønning.

3. Vedkommende begge Korpser.

Anm. a. Ved Udkommando med Transportfartøier eller andre Fartøier paa saa kort Tid, at Skibskost ikke gives, tilstaaes som Godtgjørelse herfor Kr. 1,20 daglig.

b. Mandskaber, for hvilke der ikke ved Anm. a, under B. 1 og B. 2 er bestemt Søtillæg, tilstaaes under Udkommando tilsøs, forsaavidt de ere gifte eller Enkemænd med hjemmeværende Børn under 18 Aar, Kr. 12,00 maanedlig for sine Koner eller Børn.

c. Mandskaber, der udenfor Fredsstation afgaa fra Skibet som syge, beholde Søaflønningen indtil Tilbagekomsten til

23 April. bemeldte Station, dog i intet Tilfælde længere end 3 Maaneder efter Afgang fra Skibet.

C. **Bestemmelser**

vedkommende de ældre Mandskaber.

a. Underofficerer og Menige af den nuværende Torpedoafdeling skulle, saalænge de forblive i den Grad i Sømilitære Korps, de nu indehave, eller i den Grad i Sømilitære Korps, som svarer dertil, aflønnes efter de for vedkommende i Lønningsreglementet for Budgetterminen 1886—87 fastsatte Bestemmelser. Dog skulle nævnte Underofficerer og Menige i Tilfælde af indtræffende Rekapitulation erklære at ville finde sig i de Forandringer i deres Lønningsvilkaar, som maatte blive en Følge af en almindelig Revision af Lønningsvilkaarene for samtlige Marinens faste Mandskaber.

b. Underofficerer og menige Mandskaber af Haandværkskorpset, der vedblive at tjene efter de ældre Planer for disse Korpser, aflønnes efter de for Vedkommende fastsatte Bestemmelser i Lønningsreglementet for Budgetterminen 1876—77, idet Beløbene blive at omskrive til Kronemynt, overensstemmende med Lov om Pengevæsenet af 17de April 1875.

D. **Lønning for udskrevne søværnepligtige Mandskaber.**

1. Den Udskrevne er enten efter Foranstaltning af det Offentlige at befordre frit fra et af de for hans Udskrivningskreds bestemte Samlingssteder til Paamønstringssted samt fra Afmønstringsstedet tilbage, eller han erholder Godtgjørelse efter Skydsloven, en Maskinist og en Styrmand som for Marinens Underofficerer, og en Fyrbøder og en Matros som for Menige bestemt.

2. Lønningen, der regnes fra og med den Dag, Udskrivningen sker, til og med den Dag, den Udskrevne er bragt tilbage til Samlingsstedet, eller til og med Forløvningsdagen med Tillæg af de for Reisen til Samlingsstedet fornødne Dage, bestemmes for

en Maskinist til	Kr.	75,00	maanedlig
= Fyrbøder = ...	„	50,00	do.
= Styrmand = ...	„	48,00	do.
= helbefaren Matros til	„	20,00	do.
= halvbefaren — = ...	„	14,00	do.

Den, som er fraværende fra Session, naar han udskrives, oppebærer dog først Lønning fra og med den Dag, han for Indrulleringen fremstiller sig.

3. For den Tid, en Maskinist forretter Tjeneste i Stilling, i hvilken han ikke tjenestgjør under nogen anden Maskinist paa samme Fartøi eller paa Afdeling, hvortil Fartøiet henhører, erholder han et Tillæg af Kr. 10,00 maanedlig.

4. En Maskinist som Regnskabsfører erholder et maanedlig Tillæg af Kr. 10,00.

5. For den Tid, en Styrmand forretter Tjeneste som Over- eller Enestyrmand, erholder han et Tillæg af Kr. 8,00 maanedlig, og for den Tid, han maatte være ansat i en Underofficers Post, for hvilken der efter Lønnings-Reglement for faste Mandskaber af Somilitære Korps er bestemt høiere Løn end for Styrmænd, aflønnes han efter hint Reglement. 23 April.
6. For Feining af Skorsten og Kjedler paa Marinens Fartøier tilstaaes de udskrevne Fyrbødere samme Godtgjørelse som under Litra B. 2, Anmærkning d, for Fyrbødere af Haandværkskorpset bestemt.
7. For den Tid, en helbefaren Matros forretter Tjeneste som Underkanonersmath eller Kvartermester, erholder han et Tillæg af Kr. 30,00 maanedlig.
8. For den Tid, en Matros forretter som Kok eller som Kullemper paa Monitor, erholder han et Tillæg af Kr. 8,00 maanedlig; for den Tid, en Matros forretter som Koksmath, som Sygevogter, som Kullemper paa andre Skibe, som Formand i Mærs eller paa Spryd, som Kanonkommandør eller som Formand i Baadene, erholder han et Tillæg af Kr. 4,00 maanedlig.
9. Ombord erholder hver Mand en Portion Skibskost. Maskinister erholde derhos hver et Søtillæg af Kr. 0,60 daglig. Fra og med den Dag, den Udskrevne efter Ordre møder paa Samlingsstedet, indtil han paamønstres ombord, samt fra den Dag han afmønstres, indtil hans Lønning efter Post 2 ophører, erholder han en Portion Skibskost eller Kostpenge, der baade for Maskinister, Styrmænd, Fyrbødere og Matroser bestemmes til Kr. 1,20 daglig; derhos tilstaaes den Udskrevne frit Kvarter under hans Ophold paa Paamønstrings- eller Afmønstringsstedet og under Reisen til Paamønstringsstedet eller fra Afmønstringsstedet.
10. For det Tidsrum, som under Post 2 er nævnt — dog saaledes, at Tiden kun regnes fra og med den Dag, paa hvilken den Udskrevne møder frem paa Samlingsstedet — tilstaaes de Udskrevne, der ikke oppebære Søtillæg, forsaavidt de ere gifte, Kr. 12,00 maanedlig til deres Hustruer og, om de ere Enkemænd, samme Godtgjørelse til deres ægte Børn, saalænge nogen af dem er under 15 Aar.

    I Tilfælde af Stilling tilkommer hverken den Stillende eller Stillede denne Godtgjørelse.
11. Forsaavidt udskrevne Søfarende midlertidig hjemsendes for i Tilfælde atter at kaldes til Tjeneste, oppebære de under Opholdet paa Hjemstedet ikke Kost eller Kostgodtgjørelse, men alene den under Post 2 bestemte Løn, saaledes som for deres Fremmøde paa Samlingsstedet.
12. Den Udskrevne tilkommer under Sygdom, der opstaar, efterat han har forladt Hjemstedet, fri Kur og Pleie samt fri Hjem-

23 April. reise til Udskrivningskredsen, ligesom han beholder sin Lønning, indtil han er kommen tilbage til Samlingsstedet; dog tilkommer han, dersom han som syg afgaar fra Skibet her i Landet, ikke fri Kur og Pleie længere end 3 Maaneder, efterat han har forladt Skibet, ligesom han, hvad enten han som syg afgaar fra Skibet her i Landet eller i Udlandet, ikke oppebærer Lønning for længere Tid. Forsaavidt han er bleven indlagt paa Sygehus før Mandskabernes Indskibning, regnes de 3 Maaneder fra den Tid, han indkom paa Sygehuset. Er Sygdommen paadragen ved den Paagjældendes egen Brøde, bliver Udgifterne ved hans Kur og Pleie, saavidt tilstrække kan, at indeholde i hans Lønning. I Tilfælde af den Udskrevnes Død, efterat han ifølge Ordre har tiltraadt Reisen fra Udskrivningskredsen, udredes Udgifterne ved hans Begravelse af det Offentlige.

13. En Maskinist tilkommer et Bidrag til Uniform af Kr. 80,00.

Andre Udskrevne tilkomme fra den Tid, deres Tjeneste begynder, frit:

1 Uniforms-Hue eller Hat,
1 — Uldskjorte,
1 Par Uniforms Klædesbuxer,
1 „ Sko.

Dersom Tjenesten varer længere end 6 Maaneder, gives dem hver et nyt Sæt saadanne Klædningsstykker. Forsaavidt de forøvrigt mangler fornødne Klædningsstykker, kan til saadannes Anskaffelse af Skibschefen disponeres over deres Aflønning.

14. Ovenstaaende Bestemmelser skulle i sin Helhed være gjældende for de Søfarende, der gjøre Tjeneste som Frivillige, og med den i Post 10 gjorte Undtagelse ligeledes for de Søfarende, der stille sig for Andre.

E. Lønning for Distriktssøtropper.

1. Menig af Distriktssøtropperne, der kaldes til Tjeneste paa søgaaende Krigsskibe, aflønnes fra den Dag, han efter Ordre møder paa et af de for hans Lodtrækningskreds bestemte Samlingssteder, i Lighed med en halvbefaren Matros og stilles ligeledes forøvrigt under samme Vilkaar som udskrevne Matroser.

Menig, der i 30 Maaneder har gjort Tjeneste paa søgaaende Krigsskibe, skal dog erholde Aflønning som helbefaren Matros.

2. Menig af Distriktsøtropperne, der kaldes til Tjeneste paa Roflotillen eller iland, aflønnes med Kr. 0,10 daglig, samt erholder frit Kvarter med Brænde og Belysning, Kost og Mundering som for Konstabler af Somilitære Korps fastsat.

3. Bestemmelserne i D 8 skulle ogsaa for Mønig ved heromhandlede Tjeneste komme til Anvendelse. 23 April.

F. Kvartergodtgjørelse for Officerer.

For Officerer, der i Mangel af anvist Bolig tilkomme Kvartergodtgjørelse, bliver denne at beregne til:
for Sekondløitnanter og Premierløitnanter af 2den Klasse
Kr. 20,00 maanedlig
= Premierløitnanter af 1ste Klasse . . . „ 40,00 —
= Kapteiner . . . . . „ 50,00 —

G. Tjenestetillæg og Kvarterpenge for Officerer.

1. Officerer, der beordres til Forsøg og Øvelser ved Torpedovæsenet, og som ikke har nogen fast Aflønning ved samme, erholde et Tillæg af Kr. 3,20 daglig, medmindre de oppebære Diæt i Overensstemmelse med Diætloven.
2. Tjenstgjøring ved Torpedovæsenet udenfor Marinens Hovedstation og Oscarsborg betragtes som Søtjeneste, uanseet om den foregaar iland eller fra udrustet Fartøi.
3. De ved Torpedoafdelingen ansatte Officerer, der oppebære ovenanførte Tillæg, ere forpligtede til uden særskilt Godtgjørelse at forrette som Instruktører ved de aarlige Torpedoøvelser.
4. Officerer, der ere befalede til Uddannelse ved Centralskolen for Lærere i Vaabenbrug og Legemsøvelser, eller ere antagne som Elever ved den militære Høiskole, erholde i Kvarterpenge Kr. 24,00 maanedlig.
   De hertil medgaaede Beløb udredes af de til tilfældige og uforudseede Udgifter ved Marinen bevilgede Midler.
5. Sekondløitnanter udenfor det faste Officerskorps, ansatte i Henhold til § 12 i Planen for Søkrigsskolen af 22de Februar 1883, aflønnes under deres Tjenestetid efter samme Regler som Sekondløitnanter i det faste Officerskorps. De hertil medgaaende Beløb udredes af, hvad der bespares under nærværende Konto ved Vakancer i Sekondløitnantsklassen.
6. Officerer, som udenfor de Tilfælde, for hvilke særskilte Tillæg ere regulerede, kaldes til Tjenstgjøring, der ikke pligtes udført uden Godtgjørelse, og for hvilken Diætgodtgjørelse heller ikke er fastsat, tilkomme, saalænge saadan Tjeneste vedvarer, følgende Tillæg:
   1. Naar der tilstaaes dem fri Bolig eller Kvartergodtgjørelse, 25 pCt. af den egentlige Gage uden Hensyn til deres Grad.
   2. Naar fri Bolig eller Kvartergodtgjørelse ikke tilstaaes, da:
      Stabsofficerer 25 pCt. af deres Gage,
      Kapteiner 40 — — og
      Løitnanter 50 — —.

23 April. **Kongelig Resolution**, hvorved den ved Kongelig Resolution af 3die Juli 1882 bestemte Nedsættelse i Brandkontingenten af de i den almindelige Brandforsikringsindretnings Kjøbstadafdeling forsikrede Bygninger i Ladestedet Stenkjær fra 1ste Januar 1887 indtil Videre forhøies til 25 pCt.

26 April. **Kongelig Resolution**, hvorved bl. a. befales indbraget:

i Drammens Tolddistrikt 4 Undertoldbetjentposter,
i Kristianssands Tolddistrikt 1 Rorskarlspost,
i Flekkefjords Tolddistrikt 1 Rorskarlspost,
i Stavangers Tolddistrikt 1 Overtoldbetjentembede,
i Bergens Tolddistrikt 2 Rorskarlsposter,
i Kristianssunds Tolddistrikt 1 Undertoldbetjentpost,
i Throndhjems Tolddistrikt 1 Undertoldbetjentpost
og 1 Rorskarlspost.

26 April. **Tillægsbestemmelse** til de for Stordalens og Langmarkens Statsalmenning i Vaage gjældende Brugsregler, approberet af Indredepartementet den 26de April 1887*):

„Indtil videre bliver aarlig at udvise 1000 Læs Birk til Fordeling mellem de Brugsberettigede".

27 April. **Plakat** angaaende Forbud mod Indførsel af Faar og Gjeder fra Portugal**).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: I Kraft af Lov om Foranstaltninger i Anledning af ondartede smitsomme Sygdomme blandt Husdyrene af 20de Mai 1882, dens § 8, forbydes det herved at indføre Faar og Gjeder fra Portugal.

Denne Plakat træder strax i Kraft.

27 April. **Høieste Resolution**, hvorved Approbation meddeles paa de i Generalforsamling den 21de Februar 1887 vedtagne Forandringer i § 9 i den ved Høieste Resolution af 20de Februar 1874 og Kongelig Resolution af 10de August 1878 approberede Plan for Overhalvdens Herreds Brandforsikringsselskab for Indbo og Løsøreeffekter, saaledes at Selskabet fremdeles kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder.

29 April. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det ved Testamente af 9de Juni 1884 oprettede "Ole Flekstads Legat" til Pleie og Opdragelse af fattige og uformuende Børn

*) Bekjendtgj. 16 Mai i Lovt. 1ste Afd. No. 11.
**) Bekjendtgj. 29 April i Lovt. 1ste Afd. No. 10.

inden Ladestedet Stenkjær, samt paa den for dette Legat udfærdigede Plan. 29 April.

Høieste Resolution, hvorved er bestemt: 7 Mai.

1. At der meddeles Stadfæstelse paa det ved Berte Eriksdatter Haarsets Testamente af 2den Marts 1882 med Kodicil af 1ste April 1885 oprettede "Haagen og Berte Haarsets Legat" dels til Husflids- og Arbeidsskoler for Børn i Øvre Rendalen, dels til Bedste for ærbare, værdige, gamle Trængende sammesteds.
2. At dette Legat med Hensyn til Regnskabsvæsen m. v. stilles under den for offentlige Stiftelser sædvanlige Kontrol.

Kongelig Resolution,*) hvorved Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Roligheds forstyrrelse samt om offentlige til Dans, Kortspil eller anden Lystighed foranstaltede Samlingers Ophør til et bestemt Klokkeslet om Aftenen indtil videre gjøres gjældende for Byglands Herred, Nedenæs Amt. 9 Mai.

Kongelig Resolution,*) hvorved Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Roligheds forstyrrelse samt om offentlige til Dans, Kortspil eller anden Lystighed foranstaltede Samlingers Ophør til et bestemt Klokkeslet om Aftenen gjøres gjældende for Snaasens Herred, Nordre Throndhjems Amt. 9 Mai.

Kongelig Resolution,*) hvorved der Henhold til Lov af 17de Juni 1869 om Udvidelse af Lov af 26de Mai 1866, indeholdende adskillige Bestemmelser om Politivæsenet i Kristiania til at gjælde ogsaa for Rigets øvrige Kjøbstæder, meddeles Stadfæstelse paa en af Kristianssands Formænd og Repræsentanter under 6te, 20de og 27de Oktober, 17de og 24de November 1886 samt 23de Marts 1887 fattet Beslutning til Politivedtægter for nævnte Kjøbstad, saalydende: 9 Mai.

1ste Kapitel.

Om Jagttagelse af Orden og Velanstændighed paa Gaden m. v.

§ 1. Paa offentlig Gade (hvorunder i disse Vedtægter ogsaa indbefattes Brygge, Alminding og Pladse, der ere aabne for almindelig Færdsel) samt paa Vei maa ikke Oplob eller Sammenstimlen af Folk finde Sted, hvorved den offentlige Orden forstyrres eller Færdselen hemmes. Hellerikke er det tilladt at stille sig i Klynger paa saadan Maade, at Færdselen derved hindres eller besværliggjøres.

*) Bekjendtgj. 16de Mai i Lovt. 1ste Afd. No. 11.

9 Mai. § 2. Naar mange Mennesker samles ved Indgang til Billetudsalg, Forlystelsessteder eller ved andre Anledninger, skulle de rette sig efter Politiets Anvisning til Ordens Overholdelse.

§ 3. Modende paa Gade eller Fortog skulle vige af til Høire.

§ 4. Paa offentlig Gade eller Vei maa der ikke foregaa Slagsmaal, Skrigen, høirøstet Syngen eller anden larmende, voldsom eller fornærmelig Adfærd, hvorved den offentlige Orden forstyrres eller de Forbigaaende eller Omboende forulempes. Dog kan Politiet tillade Sang eller Musik indtil et vist Klokkeslet om Aftenen.

§ 5. Ingen maa uden fyldestgjørende Grund banke paa Port, Dør eller Vindu, ringe paa Port- eller Dørklokke eller foretage lignende Handlinger, hvorved Beboerne forstyrres.

§ 6. Ingen maa uden den Kjørendes Tilladelse klyve op paa Vogn eller andre Kjøretøier eller til saadanne fastgjøre Haandvogne, Kjælker eller andet lignende.

§ 7. I Byen og paa den Del af Byens Grund, der mod Nord og Vest begrændses af Baneheien samt Grimsbækken nedenfor Grimsbroen, saavelsom paa den Del af Baneheien, som gjennemskjæres af Veie, maa Ingen uden særlig Tilladelse af Politiet skyde med Kanon, Gevær, Pistol, Salongevær eller lignende Skydevaaben, forsaavidt dette ikke sker under militær Kommando. Paa offentlig Gade eller udover samme maa Ingen skyde med Bue, Pusterør eller andet saadant eller kaste Sten, Snebold, Snaus, Vand eller Andet, hvorved Skade kan bevirkes eller de, som færdes paa Gaden, fortrædiges. Uden Politiets Tilladelse maa ikke Krudt, Fyrværkerisager eller andre exploderende Gjenstande afbrændes i Byen eller paa fornævnte Del af dens Grund eller paa Elven, Østre Havn og Vestre Havn indenfor en Linie fra Lagmandsholmen til Grimsbækken.

Ved Mineringsarbeide maa tilbørlige Forsigtighedsregler iagttages. I Byens Udmark maa ingensteds optændes Ild uden Politiets Tilladelse.

§ 8. Paa offentlig Gade eller Vei kan Politiet forbyde Leg eller Spil, som medfører Fare, eller som hindrer eller forulemper Færdselen. Ligeledes kan Politiet med Hensyn til Leg og Spil foreskrive de Indskrænkninger og Jagttagelse af de Forsigtighedsregler, som ansees fornødne.

§ 9. Ingen maa paa offentlig Gade vise sig maskeret eller i en Dragt, der er stridende mod Velanstændighed eller egnet til at fremkalde Forstyrrelse af den offentlige Orden. Ligeledes er det forbudt iøvrigt at vise nogen forargelig eller uanstændig Opførsel saasom ved uanstændige Ord eller Lader, ved uanstændig Blottelse af Legemet, ved at lade Vandet paa upassende Steder, ved Anbringelse af uanstændige Tegninger eller Skrift eller paa anden Maade.

Utugtige Billeder eller Figurer maa ligesaalidt som Boger eller Blade af usædeligt Indhold paa offentlig Gade falbydes eller i Vinduer eller andetsteds fremstilles til offentlig Skue. 9 Mai.

§ 10. Politiet kan forbyde Badning i det Frie inden Byens Grændser, hvor Badning vil være til Gene for Publikum.

§ 11. Fortæring af Brændevin, Vin, Øl eller anden berusende Drik maa ikke finde Sted paa offentlig Gade eller i Baad eller anden aaben Farkost, henliggende ved Allminding eller ved Brygge, der er aaben for almindelig Færdsel, og heller ikke paa Veie paa Byens Territorium eller paa aaben Mark eller Grund, der tilhører Byen og som ligger sønden for en Linie fra Egs Asyl over Klappene til Kolsdalen. Dog kan Politiet herfra gjøre Undtagelse for enkelt Anledning.

§ 12. Den, der paa offentlig Gade ved sin Adfærd tydelig giver tilkjende, at han er i beruset Tilstand, kan, saafremt Tilfældet ikke gaar ind under noget strengere Straffebud, straffes efter disse Vedtægters § 85.

2det Kapitel.

Om Forbud mod Hindringer for Færdselen.

§ 13. Bybud, Sjouere eller Andre, der paa offentlig Gade tilbyde Publikum sin Tjeneste, maa kun have Samlingssted paa de af Politiet dertil anviste Steder. De maa ikke opstille sig i Klynger eller paa anden Maade hindre Færdselen, ei heller vise Paatrængenhed. Mod Vedkommendes Forbud maa Ingen tage Plads paa Trapper, i Porte eller andre Ind- eller Opgange til Huse.

§ 14. Ingen maa paa offentligt Fortog eller Gangveie i Park eller lignende Anlæg trække Haandvogne, Trilleborer eller Dragkjærrer. Herunder er ikke indbefattet Børnevogne, af hvilke dog ikke to eller flere maa trækkes ved Siden af hinanden. Gjenstande, som let kunne forvolde Skade, maa ikkun bæres paa Kjørebanen og paa saadan Maade, at Skade ikke kan befrygtes. Ingen maa gaa med ladte Skydevaaben paa Gaden uden under militær Kommando.

§ 15. Intet, som kan være til Hinder for Færdselen, maa hensættes eller henlægges paa Fortog eller andetsteds paa offentlig Gade. Dog skal, naar ingen anden Plads haves, Af- eller Paalæsning af Varer eller andet kunne ske paa de nævnte Steder, naar den foretages med saa liden Ulempe for Færdselen som muligt, og Intet bliver liggende i længere Tid end høist fornødent. Fraspændte Vogne saavelsom Haandvogne maa ikke uden særlig Tilladelse af Politiet henstaa paa offentlig Gade i længere Tid, end der behøves til deres Af- eller Paalæsning.

§ 16. Det er forbudt paa offentlig Gade uden Politiets Tilladelse at foretage noget Slags Arbeide, hvorved Færdselen hemmes eller de Forbigaaende udsættes for Fare eller Ulempe.

9 Mai. Tæpper og Sengklæder maa ikke udbankes eller udlustes eller Tøi ophænges til Tørring paa offentlig Grund uden paa de Steder, som Politiet maatte anvise til dette Brug.

§ 17. Vinduesmarkiser skulle være forsvarligt befæstede og anbragte i saadan Høide, at deres Underkant i en Afstand af 1 Meter fra Husvæggen er mindst 1 Meter 80 Centimeter over Jorden.

§ 18. Politiet kan ved særegne Leiligheder helt eller delvis forbyde Kjørsel i enkelte Gader eller paa Vei.

§ 19. Paa offentlig Gade eller Vei maa forspændte Vogne kun holde paa Steder, hvor de ikke standse Færdselen, og stedse saa langt til Siden af Kjørebanen som muligt.

3die Kapitel.

Om Foranstaltninger til Afværgelse af Fare under den offentlige Færdsel.

§ 20. Naar der i eller ved offentlig Gade skal foretages Gravninger eller andre Arbeider, som kan være til Hinder for Færdselen eller gjøre denne usikker, skal skriftlig Anmeldelse derom betimelig ske til Politiet, som for Tilfældet bestemmer om, i hvilken Udstrækning og hvorledes den paagjældende Strækning bliver at holde afspærret. Ansees Afspærring ufornøden, maa Arbeidet udføres saaledes, at Færdselen saavel for Kjørende som Gaaende ikke derved i nogen Tid unødig hindres. Aabnede Grøfter skulle snareste mulig tilkastes, udfyldes, stampes og jævnes, saalænge til Veidækket over samme kommer i den Stand, som det havde før Gravningen. Fra Mørket falder paa og indtil det bliver lyst om Morgenen, skal der være anbragt Lygter saavel ved Afspærringen som ved aabne Grøfter eller Ansamlinger af Jord, Grus, Sand, Sten og deslige, som er foranlediget ved Arbeidet og kan genere Færdselen.

§ 21. Ved Opførelse af nye eller Nedbrydelse eller Hovedreparationer af ældre Bygninger, som ere beliggende ved offentlig Gade, skal Eieren, førend Arbeidet paabegyndes, derom gjøre skriftlig Anmeldelse til Politiet, for at dette kan paase, at der anbringes Plankeværk eller anden Indhegning og at der iøvrigt træffes de Foranstaltninger, som findes nødvendige til Forebyggelse af Ulemper for de Forbigaaende. Saasnart Arbeidet er saavidt fremskredet, at Indhegningen ikke længer er nødvendig, skal Eieren strax borttage den og ryddiggjøre den indhegnede Plads. Eieren er ansvarlig for, at Indhegningens Vedbliven ikke nødvendiggjøres ved utilbørlig Forhaling af Byggearbeidet. Til mindre Reparationer af Bygninger maa uden Politiets Tilladelse kun benyttes Stiger eller andre Stilladser, som ikke i længere Tid hindre Færdselen.

§ 22. Stilladser og Løbebroer, som anvendes under Bygningsarbeider, skulle være af tilstrækkelig Styrke samt iøvrigt for-

svarligt indrettede. Løse Stiger, der benyttes til Arbeide paa en Bygnings udvendige Side, skulle være af fornøden Styrke. 9 Mai.

For Overtrædelser af de i denne § indeholdte Bestemmelser straffes den Haandværker eller Anden, der forestaar det paagjældende Arbeides Udførelse, eller, saafremt han ikke opgives af Eieren, denne selv.

§ 23. Naar Mur, Plankeværk eller andet saadant Hegn findes i saa brøstfældig Tilstand, at der er Fare for Nedstyrtning, kan Politiet paalægge Eieren inden en af det fastsat Frist at træffe de Foranstaltninger, der maatte ansees fornødne for at forebygge Ulemper eller Fare for de Forbigaaende.

§ 24. Ingen maa paa offentlig Gade eller Vei henkaste Glas, Potteskaar, Stene eller andet, der kan medføre Fare eller Ulemper for Færdselen.

Stoppekraner, der ere anbragte i offentlig Gade, maa ikke rage op over Fortogets eller Gadens Flade, samt derhos være forsynede med Kapsel eller Laag.

Naar glat Føre indtræffer, skulle Eierne af de til offentlig Gade stødende bebyggede eller ubebyggede Grunde lade Fortoget udenfor samme bestrø med Sand.

§ 25. Naar Op- eller Nedheisning af Varer eller Andet, Rensning af Tage eller Tagrender, Maling eller Oppudsning af Huse, Istandsættelse af Tage eller andre mindre betydelige Bygningsarbeider foretages udover eller ud til offentlig Gade, skal der til Advarsel for de Forbigaaende langs Husvæggen paa forsvarlig Maade udsættes en eller flere Afvisere for at angive, at Færdselen sammesteds er forbunden med Fare eller Ulempe. Afvisere maa ikke anbringes længere frem paa Fortoget eller henstaa længere end nødvendigt.

4de Kapitel.

Om Kjørsel og Riden.

§ 26. Til Kjørsel af tunge Varer (Skovprodukter, Mineralier, Korn, Salt, Metaller og Lignende) maa, naar Læsset i Vægt overskrider 320 Kilogram eller for Kornvarer udgjør mere end 4 Hektoliter, ikke bruges Kjøreredskab, hvis Hjul have mindre Fælgbredde end 8 — otte — Centimeter. Paa firehjulede Vogne kan Fælgbredden, naar Læssets Vægt ikke overstiger 640 Kilogram, indskrænkes til $6^1/_2$ Centimeter, forsaavidt Hjulene ere mindst 1 Meter høie. Brugen af alle Redskaber, ved hvilke ikke Lasten fuldstændig bæres af Hjulene, men slæbes paa eller støder an mod Veibanen, forbydes.

§ 27. Ethvert Kjøretøi, som udleies til Personbefordring, maa være i forsvarlig Stand og renlig holdt; i modsat Fald kan Politiet forbyde dets Afbenyttelse.

9 Mai. Ethvert ſaadant Kjøretøi, der er tilſtaaet Ret til at benytte Holdeplads, ſkal være forſynet med et af Politiet opgivet Numer, der anbringes til høire Side fortil. Naar det er mørkt, ſkulle firehjulede Vogne til Perſonbefordring, der færdes paa offentlig Gade, være forſynede med Lygte.

§ 28. Heſte, ſom ere beheftede med ſmitſomme Sygdomme eller har ioinefaldende ydre Beſkadigelſer eller ere udſultede eller udſlæbte, maa ikke benyttes.

Heſte, der have viſt Tilbøielighed til at bide, ſkulle være forſynede med Mulekurv.

Heſte, der ere ſky, maa ikke udleies.

Politiet kan forbyde Brugen af ſløvſkoede Heſte, naar det er glat.

Sæletøiet maa være fuldſtændigt og ſaaledes beſkaffent, at det ikke kan forudſættes at ville beſkadige Heſten eller gaa itu.

Paa Vinterføre ere de Kjørende pligtige til at anbringe Bjælder eller Klokker paa ſine Heſte, ſaa at man i tilbørlig Afſtand kan høre deres Komme.

§ 29. Kjørende og Ridende ere pligtige til at iagttage behørig Forſigtighed, hvilket iſær gjælder, naar der kjøres og rides omkring Gadehjørner eller i Gadeoverſkjæringer. Ud og ind af Porte eller andre Udkjørſler fra Gaarde ſamt paa Steder, hvor mange Mennesker ere ſamlede, maa der kun kjøres eller rides i Skridt. Det ſamme gjælder for Kjøring og Ridning over Broen „Thygeſons Minde.“

I Byen maa intetſteds kjøres eller rides i ſtærkt Trav eller Gallop. To Kjøretøier maa ikke kjøres ved Siden af hinanden. Al Kapkjørſel eller Kapridning paa offentlig Gade eller Vei er forbudt. Kjørende og Ridende ſkulle itide varſko Perſoner, der ere foran paa deres Vei. Ingen maa kjøre eller ride paa Fortog, paa Spadſervei i offentligt Anlæg eller paa Gangſti. Den, der under Kjørſel paa offentlig Gade fører Tømmen, maa ikke ſlippe denne af Haanden; heller ikke maa han føre Tømmen, gaaende paa Fortoget. Stadig Rykken med Tømmen, henſynsløs Pidſken paa Heſten, utilbørlig Smelden med Svøbe eller Slaaen efter andre Heſte er forbudt.

Politiet kan forbyde, at viſſe Gader benyttes til Velocipederidt, og foreſkrive de nærmere Regler for Benyttelſe af Velocipeder i Gader og paa Veie.

§ 30. Kjørende og Ridende ſkulle i Regelen holde ſig til den Side af Gade eller Vei, ſom er paa deres høire Haand. Naar de møde hinanden, ſkulle de hver iſær vige af til Høire.

Tomme Vogne vige med fuldt Spor for belæsſede, om Pladſen tillader det. Kjørſel forbi en forankjørende Vogn ſker til Venſtre.

§ 31. Ingen maa betro forſpændt Kjøretøi eller Heſt til Nogen, ſom er drukken eller ſom af andre Grunde maa antages ikke at være iſtand til at ſtyre Heſt. Den, der betror Heſt til Nogen, ſom er yngre end 15 Aar, ſtraffes for de Overtrædelſer af Beſtemmelſerne i dette Kapitel, ſom af denne maatte begaaes. 9 Mai.

§ 32. Ingen maa kjøre eller ride imod eller ind i Troppeafdelinger, Ligtog eller andre Proceſſioner; men Enhver ſkal vige af Veien for ſamme og, naar Paſſagen er trang, holde ſtille, ſaalænge til Toget er paſſeret.

Der maa heller ikke kjøres eller rides forbi ſaadanne Tog, medmindre det kan ſke uden Ulempe for de deri Deltagende.

§ 33. Kjøreredſkab med Læs ſkal være forſvarligen læſſet, ſaa at det ikke er udſat for Væltning eller for at det Paalæſſede falder af, eller at der iøvrigt ved Kjørſelen bevirkes Skade eller Ulempe. Heller ikke maa Kjøreredſkab overlæſſes ſaaledes, at det ikke af det anvendte Forſpand kan trækkes frem. Afſlæsning af endel af Laſten, for at komme over enkelt trangt Sted, maa kun ſke i Nødstilfælde og maa da foretages med ſaa liden Ulempe for Færdſelen ſom muligt. Intet af det Afſlæſſede maa henligge længere end høiſt fornødent.

§ 34. Paa offentlig Gade eller i Portrum, Gaarde eller deslige Steder, der have aaben Udkjørſel til offentlig Gade, maa den Kjørende eller Ridende ikke forlade ſin Heſt uden at ſørge for, at der med ſamme føres forſvarligt Tilſyn, eller at den er forſvarligt bundet paa den af Politiet foreſkrevne Maade.

Udenfor de af Politiet anviſte Holdepladſe maa en Heſt, ſelv om den er bunden, ikke henſtaa paa offentlig Gade uden Bevogtning længere end 10 Minutter.

5te Kapitel.

Om Førſel af Heſte og andre Kreaturer ſamt om Hunde.

§ 35. Det er forbudt at lade Heſte gaa løſe og at lade andre Kreaturer gaa uden Bevogtning paa offentlig Gade eller Vei.

§ 36. Ingen maa paa offentlig Gade ride med mere end en Haandheſt eller føre mere end en Heſt ved Siden af eller efter Vogne eller andet Kjøretøi. Heller ikke maa Nogen lede eller kjøre flere end to løſe eller fraſpændte Heſte ad Gangen. Fraſpændte Heſte maa ikke ſlæbe Drag eller Skjæker efter ſig.

§ 37. Enhver Heſt, der paa offentlig Gade rides, ledes eller kjøres fraſpændt, ſkal være forſynet med Bidſel eller Hovedlag. Naar Heſten ledes eller kjøres, maa det ikke ſke hurtigere end i ſmaat Trav. Det ſamme gjælder, naar der rides med Haandheſt.

§ 38. Naar Kjør, Faar, Gjeder eller Svin drives i Flokke eller enkeltvis, maa dette kun ſke under tilſtrækkeligt Opſyn. Oxer maa ikke drives, men ſkulle ledes enkeltvis af voxne Mandsperſoner.

9 Mai. Dog kan Oxer, som ikke have vist sig farlige, blandt andet Driftefæ drives i Flokke.

§ 39. Naar Hunde vise sig bidske eller glubske eller have den Vane at forulempe Mennesker eller Heste ved at gjø ad dem, skal Eieren efter Politiets nærmere Bestemmelse holde saadanne Hunde bundne eller forsynede med forsvarlig Mundkurv. Det samme gjælder om Hunde, som Politiet af Hensyn til deres Størrelse eller Race finder at kunne være farlige.

Ingen maa hidse Hund paa Nogen eller undlade at holde sin Hund tilbage, naar den i hans Paasyn anfalder Nogen. Det er ligeledes forbudt at tirke Hunde eller hidse dem sammen.

§ 40. Tisper maa i Løbetiden holdes inde. Fra Kr. 11 Aften til Kl. 5 Morgen er det forbudt at lade Hunde løbe ude, naar de ikke ledsage Nogen. Overtrædes foranstaaende Bestemmelser, kan Politiet foranstalte Hunden optagen og i offentligt Blad fremlyse den, samt hvis ingen Eier inden 6 Døgn indløser den, lade den sælge eller dræbe.

6te Kapitel.

Om Fredning af offentlige Indretninger m. V.

§ 41. Det er forbudt at flytte eller borttage, skjære eller ridse i, skrive, male eller tegne paa, bøie eller løsrive eller paa anden Maade at beskadige eller besudle de til offentlig Nytte eller Prydelse bestemte Indretninger eller Gjenstande, saasom Springvand, Vandposter eller Brønde, Pissoirer, Gadelygter, Bænke, Indhegninger og deslige.

Det samme gjælder den til offentlig Gade stødende Del af Hus, Mur, Plankeværk, Port eller andet saadant.

Ingen Uvedkommende maa klatre opad Telefon- eller Telegraf-Stolper, kaste efter dertil hørende Traade eller forøvrigt beskadige dertil hørende Indretninger.

§ 42. Ingen maa uden Veibestyrelsens Samtykke opbryde Brolægning eller foretage nogen Gravning i offentlig Gade eller Vei eller gjøre nogen anden Forandring ved samme.

§ 43. Ingen Uvedkommende maa tænde eller slukke de paa offentlig Gade eller Vei anbragte Lygter eller, uden for at signalisere Ildebrand, befatte sig med de offentlige Brandsignalapparater.

§ 44. Ingen maa beskadige de paa eller ved offentlig Gade eller Vei eller i offentlige Anlæg staaende Træer ved at afbrække Grene eller Kviste, afrive eller skjære i Barken eller deslige, ei heller aftage eller beskadige de omkring Træerne til disses Beskyttelse anbragte Indretninger eller klatre op i Træerne. Det er ogsaa forbudt at afplukke, borttage eller beskadige de i offentligt Anlæg værende Frugter, Blomster eller Planter, at henkaste eller henlægge Urenlighed, Papir eller andet saadant i deslige Anlæg eller paa anden Maade besudle dem.

I offentlige Anlæg maa Ingen gaa uden i dertil bestemte 9 Mai.
Gange eller tage Sæde udenfor disse. Dog gjælder sidstnævnte Bestemmelser ikke for Ravnedalens og Sandvigsstykkets Vedkommende, undtagen forsaavidt angaar de dyrkede Græsplæner og de Steder, hvor der findes Plantninger.

§ 45. Ingen maa sidde paa, bestige, stige over eller beskadige de ved offentlig Gade eller om offentligt Anlæg anbragte Hegn.

§ 46. Paa Kirkegaarden maa ingen Legen eller anden med Hensyn til Stedet upassende Opførsel finde Sted.

Ingen maa trænge ind paa Kirkegaarden til de Tider, da Adgangen holdes lukket, eller paa Kirkegaarden gaa udenfor de afstukne Gange, stige over Indhegninger, beskadige Træer, Blomster eller andre Vækter eller paa nogen Maade beskadige eller besudle Gravsteder eller andre paa Kirkegaarden værende Anlæg.

Mindre Børn maa ikke komme paa Kirkegaarden uden i Følge med og under Opsigt af Voxne. Børnevogne maa ikke indtages paa Kirkegaarden. Det er forbudt at medtage Hunde.

7de Kapitel.

Om Opslag af Bekjendtgjørelser og Skilter samt om Udstilling af Varer.

§ 47. Det bestemmes af Magistrat og Formandskab, paa hvilke Steder Opslag af Bekjendtgjørelser fra Øvrigheden eller andre offentlige Myndigheder skal finde Sted, samt ved hvem Opslaget bliver at udføre. Disse Bekjendtgjørelser anbringes paa Tavler, der anskaffes og vedligeholdes for Kommunens Regning.

Bekjendtgjørelser angaaende Theaterforestillinger, Concerter, Forevisninger og offentlige Forlystelser, til hvilke Vedkommendes Tilladelse haves, kunne ligeledes foregaa ved Opslag, naar den, paa hvis Eiendom Opslaget sker, dertil giver sit Minde. Dog skal et Exemplar af Bekjendtgjørelsen samtidig med Opslaget tilstilles Politiet.

Andre Bekjendtgjørelser er det ikke tilladt at lade offentlig opslaa uden Samtykke baade af vedkommende Huseier og af Politiet; dog undtages herfra Opslag paa en Eiendom om, hvad der vedkommer de deri boende Personers Næringsveie, Bopælforandringer og andre Henvisninger, der knytte sig til Opholdsstedet eller angaa Eiendommen.

§ 48. Lovligt gjorte Opslag er det forbudt at nedrive, besudle eller paa anden Maade at beskadige eller gjøre ulæselige.

§ 49. Fremspringende Skilter eller Gjenstande, der tjene som Skilt, maa ikke hænge løse men skal være faststaaende og forsvarlig fæstede paa en af Politiet godkjendt Maade. Deres Underkant maa ikke anbringes lavere end 2,5 Meter over Gaden. De Skilter, som ikke svare til disse Forskrifter, blive at nedtage inden 1 Aar, efterat disse Vedtægter er traadt i Kraft.

9 Mai. § 50. Handlende eller andre Næringsdrivende maa ikke udhænge eller udstille Varer paa offentlig Gade udenfor deres Udsalgssteder paa en saadan Maade, at deraf efter Politiets Skjøn kan opstaa Fare eller Ulempe for Færdselen.

8de Kapitel.

Om Torvhandel og Benyttelse af Torvene.

§ 51. Magistrat og Formandskab har, efterat Politimesterens Erklæring er indhentet, til enhver Tid at bestemme, hvilke af Stadens offentlige Pladse kunne benyttes til Torvhandel, hvilken Handel paa hvert enkelt Sted maa drives, og til hvilken Tid den maa finde Sted.

Ingen maa overtræde den saaledes trufne Ordning ved at drive Torvhandel med andre Varer, til andre Tider eller paa andre Steder end tilladt, hvorefter det altsaa i Torvtiden er forbudt paa Gaden at falbyde Torvvarer eller holde udenfor Folks Dore til Falbydelse af saadanne.

§ 52. De, der indfinde sig paa Torvene for at falbyde Varer, skulle ordne deres Udsalg paa den Maade, som af Politiet anvises dem, og i det Hele iagttage de af Politiet til Ordens Overholdelse givne Forskrifter. Den, der, skjønt paamindet, ikke efterkommer de givne Forskrifter, kan af Politiet bortvises fra Torvet.

§ 53. Torvhandlere maa ikke paa Torvet henkaste bedærvede Varer eller andet Affald.

§ 54. Ingen maa lægge Hindring i Veien for den frie Adgang til Udsalgspladsene eller paa anden Maade forstyrre Handelen.

§ 55. Ingen Sælger maa med sine Varer tage Ophold paa Torvet tidligere end 1 Time før den til Handelen bestemte Tid.

Ved Torvtidens Udløb skulle alle Varer saavelsom Vogne, Borde, Kurve eller deslige, der ere benyttede ved Handelen, strax fjernes fra Torvet.

9de Kapitel.

Om offentlige Beværtningssteder.

§ 56. Enhver, der driver Restauration, Konditori eller anden offentlig Beværtning med Spise eller Drikkevarer, skal, saavidt det staar til ham, sørge for, at der i de dertil benyttede Lokaler Intet forefalder, som strider mod Orden og Sømmelighed.

§ 57. Ingen maa paa offentligt Beværtningssted gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende Adfærd, hvorved andre Gjæster, Værten eller dennes Familie eller Tjenere fortrædiges, eller andre af Husets Beboere eller Omboende forstyrres, ei heller i andre Maader vise en uanstændig eller forargelig Opførsel.

§ 58. Offentlige Beværtnings- og Forlystelsessteder skulle holdes lukkede fra Kl. 10 Aften før Søn- og Helligdage til Kl. 5

Eftermiddag paa diſſe Dage og ellers fra Kl. 11 Aften til Kl. 6 om Morgenen, og maa i denne Tid ingen Beværtning eller Udſkjænkning finde Sted og ingen Gjæſter indlades eller opholde ſig paa deslige Steder. 9 Mai.

Denne Beſtemmelſe ſkal ikke være til Hinder for Beværtning af Reiſende i Hoteller eller andre offentlige Logishuſe i den nævnte Del af Døgnet.

Ligeledes ſkal det være overladt Politiet ſaavel ved enkelte Leiligheder at give ſpeciel Tilladelſe til at lukke ſildigere og aabne tidligere, ſom at meddele lignende almindelig Tilladelſe til Beværtningsſteder, hvor Beværtningen med Spiſe eller andet end ſtærke Drikke ſkjønnes at være Hovedſagen, og hvor Tilladelſen ikke antages at ville blive misbrugt.

Omvendt kan Politiet i alle Tilfælde, hvor det finder, at vedkommende Værter ikke overholde den tilbørlige Orden, paabyde Lukning Kl. 9 Aften. Politiet kan derhos paabyde Lukning Kl. 10 Aften af offentlige Steder, hvor der findes nogen til Forlyſtelſe anbragt Indretning f. Ex. Keglebane, hvis Benyttelſe forurolige Naboer og Omboende.

Saadan af Politiet meddelt Tilladelſe, ſom i denne § nævnt, kan til enhver Tid og uden Opſigelſe eller Varſel tilbagekaldes.

Ved Forſkrifterne i denne § gjøres ingen Forandring i de om Tiden for Brændevinsſalg ſamt Udſkjænkning af Brændevin, Øl og Vin ifølge Lovgivningen gjældende Beſtemmelſer.

§ 59. I enhver Bygning, hvor der findes Reſtauration eller anden offentlig Beværtning, ſkal Eieren, naar Sundhedskommiſſionen finder det fornødent, til Afbenyttelſe for dem, der ſøge Beværtningsſtedet, anbringe et lukket Piſſoir efter Politiets nærmere Anordning. Eieren er pligtig at beſørge Piſſoiret forſvarligen renholdt, om fornødent, ved ſtadig Overrisling.

10de Kapitel.

Om dramatiſke og andre offentlige Foreſtillinger m. V.

§ 60. Tilladelſe til at give Koncerter og dramatiſke Foreſtillinger, ſaaſom Skuespil, Pantominer, Balletter og lignende meddeles af Politiet. Tilladelſen bør ikke nægtes, medmindre det kan befrygtes, at den vil blive benyttet paa en Maade, hvorved Orden eller Sædelighed udſættes for Krænkelſe, og den kan tilbagekaldes, naar Foreſtillingens Art eller Vedkommendes Forhold iøvrigt findes at paakræve ſaadan Forføining.

§ 61. Tilladelſe til at give offentlige Foreſtillinger eller Forevisninger af andet Slags end i § 60 omhandlet, derunder indbefattet Kunſtberidning, Kaploøbning, magiſke, ekvilibriſtiſke og lignende Foreſtillinger, Menagerier, Panoramaer eller Verdenstheatre og andre Seværdigheder meddeles ligeledes af Politiet.

9 Mai. Til Afholdelse af offentlig Dands, Maskerade, Sangerhus og deslige giver ogsaa Politiet Tilladelse eller, forsaavidt saadant drives som Næringsvei, Bevilling.

De heromhandlede Tilladelser kan naarsomhelst af Politiet tilbagekaldes.

§ 62. De i §§ 60 og 61 omhandlede Tilladelser eller Bevillinger knyttes altid til en bestemt Person, der optræder som ansvarlig Direktør. Det gjøres altid til Betingelse, at Vedkommende for Leiligheden kan skaffe Lokale af saadan Størrelse og Beskaffenhed forøvrigt, som Hensynet til det fremmødende Publikum paakræver. De herhen hørende Spørgsmaal afgjøres af Politiet, der ogsaa afgiver Bestemmelse om, hvormange Personer, der kan indtages i Lokalet og paa de forskjellige Pladse i dette. Til Veiledning ved Afgjørelsen heraf kan der i fornødent Fald forlanges tilveiebragt Attest fra Stadskonduktøren angaaende Lokalets Størrelse og Beskaffenhed, for hvilken Attest han nyder en Betaling af 8 Kroner. Til Politi- og Brandofficianter anvises passende Pladse i saadant Antal, som henholdvis Politimesteren og Brandinspektøren finder fornødent.

For det Tilsyn, som disse Officianter føre, erlægges til Bykassen Godtgjørelse efter Bestemmelse af Magistrat og Formandskab.

Det kan i særegne Tilfælde paalægges Direktøren at stille Sikkerhed for et Beløb af indtil 800 Kroner, der hæfter for Bøder og Erstatningsbeløb, som ved Forestillingerne maatte paadrages enten Direktøren personlig eller nogen af hans Personale.

§ 63. Enhver, der har erholdt Tilladelse til at give dramatiske Forestillinger eller andre offentlige Præstationer eller til at holde offentlig Dands, Maskerade, Sangerhus eller deslige, skal efterkomme de Regler, som Politiet maatte foreskrive til Ordens Overholdelse eller til Forebyggelse af Ildsfare. Han skal endvidere sørge for, at de Forestillinger, der opføres, og de Præstationer m. V., som forevises, ikke ere af uanstændigt Indhold. Dersom en Forestilling eller Præstation viser sig at være af usædeligt eller iøvrigt strafbart Indhold, saavelsom naar en saadan afholdes eller gives uden Tilladelse, eller dersom de til Ordens og Velanstændigheds Overholdelse givne Bestemmelser ikke efterkommes, kan Politiet afbryde samme, og ere de Tilstedeværende i dette Tilfælde pligtige til at efterkomme Politiets Anmodning om at begive sig bort.

§ 64. Ved offentlige Forestillinger eller andre Forlystelser skulle Besøgende iagttage Sømmelighed og Orden og maa ikke ved Støien, Banken, vedholdende Bifaldsytringer eller Mishagsytringer eller paa anden Maade hindre eller afbryde Forestillingen eller Forlystelsen eller forstyrre andre Deltagere i Nydelsen deraf. Lydelige Meningsytringer under eller ved Slutningen af offentlige Forestillinger maa ikke vedvare, efter at et 3 Gange gjentaget lyde-

ligt Signal til deres Ophør er givet enten af det tilstedeværende Politi eller fra Scenen. 9 Mai.

§ 65. 1ste Juledag, Skjærtorsdag, Langfredag, 1ste Paaskedag, Bededag og 1ste Pintsedag samt de disse Helligdage forudgaaende Dage er det forbudt at holde offentlig Dands og at give offentlige Forestillinger, deklamatoriske Underholdninger eller Concerter, Kirkeconcerter undtagne. Samme Forbud gjælder fra Kl. 10 Aften før Søn- og Helligdage til Kl. 5 Eftermiddag paa disse.

§ 66. Naar Tilladelse er givet Nogen til at gaa omkring og opføre Musik, forevise Kunster og Seværdigheder eller Andet, maa Saadant dog ikke uden særskilt Tilladelse af Politiet ske paa offentlig Gade.

Ligesom det er en Selvfølge, at enhver Eier eller Leier af en Eiendom kan forbyde deslige Personer sammesteds at udføre de nævnte Præstationer m. v., saaledes skal ogsaa i Tilfælde af Sygdom eller anden gyldig Grund enhver Beboer i Nærheden være berettiget til at forlange, at den, der udfører Musik eller støiende Præstationer af nævnte Art, fjerner sig i tilbørlig Afstand.

Fast Plads paa offentlig Gade til offentlige Forestillinger eller Forevisninger af andet Slags maa ikke anvises Nogen uden Samtykke af Magistrat og Formandskab.

§ 67. De, der giver Forestillinger af den i Lov af 22de Mai 1875 omhandlede Art, have at udrede en Afgift til Bykassen af fra 5 til 20 Kroner efter Politimesterens Bestemmelse for hver Forestilling. Fritagelse herfor kan dog meddeles af Magistrat og Formandskab. Afgifterne, der maa erlægges forud til Politimesteren, bliver ved Udgangen af hvert Fjerdingaar at tilstille Kæmneren.

11te Kapitel.

Om den offentlige Renlighed.

§ 68. Enhver, der eier Grund eller Bygning ved offentlig Gade, Alminding eller Plads, er pligtig til at besørge Gadefeiningen udenfor sin Eiendom, i Gaderne indtil Midten af Kjørebanen, og i Alminding eller ved offentlig Plads indtil 6 Meters Afstand fra sin Grund, Fortogets Bredde iberegnet. Dog kan Magistrat og Formandskab fritage herfor for Almindingers og aabne Pladses Vedkommende. Saavel i dette Tilfælde, som hvor Gadefeiningen efter det Foranstaaende ikke paahviler vedkommende Grundeiere, foranstaltes og bekostes den af Kommunen. Til Gadefeining hører ogsaa Rengjørelse af Fortoget og Rendestenen samt Bortskaffelse af det i Rendestenen voxende Græs.

§ 69. Feining foretages i Maanederne Juni, Juli, August og September 2 Gange og i de øvrige Maaneder 1 Gang om Ugen paa de Dage, som af Politiet bestemmes, og ellers, naar særegne Omstændigheder gjøre det nødvendigt.

9 Mai. § 70. Det Sammenfeiede maa ikke kastes i Kjørebanen, men skal bortføres umiddelbart efter tilendebragt Feining.

§ 71. Naar Hus- eller Grundeier har anbragt Dæksler over Rendestenen ved offentlig Gade, skal han sørge for deres Vedligeholdelse og paase, at de slutte nøie og ligge fast, og dersom de i Tilfælde af Regn, Tøveir eller af anden Aarsag ere til Hinder for Vandets frie Løb, skal han foranstalte dem aftagne og igjen paalagte, saasnart det kan ske uden at hindre Vandløbet.

§ 72. Naar Sne er falden, skal den, hvem Feiningen paahviler, ryddiggjøre Fortog og Rendesten for Sne; dog skal det i Tilfælde af stærkt Snefald være tilstrækkeligt alene at holde Fortoget farbart i en Bredde af mindst $1^1/_2$ Meter. Ligeledes har den Gadefeiningspligtige at bortføre Is og Syul af Fortog og Rendesten, naar saadant af Politiet paabydes, samt ved indtrædende Tøveir at opskuffe eller ophugge Rendestene, saa Vandet har frit Afløb. Det skal derhos paaligge enhver Eier af Hjørnehus eller Hjørnetomt at opskuffe Vei fra Fortoget ud til Kjørebanen.

§ 73. Sne og Is maa ikke fra Gaardsplads, Tomt eller Have kastes ud paa offentlig Gade eller henbringes andetsteds end til de dertil anviste Steder.

§ 74. Politiet kan under Sygdomstilfælde meddele Tilladelse til midlertidig at belægge med Halm eller afspærre en saa stor Strækning af offentlig Gade, som efter Omstændighederne ansees fornøden.

Belægningen skal fornyes eller borttages, saasnart det af Politiet forlanges

§ 75. Grus og anden Fyld maa ikke henlægges paa andre end de dertil anviste Steder.

12te Kapitel.

Angaaende Afgifter af visse Næringer.

§ 76. Fra den Tid nærværende Vedtægter træder i Kraft, skulle efternævnte Næringsdrivende erlægge i særlig Afgift til Bykassen:

A. De, som søge Erhverv ved Udlaan paa 80 Kroner og derunder mod haandfaaet Pant eller ved Kjøb af rørligt Gods mod Gjenløsningsret, forsaavidt Kjøbesummen ikke overstiger den anførte Grændse, 50 Kroner aarlig.

Denne Bestemmelse kommer ikke til Anvendelse paa Norges Bank, Sparebanken og Spareskillingsbanken, forsaavidt disse Indretningers Virksomhed maatte gaa ind derunder.

B. De, som holde offentlig Dands:
1. for hvert almindeligt Bal 8 Kroner,
2. „ „ Maskeradebal 40 Kroner.

C. De, som holde Sangerhus, Kr. 200 aarlig.

D. De, hvem der til Udøvelse af deres Bedrift anvises en Plads

for en længere Tid paa Byens Torve, Almindinger eller andre offentlige Pladſe og Gader: 9 Mai.

1. Vognmænd til Befordring af Perſoner: for hvert Kjøretøi 10 Kroner aarlig.
2. Vognmænd til Befordring af Varer og Gods: for hvert Kjøretøi 5 Kroner aarlig.
3. Slagtere og Kjødhandlere fra 10 til 30 Kroner aarlig.
4. Andre Handlende fra 5 til 25 Kroner aarlig.

For de under 3 og 4 nævnte Næringsdrivende beſtemmes Afgiftens Størrelſe af Magiſtrat og Formandſkab, efter Forſlag af Politimeſteren. Forøvrigt er Magiſtrat og Formandſkab, om det anſees ønſkeligt midlertidig at opmuntre en given Bedrift, berettiget til at indrømme diſſe Næringsdrivende afgiftsfri Plads.

Erholder nogen af de ovenfor i denne § nævnte Næringsdrivende, for hvem Afgiften er beſtemt aarlig, Bevilling meddelt i Aarets Løb, beregnes Afgiften for det hele Aar, hvis Bevillingen udſtedes før 1ſte Juli, men kun for det halve Aar, hvis den udfærdiges ſenere.

§ 77. Den Bevilling, ſom de i foregaaende § omhandlede Næringsdrivende ſkulle erhverve af Politiet, meddeles ikke for længere Tid end 1 Aar ad Gangen, men kan for ſaadant Tidsrum igjen fornyes ved Paategning. Den ſkal derhos indeholde, at Politiet, naar det finder, at Bevillingen misbruges, ſtrax kan tilbagekalde den, ſamt at den i intet Tilfælde kan overføres paa nogen Anden. Magiſtrat og Formandſkab kan derhos, efterat Politiets Udtalelſe er indhentet, afgive nærmere Beſtemmelſer om den daglige og ugentlige Tid, hvori det er tilladt Vognmænd at benytte de anviſte Holdepladſe.

§ 78. Den aarlige Afgift erlægges forſkudsvis i 2 Terminer, hver Gang med det Halve, den ene Halvdel ved Bevillingens Udfærdigelſe eller Fornyelſe og den anden Halvdel inden Udgangen af den paafølgende Juni eller December Maaned. Hvis Afgiften ikke i rette Tid erlægges, bortfalder Bevillingen, uden at Vedkommende fritages for Afgiftens Udredelſe. Næringens Ophør formedelſt Dødsfald, Bevillingens Forbrydelſe eller andre Grunde bevirker ingen Tilbagebetaling af eller Fritagelſe for den løbende Termin.

Afgiften for de almindelige Baller erlægges ved hver Maaneds Udgang, forinden noget nyt Bal i den følgende Maaned afholdes, og Afgiften af Maſkerader indbetales ved Tilladelſens Meddelelſe. Samtlige Afgifter indbetales til Politimeſteren, ſom for hvert Fjerdingaar har at aflægge Regnſkab og ſamtidig at tilſtille Kæmneren de i ſamme Tidsrum oppebaarne Afgiftsbeløb.

§ 79. De i § 76 Litr. A nævnte Næringsdrivende ſkulle være forpligtede til angaaende de derſteds omhandlede Transaktioner at føre en pagineret og af Politikammeret autoriſeret Protokol,

9 Mai. hvori samtlige Laan og Kjøbslutninger indføres i tidsfølgende Orden under Angivelse af Datum, Laantagerens eller Sælgerens fulde Navn og Bopæl, Laanets eller Kjøbesummens Størrelse, Pantsætningens eller Handelens Gjenstand, de betingede Renter og Laanets Forfaldstid.

13de Kapitel.

Forskjellige Bestemmelser.

§ 80. Paa Dampskibe, der ere fortøiede ved Bryggerne ved vestre Havn, skal det være forbudt at benytte Damppiben til Signal.

§ 81. Ingen er berettiget til mod Betaling at befordre Personer og Passagergods til og fra de paa Havnen liggende Dampskibe, medmindre han af Politimesteren er antagen som Færgemand.

Taxt for Færgemændene fastsættes af Magistrat og Formandskab i Forening med Politimesteren, hvilken sidste tillige udfærdiger Instrux for dem.

§ 82. Det skal være Politiet overladt at forsyne Personer, som paa offentlig Gade eller Brygge søge Erhverv ved i en eller anden Henseende at tilbyde Publikum sin Tjeneste, med Skilt eller andet Mærke til Tegn paa, at de dertil af Politiet ere godkjendte, og med den Følge, at Personer, som uden Berettigelse benytte saadant Mærke, derved forfalde i Straf for Overtrædelse af disse Vedtægter.

Politiet har at udfærdige de nærmere Bestemmelser og Regler, der findes fornødne til Ordningen af den i denne § nævnte Bedrift, dog med den Indskrænkning, at de nødvendige Taxter fastsættes af Magistraten og Formandskabet i Forening med Politimesteren. Overtrædelse af de i Medhold heraf trufne Bestemmelser ansees som Overtrædelse af disse Vedtægter.

§ 83. Hus- og Grundeiere ere personlig ansvarlige for Opfyldelsen af alle dem som saadanne ifølge disse Vedtægter paahvilende Pligter og skulle ikke kunne undskylde sig med Forsømmelse fra deres Folks eller Leieres Side. Saafremt imidlertid vedkommende Hus- eller Grundeier har beskikket en i Byen bosat og af Politiet godkjendt Mand, der i alle eller enkelte Eiendommen vedkommende, af disse Vedtægters Bestemmelser opstaaende Forhold, kan træde i Eierens Sted overfor Politiet og det Offentlige, og som dertil har erklæret sig villig, gaar Ansvaret over paa denne. Skulde den Mand, der af Politiet er godkjendt, gjentagne Gange gjøre sig skyldig i Forsømmelse, kan Politiet bestemme, at Ansvaret atter gaar over paa Eieren.

§ 84. Naar Nogen undlader, hvad der ifølge disse Vedtægter paahviler ham, kan Politiet foranstalte det Pligtige udført eller træffe fornøden Foranstaltning til at forhindre, at Forsømmelsen afstedkommer Skade. Omkostningerne herved blive ligesom de

Omkostninger, der foranledige ved Foranstaltninger, som af Politiet træffes for at forhindre forberedte eller standse endnu ikke fuldførte Handlinger, der ved Vedtægterne ere forbudne, eller for at rydde afveien Ulemper, der ere foranledigede ved Brud paa disse Vedtægter, at udrede af den Skyldige. 9 Mai.

§ 85. Overtrædelser af nærværende Vedtægters Bestemmelser, der ikke straffes efter Lov af 22de Mai 1875 §§ 3 og 5, blive ifølge Lov af 17de Juni 1869 sammenholdt med Lov af 26de Mai 1866, indeholdende adskillige Bestemmelser om Politivæsenet i Kristiania, § 5, saafremt Tilfældet ikke gaar ind under noget strængere Straffebud, at anse med Bøder fra 2 til 800 Kroner. Til saadant strængere Straffebud henregnes ogsaa den bestaaende Politilovgivning, forsaavidt samme hjemler Adgang til for nogen i nærværende Vedtægter omhandlet Forseelse at anvende for Børn Ris og for Voxne høiere Straf end Bøder. Bøderne, der, indtil anderledes af Kongen bestemmes, tilfalde Politikassen, indtales, efter forgjæves af Politimesteren skeet Forelæg, ved Politiret.

§ 86. Nærværende Vedtægter træder i Kraft 3 — tre — Maaneder efter erholdt kongelig Stadfæstelse, fra hvilken Tid de ældre Forskrifter, som med nærværende Vedtægter staa i Strid, ophæves.

Kongelig Resolution, hvorved Administrationen for den almindelige Enkekasse i Henhold til Forordningen af 4de August 1788 § 2 bemyndiges til at antage Kristiania almindelige gjensidige Forsørgelsesanstalts Livsforsikringer som Sikkerhed for pligtig Enkepension med $^1/_{25}$ Del af deres Paalydende, saalænge Anstaltens Grundfond ikke er angrebet, og paa Betingelse af, at Anstaltens Bestyrelse med Hjemmel af § 13 i Anstaltens Love fralalder dennes Ret efter de i § en omhandlede Ugyldighedsbetingelser, samt at Enkekassens Administration ved Overgivelsen af Forsikringsbrevet gives Myndighed til i Tilfælde at kjøbe Enken den fornødne Livrente. 9 Mai.

Kongelig Resolution, hvorved Grimstads Kommune i Medhold af Lov af 23de Mai 1857 bemyndiges til for et Beløb af indtil Kr. 130,000 at udstede rentebærende og paa Ihændehaveren lydende Gjældsbreve paa Betingelse af, at Gjældsbrevene ikke udstedes paa mindre Sum end Kr. 200, at deres Indfrielse, der skal være paabegyndt senest 2 Aar fra deres Udstedelse og foregaa med et ligestort aarligt Beløb, skal være fuldendt inden Udløbet af 40 Aar fra Udstedelsen, samt endelig at Gjældsbrevene selv skal indeholde Oplysning om Reglerne for deres Indfrielse. 9 Mai.

Kongelig Resolution, hvorved bl. a. er bestemt, at Polititidendens Redaktør ansættes af Justits-Departementet. 9 Mai.

9 Mai. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At de af den permanente internationale ponitentiære Kommission under et Møde i Bern i September Maaned 1886 vedtagne Tillægsartikler (acte interpretatif) til det for Kommissionen gjældende Reglement af 6te November 1880[1]) tiltrædes for Norges Vedkommende.
2. — — — —.
3. At der som Norges Andel af den fornævnte Kommissions Udgifter for Aarene 1886 og 1887 tillades udredet af Statskassen, af de til tilfældige og uforudseede Udgifter bevilgede Midler et Beløb svarende til francs 45,00 aarlig, og at senere forfaldende, overensstemmende med det nævnte Reglements § 11 beregnede Aarsbidrag til Kommissionen indtil videre tillades udredede paa samme Maade.

[1]) Jfr. Ref. 1 Mai 1880.

11 Mai. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Nordre Trondhjems Amt, hvori paa Foranledning udtales den Mening, at en Amtmands Enke, saafremt hun havde Brugen af den Amtmandsembedet tilliggende Embedsgaard til og med 30te September 1884, rettelig for Aaret 1885 er bleven ilignet Skat til det Herred, hvor Embedsgaarden er beliggende, efter den Indtægt, hun har havt af Brugen i det nærmest foregaaende Aar, uanseet at hun ved nævnte Tidspunkt var fraflyttet nævnte Herred (Landskatteloven af 15de April 1882 §§ 17, a, 24, 35 og 42).[1])

[1]) Jfr. Skr. 21de Mai 1885.

13 Mai. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet til Amtmanden i Søndre Bergenhus Amt, foranlediget ved en Forespørgsel om, hvorvidt en offentlig Tjenestemand, der i Egenskab af beskikket Tilsynsmand ved en Jernbane nyder Fribefordring ved Statsbanerne, kan beregne sig Skydsgodtgjørelse for Reise med Jernbane i offentlige Anliggender, der ere Jernbanevæsenet uvedkommende, — i hvilken Anledning Departementet henholder sig til en af Indredepartementet under 12te Oktober 1886 paa Foranledning afgiven Erklæring, hvori dette Departement under Henvisning til Marine- og Postdepartementets Skrivelse af 27de November 1878 — Lovtidenden Side 343 — udtaler, at § 4 i Lov af 3die Juni 1874 formentlig alene har havt saadanne Tilfælde for Øie, hvor det enten af Embedets eller Bestillingens Forhold til vedkommende Befordringsmiddel følger, at Embeds- eller Bestillingsmanden befordres gratis, eller hvor der for en enkelt Reise eller for Klasser af Tjenestereiser kontraktmæssig eller paa anden Maade af det Offentlige er sørget for Tjenestemandens Fribefordring. Hvor denne derimod er tilstaaet af andre

Grunde, antages Lovparagrafen ikke at komme til Anvendelse, og i dette Tilfælde maa derfor Tjenestemanden kunne beregne sig sædvanlig Skydsgodtgjørelse. 13 Mai.

Hvad dernæst angaar Spørgsmaalet om, hvorvidt Tjenestemanden kan erholde Skydsgodtgjørelse, uagtet han har benyttet sig af sin Adgang til Fribefordring, bemærker Indredepartementet, at naar Tjenestemanden af en privat Person og af private Hensyn erholder Fribefordring, maa Skydsgodtgjørelse kunne beregnes, uagtet Befordringen intet har kostet, da Forholdet mellem Tjenestemanden og Befordringsmidlet som rent privat er det offentlige uvedkommende. Men anderledes stiller Sagen sig formentlig, hvor Fribefordringen uden at omfattes af nævnte § 4 i Skyds- og Diætloven, er tilstaaet af en Statsinstitution, uanseet om den, som i det foreliggende Tilfælde, er givet som Løn for Arbeidet. Da den her ydes af det Offentlige, kan ikke dette ogsaa paaføres et Udlæg, der, som Følge af Fribefordringen, ikke bliver Vederlag for havte Udgifter, men en Indtægt for Tjenestemanden. Departementet antager derfor, at i saadanne Tilfælde maa Skydsen betales, for at Skydsgodtgjørelse skal kunne beregnes. Hvis derimod Adgangen til Fribefordring benyttes, antages Tjenestemanden alene at kunne erholde godtgjort efter Regning sine nødvendige og havte Udlæg for Befordring af medbragt Bagage, idet den anførte § 4 her maa kunne anvendes analogisk.

18 Mai.

Høieste Resolution, hvorved et ved Auktion den 26de Marts 1887 over den til Enkesæde for Fosnæs Sognekald udlagte Gaard Ullensvig, Mtr. No. gl. 94, nyt 12, L. No. gl. 155, nyt 16, af gammel Skyld 1 Øre 12 Mkl., ny Skyld: urevideret 2 Daler 2 Ort 20 Skilling, revideret 3 Daler 3 Skilling, i Fosnæs Præstegjeld, Throndhjems Stift, gjort Bud, 8000 Kroner, approberes.

Cirkulære fra Indredepartementet, Poststyrelsen, til samtlige Postmestere og Postexpeditører (No. 12 for 1887), hvorved bl. a. meddeles: 18 Mai.

II. Ved Arme-Kommandoens Forføining udfærdigede militære Tjenestebrevkort (Monstringskort) kunne herefter postforsendes som portofri Sag uden at være forsynede med Portofrihedsattest, naar Adressaten er en Officer eller fastlønnet Underbefalingsmand, og hans Navn og Stilling er paaført af ham selv. De sættes hverken af Afsendelses- eller Bestemmelsesstedets Postanstalt i Porto, medmindre de maatte sees at angaa andet end militær Tjenestesag. Naar vedkommende Adressat efter et saadant Brevkorts Modtagelse maatte finde, at det angaar andet end militær Tjenestesag, er han forpligtet til at tilbagelevere det til nærmeste Postanstalt, som derpaa har at sætte det i 20-Øres Porto og at

18 Mai. tilbagesende det til Affendelsesstedet, hvor nævnte Beløb bliver at opkræve hos Affenderen.

III. Paa Foranledning undlader man ikke at gjøre opmærksom paa, at Postbefordrere ikke under Befordringen maa uden for Posten medtage Breve, medmindre disse overleveres Postanstalten paa Adressestedet til Behandling eller, saafremt de alene befordres paa en Strækning, hvor der ikke passeres nogen Postanstalt, ere fuldt frankerede med Frimærker, hvilke Befordrerne i saa Tilfælde maa besørge nøiagtigt kasserede. Befordrere, der maatte handle herimod, udsætte sig for at blive dragne til Ansvar efter Lov om Postvæsenet af 3de Mai 1871 §§ 46 og 47, og anmodes Postanstalterne om i heromhandlede Henseende at føre Tilsyn med Befordrerne samt om at indberette mulige Overtrædelser til Poststyrelsen, Postaabnerne gjennem den Postanstalt, hvorunder de sortere.

20 Mai. **Høieste Resolution,***) hvorved i Medhold af Lov om Indskrænkning i Brugen af Redskaber til Fiskeri i Elve og Indsøer af 27de Marts 1869 § 1 bestemmes, at der skal gjælde følgende Regler for Fiskeri i de til Mjøsen gaaende Vasdrag inden Stange Herred i Hedemarkens Amt:

I Svartelven, herunder indbefattet Akersviken indenfor Jernbanebroen paa Hamar—Eidsvold—Jernbanen, samt i de øvrige til Mjøsen rindende Elve og Bække i nævnte Herred, saa langt som Ørret fra Mjøsen gaar op, skal det være forbudt til Fangst af Fisk at benytte:

1. Krogredskaber; dog kan saadanne anvendes i Svartelven til Fiskeri af Mort („Sørine") i den Tid i Slutningen af Mai eller Begyndelsen af Juni Maaned, da denne Fisk søger op i Elven for at lege, samt til enhver Tid i Vikselven.
2. Lyster.
3. Bundne Redskaber med mindre Masker end 52 Millimeter mellem Knuderne, naar Redskaberne er i vaad Tilstand; dog gjælder denne Bestemmelse for Svartelvens Vedkommende kun Ørretfisket.
4. Sløer, Mjæler eller lignende Indretninger, hvis Sider eller forreste Del ikke bestaar af bundet Redskab, med mindre Mellemrum end 45 Millimeter mellem Knuderne.

$\frac{16}{21}$ Mai. **Skrivelser** fra Overbestyrelsen for det danske Postvæsen af 16de og fra den norske Poststyrelse af 21de Mai, hvorved man er kommen overens om, at § 1 i Expeditionsreglementet for Udvexlingen af Postforsendelser mellem Norge og Danmark fremtidig skal lyde saaledes:

---

*) Bekjendtgj. 24de Mai i Lovt. 1ste Afd. No. 12.

§ 1. 21 Mai.

Brevpostudvexling.

Brevpostforsendelser med Undtagelse af Pengebreve skulle udvexles:

a. ved Forsendelse gjennem Sverige:
mellem Kjøbenhavns Overpostmesterembede, Frederikshavns Postkontor og jydske Jernbanepostkontor (Vensyssel-Banen) paa den ene Side og Kristiania Omkarteringskontor samt Sydbanens Postexpedition paa den anden Side
og
mellem Kjøbenhavns Overpostmesterembede, Helsingør Postkontor, Rønne Postkontor og det sjællandske Jernbanepostkontor (Vestbanen) paa den ene Side og Kongsvingerbanens Postexpedition paa den anden Side;

b. ved Forsendelse med Dampskib mellem Kristianssand og Frederikshavn:
mellem Frederikshavns Postkontor og jydske Jernbanepostkontor (Vensyssel-Banen) paa den ene Side og Kristianssands- Frederikshavns Sopostkontor paa den anden Side.

Det bliver gjensidigt at meddele, paa hvilke af de ovennævnte Kontorer de til andre Danske eller Norske Postkontorer eller over Danmark til Udlandet bestemte Brevpostforsendelser, for hurtigst at naa sit Bestemmelsessted, hensigtsmæssigst karteres.

Pengebreve skulle i Almindelighed udvexles i lukket Transit gjennem det svenske Postvæsen, dog skal der tillige kunne sendes Pengebreve direkte med Dampskib mellem Frederikshavn og Kristianssand.

For Pengebreves Vedkommende udvexles Karter:

a. ved Forsendelse gjennem Sverige:
mellem Kjøbenhavns Overpostmesterembede, Frederikshavns Postkontor og jydske Jernbanepostkontor (Vensyssel-Banen) paa den ene Side og Kristiania Omkarteringskontor paa den anden Side, samt
mellem Kjøbenhavns Overpostmesterembede og sjællandske Jernbanepostkontor (Vestbanen) paa den ene Side og Kongsvingerbanens Postexpedition paa den anden Side.

b. ved Forsendelse med Dampskib mellem Kristianssand og Frederikshavn:
mellem Frederikshavns Postkontor og jydske Jernbanepostkontor (Vensyssel-Banen) paa den ene Side og Kristianssands-Frederikshavns Sopostkontor paa den anden Side.

De Brevpostforsendelser vedkommende Følgedokumenter kunne efter vedkommende Poststyrelses eget Valg udfærdiges i Landenes eget Sprog eller paa Fransk.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa 25 Mai.
det i Henhold til Testamente af 12te Marts 1881 oprettede

25 Mai. „Anders Jensen Sundes Legat" til Fattige og Fattiges Opdragelse i Stryn samt paa de for dette Legat udfærdigede Statuter.

25 Mai. **Høieste Resolution,** hvorved meddeles Stadfæstelse paa det ved Johan Hendrik Bruun Winthers (J. Winther-Winslows) Testamente af 29de September 1862 oprettede Legat dels for enkelte navngivne Personer og for trængende Enker i Kristiania, dels til Beklædning af fattige Børn i Enerhougens Asyl, til Bedste for Lemmerne paa en eller flere af samme Bys Fattigstuer og for gamle sygelige Sømænd, samt paa de for dette Legat udfærdigede Statuter.

25 Mai. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementets Marineafdeling til Overlodsen i det sondenfjeldske Distrikt, hvori Departementet i Henhold til sammes Skrivelse af 19de Oktober 1886 meddeler, at fremmede Nationers Fiskefartøier, naar de gaar i direkte Fart mellem Norge og Fiskebankerne, efter Departementets Formening er med Hensyn til Lodspligtighed at anse som gaaende i indenrigsk Fart.

27 Mai No. 1. **Lov** indeholdende Bestemmelser om Eiendomsrettens Begrændsning i Naboforhold.*) [1]

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 29de April dette Aar, saalydende:

§ 1. Den, der paa egen Grund graver eller minerer saaledes, at Nabogrunden eller nogen paa samme opført Bygning eller Indretning glider ud, styrter ned eller overhovedet bringes ud af sin rette Stilling, skal erstatte Skaden, forsaavidt denne findes at hidrøre fra, at han:

a. har gravet til større Dybde end for almindelige Kjældere fornødent, eller
b. har ladet Aabningen henstaa uden at fylde den paa forsvarlig Maade eller inden rimelig Tid at bebygge den med Kjælder, om den dertil er bestemt.

Ligeledes skal han erstatte Skaden, forsaavidt han

c. burde have forudseet den og skjønnet, at den uden væsentlig Udgift eller Ulempe for ham kunde være undgaaet gjennem en anden Fremgangsmaade end den, han under Arbeidets Udførelse har brugt.

§ 2. Bevirker nogen ved Belastning af sin egen Grund, at Naboeiendom lider saadan Skade som i forrige Paragraf omhandlet, skal han erstatte Skaden, forsaavidt denne findes at hidrøre fra, at Belastningen har været usædvanlig eller Fremgangsmaaden uforsigtig.

[1]) Se Oth. Prp. No. 17 for 1886 og No. 6 for 1887, Indst. O. No. 8 for 1887 og Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 76—89 og S. 432 og i Lth. S. 3—26.

*) Bekjendtgj. 2den Juni i Lovt. 1ste Afd. No. 13.

§ 3. Vil nogen: 27 Mai.

a. paabegynde Gravning saa nær Nabogrund, at denne trues med Udglidning eller anden i § 1 nævnt Skade, eller
b. opføre ny Bygning ind mod Nabogrund, eller
c. nedrive Bygning eller Del deraf, som støder ind til Naboens Grund,

saa skal han tilkalde Naboen, mindst 8 Dage forud, saafremt denne bor inden samme eller tilgrændsende Herred eller By. Bor Naboen andetsteds, skal der gives ham fjorten Dages Varsel. Opholder han sig udenfor Riget, eller er hans Opholdssted ubekjendt, skal Tilkaldelsen gjælde, naar den med fjorten Dages Varsel er indrykket i den offentlige Kundgjørelsestidende.

Hvis Naboen møder, har Grundeieren at paavise, efter hvilken Linie han vil bygge, minere eller grave, eller hvad han vil nedrive.

Den, der tilsidesætter nogen af de ovenfor opstillede Forskrifter, skal erstatte den Skade, Naboen lider ved Arbeidet, medmindre Tilsidesættelsen bevislig har været uden Indflydelse i saa Henseende.

§ 4. Hvis nogen, for at sikre sin Eiendom mod Skade ved Gravning, Minering eller Nedrivning af Bygning paa fremmed Grund, maa anbringe Støtter eller Stilladser eller træffe anden midlertidig Foranstaltning, der enten aldeles ikke eller kun med uforholdsmæssig Omkostning lader sig foretage fra hans egen Grund, kan han kræve offentlig Bemyndigelse til at foretage Foranstaltningen paa eller fra den Grund, hvor Arbeidet har fundet eller finder Sted. Forsaavidt ikke anderledes ved særskilt Bygningslov er eller maatte blive bestemt, meddeles Bemyndigelsen paa Steder, hvor der haves Bygningskommission, af denne og ellers ved Skjøn, som under Lensmandens Bestyrelse afgives af to af ham tilkaldte Lagrettesmænd. Saadan Bemyndigelse bør i Almindelighed ikke meddeles, medmindre der er givet vedkommende Nabo Anledning til at udtale sig om Sagen. Til de nævnte Skjøn indkaldes Naboen og Skjønsmændene med saadant Varsel, som ved Forretningens Berammelse fastsættes af Lensmanden. Denne kan ogsaa, naar Omstændighederne gjøre det ønskeligt, bestemme, at Forretningen skal fremmes uden Varsel til Naboen. Med Hensyn til Overskjøn samt Lensmandens Tilkommende komme Bestemmelserne i Lov af 16de Mai 1860 § 41 til Anvendelse.

§ 5. Truer Gravning, Minering eller Belastning af Grund en Naboeiendom med Skade, som er Gjenstand for Erstatning efter §§ 1 eller 2, kan Naboen, naar der stilles ham saadan Sikkerhed, som efter Omstændighederne findes passende, ikke forlange Arbeidet standset, medmindre Faren er øiensynlig og Skaden kan befrygtes at blive betydelig.

§ 6. Hvor Skade, som er Gjenstand for Erstatning efter §§ 1 og 2, helt eller delvis lader sig gjenoprette eller Fare for

27 Mai. saadan Skade lader sig afvende eller formindske ved varige Foranstaltninger, som hensigtsmæssigst træffes paa den Eiendom, hvor Arbeidet har fundet Sted, kan Naboen, naar Betingelserne for Adgang til at forlange Arbeidet standset efter § 5 ere tilstede, efter forudgaaet Skjøn erholde offentlig Bemyndigelse til at foretage dem der. Falder Skjønnet ud derhen, at saadan Bemyndigelse bør meddeles, skal det tillige fastsætte, hvorledes Foranstaltningen skal udføres, og hvilken Sikkerhed Naboen har at stille for, at han ikke overskrider Bemyndigelsen. Naar Sikkerheden er stillet, udfærdiges Bemyndigelsen af Fogden.

Efterat Foranstaltningen er udført og ved Skjøn godkjendt, kan Naboen kræve Omkostningerne godtgjorte af enhver, der maatte bære Ansvar for det Arbeide, som har paakaldt Foranstaltningen. Saadant Ansvar vedbliver, om Skade tiltrods for Foranstaltningen senere maatte indtræffe.

§ 7. Forsaavidt Bestemmelserne i §§ 5 og 6 paakalde Skjøn, afgives dette med endelig Virkning i Kristiania og de i Lov af 12te Mai 1877 § 10 omhandlede Dele af Akers Herred ved Beslutning af Bygningskommissionen, i andre Byer og de disses Bygningslove undergivne tilstødende Strækninger ved Beslutning af Reguleringskommissionen. I andre Landdistrikter afgives deslige Skjøn paa sædvanlig Maade af uvillige Mænd, dog uden foregaaende Forligsmægling. Til Skjønnet bliver vedkommende Nabo eller Naboer og i Landdistrikter, hvor Skjønnet afgives af uvillige Mænd, tillige Skjønsmændene at indkalde med saadant Varsel, som Kommissionens Formand eller Forretningens Bestyrer ved dens Berammelse fastsætter.

Ønskes Skjøn af uvillige Mænd efter denne Paragraf undergivet Prøvelse ved Retten, sker Paaanken umiddelbart til Høiesteret, hvor Sagen foretages ved Varslets Udløb uden Hensyn til Høiesterets Sessioner. Det længste Varsel i saadanne Sager er 2 Maaneder.

Vil Grundeieren paaanke et af uvillige Mænd afgivet Skjøn, der gaar ud paa, at Naboen bør erholde Bemyndigelse til at foretage Foranstaltninger paa hans Eiendom, til Høiesteret, er Ankefristen 4 Uger. Vil han have Overskjøn afholdt, maa Stævning dertil inden 14 Dage efter det første Skjøns Afholdelse, eller i Tilfælde af at dette er indanket for Høiesteret, inden 4 Uger efter Dommens Affigelse være forelagt Underdommeren til Berammelse.

§ 8. Hvis nogen, uden at have tilsidesat Forskriften i nærværende Lovs § 3, i undskyldelig Uvidenhed om Grændseskjellet har sat en Del af sin Bygning ind paa Grund, som tilhører Naboen, maa denne, uanseet Bestemmelsen i Norske Lovs 6—15—18, mod en Ulempeerstatning lig det dobbelte af, hvad Grunden er værd for ham, taale, at Bygningen bliver staaende, saafremt Borttagelsen vilde paaføre Eieren et i Forhold til Ulempen for Naboen og Byg-

ningens Værdi altfor stort Tab. Ødelægges eller borttages Byg- 27 Mai.
ningen, gjenvinder Naboen fuld Raadighed over Grunden.

§ 9. Har en Bygning forskudt sig saaledes, at den hælder ind over Grund, som tilhører Naboen, kan denne, medmindre Forskydningen er foranlediget ved hans egen Handling, forlange, at Eieren retter Bygningen, saafremt dette lader sig gjøre uden uforholdsmæssig Udgift, eller saafremt Naboen er villig til at bære denne og stiller Sikkerhed derfor. I andet Fald maa Naboen taale Feilen, dog mod Erstatning, forsaavidt den hidrører fra Bygningens eller Byggegrundens Svaghed, ikke fra hans egen Handling. Have begge Slags Aarsager samvirket, bliver Erstatningen at nedsætte efter Omstændighederne.

§ 10. Hvis nogen Bygning, Mur eller lignende Indretning er saa svagt opført eller saa forfalden, at den truer Naboens Eiendom med øiensynlig Fare, kan han paa den i nærværende Lovs §§ 6 og 7 bestemte Maade erholde offentlig Bemyndigelse til at istandsætte eller nedrive den paa Eierens Bekostning.

§ 11. Uden Naboens Samtykke eller anden særlig Adkomst maa ingen Bygning paa Væg eller Kvist, som vender ud til Naboens Grund, i mindre Afstand fra denne end 125 Centimeter forsynes med Dør eller med nogen Lys- og Luftaabning, der er større end 25 Centimeter i Firkant. Mindre Aabninger kunne anbringes med Mellemrum af mindst 2 Meter, men maa ikke være til at aabne eller tilstede Udsigt mod Naboens Grund. De skulle derfor være dækkede enten med fast indsat mat Glas eller med Jerngitter, hvis Aabninger ere indrettede saaledes, at der ikke kan sees gjennem dem, eller paa anden ligesaa betryggende Maade. Tvist herom afgjøres af de Autoriteter, der have at meddele den i nærværende Lovs § 4 omhandlede Bemyndigelse. Anbringelsen af de ovenfor nævnte mindre Aabninger berøver ikke Naboen Ret til at bygge umiddelbart paa Grændsen af sin Eiendom.

Den, som ved særlig Adkomst er bleven berettiget til at anbringe større Aabninger i sin Væg ud til fremmed Grund, kan forbyde, at der paa denne opføres ny Bygning, som paa noget Punkt kommer Aabningen nærmere end 125 Centimeter.

§ 12. Ingen maa uden Naboens Samtykke eller anden særlig Adkomst anbringe Indretning, have Oplag eller drive Virksomhed, som volder Naboen usædvanlig eller upaaregnelig Ulempe, saasom ved Røg, Gnister, Hede, Damp, Støv, Stank eller Larm. Ved Afgjørelsen af Spørgsmaal herom bør Hensyn tages til Stedets og Omgivelsernes Beskaffenhed og tidligere Benyttelse, saaledes paa den ene Side til, hvorvidt Strøget paa Grund af Vandfald, Nærhed af Jernbanestation eller andre særegne Omstændigheder er fortrinlig skikket til industriel Virksomhed, eller hvorvidt der i Nabolaget allerede før fandtes Fabrikker eller lignende Anlæg, som ere til noget Besvær for Naboerne, paa den anden Side til, hvor-

27 Mai. vidt Strøget efter sine naturlige Forhold eller tidligere Brug findes overveiende egnet til anden Benyttelse.

§ 13. Hvis nogen vil paabegynde et Anlæg eller indrette en Eiendom til Virksomhed, der kan medføre saadan Ulempe, som i § 12 omhandlet, skal han ved forudgaaende Skjøn kunne faa bestemt, i hvilken Afstand han bør holde sig fra Naboeiendommene. Herom har han at indgive skriftligt Forlangende, hvori det opgives, paa hvilken Maade og i hvilket Omfang Anlægget og Virksomheden skal indrettes og drives. Denne Opgave og de Forandringer deri, Rekvirenten under Forretningen maatte gjøre, tilføres Protokollen. Skjønnet afgives saaledes som i nærværende Lovs § 7, 1ste Afsnit fastsat.

Til Skjønnet bliver den eller de Naboer, hvis Eiendom grændser umiddelbart ind til den, paa hvilken Virksomheden agtes drevet, særskilt at varsle. Det samme gjælder med Hensyn til andre Naboer, naar Kommissionens Formand eller Forretningens Bestyrer bestemmer, at de paa denne Maade skulle indkaldes. Ellers skulle Naboerne ansees gyldigen indkaldte, naar Bekjendtgjørelse om Forretningens Afholdelse med saadant Varsel, som af de nævnte Myndigheder bestemmes, er indrykket i Kundgjørelsestidenden.

Med Hensyn til Paaanke af Skjønnet, hvor dette er afgivet af uvillige Mænd, komme Bestemmelserne i § 7, 2det Afsnit til Anvendelse. Ligeledes skulle Bestemmelserne i den nævnte Paragrafs sidste Afsnit være anvendelige, naar nogen anden end den, der agter at paabegynde vedkommende Anlæg eller Virksomhed, anker over Skjønnet.

§ 14. Naar nogen, der har fast Anlæg, hvis Virksomhed kan medføre saadan Ulempe, som i § 12 omhandlet, vil forandre eller udvide samme, uden at der ved noget ifølge forrige Paragraf afgivet Skjøn er forbeholdt ham Adgang dertil, kan det ved saadant Skjøn bestemmes, hvorvidt han dertil skal være berettiget.

§ 15. Er Forbudet i § 12 overtraadt, kan det paalægges den Skyldige at forandre eller standse sin Drift.

§ 16. Foregaaende Paragraf kan ikke anvendes paa faste Anlæg:

a) der ere anbragte i saadan Afstand fra Naboeiendommen, som er bestemt enten ved Lov eller ved saadant Skjøn, som i nærværende Lovs §§ 13 og 14 omhandlet, i sidste Tilfælde dog kun saa længe Anlægget eller dets Drift ikke undergaar nogen Forandring, som ligger udenfor den Opgave, paa hvilken Skjønnet er bygget, og i nogenlunde betydelig Grad forøger Ulempen for Naboen, — eller
b) til hvilke Grunden ifølge offentlig Bemyndigelse er eller kunde have været tagen efter Taxt, — eller
c) som have været drevne i tre paa hinanden følgende Aar og

ikke for Tiden paaføre Naboeiendommen større Skade eller Ulempe end i hint Tidsrum. 27 Mai.

§ 17. Har Overtrædelse af § 12 paaført Naboens Eiendom Skade, bliver denne altid at erstatte. Derimod bliver Ulempe, forvoldt ved saadan Overtrædelse, ikke Gjenstand for Erstatning, førend den Fornærmede har advaret den Skyldige mod at fortsætte sin lovstridige Fremgangsmaade.

Hvis Erstatningen i noget af disse Tilfælde ikke erlægges til den ved Overenskomst eller Dom bestemte Tid, kan den Erstatningsberettigede forlange, at Driften standser, indtil Betaling sker.

Disse Bestemmelser gjælde ogsaa med Hensyn til de i forrige Paragraf omhandlede Anlæg.

§ 18. Lov om Forbrydelser Kap. 23 §§ 17 og 18 samt Kapitel 27 § 3 skulle være anvendelige ogsaa paa den, der efter nærværende Lovs § 15 er dømt til at forandre eller standse sin Drift, men desuagtet fortsætter samme paa saadan Maade, at han derved overtræder § 12.

Det samme gjælder om den, som fortsætter sin Drift, efterat Naboen i Medhold af nærværende Lovs § 17 næstsidste Punktum har forlangt den standset.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under vor Haand og Rigets Segl.

Lov om Fredning af Ferskvandsfisk.*) [1] 27 Mai No. 2.

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 29de April dette Aar, saalydende:

§ 1. Efter Andragende fra vedkommende Kommunebestyrelse og Amtsformandskab kan Kongen forbyde, at der til Fiskeri i Elv eller Indsjø inden et Amt eller Del deraf anvendes Redskaber eller Fangstmaader, som ansees skadelige for Fiskeribedriften. Paa lige Maade kan anordnes en aarlig Fredningstid, i hvilken det skal være forbudt at fange eller dræbe noget Slags ikke særlig undtaget Fisk eller at bruge, udsætte eller lade blive staaende Fiskeredskaber, indrettede til Fangst af saadan Fisk. Forsaavidt angaar Fiskeri inden Bydistrikt, udfordres Andragende kun fra vedkommende Kommunebestyrelse.

§ 2. De i foregaaende § omhandlede Forbud maa ikke medføre nogen Forandring i de med Hensyn til Fredning af Lax og Sjøørret gjældende Love; eiheller skal de være til Hinder for, at Kongen eller den, han dertil bemyndiger, under Anordning af de Forskrifter, som ansees fornødne til Forebyggelse af Misbrug,

[1]) Se Oth. Prp. No. 14 og Indst. O. No. 9 for 1887 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 89—90 og 433— 434 og i Lth. S. 26—32.

*) Bekjendtgj. 2den Juni i Lovt. 1ste Afd. No. 13.

27 Mai. tillader Fiskeri, der sker i videnskabeligt Øiemed eller for at erhverve Stamfiske til Besættelse af Udklækningsapparater.

§ 3. Anvendelse i Elv eller Indsjø af Sprængstoffe, Kalk eller giftige Stoffe som Middel til Fangst af Fisk forbydes.

§ 4. Overtrædelse af de i foranstaaende §§ omhandlede Forbud behandles som offentlige Politisager og straffes med Bøder fra 5 til 100 Kroner, der tilfalder Anmelderen og Kommunekassen til lige Deling, naar Anmelderen er Lensmand eller anden ved Politiet ansat Betjent eller saadan Opsynsmand, som i § 5 omhandles, og ellers Kommunekassen alene.

§ 5. Opsynsmænd, der af vedkommende Politiembedsmænd særskilt beskikkes til at paase Overholdelsen af de i §§ 1—3 omhandlede Forbud, skal med Hensyn til Fornærmelser mod dem i Ord eller Gjerning betragtes lige med Politiets Betjente.

§ 6. Denne Lov skal ogsaa være gjældende for Elve og Vasdrag, hvori Sjøørret og ikke Lax fanges.

§ 7. Lov angaaende Indskrænkning i Brugen af Redskaber til Fiskeri i Elve og Indsjøer m. m. af 27de Marts 1869 ophæves.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

27 Mai. **Kongelig Resolution,***) hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Herredsstyrelsen for Vangs Herred i Hedemarkens Amt under 14de Januar 1887 fattede Beslutning om almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet,

27 Mai. **Kongelig Resolution***), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Herredsstyrelsen for Vestby Herred i Akershus Amt under 4de April 1887 fattede Beslutning om almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet.

27 Mai. **Kongelig Resolution***), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa de af Herredsstyrelsen for Løitens Herred i Hedemarkens Amt henholdsvis under 12te Juli 1884 og 17de December 1886 fattede Beslutninger om almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet.

*) Bekjendtgj. 2den Juni i Lovt. 1ste Afd. No. 13, hvor Forskrifterne er indtagne.

Kongelig Resolution*), hvorved Kjøbstadspolitilov- 27 Mai.
givningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Roligheds-forstyrrelse samt om offentlige til Dans, Kortspil eller anden Lystighed foranstaltede Samlingers Ophør til et bestemt Klokkeslet om Aftenen gjøres gjældende for Nærøens Sogn af Aurlands Herred, Nordre Bergenhus Amt.

Kongelig Resolution*), hvorved Kjøbstadspolitilov- 27 Mai.
givningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Roligheds-forstyrrelse samt om offentlige til Dans, Kortspil eller anden Lystighed foranstaltede Samlingers Ophør til et bestemt Klokkeslet om Aftenen gjøres gjældende for Landviks Herred, Nedenæs Amt.

Kongelig Resolution*), hvorved Kjøbstadspolitilov- 27 Mai.
givningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Roligheds-forstyrrelse samt om offentlige til Dans, Kortspil eller anden Lystighed foranstaltede Samlingers Ophør til et bestemt Klokkeslet om Aftenen gjøres gjældende for Tvets Herred, Lister og Mandals Amt.

Kongelig Resolution*), hvorved Kjøbstadspolitilov- 27 Mai.
givningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Roligheds-forstyrrelse samt om offentlige til Dans, Kortspil eller anden Lystighed foranstaltede Samlingers Ophør til et bestemt Klokkeslet om Aftenen, der ved Kongelig Resolution af 13de Juni 1860 bleve gjorte gjældende for det i Orkedals Præstegjeld, Søndre Trondhjems Amt, beliggende Strandsted Orkedalsøren med nærmeste Omegn, for Fremtiden gjøres gjældende for hele Orkedals Herred.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 27 Mai.

1. At de aarlige Afgifter, som det paaligger nedenanførte personligt priviligerede Apothekere efter nærmere naadigst Bestemmelse at erlægge til et praktisk-farmaceutisk Institut i Kristiania, indtil Videre fastsættes til følgende Beløb:

For Indehaveren af Apotheket				Hygiea i Kristiania	Kr.	400,00
„	—	=	—	i Haugesund . .	„	300,00
„	—	=	—	i Kopervig . .	„	100,00
„	—	=	—	paa Fredriksstads Østside . .	„	120,00
„	—	=	—	i Mosjøen . .	„	120,00
„	—	=	—	Svanen i Tønsberg	„	300,00
„	—	=	—	paa Bakkandet i Throndhjem . .	„	200,00

*) Bekjendtgj. 2den Juni i Lovt. 1ste Afd. No. 13.

27 Mai. For Indehaveren af Grünerløkkens Apothek i Kristiania „ 400,00
„ — = Oslo Apothek i Kristiania „ 400,00
„ — = Apotheket paa Lærdalsøren „ 150,00
„ — = — = Gjøvik . . „ 200,00
„ — = — = Tønset . . „ 100,00
„ — = — i Farsund . . „ 50,00
„ — = — Svanen i Laurvig „ 200,00
„ — = — paa Bossevangen „ 120,00
„ — = — = Lillestrømmen „ 120,00
„ — = — Hjorten i Stavanger „ 250,00
„ — = — Ørnen i Fredrikshald „ 300,00
„ — = — i Bydelen Nygaard i Bergen . . „ 300,00
„ — = — i Lillesand . . . „ 100,00
„ — = det nye Apothek i Aalesund „ 200,00
„ — = Apotheket i Volden . . „ 50,00
„ — = — i Sandnæs . „ 50,00
„ — = — Svanen i Arendal . „ 300,00
„ — = det nye Apothek i Kristianssund „ 250,00
„ — = Apotheket i Vardø . . . „ 100,00
„ — = — i Vadsø . . . „ 120,00
„ — = — i Kabelvaag . . „ 100,00
„ — = det nye Apothek i Skien . „ 300,00

2. At Afgifterne blive at beregne fra 1ste Juli 1887 — for de 2de sidstnævnte Apothekers Vedkommende dog saaledes, at forsaavidt Driften af samme ikke da er begyndt, beregnes Afgifterne først fra den Dag, dette sker.
3. At Afgifterne indtil Videre blive at indbetale kvartalsvis.
4. At de indkommende Midler indtil Videre skal bestyres af Justitsdepartementet, der bemyndiges til at antage en Kasserer og Regnskabsfører for samme, meddele ham fornøden Instrux, samt indtil Videre bestemme hans Aflønning.

27 Mai. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt, at Indtægterne af frivillige Auktioner og Licitationer inden Fredriksstad Kjøbstad, hvilke Indtægter ved Kongelig Resolution af 18 December 1869 og Storthingets Beslutning af 26de April 1871 ere tillagte Fredriksstads Byfogedembede, saalænge den Embedet ved nævnte Resolution paahæftede Pension til Byfoged J. H. Berg paahvilede samme, fra 12te September 1886 at regne blive at indbetale i Statskassen.

27 Mai. **Kongelig Resolution**, hvorved Bratsbergs Amtskommune i Medhold af Lov af 23de Mai 1857 bemyndiges til for et Beløb af 60,000 Kroner at udstede $4^1/_2$ pCt. rentebærende og paa Indehaveren lydende Gjældsbreve paa Betin-

gelse af, at Gjældsbrevene ikke udstedes paa mindre Sum end 200 Kroner, at deres Indfrielse, der skal være paabegyndt senest 2 Aar fra deres Udstedelse og foregaa med et ligestort aarligt Beløb, skal være fuldendt inden Udløbet af 40 Aar fra Udstedelsen, samt endelig at Gjældsbrevene selv skal indeholde Oplysning om Reglerne for deres Indfrielse. 27 Mai.

Kongelig Resolution, hvorved Kjøbstaden Bodøs Kommune i Medhold af Lov af 23de Mai 1857 bemyndiges til for et Beløb af indtil 180,000 Kroner at udstede 4 pCt. rentebærende og paa Indehaveren lydende Gjældsbreve paa Betingelse af — — (o. s. v. som i ovenstaaende Resolution). 27 Mai.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 27 Mai.

1. At det tillades, at der for den søndre Del (Klundsfjerdingen og Krosbyfjerdingen) af Hovedsognet i Rødenæs Præstegjeld under Mellem-Borgesyssels Provsti i Kristiania Stift opføres et Kapel paa en dertil udseet Tomt paa Gaarden Klund — — — — —.
2. At der til Kapellet henlægges saa mange af de Hovedkirken i Rødenæs Præstegjeld tilliggende Gudstjenester, at der ved Hovedkirken kun bliver at afholde Gudstjeneste hver anden Søndag samt Førstedag af de tre store Høitider.
3. At Rødenæs Herredsstyrelses Beslutning af 24de Januar 1887 om, at Hovedsognets Kommune i sin Helhed skal overtage Kapellets fremtidige Vedligeholdelse, stadfæstes i Henhold til Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837 § 39, forsaavidt Kommunen ved Beslutningen paadrages Udgifter for et længere Tidsrum end 5 Aar.

Kongelig Resolution, hvorved befales tagne tilfølge bl. a. Storthingets Beslutninger af 16de Marts 1887 angaaende Bevilgninger af Oplysningsvæsenets Understøttelsesfond til Seminarierne [1]) (derunder 400 Kr. som Løn for Læreren i Gymnastik og Vaabenøvelser ved Hamars Seminarium). 27 Mai.

[1]) Se Indst. S No. 59 for 1887.

Kongelig Resolution, hvorved det tillades Apotekeren i Kabelvaag indtil Videre at udsælge Medikamenter 27 Mai.

a. under de Handelsstevner, som maatte afholdes paa Stokmarknæs i Lofotens og Vesteraalens Fogderi, første Gang ved indeværende Aars Stevne,
b. under paagaaende Fiske inden samme Fogderi i det eller de Fiskevær, som Amtmanden nærmere bestemmer —

i ethvert Tilfælde paa Betingelse af, at Udsalget eller Udsalgene

27 Mai. foreſtaaes enten af Apothekeren ſelv eller paa hans Vegne af en examineret Farmaceut.

27 Mai. **Kongelig Reſolution**, hvorved bl. a. er beſtemt, at Drøbaks Kommune i Medhold af Lov af 23de Mai 1857 bemyndiges til for et Beløb af indtil 80,000 Kroner at udſtede rentebærende og paa Hjændehaveren lydende Gjældsbreve paa Betingelſe af, at Gjældsbrevene ikke udſtedes paa mindre Sum end 200 Kroner, at deres Indfrielſe, der ſkal være paabegyndt ſenest 2 Aar fra deres Udſtedelſe og foregaa med et ligeſtort aarligt Beløb, ſkal være fuldendt inden Udløbet af 40 Aar fra Udſtedelſen, ſamt endelig at Gjældsbrevene ſelv ſkal indeholde Oplysning om Reglerne for deres Indfrielſe.

27 Mai. **Skrivelſe** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Finmarkens Amt, hvori i Anledning af en Foreſpørgſel om, hvorvidt Fiſketørrere kan ilignes Skat til et Herred af den Indtægt, de kan antages at have af den Forædling af Varen, ſom opnaaes ved Fiſkens Tørring inden Herredet, udtales, at Departementet er tilbøieligt til at antage, at Bruger af Grund maa anſees ſkattepligtig — om han er udenbygdsboende efter § 17 i Landſkatteloven af 15de April 1882 — til Grundens Kommune af den af Grunden ved dens Anvendelſe til Tørringsplads vundne Nettoindtægt, forſaavidt ſom Brugsforholdet fylder Betingelſen i nævnte Lovs § 24, altſaa navnlig beſtaar 30te September i det Aar, ſom gaar foran det, for hvilket Skatten lignes.

27 Mai. **Kongelig Reſolution**, hvorved det tillades, at „Society for the Propagation of the Gospel in Foreign Parts“ benytter Odde Annexkirke i Ullensvangs Præſtegjeld under Hardanger og Voſs Provſti i Bergens Stift til Afholdelſe af engelſke Gudstjeneſter for de Reiſende i Odde i Juni, Juli og Auguſt Maaneder 1887 paa Betingelſe af, at disſe Gudstjeneſter efter nærmere Forhandling med Ullensvangs Sognepræſt afholdes til ſaadan Tid, at de ikke i nogen Henſeende bliver til Hinder for Menighedens egne Tjeneſter eller miniſterielle Handlinger[1]).

[1]) Vedk. Regjeringsforedrag er indtaget i Depts.tidenden for 1887 No. 27.

31 Mai. **Høieſte Reſolution**, hvorved meddeles Stadfæſtelſe paa det ved Enkefru Hendrika Høeghs Teſtamente af 17de April 1884 oprettede Legat til den af hende til Barbo Herred ſkjænkede Skole „O. A. Høeghs og Huſtrus Minde“, ſamt paa de for dette Legat udfærdigede Statuter.

31 Mai. **Høieſte Reſolution**, hvorved meddeles Stadfæſtelſe paa

det ved Enkefru Anne Karine Schultz's Testamente af 21de Februar 1878 oprettede „Johan Fredrik Schultz's og Hustru Anne Karine Schultz, født Hamborgs Legat" til Bedste for nogle navngivne Personer og efter deres Død for faderløse, ugifte, værdige trængende Døtre efter Embedsmænd eller Handelsmænd af Drammens By samt paa de for dette Legat udfærdigede Statuter. 31 Mai.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Søndre Throndhjems Amt, hvori paa Foranledning udtales den Mening, at det ikke er lovmedholdigt, at en Sognepræst, der den 28de September 1884 har forladt sit tidligere Kald og den 2den Oktober næstefter taget Bopæl i sit nye Kald, er bleven ilignet Skat til sit tidligere Opholdssteds Kommune for Aaret 1885 af sine Embedsindtægter udenfor Præstegaardens Udbytte (jfr. § 24 i Landskatteloven af 15de April 1882). Derimod antages Sognepræsten rettelig at være ilignet Skat til nævnte Kommune for 1885 efter den Indtægt, han har havt af Præstegaarden i Tiden fra 30te September 1883 til 30te September 1884 (Lovens § 17 a, jfr. § 42). [1]). 2 Juni.

[1]) Jfr. Skr. 21 Mai 1885.

Høieste Resolution, hvorved bl. a. er bestemt: 3 Juni.

1. At det tillades, at der i Hjelmelands Præstegjeld under Ryfylkes Provsti i Kristiansands Stift anlægges to nye Begravelsespladse paa Gaardene Meland og Hauge henholdsvis for Vormedalens og Jøssingfjordens Skolekredse.
2. — — — — —.
3. At den af Hjelmelands Sognestyrelse i Møde den 24de Juli 1886 fattede Beslutning om Skyds til Sognepræsten paa hans Reiser i Anledning af Forretninger ved de nye Begravelsespladse approberes i Henhold til Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837 § 39, forsaavidt Kommunen ved denne Beslutning paadrages Udgifter for et længere Tidsrum end 5 Aar.

Høieste Resolution, hvorved der i Henhold til Lov om offentlige Skoler for den høiere Almendannelse af 17de Juni 1869 § 22 tilstaaes Valders kommunale Middelskole i Nordre Aurdal Ret til paa de i Kongelig Resolution af 21de September 1874 fastsatte almindelige Vilkaar at afholde Middelskolens Afgangsexamen med samme Virkning som offentlige Middelskoler og under saadan Kontrol, som Kirke- og Undervisnings-Departementet bestemmer, mod at Skolen selv udreder de fornødne Udgifter i Anledning af Censorer, som af nævnte Departement maatte tilkaldes til bemeldte Afgangsexamen. 3 Juni.

3 Juni. **Høieste Resolution,** hvorved der i Henhold til Lov om offentlige Skoler for den høiere Almendannelse af 17de Juni 1869 § 22 tilstaaes Hønefos kommunale Middelskole Ret til paa de i Kongelig Resolution af 21de September 1874 fastsatte almindelige Vilkaar at afholde Middelskolens Afgangseksamen — — (o. s. v. som i foregaaende Resolution).

3 Juni. **Høieste Resolution,** hvorved bl. a. er bestemt:

a. At de ved Høieste Resolution af 27de Oktober 1882 stadfæstede Vedtægter for Kongsbergs Samlag for Brændevinshandel samt Udskjænkning af Øl, Vin m. v. i Medhold af Lovene af 3die Mai 1871 og 1ste Juni 1876 samt overensstemmende med Samlagets i Generalforsamling den 8de Februar 1887 fattede Beslutning og Kongsbergs Kommunebestyrelses under 22de Marts s. A. afgivne Erklæring stadfæstes som fremdeles gjældende indtil Videre, dog ikke for en længere Tid end 2 Aar, at regne fra 1ste Januar 1888.

b. At det paalægges Amtmanden inden Udgangen af hvert Aars Juni Maaned til Departementet for det Indre at indsende Aftryk eller Afskrift af den aarlige Beretning om Samlagets Virksomhed, Extrakt af sidste Aars Regnskab og Fortegnelse over Samlagets Medlemmer.

3 Juni. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Bratsbergs Amt, hvori i Anledning af en Forespørgsel om Forstaaelten af 1ste Punktum af § 48 i Landskatteloven af 15de April 1882 udtales den Mening, at den i nævnte Lovparagraf fastsatte Klagefrist i et Herred, hvor Læsning fra Kirkebakken er den sædvansmæssige Bekjendtgjørelsesmaade (jfr. § 47), maa regnes fra den Dag, da Bekjendtgjørelsen er læst en Gang fra Kirkebakken ved enhver af Herredets Kirker.

4 Juni. **Brugsregler** for Husdals Statsalmenning i Børsen, approberede af Departementet for det Indre den 4de Juni 1887*).

6 Juni. **Skrivelse** fra Medicinaldirektøren til Søndre Throndhjems Amt, foranlediget ved en Forespørgsel fra en Distriktslæge om, hvorvidt enten Amts- eller Herredskommunen kan antages at være forpligtet til at udrede Omkostningerne ved Forpleining paa Throndhjems kommunale Sygehus af en Moder, der i Egenskab af „Barnepige" (hvorved vel menes hovedsagelig for Diegivningens og Barnepleiens Skyld) fulgte sit 5 Maaneder gamle

*) Bekjendtgj. 20 Juni i Lovt. 1ste Afd. No. 14, hvor Reglerne er indtagne.

Barn, som for hereditær Syfilis var bleven indlagt paa nævnte Sygehus efter Lægens Rekvisition, væsentlig for at hindre Smittens videre Udbredelse, — i hvilken Anledning Direktøren udtaler, at han er enig i, at i et Tilfælde som det foreliggende maa navnlig Diegivningen være en væsentlig Del af Barnets Forpleining og en vigtig Betingelse for et heldigt Udfald af den kurative Behandling. Under saadanne Omstændigheder forekommer det ham mest stemmende med Lov af 16de Mai 1860 § 15 og tillige med Billighed, at Moderens Ophold paa Sygehuset bekostes af Amtskommunen ligesaavel som Barnets Kur og Pleie forøvrigt. Direktøren tilføier, at saavidt han har kunnet bringe i Erfaring, gaar Praxis paa denne Kant af Landet i den Retning, at Amtskommunen bærer Omkostningerne saavel ved Moderens som ved Barnets Forpleining i deslige Tilfælde. 6 Juni.

Høieste Resolution, hvorved er bestemt: 7 Juni.

1. At den af Fredrikshalds Samlag for Brændevinshandel samt Udskjænkning af Øl, Vin, Mjød og Cider i Generalforsamling den 29de Marts 1887 vedtagne og af Stedets Formænd og Repræsentanter under 22de April s. A. godkjendte nye Plan for Samlaget i Medhold af Lovene af 3die Mai 1871 og 1ste Juni 1876 indtil videre stadfæstes som Samlagets Vedtægter, dog ikke for en længere Tid end 5 Aar, at regne fra 1ste Januar 1888.
2. At det paalægges Amtmanden inden Udgangen af hvert Aars Juni Maaned til Departementet for det Indre at indsende Aftryk eller Afskrift af den aarlige Beretning om Samlagets Virksomhed, Extrakt af sidste Aars Regnskab og Fortegnelse over Samlagets Medlemmer.

Høieste Resolution, hvorved den af Kjøbstaden Vardøs Kommunebestyrelse under 12te November 1886 fattede Beslutning om Bevilgning af Løn til en Feierinspektør for nævnte By approberes i Medhold af § 40 i Lov om Formandskaber i Kjøbstæderne af 14de Januar 1837, forsaavidt Kommunen derved paaføres Udgifter for et længere Tidsrum end 5 Aar. 7 Juni.

Skrivelse fra Udenrigsministeren til Departementet for det Indre, hvorved meddeles, at Territoriet Kamerun fra 1ste Juni 1887 har tiltraadt den universelle Postkonvention af 1ste Juni 1878 samt den internationale Konvention af 3die November 1880 angaaende Udvexling af Postpakker med Tillægsakten af 21de Marts 1885. Konventionernes Taxter opkræves i Kamerun efter samme Forhold, som for Tydskland bestemt. 7 Juni.

8 Juni. **Cirkulære** fra Indredepartementet, Poststyrelsen, til samtlige Postmestere og Posterpeditører (No. 13 for 1887), hvorved bl. a. meddeles, at Poststyrelsen paa Foranledning har udtalt:

Under 10de Mai 1887, at de til Udbetaling her i Landet bestemte Postanvisninger, saavel inden- som udenrigske, hvis Adressater maatte være afgaaede ved Døden inden Anvisningernes Fremkomst, ikke kunne kræves udbetalte af andre;

Under 26de Mai s. A., at der efter de gjældende Bestemmelser ikke paahviler Postvæsenet nogen Forpligtelse til at besørge Opsigelse af Tidender og Tidsskrifter;

Under 8de Juni s. A., at en trykt Cirkulærskrivelse, hvori er indlagt et med trykt Adresse forsynet frimærkestemplet Brevkort, efter de internationale Regler ikke kan sendes med Posterne til og fra Udlandet mod den for Trykfager bestemte modererede Porto, men at man imidlertid efter Omstændighederne har troet ikke at burde modsætte sig, at saa sker, forsaavidt angaar Forsendelser til indenrigske Steder, idet Grunden til Forbudet mod i Trykfager at indlægge Frimærker, nemlig Nødvendigheden af at værne om Postsikkerheden, ikke antages i samme Grad at være tilstede ligeoverfor Brevkort med paatrykt Adresse som ligeoverfor Konvoluter med paaklæbet Frimærke, idet de førstnævnte vanskelig kunne anvendes udenfor sin Bestemmelse, medens derimod Frimærkerne lettelig ville kunne fjernes fra Konvoluten og benyttes paa anden Maade.

9 Juni. **Cirkulære** fra Justitsdepartementet til de civile Overøvrigheder:

Departementet har bragt i Erfaring, at det ved et enkelt af Rigets Distriktsfængsler jevnlig hænder, at Personer, der skal udstaa Straffængsel, uden Nødvendighed transporteres til og indsættes i Fængslet paa Søn- og Helligdage. For den Mulighed, at saadant ogsaa andetsteds maatte foregaa, finder Departementet at burde udtale, at man udenfor Tilfælde, hvor en Transport strax maa iværksættes eller ikke uden Betænkelighed kan udsættes, bør søge at indrette sig saaledes, at Fangetransporter og navnlig Fangers Indsættelse i Fængsler ikke kommer til at foregaa paa Søn- eller Helligdag, og særlig ikke paa en saadan Dags Formiddag.

10 Juni. **Lov** angaaende Udførselsafgift af Vaarsild til Fremme af almennyttige Foranstaltninger vedkommende Vaarsildfiskeriet.*) [1])

[1]) Se Oth. Prp. No. 3 og Indst. O. No. 14 for 1887 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 434—467 og i Lth. S. 195—203.

*) Bekjendtgj. 20 Juni i Lovt. 1ste Afd. No. 14.

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven 10 Juni.
forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 13de Mai dette Aar, saalydende:

§ 1. Af Vaarsild, fisket inden Lister og Mandals, Stavangers, Søndre Bergenhus, Nordre Bergenhus og Romsdals Amter, erlægges ved dens Udførsel til Udlandet en Afgift, stor 6 Øre pr. Hektoliter, hvilken Afgift bliver at anvende til Fremme af en forbedret Sygepleie under Vaarsildfisket, navnlig Anskaffelse og Vedligeholdelse af Sygehuse, fri Kur og Pleie (Kosthold derunder indbefattet) i Sygdomstilfælde for den Almue, der er beskjæftiget med Sildens Fangst og Tilvirkning, saalænge den opholder sig i Fiskedistriktet, Lønning af Læger m. v., samt, forsaavidt Midlerne maatte tilstrække, til andre Foranstaltninger til Nytte og Bekvemmelighed for den fiskesøgende Almue, dog undtaget herfra det ved Loven af 24de September 1851 anordnede Opsyn.

§ 2. Naar Sild angives til Udførsel, har Udskiberen at opgive, om det er Vaarsild eller ikke. Angiver Nogen Vaarsild som anden Sild, eller unddrager Nogen sig for at betale Afgiften, indtræder samme Ansvar og Behandlingsmaade, som for Toldafgifter bestemt.

§ 3. Afgiften opkræves af vedkommende Toldoppebørselsbetjente, der som Godtgjørelse nyde 1 Procent af de indkasserede Beløb.

§ 4. Kongen eller den, han dertil bemyndiger, afgiver Bestemmelse om Midlernes Anvendelse samt anordner det Fornødne angaaende deres Bestyrelse saavel som angaaende Regnskabsaflæg, Revision og Decision.

§ 5. Lov af 6te Juni 1863 angaaende Udførselsafgift af saltet Vaarsild til Fremme af almennyttige Foranstaltninger vedkommende Vaarsildfiskeriet samt Lov af 3die April 1875, indeholdende Forandring i forstnævnte Lov, sættes herved ud af Kraft.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Kongelig Resolution*), hvorved Approbation i Henhold 10 Juni.
til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kommunebestyrelsen for Dyrnæs Herred i Nordlands Amt under 22de September 1886 fattede Beslutning om almindelige Sundhedsforskrifter for Herredets Fiskevær.

Kongelig Resolution**), hvorved det i Medhold af § 13 10 Juni.

*) Bekjendtgj. 20 Juni i Lovt. 1ste Afd. No. 14, hvor Forskrifterne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 20 Juni i Lovt. 1ste Afd. No. 14.

10 Juni. Litr. a i Lov om Jords Fredning af 16de Mai 1860, jfr. Kongelig Resolution af 15de Juni 1882, Litera F No. 2 bestemmes for Hammers Herred i Nordhordlands Fogderi, Søndre Bergenhus Amt, at Gjærde for at være lovligt skal have en Høide af en og en Fjerdedels Meter.

10 Juni. **Kongelig Resolution***), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa de af Kommunebestyrelsen for Oxendals Herred i Romsdals Amt under 14de Januar og 3die Mai 1887 fattede Beslutninger om almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet.

10 Juni. **Kongelig Resolution***), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa de af Kommunebestyrelsen i Bergs Herred i Tromsø Amt under 2den Oktober 1886 og 5te Mai 1887 fattede Beslutninger om almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet.

10 Juni. **Høieste Resolution****), hvorved

I. i Henhold til Lov om Brandvisitationer i Kjøbstæderne af 22de Mai 1875 bestemmes:

a. At Brandvisitationerne i Bergen bliver at udføre ved:

1. Underbrandmesteren eller i hans Forfald en af Magistraten autoriseret som Formand.
2. En Murmester eller anden bygningskyndig Mand, som af Magistrat og Formandskab beskikkes, og for sit Arbeide nyder saadan Godtgjørelse, som af Repræsentantskabet maatte blive bestemt.
3. En Brandofficiant, som efter Tur tilforordnes af Branddirektøren for hvert af de Distrikter, hvori Byen i saa Henseende af Magistraten maatte blive inddelt.

Feierinspektøren i vedkommende Distrikt skal derhos være tilstede ved Brandvisitationerne for at bistaa med Oplysninger, dog uden at have Stemme, hvorhos en Brandkonstabel af Branddirektøren skal beordres til at gaa Visitationspersonalet tilhaande.

b. At Brandvisitationerne i Bergen indtil videre kun blive at afholde en Gang aarlig til den Tid, som af Stiftamtmanden nærmere maatte blive bestemt.

*) Bekjendtgj. 20 Juni i Lovt. 1ste Afd. No. 14, hvor Forskrifterne er indtagne.

**) Bekjendtgj., forsaavidt No. I. angaar, den 20 Juni i Lovt. 1ste Afd. No. 14.

II. den af Bergens Formænd og Repræsentanter under 22de Oktober 1886 fattede Beslutning om, at der til den Murmester eller anden bygningskyndige Mand, som beskikkes til at deltage i Brandvisitationerne, udbetales en Godtgjørelse af 1 — en — Krone pr. Time, approberes i Henhold til Lov om Formandskaber i Kjøbstæderne af 14de Januar 1837, forsaavidt Kommunen derved paaføres Udgifter for et længere Tidsrum end 5 Aar. 10 Juni.

Kongelig Resolution, hvorved det tillades, at der — istedetfor den i Kongelig Resolution af 31te Juli 1886 omhandlede Opførelse af en ny Hovedkirke for Ytterøens Præstegjeld under Nordre Indherreds Provsti i Throndhjems Stift — foretages en Ombygning af Præstegjeldets gamle Hovedkirke — — —. 10 Juni.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 10 Juni.

1. At Kongelig Resolution af 11te November 1882 angaaende Udgivelse af den ved Lov af 19de Juni s. A. anordnede offentlige Kundgjørelsestidende, sammes 4de Post, forandres derhen, at fra 1ste Juli førstkommende Abonnementsprisen for nævnte Tidende indtil Videre bestemmes til 4 — fire — Kroner aarlig uden Tillæg af Porto for Udenbysboende.
2. At fra samme Tid Kongelig Resolution af 9de December 1882 indeholdende Bestemmelse om Portoen for Lovtidenden og Kundgjørelsestidenden forandres derhen, at Portoen for Kundgjørelsestidenden fastsættes overensstemmende med Bestemmelserne i § 1g i Lov af 18de Mai 1876 angaaende Forandringer i og Tillæg til Lov om Postvæsenet af 3die Mai 1871.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 10 Juni.

1. At det tillades, at der for Distriktet Indhiteren af Fillans Annexsogn i Hiterens Præstegjeld under Fosens Provsti i Throndhjems Stift opføres en Kirke paa Gaarden Sandstads Grund — — —.
2. At det overdrages Throndhjems Biskop midlertidig at afgive de nødvendige Bestemmelser angaaende Afholdelsen af Gudstjeneste i den nye Kirke.
3. — — —.
4. At de af Fillans Herredsstyrelse i Møder den 21de April 1886 og 17de Januar 1887 fattede Beslutninger — — — om Udredelse af Skyds- og Natholdsgodtgjørelse til Sognepræsten og den residerende Kapellan samt Skydsgodtgjørelse til den nuværende Kirkesanger ved Fillans Kirke i Anledning af

10 Juni. Afholdelsen af Gudstjeneste i den ovenfor omhandlede nye Kirke approberes i Henhold til § 39 i Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837, forsaavidt Kommunen derved paadrages Udgifter for et længere Tidsrum end 5 Aar.

10 Juni. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At det tillades, at der for Bardals Distrikt af Næsne Præstegjeld under Nordre Helgelands Provsti i Tromsø Stift opføres en Kapelkirke — — —.
2. At Antallet af de Gudstjenester, der blive at afholde i denne Kirke, fastsættes til 4 om Aaret efter Tromsø Biskops nærmere Bestemmelse og paa Betingelse af, at der tilveiebringes betryggende Sikkerhed for Kirkens fremtidige Vedligeholdelse.
3. At Næsne Herredsstyrelses Beslutning i Møde den 3die December 1886 angaaende Skyds og Nattehold til Sognepræsten i Næsne paa hans Reiser i Anledning af Gudstjenester i Bardals Kirke stadfæstes i Henhold til Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837 § 39, forsaavidt Kommunen derved paaføres Udgifter for et længere Tidsrum end 5 Aar.

10 Juni. **Kongelig Resolution**, hvorved bl. a. er bestemt, at Justitsdepartementet bemyndiges til for en Kjøbesum af 24,000 Kr. at indkjøbe til Embedsbolig for Sorenskriveren i Lofotens Sorenskriveri Distriktslæge Egers paa Statens Eiendom af Matr.-No. 11 Smedvig i Vaagens Præstegjeld beliggende Huse paa de i hans Tilbud af 2den Februar 1886 omhandlede Vilkaar.

10 Juni. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At Stadfæstelse i Henhold til Lov af 14de April 1860 § 1 kfr. Lov om Fartøiers Maaling af 31te Mai 1873 § 18, meddeles paa den af Throndhjems Formænd og Repræsentanter under 12te Mai 1887 fattede Beslutning om, at den Børsen sammesteds ved Lov af 8de September 1818 § 14 Litr. e tillagte Afgift af ethvert fra Stedet til Udlandet udexpederet Skib, hvilken Afgift ved Kongelig Resolution af 23de November 1878 er bestemt til $4^1/_2$ Øre pr. Ton, skal fra 1ste Juli 1887 erlægges med 1,6 Øre pr. Ton.
2. At den Kongelige Resolution af 31te Januar 1861, hvorved i Henhold til Lov af 14de April 1860 § 1 den Throndhjems Børs ved Lov af 8de September 1818 § 14 Litr. e tillagte Afgift af Handlende fastsættes til 8 Kroner, overensstemmende med Throndhjems Kommunebestyrelses Beslutning af s. D. ophæves, saaledes at omhandlede Afgift bliver fra 1ste

Januar 1887 at erlægge med 4 Kroner for Mænd og 2 Kroner for Kvinder. 10 Juni.

Kongelig Resolution, hvorved der i Henhold til Lov om en Kjøbstads Anlæg paa Bodø af 20de Mai 1816 § 5 og den ved Kongelig Resolution af 29de April 1854 bifaldte Storthingsbeslutning af 1ste f. M. meddeles Approbation paa de af Bodø Formænd og Repræsentanter under 4de Mai 1887 vedtagne nye Regler for Afstaaelse af Byggetomter af Bodø Kjøbstads Territorium, hvilke skulle træde istedetfor de af Departementet for det Indre i Henhold til Kongelig Resolution af 23de Mai 1857 under 15de Juni næstefter udfærdigede lignende Forskrifter. 10 Juni.

Høieste Resolution, hvorved bl. a. er bestemt: 10 Juni.

a. At de ved Høieste Resolution af 27de Oktober 1882 stadfæstede Vedtægter for Kongsbergs Samlag for Brændevinshandel samt Udskjænkning af Øl, Vin m. v. i Medhold af Lovene af 3die Mai 1871 og 1ste Juni 1876 samt overensstemmende med Samlagets i Generalforsamling den 8de Februar 1887 fattede Beslutning og Kongsberg Kommunebestyrelses under 22de Marts s. A. afgivne Erklæring stadfæstes som frembeles gjældende indtil videre, dog ikke for en længere Tid end 2 Aar, at regne fra 1ste Januar 1888.

b. At det paalægges Amtmanden inden Udgangen af hvert Aars Juni Maaned til Departementet for det Indre at indsende Aftryk eller Afskrift af den aarlige Beretning om Samlagets Virksomhed, Extrakt af sidste Aars Regnskab og Fortegnelse over Samlagets Medlemmer.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 10 Juni.

A. At § 25 i den ved Kongelig Resolution af 26de August 1872 approberede Plan for Krigsskolen fremtidig skal lyde saaledes:

„Til de ledige Pladse konkurreres efter Middeltallet af de enkelte Karakterer til Realartium og Middeltallet af de enkelte Karakterer for de Fag, der ere fælles for Afgangsexamen fra Krigsskolens nederste Afdeling og fra Underbefalsskolens Sergeantklasse. Af disse tvende Middeltal beregnes den endelige Hovedkarakter, efterat Middeltallet af Realartiums Karakterer ligeoverfor Middeltallet af Karaktererne ved Afgangsexamen fra Krigsskolens nederste Afdeling (Sergeantexamen) er tillagt Værd efter Forholdet 3 : 2. I Tilfælde af Lighed skal den for Mathematik erholdte Karakter (eller Karakterer) gjøre Udslaget, og forsaavidt ogsaa heri maatte være Lighed, Karakteren (eller Karaktererne) for Naturvidenskaberne."

10 Juni. B. At den saaledes forandrede Bestemmelse første Gang gjøres gjældende ved Konkurrencen om Optagelse i Krigsskolens øverste Afdeling ved Begyndelsen af Skoleaaret 1888—1889.

10 Juni. **Høieste Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At de ved de Kongelige Resolutioner af 13de Juli 1877 og 31te Juli 1882 stadfæstede Vedtægter for Hamars Samlag for Brændevinshandel samt Udskjænkning af Øl, Vin, Mjød og Cider i Medhold af Lovene af 3die Mai 1871 og 18de Juni 1884 § 7 samt overensstemmende med Samlagets i Generalforsamling den 5te April 1887 fattede Beslutning og Hamars Kommunebestyrelses under 3die Mai s. A. afgivne Erklæring stadfæstes som fremdeles gjældende indtil videre, dog ikke for en længere Tid end 5 Aar, at regne fra 1ste Januar 1888.
2. At det paalægges Amtmanden inden Udgangen af hvert Aars Juni Maaned til Departementet for det Indre at indsende Aftryk eller Afskrift af den aarlige Beretning om Samlagets Virksomhed, Extrakt af sidste Aars Regnskab og Fortegnelse over Samlagets Medlemmer.

11 Juni. **Cirkulære** fra Finants- og Tolddepartementet til Toldkamrene, hvorved oversendes efterstaaende Bestemmelser angaaende Toldfrihed eller Afgiftsfrihed for Brændevin til teknisk Brug og toldfri Udleverelse af Spiritusfernisser, hvilke Bestemmelser træde istedetfor de i Departementets Cirkulærer til Amtmændene af 3die Juli og 17de Oktober 1884 og 17de Juli 1886 samt Cirkulærer til Toldkamrene af 3die Juli og 17de Oktober 1884 indeholdte Regler desangaaende.

1. Bevilling til toldfri Udleverelse af indført Spiritus eller til Godtgjørelse af Afgift for indenlandsk Spiritus, efterat Spiritusen er gjort utjenlig til Drik, meddeles af Tolddepartementet efter Andragende, som indsendes gjennem Toldkamret paa det Sted, hvortil Spiritusen er indført eller hvor den ønskes udleveret, eller, forsaavidt Andragendet kun gjælder indenlandsk Brændevin og Toldvæsen ikke haves paa Stedet, gjennem vedkommende Overkontrollør. Andragendet maa indeholde nøiagtig Forklaring om, paa hvilke Maader og i hvilke Mængder Andrageren anvender Spiritus i sin Bedrift. Bevillingen meddeles for et Kalenderaar og for et vist Kvantum Spiritus, men kan naarsomhelst tilbagekaldes. Bevilling meddeles ikke til Personer, der tilvirke eller drive Handel med Sæbe, Parfumerier og Drikkevarer.
2. Brændevinet gjøres utjenligt til Drik ved at tilsættes med 10 pCt. Methylalkohol, der i saadant Øiemed er anskaffet af det Offentlige. Methylisation tilstedes ikke af Spiritus, der har

nogensomhelst Tilsætning eller eiendommelig Lugt eller viser en Alkoholstyrke af under 70 pCt., ligesom heller ikke i mindre Mængder ad Gangen end 30 Kg. samt alene af en eller flere Emballagers hele Indhold. De til Blandingen nødvendige Kar har Spiritusens Eier selv at skaffe tilveie. 11 Juni.

3. Spiritusens Eier eller en Fuldmægtig for ham har forinden Methylisationen at fremlægge en skriftlig Forsikring paa Tro og Love fra Eieren selv om, at vedkommende Kvantum (N. N. Kg.) Spiritus alene skal blive anvendt til teknisk Brug i hans egen Bedrift. Forsaavidt flere slaar sig sammen om at erholde et Parti Spiritus methyliseret, skal saadan Forsikring være udstedt af dem alle i Fællesskab og indeholde Oplysning om, hvor stor Del af Partiet der falder paa hver af dem.
4. Attest om Spiritusens Styrke og Mængde og om Mængden af den tilsatte Methylalkohol føres for indenlandsk eller tidligere fortoldet Brændevin paa de nævnte Forsikringer, men for indført ufortoldet Brændevin paa Specialangivelsen. Forsikringerne for indenlandsk eller tidligere fortoldet Brændevin tilstilles derefter, forsaavidt Methylisationen er foregaaet ved Toldvæsenet, Toldkassereren, men forsaavidt den er foregaaet ved Kontrolvæsenet, Overkontrolløren, gjennem hvilken sidste de indsendes til Tolddepartementet. Forsikringerne for ufortoldet Brændevin vedlægges det i Departementets Cirkulære af 17de Oktober 1884 omhandlede Regnskab over modtaget og anvendt Methylalkohol.
5. Tolddepartementet bestemmer, hvad der skal erlægges i Erstatning for anvendt Methylalkohol og for de Udgifter ved Kontrollen, der maatte haves, naar Methylisationen ikke udføres af Toldvæsenet ved et Toldsted.
   a) For ufortoldet Spiritus, der methyliseres, maa der være erlagt Erstatning for den medgaaede Methylalkohol, forinden Spiritusen udleveres. Er den ikke afhentet inden 24 Timer efter Methylisationen, erlægges fra den Tid og indtil Afhentning sker, Oplæggelsesafgift som i Toldtarifens § 6 bestemt.
   b) For tidligere fortoldet Spiritus godtgjøres samme Beløb som for indenlandsk, og Godtgjørelsen for begge Slags efter Fradrag af den pligtige Erstatning udbetales, forsaavidt Methylisationen har fundet Sted ved Toldvæsenet, af Toldkassen mod Kvittering, der paategnes de i Post 3 omhandlede Forsikringer. Ved disses Indsendelse til Tolddepartementet vil de udbetalte Beløb blive foranstaltet Toldkassen refunderet. For Spiritus, der har en Styrke af 94 pCt. Alkohol eller mere, beregnes Godtgjørelsen som for renset Spiritus bestemt. For Spiritus af lavere Styrke kræves saadanne Legitimationer for Rensningen som

11 Juni. i Departementets Cirkulære af 27de Juni 1882 foreskrevet.

c) For den Spiritus, der methyliseres ved Kontrolvæsenet, foranstalter Tolddepartementet Afgiftsgodtgjørelsen Vedkommende udbetalt.

6. De samme Regler, som gjælder om toldfri Udleverelse af Spiritus, gjælder ogsaa for indførte spiritusholdige Fernisser og Politurer, dog saaledes, at Varen ikke behøver at have en vis Vægt og den deri indeholdte Spiritus en vis Styrke, og at det ikke kræves, at Varen anvendes i egen Bedrift. De i Post 3 omhandlede Forsikringer fordres altsaa ikke her; Methylalkohol tilsættes i en Mængde af 10 pCt. af Varens Vægt.

7. Politiets og Toldvæsenets Tjenestemænd har Adgang til naarsomhelst at foretage Eftersyn i Værkstederne og andre Forretningslokaler hos dem, der bruger methyliseret Spiritus.

13 Juni. **Cirkulære** fra Indredepartementet, Poststyrelsen, til samtlige Postmestere og Posterpeditører (No. 14 for 1887), hvorved bl. a. meddeles:

II. Alle trykte Sager (Bøger, Brochurer, Reklamer, Annoncer ɔc.), der i Lande udenfor Rusland ere udfærdigede i det russiske Sprog, ere ved Indførselen til dette Land underkastede Toldafgift. Saadanne Forsendelser kunne derfor ikke sendes i Brevposten, men alene i Pakkeposten.

VII. Under 30te April 1887 har Poststyrelsen paa Foranledning udtalt, at Brevveksling angaaende Indfordring af den i Henhold til Lov om Landkommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 udlignede Herredsskat formentlig ikke kan forsendes portofrit, idet denne Skat ikke kan siges udelukkende at vedkomme Skole- og Fattigvæsenet.

14 Juni. **Høieste Resolution**, hvorved Approbation meddeles paa de i Generalforsamling vedtagne nye Love for „Det Norske Lloyd" i Porsgrund, gjældende fra 1ste Januar 1887.

14 Juni. **Høieste Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At de ved Høieste Resolution af 10de November 1882 stadfæstede Vedtægter for Tromsø Samlag for Brændevinshandel samt Udskjænkning af Øl, Vin, Mjød og Cider i Medhold af Lovene af 3die Mai 1871 og 18de Juni 1884 § 7 samt overensstemmende med Samlagets i Generalforsamling den 30te Marts 1887 fattede Beslutning og Tromsø Kommunebestyrelses under 29de April næstefter afgivne Erklæring stadfæstes som fremdeles gjældende indtil Videre, dog ikke for en længere Tid end 5 Aar, at regne fra 1ste Januar 1888.

2. At det paalægges Stiftamtmanden inden Udgangen af hvert Aars Juni Maaned til Departementet for det Indre at indsende Aftryk eller Afskrift af den aarlige Beretning om Samlagets Virksomhed, Extrakt af sidste Aars Regnskab og Fortegnelse over Samlagets Medlemmer. 14 Juni.

Høieste Resolution, hvorved er bestemt: 14 Juni.

1. At det ved Reskript af 4de November 1796 anordnede borgerlige Vagthold paa Corps de Garde i Bergen ophæves, paa Betingelse af, at Vagtholdet overtages af Byens faste Brandkorps, og at dette forstærkes saaledes som vedtaget af Byens Kommunebestyrelse under 3die September 1886 og 22de April 1887.
2. At de af Kommunebestyrelsen i Bergen i Møde den 3die September 1886 og 22de April 1887 fattede Beslutninger om Bevilgning af Lønninger til endel nye Brandmandskaber m. v. approberes i Medhold af § 40 i Lov om Formandskaber i Kjøbstæderne af 14de Januar 1837, forsaavidt Kommunen derved paaføres Udgifter for et længere Tidsrum end 5 Aar.

Skrivelse fra Udenrigsministeren til Departementet for det Indre, hvorved meddeles, at Republiken Salvador har tiltraadt den internationale Postkonvention af 1ste Juni 1878 med Tillægsakt af 25de Marts 1885 (jfr. nævnte Konventions Slutningsprotokol, Art. I), og at bemeldte Land fra 1ste Januar 1888 at regne vil tiltræde de internationale Overenskomster om Udveksling af Værdibreve og Postanvisninger samt den internationale Konvention om Udveksling af Postpakker med Tillægsakter. 14 Juni.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Buskeruds Amt, foranlediget ved en Forespørgsel fra en Distriktslæge angaaende hans Forhold til de for en Bykommunes Regning efter Sindssygelovens § 19 i privat Forpleining udsatte fattige Sindssyge, — i hvilken Anledning Departementet erklærer sig enigt i hvad Amtmanden derom havde anført, nemlig at Tilsynet med de af Bykommunens Sindssyge, som behandles efter Sindssygelovens § 19 og som ere udsatte til Forpleining inden Distriktslægens Embedsdistrikt, derunder ogsaa indbefattet vedkommende By, efter den raadende administrative Opfatning bør tilsees een Gang aarlig af denne, hvorimod han efter samme Opfatning ikke kan ansees berettiget til at foretage Reiser til Tilsyn med de udenfor hans Distrikt udsatte Sindssyge, idet Tilsynet med disse vel rettelig hører under den Embedslæge, inden hvis Distrikt de bor. Det er efter Amtmandens Mening en Selvfølge, at Distriktslægen, forsaavidt Tilsynet foranlediger Reiser (jfr. 14 Juni.

14 Juni. Skyds- og Diætlovens §§ 15 og 22), er berettiget til Skydsgodtgjørelse af Staten og Diæt af vedkommende Bykommune. Spørgsmaalet er imidlertid — bemærker Amtmanden —, om vedkommende Bykommune efter Lov er forpligtet til at lade de Sindssyge, som efter § 19 forpleies for Byens Regning, men ikke gaa ind under §§ 15 og 16, aarlig tilse af Læge og isaafald af Distriktslægen, og en saadan Lov ved Amtmanden ikke at paavise. Angaaende dette Spørgsmaal bemærker Departementet, at der med Hensyn til Nødvendigheden af Lægetilsyn formentlig ikke kan skjelnes mellem de Sindssyge, der gaar ind under nævnte Lovs § 15, og dem, der gaar ind under § 19, — da vistnok enhver fattig Sindssyg, hvis Tilstand efter en Læges Erklæring kræver en fra sædvanlige Fattiges Forsørgelse særegen Behandling (§ 19) ialfald til sine Tider maa holdes „under Bevogtning." Under enhver Omstændighed antages Diætudgifterne i Anledning af det Lægetilsyn, som Medicinalstyrelsen anser nødvendigt, at maatte indgaa under de i § 19 omhandlede Omkostninger, som skulle udredes af Kommunerne. Saavidt Departementet bekjendt har der ogsaa paa de fleste Steder stadig været forholdt paa den Maade, at vedkommende Embedslæge (eller enkeltsteds Kommunelægen) mindst en Gang aarlig inspicerer Behandlingen af alle de inden hans Distrikt efter Sindssygelovens § 19 i privat Forpleining udsatte Sindssyge, om hvis Ophold der han har Kundskab (jfr. Indredepartementets Cirkulære af 12te April 1870), og har Lægerne for Reiser i saadan Anledning altid erholdt anvist Skydsgodtgjørelse af Statskassen og formentlig ogsaa Diætgodtgjørelse af vedkommende Kommune. Saafremt den paagjældende Bykommune gjør Fordring paa at benytte Bylægerne ved Tilsynet med Byens fattige Sindssyge, kan dette formentlig ikke negtes den. Forsaavidt der ved de Sindssyges Behandling findes Noget at udsætte, bør dog derom afgives Indberetning til Embedslægen, som i saa Fald selv bør undersøge Sagen.

15 Juni. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet til Amtmanden i Smaalenenes Amt, foranlediget ved, at Jernbanestyrelsen havde anholdt om Departementets Bestemmelse i Anledning af et paa Smaalensbanen fremsat Regningskrav for Istandsættelse af et denne Bane tildelt Veistykke, — i hvilken Anledning Departementet under Henvisning til Kongelig Resolution af 3die Juli 1875, hvorved bl. a. Jernbaneanlægget fra Kristiania gjennem Akershus og Smaalenenes Amter er fritaget for offentlige Skatter og Afgifter, bemærker, at Jernbanen derved ogsaa antages i Almindelighed at være fritaget for Naturalarbeide paa Veiene (jfr. Skrivelse fra Departementet for det Indre til Amtmanden i Nordre Throndhjems Amt af 22de September 1880, indtaget i Lovtid. f. A. Pag. 438).

Høieste Resolution, hvorved er bestemt: 17 Juni.

1. At det tillades, at der paa Øen Fogn af Finnø Præstegjeld under Stavangers Provsti i Kristiansands Stift anlægges to Hjælpekirkegaarde, den ene for nordre Fogn af Finnø Hovedsogn paa et dertil udseet Jordstykke paa Gaarden Bø, den anden for søndre Fogn, tilhørende Talgø Annexsogn, paa Gaarden Øvre Eide.
2. At Finnø Herredsstyrelses Beslutning af 8de December 1886 om Bevilgning af Skyds for Sognepræsten til Finnø paa Reiser 2 Gange aarlig til Forrettelse af Jordpaakastning paa de anførte Kirkegaarde stadfæstes i Henhold til Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837 § 39, forsaavidt Kommunen derved paabindes Udgifter for et længere Tidsrum end 5 Aar.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det ved Kasserer Nikolai Andreas Winds Testamente af 29de Oktober 1886 oprettede „Nikolai Winds Legat" til Bedste for en navngiven Person og efter dennes Død for værdige trængende Kjøbmandsenker i Kristiania, samt paa de for dette Legat udfærdigede Statuter. 17 Juni.

Høieste Resolution, hvorved er bestemt: 17 Juni.

1. At de ved Kongelig Resolution af 26de September 1877 og Høieste Resolution af 13de Oktober 1882 stadfæstede Vedtægter for Gjøviks Samlag for Brændevinshandel samt Udskjænkning af Øl, Vin m. v. i Medhold af Lovene af 3die Mai 1871 og 18de Juni 1884 § 7 samt overensstemmende med Samlagets i Generalforsamling den 16de April 1887 fattede Beslutning og Gjøviks Kommunebestyrelses under 5te Mai næstefter afgivne Erklæring stadfæstes som fremdeles gjældende indtil Videre, dog ikke for en længere Tid end 5 Aar, at regne fra 1ste Januar 1888, og saaledes at Beslutninger af Samlagets Generalforsamling ifølge §§ 18 og 21 angaaende Anvendelse af Overskud og Restbeholdninger tiltrænge Bifald af Amtmanden for at blive gyldige.
2. At det paalægges Amtmanden inden Udgangen af hvert Aars Juni Maaned til Departementet for det Indre at indsende Aftryk eller Afskrift af den aarlige Beretning om Samlagets Virksomhed, Extrakt af sidste Aars Regnskab og Fortegnelse over Samlagets Medlemmer.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Romsdals Amt, foranlediget ved en indsendt Forespørgsel om, hvorvidt Bestemmelsen i Lov af 19de August 1848 § 4 (hvorefter de, som ere uberettigede til at sælge Brændevin i mindre Kvantitet end 20 Juni.

20 Juni. 40 Liter, skal ansees for ulovlig Afhændelse af Brændevin, naar den afhændede Kvantitet ikke leveres paa een Gang i eet Kar og til een Kjøber) — kan ansees fyldestgjort, naar det afhændede Kvantum paa 40 Liter leveres paa een Gang og til een Kjøber, men paa et Kar, indeholdende flere særskilte Rum, der tilsammen har et Volum af 40 Liter, — i hvilken Anledning Departementet meddeler, at det med Amtmanden antager, at Spørgsmaalet maa besvares benægtende, saaat altsaa den omspurgte Afhændelse formenes ulovlig; kfr. Departementets i Lovtidenden indtagne Skrivelse af 1ste Februar 1884.

22 Juni. **Høieste Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At Størens Jordemoderdistrikt i Søndre Throndhjems Amt deles i 3 Distrikter, saaledes at ethvert af Herrederne Støren, Horg og Soknedalen kommer til at udgjøre et eget Jordemoderdistrikt.
2. At Approbation i Henhold til Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837, dens §§ 50 og 39, meddeles paa de af Søndre Throndhjems Amtsformandskab samt Horg, Soknedalen og Størens Herredsstyrelser henholdsvis under 29de Juni 1886, 2den Februar, 5te Marts og 15de April 1887 fattede Beslutninger angaaende de til ovennævnte Delings Iværksættelse fornødne Bevilgninger.

22 Juni. **Høieste Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At det L.-No. 57a og L.-No. 57d under Matr.-No. 43, Mosand, og L.-No. 58, Matr.-No. 44 Mo i Størens Herred, Guldals Fogderi, Søndre Throndhjems Amt, ved Høieste Resolution af 4de April 1855 for et Tidsrum af 30 Aar bevilgede Aftag i den ureviderede Skyld af henholdsvis =—=—21, =—3—15 og =—2—5 bliver gjældende for bestandig, og
2. at L.-No. 57d tilstaaes et Aftag for bestandig af $^1/_5$ Del eller 3 Ort 1 Skilling urevideret og 1 Mark 45 Øre revideret Skyld, og L.-No. 58 et Aftag for bestandig af $^1/_4$ Del eller 2 Ort 23 Skilling urevideret og 1 Mark 10 Øre revideret Skyld, — Alt at regne fra 1ste Januar 1887.

22 Juni. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet til Amtmanden i Akershus Amt. I Anledning af, at der ved en af Amtmanden approberet ny Veirodeinddeling i Eidsvolds Lensmandsdistrikt var tilagt Eidsvold — Hamarbanen et Veistykke af Hovedveien ved Minne, svarende til den af Jernbanen fra forskjellige Eiendomme exproprierede og skyldsatte Grund, havde Styrelsen for Statens Jernbaner anholdt om Departementets Medvirken til, at Veirodeinddelingen forsaavidt maatte blive forandret. Her-

om udtaler Departementet under Henvisning til Kongelig Resolution af 28de Februar 1877, hvorved bl. a. Jernbaneanlægget fra Eidsvold til Hamar er fritaget for offentlige Skatter og Afgifter, bemærker, at Jernbanen derved ogsaa antages i Almindelighed at være fritaget for Naturalarbeide paa Veiene. Departementet henviser i saa Henseende ogsaa til Skrivelse fra Departementet for det Indre til Amtmanden i Nordre Throndhjems Amt af 22de September 1880, indtaget i Lovtidenden for s. A. Pag. 438, idet det tilføier, at der har været forholdt i Overensstemmelse hermed i et Par senere Tilfælde, hvor det har været reist Spørgsmaal om Jernbanernes Veiarbeidspligt[1]). 22 Juni.

[1]) Jfr. Skr. 15 Juni 1887.

Cirkulære fra Indredepartementet, Poststyrelsen, til samtlige Postmestere og Postexpeditører (No. 15 for 1887), hvorved bl. a. meddeles: 23 Juni.

I. At følgende Postaabnerier fra 1ste Juli 1887 ville blive underlagte Lillehammers Postexpedition:

Postaabnerierne i Søndre og Nordre Gudbrandsdalens Fogderier, nemlig Bredebygden, Domaas, Dovre, Faaberg, Fodvang, Follebo, Fron Nordre, Fron Søndre, Garmo, Gausdal, Gausdal Vestre, Gausdals Høifjeldssanatorium, Hedalen i Vaage, Jerkin, Kvam, Kvikne-Skabo, Lalum, Lesje, Lesjeskogen, Lom, Ringebo, Sell, Skedaker, Trotten, Vaage og Øier.

II. At Postbefordring med Landpostbud i Juli og August 1887 vil blive underholdt mellem Øie Postaabneri (paa Skogstad) i Valders og Jotunheimen med Afgang fra Øie hver Søndag og Thorsdag Morgen og fra Gjendeboden hver Tirsdag og Fredag Middag om Opdalsstølen, Tvindehaugen og Eidsbugaren.

Høieste Resolution*), hvorved befales tagne til Følge efterstaaende af Storthinget under 23de og 24de Juni 1887 fattede Beslutninger:[1]) 24 Juni.

„De af Storthinget i 1886 fattede Beslutninger om Toldafgifter fra 1ste Juli samme Aar skal fremdeles være gjældende fra 1ste Juli 1887 med følgende Forandringer:

Indledende Bestemmelser:

§ 9 C. c. 2 bliver saalydende:

Trælast, som efter Tarif B er fri for Udførselstold.

A. Tarif for Indførselstolden:

Blomster, friske, afskaarne samt tørrede Blomster og andre

[1]) Se Sth. Prp. No. 5 og Indst. S. No. XI for 1887 samt Sth. tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 1043—1106.

*) Bekjendtgj. 25 Juni i Lovt. 1ste Afd. No. 15.

			Kr.	Øre
24 Juni.	tørrede Vægter til Pryd, ei henhørende under Apothekervarer	1 Kg.	1.	00
	Metaller:			
	II. I Arbeide:			
	E. Tin i Ruller etc. —			
	i andet Arbeide:			
	a. forgyldt, forsølvet, pletteret, lakeret eller malet	1 Kg.	=	70
	b. andet	1 Kg.	=	35
	Salt:			
	— 4. raffineret Bordsalt	1 Kg.	=	03.3
	Sukker og Sirup:			
	2. Sirup:			
	a. almindelig Sirup og Melasse	1 Kg.	=	06.7
	Kreditoplag 1200 Kg.			
	Thara: Foustager 12 pCt.			
	Anm. Tolddepartementet kan tillade, at Sirup og Melasse indgaar mod en Told af 10 pCt. af Værdien paa Betingelse af, at Varen under Toldvæsenets Opsyn blandes med Paraffinolie i et Forhold af $^1/_4$ pCt. af Varens Vægt.			
	Sværter, alle Slags (for Skosværters, Skovox's og Skosmørelses Vedkommende Vægten af nærmeste Emballage iberegnet)	1 Kg.	=	05

B. Tarif for Udførselstolden:

	Tømmer og Trælast af alle Slags:			
	a. i Stykker over 19 Decimeters Længde	1 Kubikmeter	=	33
	b. i mindre Stykker		fri.	
	Anm. Udgjør et Fartøis indehavende Ladning mindre toldbar Trælast end 2 Kubikmeter, beregnes ingen Udførselstold.			
	Tolddepartementet kan give nærmere Regler for Beregningen af Kubikindholdet af de forskjellige Slags Trælast.			
	I Mangel af lovlige Opgaver til Bestemmelse af en toldbar Ladnings Kubikindhold, beregnes dette til 3 Gange saa mange Kubikmeter, som Fartøiet maaler Registertons, og mindst til 12 Kubikmeter." [1])			

[1]) Jfr. L. 28 Juni 1887 No. 3.

24 Juni. **Høieste Resolution,** hvorved meddeles Samtykke til en Deling af Vikedals Herred under Ryfylkes Provsti i Kristianssands Stift i 3 Skolekommuner, saaledes at Vikedals, Sandeids og Imslands Sogne udgjøre særskilte Skolekommuner.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det ved Enkefru Augusta Konows Testamente af 11te September 1884 oprettede „Jakob Konows og Augusta Konows Legat" til Bedste for værdige Trængende i Bergen, samt paa den for dette Legat udfærdigede Fundats. 24 Juni.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det ved Smedemester Thunes og Hustrus Testamente af 13de December 1878, sammenholdt med Juveler N. M. Thunes Erklæring af 10de Marts 1887, oprettede „Paul Andreas Thunes og Stine Thunes Legat" til Husly og Hjælp for trængende Enker og Døtre efter hæderlige Haandværksborgere i Drammen samt paa de for dette Legat udfærdigede Statuter. 24 Juni.

Skrivelse fra Indredepartementet til Amtmanden i Nordre Throndhjems Amt, foranlediget ved en Forespørgsel om, hvad der udkræves for, at en eller flere Eiere af forskjellige særskilt skyldsatte Brug, hvis Indmark er delt, medens Udmark og Skov ligger i Fællesskab, skal kunne opnaa Ret til aarlig at fælde en Elg for hvert Brug, — i hvilken Anledning Departementet, med Bemærkning, at Spørgsmaalet forøvrigt hører under Domstolenes Afgjørelse, meddeler, at til det omhandlede Øiemed formenes Udmarken at maatte udskiftes mellem de forskjellige matrikulerede Brug. Udskiftningen maa kunne foregaa enten mindeligt eller ved det offentlige Udskiftningsvæsen efter Udskiftningslovens almindelige Regler herom, hvad enten de forskjellige Brug tilhøre flere eller samme Eier. Selvfølgelig er det, bemærker Departementet, selve Skoven, ikke blot Jagtretten i denne, som maa deles til særskilt Eiendom mellem de forskjellige Brug. 25 Juni.

Cirkulære fra Indredepartementet, Poststyrelsen, til samtlige Postmestere og Postexpeditører (No. 16 for 1887), hvorved bl. a. meddeles, at Poststyrelsen i Skrivelse af 18de Juni 1887 har udtalt: — — — — „at fra Norge oprindelig udgaaede og ved Afsendelsen herfra fuldt frankerede Breve til Lande udenfor den universelle Postforening i Tilfælde af Brevenes Tilbagesendelse her til Landet, hvadenten de ere almindelige Returbreve eller eftersendte Breve, ikke blive at belaste med nogen Porto udenfor den fremmede Porto, der maatte hvile paa dem." 25 Juni.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Kristians Amt, hvori i Anledning af en Forespørgsel angaaende Beskatningen af Indtægt af Trælastvirksomhed udtales den Mening, at Personer, der har kjøbt Skov til Udhugst, er skattepligtige af den ved Skovdriften vundne Indtægt til den Kommune, 27 Juni.

27 Juni. hvor Skovene er beliggende og Tømmerets Tilvirkning er foregaaet, forsaavidt som Forholdet fylder Betingelsen i § 24 i Landskatteloven af 15de April 1882, altsaa navnlig bestaar 30te September i det Aar, som gaar foran det, for hvilket Skatten ligines[1]). Derimod antages Indtægt af Handel med indkjøbt hugget Tømmer at maatte beskattes i Vedkommendes Bostedskommune.

[1]) Jfr. Skr. 11 December 1886.

27 Juni. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Nordlands Amt, hvori der i Anledning af en til Departementets Voldgift overgiven Tvist om, hvorvidt endel Parthavere i et Notebrug, der er stationeret i et andet Herred end det, hvori Parthaverne bor, er skattepligtige til førstnævnte Herred af sin Andel i Indtægten af Notebruget, — udtales, at Tvisten ikke er Gjenstand for Departementets Afgjørelse ved Voldgift efter § 19 i Landskatteloven af 15de April 1882, da Indtægten af det omhandlede Notebrug ikke antages at kunne henføres blandt de i nævnte Lovs § 17 omhandlede stedbundne Næringer, og Notebruget efter de meddelte Oplysninger heller ikke er et uansvarligt Interessentskab (Lovens § 18).

28 Juni No. 1. **Lov** om Kongeriget Norges Hypothekbank.*) [1])

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 2den Juni dette Aar, saalydende:

§ 1. Kongeriget Norges Hypothekbank har til Formaal at aabne Eiendomsbesiddere Adgang til Laan paa deres Eiendomme.

§ 2. Banken har sit Hovedsæde i Kristiania og Laanekontorer paa de Steder, som af Kongen er eller bliver bestemt.

§ 3. Banken har et Grundfond, der skal tjene til Sikkerhed for Opfyldelsen af dens Forpligtelser. Dette Grundfond tilhører Staten, men kan ikke kræves tilbagebetalt, førend Banken er ophævet og dens Forpligtelser fyldestgjorte. Grundfondet kan forøges ved Tilskud af Staten eller ved Overførsel af Bankens Overskud.

§ 4. Af Grundfondet svarer Banken 4 pCt. i aarlig Rente, der udredes af Bankens Overskud, efterat Renter af dens Gjæld samt Administrationsudgifter er bestridte. Forsaavidt Overskudet for noget Aar ikke kan yde Statskassen fulde 4 pCt. Renter af Grundfondet, dækkes det manglende af Reservefondet. Haves intet saadant, eller magter det ikke den hele Dækning, krediteres Statskassen for det manglende Beløb, der betales, saasnart Overskudet

[1]) Se Oth. Prp. No. 10 og Indst. O. No. VIII for 1887 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 268—326.

*) Bekjendtgj. 29 Juni i Lovt. 1ste Afd. No. 16.

maatte tillade det, dog uden at dette Statskassens Tilgodehavende forrentes. 28 Juni No. 1.

§ 5. Nettoudbyttet af Bankens Virksomhed skal, forsaavidt det ikke af Storthinget bestemmes overført til Grundfondet, anvendes til Dannelse af et Reservefond. Af dette udredes de Renter og paa samme afskrives de Tab, som ikke kan dækkes af Aarets Overskud.

§ 6. Banken kan udstede Obligationer, lydende paa Hjændehaveren, indtil et Beløb, der ikke maa overstige det ottedobbelte af Grundfondets Beløb.

§ 7. Bankens Obligationer skal lyde paa Guldkronemynt. For at blive forbindende for Banken maa de forsynes med Paategning om at være noterede i Finantsdepartementet. Deres Rentefod fastsættes af Bankens Direktion.

§ 8. De Bankobligationer, der hvert Aar udstedes, danner en Serie. Seriens Tilbagebetalingstid, der fastsættes ved Seriens Udstedelse, maa ikke være kortere end 30 og ikke længere end 80 Aar. Tilbagebetalingen foregaar i halvaarlige Terminer paa den Maade, at der hvert Halvaar efter Seriens Udstedelse ved Lodtrækning udtages og efter Opsigelse med 6 Maaneders Varsel indfries den i Tilbagebetalingsplanen fastsatte Andel, der stiger paa den Maade, at Renter og Afdrag tilsammen ved hver Termin udgjør omtrent det samme Beløb. Banken har derhos i ethvert Tilfælde Ret til ved hvilkensomhelst Termin efter 6 Maaneders Varsel at betale større Afdrag eller helt at indfrie Serien.

§ 9. Bortseet fra det Tilfælde, at en Serie indfries i sin Helhed, ansees de Hypothekbankobligationer, hvoraf Indretningen paa anden Maade end ved Indfrielse efter Lodtrækning, saasom ved Gjenkjøb eller Modtagelse i Betaling, atter kommer i Besiddelse, med Hensyn til de i den foregaaende § indeholdte Regler for Amortisationen som om de var anden Eier tilhørende.

§ 10. Den i § 8 omhandlede Lodtrækning skal foretages saa betimelig, at Opsigelsen kan ske til hvert Aars 1ste Januar og 1ste Juli. Lodtrækningerne foregaar i Kristiania i Overvær af Notarius publicus. Opsigelsen foregaar derved, at Udfaldet af Lodtrækningen bekjendtgjøres i Norsk Kundgjørelsestidende samt i de andre offentlige Blade, som af Finantsdepartementet bestemmes. Hjændehaverne eller Eierne af de Obligationer, der udtrækkes, har mod at faa Kapitalen udbetalt at tilbageleevere Obligationerne tilligemed Rentekupons for de tilbagestaaende Renteterminer. Efter Betalingsterminen godtgjøres ingen Renter, og dersom Hjændehaverne af forfaldne Obligationer ikke ved Forfaldstid melder sig til Modtagelse af Kapitalen, bliver denne henstaaende som Depositum hos Hypothekbanken for deres Regning og Resiko.

§ 11. Udbetaling af Renter og Indfrielse af Bankens Obligationer foregaar foruden ved Bankens Hovedsæde og Laanekontorer endvidere ved Norges Banks Afdelinger og Kontorer samt

28 Juni No 1.

hos de af Rigets Oppebørselsbetjente og ved det eller de Handelshuse eller Pengeinstituter i Udlandet, som af Finantsdepartementet efter derom af Direktionen indgivet Forslag bestemmes.

§ 12. Af Bankens Grundfond kan indtil en Fjerdepart anbringes i norske Statsobligationer.

Af Bankens øvrige Midler kan et saa stort Beløb, som Direktionen af Hensyn til Bankens Tarv finder at maatte holde bevægeligt, anbringes ved Diskontering eller andre kortsigtige Udlaan.

§ 13. Med de i foranstaaende § bestemte Undtagelser gjør Banken sine Udlaan mod saadant Pant i faste Eiendomme, som efter de af Kongen givne nærmere Regler ansees betryggende, dog saaledes, at der ikke paa noget Pant kan udlaanes mere end $\frac{2}{3}$ af dets Værdi. Derhos kan Direktionen antage Obligationer, udstedte af Kreditforeninger med solidarisk Panteheftelse, hvis Planer eller Reglementer af Kongen er approberede.

§ 14. Pantelaan maa kun bevilges mod første Prioritet eller mod Prioritet efter Statskassen, Norges Bank eller en offentlig Stiftelse eller efter stedsevarende Afgifter.

§ 15. Bevilgede Pantelaan kan efter Direktionens Valg udbetales i Indretningens egne Obligationer efter den Kurs, Direktionen bestemmer, eller i rede Penge med et saadant Beløb, som Banken efter Obligationernes Kurs uden at blive skadelidende kan taale at give. Renteindtægten af Bankens Reservefond kan anvendes til Udjevning af den Kurs, hvorefter Banken udbetaler sine Pantelaan.

§ 16. Af Pantelaan er Banken berettiget til at betinge sig indtil 5 pCt. aarlige Renter, der erlægges forskudsvis for hvert Halvaar.

§ 17. Det skal i Regelen ikke paalægges Laantagerne at tilbagebetale bevilgede Pantelaan hurtigere end i 40 Aar. Tilbagebetalingen foregaar i halvaarlige Terminer og saaledes, at Renter og Afdrag tilsammen ved hver Termin udgjør omtrent det samme Beløb. Dog forbeholdes Banken Ret til at opsige Kapitalen, i det Hele eller for en Del, af særegne Grunde, saasom at større Afdrag for Indretningens egen Skyld findes fornødne, at Pantet ikke længere befindes at afgive fuld Sikkerhed, eller at Skyldneren viser sig uesterrettelig i at opfylde sine Forpligtelser. Ligeledes skal det være Skyldneren forbeholdt at kunne indbetale større Afdrag end fastsat eller paa en Gang helt at indfri sin Gjæld.

§ 18. Hvis skyldige Renter ikke i rette Tid betales, kan deraf beregnes indtil 5 pCt. i aarlig Rente fra Forfaldsdag, indtil Betaling sker. I Mangel af Betaling til bestemt Tid af Renter og Afdrag af Laan mod Pant i fast Eiendom har Banken Adgang til efter 6 Ugers forud givet Varsel i Norsk Kundgjørelsestidende og paafølgende Kundgjørelse overensstemmende med Lovgivningen om Tvangsauktioner at lade Pantet bortsælge ved offentlig Auktion

uden foregaaende Indkaldelse til Forligskommissionen, Søgsmaal og Dom, hvorhos det skal staa Banken frit for at gjøre Udlæg i Skyldnerens Løsøre paa samme Maade, som om der for det skyldige Beløb havdes forfaldent Kommissionsforlig. 28 Juni No. 1.

§ 19. Naar Tvangsauktion, hvorunder indbefattes Konkursauktion, forlanges over fast Eiendom, skal Auktionsforvalteren undersøge, om den er pantsat til Hypothekbanken og derom afgive Bevidnelse i Auktionsforretningen I Tilfælde skal han derom gjøre Indberetning til Banken saa betimelig, at den kan lade møde ved Auktionen. Attest af Pantebøgerne, som af Auktionsforvaltere forlanges angaaende, hvorvidt Hypothekbanken har Panteret i faste Eiendomme, meddeles uden Betaling og uden Stempelafgift.

§ 20. Hypothekbanken bestyres af en Direktion, bestaaende af 3 Medlemmer, af hvilke 2 vælges af Storthinget og den 3die beskikkes af Kongen, dog ikke som Embedsmand.

Laanekontorer under Hypothekbanken forestaaes af en Administration, bestaaende af 3 Medlemmer, af hvilke ligeledes 2 vælges af Storthinget, og den 3die beskikkes ligeledes af Kongen, dog ikke som Embedsmand.

De af Storthinget valgte Direktører og Administratorer fungerer i 6 Aar; hvert 3die Aars 1ste Januar afgaar Halvdelen; de fratrædende kan vælges paany, og deres Tjeneste regnes da fra den Tid, de sidst blev valgte. Samtidig med Valg af Direktører og Administratorer vælger Storthinget ogsaa 3 Suppleanter for Direktionen og hver Administration. Paa samme Maade beskikker Kongen Suppleanter for de af ham beskikkede Funktionærer.

Bankens Direktører og Administratorer maa ikke antages som Laantagere, Kautionister eller Endossenter for Diskontolaan eller andre kortsigtige Udlaan.

Om Antagelsen af underordnede Tjenestemænd saavel ved Hovedsædet som ved Laanekontorerne gives Forskrifter af Kongen.

Bankens Lønningsregulativ fastsættes af Storthinget.

§ 21. Laanekontorerne har, hvert i sit Distrikt:

a. efter Direktionens Fordeling af Laanemidlerne at bevilge de hos Hypothekbanken ansøgte Laan med Pant i de der beliggende faste Eiendomme;
b. at udbetale bevilgede Laan, hvilket, medmindre Direktionen anderledes bestemmer, maa ske med Penge og i ethvert Tilfælde efter den af Direktionen fastsatte Kurs;
c. at inkassere Renter og Afdrag af Hypothekbankens i Distriktet udestaaende Fordringer og at opsige Fordringer, for hvilke Pantet ikke længere befindes at afgive fuld Sikkerhed, eller hvis Eier viser sig uesterrettelig i at opfylde sine Forpligtelser;
d. efter Direktionens Bestemmelse at besørge Salg eller Tilbagekjøb af Hypothekbankens Obligationer;
e. at udbetale forfaldne Hypothekbankobligationer og Kupons, samt

28 Juni No. 1.

f. forøvrigt at udføre de dem ved Reglement og Direktionens Beslutninger tillagte Forretninger.

§ 22. Direktionen indsender fjerdingaarvis til Finantsdepartementet et Uddrag af Bankens Regnskaber samt ved hvert Aars Udgang en Beretning om Hypothekbankens Virksomhed. Denne Beretning bliver at forelægge Kongen og tilstille hvert Aars Storthing. Halvaarligen offentliggjøres ved Trykken en Oversigt over Indretningens Status.

Bankens Forretningsførsel er undergivet daglig Revision, der anordnes af Finantsdepartementet.

§ 23. De nærmere reglementariske Forskrifter for Bankens Virksomhed gives af Kongen.

§ 24. Nærværende Lov træder i Kraft 1ste Juli 1887. Fra samme Tid ophæves Lovene angaaende Hypothekbanken af 18de September 1851, 12te Oktober 1857, 4de Januar 1860, 12te Mai 1866, 19de April 1879, 15de Juni 1882 og 16de Juni 1885.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

28 Juni No. 2.

Lov om Brændevins Tilvirkning og Omdestillation.*) [1])

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 22de Juni dette Aar, saalydende:

§ 1. Tilvirkning af Brændevin maa alene finde Sted ved Brænderi, der, saaledes som nedenfor nærmere bestemmes, staar under offentlig Kontrol, og mod Erlæggelse af den til enhver Tid paabudne Afgift.

Omdestillation af Brændevin maa ikke foregaa uden i Anlæg, der til saadant Brug er anmeldte for Politiet (jfr. § 30).

§ 2. Kontrolvæsenets egne Tjenestemænd samt Toldvæsenets og Politiets Embeds- og Bestillingsmænd maa ikke enten alene eller i Forening med andre drive Brændevinsbrænding eller befatte sig med Omdestillation af allerede tilvirket Brændevin.

§ 3. Udenfor Brænderier og Destillationsanlæg maa Ingen hos sig have beroende Apparater for Brændevinsbrænding eller Destillation af Brændevin. Dog kan Fabrikanter og Haandværkere have deslige Apparater under Forfærdigelse, Udbedring eller paa Lager. I alle Tilfælde har Enhver, der er eller kommer i Besiddelse af forannævnte Apparater, derom strax at gjøre Anmeldelse

[1]) Se Odth. Prp. 28 og Indst. O. No. 35 for 1887 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Odth. S. 1319—1348 og i Lth. S. 217—227.

*) Bekjendtgj. 29 Juni i Lovt. 1ste Afd. No. 16.

og at finde sig i de Forholdsregler, som maatte blive trufne for at sikre fornøden Kontrol. Brændevinskjedler, Hatte og Hjelme, som uden at tilhøre egentlige Brænderi- og Destillationsanlæg ifølge tidligere Lovgivning henstaar forseglede, skal inden 3 Maaneder, efterat denne Lov er traadt i Kraft, gjøres utjenlige til Brændevinsbrænding og Omdestillation. 28 Juni No. 2.

§ 4. Ved Tilvirkning eller Omdestillation af Brændevin maa ikke benyttes Kjedel eller Apparat, hvis Rumindhold er mindre end 100 Liter.

§ 5. Ved Destillationsanlæg, der ikke er forenet med Brænderi, skal det være forbudt at have Mæske- eller Gjæringsapparater. Hvis Omdestillation agtes foretaget i et Brænderi udenfor den Tid, da det er aabent til Brændevinsbrænding, skal samtlige Mæske- og Gjærekar sættes under Forsegling.

§ 6. Det skal være forbudt at omdestillere andre alkoholiske Vædsker end de, der er beskattede eller fortoldede som Brændevin.

Brændevin, for hvilket efter Tilsætning af andre Stoffe Afgift er bleven eftergivet eller tilbagebetalt, maa ikke ved Destillation eller paa anden Maade fraskilles de tilsatte Stoffe.

§ 7. I Tidsrummet fra 1ste Juli til 14de September, begge Dage iberegnede, maa ingen Brændevinsbrænding foretages. Ligeledes skal det i Brænderierne være forbudt paa Søn- og Helligdage, hvorved i denne Lov forstaaes Døgnet fra Kl. 10 den foregaaende Aften til Kl. 10 om Aftenen paa Søn- eller Helligdagen, at foretage Tilberedning af Mask, Brændevinsbrænding eller Omdestillation af Brændevin.

Afbrændingsapparaterne skal i det nævnte Tidsrum være forseglede.

§ 8. Naar et Brænderi, hvad enten det er anlagt fra Nyt af eller har været Gjenstand for Udbedring, er færdigt til Drift, har Eieren at gjøre Anmeldelse derom. Tages ikke Brænderiet strax i Brug, bliver dets Apparater at forsegle.

§ 9. Ethvert Brændevinsbrænderi skal i Driftstiden være under stadig Kontrol, og intet Afbrændingsapparat maa overlades til Brug, forinden Kontrolbetjeningen er kommen tilstede og i Forbindelse med Aabningsforretningens Bestyrer har fundet alt i behørig Orden.

Til Brug for Kontrolpersonalet er enhver Bruger af Brænderi forpligtet til i eller ved dette at forskaffe et eget med Seng og fornødent Bohave forsynet Værelse og at besørge dettes Renholdelse, Opvarmning og Belysning.

§ 10. Ingen kan gjøre Fordring paa at faa sit Brænderi aabnet til Drift, medmindre han i Byerne 8 Dage og paa Landet 14 Dage, forinden Driften skal begynde, herom har gjort Anmeldelse. Dette gjælder imidlertid ikke om den, der samtidig med Apparaternes Forsegling opgiver, naar han agter at lade samme aabne igjen.

28 Juni No. 2.

Hvis Nogen efter den gjorte Anmeldelse forandrer sin Bestemmelse eller af andre Grunde ikke kommer til at benytte sine Apparater til bestemt Tid, erstatter han de Udgifter, som er foranledigede af, at Kontrolløren er tilkaldt uden at benyttes.

§ 11. Naar Driften i et Brænderi indstilles, hvorom betimelig Anmeldelse maa gjøres, skal Afbrændingsapparaterne forsegles. Forseglingen kan hæves til Foretagelse af fornødne Udbedringer. Forseglet Redskab maa ikke udflyttes af Brænderiet uden forudgaaet Anmeldelse. Forkommer Redskab ved Ulykkestilfælde, skal inden 14 Dage Anmeldelse ske, ledsaget af Oplysning om de stedfundne Omstændigheder.

Ethvert under Forsegling henstaaende Redskab skal en Gang hvert Aar eftersees.

§ 12. Forsegling og Aabning i Anledning af Driftens Standsning paa Søn- og Helligdage foretages af Kontrolløren uden Udgift for Brænderiet.

I andre Tilfælde har Forretningens Bestyrer (fr. § 30) at tilkalde to Vidner, og Brænderiets Eier eller Bruger har da at betale Forretningen med 5 Kroner til dens Bestyrer og 1 Krone til hver af Vidnerne uden Hensyn til Apparaternes Antal.

§ 13. Forretningen indføres paa Stedet i en af Amtmanden autoriseret Protokol og underskrives hver Gang af dens Bestyrer og Vidnerne. Det protokollerede forelæses Brugeren eller den, der paa hans Vegne er tilstede, forat han kan fremsætte sine Indsigelser, om han maatte have noget at indvende mod, hvad der er Protokollen tilført. I samme Protokol antegnes tillige foretaget Eftersyn og indkomne Anmeldelser.

§ 14. Kontrolvæsenets Tjenestemænd og Politiets Embeds- og Bestillingsmænd skal være berettigede til paa enhver Tid, Dag eller Nat, at have uhindret Adgang i Brændevinsbrænderi og Destillationsanlæg, hvorhos Eieren eller Brugeren er forpligtet til at forevise vedkommende Redskaber samt til at yde den fornødne Bistand til Undersøgelsens Fremme.

§ 15. For ethvert Brænderi indrettes og autoriseres egne Protokoller til Brug for Kontrolbetjeningen.

Anføres noget i samme, som kan have Indflydelse paa Brugerens Rettigheder, Pligter eller Byrder, skal Protokollerne forelægges ham eller den, som paa hans Vegne er tilstede, til Erklæring.

§ 16. Bestemmelsen af Brændevinets Mængde skal efter et Tidspunkt, som af Kongen nærmere bliver at fastsætte, foregaa ved Veining. De for Bestemmelsen nødvendige Redskaber anskaffes af Brænderierne efter vedkommende Departements Anordning.

Naar Bestemmelse af Brændevinets Mængde og Styrke har fundet Sted, og Anførsel derom er gjort i Kontrollens Protokol, har Brugeren eller den, der paa hans Vegne har været tilstede

ved Forretningen, ved sin Underskrift i Protokollen at vedtage den tagne Bestemmelse eller at gjøre Indsigelse derimod. 28 Juni No. 2.

Opstaar der Tvist om Brændevinets Styrke, indsendes forseglet Prøve af samme til Departementet, med hvis Afgjørelse det skal have sit Forblivende. Forfalder Brændevinsafgift, inden Departementets Afgjørelse har fundet Sted, bliver den foreløbig at erlægge overensstemmende med Kontrollørens Angivelse af Brændevinets Styrke.

§ 17. I Byerne skal en af Politiets Betjente og paa Landet Lensmanden eller, hvor Forholdene derfor er til Hinder, en anden Mand, som dertil i disses Sted af Øvrigheden antages, være Kontrolløren behjælpelig ved Bestemmelsen af Brændevinets Mængde og Styrke, i hvilken Anledning han mod en Godtgjørelse af Kr. 1,50 for hver Forretning har til en bestemt Tid om Dagen at indfinde sig i Brænderiet.

§ 18. Et Brændevinsbrænderi anses at være i Drift fra Apparaternes Aabning til deres Forsegling. Saa ofte et Brændevinsbrænderi sættes i Drift, bliver Afgift af samme mindst at beregne for et Tidsrum af 15 Døgn og af en Tilvirkning af mindst 750 Liter (efter Vægt 600 Kg.) Alkohol i Gjennemsnit pr. Døgn, om end Driften har været kortere, og Tilvirkningen pr. Døgn har været ringere. Herfra sker kun Undtagelse i det Tilfælde, at et Brænderis Drift ved Ulykkestilfælde standser i to samfulde Døgn eller længere, i hvilket Tilfælde Afgift ikke beregnes for saa mange Døgn eller Dele deraf, hvori Driften af denne Grund har været standset. De under Driften mellemkommende Søn- og Helligdage sættes ud af Betragtning ved Beregningen af den daglige Gjennemsnitstilvirkning.

§ 19. Afgiften for tilvirket Brændevin beregnes efter den af Kontrollen ved Maaling eller Veining samt Gradering fundne Mængde og Styrke af Brændevinet umiddelbart efter sammes Tilvirkning i Brænderiet.

§ 20. Forsaavidt der for noget Slags Materiale maatte bestemmes særskilt Afgift ved dets Anvendelse til Brændevinsbrænding, maa saadant Materiale ikke haves i Brænderiet eller noget dertil hørende Hus eller Indelukke uden at være angivet for Kontrolbetjeningen. Brænderiet skal derimod anvise et særskilt Rum i eller ved Brænderiet, hvor Materialet, efterat dets Mængde er behørig bestemt, skal henlægges under Kontrolvæsenets Laas indtil dets Anvendelse. Afgiften forfalder til Betaling den sidste Dag i den første Maaned efter den, hvori Materialet er anvendt. Imidlertid maa der være stillet saadan Sikkerhed for Afgiftens Erlæggelse, som af vedkommende Departement er godkjendt. Afgiften inddrives ved Udpantning.

§ 21. Ethvert Brænderi skal anvise et lige ved Brænderiet liggende Lokale, hvor afgiftspligtigt Brændevin kan henlægges under

28 Juni No. 2. det Offentliges Laas eller Segl. Brændevinet skal kunne henligge paa saadant Oplag med uopkrævet Afgift indtil Udgangen af April i den følgende Brændetermin.

§ 22. Naar Eieren kræver Brændevin stillet til Raadighed, maa forinden Udleverelsen Afgiften enten godtgjøres at være erlagt, eller et Parti frigjort indenlandsk Brændevin med en tilsvarende Mængde Alkohol være henlagt paa Oplag istedet eller Sikkerhed, som af Departementet er godkjendt, være stillet for Afgiftsbeløbet, i hvilket sidste Tilfælde der tilstaaes Udsættelse med Betalingen indtil den sidste Dag i den anden Maaned efter den, hvori Brændevinet stilles til Eierens Raadighed, dog i intet Tilfælde længere end til Udgangen af April i næste Brændetermin.

Frigjort Brændevin, der i Henhold til denne Paragraf henlægges paa Oplag, ansees med Hensyn til Afgiftspligt i alle Dele som trædende i Stedet for det udtagne Brændevin.

§ 23. Fra den Tid, Veining er indført til Bestemmelse af Brændevinets Mængde, skal Brændevin med Forpligtelsen til at svare den beregnede Afgift deraf kunne overføres fra et til et andet Brænderis Oplag.

Fra samme Tid skal ogsaa enhver Destillationsforretning være berettiget til at oprette Oplag, til hvilket Brændevin fra Brænderiernes Oplag paa lige Maade kan overføres, og hvor det kan blive henliggende i saa lang Tid, som det kunde henligge paa Brænderiets Oplag. Forinden Brændevin udleveres fra en Destillations Oplag, maa den pligtige Afgift være erlagt eller Sikkerhed som af Departementet godkjendt være stillet for Afgiftsbeløbet, i hvilket Tilfælde tilstaaes saadan Udsættelse med Betalingen, som i § 22 bestemt.

§ 24. Udleverelse fra Oplaget til Eierens Raadighed kan alene kræves af hele Fustager i samme Tilstand, hvori de indlagdes, og af faste Beholdere i ikke mindre Mængde end 1250 Liter (1000 Kg.) Alkohol.

Overførsel fra et Oplag til et andet skal ikke kunne foregaa i mindre Mængder end 2000 Kg. Alkohol.

De nærmere Bestemmelser, som maatte fornødiges angaaende Oplagenes Indretning og Brændevins Indlæggelse paa og Udtagelse fra Oplag samt Overførsel fra et Oplag til et andet, gives af Departementet.

§ 25. Brændevin kan med Jagttagelse af de nærmere Forskrifter, som Departementet bestemmer, fra Oplag udføres til Udlandet med den Virkning, at den beregnede Afgift deraf forbliver uopkrævet.

§ 26. I alt under det Offentliges Laas eller Segl oplagt Brændevin samt i de Kar, hvori samme henligger, tilkommer der Staten Panteret. Dersom Brændevinet tilintetgjøres ved Ulykkes-

tilfælde, bortfalder Afgiften for et saa stort Kvantum Brændevin, som bevislig er tilintetgjort. 28 Juni No. 2.

§ 27. Hvis Afgiften ikke ved Forfaldstid er betalt, bliver det Brænderi eller Destillationsanlæg, fra hvilket Afgiften skyldes, at standse og Apparaterne at forsegle, indtil Betaling sker. Forseglingsforretningen betales af den Afgiftspligtige, hvorhos denne fra Forfaldstid, indtil Betaling sker, har at erlægge 1 Procent maanedlig Rente af det skyldige Beløb. Afgiften og Renten indbrives ved Udpantning.

Maa Staten søge Afgiften fyldestgjort ved Tvangsauktion, vedvarer Anlæggets Standsning og Rentens Løb indtil Udløbet af den for Kjøberne ved Auktionen fastsatte Betalingstid. Udebliver disse med Betaling, har de ligeledes at svare 1 Procent maanedlig Rente til Statskassen.

§ 28. Tilsynet med Oplag, der ligger umiddelbart ved Brænderi, bliver under dettes Drift at føre af den almindelige ved Brænderiet tilforordnede Kontrolbetjening uden særskilt Udgift for Brænderiet. For den Tid, hvori Driften er indstillet, samt ligeledes for Oplag, der ikke ligger ved Brænderi, bestemmer Departementet, af hvem Tilsynet skal føres, og hvilken Godtgjørelse Eieren derfor har at udrede.

§ 29. De Bestemmelser, som maatte ansees fornødne med Hensyn til Brændevinsbrænderiers Indretning og Drift, gives af Kongen.

§ 30. Alle Anmeldelser ifølge denne Lov sker i Kjøbstad og Ladested til den Embedsmand, hvem Politiets Bestyrelse er overdraget. Paa Landet og i Ladested, hvor ingen Politiembedsmand bor, sker Anmeldelse til Lensmanden.

De her nævnte Embeds- og Bestillingsmænd har hver i sit Distrikt at træffe de Forføininger, hvortil Anmeldelserne give Anledning, deriblandt at bestyre Forretningen ved Brændevinsapparaters Forsegling og Aabning og foretage de aarlige Eftersyn af forseglede Apparater.

Politiets Embeds- og Bestillingsmænd har i det Hele at føre Tilsyn med denne Lovs Overholdelse og at anmelde enhver dem bekjendt Overtrædelse deraf snareste muligt, idetmindste inden 24 Timer i Kjøbstæderne og 8 Dage paa Landet.

De skal derhos være pligtige til, naarsomhelst det forlanges, at være Kontrollørerne behjælpelige under Udførelsen af deres Hverv.

§ 31. Den, som ulovlig foretager Brændevinsbrænding eller Omdestillation, ansees med Bøder fra 50 til 1 000 Kroner og i Gjentagelsestilfælde med Bøder fra 100 til 2 000 Kroner eller Fængsel.

§ 32. Den, som til Besvigelse af Brændevinsafgiften benytter Brændevinsapparat, hvori der er anbragt lønlige Aabninger

28 Juni No. 2.

eller Afløb, eller paa nogen Maade bevirker, at nogen Del af det under et Brænderis angivne Drift vundne Produkt ikke bliver beskattet, eller ulovlig bryder Segl eller aabner eller borttager Laas, ansees med Fængsel eller Strafarbeide i femte Grad.

§ 33. Foruden at underkastes den i § 31 nævnte Straf erlægger derhos den, der har foretaget ulovlig Brændevinsbrænding, det dobbelte af den forsvegne Afgift og i Gjentagelsestilfælde det firedobbelte.

Har den ulovlige Tilvirkning været udført i Smug, det vil sige, uden Angivelse af Apparaternes Benyttelse, saa beregnes den forsvegne Afgift efter, hvad der ved Skjøn antages med Apparatet at kunne tilvirkes daglig, i Forbindelse med det Antal Døgn, hvori Smugbrændingen har fundet Sted.

Kan Tidsrummet ikke oplyses, bliver det mindst at ansætte til 15 Døgn.

Foranstaaende Bestemmelser bliver ogsaa at anvende, naar Besvigelsen er skeet ved Brændevins hemmelige Bortledelse eller ved anden svigagtig Færd, medens Brænderiet efter Angivelse er under Drift, dog med den Forskjel, at den besvegne Afgift bestemmes ikke efter Brænderiets hele daglige Produktion, men efter hvad der ved Skjøn antages daglig at være hemmelig bortledet.

Den, under hvis Ansvar et Brændevinsapparat henstaar forseglet eller aflaaset, formodes dermed at have brændt ulovlig, naar Seglet eller Laasen befindes brudt, og ligeledes enhver, der findes i Besiddelse af forbudne eller uanmeldte Apparater.

§ 34. Den, som giver eller tilbyder Gaver til Kontrolbetjent, med hvem han ifølge Bestemmelsen i denne Lov har at gjøre, straffes med Bøder fra 50 til 500 Kroner.

§ 35. Med Bøder fra 50 til 500 Kroner straffes Forseelser mod denne Lov, der ei med særlig Straf er belagte.

Ulovlig Besiddelse af Apparater medfører derhos disses Konfiskation.

§ 36. Naar Paatale for Overtrædelse af denne Lov finder Sted, svarer Husbonde for Hustrus, Børns og Tjenestefolks, Eier for Brugers samt Eier og Bruger for de ved deres Bedrift ansatte Personers Handlinger, hvad Pengeansvar angaar, medmindre det af de forhaandenværende Omstændigheder kan skjønnes, at det paatalte er skeet mod deres Vidende og Vilje. For Eiers Ansvar tilkommer Staten 1ste Prioritets Panteret i Anlæg og Apparater.

§ 37. Overtrædelser af denne Lov bliver, forsaavidt de ikke medfører anden Straf end Bøder og Konfiskation, at paatale ved Politiret.

Bøderne og det, der forbrydes, tilfalder Statskassen.

§ 38. Politimesteren eller Lensmanden har at sørge for, at der paa ethvert Brænderi, Destillationsanlæg og Oplag paa et passende Sted findes opslaaet en Plakat, som indeholder denne

Lovs vigtigste Bestemmelser om Eiers eller Brugers Forpligtelser og Ansvar. 28 Juni No. 2.

§ 39. Denne Lov træder i Kraft fra 1ste Juli dette Aar, fra hvilken Tid følgende ældre Love ophæves:

Lov af 17de August 1848 angaaende Brændevins Tilvirkning og Omdestillation.

Lov af 14de August 1851, indeholdende Forandringer i og Tillæg til Loven om Brændevins Tilvirkning og Omdestillation af 17de August 1848.

Lov af 5te Juni 1858, indeholdende Forandring i Tiden for Brændevinsafgiftens Erlæggelse m. V.

Lov af 4de Mai 1872 angaaende Forandring i Lovene af 17de August 1848 og 6te Marts 1863 om Brændevins Tilvirkning og Omdestillation.

Lov af 11te April 1874, indeholdende Forandring i Lov af 5te Juni 1858 om Tiden for Brændevinsafgiftens Erlæggelse m. V.

Lov af 27de April 1878 om Indskrænkning af den Tid, i hvilken Brændevinsbrænden er forbudt,

saavelsom alle øvrige Bestemmelser, der maatte staa i Strid med nærværende Lov.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Lov om Forandringer i og Tillæg til Lov om Toldvæsenet af 20de September 1845.*) [1] 28 Juni No. 3.

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 27de Juni dette Aar, saalydende:

§ 1. Enhver, som vil udskibe Trælast, for hvilken der er bestemt Udførselstold, skal, forsaavidt gjældende Tarifbestemmelser ikke hjemle Fritagelse [2]), forinden den specielle Angivelse paa Forlangende fremlægge Konossement over Ladningen eller, saafremt saadant ikke maatte være udstedt eller maatte befindes ikke at indeholde de for Beregning af Kubikindholdet fornødne Opgaver over Stykketal og Dimensioner, et andet Dokument, indeholdende saadanne Opgaver i metrisk eller engelsk Maal.

§ 2. Denne Lov træder i Kraft fra 1ste Juli 1887.

Fra samme Tid ophæves § 41 i Lov om Toldvæsenet af 20de September 1845 samt samme Lovs § 43 Litr. b, forsaavidt angaar den der gjorte Undtagelse med Hensyn til Trælast, der ud-

[1]) Se Oth. Prp. No. 11 og Indst. O. No. 52 for 1887 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 1585—1586.

[2]) Jfr. Res. 24 Juni 1887, B. i. f.

*) Bekjendtgj. 29 Juni i Lovt. 1ste Afd. No. 16.

28 Juni No. 3. gaar i hele Ladninger, og § 48, sidste Passus, forsaavidt angaar Fartøier, der efter Angivelse ere pligtige at betale Trælasttold for fuldt Skib.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

28 Juni. **Kongelig Kundgjørelse** angaaende Skatter og Afgifter, der udenfor Told-, Brændevins- og Maltafgifterne skulle svares til Statskassen i Budgetaaret fra 1ste Juli 1887 til 1ste Juli 1888. *) [1])

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: Saasom Storthinget under 24de Juni dette Aar har fattet Beslutning angaaende Skatter og Afgifter, der udenfor Toldafgifterne samt Brændevins- og Maltafgiften skal svares til Statskassen i Budgetaaret fra 1ste Juli 1887 til 1ste Juli 1888, hvorefter hine Skatter og Afgifter skal erlægges efter nedenstaaende Forskrifter:

I.

Fra 1ste Juli 1887 til 1ste Juli 1888 skulle følgende Skatter og Afgifter erlægges til Statskassen:

— — (overensstemmende med den tidligere gjældende Skattebeslutning; se Lovsamlingen for 1886, S. 443—444) — —.

II.

Fra 1ste Juli 1887 til 1ste Juli 1888 skal Afgift til Statskassen af Stempelpapir og Stempelmærker erlægges efter nedenstaaende Tarif: — — (overensstemmende med den tidligere gjældende Tarif; se Lovsamlingen for 1886, S. 444—447) — —.

[1]) Se Sth. Prp. No. 7 og 11 og Indst. S. No. 162 og 163 for 1887.

28 Juni. **Kongelig Kundgjørelse** angaaende Afgifter af Malt- og Brændevinstilvirkning, som fra 1ste Juli 1887 skulle erlægges til Statskassen. *) [1])

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: Saasom Storthinget under 24de Juni dette Aar har fattet følgende Beslutning:

Fra 1ste Juli 1887 skal til Statskassen erlægges:

A. Afgift af Malttilvirkning efter følgende Regler:

1. Afgiften erlægges af Korn, der sættes i Støb for at tilberedes til Malt, med 17,1 — sytten en Tiendedel — Øre af hvert Kilogram Korn.
2. Som Godtgjørelse for erlagt Maltafgift tilstaaes 6,6 — sex og sex Tiendedele — Øre for hver Liter Øl, som i Mængder paa 4 Hektoliter eller derover udføres til Udlandet.

[1]) Se Sth. Prp. No. 6 og Indst. S. No. 149 for 1887 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 1108—1109.

*) Bekjendtgj. 29 Juni i Lovt. 1ste Afd. No. 16.

B. Afgift af Brændevinstilvirkning efter følgende Regler: 28 Juni.

1. Afgiften erlægges af det ved Afbrænding af enhver afgjæret Vædske udvundne Brændevin med 67,4 — sexti syv og fire Tiendedele — Øre for hver Liter, beregnet til 50 pCt. Alkoholstyrke, udmaalt efter den af Kongen til enhver Tid autoriserede Brændevinsprøver, hvilken Afgift ogsaa bliver at erlægge af den udvundne Læk (det ved Afbrænding vundne svage, urene Brændevin, eller de saakaldte For- og Efterdraaber), medmindre den enten paa en efter Kontrolpersonalets Skjøn betryggende Maade gjøres utjenlig til Omdestillation eller den til fornyet Afdestillering og Beskatning af det derved vundne Destillat bringes tilbage paa det i Brænderiet værende Afbrændingsredskab, enten umiddelbart eller ved at opblandes i mindst tre Gange saa meget af det til Afbrænding bestemte Materiale.
2. I foranstaaende Afgift tilstaaes for hver Liter Brændevin af den anførte Styrke følgende Kortning:
   a. Som Godtgjørelse for Afgift af det medgaaede Malt 5,3 — fem og tre Tiendedele — Øre, forsaavidt Brændevinet er tilvirket udelukkende af Korn og Poteter og 1,3 — en og tre Tiendedele — Øre, forsaavidt der ved Tilvirkningen er anvendt andre Materialier.
   b. Som Godtgjørelse for Svinding efter Graderingen 5,6 — fem og sex Tiendedele — Øre. Den sidstnævnte Godtgjørelse tilstaaes dog kun, naar den Skattepligtige lader Maalingen og Graderingen foretage inden 30 Timer fra den Tid, da der gjennem Ledningsrøret er aabnet Forbindelse mellem Afbrændingsredskaberne og den Beholder, hvori Brændevinet er optaget. I disse tredive Timer medregnes ikke den Tid, i hvilken Brændevinstilvirkningen paa Grund af Loven af 14de August 1851 § 1 maa standse.
3. Naar norsk Brændevin i Partier paa 4 — fire — Hektoliter eller derover og med Jagttagelse af de nærmere Forskrifter med Hensyn til Kontrollen, som vedkommende Regjeringsdepartement bestemmer, udføres til Udlandet, bliver den erlagte Produktionsafgift at tilbagebetale for renset Brændevin med 67,4 — sexti syv og fire Tiendedele — Øre og for urenset Brændevin med 65,3 — sexti fem og tre Tiendedele — Øre pr. Liter (Normalstyrke). For at Brændevin skal ansees som renset, maa det paa saadan Maade, som af vedkommende Regjeringsdepartement nærmere bestemmes, godtgjøres, at det efter Skattelægningen har undergaaet en fuldstændig Rensningsproces med Omdestillation.
4. Naar indenlandsk Brændevin for at anvendes til teknisk Brug gjøres utjenligt til at kunne tilberedes til Drik, kan vedkom-

28 Juni. mende Regjeringsdepartement tillade, at den erlagte Produktionsafgift tilbagebetales med de under foregaaende Nummer bestemte Satser.

Ligeledes kan den erlagte Afgift tilbagebetales med de samme Satser, naar indenlandsk Brændevin under Jagttagelse af de Forskrifter, som af Departementet fastsættes, afhændes til Universitetet for at benyttes til videnskabelig Brug.

Saa ville Vi herved naadigst befale denne Storthingets Beslutning bragt i Udøvelse.

28 Juni. **Kongelig Kundgjørelse** angaaende Afgift til Statskassen af Mais og Durrha, som anvendes til Brændevinstilvirkning, fra 1ste Juli 1887.*) [1])

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: Saasom Storthinget under 24de Juni dette Aar har fattet følgende Beslutning:

Af Mais, som anvendes til Brændevinstilvirkning, skal der fra 1ste Juli 1887 erlægges en Afgift af 3 — tre — Øre pr. kg.

Naar et til den forbrugte Mais svarende Kvantum Brændevin, beregnet efter et Udbytte af 0,75 l. Brændevin af 50 pCt. Styrke af 1 kg. Mais, udføres til Udlandet inden 30te April i den første Tilvirkningstermin efter den, i hvilken Maisen er anvendt, bliver efter vedkommende Regjeringsdepartements nærmere Bestemmelse den erlagte Afgift at godtgjøre med 4 — fire — Øre pr. l.

Af Durrha, der anvendes til Brændevinstilvirkning, skal paa samme Maade, beregnet efter et Udbytte af 0,60 l. Brændevin af 50 pCt. Styrke af 1 kg., erlægges en Afgift af 2,4 — to og fire Tiendedele — Øre pr. kg. og ved Udførsel godtgjøres 4 — fire — Øre pr. l.

Saa ville Vi herved naadigst befale denne Storthingets Beslutning bragt i Udøvelse.

[1]) Se Sth. Prp. No. 53 og Indst. S. No. 148 for 1887 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 1106—1108.

28 Juni. **Kongelig Resolution,** hvorved Storthingets Beslutning af 8de Juni 1887 angaaende Udgifts- og Indtægtsbudget for de Landmilitæretaten vedrørende Administrationsgrene i Tidsrummet fra 1ste Juli 1887 til 30te Juni 1888 [1]) befales tagen tilfølge.

Under de tilfølgetagne Beslutninger er bl. a. indbefattet følgende: Ved Felttøimester-Expeditionen er der bevilget Lønning for en ny Kopistpost med Kr. 1500,00 aarlig.

[1]) Se Indst. S. V. for 1887 og Sth.tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 909—937.

*) Bekjendtgj. 29 Juni i Lovt. 1ste Afd. No. 16.

Ved Kavaleriet er den tidligere planmæssige Styrke af nationale Ser- 28 Juni.
genter forhøiet fra 4 til 5 (hvoraf 1 Berider) pr. Eskadron.
For Generalstabens Sekretær, der tidligere oppebærer Alderstillæg med Kr. 400,00 efter 10 Aars Tjenestetid i Stillingen, er der bevilget et yderligere Tillæg af Kr. 200,00 efter 15 Aars Tjeneste.
For Assistenten ved Felttøimester-Expeditionen er der bevilget Alderstillæg med Kr. 200,00 aarlig efter 5 Aars Tjeneste i Stillingen.
For Assistent ved Kristianina Distriktskommissions Kontor, Lundh, er det tidligere tilstaaede personlige Tillæg, Kr. 150,00 aarlig, forhøiet til Kr. 400,00 aarlig.
For Musikinstruktør ved 2den Brigades Depotafdeling, O. Olsen, er der bevilget et personligt Tillæg, stort Kr. 720,00 aarlig.
Til en Lærer i Hornmusik ved Krigsskolen (ny Post) er opført en aarlig Aflønning af Kr. 400,00.
Antallet af gifte Underofficerer ved Gardekompaniet, for hvilke der beregnes et Tillæg af Kr. 150.00 aarlig til den tidligere Kvartergodtgjørelse, er forhøiet fra 3 til 4.
Samtlige nationale Underkvartermestere er forudsat tilstaaet Kvartergodtgjørelse efter de for Garnisoner udenfor Kristiania regulerede Satser og beregnet pr. Maaned, uden Hensyn til, om Vedkommende uafbrudt eller alene i en Del af dette Tidsrum har været kaldet til Tjeneste, medens nævnte forhøiede Kvartergodtgjørelse tidligere alene tilstodes nævnte Funktionærer under Tjenestgjøring ved Bataillonskontor eller Depot og derhos kun, forsaavidt de pligtede at bo i eller ved By.
For Kirketjener ved Garnisonskirken i Kristiania, M. Andersen, er der bevilget et personligt Lønstillæg, stort Kr. 200,00 aarlig.
Den til Befæstningsarbeiderne paa Oscarsborg kommanderede Ingeniørløitnant er tilstaaet et Alderstillæg af Kr. 120,00 maanedlig.

Kongelig Resolution, [1]) hvorved befales tagne tilfølge efter- 28 Juni.
staaende af Storthinget under 23de Mai 1887 fattede Beslutninger:

Post 1.

For Postexpeditørbestillingen i Hammerfest, efterat denne er adskilt fra Tellegrafexpedition, bevilges som Gage Kr. 3600,00 aarlig, deri iberegnet Udgifterne til Kontorhold og Brevombæring.

Post 2.

For Postexpeditionen i Lillehammer, naar denne gjøres til Omkarteringskontor og Hovedkontor for Gudbrandsdalen, bevilges en Gage af Kr. 5500,00 aarlig, deri iberegnet Udgifter til Kontorhold og Brevombæring.

Post 3.

Følgende aarlige Lønstillæg bevilges:
For Postmesteren i Fredrikshald . . . . . Kr. 500,00

[1]) Se Sth. Prp. No. 8 og 36 og Indst. S No. 97 for 1887.

28 Juni. For Poſtmeſteren i Laurvik . . . . . Kr. 500,00
= Poſtexpeditoren i Sandefjord . . . . . „ 500,00
= — i Haugeſund . . . . . „ 300,00

Poſt 4.

Nedenſtaaende Lønstillæg bevilges for efternævnte Poſtaabnerier:

Under Aalesunds Poſtkontor:

For Poſtaabneren i Herø . . . . . Kr. 40,00 aarlig
= — i Volden . . . . . „ 40,00 —

Under Bergens Poſtkontor:

For Poſtaabneren i Arne . . . . . Kr. 40,00 aarlig
= — i Borgund . . . . . „ 40,00 —
= — i Bøgſtad . . . . . „ 20,00 —
= — i Dale i Holmedal . . . „ 80,00 —
= — i Faleide . . . . . „ 40,00 —
= — i Fane . . . . . „ 48,00 —
= — i Hosanger . . . . . „ 40,00 —
= — i Lindaas . . . . . „ 20,00 —
= — i Lærdal . . . . . „ 200,00 —
= — i Skonevik . . . . . „ 100,00 —
= — i Sogndal . . . . . „ 100,00 —

Under Bodø Poſtkontor:

For Poſtaabneren i Hemnæs . . . . . Kr. 100,00 aarlig
= — i Leinæs . . . . . „ 45,00 —
= — i Mo . . . . . „ 80,00 —
= — i Saltdalen . . . . . „ 140,00 —
= — i Vikholmen . . . . . „ 200,00 —

Under Drammens Poſtkontor:

For Poſtaabneren i Holmsbo . . . . . Kr. 40,00 aarlig
= — i Krøderen . . . . . „ 160,00 —
= — i Snarum . . . . . „ 40,00 —
= — i Vikerſund . . . . . „ 200,00 —

Under Fredrikshalds Poſtkontor:

For Poſtaabneren i Tiſtedalen . . . . . Kr. 96,00 aarlig

Under Hamars Poſtkontor:

For Poſtaabneren i Diſet . . . . . Kr. 48,00 aarlig
= — i Hodalen . . . . . „ 20,00 —
= — i Holøien . . . . . „ 32,00 —
= — i Narbuvold . . . . . „ 40,00 —
= — i Narjord . . . . . „ 32,00 —
= — i Sollien . . . . . „ 24,00 —
= — i Tuſſingdalen . . . . „ 32,00 —
= — i Tonſet . . . . . „ 180,00 —
= — i Undſet . . . . . „ 30,00 —

For Postaabneren i	Øksna	Kr.	48,00	aarlig	28 Juni.
" —	i Øverfjødalen	„	32,00	—	

Under Hammerfest Postexpedition:

For Postaabneren i	Ingø	Kr.	32,00	aarlig	
" —	i Kvalsund	„	16,00	—	

Under Holmestrands Postkontor:

For Postaabneren i	Vivestad	Kr.	20,00	aarlig	

Under Hønefos Postexpedition:

For Postaabneren i	Hedalen	Kr.	16,00	aarlig	
" —	i Nordtorpen	„	40,00	—	
" —	i Skjærdalen	„	48,00	—	
" —	i Vestre Slidre	„	64,00	—	

Under Kristiania Postkontor:

For Postaabneren i	Faaberg	Kr.	40,00	aarlig	
" —	i Heggedal	„	80,00	—	
" —	i Høvig	„	120,00	—	
" —	i Kvikne—Skabo	„	32,00	—	
" —	i Lian	„	80,00	—	
" —	i Sæterstøen	„	80,00	—	
" —	i Trøtten	„	40,00	—	

Under Kristiansands Postkontor:

For Postaabneren i	Bakke	Kr.	36,00	aarlig	
" —	i Løvdal	„	28,00	—	

Under Kristiansunds Postkontor:

For Postaabneren i	Sundalen	Kr.	20,00	aarlig	

Under Molde Postexpedition:

For Postaabneren i	Rødven	Kr.	64,00	aarlig	

Under Moss Postkontor:

For Postaabneren i	Askim	Kr.	80,00	aarlig	
" —	i Spydeberg	„	100,00	—	

Under Namsos Postkontor:

For Postaabneren i	Grong	„	136,00	aarlig	
" —	i Nordvigen	„	24,00	—	
" —	i Sannæssjøen	„	200,00	—	

Under Stavanger Postkontor:

For Postaabneren i	Helleland	Kr.	24,00	aarlig	
" —	i Moi	„	40,00	—	
" —	i Sand	„	100,00	—	
" —	i Sandnæs	„	200,00	—	
" —	i Skjoldestrømmen	„	48,00	—	
" —	i Thime	„	40,00	—	
" —	i Tysvær	„	24,00	—	

28 Juni. Under Stenkjærs Postexpedition:

For Postaabneren i Beitstaden	Kr.	80,00	aarlig
= — i Klingensundet	„	50,00	—
= — i Snaasen	„	79,00	—

Under Svolværs Postexpedition:

For Postaabneren i Bø	Kr.	120,00	aarlig
= — i Henningsvær	„	400,00	—
= — i Risøhavn	„	40,00	—

Under Tromsø Postkontor:

For Postaabneren i Giboſtad	Kr.	100,00	aarlig
= — i Havnæs	„	20,00	—

Under Trondhjems Postkontor:

For Postaabneren i Beian	Kr.	120,00	aarlig
= — i Hovind	„	56,00	—
= — i Inderøen	„	80,00	—
= — i Malvik	„	20,00	—
= — i Syd-Krogø	„	80,00	—
= — i Ytterøen	„	100,00	—

Under Tønsbergs Postkontor:

For Postaabneren i Sem	Kr.	64,00	—
= — i Stokke	„	120,00	—

Post 5.

Som aarligt Lønstillæg for Postmesteren i Stavanger bevilges Kr. 800,00.

Post 6.

a. For efternævnte Postaabnere bevilges følgende nye Lønninger:

1. ved Næssets Postaabneri	Kr.	50,00	aarlig
2. — søndre Osens Postaabneri (søndre Østerdalen)	„	20,00	—
3. — Østby Postaabneri	„	100,00	—
4. — Nordsinnens —	„	100,00	—
5. — Østtorpens —	„	100,00	—
6. — Røn —	„	40,00	—
7. — Bæverdalens —	„	40,00	—
8. — Vrængen —	„	150,00	—
9. — Nevlunghavn —	„	50,00	—
10. — Juxebø —	„	50,00	—
11. — Farvoldens —	„	50,00	—
12. — Eidsborg —	„	40,00	—
13. — Lande i Aardal —	„	40,00	—
14. — Mosterø —	„	20,00	—
15. — Utsire —	„	100,00	—
16. — Røvær —	„	50,00	—
17. — Sveen —	„	32,00	—

18.	ved Skare Postaabneri	Kr.	48,00	aarlig	28 Juni.
19.	— Strudshavn —	„	60,00	—	
20.	— Østefjordens —	„	20,00	—	
21.	— Sæters —	„	80,00	—	
22.	— Kvenværs —	„	30,00	—	
23.	— Raakvaags —	„	50,00	—	
24.	— Selbek —	„	72,00	—	
25.	— Osen (Fosen) —	„	32,00	—	
26.	— Helgaadalen —	„	50,00	—	
27.	— Rørviks —	„	26,00	—	
28.	— Buø —	„	50,00	—	

b. Som Lønstillæg for Postaabneren ved det nuværende Osens Postaabneri (søndre Østerdalen) bevilges Kr. 24,00 aarlig.

c. For efternævnte Postaabnere bevilges følgende nedsatte Lønninger istedetfor de for dem tidligere regulerede Gager:

1. Postaabneren ved Torpens Postaabneri Kr. 80,00 aarlig
2. — — Surendals — „ 240,00 —

Kongelig Resolution, hvorved de af Storthinget under 19de Februar og 25de Mai 1887 fattede Beslutninger vedkommende det Nordlandske Kirke- og Skolefonds Budget for Budgetaaret fra 1ste Juli 1887 til 30te Juni 1888[1]) befales tagne tilfølge. 28 Juni.

Ved disse Beslutninger er bl. a. bevilget efternævnte aarlige Lønstillæg til Præsterne i følgende Sognekald:

Altens	Sognekald	Kr.	200,00
Balsfjordens	Do.	„	500,00
Beierens	Do.	„	200,00
Bindalens	Do.	„	200,00
Bjarkø (tidligere kaldet Sands)	Sognekald . . .	„	200,00
Hatfjelddalens	Do.	„	400,00
Karasjoks	Do.	„	200,00
Karlsø	Do.	„	400,00
Kautokeino	Do.	„	500,00
Kistrands	Do.	„	300,00
Lebesby	Do.	„	350,00
Loppens	Do.	„	200,00
Lurø	Do.	„	200,00
Maasø	Do.	„	200,00
Næsseby	Do.	„	200,00
Sydvarangers	Do.	„	200,00
Talviks	Do.	„	200,00
Tanens	Do.	„	200,00
Tysfjordens	Do.	„	200,00

[1]) Se Sth. Prp. No. 3 og Indst. S No. 23 for 1887 jfr. Sth.tid. for f. A., Forh. i Sth. S. 33.

28 Juni. Velfjordens Sognekald . . . . . Kr. 200.00
Værø Do. . . . . „ 200.00

Derhos er det bestemt, at det Velfjordens Herred paahvilende Lønningsbidrag til Sognepræsten i Velfjorden, Kr. 200,00, indtil Storthinget anderledes bestemmer, skal udredes af det Nordlandske Kirke- og Skolefond.

28 Juni. **Kongelig Resolution**, hvorved følgende af Storthinget under 11te Juni 1887 fattede Beslutning[1]): „Til Dækkelse af Udgifterne ved fortsat Udgivelse af en Politi-Tidende bevilges for Budgetterminen 1ste Juli 1887 til 30te Juni 1888 et Beløb af indtil Kr. 5000,00." — befales tagen tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 50 og Indst. S No. 120 for 1887 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 1014 — 1016. Jfr. Ref. 17 Juni og 6 Septbr. og Cirk. 11 Septbr. 1887.

28 Juni. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det ved afdøde Stiftsoverretsassessor Haagen A. M. Krogs Testamente af 4de Juni 1863, Post 1 og 2, oprettede Legat til Bedste for Understøttelsesselskabet for Husarme i Kristiania samt paa de for dette Legat udfærdigede Statuter.

28 Juni. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Approbation paa de af Sparbo og Egge Sparebanks Forstanderraad i Møde den 4de April 1887 vedtagne Forandringer i §§ 8 og 17 af Bankens ved Høieste Resolution af 18de April 1873 bifaldte Plan.

30 Juni. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementets Marineafdeling til Generalkrigskommissæren, hvori Departementet med denne erklærer sig enigt i, at ligesom den Adgang, der ved Departementets Skrivelse til Generalkrigskommissariatet af 16de Juli 1851 er antaget at staa en Skipper aaben til at mønstre paa et andet Sted end det, hvorfra Fartøiet afgaar til Udlandet, er betinget af, at han der (paa det andet Sted) fremstiller Fartøiets hele Besætning samtidig, saaledes har det formentlig ogsaa været Forudsætningen, at den mønstrede Besætning underet skulde affendes til Fartøiet.

1 Juli. No. 1. **Lov** indeholdende Tillæg til Lov om Kvarantænevæsenet af 12te Juli 1848.*)[1])

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 25de Juni dette Aar, saalydende:

§ 1. Fra Land, hvor Kolera er udbrudt, eller hvor ikke betryggende Forholdsregler træffes mod Koleraſmittes Indbringelse

[1]) Se Oth. Prp. No. 24 og Indst. O No. 22 for 1887. Jfr. foruden Loven af 1848 ogsaa L. 17 Juni 1880 og L. 20 Mai 1882 § 8.

*) Bekjendtgj. 4 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 19.

ved Gjenstande af nedennævnte Art, kan Kongen forbyde Indførsel her til Riget af brugt Linned, brugte Klædningsstykker og brugte Sengklæder, Klude og Filler, brugt Vat, Haar og Kradsuld. Forbudet skal dog ikke gjælde Linned og Beklædningsgjenstande, som Nogen fører med sig til eget Brug, hvorimod saadant Reisegods kan paabydes renset under offentligt Tilsyn paa den Maade, som af vedkommende Regjeringsdepartement bestemmes. 1 Juli. No. 1.

§ 2. Overtrædelse af Anordning, der af Kongen er givet i Henhold til denne Lov, bliver at straffe efter Lov af 12te Juli 1848 § 21. Derhos skal Gjenstande, som i Strid med saadan Anordning forsøges indførte eller ere blevne indførte, forbrydes til Fordel for Statskassen, forsaavidt de ikke blive at tilintetgjøre.

Paatalen er politiretslig.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Lov om Indskrænkning i Adgangen til at slippe Hingste, Tyre og Springvædre paa fælles Beite.*) [1] 1 Juli. No. 2.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 25de Juni dette Aar, saalydende:

§ 1. Herredsstyrelsen kan i den Udstrækning, som af den ansees fornøden, afgive Beslutning om, at ingen Hingst, Tyr eller Springvæder, der ikke er godkjendt som Avlsdyr paa den Maade, som Beslutningen nærmere bestemmer, maa slippes til Beite i fælles Havnegang, derunder ogsaa indbefattet Sambeite i Indmark. Saadan Beslutning kan ikke fattes, medmindre Begjæring derom er fremsat af mindst en Fjerdedel af Lodeierne i Havnestrækningen, og den tiltrænger, for at være gyldig, Stadfæstelse af Amtmanden. Er en Havnestrækning fælles for flere Herreder eller Dele af saadanne, udkræves Stadfæstelse af Kongen, forsaavidt ikke Beslutningen vedtages af samtlige Herredsstyrelser. Henhører Havnestrækningen under forskjellige Amter, udkræves ligeledes Stadfæstelse af Kongen.

§ 2. Forbudet bliver at kundgjøre fra Kirkebakken og ved Opslag paa beleilige Steder. Det træder ikke i Kraft før 6 Maaneder efter Læsningen fra Kirkebakken. Denne Frist regnes, saafremt Forbudet bliver at læse ved flere Kirker, fra den sidste Læsning.

§ 3. Forbudet kan ophæves paa samme Maade, som det istandbringes.

[1]) Se Oth. Prp. No. 25 og Indst. O No. 17 for 1887 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth., S. 1349. Jfr. Reskripter 3 Juni 1803, 19 Juli 1805, 10 Jan. og 29 Aug. 1806.

*) Bekjendtgj. 4 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 19.

1 Juli. No. 2.

§ 4. Overtrædelse af et i Medhold af nærværende Lov istandbragt Forbud paatales ikke af det Offentlige, medmindre det forlanges af Lodeier i Havnestrækningen. Paatale sker ved Politiret, og Straffen er Bøder fra 8 til 80 Kroner, der tilfalde vedkommende Herredskasse. Henhører Havnestrækningen under flere Herreder, deles Bøderne lige mellem disse.

§ 5. Lov om Indskrænkning i Adgangen til at slippe Hingste, Tyre og Springvædre paa fælles Beite af 17 Mai 1873 ophæves.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

1 Juli. No. 3.

Lov indeholdende Tillæg til Lovgivningen om Høiesteret.*) [1])

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 25de Juni dette Aar, saalydende:

Bestemmelserne i Lov, indeholdende Tillæg til Lovgivningen om Høiesteret af 28de Marts 1885, cfr. Lov af 21de Juni 1886 § 5, forbliver fremdeles i Kraft fra 1ste Juli d. A. og indtil videre.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

[1]) Se Oth. Prp. No. 21 og Indst. O No. 33 for 1887.

1 Juli. No. 4.

Lov om Vasdragenes Benyttelse m. V.*) [1])

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 25de Juni dette Aar, saalydende:

Første Kapitel.

Om Eiendomsret til Vand.[2])

§ 1. Grundeieren er som saadan, hvor ikke særlige Retsforhold medføre Afvigelser,[3]) tillige eiendomsberettiget til det Vand, som findes paa Grunden, være sig Indsø, Elv eller Bæk, med den Begrændsning, som følger af Lov[4]) eller Sædvane.

[1]) Se Sth.tid. 1874, Forh. i Sth. S. 723; Depts.tid. 1876 S. 261; Oth. Prp. No. 13 for 1886 og det ved samme i Sth. Forh. indtagne Kommissionsarbeide med Bilag; Dok. No. 110 for 1886. Oth. Prp. No. 12 for 1887, Indst. O I. for s. A. og Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 91—268 og 1281—1318 og i Lagth. S. 33—173 og 228—244.

[2]) Jfr. for tidligere Rets Vedk. N. L. 5—11.

[3]) „ saaledes N. L. 5—5—3 og 4.

[4]) Se navnlig § 7.

*) Bekjendtgj. 4 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 19.

1 Juli. No. 4.

§ 2. Mellem Eiendomme, der adskilles ved Elv eller Bæk, bliver Grændsen, hvor denne ikke forud er fastsat, at drage efter Vasfarets Djupaal. I Tilfælde af Tvist bestemmes Grændsen ved Skjøn.

§ 3. I Indsøer tilhører Grunden, saalangt den efter de særlige Forhold kan ansees Eiendomsret undergiven, paa samme Maade den Landside, hvoraf den nærmest skjønnes at være en Fortsættelse.

§ 4. Mellem Eiendomme ved samme Landside bestemmes Grændsen, hvor denne ikke forud er fastsat, saavel i Indsø som i Elv eller Bæk saaledes, at ethvert Punkt af Grunden tilhører den Strand, som det ved lav Vandstand ligger nærmest.

§ 5. Enhver Eier er berettiget til at erholde Grændse mod Naboeiendom med bindende Virkning for Fremtiden fastsat og opmærket ved Skjøn. Skjønsforretningen bliver at thinglæse.

§ 6. Ved Overdragelse af Vand eller Ret til Vand blive de med Hensyn til Overdragelse af fast Eiendom eller Rettigheder i samme gjældende Forskrifter at befølge.

§ 7. Ingen maa uden særlig Adkomst[1]) eller Hjemmel i denne Lov[2]) til anden Mands Skade eller til utilbørlig Hinder for den almindelige Færsel eller Flødning

a) forandre eller standse det naturlige Løb, Vandet fra gammel Tid har havt, selv om det sker ved Foranstaltninger fra hans egen Grund,
b) ved kunstige Foranstaltninger forøge eller formindske Vandets Masse, hindre dets naturlige Afløb eller forøge dets Tilløb, eller ved Dæmninger indskrænke dets regelmæssige Leie, og
c) lægge Lænds, gjærde eller bygge tvert over Vasdrag.

Spørgsmaalet, om Nogen ved saadanne Foranstaltninger vil lide Skade, kan af enhver af Parterne forlanges afgjort ved Skjøn.[3]) Træffes Foranstaltning i Medhold heraf og den inden 10 Aar derefter desuagtet viser sig at forvolde Skade, bliver denne at erstatte.[4]) Enhver er berettiget til uhindret af Bestemmelserne i nærværende Paragraf at anlægge Ledninger til Vanding af sin Jord. Dog kan Benyttelsen af disse Anlæg forlanges indskrænket til visse Dage og Tider, naar dette ved Skjøn godtgjores at være fornødent.[5])

Efter 5 Aars Forløb kan nyt Skjøn foretages.

§ 8. Spørgsmaalet om, hvorledes Broer eller andre Anlæg, der opføres i eller over Vasdrag, hvor almindelig Færsel eller Flødning foregaar, skulle indrettes for saa lidet som muligt at

[1]) Jfr. § 13 i Slutn. og § 18.
[2]) Se saaledes denne § i f., § 8 2det Passus, §§ 9, 13—17, 25, 36, 38, 49 og 64. Jfr. ogsaa § 19, sidste Punktum, §§ 31 og 48.
[3]) Jfr. § 68 2det Punktum.
[4]) „ § 70.
[5]) „ § 63.

1 Juli. No. 4. besvære denne, kan af enhver deri Interesseret forlanges undergivet Afgjørelse ved Skjøn. (Lagrettesloven af 28de August 1854 § 23).

Naar de paa denne Maade angaaende Anlæggets Indretning givne Forskrifter af Eieren ere befulgte, er han uden Ansvar med Hensyn til de Ulemper, som Anlægget maatte medføre for Almenhedens Færsel og Flødning i Vasdraget. Dog skulle de Forandringer, hvis Nødvendighed senere Erfaring maatte vise, kunne forlanges foretagne overensstemmende med § 39.

§ 9.[1]) Hvor Vasdraget opgrundes, eller Vandet tager en forandret Retning eller baner sig nyt Løb, er enhver Grundeier, som derved lider Skade, berettiget til at oprense Vasdraget til dets tidligere Dybde eller lede Vandet tilbage i dets tidligere Løb, uden at de øvrige derimod kunne gjøre Indsigelse. Udkræves i saadan Hensigt noget Arbeide paa eller Benyttelse af anden Mands Grund, er denne berettiget til at forlange, at det udføres paa den Tid og paa den Maade, som ved Skjøn[2]) bestemmes, samt til at fordre Erstatning for den ved Arbeidet paaførte Skade og Uleilighed.

Har den forandrede Tilstand bestaaet i 2 Aar, kan den i intet Tilfælde omgjøres uden mod Erstatning for de Udgifter, som maatte være anvendt enten paa det gamle Elveleies Opdyrkning og deslige eller paa Foranstaltninger, sigtende til at udnytte Vandet i dets nye Løb. En Tilstand, som har bestaaet i 10 Aar, kan ikke omgjøres uden under de i 3die Kapitel opstillede Betingelser.

§ 10. Forandring af Vandets Løb er forøvrigt uden Indflydelse paa Grundeierens Ret. Det forladte Leie bliver de tidligere Eiere tilhørende indtil Grændselinien, og Vandet tilfalder paa samme Maade de Eiere, over hvis Grund det har taget sit nye Løb, indtil Grundens tidligere Grænse. Djupaalen i det nye Løb kommer ikke i Betragtning.

§ 11. Over Kilder, Damme og lignende mindre Vandsamlinger har den Eier, paa hvis Grund de findes, fuld Raadighed og kan, forsaavidt ikke nogen Anden maatte have særlig Adkomst til Vandets Benyttelse, udgrave eller opfylde dem eller stænge deres Afløb. Derimod maa han ikke uden under de i §§ 32 flg. angivne Betingelser give Vandet noget forandret Afløb til Skade for nedenfor liggende Grund, og dennes Eier kan paa sin Side ikke modsætte sig saadanne Vandsamlingers naturlige Afløb over hans Grund.

§ 12. Hvor den til et Vasdrag stødende Grund ligger i Fællesskab,[3]) tilkommer enhver af Lodeierne Andel i Vandet i Forhold til sin Lods Størrelse, forsaavidt dette ikke forhen er skiftet

[1]) Jfr. § 31.
[2]) „ § 63.
[3]) L. 13 Marts 1882.

paa anden Maade. Ønsker nogen Lodeier at foretage Anlæg, og Forholdene ere saadanne, at hans Lod i Vandet ikke kan udtages særskilt, skal han byde sine Medeiere at deltage med ham deri. Ville de ikke, og det ved Skjøn[1]) afgjøres, at Anlægget ikke vil være dem til væsentlig Hinder eller Ulempe, er han berettiget til at gjøre det alene. Herved betages dog ikke de Øvrige Retten til senere at benytte sin Del af Vandet, forsaavidt dette kan ske uden Fortrængsel for det første Anlæg. I modsat Fald kunne de øvrige Lodeiere kræve Erstatning for Afsavn efter Skjøn. 1 Juli. No. 4.

Andet Kapitel.

Om Vandets Benyttelse i industrielt Øiemed.[2])

§ 13.[3]) Dæmningsanlæg i Vasdrag, hvori Fisk gaar, skulle være indrettede saaledes, at dennes Gang ikke utilbørlig hindres. De hertil fornødne Indretninger kunne af enhver af Parterne forlanges bestemte af Kongen eller den, han dertil bemyndiger, som tillige, hvor saadant maatte være af overveiende Vigtighed for Dæmningens Eier, og hvor Fiskeriet er af ringe Betydning, kan meddele Tilladelse til fuldstændig Afstængning af Vandet til visse Tider.

Forandringer, hvis Nødvendighed senere Erfaring maatte vise, kunne af Kongen eller den, han dertil bemyndiger, forlanges foretagne, men uden Udgift for Dæmningens Eier.

Hvor der ifølge særlig Adkomst tilkommer nogen Grundeier Ret til at afstænge Vandløbet, kan denne ikke modsætte sig, at Dæmningen forsynes med Indretninger, der tillade Fiskens Gjennemgang i Tider, da det nødvendige Vand uden Ulempe kan afsees fra vedkommende Anlæg.

§ 14. Dæmning i Vasdrag til Fremme af industrielt Anlæg kan paa Eierens egen Grund opføres, og rettelig bestaaende Dæmning kan forhøies, forsaavidt dette er fornødent for at regulere Vandføringen og udnytte Vandets Drivkraft, uden at Eier af ovenforliggende Grund kan modsætte sig saadant, hvorimod denne har Ret til Vederlag, ved hvis Ansættelse ogsaa Hensyn bliver at tage til den Nytte, som ved Vandets Opdæmning opnaaes.[4]) Spørgsmaalet om Dæmningens Fornødenhed og Erstatningens Størrelse afgjøres ved Skjøn, hvorunder Forretningens Bestyrer iagttager, at Opdæmningens Høide betegnes ved et tydeligt Vandstandsmærke. Retten er imidlertid betinget af, at vedkommende Grundeier ikke ved saadan Opdæmning berøves noget Fald, som han findes at kunne nyttiggjøre sig, og at Dæmningens Nytte for Anlægget

[1]) Jfr. § 68, 2det Punktum.
[2]) „ § 60.
[3]) „ §§ 20 og 46.
[4]) „ § 68, 1ste Punktum.

1 Juli. No. 4.

skjønnes at være betydelig i Forhold til den Skade eller Ulempe, som de omliggende Eiendomme derved udsættes for.[1])

§ 15. Hvis Eieren af den ene Strand i et Vasdrag ønsker at opføre Dæmning i samme for at benytte Vandet som Drivkraft, men denne ikke kan opføres uden ved delvis at bygges paa den anden Eiers Grund, da skal den, som vil have Dæmningen bygget, byde den anden at deltage i Arbeidets Udførelse for fælles Regning, og i Fællesskab at benytte Vandkraften i Forhold til Enhvers ved særlige Retsforhold bestemte Andel i den. Findes ikke saadanne særlige Retsforhold, deles Vandkraften ligelig mellem begge Gjenboer.

Vil den Anden ikke deltage i Dam-Anlægget, er den Første berettiget til, under de i foregaaende Paragraf opstillede Betingelser, at bygge Dæmningen for egen Regning, forsaavidt det ved Skjøn afgjøres, at den ikke vil være den anden til væsentlig Hinder eller Ulempe, og mod at betale ham Vederlag (§ 14) for Damfæste og for den ved Opdæmningen bevirkede Skade efter Skjøn.[2]) Den Anden er imidlertid ogsaa senere berettiget til, hvis han vil benytte sin Del af Vandkraften, at blive Medeier af Dam-Anlægget ved efter Skjøn at erlægge en forholdsmæssig Del af sammes Værdi, deri indbefattet det modtagne Vederlag, forsaavidt dette ikke har bestaaet i aarlig Afgift, og mod at deltage i dets fremtidige Vedligeholdelse.

§ 16. Paa samme Maade er den, der raader over den hele Vandkraft, berettiget til at kræve Damfæste paa modstødende Eiers Grund mod at betale Vederlag (§ 14) efter Skjøn herfor og for den ved Opdæmningen bevirkede Skade eller Ulempe.

§ 17. Hvor Flere er Medeiere i et Dæmningsanlæg, og nogen af dem ønsker Forbedringer ved Anlægget eller Forandring i Henseende til Vandkraftens Benyttelse, har han Adgang til at foretage de dertil fornødne Arbeider, naar saadant kan ske uden væsentlig Hindring eller Ulempe for de Øvrige, og han ikke tilegner sig mere end sin Andel i Vandkraften. Spørgsmaalet saavel om Tilstedeligheden af og Betingelserne for de attraaede Forandringer som om Fordelingen af Vedligeholdelsesomkostningerne afgjøres ved Skjøn.[3]) Udgiften ved saadanne Forandringer, deri indbefattet de Arbeider, som kunne blive nødvendige for de Øvriges Anlæg, bæres af den, som attraar Forandringen.

§ 18. Forsaavidt af flere i samme Vasdrag beliggende industrielle Anlæg det ovenfor liggende i Henhold til særlig Adkomst maatte være berettiget til at tilbageholde Vandet til Skade for det nedenforliggende eller dette til at opdæmme Vandet saaledes, at det ovenfor liggende besværes af Bagvand, skal dog vedkommende

[1]) Jfr. § 65.
[2]) „ § 68, 1ste Punktum.
[3]) „ — 2det —

Eier være pligtig til at benytte Vandet paa en saadan Maade, at ikke de ovenfor eller nedenfor liggende Anlæg unødigen forulempes. 1 Juli. No. 4.

§ 19. Eier af Bergværk, Fabrik eller andet industrielt Anlæg er berettiget til af mellemliggende Grundes Eiere at erholde afstaaet den fornødne Grund til Ledning af Vand, saavelsom til Anlæg af Kraftledninger, hvor saadant uden væsentlig Hinder eller Ulempe for Grundeieren kan ske, mod Erstatning efter Skjøn.[1]) Nødvendigheden og Omfanget af de fordrede Afstaaelser saavelsom de fornødne Betryggelsesmidler afgjøres ligeledes i Mangel af mindelig Overenskomst ved Skjøn. Over eller gjennem alfare Veie maa saadanne Ledninger ikke føres uden Veibestyrelsens[2]) Samtykke. Bestemmelserne i Lov om Bergværksdriften af 14de Juli 1842 § 18 blive fremdeles gjældende.

§ 20.[3]) Eier af industrielt Anlæg i et Vasdrag er forpligtet til at iagttage, at Affald fra Bedriften, i opløst eller fast Tilstand, ikke føres ud i Vasdraget saaledes, at derved opstaar Skade for andre i samme Interesserede. Spørgsmaalet om de Foranstaltninger, som i saadan Henseende bør træffes, kan af enhver af Parterne forlanges afgjort af Kongen eller den, han dertil bemyndiger. Naar de saaledes givne Forskrifter af Eieren ere befulgte, er han uden Ansvar med Hensyn til Ulemper, som Anlægget maatte medføre for de øvrige i Vasdraget Interesserede. Dog skulle Forandringer, hvis Nødvendighed senere Erfaring maatte vise, af Kongen eller den, han dertil bemyndiger, kunne forlanges foretagne, men uden Udgift for Anlæggets Eier.

§ 21. For den i foregaaende Paragraf paabudte Forpligtelse kan Kongen fritage et Anlæg, hvor den Skade, som Affaldet foraarsager andre i Vasdraget Interesserede, ikke uden uforholdsmæssig Uleilighed eller Bekostning lader sig forebygge, og hvor Skaden skjønnes at være forholdsvis ringe.

§ 22. Anlæg, der ere ældre end nærværende Lov, skulle fritages for den i § 20 omhandlede Forpligtelse, naar Skaden ikke uden uforholdsmæssig Uleilighed eller Bekostning lader sig forebygge. I saadanne Tilfælde bliver det Gjenstand for Afgjørelse af Kongen, overensstemmende med Reglerne i Kapitel 3, hvorvidt Anlægget mod Erstatning skal kunne kræves forandret, flyttet eller nedlagt.

§ 23. Saalænge noget Anlæg ikke er indrettet paa den i § 20 foreskrevne Maade, er Kongen berettiget til at paalægge Anlægget en Afgift, der anvendes til Ulempernes Formindskelse eller Erstatning til de Skadelidende. Denne Afgift indbetales ved

[1]) Jfr. § 68, 1ste Punktum.
[2]) „ L. 15 September 1851 § 16.
[3]) „ for tidligere Rets Vedk. Love om Bortskaffelse af Sagflis af 12 Aug. 1848, 26 Aug. 1854 og 24 Marts 1860.

1 Juli. No. 4.

hvert Aars Udgang og hefter paa Anlægget saaledes som for offentlige Skatter bestemt. I Mangel af mindelig Betaling kan den indbrives ved Udpantning. Forsaavidt der for Midlerne ikke strax haves Anvendelse i det foreskrevne Øiemed, blive de at gjøre frugtbringende paa betryggende Maade. For Opkrævning og Regnskabsaflæggelse tilkommer vedkommende Oppebørselsbetjent 2 Procent af det indkomne Beløb.

§ 24. Overtrædelse af Bestemmelsen i § 20 straffes med Bøder, som indtales politiretsvis, hvorhos Anlæggets Eier eller Bruger er pligtig til at erstatte de Udgifter, som Affaldets Bortfjernelse maatte have foranlediget. Forsaavidt ingen Skade for nogen af Rigets Havne er bevirket, paatales Overtrædelsen ikke af det Offentlige, medmindre det attraaes af Nogen, som derved er fornærmet.

Tredie Kapitel.

Om Vasdrags Farbargjørelse, Indsøers eller Myrers Udtapning eller Sænkning, Kanalanlæg, skadeligt Vands Bortledning m. V.

§ 25.[1]) Kongen kan meddele Tilladelse til Sænkning eller Udtapning af Indsøer og Myrstrækninger, Udvidelse eller Regulering af Fosse og Strømme, saavelsom Kanal- og Dæmningsanlæg, Forbygninger eller andre Arbeider i Vasdragene, i Henseende at indvinde, forbedre eller betrygge Jordsmon eller andre Herligheder, at nyttiggjøre Vandet i Industriens Tjeneste eller at fremme Færsel eller Flødning, — naar Interesser af almen Betydning derved kan antages at ville befordres. Naar saadan Tilladelse er meddelt, pligter enhver mod Erstatning[2]) saavel at afstaa den fornødne Grund, bebygget eller ubebygget, eller taale Eiendomsbyrder paalagte denne, som at finde sig i den Skade eller Ulempe, som Foretagendet maatte medføre for Eiendom, Fiskeri eller andre Herligheder.[3])

§ 26. Arbeider i Vasdraget, sigtende til at indvinde, forbedre eller betrygge Jordsmon eller andre Herligheder eller at nyttiggjøre Vandet i Industriens Tjeneste, kunne tillades foretagne, om end ikke alle de Grundeiere eller Rettighedshavere, hvis Jord eller andre Herligheder derved antages at ville udvides, forbedres eller betrygges, forenes om at udføre Arbeidet for fælles Regning, naar Flerheden, beregnet efter Værdien af den Fordel, Foretagendet for enhver Grundeier eller Rettighedshaver vil medføre, deri er enig, og derhos Foretagendet i sig selv skjønnes at ville være

[1]) Jfr. for tidligere Rets Vedk. Lov ang. Sænkning eller Udtapning af Indsøer m. V. af 31 Mai 1848 og Lov indeh. Best. m. H. t. Flødnings- og Flodrensningsvæsenet af 26 Aug. 1854 § 6.
[2]) Jfr. § 66.
[3]) „ §§ 68 og 69.

af overveiende Nytte. Enhver, som ikke har villet deltage i Foretagendet, er forpligtet til, naar dette er udført, og det har vist sig, at Fordel for ham derved er vundet, efter eget Valg enten at udrede sin beregnede Andel af samtlige medgaaede Omkostninger eller den Sum, hvortil den for hans Vedkommende vundne Fordel ved Skjøn ansættes, eller at afstaa den forbedrede Strækning eller Herlighed mod Erstatning for dens Værdi i dens tidligere Tilstand. Erstatning for Jord kan i dette Tilfælde gives i Jord, naar den skjønnes for Eieren at være af lige Brugbarhed og Værdi med den, han afstaar. For disse gjensidige Forpligtelser hefte i ethvert Tilfælde de forbedrede Eiendomme efter Fradrag af deres Værdi før Forbedringen. 1 Juli. No. 4.

I Omkostningerne ved den fremtidige Vedligeholdelse af de udførte Arbeider ere vedkommende Eiere eller Rettighedshavere, forsaavidt ikke anderledes er vedtaget, pligtige til at deltage efter det samme Forhold, hvori de have deltaget i det første Anlæg.[1])

§ 27. Oprensning og Regulering af Vasdrag, Kanal-Anlæg og andre Arbeider, sigtende til Færselens eller Flødningens Fremme, kunne, naar de skjønnes at være af overveiende Nytte, tillades iværksatte, om end de, for hvis Regning Færselen eller Flødningen foregaar, ikke ville lade samme udføre. Til Bestridelse af Omkostningerne ved saadanne Arbeider saavelsom ved Anlæggets Vedligeholdelse er Kongen, naar Flerheden af Kommunebestyrelserne i de Distrikter, hvorigjennem Færselen foregaar, eller hvis Trælast passerer vedkommende Del af Vasdraget, eller inden hvilke Arbeider agtes foretagne, erklærer sig derfor, berettiget til at bestemme en i Forhold til de forskjellige Bedrifters Nytte af Arbeidet afpasset Afgift af den Trælast og de Fartøier eller Farkoster, som passere Vasdraget og nyde godt af det foretagne Arbeide. Den paa Trælasten i saadant Tilfælde lagte Afgift kan det paalægges vedkommende Flødningsbestyrelse at indfordre.

Arbeider, som paa engang sigte til Færselens eller Flødningens Fremme, og til at forbedre eller afværge Skade for de til Vasdraget stødende Eiendomme, kunne paa samme Maade efter Kongens Bestemmelse understøttes med Bidrag gjennem en paa Trælasten, Fartøierne og Farkosterne lagt Afgift i Forhold til den Nytte, Arbeidet for hvert af disse Formaal vil medføre.

§ 28. Endvidere kan Kongen bestemme, at Vasdrag, som Eieren for egen Regning og til eget Brug har farbargjort, saavelsom Kanal- og Dæmningsanlæg eller andre Indretninger, som Nogen til eget Brug maatte have anlagt, skal overlades til almindelig Benyttelse mod Erstatning for den Værdi, Anlægget ved Afstaaelsen har, og for den Skade og Indskrænkning, Eieren ved dets almindelige Benyttelse vil lide[2]). Til Bestridelse af Omkostningerne ved

[1]) Jfr. § 71.
[2]) Se Note 3 S. 186.

1 Juli. No. 4.

denne Afstaaelse og ved den fremtidige Vedligeholdelse af de i Vasdraget anbragte Anlæg og Indretninger kan der paalægges Trælasten, Fartøierne og Farkosterne en Afgift overensstemmende med Reglerne i foregaaende Paragraf.

§ 29. Hvo der attraar Tilladelse til saadanne Foranstaltninger som ovenfor i dette Kapitel nævnt, har til vedkommende Regjeringsdepartement[1]) at indgive en fuldstændig, af de fornødne Forklaringer, Tegninger og Overslag ledsaget Plan, saavelsom Opgave over de Fordele, som ved Foretagendet antages at ville vindes, og over Beskaffenheden og Værdien af de Eiendomsrettigheder, som ved Foretagendet antages at maatte afstaaes eller lide Indskrænkning, — alt til Bedømmelse saavel af den Grad af Vigtighed, Foretagendet selv maatte have, som af de Opofrelser, som for Andre dermed maatte være forbundne.[2])

I den kongelige Resolution, hvorved Arbeider overensstemmende med §§ 25—27 tillades iværksatte, fastsættes saavel den Sikkerhed, der bliver at stille for mulig Skadeserstatning i Anledning af Foretagendet,[3]) som Planen for Arbeidets Udførelse. Denne maa senere ikke fraviges uden særskilt kongelig Tilladelse.

§ 30. Hvor det paa Grund af Omstændighederne, saasom at Erstatningens Bestemmelse udkræver særegne Indsigter, eller at der skal fastsættes Erstatning for Eiendomme under flere Jurisdiktioner, findes hensigtsmæssigt, at Skjøn og Taxter, som fornødiges ved disse Foranstaltninger, udføres ved dertil af Kongen særskilt udnævnte Mænd, kan dette foreskrives ved den kongelige Tilladelse til Foretagendets Udførelse, og bliver da tillige det Fornødne af Kongen at fastsætte angaaende Maaden, hvorpaa Anker over de afgivne Skjøn og Taxter kunne vorde prøvede.

I ethvert Fald blive Omkostningerne ved Taxationen den Erstatningsberettigede uvedkommende; dog skal han udrede Omkostningerne ved Overskjøn, som af ham forlanges, og som gaar ham imod. Om dette er Tilfældet, afgjøres af Overskjønsmændene.

§ 31.[4]) De, for hvis Regning Færsel eller Flødning i et Vasdrag finder Sted, eller andre i Vasdraget Interesserede ere berettigede til uden Erstatning til vedkommende Grundeier at lade bortrydde Hindringer i Løbet, saasom Træstubber, Stene, Sandbanker o. s. v., forsaavidt dette kan ske uden i nogen væsentlig Grad at forandre Strømmens Retning eller Styrke, og uden at Grundeieren tilføies Skade paa Fiskeri eller Andet. Spørgsmaalet, om Nogen lider Skade ved deslige Foranstaltninger, afgjøres ved Skjøn.[5]) Selve Vasdraget kan derimod ikke udvides eller fordybes,

[1]) Se Res. 30 Juli 1885, I a.
[2]) Jfr. § 65.
[3]) „ § 70.
[4]) „ § 9.
[5]) „ § 68, 2det Punktum.

eller Anlæg i samme af nogensomhelst Art kræves borttagne uden under Jagttagelse af Reglerne i § 25. 1 Juli. No. 4.

§ 32.[1]) Naar nogen Eier af Jord mangler Adgang til at skaffe skadeligt Vand Afløb over sin egen Grund, skal han være berettiget til at lade grave de dertil fornødne Grøfter gjennem anden Mands Eiendom, eller at lede Vandet ud i den andens Grøfter, — alt mod Erstatning for den derved forvoldte Skade eller forøgede Bekostning, ved hvis Ansættelse Hensyn bliver at tage til den Nytte, som ogsaa den Anden vil have af Grøfterne. Disse Grøfter skulle fortsættes saa langt, at ikke anden Mands Jord derved lider Skade.

Aabne Grøfter maa ikke gives Afløb gjennem lukket Grøft paa fremmed Eiendom.

§ 33. Naar Nogen med Hjemmel af denne Lov vil bortlede skadeligt Vand gjennem fremmed Grund, bør det i Mangel af mindelig Overenskomst først ved Skjøn[2]) afgjøres, om og i hvilken Udstrækning Grøftegravningen er nødvendig til Hensigtens Opnaaelse. Derunder bør Grøfternes Retning, Bredde og Dybde angives samt Tiden for Gravningen bestemmes, og ligesaa, hvorvidt Grøfterne skulle anlægges aabne eller lukkede, saavelsom hvorledes der skal forholdes med den opkastede Jord. Ved samme Skjøn bliver at bestemme, om og i saa Fald hvilken Erstatning Grundeieren skal tillægges, efter dennes Valg med en Sum engang for alle eller en aarlig Afgift. Naar endeligt Skjøn er afholdt, skal den, der vil have Grøfter gravede, i fornødent Fald være berettiget til ved en Fogedhandling at blive sat i Besiddelse af Grunden, mod at Erstatningen, forsaavidt den ikke er bestemt til en aarlig Afgift, forud erlægges eller, hvis Grunden er behæftet eller beslaglagt, nedsættes hos Fogden.[3])

Skjønnets Omkostninger udredes af den, der vil have Grøfter gravede; dog skal Grundeieren udrede Omkostningerne ved Overskjøn, som af ham forlanges, og som gaar ham imod. Om dette er Tilfældet, afgjøres af Overskjønsmændene.

§ 34. Naar aabne Grøfter eller Render gjennem anden Mands Jord behøve Oprensning, kan saadan foretages uden yderligere Erstatning, naar Jordens Bruger derom bevislig er underrettet mindst 5 Dage, før Arbeidet skal foregaa. Dog maa herunder ingen Forandring i Grøfternes Retning eller nogen Forlængelse eller Udvidelse af disse finde Sted, ligesom Oprensning heller ikke uden Brugerens Tilladelse maa foregaa til andre Tider end om Vaaren, forinden Agrene ere tillagte, eller om Høsten, efterat Korn og Hø er indhøstet. Lukkede Grøfter kunne oprenses til enhver Tid mod Erstatning for derved forvoldt Skade.

[1]) Jfr. for tidligere Rets Vedk. L. om Vands Ledning af 28 Juli 1824 §§ 1—5.
[2]) Jfr. § 63.
[3]) „ L. ang. tvungen Afstaaelse af Grund af 10 Mai 1860 § 6.

1 Juli. No. 4.

Hvis Grøfternes eller Rendernes Tilstopning bevirker, at Vandet gjør Skade paa Grunden, er dennes Eier eller Bruger berettiget til at fordre, at de uden Ophold enten skulle oprenses eller i andet Fald tilkastes eller borttages af den, til hvis Nytte de ere anlagte.

§ 35. Hvor Jorden ligger i Fællesskab,[1]) er enhver Lodeier pligtig til at deltage i Anlæg og Vedligeholdelse af de fornødne Afløbsgrøfter saavel inden Fællesmarkens egne Grændser som i deres Fortsættelse over fremmed Grund. Spørgsmaalet om Grøfternes Nødvendighed og Udgifternes Fordeling afgjøres ved Skjøn.[2])

Fjerde Kapitel.

Om Vands Ledning til Husbrug eller andre Øiemed.

§ 36.[3]) Naar Eiendom i By eller paa Land tiltrænger Ledning af Vand til Husbrug, og Kongen har meddelt Kommunens Bestyrelse eller den eller de enkelte Eiere, som maatte ville anlægge saadan Vandledning, Tilladelse til Foretagendets Udførelse, skal enhver være forpligtet til mod Erstatning efter Skjøn[4]) saavel at afstaa det fornødne Vand, forsaavidt han ikke derved selv berøves fornødent Vand til Husbrug, samt Grund, bebygget eller ubebygget, til de fornødne Indretninger til Vandets Samling eller Ledning, som at taale de Eiendomsbyrder og finde sig i den Skade eller Indskrænkning, som Foretagendet maatte medføre for hans Eiendom eller Eiendomsherligheder.[5])

Det samme gjælder, hvor Vandledning tiltrænges for Jernbaner, saavelsom paa Steder, hvor en større Mængde Mennesker samles, saasom Fiskevær, Markedspladse, Exercerpladse o. dl.

§ 37. Ved Andragende om og Meddelelse af saadan Tilladelse blive Forskrifterne i §§ 29 og 30 at iagttage.

I den kongelige Resolution, hvorved Anlægget tillades iværksat, bør det tillige være bestemt, hvorvidt der fra saadan Vandledning maa udtages stadig løbende Spring, saavelsom hvorvidt Vandet maa benyttes til industrielt eller teknisk Brug.

Forsaavidt Tilladelsen meddeles Private, bør det tillige være betinget, at Vandledningens Eier ogsaa tilsteder Andre Deltagelse i Vandforsyningen, saavidt Vandledningens Ydelsesevne tillader, mod en billig Afgift. I Kjøb- og Ladesteder bør der altid forbeholdes Kommunen Ret til at indløse de private Vandledninger, dog saa, at Eierens egen Vandforsyning til Husbrug ikke under nogen Omstændighed maa fratages ham.

[1]) Jfr. L. 13 Marts 1882.
[2]) „ § 63.
[3]) „ for tidligere Rets Vedk. Love om Anlæg af Vandledninger af 28 Aug. 1851, 18 Mai 1860 og 3 Juni 1874.
[4]) Jfr. § 66.
[5]) „ §§ 68 og 69.

§ 38.[1]) Naar nogen Eier eller Bruger mangler Vand til sin Jords bedre Dyrkning, og saadant kan erholdes uden Skade for Andenmands Eiendom eller Brug, og uden at Oversvømmelse eller Elvebrud paa omliggende Jorder derved kan befrygtes, skal det være ham tilladt at lede Vandet til sin Eiendom og i denne Hensigt at opdæmme samme saavelsom at lægge Grøfter eller Render gjennem anden Mands Grund under Jagttagelse af Forskrifterne i §§ 32—34. 1 Juli. No. 4.

Viser det sig, at Vandets Eier i Fremtiden faar Behov for dette, har han Ret til at tage samme tilbage mod at betale Erstatning for de til Ledningen benyttede Damme eller Grøfter, forsaavidt disse skjønnes at være ham til Nytte. Dog er den, der har anlagt Ledningen, berettiget til mod Erstatning at kræve Anlægget bibeholdt, forsaavidt det ved Skjøn befindes, at dette er af overveiende Vigtighed for hans Eiendom, og Vandets Eier ikke berøves Retten til at benytte samme til Husbrug eller til sin Jords Dyrkning[2]).

Under samme Betingelser er Eier eller Bruger af Jord berettiget til mod Erstatning at kræve Adgang til Anlæg af Vandledning til Jordens Dyrkning, selv om Afgivelse af Vandet maatte være til Skade for sammes Eier, naar denne Skade skjønnes at være ringe i Forhold til Anlæggets Nytte for Jorden.

Femte Kapitel.

Om den almindelige Færsel i Vasdragene[3]).

§ 39. Private eller Kommuner tilhørende Broer og andre i et Vasdrag lovligt bestaaende Anlæg, der ere til Hinder for den almindelige Færsel, kunne kræves ombyggede eller forandrede saaledes, at Færselen kan foregaa gjennem eller forbi samme, naar det ved Skjøn godtgjøres, at det kan ske uden overveiende Ulempe eller væsentlig Forringelse af Anlæggets Brugbarhed. Anlæggets Eier tilkommer Erstatning efter Skjøn for Omkostningerne ved Forandringen og den fremtidige Vedligeholdelses mulig forøgede Kostbarhed, men er pligtig til uden Erstatning at taale, at Færselen foregaar, og at iagttage de Forsigtighedsregler, som for dens Skyld paakræves.

§ 40.[4]) Kongen kan i Vasdrag, hvor almindelig Færsel finder Sted, forbyde Tømmerflødning enten ganske eller tildels, hvor denne udsætter Færselens Sikkerhed for Fare. Saadant Forbud er dog ikke til Hinder for, at Tømmer, under Jagttagelse af de for Vasdraget gjældende reglementariske Forskrifter, kan føres gjennem Vasdraget i Flaader, naar disse ere forsynede med selvstændig Bevægkraft og styres af tilstrækkeligt Mandskab.

[1]) Jfr. for tidligere Rets Vedk. L. om Vands Ledning af 28 Juli 1824 § 6.
[2]) „ § 63.
[3]) „ §§ 60 og 61.
[4]) „ tidligere L. om Flødningsvæsenet m. V. af 26 Aug. 1854 § 7.

1 Juli. No. 4.

§ 41. Grundeieren tilkommer Erstatning saavel for enhver med Færselen i et Vasdrag forsætlig eller ved tilregnelig Uagtsomhed bevirket Skade som for den Skade, der ved samme direkte og umiddelbar tilføies den tilstødende Grund eller lovlig opførte og forsvarlig vedligeholdte Broer, Fiskegaarde, industrielle Anlæg eller andre Vandbygninger m. V., saasom ved Fartøiers Anstød, Gnister eller Bølgeslag fra Dampskibe eller deslige.[1])

§ 42.[2]) Tømmer og andet, der findes sunket i Vasdrag, hvor almindelig Færsel finder Sted, til Hinder eller Ulempe for denne, og hvis Eier ikke kjendes, eller som ikke af Eieren optages inden en ham af Lensmanden (eller i Kjøbstæderne af Politimesteren) forelagt passende Frist, kan af denne overlades Andre til Optagelse.

I Vasdrag, hvor Fællesflødning finder Sted, tilkommer det Flødningsbestyrelsen at drage Omsorg for det sunkne Tømmers Optagelse. Hvis denne ikke efter Opfordring besørger Optagelsen udført paa forsvarlig Maade og med tilbørlig Hurtighed, er Lensmanden (Politimesteren) berettiget til at overlade Optagelsen til Andre.

Forsaavidt det optagne Tømmer er forsynet med kjendt Mærke, har Eieren Ret til at kræve det udleveret mod Betaling af en passende Andel af samtlige med Optagningsarbeidet forbundne Omkostninger.

Sjette Kapitel.

Om Flødning af Tømmer og Ved samt om Lænse-Anlæg.[3])

§ 43. Enhver er berettiget til at benytte de Vasdrag, som af Naturen dertil er brugbare, til Fremflødning af Trævirke. I denne Ret er ogsaa indbefattet Adgang til, naar det fornødiges, at lande med Flaaderne og befæste disse i Land, midlertidig at anbringe Ledningsarme for Tømmeret, naar de indrettes saaledes, at anden Færsel ikke derved hindres, saavelsom at færdes paa Strandbredden for Flødningens Skyld, men derimod ikke Adgang til at tage Vei over Grunden eller til paa anden Maade at benytte denne til stadige Anlæg uden under Jagttagelse af Reglerne i §§ 25 flg. og § 49.

§ 44. For de i foregaaende Paragraf omhandlede Benyttelser tilkommer Grundeieren ingen Betaling, hvor saadan ikke ifølge særlige Retsforhold har været erlagt. Derimod kan han kræve Erstatning for den ved nævnte Benyttelser og Flødningen forvoldte Skade overensstemmende med § 41. For denne Erstatning ere Alle, for hvis Regning Trævirke paa den Tid flødes forbi Grunden, En for Alle og Alle for En, ansvarlige, medmindre Nogen kan godtgjøre, at hans Virke er fremkommet paa saadan Maade, at det ei har kunnet medvirke til Skaden.

[1]) Jfr. tidligere Hrtsd. 28 Novbr. 1873, Retst. 1874, S. 145.
[2]) „ L. om Krabastømmer og Bundtømmer af 12 Juli 1848.
[3]) „ §§ 60 og 61.

Skade, som ved det i Vasdraget gaaende Tømmers Anstød maatte tilføies Grunden eller ude i Vandleiet staaende Gjærder, er ikke Gjenstand for Erstatning, medmindre den er bevirket ved tilregnelig Uagtsomhed. 1 Juli. No. 4.

§ 45. Agtes Flødning paabegyndt i Vasdrag, hvor saadan ikke hidtil har fundet Sted, og hvor anden Færsel foregaar eller Anlæg findes, bør saadant betimelig forud anmeldes for Overøvrigheden, som foranstalter Anmeldelsen paa hensigtsmæssig Maade bekjendtgjort. Undladelse af den foreskrevne Anmeldelse medfører, at de, for hvis Regning Flødningen foregaar, blive ubetinget pligtige til at erstatte enhver ved Flødningen bevirket Skade.

§ 46.[1]) I Vasdrag, hvor Fisk gaar, skal Flødningen foretages paa saadan Maade, at den saavidt muligt ikke hindrer Fiskens Gang eller Fiskeredskabernes Brug. De Forholdsregler, som i saadan Hensigt skulle iagttages, kunne af enhver af Parterne forlanges fastsatte af Kongen eller den, han dertil bemyndiger. Ere Reglerne iagttagne, svare de Flødende ikke til den Skade, som Flødningen maatte medføre for Fiskeriet.

§ 47. De i § 39 indeholdte Bestemmelser skulle ogsaa efter Andragende fra de Flødende kunne bringes i Anvendelse med Hensyn til Broer og andre Anlæg i Vasdraget, der ere til Hinder for den almindelige Flødning.

§ 48. Ønsker Grundeieren i Vasdrag at benytte Vandet til industrielt Anlæg, Fiskeri eller paa anden Maade, der gjør dets Opdæmning eller Afstængning nødvendig, da skal der ikke af Hensyn til Almenhedens Flødning i Vasdraget være noget til Hinder herfor, naar han paa sin Bekostning tilveiebringer og vedligeholder en anden tilfredsstillende Gjennemgang eller Forbigang for Virket. I Tilfælde af Tvist kan enhver af Parterne forlange Spørgsmaalet om, hvorledes Gjennemgangen skal være indrettet, undergivet Afgjørelse af Kongen eller den, han dertil bemyndiger. Naar Eieren har befulgt de paa denne Maade givne Forskrifter, ere de Flødende pligtige til at finde sig i den forøgede Besværlighed for Flødningen uden derfor at kunne fordre Erstatning.

§ 49.[2]) De, for hvis Regning Flødning i et Vasdrag foregaar, ere berettigede til at anlægge Lænser, Fæstigheder, Tømmerrender og andre for Flødningen fornødne Indretninger. Enhver Grundeier er pligtig til, naar Anlæggets Nødvendighed eller Nytte for Tømmerdriften ved Skjøn er godtgjort, saavel at afstaa den fornødne Grund som at finde sig i den Skade eller Indskrænkning, Anlægget eller dettes Benyttelse maatte medføre for hans Eiendom eller Eiendomsherligheder, mod Godtgjørelse eller Afgift, der i Mangel af mindelig Overenskomst bestemmes ved Skjøn.[3]) Spørgs-

[1]) Jfr. §§ 13 og 20.
[2]) „ for tidligere Rets Vedk. Frdn. af 17 Okt. 1794.
[3]) „ § 68, 1ste Punktum.

1 Juli. No. 4.

maalet om Anlæggets Indretning og Omfanget af de Afstaaelser og Indskrænkninger, der skulle paalægges Grundeieren, afgjøres ligeledes ved Skjøn.

De Flødende ere berettigede til at borttage en af dem anlagt Lænse eller anden Indretning, som ikke længere findes at være af Nytte for Flødningen.[1]) Den afstaaede Grund falder i dette Tilfælde uden Vederlag tilbage. Hvor Vederlaget har været bestemt til en aarlig Afgift, ophører denne fra Udgangen af det Aar, hvori Grunden er tilbageleveret i ryddiggjort Stand.

§ 50. I Vasdrag, hvor der for Tiden findes Lænser eller andre for Flødningens Skyld anbragte Indretninger, som tilhøre vedkommende Grundeier, skulle de Flødende være berettigede til at fordre sig samme overdragne til Eiendom mod Betaling efter Skjøn,[2]) hvorved bliver at tage Hensyn til den Indtægt, de hidtil have afgivet for Eieren.

§ 51. I Vasdrag, hvor Flere fløde, uden at Fællesflødning finder Sted, komme Bestemmelserne i §§ 47, 49 og 50 ikke til Anvendelse.

§ 52. Dæmningsanlæg til Vandets Opsamling for Flødningens Skyld ere undergivne Reglerne i Kap. 3.

§ 53.[3]) De, for hvis Regning Flødning i et Vasdrag finder Sted, ere berettigede til, naar Flerheden af dem er enig, at vedtage, at Flødningen skal foregaa fælles og under fælles Bestyrelse, saavelsom ogsaa til at fastsætte de Regler, hvorefter Flødningen skal foretages. Forandring i disse Bestemmelser kan kun finde Sted, naar den vedtages af Flerheden af samtlige, for hvis Regning Flødning i Vasdraget foregaar. Forat Beslutning om Fællesflødnings Indførelse eller Forandring i de angaaende Flødningen vedtagne Regler skal være gyldig, maa Flerheden mindst repræsentere en Trediedel af det i Vasdraget i det forløbne Aar flødede Kvantum Tømmer.[4])

Mødet, hvori Beslutning om Fællesflødning agtes fattet, bør betimelig forud bekjendtgjøres.

§ 54. Hvor Flødningen i de forskjellige Dele af et Vasdrag foregaar for forskjellige Personers Regning, og disse ikke kunne enes om at lade den udføre under fælles Bestyrelse, kan der paa samme Maade dannes Foreninger for de enkelte Dele af Vasdraget. Dog maa ingen enkelt Forening fatte Beslutninger, hvorved Flødningen i de øvrige Dele af Vasdraget utilbørlig hindres, i hvilken Henseende de Bestemmelser, som Flødningsbestyrelsen i Hovedvasdraget afgiver, bør iagttages i Bivasdragene. Opstaar i disse Tilfælde Tvist mellem Flødningsbestyrelserne i de forskjellige Dele

[1]) Jfr. § 72.
[2]) „ § 68, 1ste Punktum.
[3]) „ for tidligere Rets Vedk. Lov om Flødnings- og Flodrensningsvæsenet af 26 Aug. 1854.
[4]) Jfr. § 59.

af Vasdrag, afgjøres Sagen af Kongen eller den, han dertil bemyndiger. 1 Juli. No. 4.

§ 55. Hvor Fællesflødning i et Vasdrag finder Sted, kan Ingen, der vil underkaste sig de for samme gjældende Forpligtelser, udelukkes fra Deltagelse i den paa lige Vilkaar med de øvrige i Flødningen Interesserede.

§ 56. Det skal heller ikke være nogen forment selv at flode sit Trævirke gjennem Vasdraget, naar dette sker, uden at Fællesflødningen derved utilbørlig hindres eller forstyrres, og han for Benyttelsen af de til Flødningens Lettelse foretagne Forbedringer eller anbragte Indretninger erlægger en Afgift, som i Tilfælde af Tvist bestemmes ved Skjøn. De, der saaledes selv flode sit Trævirke, skulle iagttage de Bestemmelser, som af Flødningsbestyrelsen ere givne angaaende den Tid og den Maade, paa hvilken Trævirket maa slippes i og optages af Vasdraget. Overtrædelse heraf straffes med Bøder, hvorhos Vedkommende har at erstatte den derved bevirkede Skade. Bøderne indtales politiretsvis og kunne ved Foreningens Love bestemmes at skulle tilfalde dennes Kasse; i Mangel af saadan Bestemmelse tilfalde de Kommunekassen paa det Sted, hvor Forseelsen er begaaet. Deslige Overtrædelser paatales ikke af det Offentlige, medmindre det attraaes af Nogen, som derved er fornærmet.

§ 57. Eier af industrielt Anlæg til Forædling af Skovprodukter, der tidligere har modtaget Trævirket ovenfor Anlægget, kan, hvis Samlingsstedet ved Bestyrelsens Foranstaltning flyttes nedenfor Bruget, kræve den ham derved paaførte forøgede Udgift erstattet.

§ 58. Trævirke, hvis Beskaffenhed medfører uforholdsmæssig Vanskelighed eller Fare ved Fremflødningen i Vasdraget, kan ved Bestyrelsens Beslutning udelukkes fra Fællesflødning.

§ 59. Dersom noget Medlem af en Flødningsforening eller nogen Anden, der er underkastet de af samme vedtagne Regler eller fastsatte Afgifter, eller nogen Herredsstyrelse i Herred, hvorfra Trævirke flødes i Vasdraget, forlanger det, skulle saavel de oprindelige Regler som de senere med Hensyn til Flødningen fattede Beslutninger undergives kongelig Approbation, efterat de forud have været forelagte Herredsstyrelserne i de Herreder, fra hvilke Trævirke flødes i Vasdraget, til Erklæring.

Tvist om det Forhold, efter hvilket Trævirke af forskjellig Størrelse og Beskaffenhed skal bidrage til de med Flødningen og dens Indretninger forbundne Omkostninger, afgjøres ved Skjøn, optaget, naar Vasdraget gaar gjennem flere Jurisdiktioner, ved den af disse, som Kongen bestemmer.

Syvende Kapitel.

Almindelige Bestemmelser.

§ 60. I de Vasdrag, hvor det maatte findes hensigtsmæssigt, bør der søges istandbragt Vedtægter angaaende Vasdragets

1 Juli. No. 4.

Benyttelse i de forskjellige Retninger, under Hensyn til, at de forskjellige Benyttelser kunne finde Sted saavidt muligt uhindrede ved Siden af hinanden og uden hinandens Fortrængsel, og til saa liden Ulempe for Grundeieren som muligt. Ved disse Vedtægter kan dog ikke paalægges nogen Grundeier større Indskrænkninger, end Lovgivningens Regler medføre. Udkast til saadanne Vedtægter bliver, efter at vedkommende Grundeiere og de i Færsel, Flødning og Fiskeri m. V. Interesserede have havt Anledning til at udtale sig, at forelægge Amtsformandskabet eller i Byerne Kommunebestyrelsen, hvorefter Udkastet bliver at undergive kongelig Stadfæstelse. Vedtægten bør indeholde de fornødne Bestemmelser om Forholdet mellem Tømmerflødningen og anden Færsel i eller Benyttelse af Vasdraget, hvorvidt det flødede Trævirke skal være afbarket, hvorvidt Flødningen skal være indskrænket til visse Tider, om Flaadernes Beskaffenhed og Fremførsel, om Dampskibenes Fart og Brændemateriał, om Vandets Opdæmning, Slipning og dets Benyttelse i Industriens Tjeneste, om Opsamling af Affald fra Bedriften m. V. Angaaende Fiskeriets Udøvelse kan der ved disse Vedtægter ikke foreskrives Regler udenfor, hvad de derom særskilt givne Love indeholde.[1])

Overtrædelse af de saaledes givne Vedtægter straffes med Bøder og paatales politiretsvis.

§ 61.[2]) Hvor almindelige Vedtægter for Vasdraget ikke ere givne, kan Kongen, efterat vedkommende Herredsstyrelsers Betænkninger ere indhentede, fastsætte de Bestemmelser, som ere billige og fornødne, for at Færselen med Skibe eller Baade saavelsom den i Vasdraget stedfindende Tømmerflødning kan foregaa til saa lidet Hinder for hinanden som muligt, og med den tilbørlige Forsigtighed af Hensyn til Broer og andre Anlæg. Overtrædelse af disse Bestemmelser straffes med Bøder og paatales politiretsvis.

§ 62. Skjønsmænd til at afgive Skjøn efter denne Lov vælges, forsaavidt ikke Lagrettesloven af 28de August 1854 § 23 kommer til Anvendelse, inden det i samme Lovs § 18 omhandlede Udvalg; dog er Fogden ikke bunden til Thinglaget, ligesom der Intet er til Hinder for, at der for et eller flere Thinglag istandbringes særskilt Udvalg af Skjønsmænd for Vasdragsanliggender, eller at Fogden til disse Forretninger stadig opnævner de samme Mænd, saafremt de derimod ingen Indsigelse gjøre. Bestemmelse om saadant særskilt Udvalg afgives af de Myndigheder, som ifølge den nævnte Lovs § 5 have at istandbringe Mandtal over Lagrettesmænd, og kunne deri ogsaa optages Mænd, der ikke ere anførte i Mandtallet eller besidde de i Lov af 28de August 1854 § 1 bestemte Egenskaber, naar de ansees særlig skikkede og dertil ere villige.

§ 63. Skjøn efter § 7 sidste Punktum, § 9, §§ 32—35, § 38, samt § 64 afgives paa Landet under Lensmandens Besty-

[1]) Jfr. § 74, 1ste Pasfus samt Love af 23 Mai 1863, 17 Juni 1869, 15 Juni 1878 og 27 Mai 1887.

[2]) Jfr. § 40.

relse af 2 af ham tilkaldte Skjønsmænd. Varsel gives saaledes, som om Varsel til Forligelseskommissionerne er bestemt.[1]) Forligsmægling mellem Parterne anstilles, forsaavidt de ere nærværende, af Skjønsforretningens Bestyrer, hvorimod anden Forligsmægling bortfalder. Overskjøn kan inden 4 Uger efter det første Skjøns Afholdelse forlanges af enhver af Parterne og afgives af Dommeren med 4 Mænd. For at bestyre nogen saadan Forretning tilkommer der Lensmanden 4 Kroner foruden Skyds- og Diætgodtgjørelse. For Beskrivelser betales 67 Øre for Arket, men for Bekræftning Intet. Forretningerne beskrives paa ustemplet Papir. Overskjøn betales af den af Parterne, som det gaar imod; hvem dette er, afgjøres af Overskjønsmændene. 1 Juli. No. 4.

Skal Skjøn efter nogen af de i denne Paragrafs Begyndelse nævnte Bestemmelser optages i Kjøbstad, bestyres Skjønnet af Raadstuskriveren, som for Forretningens Afholdelse oppebærer 4 Kroner og for Udskrifter lovbestemt Betaling.[2])

§ 64. Enhver Grundeier er pligtig til at taale, at de Nivelleringer, Opmaalinger eller andre Forarbeider og Undersøgelser, der ere fornødne til Affattelsen af Planer for paatænkte Arbeider i Vasdragene, udføres paa hans Grund mod Erstatning for derved forvoldt Skade.[3]) Dog er Grundeierens Forpligtelse hertil betinget af, at den, der vil foretage vedkommende Forarbeider, paa Forhaand erhverver Bemyndigelse dertil fra Lensmanden eller i Kjøbstæderne fra Byfogden og, om denne finder det fornødent, stiller Sikkerhed for Skaden. Lensmandens (Byfogdens) Bevidnelse herom skal paa Forlangende forevises Grundeieren.

§ 65. I Almindelighed bør kongelig Tilladelse til Vasdrags Farbargjørelse, Søers Udtapning, Kanal- og Dæmningsanlæg, Vandledninger m. v., hvor ikke alle deri Interesserede ere enige, ikke meddeles, medmindre de Fordele, Anlægget skjønnes at ville medføre, i betydelig Grad overstige Erstatningsbeløbet for den derved bevirkede Skade. Herved kommer det ikke i Betragtning, om nogen af de Skadelidende gjør Afkald paa Erstatning.

§ 66. Hvor det til Udførelsen af den af Kongen approberede Plan til Vasdrags Farbargjørelse, Søers Udtapning, Vandledninger m. v. (Kap. 3 og 4) bliver nødvendigt at sløife lovlig bestaaende industrielle Anlæg, Dæmninger, Vandledninger, Fiskegaarde eller andre Bygninger i Vasdraget, skal ved Erstatningens Ansættelse det afstaaede Anlægs Taxtværdi forøges med 10 Procent. Dette gjælder dog ikke om Anlæg, der ere paabegyndte, efter at Ansøgningen om kongelig Tilladelse er indgiven.

[1]) Jfr. L. 20 Juli 1824, § 43 flg.
[2]) Hervved er sigtet til Sportellovens § 150. Se Sth.tid. for 1887, Forh. i Lth. S. 169.
[3]) Jfr. § 63.

1 Juli. No. 4.

Bliver det nødvendigt, at Anlægget flyttes eller i væsentlig Grad forandres, er Eieren berettiget til at kræve det hele Anlæg indløst mod Erstatning med 10 Procent Tillæg, saaledes som ovenfor sagt.

§ 67. Hvor Erstatning for Afstaaelse eller Beskadigelse af Grund ifølge denne Lov bliver at fastsætte til en Sum engang for alle, og Grunden bruges af nogen Anden end Eieren, tilfalder Erstatningen Grundens Eier; men denne er forpligtet til at godtgjøre Brugeren lovlige Renter[1]) af Beløbet for hans Brugstid. Bestemmes Erstatningen til en aarlig Afgift, nyder Brugeren denne for sin Brugstid.

§ 68. For de Grundafstaaelser m. v., der forlanges i Henhold til denne Lovs §§ 14, 15, 16, 19, 25, 26, 28, 36, 49 og 50, ere Bestemmelserne i Loven om Rettergangsmaaden i Sager angaaende tvungen Afstaaelse af Grund af 10de Mai 1860 §§ 1—4 anvendelige. Ligeledes finde Forskrifterne i samme Lovs §§ 2—4, forsaavidt dertil er Anledning, Anvendelse med Hensyn til de Skjøn, som omhandles i § 7, andet Punktum, § 12, tredie Punktum, § 15, § 17 og § 31.

§ 69. Naar kongelig Tilladelse til Vasdrags Farbargjørelse, Søers Udtapning, Kanalers, Dæmningers eller Vandledningers Anlæg m. v. er meddelt, og det anordnede Skjøn ikke er tilstevnt inden 1 Aar fra Resolutionens Afgivelse, kan Foretagendet ikke iværksættes, forinden ny Tilladelse er erhvervet. Ligeledes bortfalder Adgangen til Expropriation, naar Afstaaelsen ikke er forlangt inden 1 Aar, efter at endeligt Skjøn er afholdt. Expropriation kan da først iværksættes efter nyt Skjøn i Henhold til ny kongelig Tilladelse.

§ 70. Hvor nogen vil kræve Erstatning for Skade ved Arbeider eller Anlæg i Vasdraget, der ikke ved tidligere Erstatningsskjøn var forudseet, maa Fordringen være paatalt inden 10 Aar efter Anlæggets Fuldførelse. Skade, som efter den Tid maatte vise sig, er ikke Gjenstand for Erstatning.[2]) For betimelig paatalt Erstatningskrav, som ved thinglæst Erklæring er forbeholdt, haves Panteret i den Eiendom, til hvis Nytte Foretagendet er iværksat, forsaavidt kongelig Tilladelse til sammes Udførelse ei har været fornoden (§ 29).

§ 71. Hvor Vasdrags Farbargjørelse, Søers Udtapning, Kanal- og Dæmningsanlæg, Vandledning m. v. er udført for privat Regning, skulle de deraf flydende Rettigheder og Forpligtelser altid følge den Eiendom, for hvis Nytte Anlægget er skeet. Hvor flere Eiere i Fællesskab have udført saadant Anlæg, danne de en Forening, hvori Stemmeret tilkommer hver Deltager i det Forhold, hvori han har bidraget til Anlægget og ansvarer for dets Forplig-

[1]) Jfr. Lov om Rentefodens Forhøielse m. V. af 12 Oktbr. 1857 § 3.
[2]) „ § 7, 3die Punktum.

telser. Er intet Forhold vedtaget, have alle Deltagere lige Stemmeret og lige Ansvar. Søgsmaal mod Foreningen anlægges mod dens Bestyrelse; er ingen Bestyrelse anordnet, kan enhver af Deltagerne sagsøges paa samtliges Vegne. 1 Juli. No. 4.

§ 72.[1]) Dæmninger, Vandledninger og andre Anlæg i Vasdrag, ved hvis Ødelæggelse Fare for Almenheden eller Skade for anden Mand kan forvoldes, bør være af forsvarlig Styrke og af Eieren til enhver Tid holdes forsvarlig vedlige; Skade, som ved hans Forsømmelse heraf bevirkes, er han pligtig til at erstatte. Vil Eieren opgive Anlægget, har han betimelig herom at underrette vedkommende Naboer og er forpligtet til, inden hans Ansvar for samme ophører, enten at bringe Vandets Løb tilbage i den samme Tilstand som før Anlægget, eller paa anden betryggende Maade at sørge for, at Anlæggets Sløifning ikke medfører forøget Fare eller Skade for Omgivelserne.

Iøvrigt bevirker den Omstændighed, at Anlægget ogsaa har medført Nytte for Andre end Eieren, ikke i og for sig nogen Hindring imod, at han efter eget Godtbefindende nedlægger samme.[2])

§ 73. Denne Lov træder i Kraft den 1ste Januar næste Aar. Fra samme Tid ophæves:

Chr. V Norske Lov 5—11—5, 7, 8, 9 og 10.

Forordning om Lænser af 17de Oktober 1794.

Lov om Vands Ledning af 28de Juli 1824.

Lov om Kanalanlæg m. v. af 31te Mai 1848.

Love om Bortskaffelse af Sagflis af 12te August 1848, 26de August 1854 og 24de Marts 1860.

Lov om Flødnings- og Flodrensningsvæsenet af 26de August 1854.

Love om Anlæg af Vandledninger af 28de August 1851, 18de Mai 1860 og 3die Juni 1874.

Endvidere sættes alle øvrige mod denne Lov stridende Bestemmelser ud af Kraft.

§ 74. Om Retten til Fiskeri gjælde de særskilt givne Bestemmelser.[3])

Med Hensyn til de Dele af Vasdrag, som henhøre til nogen af Rigets Havne, bliver at forholde efter de derom særlig givne Love.[4])

§ 75. Med Hensyn til svenske Undersaatters Ret til at benytte de norske Vasdrag bliver Bestemmelsen i Lov af 25de Oktober 1815 fremdeles gjældende.

[1]) Jfr. Lov om Eiendomsrettens Begrænsning i Naboforhold af 27 Mai 1887, § 10.
[2]) Jfr. § 49.
[3]) „ § 60, N. L. 5—11, Lov af 28 April 1866 § 2.
[4]) „ Lov af 24 Juli 1827 og Lov om Havnevæsenets Bestyrelse af 12 Oktbr. 1857, § 3.

1 Juli. No. 4.

§ 76. I Vasdrag, der danne Grændse mod Naborige, er denne Lov ikke gjældende [1]). Dog skal Kongen være bemyndiget til for Norges Vedkommende at tillægge de af Lovens Bestemmelser, som dertil findes egnede, Gyldighed sammesteds.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

[1]) Jfr. Lov om Fiskeri i Grændsevasdrag af 29 April 1871.

1 Juli. No. 5.

Lov om Rettergangsmaaden i Straffesager. *) [1])

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 15de Juni dette Aar, saalydende:

Første Kapitel.

Lovens Virkekreds.

§ 1. Alle Spørgsmaal om Straf, som ikke i Medfør af Lovgivningen afgjøres uden Søgsmaal [2]) eller henhører under Rigsret [3]) eller Krigsret, [4]) behandles efter de i denne Lov fastsatte Regler.

§ 2. Efter denne Lovs Regler behandles endvidere:

1. Sager, som anlægges af det Offentlige for Overtrædelse af Politilovgivningen, selv om Straf ikke paastaaes;
2. Sager, som anlægges af det Offentlige til Forbrydelse af Penge eller Gods, ogsaa hvor samme ikke er at anse som Straf; [5])
3. Sager angaaende Anvendelse af Sikkerhedsfængsel; [6])
4. Sager, hvori enÆrekrænkelse paastaaes kjendt død og magtesløs.

[1]) Se Oth. Prp. No. 1 for 1887 med Bilag, Dok. No. 2 for 1886, Dok. No. 63 for 1886, Dok. No. 14 for 1885, jfr. Dok. No. 34 for 1881, Dok. No. 1 for 1884 og Dok. No. 1. for 1885; Indst. O II for 1887 og Sth.tid. for s. A. Forh. i Oth. S. 473—1031 og 1047—1280 og i Lth. S. 204 — 216. Sanktionsforedraget er indt. i Depts.tid. for 1887 No. 36.

[2]) N. L. 1—12—3 og 5, Frd. 23 December 1735, Frd. 3 Marts 1741 §§ 4 og 6, Frd. 3 Juni 1796 §§ 10, 11, 23, 39, Høiesteretsl. 12 September 1818, §§ 10—14, 21 og 29, Lov om Lagrettesmænd 28 Aug. 1854 § 36 o. fl. Love. Jfr. denne Lovs §§ 63, 120, 175, 189, 466, 467 og fl. — Sportell. 13 Septbr. 1830 § 230. — Jfr. Formandskabsl. for Kjøbstæderne §§ 15, 27, 38, jfr. § 43, for Landet §§ 18, 31, 38 jfr. § 58, Fattigl. 6 Juni 1863 for Kjøbst. § 35 jfr. § 73, for Landet § 37 jfr. § 89, Skattel. 15 April 1882 § 56 (46), Toldl. 20 Septb. 1845 §§ 169 fgg, Værnepligtsl. 12 Mai 1866 § 85, L. om Præsteattester 27 Juli 1830, jfr. denne Lovs § 289. — Jfr. L. 28 Septb. 1857 § 15.

[3]) Grundl. §§ 86 og 87 og Rigsretsreglement 18 Septb. 1815 jfr. L. 20 Aug. 1842.

[4]) Se nu § 5.

[5]) Jfr. t. Ex. Krl. Kap. 2 § 40 og L. 13 Aug. 1818 § 11.

[6]) „ N. L. 1—21—1.

*) Bekjendtgj. 13 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 20.

§ 3. De af en Forbrydelse følgende borgerlige Retskrav mod Sigtede kan forfølges i Forbindelse med Straffesagen overensstemmende med de i Kapitel 32 indeholdte Regler. 1 Juli. No. 5.

§ 4. Naar Afgjørelsen af en Handlings Strafbarhed beror paa, om et vist Retsforhold bestod paa den Tid, Handlingen blev foretagen, undersøges og bedømmes Spørgsmaalet herom under Straffesagen.

Dog har Retten Adgang til at udsætte Straffesagen, indtil Spørgsmaalet om det omtvistede Retsforholds Bestaaen er bragt under Paakjendelse gjennem borgerligt Søgsmaal. Den Afgjørelse, som herunder maatte være truffen, er dog ikke bindende ved Afgjørelsen af Straffespørgsmaalet.

§ 5. Under Krigsret henhører:[1])

1. Forbrydelser, som de ved Rigets væbnede Magt ansatte eller dertil hørende Personer begaar i Krigstid eller paa Søtogt eller ved Hærafdeling udenfor Riget eller med Hensyn til den militære Tjeneste eller de militære Ting eller mod de dem paa Grund af deres militære Stilling paahvilende Pligter.
2. Forbrydelser af Krigsfanger, der staar under militær Bevogtning.
3. Spionering, Meddelelser til Fienden, Forsyning af Fienden med Vaaben, Levnetsmidler eller andre Krigsfornødenheder og andre Handlinger, der er til umiddelbar Skade for Krigsmagten eller stridende mod nogen af vedkommende Befalingsmand til de militære Foretagenders Sikkerhed given Bestemmelse, begaaet i Krigstid inden nogen af Krigsmagten besat Strækning.

Andet Kapitel.

Straffedomstolene.

§ 6. Domstole i de Sager, som henhører under denne Lov, er:

Høiesteret,
Høiesterets Kjæremaalsudvalg,
Lagmandsretterne,
Meddomsretterne og
Forhørsretterne.

§ 7. Høiesterets Kjæremaalsudvalg bestaar af tre af Høiesterets faste Dommere, opnævnte af Justitiarius skiftevis for tre Maaneder. Den ældste Dommer forretter som Formand. Naar Høiesteret finder det hensigtsmæssigt, nedsættes samtidig to Kjæremaalsudvalg. Høiesteret giver i dette Tilfælde almindelige Bestemmelser angaaende Sagernes Fordeling mellem de to Udvalg.

[1]) Jfr. L. om Grændsen mellem den civile og militære Jurisdiktion af 3 Aug. 1824.

1 Juli. No. 5.

§ 8. Lagmandsretten bestaar af tre Dommere (Retten), nemlig en Lagmand som Formand og to andre Dommere, og af ti til Afgjørelse af Skyldspørgsmaalet[1]) tilkaldte Lagrettemænd (Lagretten).[2])

Naar en Dommer eller Lagrettemand faar Forfald eller af andre Grunde maa fratræde under en Sags Behandling, kan denne fortsættes, uden at Nogen tilkaldes i den Udtrædendes Sted. Dog maa der mindst være to Dommere, hvoriblandt Lagmanden eller nogen, der efter § 13 kan træde i hans Sted, og ni Lagrettemænd.

§ 9. Der oprettes sex Lagmandsembeder eller Lagstole, nemlig:

1. en for Borgarthings Lagdømme, omfattende Kristianias og Smaalenenes Lagsogne;[3])
2. en for Eidsivathings Lagdømme, omfattende Akershus, Kristians, Buskeruds og Jarlsberg og Laurviks Lagsogne;
3. en for Agders Lagdømme, omfattende Bratsbergs, Nedenæs, Lister og Mandals og Stavangers Lagsogne;
4. en for Gulathings Lagdømme, omfattende Bergens, Søndre og Nordre Bergenhus samt Romsdals Lagsogne;
5. en for Frostathings Lagdømme, omfattende Søndre og Nordre Trondhjems og Hedemarkens Lagsogne;
6. en for Haalogalands Lagdømme, omfattende Nordlands, Tromsø og Finmarkens Lagsogne.

Lagdømmernes Omraade kan forandres eller nærmere bestemmes af Kongen.

§ 10. Lagmændene maa være i Besiddelse af de for Høiesteretsdommere lovbefalede Egenskaber.[4])

§ 11. Til Medlemmer af Lagmandsretten beskikkes for hvert Lagsogn aarlig af Kongen to Dommere, som ikke er Medlemmer af Høiesteret.

§ 12. Til at træde i de i § 11 omhandlede Dommeres Sted, naar nogen af dem enten gjør Tjeneste som Lagmand eller af nogen Grund ikke kan have Sæde i Retten, beskikkes ligeledes for hvert Lagsogn et tilstrækkeligt Antal Dommere eller andre Mænd med de for Dommere foreskrevne Egenskaber.[5])

I særdeles vidtløftige og vigtige Sager kan Lagmanden bestemme, at en af dem skal overvære Forhandlingerne for i Forfaldstilfælde at indtræde i Retten.

§ 13. I Tilfælde af Lagmandens Forfald, eller naar han i nogen Sag ikke kan have Sæde i Retten, bestemmer vedkommende Regjeringsdepartement, hvem der skal gjøre Tjeneste som Lagmand.

[1]) Jfr. § 165.
[2]) § 494.
[3]) § 27.
[4]) Grundlovens § 91, Lov om Høiesteret af 12 September 1818 § 34 jfr. L. 21 Marts 1883 og L. 22 Mai 1885. Jfr. Note 5.
[5]) N. L. 1 — 5—1, Grundlovens § 92, Univ. Fund. 28 Juli 1824 § 39.

Indtil saadan Bestemmelse er truffen, træder den i Beskikkelsen først nævnte Dommer i hans Sted. 1 Juli. No. 5.

§ 14. For hvert Lagdomme udnævner Kongen en Retsskriver.

I Forfaldstilfælde eller, hvor han i enkelt Sag ikke kan gjøre Tjeneste, antager Lagmanden en Anden i hans Sted.

§ 15. Meddomsretten bestaar af Underdommeren — eller, hvor der i Underretten er flere Dommere[1]), af en af disse — som Formand og af to Domsmænd.

§ 16. Forhørsretten bestaar af Underdommeren eller, hvor der i Underretten er flere Dommere, af en af disse.

§ 17. Retsskriverforretningerne ved Meddomsretten og Forhørsretten udføres af den særskilte Retsskriver ved Underretten, hvor saadan er ansat, og ellers af Underdommeren.

§ 18. Udenfor det i Grundlovens § 37 nævnte Tilfælde maa dømmende Kommissioner eller overordentlige Domstole ikke nedsættes til Behandling af Straffesager, som hører under denne Lov.

Dog kan extraordinære Dommere beskikkes til at træde i den almindelige Underdommers Sted under de store Fiskerier, naar Opsyn er anordnet[2]).

Tredie Kapitel.

Domstolenes saglige Virkekreds.

§ 19. Ved Lagmandsret behandles Sager angaaende Forbrydelser, som kan medføre strengere Straf end Strafarbeide i femte Grad, eller for hvilke Strafarbeide eller Affættelse fortrinsvis bliver at anvende, samt Sager angaaende Forsøg paa eller Delagtighed i saadanne Forbrydelser.

Straffens Skjærpelse paa Grund af Gjentagelse kommer her ikke i Betragtning.

§ 20. Sager, hvori Straffelovens Kap. 6 § 8 kommer til Anvendelse, bliver, uanseet Bestemmelserne i § 19, ikke at behandle ved Lagmandsret, hvis ikke høiere Straf end Ris eller Fængsel kan anvendes.

§ 21. Har den Sigtede for Retten uforbeholdent tilstaaet Forbrydelsen, og denne Tilstaaelses Rigtighed bestyrkes ved de øvrige foreliggende Oplysninger, bliver Sagen, om den end efter § 19 skulde henhøre under Lagmandsret, ikke at behandle ved samme, naar Forbrydelsen ikke kan medføre høiere Straf end Strafarbeide i fjerde Grad.

§ 22. Ved Meddomsret behandles de Sager, som ikke henhører under Lagmandsret eller afgjøres af Forhørsretten i Henhold til § 283.

[1]) Lov om Kr.a Byret 17 Marts 1866.

[2]) Jfr. Lov om Vaarsildfiskeriet af 24 Septb. 1857 § 23, Lov om Torskefiskeriet i Nordlands Amt ɔc. af 23 Mai 1857 § 27.

1 Juli. No. 5.

Sager, som efter Reglerne i § 400 kan indbringes til fornyet Behandling ved Lagmandsret uden Kjæremaalsudvalgets Tilladelse, kan Paatalemyndigheden dog strax indbringe for Lagmandsretten, hvis den af særlige Grunde finder det hensigtsmæssigt, eller det begjæres af Sigtede.

Saadan Begjæring maa ikke afslaaes, hvis Paatalemyndigheden vil paastaa Idømmelse af Strafarbeide eller af Fængsel for en Forbrydelse mod Straffelovens Kapitler om Meneed, Tyveri, Røveri eller Bedrageri, eller der handles om en Forbrydelse ved trykt Skrift eller mod den almindelige Straffelovs Kap. 8 § 1 eller Kap. 9 undtagen § 27 eller om Forbrydelse i offentlig Tjeneste.

§ 23. Under de i § 283 angivne Betingelser kan Sager, som ellers vilde være at behandle ved Meddomsret, paadømmes af Forhørsretten.

§ 24. Foranstaaende Regler er ikke til Hinder for, at sammenhængende Sager,[1]) hvoraf nogle hører for Lagmandsret, andre for Meddomsret, i Forening indbringes for Lagmandsretten.

§ 25. Er en Sag indbragt for Lagmandsretten, bør den i Almindelighed antages til Paadømmelse af denne, om den end rettelig burde være paatalt for Meddomsret.

Viser det sig under Behandlingen af en Sag, som Paatalemyndigheden har indbragt for Meddomsretten, at den angaar en Forbrydelse, der skulde være paatalt for Lagmandsret, bør Meddomsretten i Almindelighed fremme den til Paadømmelse, hvis Udsættelse ikke er fornøden.

Er en Sag afvist af Lagmandsretten som henhørende for Meddomsret, er denne derved bunden.

§ 26. Retslig Forunderſøgelse samt Thingsvidner og andre enkeltstaaende Retshandlinger[2]) foretages ved Forhørsretten.

Fjerde Kapitel.

Domstolenes stedlige Virkekreds samt Tid og Sted for Rettens Holdelse.

§ 27. Hvert Amt udgjør i Almindelighed et Lagsogn. Afvigelser herfra kan besluttes af Kongen, efterat Betænkning er indhentet fra vedkommende Amtsformandskaber og fra vedkommende Kjøbstæders Kommunebestyrelser.

§ 28. For hvert Lagsogn fastsætter Kongen et fælles Retssted, hvor Lagmandsthing holdes til bestemte Tider, i Regelen mindst fire Gange aarlig. For afsides liggende Del af Lagsognet kan der bestemmes et særskilt Retssted, hvor de der hjemmehørende Sager i Almindelighed bliver at behandle efter Berammelse af Lagmanden.

[1]) § 133 og § 134.
[2]) T. Ex. § 266, 2det Punktum, § 276, §§ 296 og 297.

§ 29. Kongen kan meddele Lagmændene Bemyndigelse til at fastsætte den nærmere Tid for Lagmandsthingenes Holdelse. 1 Juli. No. 5.

Den om Tiden og Stedet for Lagmandsthingene givne Bestemmelse kan for det enkelte Tilfælde fraviges af Lagmanden, naar han af særlige Grunde finder det hensigtsmæssigt. Ligeledes kan han til en eller flere enkelte Sagers Behandling afholde særskilt Lagmandsthing paa et andet Sted end det sædvanlige.

§ 30. Tid og Sted for Lagmandsthinget skal Lagmanden betimelig bekjendtgjøre i Kundgjørelsestidenden og paa anden hensigtsmæssig Maade overensstemmende med de af Kongen derom givne Forskrifter.

§ 31. For Meddoms- og Forhørsretterne danner Underdommerens Embedsdistrikt Retskredsen.

§ 32. Meddoms- og Forhørsretterne holdes saavidt muligt ved de almindelige Thing. Dog kan vedkommende Regjeringsdepartement bestemme, at de holdes paa faste ugentlige eller maanedlige Retsdage, hvor dette findes hensigtsmæssigt.[1])

Naar hurtigere Behandling paakræves, fordi Sigtede er paagreben, eller af andre Grunde, eller naar det for Sagens Oplysning er hensigtsmæssigt, at Retten holdes paa et andet Sted end det sædvanlige, bliver Extraret at afholde.

§ 33. Lagmands- og Meddomsrettens daglige Arbeidstid bør i Almindelighed ikke overstige otte Timer.

Femte Kapitel.

Lagrettemænd og Domsmænd.

§ 34. Hvert andet Aar inden Udgangen af November Maaned udvælges Lagrettemænd og Domsmænd for de to følgende Aar.[2])

§ 35. Valgbar som Lagrettemand og Domsmand er enhver norsk Borger, der ikke paa Grund af legemlige eller aandelige Mangler eller utilstrækkeligt Kjendskab til Landets Sprog er ude af Stand til at fyldestgjøre en Lagrettemands eller Domsmands Pligter, og som enten

1. er stemmeberettiget efter Grundloven eller valgbar til kommunale Ombud ifølge Lov af 4de August 1845, eller
2. har fyldt 25 Aar, været bosat i Landet i 5 Aar og i direkte Skat til Staten eller Kommunen for det sidst forløbne Aar tilsammen havde at betale paa Landet og i Ladestederne Kr. 4.00 og i Kjøbstæderne Kr. 8.00.

§ 36. Udelukket fra at vælges til Lagrettemand eller Domsmand er Enhver, der er i noget i Grundlovens § 52 nævnt Tilfælde eller er dømt til Livsstraf, Strafarbeide eller Afsættelse eller for en Forbrydelse, som omhandles i Straffelovens Kap. 10 § 25, Kap. 11, 12, 19, 20, 21 eller Kap. 22 § 14.

[1]) Jfr. Lov ang. faste Retsdage ɔc. af 12 Oktb. 1857.
[2]) „ § 491, 2det Led.

1 Juli. No. 5.

Dog bevirke Straffedom ikke Udelukkelse fra Valg, naar den Domfældte har faaet Æresopreisning, eller naar saadan efter Lov af 9de Juni 1883 § 6 er ufornøden.

§ 37. Til Lagrettemænd og Domsmænd kan ikke vælges:

1. Statsraadets Medlemmer;
2. De ved Regjeringens Kontorer ansatte Tjenestemænd;
3. Øvrighedspersoner og Officerer i høiere Grader til og med Oberstløitnanter og Kommandørkapteiner;
4. Hoffets Betjente og dets Pensionister;
5. Dommere og Retsskrivere;
6. De ved Paatalemyndigheden og Politiet ansatte Tjenestemænd;
7. Statskirkens og andre anerkjendte Trossamfunds Præster;
8. Praktiserende Sagførere.

§ 38. Berettigede til at undslaa sig for Valg er:

1. Praktiserende Læger;
2. Faste Lodser;
3. De ved Told-, Fyr-, Post-, Telegraf- og Jernbanevæsenet ansatte Tjenestemænd;
4. De, som tilveiebringer antagelig Oplysning om, at de ikke uden Fare for Helbred eller Tilsidesættelse af vigtige private eller offentlige Forretninger kan gjøre Tjeneste, eller som sandsynliggjør, at de ikke uden Vanskelighed kan bære de med Hvervet forbundne Udgifter;
5. De, som har fyldt sit 65de Aar.

Af de under No. 5 nævnte Personer kan Forlangendet om Fritagelse fremsættes en Gang for alle. Ellers har det kun Gyldighed for det forestaaende Valg.

§ 39. Den, der har gjort Tjeneste som Lagrettemand to Gange efter et Valg, kan forlange sig fritaget ved det nærmest paafølgende Valg.

Som Tjenstgjøring regnes det ogsaa, at Lagrettemanden har fremmødt til Tjeneste paa Retsstedet og har opholdt sig der indtil den sidste Udtrækning af Lagrette for den enkelte Sag, eller indtil han har faaet Rettens Samtykke til at forlade Thinget.

§ 40. De ved andre Love givne Fritagelser for at overtage Ombud fritager ikke fra Hvervet som Lagrettemand eller Domsmand.

§ 41. Mandtal over de Indvaanere af Kommunen, der er valgbare efter § 35, jfr. §§ 36 og 37, føres for hvert Herred eller Ladested med egen Kommunebestyrelse af Lensmanden og for hver Kjøbstad af Raadstuskriveren.

§ 42. I ethvert Lagsogn skal der i Regelen være femti Gange saa mange Lagrettemænd, som der er fastsat Lagmandsthing for Aaret, med Tillæg af det Antal Thing, som antages at ville blive afholdt paa særskilte Retssteder efter § 28. Omfatter et Lagsogn alene en Kjøbstad, skal det have sex Gange saa mange Lag-

rettemænd, som der antages at ville blive behandlet Lagmandsrets- 1 Juli.
sager i Løbet af et Aar. No. 5.

Overensstemmende hermed bestemmes Antallet af Lagmanden, som dernæst fordeler Tallet paa samtlige Lagsognets Kommuner efter Folkemængden. Hver Kommune skal dog mindst have en Lagrettemand. Inden Udgangen af August Maaned underretter han Formandskaberne om den foretagne Fordeling.

§ 43. I enhver Meddomsretskreds skal der være fire Gange saamange Domsmænd, som der antages at ville blive afholdt Møder ved Meddomsretten i Løbet af et Aar. Med dette for Øie bestemmes Antallet af Underdommeren, som dernæst fordeler Tallet mellem Kredsens Kommuner efter Folkemængden. Hver Kommune skal dog mindst have tre Domsmænd. Inden Udgangen af August Maaned underretter han Formandskaberne om den foretagne Fordeling.

§ 44. I sidste Halvdel af Juli Maaned udlægges det i § 41 omhandlede Mandtal til almindeligt Eftersyn i 14 Dage. Tiden og Stedet for Udlæggelsen kundgjøres forud i Forbindelse med en Opfordring til dem, som efter §§ 38 og 39 kan undslaa sig, og til Enhver, som ellers maatte have noget at bemærke, om at indkomme med sine Forlangender eller Besværinger. Saasnart Fristen er udløbet, sender Mandtalsføreren Mandtallet og de indkomne Forlangender og Besværinger, ledsagede af de Bemærkninger, hvortil han finder Anledning, til Formandskabet.

§ 45. Inden Udgangen af September Maaned afholdes efter Ordførerens Berammelse et Møde af Formandskab, Forligelseskommissærer og paa Landet og i Ladestederne Lensmanden eller Lensmændene, i Kjøbstæderne Magistraten. I dette Møde afgjøres de indkomne Forlangender og Besværinger og afgives Forslag til Valg af Lagrettemænd og Domsmænd.

Forat Beslutning skal kunne fattes, maa mindst to Trediedele af Formændene, deriblandt Ordføreren eller Viceordføreren, samt en Forligelseskommissær og Lensmanden eller Magistraten være tilstede. I Tilfælde af Stemmelighed gjør Ordførerens Stemme Udslaget.

§ 46. Mødets Beslutninger udlægges til almindeligt Eftersyn i 14 Dage, og samtidig berammes et Møde af den samlede Kommunebestyrelse til Afholdelse inden Udgangen af November Maaned. Herom udstedes Bekjendtgjørelse med Opfordring til enhver, som maatte have noget at bemærke, om at indkomme dermed til Formandskabet senest inden en Uge forud for det berammede Møde.

I dette Møde afgjøres indkomne Klager over de i § 45 omhandlede Beslutninger, hvorefter der foretages Valg paa saamange Mænd, som det samlede Antal Lagrettemænd og Domsmænd udgjør. Blandt disse udvælges derefter Lagrettemændene.

1 Juli. No. 5.

I Mødets Forhandlinger skal Stedets Lensmand eller Magistrat deltage. Dog hindres ikke Forretningens Fremme ved deres Fravær.

§ 47. Foruden det almindelige Udvalg skal der efter foranstaaende Regler oprettes følgende særskilte Udvalg:

1. I Kjøbstæder og Ladesteder samt i Herreder, af hvilke nogen Del er undergiven de almindelige Bygningslove,[1]) et Udvalg af Domsmænd, der besidder særlig Kyndighed i Bygningsanliggender.
2. I Kommuner, for hvilke det af vedkommende Regjeringsdepartement bestemmes, et Udvalg af Lagrettemænd og Domsmænd, som er kyndige i Søvæsen og Skibsanliggender.

De gjældende Regler angaaende Domsmænd for de Sager, der fortiden behandles ved Haandværksret, vedbliver at bestaa.[2])

§ 48. Til Lagrettemænd og Domsmænd bør kun vælges Mænd, som paa Grund af Retsindighed, Dygtighed og Selvstændighed ansees særlig værdige og skikkede til Hvervet.

§ 49. Fortegnelse over de valgte Lagrettemænd og Domsmænd føres paa Landet og i Ladestederne af Lensmændene og i Kjøbstæderne af Raadstuskriverne og bekjendtgjøres ved Opslag paa Thingstederne. Gjenpart af Fortegnelserne meddeles henholdsvis Lagmanden og Stedets Underret.

§ 50. Lagrettemænd og Domsmænd kan undslaa sig for at gjøre Tjeneste som Retsvidner.

§ 51. Hvis en Lagrettemand eller Domsmand kommer i noget af de i § 36 omhandlede Tilfælde eller i en Stilling, som efter § 37 er uforenelig med Hvervet, eller hvis det oplyses, at nogen ikke Valgbar er valgt, skal han ufortøvet udslettes af den i § 49 omhandlede Fortegnelse.

Det samme gjælder, naar en Lagrettemand eller Domsmand afgaar ved Døden eller fraflytter Retskredsen, eller naar han paa Grund af aandelige eller legemlige Mangler varig er bleven ude af Stand til at gjøre Tjeneste.

Tilflytter nogen Lagrettemand eller Domsmand en anden Kommune inden Retskredsen, skal han overføres paa Fortegnelsen for denne Kommune.

Klage over, at nogen er urettelig udslettet eller overført, afgjøres af Formandskabet.

§ 52. Indtræder nogen Grund, der efter § 38 Nr. 1—4 vilde have berettiget Lagrettemanden eller Domsmanden til at undslaa sig for Valg, kan han begjære Formandskabets Afgjørelse for, at han skal udslettes af Fortegnelsen.

§ 53. Om de Forandringer, som Fortegnelsen over Lag-

[1]) Lov om Bygningsvæsenet af 6 Septb. 1845 § 46.

[2]) Lov om Forandringer i Haandværkslovgivningen af 15 Juni 1881 §§ 21—23.

rettemændene eller Domsmændene undergaar, gjøres uden Ophold Indberetning herom til Lagmanden eller Underretten. 1 Juli. No. 5.

Ligeledes indberettes, naar nogen Lagrettemand eller Domsmand kommer under Forfølgning af det Offentlige for en Forbrydelse, der kan medføre strængere Straf end Bøder.[1])

Sjette Kapitel.

Lagrettemænd for det enkelte Lagmandsthing.

§ 54. Betimelig forinden hvert Lagmandsthing har Lagmanden i Overvær af to mandtalsførte Retsvidner (§ 494) ved Lodtrækning at udtage sex og tyve Lagrettemænd samt to Varamænd.

Kongen kan for hvert Lagsogn give almindelig Bestemmelse om, hvorlænge de udtrukne Lagrettemænd skal gjøre Tjeneste. Hvor ikke andet er bestemt, skal de tjenstgjøre under hele Thinget, og i ethvert Fald indtil Forhandlingen af den paabegyndte Sag er tilendebragt.

Skal Lagrettemændene ikke gjøre Tjeneste under hele Thinget, har Lagmanden betimelig at udtage Lagrettemænd saa ofte, som fornødiges.

§ 55. Lodtrækning sker blandt alle paa Lagsognets almindelige Fortegnelser opførte Lagrettemænd med Undtagelse af dem, der allerede har gjort Tjeneste (§ 39) ved noget i samme Aar afholdt Thing.

Er der ikke mindst 40 tilbage, udtrækkes Lagrettemændene blandt samtlige paa Fortegnelserne Anførte.

Varamændene trækkes under Jagttagelse af de samme Regler blandt Lagrettemændene i den Kommune, hvor Thinget holdes.

Til at gjøre Tjeneste i Sag angaaende Forbrydelse mod Søfartsloven[2]) udtages, naar Begjæring derom betimelig er indløben fra nogen Part og Lagmanden finder Begjæringen begjet, paa lige Maade fire Lagrettemænd af de i § 47 under Nr. 2 omhandlede særskilte Fortegnelser. I Sager, som udspringer af Forholdet mellem Skipper og Mandskab, bør dog ikke mere end to af de Søkyndige være Skippere.

§ 56. Naar affides liggende Distrikt har særskilt Retssted, skal til de for samme berammede Thing Halvdelen af Lagrettemændene trækkes blandt de i Distriktet boende, den anden Halvdel blandt Lagsognets øvrige Lagrettemænd. De, der har gjort Tjeneste i samme Aar, medtages ikke ved nogen af disse Trækninger, medmindre Antallet af de øvrige er under 20.

§ 57. Lodtrækningen foregaar paa den Maade, at Lagmanden nedlægger i en Urne lukkede Sedler med samtlige de Lagrettemænds Nummer, mellem hvilke Trækningen skal finde Sted, og efterat Sedlerne er sammenblandede, enkeltvis optager det bestemte Antal.

[1]) Jfr. § 58.
[2]) L. 24 Marts 1860 § 124.

1 Juli. No. 5.

§ 58. Træffer Loddet Nogen, der efter Reglerne i det følgende Kapitel[1]) er udelukket fra at gjøre Tjeneste i nogen Sag, eller som vides at have lovligt Forfald, eller er i noget i § 53 sidste Led omhandlet Tilfælde, bliver han at forbigaa.

§ 59. Lodtrækningen og de Afgjørelser, som er trufne i Henhold til foregaaende §, indføres i en dertil bestemt Bog. Lodtrækningens Udfald meddeles Statsadvokaten, som er berettiget til at udskyde fem af de udtrukne Lagrettemænd. De en og tyve først udtrukne, som ikke udskydes, samt Varamændene tilsiges til Møde ved Lagmandsthinget.

§ 60. Statsadvokaten sender uden Ophold Fortegnelse over de Lagrettemænd og Varamænd, der skal tilsiges, til vedkommende Lensmænd og Raadstuskrivere, hvilke snarest muligt skal besørge Tilsigelserne udført, samt til de Tiltalte eller deres Forsvarere. Saavidt muligt bør Lagrettemændene gives tre Dages Varsel, hvis de bo i den By, hvor Thinget holdes, og ellers en Uges Varsel.[2])

§ 61. Har Lensmanden eller Raadstuskriveren Kundskab om, at nogen Lagrettemand, som han skal tilsige, har lovligt Forfald eller er i noget i § 51, første eller andet Led eller § 53 sidste Led omhandlet Tilfælde, eller erklærer Lagrettemanden ved Tilsigelsen, at han ikke kan eller vil møde, skal den, som staar næst efter ham paa Fortegnelsen over Kommunens Lagrettemænd, dog med Forbigaaelse af dem, som har gjort Tjeneste tidligere i Aaret, tilsiges at møde i hans Sted. Er der ingen, som i Overensstemmelse hermed kan tilsiges, begyndes der paa samme Maade forfra paa Fortegnelsen. Findes overhovedet ingen Lagrettemand, som kan tilsiges, bliver Domsmændene at tilsige i den Orden, hvori de er valgte.

Meddelelse om de stedfundne Tilsigelser og om, hvorledes de ovenfor givne Bestemmelser er anvendte, indsendes til Lagmanden.

§ 62. Seneste Dagen før Thingets Begyndelse opslaaes paa Retsstedet en Fortegnelse over de Lagrettemænd, som skal gjøre Tjeneste.

Er Tiltalte fængslet, maa Fortegnelsen forevises ham seneste den nævnte Dag.

§ 63. Lagrettemand, som uden lovligt Forfald nægter eller undlader at møde eller iøvrigt vægrer sig for at opfylde sit Hverv, kan ved Kjendelse under Sagen eller efter særskilt Tiltale ilægges en Bod af indtil firehundrede Kroner. Han kan derhos tilpligtes helt eller delvis at tilsvare de ved hans Forhold voldte Omkostninger.

Har han havt lovligt Forfald, men forsømt snarest muligt at anmelde samme, kan han efter Omstændighederne ansees med en Bod af indtil et hundrede Kroner og tilpligtes at tilsvare voldte Omkostninger.

[1]) Jfr. ogsaa § 358 og § 418.
[2]) Jfr. § 160.

Til lovligt Forfald medregnes saadanne Omstændigheder som, at Vedkommende ikke uden Fare for Helbred eller Velfærd eller uden Tilsidesættelse af vigtige og uopsættelige Forretninger eller Pligter kunde have mødt. 1 Juli No. 5.

Af offentlige Hverv er alene Hvervet som Medlem af Storthing, Distriktsforsamling og Amtsthing samt militær Tjeneste at betragte som Forfald.

§ 64. Er Antallet af de ved Lagmandsthinget tilstedeværende Lagrettemænd, som kan gjøre Tjeneste, mindre end nitten eller i det i § 321 nævnte Tilfælde mindre end tyve, Varamændene iberegnede, uden at dog Lagrettelisten i sin Helhed er ugyldig, tilkalder Lagmanden blandt de Lagrettemænd, som hurtigst kan komme tilstede, det fornødne Antal, med Forbigaaelse, saavidt muligt, af dem, der tidligere har gjort Tjeneste, og efter Lodtrækning, forsaavidt der haves Valg mellem Flere. Saadan Tilkaldelse kan undlades, saafremt Parterne frafalder sin Ret til at udskyde Flere, end at der bliver mindst ti eller i Tilfælde elleve Lagrettemænd tilbage, som kan gjøre Tjeneste.

§ 65. Ved Thingets Slutning lader Lagmanden forfatte en Liste over de Lagrettemænd, som har gjort Tjeneste (§ 39). Listen indføres i en Bog, der opbevares af Lagmanden. Gjenpart meddeles vedkommende Lensmænd og Raadstuskrivere.

Syvende Kapitel.

Naar Rettens Medlemmer skal vige Sæde.

§ 66. Ingen kan have Sæde i Retten som Dommer, Lagrettemand[1]) eller Retsskriver, naar han:

1. er Part i Sagen eller fornærmet ved Forbrydelsen, eller
2. er beslægtet med den Sigtede eller den Fornærmede i op- eller nedstigende Linie eller i Sidelinien saa nær som Søskendebarn eller ligesaa nær besvogret, endog om det Ægteskab, som begrunder Svogerskabet, ikke mere bestaar, eller
3. er eller har været Sigtedes eller Fornærmedes Ægtefælle eller Forlovede, Fosterfader, Fosterson, Adoptivfader eller Adoptivson, eller staar i Forhold til Nogen af dem som Værge eller Kurator, eller
4. har gjort Tjeneste som Sagkyndig eller aflagt Vidnesbyrd angaaende Sagen eller handlet i den paa Paatalemyndighedens, den Fornærmedes eller Sigtedes Vegne, eller
5. er beslægtet i op- eller nedstigende Linie eller i Sidelinien saa nær som Søskende med Nogen, som handler i Sagen paa Paatalemyndighedens, den Fornærmedes eller Sigtedes Vegne, eller naar han er besvogret med nogen Saadan i op- eller nedstigende Linie, endog om det Ægteskab, som begrunder Svogerskabet, ikke mere bestaar.

[1]) Jfr. ogsaa § 358 og § 418.

1 Juli. No. 5.

§ 67. I høiere Instans maa endvidere Ingen have Sæde i Retten:

1. naar han selv eller Nogen, til hvem han staar i saadant Forhold som i foregaaende § Nr. 5 nævnt, har deltaget i den tidligere Afgjørelse, eller
2. naar han staar i det i samme § Nr. 2 og 3 omhandlede Forhold til Nogen, der er Part i Sagen. Som Part betragtes Enhver, der tidligere har handlet i Sagen, naar Ansvar søges gjort gjældende mod ham.

§ 68. Naar forøvrigt særegne Omstændigheder foreligger, der er skikkede til at svække Tilliden til en Dommers eller Retsskrivers Upartiskhed, og navnlig naar i Henhold hertil Begjæring fremsættes enten af Vedkommende selv eller Nogen af Parterne, skal Retten beslutte, at han viger Sæde.

§ 69. Retten kan fatte Beslutning om, at Nogen skal vige Sæde, forinden Retsmøde sættes til Behandling af den Sag, hvorom der handles, og uden at Parterne er hørte. Regelen i § 170 finder her ikke Anvendelse. Udenfor Høiesteret og Kjæremaalsudvalget er den Omstændighed, at Spørgsmaalet gjælder Nogen, der beklæder eller er Medlem af Retten, ikke til Hinder for, at han selv afgjør det eller deltager i dets Afgjørelse.[1])

Beslutning om, at nogen af Lagmandsrettens Medlemmer skal vige Sæde, er ikke Gjenstand for Kjæremaal. Ellers kan en Beslutning om, at Sæde skal viges, paakjæres, dog alene af Paatalemyndigheden.

§ 70. Skal en Dommer vige Sæde, har han at tage de i den Anledning fornødne Skridt, saasnart den Omstændighed, der gjør ham ugild, bliver ham bekjendt. Jøvrigt bør Begjæring om, at Nogen skal vige Sæde, fremsættes ved Forhandlingens Begyndelse, eller saasnart Grunden opstaar eller kommer til Vedkommendes Kundskab.

§ 71. Dommere og Retsskrivere, som befinder sig i noget af de i §§ 66 og 67 nævnte Forhold, eller om hvem det i Henhold til § 68 er besluttet, at de skal vige Sæde, er berettigede til at foretage saadanne Handlinger i Sagen, som ikke taaler Opsættelse.

Ottende Kapitel.

Den offentlige Paatalemyndighed.

§ 72. Den offentlige Paatalemyndigheds Tjenestemænd er:

1. Rigsadvokaten,
2. Statsadvokaterne og
3. Politiet, i Byerne Politimestrene og de dem underordnede Politiembedsmænd, paa Landet Fogderne og de dem underordnede Lensmænd.

[1]) Lov om Høiesteret af 12 September 1818 § 24.

Hvor Underdommeren tillige er Politimester (Foged), bliver efter Kongens nærmere Bestemmelse enten hans Dommerforretninger i Straffesager at henlægge under en anden Underdommer eller hans Forretninger som Politimester at overdrage til en anden Politiembedsmand eller til en Lensmand. 1 Juli. No. 5.

§ 73. Rigsadvokaten udnævnes af Kongen. Han skal være i Besiddelse af de Egenskaber, som er foreskrevne i Lov om Høiesteretsadvokaters Beskikkelse af 28de September 1857 § 2 Bogstav a—d. Med Hensyn til Bestemmelsen i Grundlovens § 22 betragtes han som Overøvrighed.

Rigsadvokaten har den overordnede Ledelse af Paatalemyndigheden. Alene Kongen kan udfærdige almindelige Regler og meddele bindende Paalæg angaaende Udførelsen af hans Hverv.

§ 74. Statsadvokaterne udnævnes af Kongen. De skal være i Besiddelse af de samme Egenskaber som for Rigsadvokaten foreskrevet.

Deres Antal skal mindst være elleve. Deres Embedsdistrikter bestemmes af Kongen; hvor de har at tage Bopæl, af vedkommende Departement.

Statsadvokaterne udøver Paatalemyndigheden under Rigsadvokatens Overledelse. De skal selv udføre Sagerne for Lagmandsretterne.

§ 75. Politimestrene og Fogderne staar som Paatalemyndighed under Rigsadvokaten og Stedets Statsadvokat. De skal som Regel selv eller ved en dem underordnet Tjenestemand udføre Politisagerne.[1])

De til Paatalemyndigheden hørende underordnede Politibetjentestemænd har ingen selvstændig Paatalemyndighed, uden hvor saadan er bleven dem overdraget, eller der ikke er Anledning til at indhente den Overordnedes Bestemmelse. I intet Tilfælde kan de beslutte Tiltale eller Anke.

§ 76. Rigsadvokaten og Statsadvokaterne kan, naar det for Efterforskningens Skyld ansees for ønskeligt, rette sine Paalæg umiddelbart til Politiets underordnede Tjenestemænd.

§ 77. Kongen antager det fornødne Antal Mænd med de for Sagførere foreskrevne Egenskaber til efter Paatalemyndighedens nærmere Bestemmelse at optræde paa det Offentliges Vegne

1. ved Behandlingen af Justitssager for Meddomsret samt ved Thingsvidner og Granskningsforretninger, der optages i Henhold til §§ 296 og 297, og
2. i andre Tilfælde for Meddomsret og Forhørsret, hvor dette undtagelsesvis paa Grund af Sagernes Beskaffenhed findes fornødent.

Til at udføre Sager ved Høiesteret antages Høiesteretsadvokater.

§ 78. Naar Nogen, der paa det Offentliges Vegne udfører en Sag for Retten, har Forfald, kan hans nærmeste Foresatte el-

[1]) § 377, 3 Led. Jfr. § 90.

1 Juli. No. 5.

ler Rettens Formand antage en Sagfører eller anden til Hvervet skikket Mand i hans Sted.

§ 79. Den overordnede Tjenestemand kan selv overtage Udførelsen af Forretninger, som paahviler den underordnede, eller lade en enkelt Forretning udføre af en Anden end den dertil nærmest bestemte.

§ 80. Naar Paatalemyndighedens Tjenestemænd er i noget i § 66 Nr. 1—3 eller § 67 omhandlet Tilfælde eller tidligere har handlet i Sagen i nogen anden Egenskab eller har aflagt eller skal aflægge Vidnesbyrd, har gjort Tjeneste eller skal gjøre Tjeneste som Sagkyndige i Sagen, skal de give sin nærmeste Foresatte Meddelelse herom, forat han kan træffe saadan Forføining, som i den Anledning findes fornøden.

§ 81. Hvor fast Løn for Udførelsen af offentlige Sager ikke er bestemt, tilkjender Retten for hver enkelt Sag en passende Godtgjørelse, der udredes af Statskassen.

§ 82. De nærmere Regler angaaende Ordningen af Paatalemyndigheden gives af Kongen.

Niende Kapitel.

Paatalen.

§ 83. Domstolene træder i Straffesager kun i Virksomhed ifølge Begjæring af nogen Paataleberettiget, og deres Virksomhed ophører, naar Begjæringen tages tilbage, alt forsaavidt Undtagelse ikke er hjemlet i denne Lov.[1])

§ 84. Forbrydelser, der er offentlig Paatale undergivne, paatales i Embeds Medfør af Paatalemyndigheden. Dog udkræves:

1. Kongens Befaling eller Tilladelse, hvor saadan er nødvendig efter den gjældende Lovgivning,[2])
2. Opfordring af vedkommende særlige Myndighed, hvor det efter den gjældende Lovgivning er overladt til en saadan at bestemme, om Tiltale skal finde Sted,[3])
3. Begjæring af den Fornærmede, naar den offentlige Paatale efter den gjældende Lovgivning afhænger deraf.[4]) Saadan Begjæring maa for at kunne tages tilfølge ikke udelukke nogen Medskyldig fra Forfølgningen. Til Medskyldige, som ikke udtrykkelig er udelukkede, kan Forfølgningen udstrækkes, hvis

[1]) § 269.

[2]) Krl. Kap. 1 § 2, Kap. 27 § 7 jfr. nærv. L. § 88 1 Led og Grundl. § 37.

[3]) Saasom Lov om stemplet Papir af 9 Aug. 1839 § 26, Lov om Toldvæsenet af 20 Septb. 1845 § 169—175, Lov om Veivæsenet af 15 September 1851 §§ 67 og 68, Lov om Almueskolevæsenet i Kjøbstæderne af 12 Juli 1848 §§ 16 og 21, Lov om Do. for Landet af 16 Mai 1860 §§ 51, 58 og 87, Lov om Lodsvæsenet af 17 Juni 1869 § 48. Jfr. nærv. L. § 289.

[4]) Se t. Ex. Krl. Kap. 27 §§ 3 og 4, Lov om Beskyttelse for Varemærker af 26 Mai 1884 § 17.

Fornærmede ikke paa Tilspørgsel vælger at tilbagekalde sin Begjæring. 1 Juli. No. 5.

Tages Befalingen, Tilladelsen eller Opfordringen tilbage, forinden Dom er afsagt eller Lagrettens Kjendelse er afgiven, stanser Forfølgningen; det samme gjælder, naar den Fornærmedes Begjæring tages tilbage, forinden Tiltale er reist.

§ 85. Uden Hensyn til Bevisets Stilling kan Paatale undlades:

1. i de Tilfælde, hvor Lovgivningen indeholder særlig Hjemmel hertil,[1])
2. naar Reglerne for Strafudmaalingen i Tilfælde af flere Forbrydelsers Sammenstød[2]) medfører, at ingen eller blot en ubetydelig Straf vilde komme til Anvendelse,
3. i Tilfælde, hvor Børn i Henhold til Straffeloven kan indsættes i Opdragelses- eller Redningsanstalt,[3]) saafremt der tilveiebringes Sikkerhed for, at Barnet enten vil blive indsat i saadan Anstalt eller paa en anden lignende Maade søges forbedret.

Ogsaa ellers kan Paatale undlades, naar det antages, at intet offentligt Hensyn kræver, at Forbrydelsen straffes, navnlig naar særdeles lang Tid er hengaaet siden dens Forøvelse, eller særdeles formildende Omstændigheder foreligger.

§ 86. Indtil Dom er falden eller Lagrettens Kjendelse er afgiven, kan en paabegyndt Forfølgning indstilles af de samme Grunde, hvorfor den fra Begyndelsen af kunde være undladt.

Frafaldes Sagen, efterat Hovedforhandlingen er paabegyndt, afsiges Frifindelsesdom. Naar ellers den paabegyndte Forfølgning indstilles, gives skriftlig Meddelelse herom saavel til Sigtede som til Klageren, om Nogen har optraadt som saadan.

§ 87. Er en mod en Sigtet rettet Forfølgning indstillet, kan den udenfor det i § 91 første Afsnit omhandlede Tilfælde kun gjenoptages i Henhold til Reglerne i § 415, eller naar den er indstillet af Mangel paa Bevis, og Beviser af Vægt senere opdages.

I det i § 85 Nr. 2 omhandlede Tilfælde kan ny Forfølgning atter aabnes, hvis Sigtede ikke fældes i Straf for den eller de Forbrydelser, som er gjorte til Gjenstand for Paatale.

§ 88. Tiltale for Forbrydelser, begaaede af Embedsmænd som saadanne, besluttes af Kongen.

Ellers har Rigsadvokaten og Statsadvokaterne Myndigheden til at beslutte om Forfølgningen.[4])

§ 89. Rigsadvokaten har selv at afgjøre Spørgsmaalet om Tiltale, naar der handles om

1. Forbrydelser, for hvilke Straffen er bestemt saaledes, at Livsstraf eller Strafarbeide paa Livstid kan anvendes,

[1]) Saasom Krl. Kap. 27 § 3 jfr. Kap. 21 § 14 og 15, Toldl. af 20 September 1845 § 183.
[2]) Krl. Kap. 6 § 11—17.
[3]) Krl. Kap. 6 § 8.
[4]) Jfr. § 90.

1 Juli. No. 5.

2. Forbrydelser mod den almindelige Straffelovs Kap. 8 §§ 1—3, Kap. 9 undtagen § 27, Kap. 10 §§ 9—13, Kap. 11 § 1 og §§ 3—7, forsaavidt deres Indhold er at henføre til § 1, Kap. 12 samt Forbrydelser begaaede ved trykt Skrift.

§ 90. Politiet kan i alle Sager foretage Efterforskning og i paatrængende Tilfælde begjære aabnet retslig Forunderſøgelse. Det kan i Politisager reise Tiltale og beslutte at undlade eller frafalde Forfølgning.[1])

§ 91. En af underordnet Myndighed fattet Beslutning om at undlade eller frafalde Forfølgning kan omgjøres af den Overordnede, naar Meddelelse herom tilstilles Sigtede seneſt to Maaneder, efterat han er bleven underrettet om den første Afgjørelse.

Beslutter en Statsadvokat i Henhold til § 85 sidste Led at undlade eller stanse Forfølgningen af nogen Forbrydelse, har han uden Ophold at afgive begrundet Indstilling herom til Rigsadvokaten.

Beslutter Rigsadvokaten i samme Tilfælde at undlade eller stanse Forfølgningen af nogen Forbrydelse, hvis Paatale tilkommer ham ifølge § 89, afgiver han uden Ophold en begrundet Indstilling herom til Kongen, hvem den endelige Afgjørelse tilkommer.

En af underordnet Myndighed iværksat Forfølgning kan frafaldes af den Overordnede.

§ 92. Strafbare Handlinger, som ved Lovgivningen er henviste til Paatale ved Private,[2]) forfølges af den Paataleberettigede overensstemmende med Reglerne i Kap. 31.

Er flere Personer fornærmede, kan Enhver af dem udøve Paataleretten uafhængig af de Øvrige. Har nogen Enkelt reist Paatale, har de Øvrige kun Ret til at tiltræde Sagen i den Stilling, hvori den befinder sig. Enhver af Retten i Sagen truffen Afgjørelse øver til Gunst for Sigtede sin Virkning ogsaa ligeoverfor de Paataleberettigede, der ikke har deltaget i Sagen.

§ 93. Privat Forfølgning af Forbrydelser, hvis offentlige Paatale er betinget af den Fornærmedes Begjæring,[3]) kan alene foregaa efter Reglerne i § 94.

§ 94. Har Paatalemyndigheden nægtet at paatale eller frafaldt paabegyndt Paatale, uden at dette har Hjemmel i § 85 Nr. 1, 2 eller 3, eller har den vedtaget en Dom, hvorved Tiltalte helt eller delvis er frifunden eller dømt for en mindre Forbrydelse end paastaaet, kan den ved Forbrydelsen fornærmede forfølge Sagen, medmindre han har erklæret, at han ikke begjærer den paatalt (§ 279).[4]) Er han død, kan hans Ægtefælle, Slægtninge i op- og nedstigende Linie, Søskende samt Arvinger træde i hans Sted.[5]) I saa Fald kommer Regelen i § 92 2det Led til Anvendelse.

[1]) Jfr. § 75 og Cit.
[2]) T. Ex. Krl. Kap. 27 § 2.
[3]) Se § 84, Note 4.
[4]) Jfr. § 433 og 436, 1 Led.
[5]) Jfr. Krl. Kap. 17 § 10.

Som fornærmet ved Forbrydelse mod Straffelovens Kap. 18 § 27 ansees enhver myndig, uberygtet Person, der bor i samme Bygning, hvor Forbrydelsen er begaaet, eller paa en tilgrænsende Eiendom. 1 Juli. No. 5.

§ 95. Indbefatter en Handling Forbrydelser, der dels er offentlig, dels privat Paatale undergivne, kan Paatalemyndigheden forfølge begge Forbrydelser under et, naar Begjæring derom er fremsat af den Fornærmede.

§ 96. Retten prøver ved Forhandlingens Begyndelse, om den, der forfølger Sagen, er berettiget til at paatale.

Hvis Begjæring fra den Paataleberettigede foreligger, kan Sigtede ikke ligeoverfor Paatalemyndigheden bygge nogen Indsigelse mod Forfølgningen derpaa, at Forbrydelsen blot er privat Paatale undergiven, hvorimod Retten i Embeds Medfør afviser Sagen, naar den finder, at det allerede, da Tiltale reistes, var klart, at det Offentlige ingen Paataleret havde.

Tiende Kapitel.

Sigtede og hans Forsvar.

§ 97. Den Mistænkte er at anse som sigtet, naar Forfølgning mod ham er indledet for Domstolen eller forberedt ved Beslutning om eller Iværksættelse af Beslag, Ransagning eller Paagribelse eller lignende mod ham rettede Forholdsregler.

§ 98. Har Sigtede ikke naaet Mindreaarighedsalderen, tilkommer de ham tillagte Partsrettigheder ogsaa Værgen.

Er han sindssvag,[1]) har Værgen hans Partsrettigheder.

§ 99. Sigtede har Ret til at lade sig bistaa af en Forsvarer paa ethvert Trin af Forfølgningen. Under Hovedforhandling for Lagmandsret kan han lade Forsvaret udføre af Flere.

Er Sigtede under 15 Aar, tilkommer Valget af Forsvarer Værgen.

§ 100. I alle Sager, for hvilke ikke Andet særlig er bestemt (§§ 373, 377, 404 og 430),[2]) skal Sigtede have Forsvarer:[3])

1. ved Hovedforhandlingen samt ved Thingsvidner og Granskninger, der optages i Henhold til §§ 296 og 297;
2. ved Afhørelse af Vidner eller ved Granskning, naar det antages, at Forretningen vil blive benyttet som Bevis under Hovedforhandlingen;
3. ved Retsmøder, der afholdes, uden at Sigtede er varslet, eller saafremt han er fængslet, uden at han er fremstillet til Møde;
4. ved Retsmøder, fra hvilke Sigtede i Henhold til § 278, 3die Led er bleven udelukket, eller som holdes for lukkede Døre.

[1]) Jfr. § 285.
[2]) Se og § 432.
[3]) Jfr. § 210.

1 Juli. No. 5.

§ 101. I de Tilfælde, som omhandles i § 100, skal offentlig Forsvarer beskikkes, saafremt den Sigtede ikke selv gyldigen har valgt en Forsvarer, eller det til Sigtedes Tarv findes fornødent, at der opnævnes Nogen ved Siden af den Valgte, eller saafremt den valgte Forsvarer i Henhold til § 278, 3die Led er udelukket fra Retsmødet.

§ 102. Naar Beskikkelse af offentlig Forsvarer ikke er nødvendig efter Reglerne i § 101, men findes fornøden paa Grund af Tilfældets særegne Beskaffenhed, skal der efter Ansøgning af en Sigtet, som er uformuende til at antage Forsvarer paa egen Bekostning, beskikkes ham en offentlig Forsvarer.

§ 103. Som Forsvarere benyttes ved Høiesteret Høiesteretsadvokater. Ved de øvrige Retter kan enhver Sagfører eller efter særskilt Tilladelse af Retten en anden uberygtet og til Hvervet skikket Mand benyttes dertil.

Som Forsvarer maa Ingen benyttes, der bor saa langt borte fra Retsstedet, at Sagens Behandling paa Grund deraf vilde blive væsentlig forsinket.

§ 104. Til at gjøre Tjeneste som offentlige Forsvarere antager Kongen ved Høiesteret et tilstrækkeligt Antal Høiesteretsadvokater og ved de andre Retter et tilstrækkeligt Antal Sagførere eller andre til Hvervet skikkede Mænd.

§ 105. Forsvarer for den enkelte Sag eller det enkelte Retsmøde beskikkes af Rettens Formand; dog kan til Undgaaelse af Ophold Lagmanden i sit Sted overlade en Underdommer at beskikke Forsvarer. Er flere Forsvarere antagne for samme Domstol og i samme Retskreds, bør det, hvor intet derfor er til Hinder, iagttages, at de efter Tur beskikkes til Udførelse af Forsvaret under Hovedforhandling.

§ 106. Er der ikke Anledning til at beskikke en af de efter § 104 antagne Forsvarere,[1]) kan Rettens Formand beskikke en anden, der efter § 103 kunde være valgt dertil.

Det samme gjælder, hvor en Forsvarer faar Forfald eller udebliver i Tilfælde, hvor Benyttelse af Forsvarer er foreskreven eller findes nødvendig.[2])

§ 107. Den af Sigtede valgte Forsvarer bliver, hvor ikke Omstændighederne gjør det utilraadeligt,[3]) paa Begjæring at beskikke som offentlig Forsvarer. Det Offentlige maa dog ikke derved paadrages forøgede Udgifter.

Hører han til de for Retskredsen efter § 104 antagne Forsvarere, kan han udenfor de i § 109 omhandlede Tilfælde gjøre Tjeneste som offentlig Forsvarer uden særlig Beskikkelse.

§ 108. Hvis ikke Rettens Formand bestemmer anderledes, træder den beskikkede Forsvarer af, naar Sigtede gyldigen har valgt

[1]) Jfr. f. Ex. §§ 109 og 110.
[2]) Jfr. § 308, 2 Led.
[3]) Jfr. §§ 109 og 110.

en anden. Dog maa Sagen ikke opholdes ved, at Sigtede uden Angivelse af Grunde, som Rettens Formand billiger, antager en ny Forsvarer istedetfor den beskikkede eller den af ham tidligere valgte. 1 Juli. No. 5.

Findes det fornødent til en betryggende Varetagelse af Sigtedes Tarv, kan Rettens Formand beskikke en anden Forsvarer istedetfor den oprindelig beskikkede.

§ 109. Som Forsvarer maa Ingen beskikkes:

1. som selv er fornærmet ved Forbrydelsen, eller
2. som er beslægtet eller besvogret med Sigtede eller Fornærmede i op- eller nedstigende Linie eller i Sidelinien saa nær som Søskende, eller som er eller har været Sigtedes eller Fornærmedes Ægtefælle eller Forlovede, Fosterfader, Fosterson, Adoptivfader eller Adoptivson, eller
3. som tidligere har handlet i Sagen i nogen anden Egenskab eller optræder i Sagen som Vidne eller Sagkyndig.

Som Forsvarer i høiere Instans maa endvidere Ingen beskikkes, der staar i saadant Forhold som under Nr. 2 omhandlet, til nogen Part i Sagen (jfr. § 67 Nr. 2 sidste Punktum), hvis Interesse strider mod Sigtedes.

§ 110. For flere Sigtede, hvis Interesser staar i Strid, maa samme Person ikke være Forsvarer i samme Sag.

§ 111. De offentlige Forsvarere tilkommer i de Tilfælde, som omhandles i §§ 100 og 102,[1]) Godtgjørelse af Statskassen, der bestemmes efter Reglerne i § 81 med den af § 107 flydende Begrænsning.

§ 112. Retten kan samtykke i, at andre Personer optræder i Retsmødet ved Siden af den egentlige Forsvarer til Varetagelse af Sigtedes Tarv, uden at dog forøvrigt de om Forsvarere givne Bestemmelser kommer til Anvendelse paa dem.

Ellevte Kapitel.

Retsmøder og Retsbøger.

§ 113. Retsmøderne er offentlige, forsaavidt intet modsat er bestemt i denne Lov.[2]) Dog kan Retten ved Kjendelse beslutte, at et Retsmøde helt eller delvis holdes for lukkede Døre, naar Offentligheden vilde krænke Ærbarhed, eller Hensynet til Statens Forhold til fremmede Magter kræver Hemmeligholdelse.

Under Efterforskningen og den retslige Forunderøgelse kan Retten tillige beslutte at lukke Dørene, naar den finder særlig Grund til at antage, at Offentligheden vil kunne hindre Sagens fuldstændige og paalidelige Oplysning, eller naar Sigtede eller, om denne er under 15 Aar, hans Værge begjærer det under Paaberaab af Grunde, som Retten finder fyldestgjørende.

[1]) Jfr. § 210.
[2]) § 163.

1 Juli. No. 5.

Om hvorvidt Offentlighed ikke skal finde Sted, forhandles for lukkede Døre.

§ 114. At Hovedforhandling holdes for lukkede Døre, er ikke til Hinder for, at Retten kan tillade enkelte Personer, der ingen Befatning har med Sagen, at være tilstede.

§ 115. Naar Retten finder, at det, der foregaar for lukkede Døre, bør holdes hemmeligt, giver den alle Vedkommende Paalæg derom. Paalægget optegnes i Retsbogen. Private Forsvarere betragtes, hvad Strafbarheden angaar, lige med Bestillingsmænd.[1])

§ 116. Under offentligt Retsmøde kan Adgang nægtes Personer under atten Aar samt Enhver, der fremstiller sig i en saadan Tilstand, at hans Nærvær vilde stride mod Rettens Værdighed eller god Orden. Rettens Formand kan under enhver Omstændighed for at hindre, at Rummet overfyldes, begrænse Antallet af de Personer, som indlades.

§ 117. Naar Retten bestaar af enkelt Dommer, skal to Retsvidner tilkaldes overensstemmende med de gjældende Regler.[2]) Som Retsvidner i Sager angaaende Forbrydelse mod Søfartsloven benyttes, hvor dertil er Anledning, Mænd, som er kyndige i Søvæsen og Skibsanliggender.

§ 118. Som Retsvidne maa Ingen gjøre Tjeneste, der

1. selv er fornærmet ved Forbrydelsen, eller
2. er Sigtedes eller Fornærmedes Ægtefælle, eller
3. er beslægtet eller besvogret saa nær som Søskende med nogen af disse eller med Dommeren, Retsskriveren eller dem, der optræder i Mødet paa det Offentliges, Sigtedes eller Fornærmedes Vegne, eller
4. staar i nogen af de nævnte Personers Tjeneste.

§ 119. Rettens Formand vaager over, at Forhandlingerne foregaar med Orden og Værdighed. Han kan afbryde og tilrettevise Enhver, der tillader sig upassende Udtalelser eller utilbørlige personlige Angreb. Vedbliver en Part hermed trods Tilrettevisningen, kan Retten fratage ham Ordet.

Personer, der ved utilbørlig Adfærd forstyrrer Forhandlingerne eller krænker Domstolens Værdighed, kan Retten vise ud.

§ 120. For Fornærmelser mod Domstolen eller nogen af de for samme Mødende og for Adfærd, hvorved Forhandlingen forstyrres eller dens Værdighed krænkes, samt for Ulydighed mod Rettens eller dens Formands Befalinger kan Retten ved Kjendelse paa Stedet ilægge den Skyldige en Bod fra to indtil firti Kroner. Trænger nogen sig ind i Retssalen efter at være vist ud, eller vedbliver han paa anden Maade at forstyrre Forhandlingerne, kan han ved Kjendelse besluttes hensat i fængslig Forvaring, saalænge

[1]) Krl. Kap. 24 § 24.
[2]) Lagrettesl. 28 August 1854.

Retsmødet varer, dog ikke over tre Dage. Saadan Bod eller Fængsling er ikke til Hinder for, at Gjerningen forfølges paa sædvanlig Maade,[1]) men kommer i Betragtning ved Strafudmaalingen. 1 Juli. No. 5.

Ved ovenstaaende Bestemmelser gjøres ingen Forandring i de i Lov om Høiesteret af 12te September 1818 §§ 12 og 13 indeholdte Forskrifter.

§ 121. Afhørelse af Personer, der ikke er det norske Sprog mægtige, sker ved edfæstet Tolk. Nedtegnelsen sker i det norske Sprog. Retten kan anordne, at Forklaringen nedskrives af Tolken i det fremmede Sprog og forelægges Vedkommende til Vedtagelse.

Udenfor Hovedforhandlingen kan Dommeren selv være Tolk, naar han er det fremmede Sprog mægtig.

Stillingen som Tolk kan forenes med Stillingen som Retsskriver.

§ 122. Er den, som skal afgive Forklaring, døv, benyttes skriftlige Spørgsmaal; er han stum, opfordres han til at give skriftlige Svar. Døvstumme afhøres ved skriftlige Spørgsmaal og Svar. Kan de ikke afhøres paa denne Maade, sker Afhørelsen ved Hjælp af Tolk.

§ 123. Med Hensyn til Tolkens Antagelse og Edfæstelse forholdes efter de om Sagkyndige givne Forskrifter.[2])

§ 124. Ved ethvert Retsmøde føres der Bog, hvori optegnes Tiden og Stedet for Retsmødet, Dommernes, Lagrettemændenes, Retsvidnernes og Retsskriverens Navne, Sagens Nummer og Betegnelse i Henhold til Anklagen, Parternes Navne og Navnene paa de Personer, der er tilstede paa disses Vegne. Forhandlingernes Gang optegnes efterhaanden; navnlig maa det kunne sees, hvorvidt de foreskrevne Former er iagttagne.[3]) De afhørte Vidner og Sagkyndige nævnes, ligesaa, hvad der er fremlagt eller oplæst. Fuldstændig indtages alle Paastande, Andragender og Indsigelser, forsaavidt de ikke indeholdes i Skrifter, som afgives til Retten. Ligesaa alle Rettens og Lagrettens Kjendelser, Domme og Beslutninger.

§ 125. Tilstaaelser og andre vigtige Erklæringer af Sigtede, Forklaringer, der er bestemte til at oplæses eller antages at ville blive oplæste under Hovedforhandlingen,[4]) samt Vidners og Sagkyndiges Udtalelser, naar der opstaar Mistanke om, at de vil kunne paadrage Strafansvar, gjengives altid fuldstændigt og saavidt muligt med Vedkommendes egne Ord.

Af andre Forklaringer, afgivne af Sigtede, Vidner eller Sagkyndige udenfor Hovedforhandling, gjengives alene Indholdet med Udeladelse af det, der skjønnes ikke at kunne have Betydning for Sagen. Forsaavidt en Forklaring stemmer med en allerede

[1]) Jfr. N. L. 1—12—3, Krl. Kap. 10 §§ 4 og 8 og fl.
[2]) §§ 192, 194 og 197. Jfr. Sportell. 13 September 1830 § 198.
[3]) Jfr. § 129.
[4]) Jfr. § 332.

1 Juli. No. 5.

tidligere i Retsbogen gjengiven, er en Henvisning til denne tilstrækkelig.

Efterhvert som Optegnelsen er tilendebragt for hver enkelt Persons Vedkommende, oplæses det Nedskrevne til Vedtagelse. Fordrer han Rettelser, skal disse nedskrives.

§ 126. Ved Lagmands- og Meddomsretterne skal udenfor de i § 125 første Led nævnte Tilfælde de af Sigtede, Vidner og Sagkyndige afgivne Forklaringer blot gjengives med den Fuldstændighed, hvormed det uden Afbrydelse af Forhandlingens Gang kan ske, og ikke oplæses til Vedtagelse.

§ 127. Naar nogen af Parterne betimelig forlanger det og udreder de dermed forbundne Omkostninger, skal Rettens Formand, hvor dertil er Anledning, lade Forklaringerne optage med Hurtigskrift af edsvorne Hurtigskrivere. Ogsaa i andre Tilfælde kan dette ske, naar Retten finder det paakrævet af Omstændighederne. Optegnelserne skal snarest mulig overføres i sædvanlig Skrift og forelægges Rettens Formand eller den af Dommerne, han dertil bemyndiger, samt Retsskriveren til Prøvelse og vedlægges Retsbogen med disses Paategning om, hvad de har at bemærke.

§ 128. Forsaavidt særskilt Retsskriver ikke er ansat, bør der i Almindelighed benyttes Protokolfører, naar Sigtede eller Vidner afhøres.

§ 129. Retsbogen underskrives af Dommerne, Retsskriveren og Retsvidnerne. Den afgiver, hvad angaar de Former, som efter Loven skal iagttages, Bevis for, hvad der er foregaaet under Retshandlingen. Modbevis er dog ikke udelukket.

§ 130. Dokumenter, som fremlægges i Retten, forsynes med Fremlæggelsespaategning.

Retsskriveren bevarer de enhver Sag vedkommende Dokumenter. Af Dokumenter, der benyttes som Bevis, skal, naar de forlanges tilbageleverede, bekræftede Gjenparter forblive i Rettens Arkiv; dog undtages herfra Udskrifter af offentlige Protokoller. Om Gjenpart skal tages af Handelsbøger, Regnskabsbøger eller andre saadanne Dokumenter af særdeles betydeligt Omfang, beror paa Formanden.

§ 131. Udenfor de Tilfælde, for hvilke der i denne Lov er truffet særlig Bestemmelse,[1]) kan Parterne og Andre, for hvem det er af Betydning, hos Retsskriveren forlange Udskrift af Retsbøgerne og af de til en Straffesag hørende Dokumenter, der beror i Rettens Arkiv.

Nægter Retsskriveren at meddele Udskrift eller at udlevere Dokumenter, kan Spørgsmaalet forelægges Retten til Afgjørelse.

§ 132. De nærmere Forskrifter angaaende Retsbøgernes Indretning gives af Kongen.

[1]) § 280, 3 Led. Jfr. § 163?

Tolvte Kapitel.

1 Juli. No. 5.

Forening af Straffesager, Værnething m. V.

§ 133. Forfølgning mod samme Person for flere Forbrydelser eller mod flere Personer som Medskyldige i samme Forbrydelse bliver at forene i en Sag, forsaavidt det lader sig gjøre uden væsentlig Forhaling eller Vanskelighed.[1])

Tilkommer Paatalen Forskjellige, kan saadan Forening finde Sted, naar de kommer overens derom.

§ 134. Med Rettens Samtykke kan ogsaa udenfor de i § 133 omhandlede Tilfælde Forfølgningen af flere Forbrydelser forenes i en Sag, ligesom flere forenede Sager efter dens Befaling eller med dens Samtykke kan adskilles.

§ 135. Enkeltstaaende Retshandlinger[2]) foretages i Regelen i den Retskreds, inden hvilken den Person bor eller opholder sig, eller den Ting findes eller antages at være, i Anledning af hvilken Retshandlingen finder Sted.

Retslig Forunderſøgelse aabnes i den Retskreds, hvor Forbrydelsen er forøvet, eller hvor Sigtede er paagreben eller bor eller opholder sig, eller hvor de fleste Bevisligheder antages at kunne tilveiebringes.

§ 136. Hovedforhandling foretages i den Retskreds, hvor Forbrydelsen er forøvet, eller om dette er uvist, i en af de Retskredse, hvor den antages at være forøvet.

Er Forbrydelsen begaaet paa norsk Skib i Udlandet eller paa aaben Sø, forfølges den i den Retskreds, hvor Skibet hører hjemme, eller som det først anløber, eller hvor nogen Underſøgelseshandling først iværksættes.

Gives intet saadant Værnething, eller vilde Benyttelsen af samme volde Sigtede eller Vidner væsentlige Ulemper, kan Forfølgningen ske der, hvor Sigtede har Bopæl, eller om han ingen Bopæl har, der, hvor han opholder sig.

§ 137. Kan intet Værnething efter § 136 paavises i Riget, eller vilde Forfølgning ved noget af disse medføre større Ulemper for Sigtede eller Vidner, betydeligt Tidsspilde eller forøgede Udgifter, kan Sagen forfølges der, hvor Sigtede er paagreben, eller hvor Oplysningerne letteſt kan skaffes tilveie.

§ 138. Forbrydelser, hvis Paatale kan ske i en Sag[3]), kan i Fællesskab forfølges i enhver Retskreds, hvor nogen enkelt af Forbrydelserne kunde være forfulgt.

Deles Sagen efter Hovedforhandlingens Paabegyndelse, afhænger det af Retten, hvorvidt den Del af Sagen, som alene ifølge denne § er indbragt for den, skal fremmes til Paadømmelse.

§ 139. Naar særegne Grunde taler derfor, kan Høiesteret

[1]) Jfr. § 24, § 138.
[2]) Jfr. § 26, Note 1.
[3]) §§ 133 og 134 jfr. § 24.

1 Juli. No. 5. tilstaa Afvigelse fra Reglerne om Værnething, selv om Sag allerede er anlagt.

Udgaar Andragendet herom fra Sigtede, indsendes det gjennem Paatalemyndigheden og ledsages af dennes Erklæring.

Er Andragendet uafgjort ved Sagens Paaraab, afgjør Retten, om Hovedforhandling desuagtet kan finde Sted.

§ 140. Paatalemyndigheden kan med Samtykke af den Ret, for hvilken Sagen er indbragt, overføre Forfølgningen til et andet Sted, hvor et Værnething for Sagen haves.

§ 141. Med Modpartens Samtykke kan Afvigelse fra Værnethingsreglerne finde Sted.

Naar Sigtede møder, prøver Retten ikke paa Embeds Vegne, hvorvidt Sagen er indbragt for ret Værnething.

§ 142. Er en Sag afvist fra en Domstol som ikke ret Værnething, er denne Afgjørelse forsaavidt bindende for andre Domstole af samme eller lavere Orden.

§ 143. De enkelte Undersøgelseshandlinger af en Domstol, som ikke var ret Værnething, er ikke ugyldige alene af den Grund, at Værnethinget var urigtigt.

§ 144. Den Ret, ved hvilken retslig Forunderſøgelse eller Hovedforhandling er aabnet, kan ogsaa udenfor sin egen Kreds foretage Retshandlinger, der hører til Sagens Behandling, naar Hensynet til denne gjør det ønskeligt, eller Ophold eller Omkostninger kan undgaaes derved.

Hvor der er Fare ved Ophold, kan enhver Forhørsret foretage saadanne Handlinger udenfor sin egen Kreds.

§ 145. Kræves der, forinden retslig Forunderſøgelse er aabnet eller Tiltale reist, Befaling, Bemyndigelse eller Stadfæstelse af Retten i Anledning af en Handlings Foretagelse, udgaar den fra Forhørsretten paa det Sted, hvor Handlingen er eller tilsigtes foretagen. Efter de nævnte Tidspunkter udgaar den som Regel fra den Ret, ved hvilken Sagen staar.

Er der Fare ved Ophold, kan den fornødne Befaling eller Bemyndigelse erholdes af enhver Forhørsret.

Trettende Kapitel.

Forkyndelser, Meddelelser og Friſter.

§ 146. Hvor Loven foreskriver, at Noget skal forkyndes,[1]) besørges Forkyndelsen ved et Stevnevidne eller en af Politiets Tjenestemænd under Tilkaldelse af et Vidne.

Den, som enten selv er Part i Sagen eller fornærmet ved Forbrydelsen eller gift med eller i op- eller nedstigende Linie eller i første Sidelinie saa nær som Søskende beslægtet eller besvogret

[1]) Saasom § 168, 3 Led, § 172 (jfr. § 195), §§ 252, 277, 288, 292, 365, 376, 382 (jfr. § 385 og § 402).

med Sigtede eller Fornærmede, kan ikke besørge Forkyndelsen eller benyttes som Vidne ved denne. 1 Juli. No. 5.

§ 147. Det, som skal forkyndes, udfærdiges i to eller, om fornødiges, flere Eksemplarer.

§ 148. Forkyndelsen skal, saavidt muligt, iværksættes for Vedkommende personlig, ordentligvis paa Bopæl eller stadigt Arbeidssted. En Forkyndelse for Vedkommende personlig er gyldig, hvor som helst han træffes. Forkyndelsen bør ikke uden Nødvendighed ske paa Søn- eller Helligdage eller udenfor almindelig Dagstid.

Skriftet skal paa Forlangende opvises for Vedkommende.

§ 149. Træffes ikke Vedkommende paa Bopæl eller stadigt Arbeidssted, kan Forkyndelsen der ske til voksne Personer af samme Husstand eller til nogen anden der stadig tilstedeværende voksen Person.

Har Vedkommende ikke nogen Bopæl eller noget stadigt Arbeidssted i Riget, kan den ske i hans midlertidige Opholdssted til voksne Personer af hans Husstand eller til den, hos hvem han bor, eller nogen til dennes Husstand hørende voksen Person.

Til anden voksen Person kan den ske, naar ingen af de Nævnte forefindes, og han erklærer sig villig til at besørge den.

§ 150. Det ene Eksemplar af det forkyndte Skrift overgives den, for hvem Forkyndelsen sker, med underskreven Paategning om, for hvem, naar og hvor den er skeet. Nægtes Modtagelsen, efterlades Skriftet.

Om Forkyndelsen udfærdiges desuden enten paa det andet Eksemplar eller særskilt en Bevidnelse, der foruden den ovennævnte Paategning tillige indeholder Oplysning om alt det, hvorpaa Lovligheden af den befulgte Fremgangsmaade beror, samt hvad der forøvrigt er bragt i Erfaring, eller hvad Modtageren har udtalt, forsaavidt det kan være af Betydning ved Bedømmelsen af Forkyndelsens Gyldighed, eller af Spørgsmaalet om, hvorvidt Skriftet kan antages betimelig at ville komme Vedkommende selv i Hænde.

§ 151. Nægter Nogen af de i § 149, 1ste og 2det Led nævnte Personer at modtage Forkyndelsen, eller forsømmer Nogen, hvor det kan gjøres uden Udgift eller særdeles Besvær, at overlevere Vedkommende det forkyndte Skrift, kan han ved Kjendelse under Sagen eller efter særskilt Tiltale ilægges en Bod fra to indtil firti Kroner samt tilpligtes helt eller delvis at tilsvare de ved hans Vægring eller Undladelse voldte Omkostninger.

§ 152. Stevnevidner og Politiets Tjenestemænd har ved Udførelsen af Forkyndelsen ikke blot at handle efter de givne Paalæg, men ogsaa selv efter Evne at søge alle fornødne Underretninger og i fornødent Fald at træffe særlige Forføininger til, at Forkyndelsen kan blive Vedkommende betimelig bekjendt. Hvor

1 Juli. No. 5.

Ophold derved kan undgaaes, pligter de at udføre Forkyndelser ogsaa udenfor sit Distrikt.

De nærmere Regler angaaende Stevnevidnernes og Politiets Tjenestemænds Pligter med Hensyn til Forkyndelse i Straffesager gives af Kongen.

§ 153. Har Vedkommende bekjendt Bopæl i Udlandet, sker Forkyndelsen, hvor den ikke overensstemmende med foranstaaende Regler foregaar her i Riget, paa den ved Stedets Love hjemlede Maade. Er Begjæring af en Ret fornøden hertil, kan den erholdes udfærdiget hos enhver saadan.

Den norske Konsul paa Stedet pligter paa Forlangende at besørge det Fornødne til Forkyndelsens Iværksættelse.

§ 154. Naar en Forkyndelse ikke kan foregaa paa nogen af de ovennævnte Maader, kan en Udskrift af det, som skal forkyndes, eller af dets væsentligste Indhold opslaaes paa Retsstedet, tilligemed Meddelelse om, at vedkommende Skrift beror til Afhentelse paa Rettens Kontor.

Indeholder det, som skal forkyndes, en Indkaldelse af Sigtede til Hovedforhandling eller en Erklæring om Anke eller Indbringelse for høiere Ret, maa denne Udskrift tillige samtidig bekjendtgjøres ved Indrykkelse i den almindelige Kundgjørelsestidende og et eller flere af de mest udbredte Blade paa det Sted, hvor Sigtede sidst havde Bopæl eller opholdt sig. Vides eller haves Formodning om Sigtedes Opholdssted i Udlandet, skal Underretning derhos søges givet ham gjennem anbefalet Brev.

Forkyndelsen anses skeet, naar fire Uger er hengaaet efter Opslaget paa Retsstedet og Indrykkelsen i Kundgjørelsestidenden.

§ 155. Meddelelser, som under en Sag sker til Vedkommende personlig inden Retten, træder i Stedet for Forkyndelse.

Paa Forlangende skal en skriftlig Gjengivelse af det Meddelte inden 24 Timer udlægges til Afhentning paa Rettens Kontor.

§ 156. Mellem offentlige Myndigheder, Sagførere og offentlige Forsvarere kan istedetfor Forkyndelse Meddelelse ske underhaanden mod Modtagelsesbevis.

§ 157. Andre Meddelelser end de oven omhandlede gives, naar de udgaar fra nogen offentlig Myndighed, paa den Maade, som i Tilfælde findes hensigtsmæssig. Udgaar de fra Andre, er Bevidnelse af nogen offentlig Myndighed eller Vedkommendes skriftlige Erkjendelse Bevis for, at Meddelelsen har fundet Sted.

Paa Steder, hvor Ombæring af Breve til Adressaternes Bopæl ikke finder Sted, skal dette dog ske med Breve angaaende Straffesager, naar Begjæring derom fremkommer fra nogen offentlig Myndighed.

§ 158. Naar en Frist, inden hvis Udløb Noget maa foretages, ender med en Helligdag, anses den for at være udløben med den nærmest følgende Hverdag.

§ 159. Naar Noget skal meddeles eller forkyndes inden en bestemt Frist, er det, hvor Post eller Stevnevidne benyttes, tilstrækkeligt, at det er afgivet til Posten eller Stævnevidnet inden Fristens Udløb. 1 Juli. No. 5.

§ 160. Hvor der i denne Lov er foreskrevet et bestemt Varsel, skal dertil lægges det Antal Dage, som antages at medgaa til Reise fra den Varsledes Opholdssted til Retsstedet, samt den Tid, som er fornøden til Forberedelse af Reisen.

§ 161. Forsaavidt intet Modsat er bestemt,[1]) tilkommer den Sigtede ved Indkaldelse til Hovedforhandling tre Dages og ved Indkaldelse til andre Retsmøder 24 Timers Varsel og andre Personer i ethvert Tilfælde Aftens Varsel.

Fjortende Kapitel.

Retternes Raadslagninger og Afgjørelser.

§ 162. Forinden Dom[2]) afsiges, skal der, hvor Retten bestaar af flere Medlemmer, finde en mundtlig Raadslagning og Stemmegivning Sted.

Det samme gjælder ved andre Afgjørelser, saafremt det begjæres af noget Medlem, eller der ikke straks er Enighed mellem samtlige Rettens Medlemmer.

§ 163. Raadslagningen og udenfor Høiesteret[3]) tillige Stemmegivningen foregaar for lukkede Døre. Formanden leder Forhandlingen, stiller Spørgsmaalene og samler Stemmerne. Afstemningen sker mundtlig i den Orden, som ved Lodtrækning bestemmes. I Henhold til Stemmegivningens Resultater forfatter Formanden Dommen eller Afgjørelsen og, hvis intet Andet af Retten bestemmes, ogsaa dens Begrundelse. Rettens Skriver er tilstede ved Stemmegivningen og fører Bog over den.

§ 164. I Tilfælde af Stemmelighed gjælder den for Sigtede gunstigste Mening.

Er der Uenighed angaaende Stemmegivningens Udfald, afgjøres dette ved særskilt Stemmegivning.[4]) Staar Stemmerne herved lige, gjør Formandens Stemme Udslaget.

§ 165. Over Skyldspørgsmaalet afstemmes særskilt. Hertil henregnes ikke Spørgsmaalet om Straffens Udelukkelse paa Grund af Forældelse og lignende udenfor det forbryderske Forhold liggende efterfølgende Omstændigheder, som har Indflydelse paa Strafbarheden,[5]) og Spørgsmaalet om Straffens Forhøielse paa Grund af Gjentagelse, undtagen forsaavidt angaar det Tidspunkt, da den paatalte Gjerning blev begaaet.

[1]) § 60, § 173.
[2]) § 167.
[3]) For Høiesteret se L. 11 April 1863 §§ 1 og 2 jfr. L. 8 Septbr. 1842 § 5 samt nærv. L. § 389.
[4]) Jfr. Høiesteretsl. 12 Septbr. 1818 § 25 i Slutn.
[5]) Som t. Ex. Krl. Kap. 2 § 37, 12 § 4, 18 §§ 6, 22 og 25.

1 Juli. No. 5.

§ 166. Ved Spørgsmaalet om Idømmelse af Straf deltager de, der har stemt for Tiltaltes Frifindelse med Hensyn til Skyldspørgsmaalet, ikke i Afstemningen, men anses, som om de havde tiltraadt den for Tiltalte gunstigste af de afgivne Stemmer.

§ 167. Afgjørelser, hvorved Sigtede domfældes eller frifindes, er Domme; andre Afgjørelser er Kjendelser, naar de i Loven udtrykkelig er betegnede som saadanne,[1]) eller naar de afslutter Sagen eller en selvstændig Del af den.

§ 168. Domme og Kjendelser afsiges i Retsmøder og skal ledsages af Grunde.

Afgjørelser, der ikke er Kjendelser eller Domme, saavelsom Kjendelser af procesledende Art kan omgjøres.

Det samme gjælder Kjendelser, hvorved nogen Fraværende er ilagt Ansvar for sin Udeblivelse, naar Begjæring derom fremsættes inden fjorten Dage, efterat Kjendelsen er ham forkyndt.

§ 169. Forekommer i Domme eller Kjendelser Skriv- eller Regnefeil eller lignende aabenbare Urigtigheder eller Udeladelser, kan de paa Embeds Vegne rettes.

Forekommer i deres Begrundelse iøvrigt Urigtigheder, Dunkelheder, Modsigelser eller Ufuldstændigheder, kan Rettelse heraf ske efter Begjæring af den ene Part, og efterat den anden er hørt. Begjæringen maa fremsættes inden Ankefristens Udløb. Rettelsen foregaar ved en særskilt Tilførsel i Retsbogen, hvortil henvises ved en Randbemærkning paa vedkommende Sted.

Beslutninger herom skal fattes af den samlede Ret. De kan ikke paaankes eller paakjæres.

§ 170. Hvor det i nærværende Lov er henlagt til Retten at træffe en Bestemmelse, tilkommer Afgjørelsen, forsaavidt intet Modsat er bestemt, Formanden, naar Retten ikke er samlet. Skal Bestemmelsen afgives som Kjendelse, sætter Formanden Ret under Tilkaldelse af to Retsvidner.

Femtende Kapitel.

Vidner.

§ 171. Ved Hovedforhandling for Lagmandsret og i Justitssager for Meddomsret pligter Vidne at møde, naar det bor eller opholder sig i den Retskreds,[2]) hvor Retten holdes, eller inden saadan Afstand fra Retsstedet, at det for at naa dette ikke maa reise over 600 km. med Jernbane, 300 km. med Dampskib eller 100 km. paa anden Maade eller en tilsvarende Veilængde dels paa den ene, dels paa den anden Maade. Ved andet Retsmøde pligter Vidne at møde inden den Kjøbstad eller det Thinglag, hvor det bor eller opholder sig, og ved de for Thinglaget anordnede

[1]) Saasom §§ 63, 113, 120, 175, 189, 198, 220, 239, 246, 247, 273, 275, 278, 280, 396, 427, 458, 459, 461, 462, 467, 471.

[2]) §§ 27 og 31.

Sage- og Maanedsthing, samt naar Veilængderne ikke overstiger Trediedelen af de ovennævnte. 1 Juli. Nr. 5.

Naar det findes magtpaaliggende, at et Vidne møder under Hovedforhandling i Tilfælde, hvor det ikke er pligtigt dertil efter foranstaaende Regler, kan Retten efter Andragende fra nogen af Parterne udvide dets Mødepligt. Dog bør Affluttelse af Overenskomst efter § 174 først forsøges, hvis det kan ske, uden at Sagen udsættes for Forsinkelse.

§ 172. Vidners Indkaldelse sker ved Forkyndelse af Stævning, der skal indeholde Vidnets Navn eller en nøiagtig Betegnelse af hans Person, Angivelse af Indkaldelsens Øiemed og af Domstolen, Retsstedet og Mødetiden samt en Henvisning til Ansvaret for Udeblivelse.[1])

§ 173. Personer, som er tilstede paa Retsstedet eller i Nærheden deraf, kan Retten paalægge at fremstille sig uden Ophold til Afgivelse af Vidnesbyrd. Tilstedeværende Vidner kan den paalægge at møde til ny Tægtetid.

Naar Nogen gribes under Udførelsen af en Forbrydelse eller paa friske Spor, kan Politiet mundtlig tilsige enhver Tilstedeværende at møde ved hans Fremstillelse for Retten.

§ 174. Paatalemyndigheden eller Retten kan slutte Overenskomst med et Vidne om Fremmøde i Tilfælde, hvor det ikke er pligtigt dertil, saafremt enten Omkostninger kan spares, eller Tid vindes eller, hvad Hovedforhandlingen angaar, Vidnets Nærværelse under samme ansees magtpaaliggende.

§ 175. Udebliver et Vidne uden lovligt Forfald, eller har det forsømt betimelig at anmelde sit Forfald, eller forlader det uden Tilladelse Retsstedet før Mødets Slutning, kan Retten i samme eller et senere Retsmøde ved Kjendelse ilægge det en Bod fra to indtil fire hundrede Kroner, hvorhos det kan tilpligtes helt eller delvis at erstatte de ved Udeblivelsen voldte Udgifter. Retten kan derhos lade det uden Forfald udeblevne Vidne afhente enten til samme eller et senere Retsmøde. Herpaa finder Reglerne i § 254 tilsvarende Anvendelse.

§ 176. Fritagne[2]) for Forpligtelse til at vidne er:

1. Sigtedes Ægtefælle; er Ægteskabet opløst ved Skilsmisse, gjælder Fritagelsen fremdeles, forsaavidt den ønskede Forklaring angaar Begivenheder før Skilsmissen.
2. Sigtedes Forlovede, forsaavidt Forlovelsen var indgaaet før Forbrydelsen.
3. Sigtedes Slægtninge i op- og nedstigende Linie, Søskende og ligesaa nær Besvogrede.

Fremkaldes Nogen, der befinder sig i et af fornævnte Tilfælde, som Vidne, skal han gjøres opmærksom paa, at han kan

[1]) § 175.
[2]) Jfr. § 187.

1 Juli. No. 5.

undslaa sig for at afgive Forklaring.[1]) Har han paabegyndt den, kan han vægre sig for at fortsætte eller for at lade sig edfæste.

Den Sigtedes Fosterforældre og Fosterbørn kan af Domstolen fritages for at vidne.

§ 177. Enhver kan fordre sig fritaget for at besvare Spørgsmaal, hvis Besvarelse kan forudsættes at ville udsætte ham eller nogen Person, til hvem han staar i noget saadant Forhold, som i § 176 nævnt, for Straf eller Tab af den borgerlige Agtelse.

Dog kan Retten nægte Fritagelse, naar Forholdet hører til de i § 176 sidste Led omhandlede.

§ 178. Statskirkens og andre anerkjendte Trossamfunds Præster kan, alene hvor Aabenbarelsespligt er bestemt i Lovgivningen,[2]) føres som Vidner om, hvad der er dem betroet som Sjælesørgere. Sagførere, Læger og Gjordemødre samt Forsvarere i Straffesager kan alene under samme Betingelse[3]) føres som Vidner om, hvad der er dem betroet i deres Kald.

Det samme gjælder de ovennævnte Personers Underordnede eller Medhjælpere, der i sin Stillings Medfør er komne til Kundskab om, hvad der er hine betroet.

Forbudet bortfalder, naar den, der har Krav paa Hemmeligholdelsen, samtykker i Vidnetsbyrdets Afgivelse, og naar Vidnesbyrdet trænges for at forebygge, at nogen Uskyldig bliver domfældt.

§ 179. De Grunde, hvorpaa de i §§ 176—178 omhandlede Fritagelser og Forbud støttes, maa godtgjøres. I Mangel af andet Bevis er Vidnets edelige Forsikring tilstrækkeligt.

§ 180. Angaaende hemmelige Underhandlinger, Raadslagninger eller Beslutninger i Sager, hvorpaa Rigets Sikkerhed eller Rettigheder i Forhold til nogen anden Stat beror, kan alene med Kongens Tilladelse Vidner føres.

§ 181. Vidnerne afhøres enkeltvis og bør ikke, forinden de er afhørte under Hovedforhandlingen, paahøre andre Vidners, Sagkyndiges eller Sigtedes Forklaringer. Før Hovedforhandlingen bør Vidner ikke uden særlig Grund stilles imod hverandre.

Afhørelsen sker mundtlig; dog kan det efter Omstændighederne tilstedes Vidnet at benytte skriftlige Optegnelser.

§ 182. Før Afhørelsen skal Rettens Formand formane Vidnet til at udsige den rene og fulde Sandhed og Intet fordølge, saaledes som det er istand til at bekræfte med sin Ed, samt forehold Vidnet det Ansvar, som falsk Forklaring og Ed medfører.[4])

Dernæst spørger han Vidnet om Navn, Alder, Stilling og Bopæl, samt, hvor dertil er Opfordring, om dets Forhold til

[1]) Jfr. Krl. Kap. 12 § 7.
[2]) Jfr. N. L. 2—5—19, Krl. Kap. 9 § 31, Kap. 14 § 27, Kap. 13 § 4, Kap. 23 § 22. Jfr. Krl. Kap. 24 § 25.
[3]) Jfr. Frd. 4 Decbr. 1672 § 24, Frd. 19 Juli 1793.
[4]) Jfr. Krl. Kap. 12, Kap. 21 § 33 samt N. L. 1—13—8 og L. 6 Juli 1887 § 2.

Sigtede og Fornærmede og om andre Omstændigheder, som kan have Indflydelse paa dets Troværdighed. 1 Juli. No. 5.

§ 183. Ved Afhørelsen opfordres Vidnet til i Sammenhæng at fremstille, hvad det ved om Bevisførelsens Gjenstand, hvorefter i fornødent Fald særskilte Spørgsmaal stilles det til Besvarelse. Vidnet maa i Særdeleshed tilholdes at angive Kilden til sin Kundskab. Spørgsmaal, hvorved Omstændigheder foreholdes det, hvilke først ved dets Svar skal godtgjøres, bør saavidt muligt undgaaes.

Skal Personer eller Ting forevises et Vidne til Gjenkjendelse, opfordres det først til at give en saa nøiagtig Beskrivelse af samme som muligt.

§ 184. Udenfor Hovedforhandlingen foretages Vidnernes Afhørelse af Dommeren;[1]) Parterne ere berettigede til at forlange Spørgsmaal fremsatte til Vidnerne angaaende Undersøgelsens Gjenstand, efterhaanden som Dommeren har tilendebragt sin Afhørelse.

§ 185. Vidneprov, der afgives under Hovedforhandlingen, bliver i Regelen at bekræfte ved Ed. Ellers kan Edfæstelse blot finde Sted, naar enten Vidnesbyrdet tilsigtes oplæst ved Hovedforhandlingen, eller der er Fare for, at Vidnet ikke vil møde under denne, eller for, at Beviset af andre Grunde vil kunne spildes ved Udsættelsen. Edfæstelsen sker efter Afhørelsen.

§ 186. I intet Tilfælde edfæstes:

1. Personer, som endnu ikke har fyldt sit femtende Aar, eller som ingen tilfredsstillende Forestilling har om Edens Betydning, eller som lider af væsentlig Forstandssvækkelse.
2. Personer, der er domte som skyldige eller medskyldige i den Handling, som danner Undersøgelsens Gjenstand, eller paa hvem der hviler Mistanke om saadan Skyld.

I Sager angaaende Overtrædelse af Toldlovgivningen kan, uanseet Bestemmelsen under Nr. 2, Medskyldige edfæstes, naar Paatale mod dem er frafaldt.

§ 187. Retten kan nægte at edfæste Personer, som i Henhold til § 176 kunde have vægret sig for at vidne, eller hvis Vidnesbyrd paa Grund af deres Karakter eller Vidnesbyrdets Beskaffenhed maa ansees for særdeles upaalideligt.

§ 188. Personer, som ikke bekjender sig til den kristelige eller jødiske Religion, eller hvis Trosbekjendelse ikke tillader Ed i den sædvanlige eller anden foreskreven Form,[2]) skal under samme Ansvar, som om Ed var aflagt,[3]) paa Ære og Samvittighed forsikre at have udsagt den rene Sandhed og Intet fordulgt.

Forud for denne Forsikrings Afgivelse bør Dommeren paa den i Tilfældet hensigtsmæssigste Maade forklare Vidnet dens Betydning og det med samme forbundne Ansvar.[4])

[1]) Jfr. §§ 334 og 335 samt § 374, 2 Led.
[2]) Jfr. L. 14 Juli 1845 § 10, L. 24 Septb. 1851 § 2.
[3]) § 182, Note 4.
[4]) Jfr. L. 6 Juli 1887 § 1.

1 Juli. No. 5.

Forøvrigt kommer med Hensyn til Edens Aflæggelse de gjældende Regler til Anvendelse.[1])

§ 189. Vægrer Nogen sig for at vidne eller aflægge Ed, efterat det ved endelig Kjendelse er ham paalagt, kan Retten ved Kjendelse ilægge ham en Bod fra to indtil fire hundrede Kroner, hvorhos han kan tilpligtes helt eller delvis at tilsvare de ved Vægringen voldte Omkostninger. I samme Sag eller i en anden, som angaar samme Gjenstand, kan Idømmelse af saadant Straffe- og Erstatningsansvar ikke gjentages mere end en Gang.

Retten kan ved Kjendelse beslutte at lade Vidnet holde i fængslig Forvaring, indtil det bekvemmer sig til at svare eller aflægge Eden; dog skal det i intet Tilfælde i samme Sag eller i en anden Sag angaaende samme Gjenstand holdes i Fængsel udover et Tidsrum af tilsammen tre Maaneder.

Sextende Kapitel.

Sagkyndige og Granskning.

§ 190. Enhver, som er pligtig til at vidne i Sagen,[2]) er efter Rettens Opnævnelse pligtig til at gjøre Tjeneste som Sagkyndig.

Dog bør, saavidt muligt, Fritagelse finde Sted, naar Vedkommende paaviser, at han ikke vil kunne gjøre Tjeneste uden betydeligere Ulempe for sig eller de ham paahvilende Forretninger.

§ 191. Antallet af Sagkyndige bør i Regelen være mindst to.

I paatrængende Tilfælde, eller hvor Spørgsmaalet er af mindre Vigtighed, eller hvor det vil være forbundet med uforholdsmæssig Tidsspilde og Bekostning at skaffe to Sagkyndige tilstede, er en Sagkyndig tilstrækkelig.

§ 192. Hvor Sagkyndige for visse Arter Tilfælde er fast beskikkede,[3]) tjenstgjør disse, medmindre særegne Omstændigheder er til Hinder derfor eller gjør det utilraadeligt.

Forøvrigt bør Sagkyndige fortrinsvis tages af Skjøns- og Meddomsmandsudvalget (§ 494) eller blandt dem, der ifølge offentlig Ansættelse eller som Næring udøver en Videnskab, Kunst eller Haandtering, som forudsætter særlig Kyndighed i det, hvorpaa det for Tilfældet kommer an.

Ved Besigtelse af Kvinder, navnlig ved Spørgsmaal om Svangerskab eller Fødsel, bør Kvinder tjenstgjøre, naar dette antages tilstrækkelig betryggende.

§ 193. Forsaavidt det kan undgaaes, bør Ingen benyttes som Sagkyndig, naar han efter §§ 66, 67 eller 68 vilde være udelukket fra at gjøre Tjeneste som Medlem af Retten.

Ligaabning maa, hvor det kan undgaaes, ikke overlades den Læge, som har behandlet den Afdøde under hans sidste Sygdom. Dog kan denne Læge tilkaldes, naar det findes ønskeligt.

[1]) Jfr. N. L. 1—13—8.
[2]) Jfr. § 176 fgg.
[3]) Se t. Ex. Frd. 21 Mai 1751 § 4 jfr. Circ. 18 Juni 1867.

§ 194. Forinden Sagkyndige opnævnes, skal Retten, saavidt muligt, give Parterne Anledning til at udtale sig om Valget. 1 Juli. No. 5.

§ 195. De Sagkyndige kan afkræves skriftlig Erklæring eller, efter de for Vidner gjældende Regler,[1]) indkaldes for Retten til Afhørelse.

At de har afgivet Erklæring tidligere enten i Retten eller skriftlig, er ikke til Hinder for, at de kan indkaldes til Afhørelse under Hovedforhandling. Naar Erklæring er afgivet af et dertil beskikket Kollegium, kan det dog ikke fordres, at flere af dette skal møde end et Medlem for hver af de forskjellige Meninger, hvori det har delt sig. Kollegiet vælger selv de mødende Medlemmer.

§ 196. Afhørelsen sker efter de for Vidners Afhørelse gjældende Regler.[2]) Dog kan de Sagkyndige i Almindelighed være tilstede ved hverandres Afhørelse, ligesom det paa Forlangende kan tilstedes dem at raadføre sig med hverandre, før de svarer.

§ 197. De Sagkyndige skal med Ed bekræfte, at de vil udføre (har udført) sit Hverv med Samvittighedsfuldhed og efter bedste Overbevisning.

Fast beskikkede Sagkyndige kan, naar de ikke indkaldes til Hovedforhandlingen, henholde sig til sin engang aflagte Ed.

Ved retslig Granskningsforretning[3]) aflægges Eden forud for Forretningens Begyndelse. Ellers aflægges den efter Afhørelsen.

Er det uvist, hvorvidt Afhørelse vil finde Sted, kan de Sagkyndige indkaldes til et Retsmøde til edelig Bekræftelse af sin skriftlige Erklæring.

I de i § 188 nævnte Tilfælde kan en Forsikring paa Ære og Samvittighed træde i Eds Sted.

§ 198. Vægrer en Sagkyndig sig ved at overtage Hvervet eller undlader han at foretage Noget, som paahviler ham i Anledning af dette, eller udebliver han fra Retsmøde uden lovligt Forfald eller uden, saavidt muligt, betimelig at anmelde samme, kan han ved Kjendelse ilægges en Bod fra to til fire hundrede Kroner og tilpligtes helt eller delvis at tilsvare de ved hans Forhold voldte Omkostninger.

§ 199. De opnævnte Sagkyndige skal af Retten tilkjendes en efter Forretningens Beskaffenhed og Omstændighederne iøvrigt afpasset Betaling, forsaavidt ikke denne er lovbestemt.[4]) Ogsaa Sagkyndige, som ikke er opnævnte, kan efter Omstændighederne tilkjendes saadan Betaling.

§ 200. Til Besigtelse og dermed forbundet Skjøn, som skal finde Sted udenfor Hovedforhandlingen,[5]) kan en retslig Gransk-

[1]) § 171 fg.
[2]) § 181 fg., §§ 334 og 335 samt § 374.
[3]) § 200 jfr. § 204.
[4]) t. Ex. Sportell. § 203. Jfr. § 485.
[5]) Jfr. § 332 i Beg.

1 Juli. No. 5.

ningsforretning foretages af Forhørsdommeren i Forening med Retsvidnerne.

§ 201. Naar Retten finder, at en Granskning udfordrer særlig Kyndighed, eller det af Hensyn til Spørgsmaalets Tvivlsomhed eller Vigtighed antages hensigtsmæssigt, skal Sagkyndige tilkaldes i Retsvidners Sted.

§ 202. Under retslige Granskningsforretninger kan Vidner føres angaaende Granskningens Gjenstand.

§ 203. I Retsbogen skal der indtages en fuldstændig Redegjørelse for den forefundne Tilstand og navnlig bemærkes, hvorvidt der forekommer Spor eller Mærker, som man efter Tilfældets Beskaffenhed bør have sin Opmærksomhed henvendt paa.

Hvor det kan tjene til væsentlig Veiledning, bør Tegninger, Planer og Rids søges erhvervede.

De ved Granskningen vundne Slutninger angives. Dog kan Retten beslutte, at det overlades de Sagkyndige inden en given Frist at meddele disse overensstemmende med § 205.

§ 204. Udkræver en Granskning fortsat Undersøgelse eller fortsatte Jagttagelser, eller findes dens Foretagelse ved Retten af andre Grunde, saasom af Sømmelighedshensyn, uhensigtsmæssig eller unødvendig, kan dens Foretagelse eller Fortsættelse efter Rettens Bestemmelse overlades til Sagkyndige.

Retten fastsætter da en Frist til Afgivelse af Erklæring om den foretagne Granskning, opgiver dennes Gjenstand og Øiemed og meddeler alle fornødne Oplysninger, hvoraf den er i Besiddelse. Finder de Sagkyndige, at der mangler Noget i saa Henseende, henvender de sig derom til Retten. Denne skal saavidt muligt meddele den Sigtede betimelig Underretning om Granskningen.

§ 205. I de i § 204 nævnte Tilfælde afgives i Almindelighed skriftlig Erklæring, der skal affattes efter Reglerne i § 203 og desuden indeholde en Fremstilling af den fulgte Fremgangsmaade og i Tilfælde af Meningsforskjel en Redegjørelse for denne. Punkter, hvorom der ikke er spurgt, medtages, forsaavidt de Sagkyndige finder dem af Betydning. Finder Retten Erklæringen mangelfuld, kan den paalægge de Sagkyndige at omarbeide eller fuldstændiggjøre den.

§ 206. Til Sagkyndige, som er fast beskikkede til at foretage bestemte Granskninger,[1]) kan Paatalemyndigheden henvende sig umiddelbart, og træder den i saa Fald i Rettens Sted med Hensyn til det i §§ 204 og 205 Omhandlede.

§ 207. Medfører en Granskning, at Gjenstanden for samme tilintetgjøres eller undergaar Forandring, bør saavidt muligt en Del af Gjenstanden holdes udenfor Undersøgelsen.

Begjærer Sigtede sig en Del overladt for at lade den

[1]) Jfr. § 192.

undersøge af en af ham antaget Sagkyndig, skal dette saavidt muligt tilstedes. 1 Juli. No. 5.

Sigtede er derhos altid berettiget til at lade en af ham valgt Sagkyndig møde for at deltage i Granskningen, naar dette kan ske uden væsentlig Ulempe.

§ 208. At Granskning er foretagen, udelukker ikke, at fornyet Granskning kan finde Sted angaaende samme Gjenstand enten ved de samme eller andre Personer.

§ 209. Er der Fare for, at Granskningens Gjenstand ikke vil kunne bevares tilstrækkelig uforandret, indtil en Undersøgelse overensstemmende med de ovenfor givne Regler kan foretages, træder Paatalemyndigheden i Rettens Sted, dog uden Adgang til at edfæste.

§ 210. Efterlader Sagkyndiges Erklæring Tvivl om, hvorvidt en Sigtet er sindssyg, kan Retten, efterat en Forsvarer er opnævnt og hørt, beslutte, at han skal indlægges i et Sindssygeasyl til nærmere Jagttagelse og Undersøgelse.

Anmeldes Kjæremaal herimod inden tre Dage, har det opsættende Virkning.[1])

§ 211. Naar der er Grund til at formode, at Nogen er død en ikke naturlig Død, og der er Mulighed for at antage, at Døden er forvoldt ved en forbryderst Handling, skal retsligt Ligsyn og, hvor Omstændighederne er mistænkelige, Ligaabning straks finde Sted, og Personer, som kan give Oplysninger om Afdødes Person eller Endeligt, paa Stedet afhøres.

Syttende Kapitel.

Beslag.

§ 212. Ting, der antages at være af Betydning som Bevismidler eller at burde kjendes forbrudte[2]), kan beslaglægges.

Det Samme gjælder Ting, som den Fornærmede kan kræve udleverede.[3])

§ 213. De beslaglagte Ting skal nøiagtig optegnes og til Forebyggelse af Forvexling mærkes med Embedssegl eller paa anden hensigtsmæssig Maade. Sigtede og den, som havde Tingen i sit Værge, kan vedføie yderligere Mærke, og saavidt det er muligt og kan ske uden Skade for Undersøgelsen, kræve Adgang til at overvære Mærkernes Aftagelse. Den, der havde Tingen i sit Værge, kan kræve Modtagelsesbevis.

§ 214. Skriftlige Meddelelser mellem den Sigtede og de i §§ 176 Nr. 1—3 og 178 nævnte Personer kan, saalænge de er

[1]) Jfr. § 412, 2 Led.

[2]) Saasom Krl. Kap. 2 § 40, Kap. 16 § 10, Kap. 22 § 8, Frd. 27 Septb. 1799 § 21, L. 13 Aug. 1818 § 11, Toldl. 20 Septb. 1845 § 137 fg., L 26 Aug. 1854 § 6, L. 18 Juni 1886 § 20 (16), L. 28 Juni 1887 § 35 og fl. L.

[3]) Jfr. § 220 i Beg.

1 Juli. No. 5.

i sidstnævnte Personers Besiddelse og disse ikke er mistænkte for Delagtighed i Forbrydelsen, ikke beslaglægges uden deres Samtykke.

§ 215. Til Beslag af Ting, der er i Nogens Besiddelse, som ikke frivillig vil udlevere dem, udkræves Rettens Beslutning, der skal angive Beslaglæggelsens Grund, Øiemed og Gjenstand. I paatrængende Tilfælde træder Ordre fra Paatalemyndigheden i Stedet for Rettens Beslutning, og kan heller ikke Paatalemyndighedens Ordre uden Fare afventes, kan Beslaglæggelsen iværksættes uden forudgaaende Beslutning. Men i begge Tilfælde skal Beslaglæggelsen ufortøvet indberettes til Retten, som afgjør, hvorvidt den bliver at opretholde, og paa samme Maade forholdes, naar den, der frivillig har udleveret Ting til Beslaglæggelse, kræver disse tilbage. Beslag iværksættes af Retten, Paatalemyndigheden, Politiets Tjenestemænd, eller, naar Nogen gribes paa frisk Gjerning, af Enhver, der er berettiget til at paagribe ham.

§ 216. Den, som er i Besiddelse af Ting, der antages at være af Betydning som Bevismidler, kan, forsaavidt han er pligtig til at vidne i Sagen,[1]) af Retten paalægges at udlevere dem. Skal han møde som Vidne, kan han paalægges at medtage Tingen, forsaavidt dette lader sig gjøre uden Udgift og særdeles Besvær. I Vægringstilfælde kan de i § 189 bestemte Tvangsmidler anvendes.

§ 217. Retten kan ved Beslutning, som i § 215 nævnt, lade Breve og andre Postforsendelser samt Telegrammer beslaglægge paa vedkommende Post- eller Telegrafstation, saafremt de er rettede til eller antages at være bestemte for eller hidrøre fra Nogen, som med skjellig Grund mistænkes for en Forbrydelse, der kan medføre Strafarbeide eller høiere Straf, og Omstændighederne gjør det sandsynligt, at Indholdet bør beslaglægges. Undtagen er Brevvexling mellem den Sigtede og hans Forsvarer.

I paatrængende Tilfælde kan Paatalemyndigheden paalægge den, der forestaar Post- eller Telegrafstation, at tilbageholde saadanne Forsendelser, indtil Rettens Afgjørelse erhverves. Paalæggets Gyldighed er begrænset til syv Dage.

§ 218. Breve og andre Postforsendelser, Telegrammer og andre Papirer kan ikke, med mindre Vedkommende giver Samtykke dertil, aabnes eller gjennemsees af Andre end Dommeren i to Retsvidners og, saavidt muligt, i Sigtedes og andre Vedkommendes Overvær.

Kan Gjennemsynet som Følge heraf ikke finde Sted strax ved Beslaglæggelsen, bliver Papirerne at henlægge i et Omslag, der forsegles af den, som forestaar Forretningen, og, om det begjæres, tillige af Ihændehaveren eller Nogen paa hans Vegne.

Dommeren maa ikke befatte sig med Papirerne videre, end Undersøgelsens Øiemed kræver. Saavel han som Retsvidnerne pligter at bevare Taushed om, hvad de maatte erfare af Indholdet.

[1]) § 176 fg., §§ 437 og 450.

§ 219. Retten drager Omsorg for, at de af Post- eller Telegrafvæsenet udleverede Forsendelser eller Telegrammer, hvis Aabning ikke findes nødvendig, eller hvis Indhold viser sig at være uden Betydning for Undersøgelsen, eller den Del af Indholdet, som maatte være Sagen uvedkommende, eller Afskrift af samme befordres videre efter sin Bestemmelse, samt at Underretning om, hvad der holdes tilbage, meddeles Vedkommende, saafremt det kan ske uden Skade for Undersøgelsen. 1 Juli. No. 5.

§ 220. Ting, der ved Forbrydelsen er fravendte den Fornærmede, skal, naar Sagen er endt ved endelig Dom, udleveres ham. Er de beslaglagte hos Nogen, der ikke er delagtig i Forbrydelsen, og som paastaar sig berettiget til dem, kan de dog tilbageholdes, indtil der har været Adgang til at faa Spørgsmaalet afgjort ved Dom; tidligere kan Udleverelse i Mangel af Samtykke ske efter Kjendelse mod eller uden Sikkerhedsstillelse.

Andre Ting, der er beslaglagte for at tjene som Bevismidler, skal tilbageleveres, naar de ikke længere tiltrænges.

Hvis Beslaget udsætter en ikke sigtet Person for Tab, kan Beslaglæggelsen undlades mod Løfte om eller Sikkerhedsstillelse for, at han paa Opfordring vil forevise eller fremlægge Tingen.

Attende Kapitel.

Ransagning.[1])

§ 221. Naar Nogen med skjellig Grund mistænkes for en Forbrydelse, der kan medføre høiere Straf end Bod, kan Ransagning saavel af hans Bolig og andre Rum som af hans Person finde Sted, naar der er Grund til at antage, at den vil lede til hans Paagribelse eller til Opdagelse af Forbrydelsens Spor eller til Beslaglæggelse.

Det Samme skal gjælde, hvor Nogen med skjellig Grund mistænkes for ulovlig Tilvirkning, Salg eller Udskjænkning af Brændevin, Øl, Vin og Cider, naar Straffen er fastsat til Bøder i Forbindelse med Konfiskation.[2])

Af Andenmands Bolig og Rum kan under de samme Betingelser Ransagning finde Sted, naar Forbrydelsen er begaaet eller den Sigtede paagrebet der, eller naar han under Forfølgning paa frisk Gjerning eller friske Spor har betraadt Rummet, eller naar der iøvrigt foreligger overveiende Grund til at antage, at en eftersøgt Person eller bestemte Ting der kan beslaglægges, eller Spor af en begaaet Forbrydelse der vil være at finde.

§ 222. Uafhængig af de i foregaaende § foreskrevne Betingelser kan Ransagning finde Sted i Hus eller Rum, der staar under særlig Opsigt af Politiet, eller er Stedet for en Bedrift,

[1]) Jfr. Grundl. § 102.

[2]) L. 26 Aug. 1854 § 6, L. 18 Juni 1884 § 26 (16), L. 28 Juni 1887 §§ 31 og 35.

1 Juli. No. 5.

hvortil Politiets Tilladelse udfordres,[1]) eller efter sin Bestemmelse er tilgjængeligt for Alle, samt hos Person, der forhen er dømt for en Forbrydelse, naar han mistænkes for at have begaaet en Forbrydelse af samme Art, medmindre fem Aar er hengaaede, efterat Straffen er udstaaet eller ved Benaadning eftergivet.

§ 223. Uden Vedkommendes Samtykke kan Ransagning kun foretages i Henhold til Rettens Beslutning, der skal indeholde Angivelse af Ransagningens Grund, Øiemed og Gjenstand. Er der Fare ved at afvente denne, træder Ordre fra Paatalemyndigheden i Stedet for Rettens Beslutning.

Uden saadan Beslutning eller Ordre kan Ransagning foretages af Hus eller Rum, der staar under særlig Opsigt af Politiet eller er Stedet for en Bedrift, hvortil Politiets Tilladelse udfordres, eller efter sin Bestemmelse er tilgjængeligt for Alle. Det Samme gjælder, naar en Person forfølges paa frisk Gjerning eller friske Spor, eller naar der er øiensynlig Fare for, at Øiemedet vilde forspildes, om Beslutning skulde afventes, og der foreligger stærk Mistanke om en Forbrydelse, der kan medføre høiere Straf end Fængsel.

Politifunktionær, der ifølge Beslutning skal paagribe en Mistænkt, kan i dette Øiemed uden særskilt Hjemmel foretage Ransagning af hans Bolig og Rum.

§ 224. Ransagningen iværksættes af Retten, Paatalemyndigheden eller Politiets Tjenestemænd, saavidt muligt i Overvær af to tilkaldte Vidner, som, hvor dertil er Adgang, bør tages af Rettsvidneudvalget og ikke maa være i noget i § 118 nævnt Tilfælde.

Forefindes Ting, der egner sig til Beslaglæggelse, forholdes med dem som i Kap. 17 bestemt.

Om Ransagningen affattes en Beretning, der medunderskrives af Vidnerne.

§ 225. Forinden der skrides til Ransagning, bliver paa Forlangende Beslutningen at oplæse eller forevise eller, hvor saadan ikke haves, Øiemedet at forklare.

Skal Nogens Bolig eller Rum ransages, bliver han, eller, hvis han er fraværende, en af hans Husfæller eller Naboer at tilkalde, naar dette kan ske uden Ophold.

Vægrer Beboerne sig for at aabne Huset eller de Rum eller Gjemmer, som skal undersøges, eller er Ingen tilstede, der kan foretage Aabningen, kan den, der foretager Ransagningen, ved Anvendelse af Magt forskaffe sig den fornødne Adgang. Det Opbrudte maa, saavidt muligt, igjen tillukkes efter Ransagningen, hvorhos den tilføiede Skade erstattes af det Offentlige.

§ 226. Ved Ransagningen bør der vises al den Skaansel og Varsomhed, som dens Øiemed tilsteder. Udenfor paatrængende Tilfælde bør den ikke foretages paa Helligdage. Heller ikke bør

[1]) Jfr. L. 26 Mai 1866 § 2, L. 17 Juni 1869 og L. 28 Mai 1881.

den uden Nødvendighed foretages om Natten (fra Kl. 9 Aften til 6 Morgen), medmindre der handles om Bygning eller Rum, hvortil der ogsaa om Natten er almindelig Adgang. 1 Juli. No. 5.

Personlig Ransagning af en Kvinde skal, naar Hensyn til Blufærdighed kræver det, foretages ved Kvinder.[1])

Forefindes intet Mistænkeligt, skal der paa Vedkommendes Forlangende meddeles skriftlig Bevidnelse herom.

§ 227. Med Hensyn til Efterspørgning af toldforsvegne eller forbudne Varer forbliver de gjældende Bestemmelser fremdeles i Kraft.[2])

Nittende Kapitel.

Paagribelse og Fængsling.[3])

§ 228. Den, som med skjellig Grund mistænkes for en Forbrydelse, som kan medføre høiere Straf end Fængsel, kan paagribes:

1. naar han træffes eller forfølges paa frisk Gjerning eller friske Spor, og hans Paagribelse antages paakrævet for at hindre Flugt eller sikre Beviset,[4])
2. naar der af Hensyn til Straffens Størrelse eller af anden Aarsag er Anledning til at frygte for, at han vil unddrage sig Forfølgningen eller Straffens Fuldbyrdelse,
3. naar hans Forhold giver særlig Føie til at frygte for, at han ved Tilintetgjørelse af Gjerningens Spor eller ved Aftale med Vidner eller Medskyldige, eller paa anden Maade vil forspilde Beviset, eller
4. naar der er særlige Grunde til at frygte for, at han vil gjentage Forbrydelsen eller fuldbyrde en Forbrydelse, som han har forsøgt eller truet med.

§ 229. Uden Hensyn til Forbrydelsens Størrelse kan den Mistænkte paagribes, naar han enten:

1. træffes paa frisk Gjerning og ikke afstaar fra sin forbryderske Virksomhed,
2. træffes ifærd med at undvige eller bevislig gjør Forberedelser dertil, eller
3. ikke vides at have fast Bopæl i Riget, eller er en ukjendt Person, der ikke kan gjøre Rede for sig, og der er Grund til at frygte for, at han vil unddrage sig Forfølgningen eller Straffens Fuldbyrdelse.

§ 230. Hører Forbrydelsen til dem, der alene efter den Fornærmedes Forlangende paatales af det Offentlige, kan Paagribelse ikke finde Sted, forinden saadant Forlangende er fremsat,

[1]) Jfr. Toldl. 20 Septb. 1845 § 15 i Slutn.
[2]) Toldl. 20 Septb. 1845 § 15.
[3]) Jfr. Grundl. § 99.
[4]) Jfr. Grundl. § 66. Jfr. ogsaa § 229, Nr. 1.

1 Juli. No. 5.

medmindre der er Grund til at frygte for, at Ophold vil forspilde Øiemedet, og det er overveiende sandsynligt, at Paatale vil blive begjæret.[1]) Den Fornærmede, eller om der er flere, idetmindste en af dem, maa uopholdelig underrettes om Paagribelsen, og hvis Begjæring om Paatale ikke derefter fremsættes, saasnart det efter Omstændighederne anses muligt, skal den Paagrebne strax løslades.

Er Forbrydelsen alene Gjenstand for privat Paatale, kan Paagribelse ikke finde Sted uden den Fornærmedes Forlangende eller Forføining.

§ 231. Paagribelsen iværksættes af Politiet eller hvem der ellers særlig bemyndiges dertil, i Henhold til Beslutning af Retten eller, om saadan ikke uden Fare kan oppebies, Ordre fra Paatalemyndigheden.

Beslutningen eller Ordren skal indeholde saa nøiagtig Betegnelse af den Mistænkte som muligt, samt Angivelse af den Forbrydelse, for hvilken han sigtes, af Grunden til Paagribelsen, af det Sted, til hvilket han skal bringes, og af den Dommer, for hvilken han skal fremstilles.

Har denne Dommer ikke selv udfærdiget Beslutningen, skal Gjenpart af denne eller af Ordren samt andre forhaandenværende Oplysninger strax oversendes til ham.

§ 232. Uden Beslutning af Dommer eller Ordre fra Paatalemyndighed kan Paagribelsen iværksættes af Politiets Tjenestemænd, naar saadan Beslutning eller Ordre ikke uden Fare kunde oppebies, og i samme Tilfælde af Enhver, naar den Mistænkte træffes eller forfølges paa frist Gjerning eller friske Spor.

§ 233. Ved Paagribelsen, eller saasnart det er gjørligt, skal Beslutningen eller Ordren, naar saadan haves, paa Forlangende forevises eller oplæses for den Paagrebne, som derhos har Ret til at fordre Gjenpart af samme.

§ 234. Paagribelsen bør iværksættes med den Skaansel, som Øiemedet tillader.

Ting, som kan benyttes til Vold eller Undvigelse, skal fratages den Paagrebne, og personlig Ransagning kan foretages, forsaavidt der er Grund til at formode, at han har saadanne Ting hos sig.

§ 235. Den Paagrebne skal snarest muligt fremstilles for den i Beslutningen eller Ordren bestemte Dommer. Kan dette ikke ske seneste Dagen efter Paagribelsen, har han Ret til at fordre sig foreløbig[2]) fremstillet for nærmeste Forhørsdommer eller, om ikke heller dette kan ske[3]), seneste Dagen efter Paagribelsen for nærmeste Paatalemyndighed. Er Fremstillelse for en Dommer ikke skeet inden 24 Timer efter Paagribelsen, skal Grunden hertil anføres i Retsbogen.

[1]) Jfr. § 265, 2 Led i Slutn.
[2]) § 238.
[3]) Rimeligvis skulde Kommaet ikke have staaet efter „ske" men efter „Paagribelsen".

§ 236. Den, som paagribes uden Beslutning eller Ordre, skal fremstilles for nærmeste Forhørsdommer, og hvis dette ikke kan ske senest Dagen efter Paagribelsen, paa hans Forlangende foreløbig for nærmeste Paatalemyndighed. 1 Juli. No. 5.

Er Paagribelsen foretagen af privat Mand, skal denne, hvor Fremstillelse for Dommer eller Paatalemyndighed ikke ufortøvet kan ske, overgive den Paagrebne til nærmeste Politi- eller Fængselstjenestemand, der fatter Beslutning, om Paagribelsen foreløbig skal opretholdes.

§ 237. Den Myndighed, for hvilken den Paagrebne fremstilles, skal i Retsmøde eller i Vidners Overvær modtage hans Forklaring og indhente de Oplysninger, hvortil der iøvrigt maatte være Adgang, samt optegne de afgivne Forklaringer og den fattede Beslutning.

§ 238. Den Myndighed, for hvilken den Paagrebne efter § 235 foreløbig fremstilles, kan løslade ham, naar Paagribelsesbeslutningen eller Ordren findes at være ophævet, eller naar det antages, at en urigtig Person eller Nogen, som ikke lovlig kan fængsles,[1]) er paagreben, eller naar det findes utvivlsomt, at Mistanken er afkræftet eller Grunden til Paagribelsen bortfaldt, eller naar antagelig Sikkerhed stilles i Tilfælde, hvor Sigtede har Krav paa Løsladelse mod saadan.[2])

Hvor ellers den Paagrebne fremstilles for en Myndighed, som ikke kan affige Fængslingskjendelse,[3]) skal han enten besluttes løsladt mod eller uden Betingelser eller fremstilles for vedkommende Ret.

I ethvert Fald bliver Udskrift af det Protokollerede tilligemed de fremlagte Dokumenter uopholdelig at tilstille vedkommende Ret.

§ 239. Hvorvidt den Paagrebne skal være Varetægtsfængsel underkastet, afgjøres ved Kjendelse af den Ret, for hvilken retslig Forundersøgelse er aabnet, Tiltale reist eller Sagen indanket. Naar Dom er affagt, og Sagen ikke er indbragt for høiere Ret, tilkommer Afgjørelsen den Ret, som sidst har dømt i Sagen. Er retslig Forfølgning endnu ikke indledet, affiges Kjendelsen af den Dommer, for hvem Paagrebne ifølge Paagribelsesbeslutningen eller Ordren eller i Henhold til § 236 er bleven fremstillet. Ogsaa ellers kan denne Dommer træffe Afgjørelsen, naar den Paagrebnes Fremstillelse for den Ret, ved hvilken Forfølgningen finder eller har fundet Sted, vilde være forbunden med større Ulemper, dog at Udskrift af det Protokollerede og Sagens Dokumenter uden Ophold tilstilles denne.

Kjendelsen affiges saavidt muligt inden Retsmødets Slutning og forkyndes straks eller snarest muligt for den Paagrebne, der kan forlange sig Udskrift meddelt inden 24 Timer.

[1]) Grundl. § 66.
[2]) § 246.
[3]) Jfr. § 239.

1 Juli. No. 5.

§ 240. Varetægtsfængsel kan kun besluttes anvendt, naar der fremdeles er skjellig Grund til Mistanke mod den Paagrebne, og nogen i § 228 Nr. 2, 3 eller 4, eller i § 229 Nr. 2 eller 3, jfr. § 230, nævnt Betingelse for Paagribelse er tilstede.

§ 241. Uden foregaaende Paagribelse kan Fængslingskjendelse afsiges mod en Mistænkt, der er tilstede i Retsmøde, efterat der er givet ham Anledning til at udtale sig derom.

§ 242. Den Fængslede skal, saavidt muligt, ikke uden eget Samtykke sættes sammen med andre Fanger, medmindre hans Alder, Helbreds- eller Sindsforfatning eller andre Omstændigheder gjør Adsondring utilraadelig.

Kun de Indskrænkninger, som Fængslingens Øiemed og god Orden kræver, kan paalægges ham. Bekvemmeligheder og Beskjæftigelser, som ikke strider herimod, er det ham tilladt at forskaffe sig. Om han ønsker det, skal han, saavidt muligt, søges beskjæftiget ved Arbeide i Fængslet mod passende Godtgjørelse.

Revselse maa ikke anvendes paa ham uden efter Fængselsbestyrelsens Bestemmelse og i Overensstemmelse med derom udfærdiget Reglement. Legemlig Revselse maa ikke anvendes.[1])

§ 243. Hverken Fængselsbetjente eller Andre maa benyttes til at udforske den Fængslede.

Med de Indskrænkninger, som god Orden medfører, og under det Tilsyn, som Sikkerheden kræver, bør det tillades ham at modtage Besøg af Slægtninge eller Personer, som han staar i Forretningsforhold til eller ønsker at raadføre sig med. Dette kan dog nægtes ham, hvis han eller de ved sit Forhold har givet Grund til at frygte for, at Forfølgningen derved paa utilbørlig Maade vil blive søgt modvirket. Under samme Betingelse, eller naar det ikke vides, hvem Adsenderen er, kan Breve, Telegrammer og andre Sendelser fra eller til den Fængslede tilbageholdes af Fængslets Bestyrelse, eller, indtil dens Bestemmelse kan indhentes, af Vagtmesteren. Underretning om Tilbageholdelsen meddeles straks den Fængslede. Om den nærmere Anvendelse, som til enhver Tid bør gjøres af de oven givne Forskrifter, afgives Bestemmelse af den Ret, som har Befatning med Sagen.

Mundtligt og skriftligt Samkvem med den beskikkede Forsvarer er den Fængslede tilladt uden Tilsyn. Begjærer han Bistand til Opsættelse af Skrivelse til sin Forsvarer eller til Dommer eller Øvrighed, skal saadan ydes ham.

§ 244. Fængslingen ophæves, saasnart Grundene for samme bortfalder, eller det begjæres af den Paataleberettigede.

Frifindes Sigtede, skal han straks løslades. Hvis der, forinden Løsladelsen er iværksat, afgives Erklæring om Anke eller Begjæring om fornyet Behandling ved høiere Ret, beror dog Løsla-

[1]) Jfr. Fængselsl. 13 Oktb. 1857 §§ 2, 3, 6 og 7, Regl. 22 Jan. 1885 § 27.

delsen paa nærmere Afgjørelse af den Ret, der har afsagt Frifindelsesdommen. 1 Juli. No. 5.

I Sager, som paatales af Private, eller som er af mindre Betydning, bør Fængslingen ophæves, naar Domstolen finder, at Sagen ikke fremmes med tilbørlig Hurtighed.

§ 245. Istedetfor Fængsling, som ikke beror paa den i § 228, Nr. 3 nævnte Grund, kan træde Sikkerhedsstillelse, Løfte om ikke at forlade et anvist Opholdssted eller til visse Tider at fremstille sig for Politiet eller Beslaglæggelse af Pas eller Sømandspatent eller deslige.

Sikkerhed kan stilles ved Nedlæggelse af Penge eller Værdipapirer, ved Pantsættelse eller ved Borgen af en eller flere paalidelige og vederhæftige Personer.

Den, der antages som Borgen, indestaar for, at den Sigtede opfylder den Forpligtelse, som søges sikret, og vedtager for det Tilfælde, at denne misligholdes, at have forbrudt en paa Forhaand bestemt Pengesum. Han har Ret til at føre stadigt Opsyn med Sigtede og til at anvende saadan Magt mod hans Person, som er nødvendig for at forebygge Misligholdelsen.

§ 246. Hvorvidt og under hvilke Vilkaar Sigtede i Henhold til foregaaende § kan lades paa fri Fod, afgjøres efter de særlige Omstændigheder i hvert enkelt Tilfælde. Afgjørelsen sker ved Kjendelse.

Kan Straffen ikke blive høiere end Fængsel, og Sagen ikke skal behandles ved Lagmandsret, har Sigtede Krav paa at løslades, naar han stiller antagelig Borgen. Er Straffen kun Bod, kan han afvende Fængslingen ved af stille Sikkerhed for den Bod, som han er eller kan blive idømt.

Har Sigtede ikke fast Bopæl i Riget, kan Løsladelsen betinges af, at han opgiver et bestemt Sted i Riget, hvor han under Forfølgningen forpligter sig til at forblive.

§ 247. Sikkerhedssummen forbrydes, naar Sigtede ved Undvigelse eller paa anden Maade misligholder den Forpligtelse, for hvilken Sikkerheden er stillet. Beløbet tilfalder Statskassen. I Tilfælde af Sigtedes Uformuenhed dækkes dog deraf først Sagens Omkostninger og dernæst den Fornærmedes Erstatningskrav.

Hvis Sigtede er undveget, men atter inden en Maaned enten frivillig kommer tilbage eller paagribes ved Bistand af Nogen, som har indgaaet Borgen for ham, kan Ansvaret helt eller delvis eftergives, dog at Udgifter ved hans Efterspørgning og ved spildte Retsmøder altid dækkes.

Hvorvidt en stillet Sikkerhed bør forbrydes, afgjøres ved Kjendelse, efterat der saavidt muligt er givet alle Vedkommende Adgang til at høres.

§ 248. Sikkerhed ligesom anden i Fængslings Sted anordnet Forholdsregel bortfalder, naar den Sigtede atter er bragt i

1 Juli. No. 5.

Fængsel, og bliver iøvrigt at ophæve i de samme Tilfælde som Fængslingen (§ 244).

Den, der har indgaaet Borgen, bliver ligeledes fri, naar der har været tilstrækkelig Tid og Anledning til at fuldbyrde afsagt Straffedom, og han kan til enhver Tid frigjøre sig ved at fremstille Sigtede til Fængsling eller ved saa betimelig at opsige Forholdet, at der har været rummelig Tid til at fængsle Sigtede. Ogsaa denne kan ved at fremstille sig til Fængsling ophæve Forholdet.

§ 249. Beslutning om Ophør af iværksat Fængsling eller om Anvendelse eller Ophør af Forholdsregler, som træder i dens Sted, eller om stillet Sikkerheds Forbrydelse fattes, hvor intet Modsat er bestemt,[1]) af den Domstol, hvem det efter Reglerne i § 239 vilde tilkomme at afgive Fængslingskjendelse.

Kjendelse, hvorved Nogen er besluttet fængslet eller løsladt, kan til enhver Tid omgjøres.

§ 250. Undviger Nogen, der er paagreben eller fængslet, eller er Nogen, hvis Paagribelse er besluttet, ikke at finde, kan han, hvis han mistænkes for en Forbrydelse, der kan medføre høiere Straf end Fængsel, efterlyses[2]) af Retten eller, saafremt der foreligger retslig Paagribelsesbeslutning eller Fængslingskjendelse, af Paatalemyndigheden.

I dette Øiemed bekjendtgjøres paa hensigtsmæssig Maade en saavidt mulig nøiagtig Beskrivelse af den Sigtede med Angivelse af den Forbrydelse, for hvilken han er mistænkt, og med Opfordring til Enhver, som maatte vide hans Opholdssted, om at meddele Oplysning herom og i fornødent Fald selv paagribe ham. Saasnart Grunden ophører, tilbagekaldes Efterlysningen.

Tyvende Kapitel.

Sigtedes Indkaldelse for Retten og Afhørelse.

§ 251. Den Sigtede, som er paa fri Fod, er pligtig til efter lovligt Varsel at møde ved den retslige Forunderſøgelse og Hovedforhandlingen. Ligeledes er han pligtig til at møde ved enkeltstaaende Retshandlinger, naar Retten finder hans Fremmøde nødvendigt efter Sagens Stilling. Er han paagreben eller fængslet, kan han frembringes og forlange sig frembragt til ethvert Retsmøde, hvor han havde været pligtig til at møde, om han var paa fri Fod.

§ 252. Sigtedes Indkaldelse for Retten sker ved Forkyndelse af Stevning.

Stevningen skal indeholde den Sigtedes Navn eller nøiagtig Betegnelse af hans Person samt Angivelse af Undersøgelsens Gjen-

[1]) § 238.

[2]) Jfr. Circ. 5 Novb. 1866 og 11 Septb. 1886 Litr. G.

stand og Indkaldelsens Diemed og af Domstolen, Retsstedet og Mødetiden. 1 Juli. No. 5.

§ 253. Er Sigtedes Fremmøde nødvendigt efter Loven,[1]) eller antages det fornødent efter Sagens Stilling, skal Stevningen indeholde, at han i Udeblivelsestilfælde vil blive afhentet. Antages hans Fremmøde ufornødent og forbundet med uforholdsmæssigt Besvær, skal den indeholde, at Sagen vil blive fremmet og, hvis Stevningen gjælder Hovedforhandling, paadømt uden Hensyn til hans Udeblivelse. Ellers skal den indeholde, at han enten vil blive afhentet eller Sagen fremmet og i Tilfælde paadømt uden Hensyn til hans Udeblivelse. Er hans Samtykke fornødent til Sagens Fremme i hans Fraværr, gjøres han tillige opmærksom herpaa. Endvidere meddeles i Tilfælde (§§ 377 og 430), at hans Udeblivelse vil kunne betragtes som Tilstaaelse.

§ 254. Hvis den Sigtede, uanseet den ham betydede Afhentelsestvang, udebliver fra Retsmødet uden at oplyse lovligt Forfald, kan Retten give skriftlig Befaling til, at han paagribes for straks at fremstilles eller for at hensættes i fængslig Forvaring, indtil hans Fremstillelse kan finde Sted.

Til Hovedforhandling for Lagmandsret kan Retten, naar der er Grund til at frygte for, at Sigtede vil udeblive, efter Paatalemyndighedens Begjæring lade ham afhente uden at oppebie, at han udebliver.

Retten kan lade hans Forbliven paa fri Fod afhænge af, at han paa nogen i § 245 omhandlet Maade stiller Sikkerhed for sit Fremmøde.

§ 255. Første Gang Sigtede møder for Retten, skal han gjøres bekjendt med den mod ham rettede Sigtelse. Efterat han dernæst er afhørt om Navn, Alder, Stilling, Bopæl og, forsaavidt det kan være af Betydning for Sagen, om der er overgaaet ham nogen Straffedom, henstilles det til ham, om han vil afgive nogen Forklaring i Anledning af Sigtelsen. Er han villig hertil, opfordres han til i Sammenhæng at afgive en sandfærdig Forklaring om Sigtelsens Gjenstand, hvorefter ogsaa særskilte Spørgsmaal kan stilles ham til Besvarelse.

§ 256. Ved Afhørelsen skal Dommeren tiltale Sigtede med Ro og Værdighed og uden at sigte ham for Noget, som ikke er tilstaaet.

Løfter, urigtige Foregivender, Trusler eller Tvangsmidler maa ikke anvendes.[2])

Ved Hovedforhandlingen skal Forklaringen afgives mundtlig; dog kan skriftlige Optegnelser benyttes. Udenfor Hovedforhandlingen kan den afgives skriftlig eller mundtlig efter Sigtedes Valg.

§ 257. Afhørelsen, der ikke maa tilsigte at aflokke eller udpresse Tilstaaelse, bør rettes paa at faa en saavidt muligt fuld-

[1]) Jfr. §§ 310 og 311, 374, 377, 430 og 432, 4 Led.
[2]) „ Grundl. § 96.

1 Juli. No. 5.

stændig, umiddelbar og sammenhængende Fremstilling af Sagen. Den skal give Sigtede Leilighed til at gjendrive de Grunde, hvorpaa Mistanken beror, og gjøre gjældende de Omstændigheder, som taler til hans Fordel. Er der Modsigelser i hans Forklaring eller Uoverensstemmelser med de af Vidner eller Medsigtede afgivne Forklaringer, bør han gjøres opmærksom derpaa.

§ 258. De til Sigtede rettede Spørgsmaal skal være bestemte og tydelige og følge paa hinanden i naturlig Rækkefølge. Intet Spørgsmaal maa stilles saaledes, at Noget, som ikke er vedgaaet af Sigtede, forudsættes som erkjendt. Saavidt muligt bør det ogsaa undgaaes at stille Spørgsmaal, hvorved Omstændigheder foreholdes ham, der først gjennem Svaret skal godtgjøres.

§ 259. Det er ikke den Sigtede tilladt at raadføre sig med sin Forsvarer angaaende den umiddelbare Besvarelse af de til ham rettede Spørgsmaal.

Er der flere Sigtede, skal de udenfor Hovedforhandlingen[1]) i Regelen ikke paahøre hverandres Forklaringer. Er deres Forklaringer uoverensstemmende, kan de stilles mod hverandre.

§ 260. Nægter Sigtede at svare, eller forklarer han sig forbeholdent, kan han af Dommeren gjøres opmærksom paa Muligheden af, at Undladelse af at afgive Forklaring enten i det Hele eller med Hensyn til Punkter, som maa ansees ham bekjendte, kan blive opfattet som en Omstændighed, der taler mod ham.

§ 261. I Retsmøde udenfor Hovedforhandling bør Sigtede, naar han er tilstede, saavidt muligt, gives Anledning til at forklare sig angaaende Bevisets Gjenstand, forinden Bevisførelse foretages mod ham eller optagne Beviser foreholdes ham.

Enogtyvende Kapitel.

Efterforskningen.

§ 262. Anmeldelse af Forbrydelser kan ske til Paatalemyndigheden eller i paatrængende Tilfælde til Underdommeren. Er Anmeldelsen mundtlig, skal Modtageren straks optegne den og erhverve Anmelderens Vedtagelse af Optegnelsens Rigtighed.

§ 263. Naar den, der har at anmelde et Dødsfald,[2]) er vidende om, at der er Grund til at antage, at Vedkommende er død en ikke naturlig Død, og der er Mulighed for at antage, at Døden er forvoldt ved en forbryderst Handling, er han pligtig til uopholdelig at gjøre Anmeldelse herom til Paatalemyndigheden. Tilsvarende Pligt paaligger den, der finder en Ukjendts Lig. Begravelse maa i disse Tilfælde ikke finde Sted uden Tilladelse af Paatalemyndigheden eller Underdommeren.

§ 264. Efterforskningens Øiemed er at fremskaffe Oplysninger, som er tilstrækkelige til at bestemme, om retslig Forfølgning

[1]) Jfr. § 313.

[2]) Jfr. N. L. 5—2—1, Frd. 10 Aug. 1697, Frd. 12 Septb. 1792 § 8.

skal indledes mod nogen bestemt Person ved Begjæring om retslig Forunderſøgelse eller ved Beſlutning om Tiltale. 1 Juli. No. 5.

Derhos bliver i Tilfælde de yderligere Oplysninger at indhente, som maatte udfordres til Forberedelse af Bevisforelsen saavel fra Paatalens som fra Forsvarets Side eller til Afgjørelse af Spørgsmaalet om Sigtedes Fængsling eller Løsladelse.

Beviser, som befrygtes ellers at kunne gaa tabt, bliver at optage. Det samme gjælder andre Beviser, som ikke egner sig til Optagelse under Hovedforhandlingen, naar de haves ved Haanden, eller betydelig Tidsspilde eller Bekostning vil undgaaes derved.

Skjønnes retslig Granskning at være ønskelig, bør den forefundne Tilstand søges bevaret uforandret, indtil Retshandlingen kan finde Sted.

§ 265. Naar Paatalemyndigheden antager, at en Forbrydelse er begaaet, hvis Paatale afhænger af en særskilt Myndighed,[1]) skal den uopholdelig give Vedkommende Meddelelse om, hvad der er kommet til dens Kundskab, og imidlertid foretage de Skridt, som ikke uden Skade kan opsættes.

Er Paatalen afhængig af en Privats Begjæring i Henhold til Straffelovens Kapitel 27 § 3, og er der Grund til at antage, at han ikke begjærer Paatale, fordi Gjerningen er ham ubekjendt, kan Paatalemyndigheden bringe de fremkomne Oplysninger til hans Kundskab, men foretager ikke videre Efterforskninger, førend Begjæring foreligger. Er det overveiende sandsynligt, at Paatale vil blive begjært, kan dog uopsættelige Efterforskningsskridt foretages, forinden Begjæringen er fremkommen.[2])

Antages et Tilfælde at foreligge, hvor Paatale vil blive undladt i Henhold til § 85, sidste Led, bør, indtil Spørgsmaalet herom er afgjort, blot de Skridt foretages, som ikke uden Skade kan opsættes.

§ 266. Paatalemyndigheden kan i Efterforskningens Øiemed indhente Forklaringer og lade dem optegne. Den kan ikke paalægge Nogen at afgive Forklaring, men kan hos Retten begjære Foretagelsen af de i Kap. 15 til 20 omhandlede Skridt, som den ikke selv er berettiget til at foretage.

§ 267. Er en i forrige § omhandlet Begjæring udgaaet fra Lensmanden eller angaar den noget i Kap. 17, 18 og 19 omhandlet Skridt, prøver Domstolen i enhver Henseende, hvorvidt Begjæringen er tilstrækkelig begrundet.

Ellers er Domstolen pligtig til at efterkomme Begjæringen, medmindre den finder, at det Forhold, som danner Efterforskningens Gjenstand, ikke er strafbart, eller at der ikke er lovlig Adgang til at tage den til Følge.

[1]) Jfr. § 84 No. 1 og 2. Jfr. § 88 i Beg.
[2]) „ § 230.

1 Juli. No. 5.

§ 268. Sigtede, saavelsom den mistænkte, mod hvem Efterforskning er paabegyndt,[1]) kan hos Retten begjære foretaget Rettergangsskridt til Afkræftelse af Mistanken.

§ 269. Retten kan af egen Drift foretage saadanne Skridt, som ikke uden Skade kan opsættes, samt hvad der hensigtsmæssig kan gjøres i Forbindelse med andre Rettergangsskridt.

Forøvrigt strækker dens Virksomhed sig ikke udover det Begjærede og standser, naar Begjæringen tages tilbage.[2])

§ 270. Paa Retsmøder, der afholdes under Efterforskningen, kommer, forsaavidt dertil er Anledning, de samme Regler til Anvendelse, som er givne med Hensyn til Retsmøder under den retslige Forunderøgelse. Det Samme gjælder Forskrifterne i § 279, 280 og 283.

Toogtyvende Kapitel.

Den retslige Forunderøgelse.

§ 271. Mod en bestemt Mistænkt kan Paatalemyndigheden begjære retslig Forunderøgelse aabnet.

Tiltale for Lagmandsret kan ikke reises, uden at retslig Forunderøgelse har fundet Sted, medmindre Sigtede har givet Samtykke dertil.

Naar Nogen sigtes for en Forbrydelse, som efter §§ 19 og 20 hører under Lagmandsret, er Paatalemyndigheden pligtig til, hvis ikke Paatale frafaldes, at begjære retslig Forunderøgelse, saasnart den Sigtede fremsætter Forlangende derom.

§ 272. Begjæringen skal betegne den Person, mod hvem, og den Handling, paa Grund af hvilken Underøgelse forlanges, og ledsages af Sagens Aktstykker og, saavidt gjørligt, af de forhaandenværende synlige Beviser, samt af en Fremstilling af de Oplysninger, som Paatalemyndigheden iøvrigt maatte besidde.

Paatalemyndigheden skal uopholdelig give den Sigtede Meddelelse om den fremsatte Begjæring.

§ 273. Den af Paatalemyndigheden fremsatte Begjæring bliver at efterkomme, medmindre Retten finder, at den i Begjæringen betegnede Handling ikke er strafbar, eller at der ikke er lovlig Adgang til at tage Begjæringen tilfølge.

Nægter Retten at aabne Forunderøgelse eller beslutter den trods Indsigelse at aabne den, sker det ved Kjendelse.

§ 274. Forunderøgelsens Øiemed er at tilveiebringe de fornødne Oplysninger til Afgjørelse af, om Tiltale bør reises. Iøvrigt finder § 264, andet og tredie Led her tilsvarende Anvendelse.

Underøgelsen bliver alene at rette mod de Handlinger og de Sigtede, som er betegnede i Begjæringen. Med Hensyn til andre Handlinger eller Personer kommer § 269 til Anvendelse.

[1]) Jfr. § 97.
[2]) „ § 83.

§ 275. Parterne kan under Undersøgelsens Gang begjære foretaget, hvad de finder tjenligt til Fremme af dens Øiemed. Finder Retten at burde afslaa Begjæringen, sker det ved Kjendelse. 1 Juli. No. 5.

Iøvrigt har den paa Embeds Vegne at lede Undersøgelsen og saa hurtig som muligt at træffe alle de Forholdsregler, som den antager egnede til Opnaaelsen af Øiemedet.

§ 276. Retten kan give Politiet Paalæg og hos andre Retter begjære Foretagelsen af Rettergangsskridt.

§ 277. Til Retsmøder under Forunderſøgelsen bliver den Sigtede at stævne med lovligt Varsel, medmindre Forkyndelse maa ske efter §§ 153 og 154, eller betænkeligt Ophold vilde voldes. Er Sigtede paagreben eller fængslet og fremstilles for Retten, eller møder han frivillig, kan Undersøgelsen under enhver Omstændighed fremmes.

Saavidt muligt bør Paatalemyndigheden og Forsvareren gives betimelig Meddelelse om Møderne og den beskikkede Forsvarer Leilighed til at gjøre sig bekjendt med Sagens Dokumenter før Retsmødet.

Om Retsmøder, som er berammede i et tidligere Retsmøde, skal Underretning saavidt muligt meddeles enhver Vedkommende, der ikke har været tilstede i dette. I intet Tilfælde behøver Retsmøde at udsættes, fordi nogen Vedkommende ikke har kunnet møde.

§ 278. Paatalemyndigheden, den Sigtede og hans Forsvarer har, forsaavidt ikke §§ 119 og 259 er til Hinder derfor, Ret til at være tilstede i Retsmødet, og til i ethvert Tilfælde, før Mødet sluttes, at fremføre, hvad de finder at burde udtale eller andrage om.

Retten kan ved Kjendelse beslutte, at nogen af de ovennævnte Personer skal aftræde under et Vidnes Afhørelse, naar der er Grund til at antage, at Vidnet ikke i hans Nærvær vil afgive en uforbeholden Forklaring. Den saaledes Fjernede har Krav paa, saasnart han atter indlades, at faa Meddelelse om det, som er foretaget i Mellemtiden.

Under særegne Omstændigheder kan Retten ved Kjendelse ganske udelukke Sigtede og hans valgte Forsvarer, naar og saalænge der findes Grund til at frygte for, at Forfølgningens Øiemed ellers vil blive modarbeidet eller udsat for Fare. Før saadan Beslutning fattes, maa den, som tænkes udelukket, gives Anledning til at udtale sig.

§ 279. Første Gang den Fornærmede afhøres, bliver han at tilspørge, om han begjærer Forbrydelsen paatalt.[1])

§ 280. Af den i Retsmødet førte Protokol gives snareſt muligt Paatalemyndigheden Udskrift, hvis den ikke er frafaldt.

Paatalemyndigheden, Sigtede og hans Forsvarer samt Fornærmede har Ret til at gjøre sig bekjendte med Retsbogen og Sagens Akter.

[1]) Jfr. § 439.

1 Juli. No. 5.

Under de i § 278, sidste Led nævnte Omstændigheder kan Dommeren ved Kjendelse nægte de sammesteds omhandlede Personer saavel Udskrift som Adgang til Retsbogen og Aktstykkerne, dog i intet Tilfælde længere end til Forunderſøgelsens Slutning.

§ 281. Forunderſøgelsen indstilles, naar Forfølgningen frafaldes, eller Retten finder, at de lovlige Betingelser for dens Virksomhed ikke er tilstede.

Forunderſøgelsen sluttes, naar Retten finder dens Øiemed naaet, eller Parterne er enige om at begjære det. En sluttet Forunderſøgelse kan paa Andragende af nogen af Parterne gjenoptages.[1])

Om Forunderſøgelsens Slutning eller Indstillelse gives Paatalemyndigheden og Sigtede Underretning.

§ 282. Sker Forunderſøgelse mod flere Sigtede eller for flere Forbrydelser underet, og det findes, at Øiemedet for enkelte Sigtedes eller Forbrydelsers Vedkommende er naaet, kan den forsaavidt sluttes.

§ 283. Har den Sigtede i en Sag, som henhører under Meddomsret, inden Retten afgivet en uforbeholden Tilstaaelse, hvis Rigtighed bestyrkes ved de øvrige foreliggende Oplysninger, kan Sagen, naar Sigtede samtykker deri,[2]) paa Stedet fremmes til Doms og paadømmes uden Tiltalebeslutning og uden Tilkaldelse af Domsmænd.[3])

Dog bør dette ikke ske, naar Sagen antages at burde paadømmes i Forening med andre Sager,[4]) eller Dommeren finder, at der kan være Grund til at undlade Paatale i Henhold til § 85.

Treogtyvende Kapitel.

Tiltalebeslutningen.

§ 284. Naar Sagen er tilstrækkelig forberedt dertil, fattes uden Ophold Beslutning om, hvorvidt Tiltale skal reises.

Har retslig Forunderſøgelse fundet Sted, og er Beslutning ikke fattet inden fem Dage, efterat Meddelelse om Forunderſøgelsens Slutning er modtagen af Paatalemyndigheden, paaligger det denne i Forbindelse med sin Beslutning at redegjøre for de særlige Grunde, som har foranlediget Opholdet.

§ 285. Findes Tiltale at burde reises, men Sigtede er sindssvag, eller det er antageligt, at han for Tiden ikke kan dømmes, fordi hans Opholdssted ikke vides, eller fordi han opholder sig i Udlandet,[5]) stilles Sagen foreløbig i Bero.

[1]) Jfr. § 297, No. 1, § 434, 2 Led.
[2]) Jfr. L. 6 Septb. 1845 § 1.
[3]) Jfr. § 440, 3 Led.
[4]) Jfr. § 133.
[5]) Jfr. §§ 310 og 311 samt § 374.

Paatalemyndigheden skal i sidste Tilfælde tilstille den Sigtede Meddelelse herom og Opfordring til at fremstille sig til Modtagelse af Dom. 1 Juli. No. 5.

At Sagen foreløbig er stillet i Bero, er ikke til Hinder for, at der skrides til Bevisoptagelse i Overensstemmelse med Reglerne i §§ 296—298, hvis der er Fare for, at Beviser kan gaa tabt.

§ 286. Tiltalebeslutningen skal angive, for hvilken Domstol Sagen skal anlægges, og indeholde Tiltaltes Navn eller en nøiagtig Betegnelse af hans Person.

Den skal i Korthed, men saavidt muligt med nøiagtig Angivelse af Tid og Sted, Gjenstand og lignende, fremstille den Handling, for hvilken Tiltale reises, med Fremhævelse af de i Loven beskrevne Kjendemærker og under Henvisning til den eller de Straffebestemmelser, som antages at kunne komme til Anvendelse.

§ 287. I Sager, hvor Straffen kun er Bøder eller Forbrydelse af Penge eller Gods, skal Paatalemyndigheden, forinden Paatale besluttes, udfærdige Forelæg. Det samme skal ske i Justitssager, hvor Straffen fortrinsvis er Formuesstraf og ikke kan blive høiere end Fængsel, samt i Politisager, hvor Straffen er bestemt saaledes, at der haves Valg mellem Fængsel og Formuesstraf, naar Paatalemyndigheden finder, at der efter Tilfældets Beskaffenhed kun bør gjøres Paastand paa den sidstnævnte Straf.

§ 288. Forelægget skal foruden at fyldestgjøre Fordringerne i § 286, andet Led indeholde:

1. Angivelse af den Bod, som kræves, og hvis der er Spørgsmaal om Forbrydelse af Penge eller Gods, af det, som paastaaes forbrudt.
2. Opfordring til den Sigtede om inden en vis i Forelægget angiven Tid, som i Almindelighed ikke bør være kortere end tre eller længere end ti Dage fra Forkyndelsen, at erklære, om han vedtager at udrede, hvad der kræves. Ved Overtrædelse af Lovgivningen om de store Saltvandsfiskerier kan Vedkommendes Erklæring fordres afgivet straks.[1])

§ 289. Forsaavidt det ved gjældende Bestemmelse er overdraget nogen anden Myndighed end den, der har at fatte Beslutning om Tiltale, at forelægge Bod for Lovovertrædelser eller bestemme Bodens Størrelse, har det sit Forblivende derved.[2])

§ 290. Vedtagelsen, der ogsaa kan modtages af den, der besørger Forelæggets Forkyndelse, eller af Lensmanden, skal nedtegnes og oplæses for Sigtede og medunderskrives, om muligt, af denne og af et tilkaldt Vidne.

Den skal indføres i Retsbogen og har samme Virkning som en Dom.

[1]) Jfr. L. 20 Februar 1869.

[2]) Stempell. 9 Aug. 1839 § 26, Toldl. 20 Septb. 1845 § 173 og fl. L. Se nærv. L. § 84 Nr. 2 og Cit. — Jfr. ogsaa § 1 og det i Slutningen af Note 2 Cit. — Jfr. L. 17 Marts 1866 § 40.

1 Juli. No. 5.

§ 291. Paatalemyndigheden eller den paa det Offentliges Vegne Mødende kan under Hovedforhandlingen ved Anmærkning paa Tiltalebeslutningen

1. rette Feiltagelser med Hensyn til Benævnelser, Tidsangivelser, Fremstillingen af Handlingens Kjendemærker efter Loven og lignende Omstændigheder, og
2. med Rettens Samtykke udvide Tiltalen til andre strafbare Forhold end de i Tiltalebeslutningen omhandlede, saafremt det ikke kan lede til Anvendelse af en strengere Straffebestemmelse og Tiltalte enten har samtykket deri eller har afgivet en fuldstændig og troværdig Tilstaaelse.

Skulde Tiltalen som Følge af den foretagne Rettelse eller Udvidelse ikke kunne mødes ved det Modbevis eller Forsvar, som Tiltalte har havt Opfordring til at forberede sig paa, kan han forlange en passende Udsættelse.[1])

Fireogtyvende Kapitel.

Forberedelsen til Hovedforhandling for Lagmandsret.

§ 292. Saasnart Tiltale er besluttet, sørger Paatalemyndigheden for, at der i fornødent Fald beskikkes Tiltalte en Forsvarer.[2])

Tiltalebeslutningen skal uopholdelig forkyndes Tiltalte med Tilkjendegivende om, hvem der har at udføre Forsvaret for ham. En Gjenpart af samme tilligemed Sagens Aktstykker, vigtige Dokumenter dog i Regelen kun i Afskrift, tilstilles samtidig Forsvareren med Angivelse af, hvilke Beviser der agtes benyttede, hvorledes de tænkes erhvervede, hvad dermed agtes godtgjort, og naar Sagen antages at burde foretages. Hører Sagen hjemme i et Distrikt, for hvilket særskilt Retssted efter § 28 andet Led er bestemt, skal det tillige angives, om den antages at burde behandles paa dette eller paa Lagsognets almindelige Retssted.

Dokumenter, som tilbageholdes, og andre synlige Beviser gjøres saavidt muligt tilgjængelige paa hensigtsmæssig og betryggende Maade.

En Gjenpart af Tiltalebeslutningen tilligemed en kort Redegjørelse for Sagen og dens Beviser tilstilles Lagmanden.

§ 293. Forsvareren har ufortøvet paa hensigtsmæssig Maade, dog saavidt muligt uden særskilt Udgift for det Offentlige, at indtræde i Overlægning med Tiltalte. Inden en af Paatalemyndigheden opgiven Frist, der af Lagmanden paa Begjæring kan forlænges, naar særlige Grunde findes at tale derfor, skal han derefter sende Akterne tilbage med Angivelse af, hvilke Vidner han paa sin Side agter at indstevne eller ønsker indstevnt, hvilke Beviser han iøvrigt tilsigter at benytte, hvorledes de tænkes erhvervede,

[1]) Jfr. § 342.
[2]) Jfr. Kap. 10.

hvad han ved sine Vidner og øvrige Beviser agter at godtgjøre, og hvorvidt han er enig i Forslaget om Tid og Sted for Sagens Foretagelse. 1 Juli. No. 5.

Paa Dokumenter og andre synlige Beviser, som ikke kan medfølge, finder Bestemmelsen i foregaaende §'s 3die Led Anvendelse.

Ved Aktenes Tilbagesendelse kan Forsvareren beholde de ham i Afskrift tilsendte Dokumenter. Af andre Dokumenter og Retsakter tager han selv de nødvendige Afskrifter.

§ 294. Finder Forsvareren:

1. at der, førend Sagen videre fremmes, ved retslig Forunderspørgelse bør fremskaffes særlig paapegede Oplysninger til Fjernelse af Mistanken eller til Begrundelse af Straffrihed, eller
2. at af ham paapegede Beviser bør besørges erhvervede af Paatalemyndigheden, eller
3. at Beviser, som denne tilsigter at benytte, bør erhverves paa en anden Maade end af denne angivet,

har han samtidig herom at fremsætte Begjæring.

Antager han, at Sagen, saaledes som den er anlagt, ikke kan fremmes, eller at Paatalemyndigheden har overseet nogen udenfor Bevisspørgsmaalet liggende Omstændighed, paa Grund af hvilken Tiltalte ikke kan fældes, bør han gjøre Paatalemyndigheden opmærksom derpaa.

§ 295. Finder Paatalemyndigheden at burde afslaa nogen af Forsvareren fremsat Begjæring angaaende Sagens Oplysning eller Tiden for dens Foretagelse, skal den, forsaavidt angaar det i § 294 Nr. 2 Omhandlede, underrette Forsvareren derom med Angivelse af Grunden og forøvrigt uopholdelig forelægge Spørgsmaalet for den Ret, som har ledet Forunderspørgelsen, eller om ingen saadan har fundet Sted, for Lagmanden og samtidig underrette Forsvareren derom.

Forhørsdommerens eller Lagmandens Afgjørelse kan ikke paaankes eller paakjæres.

§ 296. Naar Paatalemyndigheden finder, at et Bevis enten aldeles ikke eller ikke uden uforholdsmæssig Ulempe eller Omkostning kan føres under Hovedforhandlingen, eller at dets Førelse ikke uden Fare kan opsættes til denne,[1]) lader den det optage forud for samme. Finder den det unødvendigt at afgive Møde, meddeler den Retten dette, i hvilket Tilfælde Retshandlingen kan fremmes uden saadant Møde, naar det tilstrækkelig tydelig er betegnet, hvilke Oplysninger der søges.

§ 297. Hvor der er Fare for, at Bevis ved Ophold vilde spildes, eller hvor der handles om Bevis, som Paatalemyndigheden har nægtet overhovedet at besørge erhvervet, eller om Vidne, som ikke er pligtigt at møde under Hovedforhandlingen,[2]) kan saavel Til-

[1]) Jfr. § 332. Jfr. og §§ 264 og 274.
[2]) „ dog § 171 i Slutn. og § 174.

1 Juli. talte som hans Forsvarer foranstalte Bevisoptagelse forud for denne.
No. 5. Træffes Foranstaltningen hertil af Tiltalte selv eller af Forsvarer, som ikke er beskikket, maa den lovbestemte Betaling[1]) enten erlægges forskudsvis eller nedlægges hos Paatalemyndigheden. Finder denne eller Retten Bevisoptagelsen begrundet, erstattes Udgiften af det Offentlige.

§ 298. Naar nogen af Parterne begjærer saadan Bevisoptagelse, som omhandles i §§ 296 og 297, bør han samtidig underrette Modparten derom.

Paa Bevisoptagelsen finder forøvrigt, forsaavidt intet Andet er bestemt, Reglerne i § 277 tilsvarende Anvendelse.

Af Bevisoptagelsen bliver Udskrift snarest muligt at tilstille saavel Forsvareren som Paatalemyndigheden.

§ 299. Bestemmer nogen af Parterne sig til at benytte andre Beviser end de allerede opgivne eller at give Slip paa nogen af disse eller at erhverve eller benytte Beviser paa anden Maade end opgivet, skal Modparten underrettes efter Forskrifterne i §§ 292 og 293.

§ 300. Afskrift af Stevningen mod Tiltalte tilstilles Lagmanden og Forsvareren. Paatalemyndigheden sørger for, at Sigtede og Vidner, der er undergivne Varetægtsfængsel, og Sigtede, mod hvem saadan Kjendelse er afsagt, som omhandles i § 254, betimelig bliver frembragte til Retsstedet.

§ 301. Ved Paastevningen skal Paatalemyndigheden have for Øie, at saamange Sager til enhver Tid foreligger for Lagmandsretten til Foretagelse, at dennes Arbeide maa anses sikret mod Afbrydelse, selv om enkelte Sager besluttes udsatte eller bortfalder.

§ 302. Har Sigtede for Retten afgivet uforbeholden Tilstaaelse, hvis Rigtighed der ikke er Grund til at drage i Tvivl, bør i Almindelighed kun de Personer indstevnes som Vidner, der kan give Forklaringer, som umiddelbart angaar selve Forøvelsen af Gjerningen, eller som angaar Tiltaltes større eller mindre Strafskyld. Naar flere Personer antages at ville afgive en ensartet og overensstemmende Forklaring om Sagen eller om en enkelt Side ved samme, bør kun saamange indvarsles, som skjønnes fornødent.

§ 303. Vil Tiltalte selv eller ved Forsvarer, som ikke er beskikket, indstevne Vidner til Hovedforhandlingen, maa den lovbestemte Betaling[2]) enten erlægges forskudsvis eller nedlægges hos Paatalemyndigheden, der paategner Stevningen Bevidnelse herom. Finder Paatalemyndigheden eller Retten Indstevningen begrundet, erstattes Udgifterne af det Offentlige.

§ 304. Saasnart Lagmandsthinget er erklæret sat, paaraabes de Lagrettemænd, der skal gjøre Tjeneste under samme.

[1]) Jfr. § 303 og Cit.
[2]) §§ 486 — 89, jfr. og § 485.

Derefter kan saavel Paatalemyndigheden som enhver af de Tiltalte og deres Forsvarere fremsætte Indsigelse mod Lagrettelisten, gaaende ud paa, at den er tilbleven paa lovstridig Maade, eller mod enkelte Lagrettemænd, gaaende ud paa, at de ikke lovlig kan gjøre Tjeneste som saadanne. 1 Juli. No. 5.

§ 305. Hvis de i foregaaende § omhandlede Indsigelser ikke leder til, at Lagrettelisten i sin Helhed kjendes ugyldig, sker i Tilfælde saadan Tilkaldelse, som omhandles i § 64, hvorefter Lagmanden forkynder og ved Opslag lader bekjendtgjøre, i hvilken Orden Sagerne vil blive behandlede, og til hvilken Tid man maa være forberedt paa, at hver enkelt Sag tidligst vil blive foretagen. Den fastsatte Orden kan dog fraviges, naar det paakræves af Hensigtsmæssighedshensyn.

Femogtyvende Kapitel.

Hovedforhandlingen for Lagmandsret.

§ 306. Hovedforhandlingen er mundtlig. Skrift anvendes kun i den Udstrækning, som Loven bestemmer.[1]) Ved mundtlige Udtalelser benyttes frit Foredrag.

§ 307. Lagmanden leder Forhandlingen og drager Omsorg for at fjerne Alt, som til Unytte trækker den i Langdrag. Ingen maa tage Ordet uden hans Tilladelse, og han kan, forsaavidt intet Modsat er bestemt,[2]) stanse den videre Forhandling angaaende Spørgsmaal, som han anser tilstrækkelig drøftede.

Indsigelser mod hans Ledelse afgjøres af Retten.

§ 308. Udebliver Paatalemyndigheden enten ved Forhandlingens Begyndelse eller i Løbet af denne, udsættes Sagen, medmindre Omstændighederne gjør det muligt i Stedet at beskikke Nogen, som strax kan udføre Hvervet.

Det samme gjælder, om der ingen Forsvarer er tilstede; dog kan Frifindelsesdom afsiges og en Forhandling, som forudsees utvivlsomt at ville lede hertil, fortsættes eller fremmes, selv om ingen Forsvarer møder.

§ 309. Tiltalte skal være tilstede, saalænge han har Adgang til at faa Ordet. Dog kan det tillades ham at fjerne sig, efterat hans Afhørelse har fundet Sted og indtil Domsaffigelsen. Forlader han Retsstedet uden Rettens Tilladelse, kan Forhandlingen under enhver Omstændighed fortsættes, saafremt hans Nærværelse ikke findes fornøden af Hensyn til Sagens Oplysning.

§ 310. Handles der om en Forbrydelse, der fortrinsvis er at straffe med Fængsel eller ringere Straf, og Retten ikke finder Tiltaltes Nærværelse fornøden af Hensyn til Sagens Oplysning, kan Forhandlingen fremmes eller fortsættes mod den Udeblevne, saafremt han har samtykket deri eller er udebleven, uden at der er

[1]) Jfr. §§ 341 ff. og 352. Jfr. og §§ 122, 181, 2 Led og 256, 3 Led. — Jfr. § 124 ff.
[2]) „ § 331, 2 Led, § 339.

1 Juli. No. 5.

Grund til at antage, at han har havt lovligt Forfald. Er Tiltalte stevnt i Henhold til Reglerne i §§ 153 og 154, gjælder dette dog blot, naar Forbrydelsen ikke kan medføre høiere Straf end Bod eller der foreligger Samtykke.

§ 311. Forhandlingen kan fremmes i Tiltaltes Fravær, hvis han er undvegen, efterat Tiltalebeslutningen er ham forkyndt, og Retten ikke finder hans Nærværelse fornøden af Hensyn til Sagens Oplysning.

Under enhver Omstændighed kan Frifindelsesdom afsiges over en Udebleven, og en Forhandling fortsættes eller fremmes i Tiltaltes Fravær, naar den skjønnes utvivlsomt at ville lede til Frifindelse.

§ 312. Om Hovedforhandlingen maa udsættes, kan Retten dog paa Stedet optage alle Beviser, som ellers kunde gaa tabt, eller hvis senere Optagelse kunde befrygtes at ville blive mindre fyldestgjørende.

§ 313. Retten kan beslutte, at en Tiltalt skal forlade Retssalen, medens et Vidne eller en Medtiltalt afhøres, naar der er særegne Grunde til at frygte for, at en uforbeholden Forklaring ellers ikke kan erholdes.[1]) Er en Tiltalt som Følge heraf aftraadt, kan han forlange Afhørelsen gjentaget, naar han atter indlades i Retssalen. I ethvert Fald skal han gjøres bekjendt med det under hans Fravær Forefaldne.

§ 314. Naar en Tiltalt udvises i Henhold til § 119, kan Forhandlingen dog fortsættes, hvis Retten ikke finder en Udsættelse nødvendig. Tiltalte bør i saa Fald, saasnart hans Adfærd gjør det muligt, atter føres ind i Retssalen og gjøres bekjendt med det under hans Fravær Forefaldne.

§ 315. Hvor det findes hensigtsmæssigt, kan Retten i Sag, som angaar flere Forbrydelser eller flere Tiltalte, lade Forhandlingen og Lagrettens Paakjendelse foregaa særskilt for hver enkelt Forbrydelse eller Tiltalt.

§ 316. Ved Sagens Paaraab opfordrer Lagmanden Lagrettemændene saavelsom Parterne til at angive, hvorvidt nogen af Lagrettemændene efter § 66 eller § 67 er udelukket fra at gjøre Tjeneste i Sagen.[2]) Bliver der ikke mindst nitten eller i det i § 321 nævnte Tilfælde mindst tyve Lagrettemænd tilbage, fyldes Tallet paa den i § 64 angivne Maade.

§ 317. Lagmanden giver derefter først Tiltalte og dernæst Paatalemyndigheden Adgang til at benytte sin Udskydelsesret efter § 318. Benyttes den fuldt ud, bestaar Lagretten i Sagen af de ikke udskudte Lagrettemænd. I modsat Fald udtages ved Lodtrækning ti eller i Tilfælde[3]) elleve af de ikke Udskudte til Lagrette for Sagen. Lodtrækningen foregaar paa den i § 57 beskrevne Maade.

[1]) Jfr. §§ 259 og 278. Jfr. og § 181.
[2]) „ og §§ 358 og 418.
[3]) § 321.

§ 318. Af de i Henhold til § 55 sidste Led udtagne Lagrettemænd kan ikke mere end Halvparten udskydes, medmindre nogen er ugild efter § 68. Forøvrigt er Parterne berettigede til at udskyde saamange Lagrettemænd, som der er tilstede flere end ti eller i det i § 321 omhandlede Tilfælde elleve. 1 Juli. No. 5.

Paatalemyndigheden og Tiltalte kan udskyde et lige Antal, heri medregnet de Lagrettemænd, som Paatalemyndigheden i Henhold til § 59 har udskudt eller kunnet udskyde. Er Tallet ulige, har Tiltalte Ret til at udskyde en mere.

Er der flere Tiltalte i samme Sag, udøver de Udskydelsesretten i Fællesskab. Bliver de ikke enige derom, er de berettigede til at udskyde et lige Antal hver. Kan heller ikke dette ske, afgjøres det ved Lodtrækning, hvem der skal udskyde det større Tal.

§ 319. Naar Parterne ere enige derom, kan den Lagrette, som har gjort Tjeneste i den nærmest foregaaende Sag, vedblive at forrette i den næste, forsaavidt dens Behandling paabegynder samme Dag.

§ 320. I Tiltaltes Fraværr udøves hans Udskydelsesret af Forsvareren eller den, han særlig har bemyndiget dertil.

§ 321. I vigtige og vidtløftige Sager kan Retten beslutte, at elleve Lagrettemænd skal overvære Forhandlingen. Naar Lagretten skal afgive sin Kjendelse, og der blandt Lagrettemændene intet Forfald er indtruffet, udtræder i dette Tilfælde efter Lodtrækning en af dem.

§ 322. Naar Lagretten er dannet og har indtaget sit Sæde, oplæses Tiltalebeslutningen og spørges Tiltalte om Navn, Alder, Stilling og Bopæl og, om han erkjender sig skyldig i det i Tiltalebeslutningen omhandlede Forhold eller i at have foretaget den der omhandlede Handling, samt opfordres til med Opmærksomhed at følge Forhandlingen.

Vidnerne og de Sagkyndige opraabes, hvorefter Lagmanden meddeler, hvad han maatte finde fornødent at foreskrive til Sikkerelse af Bevisførelsen.[1])

§ 323. Opstaar der Spørgsmaal om, hvorvidt nogen af de i Sagsbehandlingen Medvirkende bør udtræde, eller om Sagen, nogen Del af den eller noget begjæret Rettergangsskridt bør fremmes, kan Forhandlingen begrænses hertil, indtil Spørgsmaalet er afgjort.

Feil, der hindrer Sagens Fremme, skal, hvor det kan ske, tilstedes afhjulpne og den hertil fornødne Udsættelse paa Forlangende gives.

Indsigelser, som ikke kommer i Betragtning, medmindre de paaberaabes af vedkommende Part,[2]) er forspildte, hvis de ikke fremsættes, saasnart dertil er bleven Anledning.

[1]) Jfr. § 181.
[2]) T. Ex. § 140.

1 Juli. No. 5.

§ 324. Det i foranstaaende §'s første Led Foreskrevne gjælder ogsaa, saafremt enten Tiltalte eller nogen af Rettens Dommere opkaster Spørgsmaal om, hvorvidt det i Tiltalebeslutningen omhandlede Forhold er strafbart, eller om der foreligger nogen Strafudelukkelsesgrund, der efter § 165 ikke er indbefattet i Skyldspørgsmaalet. Er Rettens Medlemmer enige, kan Frifindelsesdom paa Stedet affiges.[1])

§ 325. Forhandlingen angaaende selve det Forhold, hvorfor Tiltale er reist, fortsættes saavidt muligt uden Afbrydelse indtil dens endelige Afslutning. I paatrængende Tilfælde kan den fortsættes paa en Helligdag.

Naar Forhandlingen efter en Udsættelse atter aabnes, gjentages det allerede Foretagne, forsaavidt Retten finder det fornødent. Har Afbrydelsen varet over fire Dage, kan ethvert af Domstolens Medlemmer fordre Gjentagelse.

§ 326. Den i § 325 nævnte Forhandling begynder med, at Lagmanden foreholder Lagrettemændene, at de fra nu af og indtil deres endelige Kjendelse angaaende Skyldspørgsmaalet er afgiven,[2]) ikke angaaende Sagen maa have nogen Samtale eller Forbindelse med nogen Anden end Retten gjennem Lagmanden, og at de ikke uden Lagmandens Tilladelse maa forlade det fælles Overlægningsrum, efterat de har trukket sig tilbage til Raadslagning overensstemmende med § 348.

§ 327. Lagmanden tiltaler derefter Lagrettemændene saaledes: „Lover og sværger I, at I vil give god Agt paa alt det, som forhandles i Retten, og besvare de Spørgsmaal, der bliver Eder forelagte, saaledes som I ved sandest og rettest at være efter Loven og Sagens Bevisligheder?" Lagrettemændene skal derefter staaende og med oprakte tre Fingre enkeltvis svare: „Det lover og sværger jeg, saasandt hjælpe mig Gud og hans hellige Ord".

Lagrettemand, som ikke bekjender sig til den kristelige eller jødiske Religion, eller hvis Trosbekjendelse ikke tillader Ed i den ovennævnte eller nogen anden foreskreven Form, aflægger Løfte paa Ære og Samvittighed.[3])

§ 328. Lagrettemændene vælger derefter under Lagmandens Ledelse af sin Midte ved lukkede Sedler en Ordfører. I Tilfælde af Stemmelighed afgjøres Valget ved Lodtrækning.

§ 329. Efterat dernæst Paatalemyndigheden har udviklet, hvad der er Tiltalens Gjenstand, og kortelig angivet, hvilke Beviser den formener at kunne føre for sin Paastand, i fornødent Fald med Paavisning af Forbindelsen mellem Paastanden og de Beviser, som agtes førte, henstiller Lagmanden til Tiltalte at forklare sig angaaende Sagen. Strider Forklaringen mod hans tidligere af-

[1]) Jfr § 357, 2 Led og § 362.
[2]) § 362.
[3]) Jfr. § 188 og Eit.

givne, eller er der Sider eller Dele af Sagen, med Hensyn til hvilke han ikke har udtalt sig, bør han gjøres opmærksom derpaa. 1 Juli. No. 5.

Saavel i dette Tilfælde, som naar han aldeles nægter at svare, eller naar han ikke møder, kan hans tidligere for Retten afgivne Forklaring oplæses.

§ 330. Derefter finder Bevisførelsen Sted først fra Paatalemyndighedens og dernæst fra Forsvarets Side.

Før Forsvareren paabegynder nogen Bevisførelse, kan han kortelig angive, hvilke Beviser han mener at kunne føre, og hvilke Slutninger han vil bygge derpaa.

Hvor det er fornødent, kan den, der fører Beviserne, efterhvert som Bevisførelsen finder Sted, kortelig paavise Betydningen af de Omstændigheder, som søges bevist.

§ 331. Afgiver Tiltalte en fuldstændig Tilstaaelse, afgjør Retten, hvorvidt og i hvilken Udstrækning Bevisførelse skal finde Sted.

Ellers kan den, alene naar den finder, at Bevisførelsens Gjenstand ikke vedrører Sagen, eller naar Parterne er enige deri, nægte eller undlade Førelsen af Bevis, som haves ved Haanden.

Udsættelse til Førelse af Bevis kan nægtes, naar Bevisførelsen efter Rettens Overbevisning vilde være betydningsløs.

Føres et Bevis, som ikke er betimelig anmeldt for Modparten,[1]) har denne Krav paa en passende Udsættelse, hvis Beviset ikke aabenbart er betydningsløst.

Retten vaager paa Embeds Vegne over Sagens fuldstændige Oplysning og kan til Opnaaelse heraf beslutte at indhente nye Beviser og at udsætte Behandlingen.

§ 332. Granskning, der ikke udkræver særlig Sagkyndighed, derunder indbefattet Aastedsgranskning til ret Forstaaelse af Stedforhold, bør, hvor det kan ske uden overveiende Ulempe, foretages af selve Domstolen.

Personer, hvis Vidnesbyrd antages at være af Betydning for Sagen, bør afhøres mundtlig for selve Domstolen, hvor ikke særegne Omstændigheder er til Hinder derfor.

Oplæsning af Forklaring, som et i Retten tilstedeværende Vidne tidligere har afgivet, kan ikke under nogen Omstændighed finde Sted, medmindre Vidnet

erklærer ikke længere at erindre Forklaringens Gjenstand, eller

forklarer sig i Strid med sit tidligere Udsagn uden at berigtige Modsigelsen, naar denne bliver ham foreholdt, eller

vægrer sig for at svare; er den tidligere Forklaring ubeediget, maa Oplæsning i dette Tilfælde dog ikke ske, saalænge Tvangsmidler[2]) kan anvendes.

[1]) Jfr. §§ 292, 293 og 299.
[2]) § 189.

1 Juli. No. 5.

Forklaring eller Erklæring, som tidligere er afgiven af Vidne eller Sagkyndig, der ei er tilstede i Retten, kan i Almindelighed ikke oplæses, medmindre

Forklaringen eller Erklæringen er beediget, og Retten finder, at Indkaldelse til mundtlig Afhørelse vil medføre uforholdsmæssig Ulempe og Omkostning, og at Oplæsning er ubetænkelig, eller

mundtlig Afhørelse eller Edfæstelse er uiværksættelig.

Udenretslige Forklaringer eller Erklæringer maa ikke oplæses, medmindre det findes utvivlsomt, at de vil bidrage til Sagens rette Oplysning. Ei heller maa ubeedigede retslige Forklaringer oplæses, medmindre Oplæsningen efter Omstændighederne findes aldeles ubetænkelig.

Naar Udsagn af Vidner eller Sagkyndige oplæses, maa det udtrykkelig bemærkes, om de er beedigede eller ikke.

§ 333. Skriftlige Beviser oplæses af Retsskriveren eller et af Rettens Medlemmer. Dog kan Lagmanden tillade den Bevisførende selv at oplæse dem.

Skriftstykker, som er forfattede i fremmed Sprog, oplæses i Oversættelse, hvis Rigtighed er bekræftet af en dertil bemyndiget Person.[1])

§ 334. De af Paatalemyndigheden fremstillede Vidner afhøres først af denne og dernæst, efterhvert som denne Afhørelse for hvert enkelt Vidnes Vedkommende er tilendebragt, af Forsvareren. Med Hensyn til de af Tiltalte eller efter hans Begjæring fremstillede Vidner forholdes i omvendt Orden. Herfra kan Afvigelse finde Sted ifølge Overenskomst.

Lagmanden skal i ethvert Tilfælde tilbagevise Spørgsmaal, der ikke vedrører Sagen, og selv overtage Afhørelsen, naar han eller Retten finder den Maade, hvorpaa Afhørelsen sker, utilfredsstillende.

§ 335. Lagmanden kan af egen Drift eller efter Anmodning af nogen af Domstolens øvrige Medlemmer afhøre Vidnet om saadanne Punkter, som ikke har været det tilstrækkelig foreholdt, eller med Hensyn til hvilke dets Svar ikke har været tydeligt nok eller tilstrækkelig opfattet. Han kan overlade Vedkommende selv umiddelbart at forelægge Vidnerne Spørgsmaal.

§ 336. Bevisførelse, sigtende til at svække et Vidnes Troværdighed i sin Almindelighed, maa kun finde Sted paa den Maade og i den Udstrækning, som Retten tilsteder. Den bør nægtes, naar de tilsigtede Oplysninger ikke findes at være af væsentlig Betydning.

§ 337. Føres fra Forsvarets Side Beviser for Tiltaltes tidligere gode Vandel, kan Paatalemyndigheden altid føre Modbeviser. Under ingen Omstændighed maa dog Bevidnelser, udstedte angaaende Tiltaltes gode eller slette Navn og Rygte, oplæses.

[1]) Sportell. 13 Septb. 1830 § 80 og § 204. Jfr. og §§ 121 og 123.

Hvorvidt og i hvilken Udstrækning iøvrigt Beviser kan føres for Tiltaltes slette Vandel, afgjøres af Retten. Dog maa disse Beviser altid angaa bestemte Handlinger, foretagne af Tiltalte selv. Bevis for tidligere Domfældelse kan ikke nægtes ført. 1 Juli. No. 5.

§ 338. Efter Afhørelsen af hvert enkelt Vidne og efter Oplæsningen af hvert enkelt Skriftstykke gives der Tiltalte Adgang til at udtale sig, om han har noget at bemærke.

§ 339. Efterat Bevisførelsen er sluttet, faar først Paatalemyndigheden og dernæst Forsvareren Ordet. Enhver har Ret til at tale to Gange.

Tiltalte har Ret til Ordet ved Siden af Forsvareren og spørges, efterat denne har talt, om han har noget yderligere at bemærke.

§ 340. Forstaar Tiltalte ikke det norske Sprog, eller er han døv, maa af Slutningsforedragene idetmindste de nedlagte Paastande bringes til hans Kundskab.

§ 341. Naar Parterne har endt sine Foredrag, har Paatalemyndigheden at oplæse og fremlægge Udkast til de Spørgsmaal, som skal forelægges Lagretten.[1]) Efterat Forsvareren dernæst er givet Anledning til at ytre sig og fremsætte Forslag om Forandringer i eller Tillæg til disse, udarbeider Lagmanden Spørgsmaalene og oplæser dem for Parterne, der er berettigede til at forlange sig dem skriftlig forelagte. Gjør nogen af Parterne Indsigelser mod de af Lagmanden udarbeidede Spørgsmaal, afgjøres Sagen af Retten. Der skal paa Forlangende gives en kort Udsættelse af Forhandlingen til Overveielse af Spørgsmaalene.

§ 342. Gjenstand for Spørgsmaalene er det i Tiltalebeslutningen omhandlede Forhold. Om Tilstedeværelsen af Omstændigheder, som kan bringe Forholdet ind under en anden Straffebestemmelse end efter Tiltalebeslutningen, spørges der, naar Retten finder Føie dertil. Er en saadan Omstændighed under Forhandlingen paastaaet at være tilstede, skal dette altid ske, naar Forlangende derom fremsættes.

Ved Forholdets Henførelse under Straffeloven er Retten ubunden af de fremsatte Paastande. Henføres det under en anden Straffebestemmelse end i Tiltalebeslutningen, maa der altid gives Parterne særlig Anledning til at udtale sig, hvorhos Tiltalte paa Forlangende maa tilstaaes en passende Udsættelse, naar dette skjønnes ønskeligt for Forsvaret.[2])

§ 343. Ethvert Spørgsmaal stilles saaledes, at det kan besvares med Ja eller Nei.

Naar et efterfølgende Spørgsmaal kun skal besvares i det Tilfælde, at et foregaaende er besvaret paa en vis Maade, skal dette anføres i Spørgsmaalsskriftet. Ligeledes anføres ved hvert

[1]) § 8 og § 165. Jfr. § 443, 2 Led.
[2]) Jfr. § 291.

1 Juli. No. 5.

Spørgsmaal, hvor mange Stemmer der udfordres til et for Tiltalte ugunstigt Svar.[1])

Et Spørgsmaal maa blot angaa en Tiltalt og saavidt muligt blot et forbryderst Forhold og Anvendelsen af en Straffebestemmelse.

Af Spørgsmaal, hvis bekræftende Besvarelse udelukker hinanden, stilles det, der vil lede til den strengeste Straf, først.[2])

§ 344. Med Undtagelse af de i §§ 345 og 346 omhandlede skal ethvert Spørgsmaal begynde med Ordene: „Er den Tiltalte skyldig?" I Spørgsmaalet optages alle Forbrydelsens retslige Mærker og en saa nøiagtig Beskrivelse af Gjerningen, Betegnelse af Gjenstand, Tid og Sted m. m., som efter Omstændighederne er hensigtsmæssigt og gjørligt.

§ 345. Skal Lagretten afgjøre, hvorvidt der er tilstede saadanne i Loven særlig fremhævede Omstændigheder, der vilde bringe Forholdet ind under en strengere eller mildere Straffebestemmelse, kan derom stilles Tillægsspørgsmaal, som blot bliver at besvare, saafremt det Spørgsmaal, hvortil de slutter sig, bejaes.

Tillægsspørgsmaal kan ligeledes stilles angaaende saadanne særlige Omstændigheder, som vilde udelukke Straffskyld. Er Tilstedeværelsen af nogen saadan Omstændighed paastaaet under Forhandlingen, kan Tillægsspørgsmaal ikke nægtes stillet, saafremt Forlangende derom fremsættes.

§ 346. Saafremt det enten forlanges af nogen af Parterne, eller Retten paa Embeds Vegne saa beslutter, skal der forelægges Lagretten Spørgsmaal om Tilstedeværelsen af særdeles formildende eller særdeles skjærpende Omstændigheder i Almindelighed.[3]) Alene et for Tiltalte gunstigt Svar er bindende for Retten.

§ 347. Naar Spørgsmaalene er fastsatte, oplæses de af Lagmanden, hvorpaa de fornødne Afskrifter overgives Lagretten.

Derefter gjennemgaar Lagmanden i et kort Foredrag Sagen og dens Bevisligheder og forklarer, saavidt fornødent, Spørgsmaalene og de Retssætninger, som skal lægges til Grund for deres Besvarelse.

Parterne kan forlange, at særlig paapegede Dele af hans Udvikling med Hensyn til Retssætninger gjengives i Retsbogen. De kan, støttende sig til Lagmandens Foredrag, bringe paa Bane Forandringer i Spørgsmaalene.

§ 348. Lagretten trækker sig derpaa tilbage i Enrum til Raadslagning, medbringende Spørgsmaalene, skriftlige Bevisligheder, hvis rette Læsemaade er omtvistet, de fremlagte Afbildninger og Tegninger samt, om den eller Retten finder det hensigtsmæssigt, Redskaber eller andre Ting, som vedkommer den forøvede Forbrydelse.

[1]) § 351.
[2]) Jfr. § 351 i Beg.
[3]) „ Krl. Kap. 6 §§ 1 og 4. Jfr. ogsaa § 8.

§ 349. Ved Afgjørelsen af, hvad der er at anse som bevist, tages alene Hensyn til de Beviser, som er fremførte under Hovedforhandlingen. Afgjørelsen træffes efter fri Overbevisning paa Grundlag af en samvittighedsfuld Prøvelse af de fremførte Bevisligheder. 1 Juli. No. 5.

§ 350. Finder Lagretten, at den behøver yderligere Forklaring af de Retssætninger, som skal lægges til Grund, eller kommer den i Tvivl om den Fremgangsmaade, som bliver at iagttage, eller om Betydningen af de fremsatte Spørgsmaal, eller finder den, at Spørgsmaalene bør forandres eller forfleres, vender den tilbage til Retssalen, hvor Lagmanden, efterat Lagrettens Ordfører har fremført dens Andragende, meddeler eller besørger foranstaltet det Fornødne.

Skal det afgjøres, om flere eller andre Spørgsmaal bliver at stille, maa Parterne gives Anledning til at udtale sig.

§ 351. Efter tilendebragt Raadslagning afstemmer Lagretten om de enkelte Spørgsmaal i den Orden, hvori de er stillede. Ordføreren afæsker hver enkelt Lagrettemand hans Stemme i den ved Lodtrækningen bestemte Orden og afgiver selv sin Stemme sidst. I det i § 346 omhandlede Tilfælde udfordres til et bekræftende Svar over Halvdelen af Stemmerne, ellers maa ethvert for Tiltalte ugunstigt Svar afgives med mindst syv Stemmer.

De, som ved Besvarelsen af Hovedspørgsmaalet[1]) eller af et Tillægsspørgsmaal angaaende en Strafudelukkelsesgrund[2]) har stemt til Tiltaltes Gunst, anses ogsaa at stemme saaledes ved ethvert andet Tillægsspørgsmaal; som Følge heraf afæskes disse Lagrettemænd intet Svar ved Afstemningen over saadanne.

§ 352. Lagrettens Ordfører paategner det Svar, som udkommer ved Stemmernes Sammentælling, ved ethvert af Spørgsmaalene og underskriver Svarene tilligemed de to først udtrukne Lagrettemænd. I det i § 346 omhandlede Tilfælde skal der ved et bekræftende Svar anføres, at det er fattet med mere end Halvdelen af Stemmerne, og iøvrigt ved hvert for Tiltalte ugunstigt Svar, at det er fattet med mere end sex Stemmer. Videre maa Stemmetallet ikke angives.

§ 353. Efter tilendebragt Afstemning vender Lagretten tilbage til Retssalen og indtager sit Sæde, hvorpaa Lagmanden opfordrer den til at meddele den Afgjørelse, hvortil den er kommen. Derpaa reiser Lagrettens Ordfører sig og udtaler:

„Lagretten har paa Ære og Samvittighed og i Henhold til sin Ed besvaret de stillede Spørgsmaal, saaledes som følger", hvorpaa han oplæser de stillede Spørgsmaal og umiddelbart efter hvert af disse det vedtegnede Svar.

§ 354. Finder Retten, at Lagrettens Kjendelse ikke er istandbragt paa lovlig Maade, eller at den er utydelig, ufuldstæn-

[1]) § 344.
[2]) § 345, 2 Led.

1 Juli. No. 5.

dig eller selvmodsigende, eller opstaar der Tvivl, om Svaret fuldt ud udtrykker Lagrettens virkelige Mening, og Mangelen ikke paa Stedet kan afhjælpes eller Tvivlen hæves ved en Forklaring af Lagrettens Ordfører, kan Retten, saalænge Dom endnu ikke er afsagt, paalægge Lagretten paany at trække sig tilbage til Raadslagning og Afstemning.

§ 355. Angaar Feilen blot Formen, kan Lagretten ikke foretage nogen Forandring af Indholdet. I modsat Fald er den i ingen Henseende bunden ved sin tidligere Afgjørelse.

§ 356. Saalænge Dom ikke er afsagt, kan Retten, hvor den finder det hensigtsmæssigt, beslutte at forandre Spørgsmaalene eller at stille nye, efterat der er givet Parterne Anledning til at ytre sig.

§ 357. Gaar Lagrettens Kjendelse ud paa, at Tiltalte ikke er skyldig, afsiger Retten strax Frifindelsesdom. Hertil henregnes ogsaa det Tilfælde, at Lagretten vel har besvaret Hovedspørgsmaalet bekræftende, men tillige har givet et for Tiltalte gunstigt Svar paa et Tillægsspørgsmaal om en Omstændighed, som udelukker Straf.[1])

Finder Retten, at en rigtig Forstaaelse af Retsspørgsmaalene, sammenholdt med Lagrettens Svar, maa lede til Frifindelse, kan den ligeledes strax afsige Frifindelsesdom.[2])

§ 358. Kommer Retten til den Overbevisning, at der ikke foreligger tilstrækkeligt Bevis for, at Tiltalte er skyldig i Overensstemmelse med Lagrettens Kjendelse, kan den beslutte, at Sagen skal behandles paanyt paa et senere Lagmandsthing for andre Dommere og andre Lagrettemænd. Beslutningen fattes i Embeds Medfør, uden at Parterne har Adgang til at ytre sig.

§ 359. Kommer Retten ved den nye Behandling enstemmig til den Overbevisning, at Beviset er utilstrækkeligt til Tiltaltes Fældelse, afsiger den Frifindelsesdom. Kommer den enstemmig til den Overbevisning, at Tiltalte er skyldig i en mindre Forbrydelse end den, som Lagrettens Kjendelse lyder paa, afsiger den Dom i Overensstemmelse hermed, i det i § 360 omhandlede Tilfælde dog kun, forsaavidt de Lagretten forelagte Spørgsmaal besvares bekræftende.

I den nye Sag kan intet Spørgsmaal, der sigter paa en strengere Straf, end Tiltalte vilde være bleven idømt, ifald den første Lagrettekjendelse var tagen for gyldig, forelægges Lagretten, medmindre der foreligger Betingelser for Gjenoptagelse.[3])

§ 360. Finder Retten, at en rigtig Forstaaelse af Retsspørgsmaalene maa bevirke, eller kommer den i det i § 359 nævnte Tilfælde enstemmig til den Overbevisning, at en rigtig Vurdering af Beviserne maa lede til, at Tiltalte fældes for en mindre For-

[1]) § 345, 2 Led.
[2]) Jfr. § 324 og § 362.
[3]) § 415.

brydelse end den, hvori Lagretten har fundet ham skyldig, men at der til denne Forbrydelses Gjerningsindhold hører Omstændigheder, om hvis Tilstedeværelse Lagrettens Kjendelse intet har afgjort, skal de til Afgjørelse heraf fornødne Spørgsmaal forelægges. 1 Juli. No. 5.

§ 361. Førend Forhandlingen fortsættes paa Grundlag af Lagrettens Kjendelse, bliver denne at oplæse for Tiltalte.

§ 362. Naar Lagretten har erklæret Tiltalte skyldig, og Retten ikke i Henhold til Ferne 357—359 afsiger Frifindelsesdom eller henviser Sagen til ny Hovedforhandling, faar først Paatalemyndigheden og dernæst Forsvareren og Tiltalte Ordet for at udtale sig om Straffelovens Anvendelse og Strafudmaalingen og føre de Beviser, som i Anledning deraf maatte være nødvendige. Foredragene og Bevisførelsen maa ikke tilsigte at angribe det, som er afgjort ved Lagrettens Kjendelse.

§ 363. Dommen afsiges ved Retsmødets Slutning eller i et særskilt berammet Møde, senest et Døgn derefter.

Domsgrundene skal for Skyldspørgsmaalets Vedkommende kun bestaa i en Henvisning til Lagrettens Kjendelse, hvor denne lægges til Grund, men iøvrigt, forsaavidt Tiltalte domfældes, nøiagtig angive, hvilke Omstændigheder der som Grundlag for Dommen antages beviste, og i Tilfælde af, at Tiltalte frifindes, hvilke Straffebetingelser der antages at mangle eller ikke at være beviste, eller hvilke Omstændigheder der antages at foreligge, som udelukker Straffen.

Ligesaa anføres de Betragtninger, som har været bestemmende for Strafudmaalingen.

§ 364. Naar Tiltalte er tilstede, og der er Adgang til at begjære Anke, tilspørges han, om han vedtager Dommen. Vil han ikke paa Stedet bestemme sig, meddeles der ham, inden hvilken Frist og paa hvilken Maade hans Begjæring om Anke maa fremsættes.[1])

§ 365. Er Tiltalte ikke tilstede, skal en fældende Dom[2]) uden Ophold forkyndes ham med Tilkjendegivende om, inden hvilken Tid og paa hvilken Maade Anke maa begjæres. Ved Forkyndelsen bliver Tiltalte saavidt muligt at afæske Erklæring, om han vedtager Dommen.

Til Forkyndelsen, der besørges af Paatalemyndigheden, er en Udskrift af Domsslutningen og Domsgrundene tilstrækkelig.

Syvogtyvende Kapitel.

Hovedforhandlingen for Meddomsret og dennes Forberedelse.

§ 366. Ved Hovedforhandling for Meddomsret og dennes Forberedelse finder de i Kapitlerne 24 og 25 givne Regler tilsvarende Anvendelse, forsaavidt dertil er Anledning og intet Modsat er bestemt.

[1]) §§ 382—385. Jfr. § 402.
[2]) Jfr. Circ. af 4 Aug. 1866 og Cit.

1 Juli. No. 5.

§ 367. Har Tiltalte Forsvarer, bortfalder den i § 292, sidste Led omhandlede Tilstillelse, hvorimod Forsvareren snarest mulig, og saafremt Tiltalte er fængslet, seneste inden fire Dage efter Modtagelsen[1]) har at oversende Akterne til Domstolens Formand ledsaget af saadan Meddelelse og i Tilfælde Begjæring, som omhandles i §§ 293 og 294. Afskrift af Meddelelsen og Begjæringen sendes samtidig Paatalemyndigheden.

Er Tiltalte uden Forsvarer, sender Paatalemyndigheden Akterne tilligemed de i § 292 omhandlede Meddelelser til Formanden, der undersøger, hvorvidt andre eller flere Oplysninger end opgivet bør søges erhvervet, og i den Anledning kan opfordre Tiltalte til at afgive Møde for sig. Ved Tiltalebeslutningens Forkyndelse skal der meddeles Tiltalte en Opgave over de Beviser, som Paatalemyndigheden agter at føre.

Vil Tiltalte efter § 22 begjære Sagen behandlet ved Lagmandsret, maa det ske seneste inden tre Dage, efterat Tiltalebeslutningen er ham forkyndt.[1])

Formanden sender Akterne tilbage til Paatalemyndigheden med Underretning om, hvad han uden eller efter derom fremsat Begjæring beslutter foretaget til Sagens Oplysning. Herom gives ogsaa Forsvareren Meddelelse.

§ 368. Domstolens Formand berammer Tid og Sted for Sagens Foretagelse. Berammelsen oversendes Paatalemyndigheden eller den, som af denne er opgiven, og Gjenpart af samme meddeles Forsvareren og i fornødent Fald tillige Paatalemyndigheden.

§ 369. Betimelig forud for Retsmødet udtager Domstolens Formand, paa den i §§ 54, 57 og 58 bestemte Maade, to Domsmænd til at tjenstgjøre i de til Retsmødet paastevnte Sager. Er der Grund til at antage, at nogen af de udtagne Domsmænd har Forfald eller maa vige Sæde, udtages tillige en Varamand, der tilsiges at møde for i Tilfælde at indtræde i Retten.

Lodtrækningen sker blandt Domsmændene for den hele Retskreds; dog kan, hvor de stedlige Forhold gjør dette uhensigtsmæssigt, Kongen bestemme, at den skal foregaa mellem Domsmændene i de Retssstedet nærmeste Kommuner.

Fra Lodtrækningen undtages de Domsmænd, der allerede har gjort Tjeneste ved noget efter sidste Valg afholdt Retsmøde, forsaavidt de øvriges Antal mindst er fem.

§ 370. I Sager, som angaar Overtrædelser af Bygnings-, Sundheds- eller Brandlovgivningen og handler om Bygninger, samt i Sager, der hører under Søret,[2]) foregaar Trækningen henholdsvis

[1]) Jfr. §§ 158 og 159.

[2]) Sofartsl. 24 Marts 1860 § 124, Emigrantl. 23 Mai 1863 § 11, L. om Tilsyn med Dampfartøier 4 Juni 1866 § 22.

blandt de i det bygnings- eller sokyndige Udvalg opførte Personer, forsaavidt saadant Udvalg haves.[1] 1 Juli. No. 5.

Opnævnelse af Domsmænd til Sager, der hører under Haandværksret, sker efter de gjældende Regler.[2]

§ 371. Paa Domsmændene finder Reglerne i §§ 61, 63, 64 og 316 tilsvarende Anvendelse, forsaavidt dertil er Anledning.

§ 372. Forend Sagførselen tager sin Begyndelse i den første Sag i Retsmødet, tiltaler Domstolens Formand Domsmændene saaledes: „Lover og sværger I, at I vil give god Agt paa Alt, som forhandles i Retten, og at I vil dømme og kjende i Sagen, som I ved sandest og rettest at være efter Loven og Sagens Bevisligheder?" Domsmændene skal derefter staaende og med oprakte tre Fingre enkeltvis svare: „Det lover og sværger jeg, saasandt hjælpe mig Gud og hans hellige Ord."

Domsmand, som ikke bekjender sig til den kristelige eller jødiske Religion, eller hvis Trosbekjendelse ikke tillader Ed i den ovennævnte eller nogen anden foreskreven Form, aflægger Løfte paa Ære og Samvittighed.[3]

§ 373. Har Sigtede inden Retten afgivet en uforbeholden Tilstaaelse, hvis Rigtighed bestyrkes ved de øvrige foreliggende Oplysninger, er det saavel ved Hovedforhandlingen som i Anledning af særskilte Bevisoptagelser unødvendigt, at Sigtede har Forsvarer.[4]

I dette Tilfælde kan Paatalemyndigheden undlade at afgive Møde.

§ 374. Med Hensyn til Nødvendigheden af Tiltaltes Nærværelse kommer det i § 310, 1ste Punktum Foreskrevne i ethvert Tilfælde til Anvendelse uden Hensyn til Størrelsen af den Straf, hvormed Forbrydelsen kan belægges.

Vidnernes Afhørelse kan altid overtages af Dommeren, naar han finder Grund dertil.[5]

Forhandlingen foregaar i Regelen underet for Skyldspørgsmaalets og Straffespørgsmaalets Vedkommende.[6] Dog kan Domstolen tillade, at Skyldspørgsmaalet forhandles særskilt, hvor dette i indviklede Sager antages at ville lette Overigten.

§ 375. I særdeles tvivlsomme Sager kan Retten undlade at affige Dom paa Stedet. Dommen maa i saa Fald affiges senest tre Dage efter Forhandlingens Tilendebringelse.

§ 376. Har Domfældte ikke været tilstede ved Domsaffigelsen, sørger Rettens Formand for, at Dommen bliver forkyndt for

[1]) § 47.
[2]) Lov om Forandr. i Haandværkslovgivn. 15 Juni 1881 § 21 ff.
[3]) Jfr. § 327 og Cit.
[4]) „ § 283.
[5]) „ § 334.
[6]) „ § 329 ff. og § 362. Jfr. og § 165.

1 Juli. No. 5.

ham.[1]) Har Paatalemyndigheden ikke været tilstede, skal en Udskrift af Sagen uden Ophold tilstilles den.

§ 377. I Sager, hvor Forelæg er udfærdiget,[2]) samt overhoved i Politisager er Forsvarer unødvendig.

Tiltaltes Udeblivelse uden Forfald eller Nægtelse af at afgive Forklaring kan i disse Sager ansees som Tilstaaelse, naar Intet foreligger, som taler derimod. Tilbyder Tiltalte at underkaste sig en saadan Formuesstraf, som Retten finder passende, og der ikke er Grund til at betvivle hans Skyld, kan Sagen uden videre Forhandling, efterat Paatalemyndigheden og i Tilfælde Forsvareren er givet Adgang til at udtale sig om Tilbudet, med Doms Virkning afgjøres ved Fastsættelse af Formuesstraffens Størrelse.

Hvad der er at betragte som Politisager, afgjøres efter den gjældende Ret.[3]) Lige med Politisager ansees Sager angaaende Forbrydelse af Gjenstande efter Straffelovens Kap. 2 § 40 eller lignende Bestemmelser[4]) samt offentlige Straffesager, der hidindtil har været behandlede i den civile Processes Former.[5])

Syvogtyvende Kapitel.

Anke.

§ 378. Domme og de i § 358 omhandlede Beslutninger og i Forbindelse med disse den Sagsbehandling og de Afgjørelser, hvorpaa de beror, kan indankes for Høiesteret af Sagens Parter.

§ 379. Er Dommen frifindende, kan den ikke paaankes af Tiltalte, medmindre Skyldspørgsmaalet[6]) er afgjort imod ham.

Er Tiltalte død, kan hans Ægtefælle, Slægtninge i op- og nedstigende Linie, Søskende samt Arvinger anke i hans Sted.

Paatalemyndigheden kan anke til Gunst for Tiltalte, ogsaa efter hans Død.

§ 380. Anke kan i Lagmandsretssager ikke grundes paa, at Skyldspørgsmaalet er urigtig afgjort. Til Skade for Tiltalte kan den heller ikke iøvrigt grundes paa, at Lagrettens Kjendelse er urigtig i sit Indhold, medmindre dette støttes til, at Lagmandens Veiledning med Hensyn til Loven har været feilagtig.[7])

I Meddomsretssager og Forhørsretssager kan Anke ikke støttes paa nogen Grund, der efter Reglerne i Kap. 28 kan lede til fornyet Behandling ved høiere Ret.[8])

[1]) Jfr. § 315 og Cit.
[2]) § 287.
[3]) Jfr. f. Ex. L. 17 Marts 1866 § 37, Søfartsl. § 132.
[4]) „ § 2 Note 4 og Cit.
[5]) „ Stempelpapirl. 9 Aug. 1839 § 26, Toldl. 20 Septb. 1845 § 175, Frd. om Arveafgift 12 Septb. 1792 § 10.
[6]) Jfr. § 165.
[7]) § 347, 3 Led.
[8]) § 401.

Krænkelse af Rettergangsregler kan ikke benyttes som Anke- 1 Juli.
grund, naar de blot kommer i Betragtning i Tilfælde af Ind- No. 5.
sigelse, og saadan ikke betimelig er fremsat.[1])

§ 381. Den i § 290 omhandlede Vedtagelse af Straf kan paaankes paa Grund af Krænkelse af Rettergangsregler samt paa Grundlag af, at det Forhold, som har bevirket Forelægget, ikke er strafbart, eller at Vedtagelsen mangler nogen for en bindende Viljeserklæring fornøden Egenskab. Af samme Grunde kan den i § 377 tredie Punktum omhandlede Afgjørelse paaankes.

§ 382. Vil Paatalemyndigheden i Lagmandsretssager anke til Skade for Tiltalte, maa den seneste fjorten Dage efter Dommens Afsigelse[2]) lade sin Anke forkynde for denne.

I Meddomsretssager og Forhørsretssager maa den forkynde Anken seneste fjorten Dage,[2]) efterat Tiltaltes Erklæring, om han vedtager Dommen eller ikke, er bleven den meddelt, eller efterat Ankefristen for Tiltaltes Vedkommende er udløbet.

Paatalemyndighedens Anke til Gunst for Tiltalte er ubunden af Tidsfrist og hindres ikke ved Dommens Vedtagelse.

Ved Ankens Forkyndelse skal der tilkjendegives Tiltalte, at Sagen vil blive foretaget, saasnart dertil er Anledning, uden nogen yderligere Underretning til ham.

§ 383. Tiltaltes Erklæring om Anke maa ske inden fjorten Dage efter Dommens Afsigelse, eller om han ikke herved er tilstede, efter dens Forkyndelse.[2])

Sker den ikke ved Domsafsigelsen, fremsættes den enten skriftlig eller mundtlig for Paatalemyndigheden eller mundtlig for Underdommeren eller, om Tiltalte er fængslet, for Fængslets Vagtmester.

Den skriftlige Ankeerklæring maa være medundertegnet af Forsvareren eller af en Sagfører. Den mundtlige Erklæring opsættes paa Stedet skriftlig og undertegnes af Modtageren og Tiltalte eller et tilkaldt Vidne og oversendes i Tilfælde uden Ophold til Paatalemyndigheden.

Ved Modtagelsen af Ankeerklæring skal der meddeles Tiltalte saadant Tilkjendegivende, som omhandles i § 382 sidste Led.

§ 384. En Anke, der ikke er erklæret inden den bestemte Frists Udløb, kan ikke antages, medmindre den Ankende sandsynliggjør, at den Kjendsgjerning, der begrunder Anken, først senere er bleven ham bekjendt, eller at han af andre Grunde, der ikke er ham tilregnelige, har oversiddet Fristen. I ethvert Fald maa han erklære sin Anke inden fjorten Dage, efterat de Omstændigheder, som har fremkaldt Oversiddelsen, er fjernede.[2])

[1]) Jfr. § 323, 3 Led.
[2]) „ §§ 158 og 159, § 384 og 398, 2 Led.

1 Juli. No. 5.

§ 385. Inden samme Frist og paa samme Maade, som ovenfor bestemt, maa den Ankende angive, om det er Sagsbehandlingen eller Dommens Indhold, han angriber. I første Tilfælde anføres de Omstændigheder, hvorpaa Angrebet støttes, i sidste maa han opgive, om han alene klager over Strafudmaalingen,[1]) eller om han ogsaa er misfornøiet med Lovens Anvendelse, eller med Bevisbedømmelsen angaaende Omstændigheder, der ligger udenfor Skyldspørgsmaalet.[2]) Er flere Forbrydelser paadømt i samme Dom, maa det angives, med Hensyn til hvilke af disse Lovens Anvendelse paastaaes at være feilagtig.

§ 386. Forsvareren skal paa Forlangende af Tiltalte bistaa ham med Raad om, hvorvidt Anke bør erklæres.

Saavel Forsvareren som den offentlige Tjenestemand, til hvem Tiltalte i Henhold til § 383 henvender sig, skal yde ham al fornøden Bistand ved Erklæringens Affattelse og Begrundelse.

§ 387. Paatalemyndigheden indsender uopholdelig Ankeerklæringen, ledsaget af sammes Begrundelse,[3]) samt Udskrift af Hovedforhandlingen og andre fornødne Udskrifter og Dokumenter til Høiesterets Kjæremaalsudvalg.

Udvalget afgjør, hvorvidt Anken er betimelig erklæret og i andre Henseender lovlig. Antages dette, kan det i Meddomsretssager og Forhørsretssager, hvor det enstemmig finder det utvivlsomt, at Tiltalte bør frifindes eller en fældende Dom ophæves, uden Videre træffe Afgjørelse i Overensstemmelse herved. Ellers har det snareste muligt og seneste inden tre Dage at afgive Erklæring om, hvorvidt Anken skal afvises som aabenbar grundløs eller henvises til Prøvelse i Høiesteret. I sidste Tilfælde oversender Justitiarius Sagen til Paatalemyndigheden eller Forsvareren, eftersom hin eller denne først skal have Ordet,[4]) med Paalæg om inden en fastsat Frist at tilstille Modparten samme.

§ 388. Er den fra den ene Side iværksatte Anke støttet til Grunde, der kan lede til Affigelsen af en ny Dom i Høiesteret,[5]) er den anden Part berettiget til at gjøre gjældende saadanne Ankegrunde, der kan lede til, at Dommen kjendes ugyldig;[6]) dog maa de betimelig forud for Sagens Foretagelse meddeles Modparten.

§ 389. Sagens Behandling for Høiesteret foregaar efter de gjældende Regler,[7]) dog saaledes, at Forhandlingen altid er mundtlig og at den Part, som anker, først har Ordet.

§ 390. Finder nogen af Parterne Bevisoptagelse fornøden,

[1]) Jfr. § 392, 1 Led og § 395.
[2]) § 165.
[3]) § 385.
[4]) § 389 i Slutn.
[5]) Jfr. § 396, 2 Led.
[6]) „ § 392. 2 Led i Slutn.
[7]) Høiesteretsl. 12 Septb. 1818 samt L. 15 Juli 1839.

kan den foretages efter Reglerne i Kapitel 24 om Bevisoptagelse forud for Hovedforhandlingen.[1] 1 Juli. No. 5.

Retten kan beslutte at indhente nye Oplysninger og at iværksætte Bevisoptagelse og i den Anledning udsætte Sagen og give Paatalemyndigheden de fornødne Paalæg.

§ 391. Tiltalte kan ikke uden Modpartens Samtykke tage sin Anke tilbage, efterat Forhandlingen er paabegyndt. Har Paatalemyndigheden erklæret Anke, kan den kun med Tiltaltes Samtykke tage den tilbage.

§ 392. Retten er bunden ved de paaberaabte Ankegrunde; dog kan den, selv om Anken alene angaar Strafudmaalingen, ogsaa prøve Spørgsmaalet om Straffelovens Anvendelse.

Uden Hensyn til Ankegrunden kan Retten tage i Betragtning, at Straffeloven er urigtig anvendt til Skade for Tiltalte eller Straffen for strengt udmaalt,[2] samt efter Omstændighederne kjende ugyldig en fældende Dom, hvis Rigtighed fremstiller sig som tvivlsom, fordi væsentlige til Betryggelse for Sigtede tjenende Retsregler er tilsidesatte.

Bestemmelserne i foranstaaende Punktum gjælder ogsaa andre Forbrydelser, der er paadømte i Forening med den paaankede, saavelsom andre i samme Sag Tiltalte end den, for hvis Vedkommende Anken er skeet, naar Grunden ogsaa sees at omfatte disse.

Retten kan ikke dømme efter et andet Straffebud end det i den paaankede Dom anvendte eller af Paatalemyndigheden paastaaet, uden at have givet Parterne Anledning og særlig Opfordring til at udtale sig herom.

§ 393. Tilsidesættelse eller feilagtig Anvendelse af Rettergangsregler kan alene komme i Betragtning, naar det findes sandsynligt, at Feilen kan have virket bestemmende paa Dommens Indhold.

Dog bliver følgende Feil ubetinget at tillægge Betydning:

1. at Domstolen eller Lagretten ikke har været fuldtallig besat, eller at nogen har deltaget i Dommen, der ikke lovligen kunde være Dommer eller Lagrettemand;
2. at en Dommer eller Lagrettemand, som efter Loven eller derom fattet Beslutning skulde have veget Sæde, har deltaget i Dommen;[3]
3. at Sagen ikke har været behandlet af ret Domstol;[4]
4. at Hovedforhandlingen i Strid med Loven er foregaaet for lukkede Døre;
5. at i Tilfælde af Domfældelse Forsvarer ikke har været beskikket, hvor dette efter Loven skulde ske, eller Forhandlingen mod Loven har fundet Sted i dennes eller Tiltaltes Fraværr;
6. at Dommen mangler Domsgrunde.

[1]) §§ 296—298.
[2]) Jfr. § 395.
[3]) „ § 71.
[4]) „ § 25.

1 Juli. No. 5.

§ 394. Tilsidesættelse eller feilagtig Anvendelse af Rettergangsregler, der udelukkende er givne til Betryggelse for Sigtede, kan i intet Tilfælde lede til Forandring til hans Skade.

§ 395. Opretholdes den stedfundne Anvendelse af Straffeloven, skal Retten ikke forandre Strafudmaalingen, medmindre den finder, at de om Straffens Fastsættelse givne Lovregler er feilagtig anvendte, eller at der er et aabenbart Misforhold mellem Forbrydelsen og Straffen.

§ 396. Finder Høiesteret ikke, at Forandring er at gjøre i den afsagte Dom, afsiger den Kjendelse, hvorved Anken forkastes.

I modsat Fald kan Høiesteret altid, naar den finder de hertil fornødne Forudsætninger at være tilstede, selv afsige ny Dom.

Er dette ikke Tilfældet, ophæver Retten ved Kjendelse den angrebne Dom saavelsom den til Grund for samme liggende Hovedforhandling og andre Rettergangsskridt, der rammes af Ophævelsesgrunden. Dog bliver efter Omstændighederne enten Forhandlingen eller saavel denne som Dommen delvis at opretholde, forsaavidt som de ogsaa angaar Gjenstande, som ikke rammes af den begaaede Feil, og Retten finder, at en Udsondring er ubetænkelig.

§ 397. Ophæves Dommen, maa Høiesterets Afgjørelse angive, hvori de Feil, som har bevirket dette, bestaar.

I Tilfælde af ny Behandling bliver den af Høiesteret udtalte Retsanskuelse at befølge. Hvis ikke Betingelserne for Gjenoptagelse er tilstede,[1]) maa den nye Dom ikke til Skade for Tiltalte fravige den ældre i Dele, der er uberørte af den Ankegrund, som har bevirket Ophævelsen, og overhovedet ikke, saafremt Anken alene er iværksat til Fordel for ham.

§ 398. Fornyet Behandling efter Kapitel 28 og § 422 udelukker Anke. Er Begjæring om fornyet Behandling betimelig fremsat, stilles iværksat Anke til Høiesteret midlertidig i Bero.

Frafaldes Begjæringen eller tages den ikke til Følge, begynder Ankefristen sit Løb fra nyt af fra det Tidspunkt, Meddelelse herom er tilstillet Vedkommende.

§ 399. En Dom kan ikke fuldbyrdes, saalænge Anke staar Tiltalte aaben.[2]) Dommens Fuldbyrdelse er at betragte som Frafaldelse fra Paatalemyndighedens Side af Adgangen til Anke til Skade for Tiltalte.

Er Anke betimelig erklæret, kan Dommen ikke fuldbyrdes, før Sagen er afgjort.[3])

Spørges der kun om Forandringer af Straffen inden samme Strafart, kan Fuldbyrdelsen efter Omstændighederne paabegyndes, naar Domfældte samtykker heri.[3])

[1]) § 415.
[2]) § 383. Jfr. § 402.
[3]) Jfr. § 422, 2 Led.

1 Juli. No. 5.

Otteogtyvende Kapitel.

Fornyet Behandling ved høiere Ret.

§ 400. Sag, hvori Dom er afsagt af Meddoms- eller Forhørsret, kan af Parterne begjæres taget under fornyet Behandling ved Lagmandsret.

Politisager[1]) og Sager, hvori strengere Straf end Bod ikke kan idømmes, kan ikke tages under fornyet Behandling ved høiere Ret, medmindre Høiesterets Kjæremaalsudvalg finder Grund dertil.

Det samme gjælder, hvor Sagen angaar borgerlige Retskrav, der ifølge § 2 skal behandles efter denne Lov.

Efter Tiltaltes Død kan alene Paatalemyndigheden begjære fornyet Behandling og da blot til Gunst for Tiltalte.

§ 401. Begjæringen om fornyet Behandling maa være begrundet i en Bestridelse af, hvad der i Dommen er antaget med Hensyn til Skyldspørgsmaalet;[2]) dog maa den ikke udelukkende støttes til, at Loven er urigtig anvendt.

Forsaavidt intet Modsat er udtalt, antages Tiltalte at bestride, hvad der ikke stemmer med hans egen i Retten afgivne Forklaring.

§ 402. Hvad der i §§ 382—386 samt §§ 391 og 399 er foreskrevet med Hensyn til Anke, finder tilsvarende Anvendelse med Hensyn til Begjæring om fornyet Behandling ved høiere Ret, forsaavidt intet Modsat er bestemt.

§ 403. Afhænger Adgangen til fornyet Behandling af Kjæremaalsudvalgets Samtykke, indsender Paatalemyndigheden uden Ophold Sagen til dette.

Finder Paatalemyndigheden ellers, at Tiltaltes Begjæring om fornyet Behandling er for silde fremsat eller af andre Grunde er ulovhjemlet, forelægger den Spørgsmaalet for Underdommeren. Afslaar denne Begjæringen, meddeles herom Underretning til Tiltalte, der i Løbet af en Uge kan paakjære Afgjørelsen.

§ 404. Sagens Forberedelse og Behandling foregaar efter Reglerne i Kapitlerne 23—25, forsaavidt de kan finde Anvendelse og ikke noget Afvigende er bestemt i det Følgende.

I Stedet for den i § 292 omhandlede Redegjørelse tilstilles Lagmanden en Udskrift af den afsagte Dom og af Begjæringen om fornyet Behandling.

Udenfor Hovedforhandlingen er det i Sager, hvor Forelæg har været udfærdiget, og overhoved i Politisager unødvendigt, at Sigtede har Forsvarer.[3])

§ 405. Forsaavidt Dommens Rigtighed blot bestrides med Hensyn til nogle af de antagne eller ikke antagne Kjendsgjerninger,

[1]) Jfr. § 377, 3 Led.
[2]) „ § 165.
[3]) „ § 377.

1 Juli. No. 5

kan Bevisførelsen begrænses til disse. Alene Slutningen af den bestridte Dom oplæses.

§ 406. Udebliver den Tiltalte uden lovligt Forfald i Tilfælde, hvor hans Nærværelse findes nødvendig, kan Retten, hvis Sagen er indbragt efter hans Begjæring, beslutte at afvise den, medmindre Paatalemyndigheden erklærer at ville have den fremmet.

Niogtyvende Kapitel.

Kjæremaal.

§ 407. Mod retslige Forføininger og Afgjørelser, der ikke kan gjøres til Gjenstand for Anke,[1]) kan, forsaavidt intet Modsat er bestemt,[2]) Enhver, som derved rammes, anvende Kjæremaal.

Undtagne herfra er Kjendelser og Forføininger under Hovedforhandlingen, medmindre de hører til dem, der omhandles i sidste Punktum af § 69, eller gaar ud paa, at Sagen skal udsættes eller afvises, eller angaar Fængsling, Ransagning, Beslag, Hæftelse af Gods, Ilæggelse af Straf eller Omkostnings- eller Erstatningsansvar eller angaar nogen Anden end Tiltalte.[3])

§ 408. Mod Kjendelser eller Beslutninger, hvorved nogen Tilstedeværende mod sin Indsigelse paalægges at aflægge Vidnesbyrd, foretage Granskning, fremlægge Dokumenter eller lignende, maa Kjæremaal, som her har opsættende[4]) Virkning, erklæres paa Stedet.

Ellers er Kjæremaalsfristen, forsaavidt intet Modsat er bestemt, fjorten Dage fra Afgivelsen af den Kjendelse eller Foretagelsen af den Forføining, hvorom der handles.[5]) For Personers Vedkommende, der ikke har været tilstede i Retten, løber ingen Frist, saalænge de ikke har faaet Meddelelse om det Forefaldne.[6]) Regelen i § 384 finder her tilsvarende Anvendelse.

§ 409. Kjæremaalet erklæres for den Ret, hvis Forføining angribes, enten skriftlig eller mundtlig til Retsbogen, hvorhos der samtidig tilstilles Modparten, saafremt Nogen for Tilfældet er optraadt eller kan betragtes som saadan, Meddelelse herom.

Finder Retten Kjæremaalet grundet, har den at afhjælpe det, naar dertil er Adgang. I modsat Fald oversendes Erklæringen tilligemed de fornødne Dokumenter og Udskrifter uden Ophold til Høiesterets Kjæremaalsudvalg.

§ 410. Saavel den Kjærende og andre, for hvem Kjæremaalet er af Betydning, som den Ret, hvis Forføining angribes, kan indgive skriftlige Udtalelser om Sagen.

[1]) Jfr. §§ 378 og 380. Jfr. og §§ 400 og 401.
[2]) §§ 69, 169, 295 i Slutn. og 458.
[3]) Jfr. dog § 458 og § 472.
[4]) „ § 412, 2 Led.
[5]) § 403 og § 481. Jfr. § 478, 4 Led. Jfr. og § 210. Jfr. §§ 158 og 159.
[6]) Jfr. § 168, 3 Led.

Paaberaabes Kjendsgjerninger, der ikke tidligere er anførte, skal Udtalelsen fremsendes gjennem den nævnte Ret, der ledsager den med de Bemærkninger, hvortil den finder Føie. 1 Juli. No. 5.

Finder nogen af Parterne Bevisoptagelse fornøden, kan den foretages efter Reglerne i Kapitel 24 om Bevisoptagelse forud for Hovedforhandlingen.[1])

§ 411. Kjæremaalsudvalget opnævner for hver Sag inden sin Midte en Ordfører, der, saasnart ske kan, anmelder Sagen til Foretagelse og foredrager den i et offentligt Retsmøde.

Saavel Ordføreren som Udvalget kan beslutte at indhente yderligere Oplysninger.

§ 412. Erklæring af Kjæremaal har ikke opsættende Virkning, medmindre Andet særlig er bestemt.[2]) Dog kan den Ret, hvis Forføining angribes, saavelsom Kjæremaalsudvalget efter Omstændighederne beslutte det modsatte.[3])

Hvis en Erklæring af Kjæremaal, som efter Loven har opsættende Virkning, findes at have været aabenbar grundløs, kan Udvalget paalægge den Kjærende helt eller delvis at erstatte de ved Retsmødets Spilde voldte Omkostninger og derhos efter Omstændighederne ilægge ham en Bod fra fire til otte hundrede Kroner.

Tredivte Kapitel.

Gjenoptagelse.

§ 413. En ved upaaankelig Dom af anden Ret end Høiesteret[4]) afsluttet Sag kan under de i §§ 414 og 415 nævnte Betingelser gjenoptages til fornyet Prøvelse.

§ 414. Til Fordel for Domfældte kan Gjenoptagelse finde Sted:

1. naar falske eller forfalskede Dokumenter har været benyttede i Sagen, eller falske Forklaringer er afgivne under samme af Vidner eller Sagkyndige, eller nogen Dommer, Retsskriver eller Lagrettemand har gjort sig skyldig i et strafbart Forhold med Hensyn til Sagen, og det ikke er uantageligt, at dette kan have bevirket eller medvirket til Domfældelsen eller til Anvendelsen af en for streng Straffebestemmelse eller en for stor Straf;
2. naar nye Kjendsgjerninger oplyses, eller Beviser tilveiebringes, hvilke enten alene eller i Forbindelse med tidligere fremførte Beviser synes egnede til at bevirke Frifindelse eller Anvendelse af en mildere Straffebestemmelse eller en mindre Straf. I Sager, hvor ikke strengere Straf end Bøder er idømt, kan blot saadanne nye Kjendsgjerninger eller Beviser benyttes, som ikke tidligere kunde være gjort gjældende.

[1]) §§ 296—298.
[2]) § 210, § 408, 1 Led.
[3]) Jfr. § 481 i Slutn.
[4]) „ Grundl. § 90.

1 Juli. No. 5.

Reglerne i § 379, 2det og 3die Led finder her tilsvarende Anvendelse.

§ 415. Til Skade for Tiltalte kan Gjenoptagelse finde Sted efter Paatalemyndighedens Begjæring:

1. naar det paa Grund af hans egen senere afgivne Tilstaaelse eller andre senere fremdragne Beviser fremstiller sig som utvivlsomt, at han har begaaet Forbrydelsen eller en væsentlig større Forbrydelse end den, hvorfor han er dømt;
2. naar falske eller forfalskede Dokumenter har været benyttede i Sagen eller falske Forklaringer er afgivne under samme af Vidner eller Sagkyndige, eller Tiltalte selv eller nogen Dommer, Retsskriver eller Lagrettemand har gjort sig skyldig i et strafbart Forhold, og der er skjellig Grund til at antage, at dette har bevirket eller medvirket til hans Frifindelse eller til Anvendelsen af en væsentlig for mild Straffebestemmelse.

Naar den Forbrydelse, som paastaaes begaaet, fortrinsvis straffes med Fængsel eller ringere Straf, kan dog Gjenoptagelse alene finde Sted, naar Grunden er, at Tiltalte har gjort sig skyldig i et strafbart Forhold.

§ 416. Begjæring om Gjenoptagelse fremsættes for den Ret, som har afsagt den angrebne Dom.

Regelen i § 170 kommer her ikke til Anvendelse.

§ 417. I Begjæringen maa Gjenoptagelsens Grund og de Beviser, som agtes førte, angives.

Er dette ikke skeet, eller er den angivne Grund ikke hjemlet i Loven, eller er de angivne Kjendsgjerninger eller Beviserne for samme aabenbart betydningsløse, forkastes Begjæringen.

I modsat Fald lader Retten, forsaavidt den finder det fornødent, de angivne Beviser optage og kan til dette Øiemed beslutte retslig Forunderøgelse aabnet. De afhørte Vidner kan edfæstes uden Hensyn til Betingelserne i § 185. Med Hensyn til Nødvendigheden af Forsvarer forholdes efter §§ 100 og 102.

Efter Bevisoptagelsens Slutning gives Paatalemyndigheden og Tiltalte Anledning til at udtale sig om sammes Udfald.

§ 418. Findes Betingelserne for Gjenoptagelse ikke at foreligge, forkastes Begjæringen. I modsat Fald paabyder Retten en fornyet Hovedforhandling. Ingen af de Lagrettemænd eller Domsmænd, der har forrettet under den tidligere, maa have Sæde i Retten under den nye Behandling af Sagen.

§ 419. Er den Domfældte død, skal Retten uden Hovedforhandling enten forkaste Begjæringen om Gjenoptagelse eller afsige frifindende Dom.

Ogsaa ellers kan Retten med Paatalemyndighedens Samtykke uden Hovedforhandling afsige Frifindelsesdom.

§ 420. Begjæring om Gjenoptagelse standser ikke Dommens Fuldbyrdelse, medmindre Retten bestemmer det Modsatte.

Er en i Henhold til § 414 fremsat Begjæring taget til Følge, finder Reglerne i § 399, 2det og 3die Led tilsvarende Anvendelse. Er Begjæringen fremsat i Henhold til § 415, har Tilfølgetagelsen ingen Indflydelse paa Fuldbyrdelsen, medmindre Retten bestemmer det Modsatte. 1 Juli. No. 5.

§ 421. Til Skade for Tiltalte maa den nye Dom ikke fravige den tidligere i Dele, der er uberørte af Gjenoptagelsesgrunden, og overhovedet ikke, hvor Gjenoptagelsen alene er tilstaaet til Fordel for ham.

§ 422. Naar Nogen i en Lagmandsretssag eller i en Sag, der ifølge Reglerne i § 400 ikke uden Kjæremaalsudvalgets Tilladelse kan indbringes for Lagmandsret til fornyet Behandling, uden eget Samtykke er dømt, uagtet han er udebleven, kan han begjære Sagen gjenoptaget, naar han sandsynliggjør, at han har havt lovligt Forfald, eller at Stevnemaalet ikke betimelig er kommet til hans Kundskab.[1])

Begjæringen maa fremsættes inden Ankefristens Udløb. Ellers finder Reglerne i §§ 384, 399, 2det og 3die Led og 416—418 tilsvarende Anvendelse.

Udebliver den Domfældte ved den nye Hovedforhandling, hæves Sagen, og den afsagte Dom bliver staaende ved Magt.

Enogtredivte Kapitel.

Sager, som paatales af privat Sagsøger.

§ 423. Naar en Forbrydelse paatales af en privat Sagsøger,[2]) finder de om Paatalemyndigheden i Kapitlerne 22—29 givne Forskrifter Anvendelse paa ham. Forøvrigt følges de om offentlige Straffesager gjældende Regler, forsaavidt det er muligt og intet Andet særskilt er bestemt.

§ 424. De Bestemmelser, hvorefter Paatalemyndigheden i enkelte Tilfælde træder i Rettens Sted, finder ikke Anvendelse paa Sagsøgeren. Udfærdigelse af Forelæg finder ikke Sted.

§ 425. Uden Rettens Samtykke kan Sagsøgeren ikke foranstalte særskilt Bevisoptagelse til Brug ved Hovedforhandlingen, medmindre der spørges om Vidner, som ikke er pligtige til at møde under Hovedforhandlingen, eller der er Fare for, at Beviset vilde spildes ved Ophold.[3]) Begjærer Sagsøgeren ellers foretaget Rettergangsskridt forud for Hovedforhandlingen, prøver Retten i enhver Henseende, hvorvidt der er Grund hertil.[4])

§ 426. Sagsøgeren kan ikke begjære retslig Forunderøgelse i Sager, som hører for Meddomsret, og ikke uden retslig Forunderøgelse reise Sag for Lagmandsret.

[1]) Jfr. § 432, 3 Led og § 436.
[2]) §§ 92—94.
[3]) Jfr. § 296. Jfr. og § 430, 3 Led.
[4]) „ § 267.

1 Juli. No. 5.

Fremsættes Begjæring om retslig Forunderſøgelſe, prøver Retten i enhver Henſeende, hvorvidt der er Grund til at tage Begjæringen tilfølge.[1])

§ 427. Naar Retten ſlutter Forunderſøgelſen, afgjør den ved Kjendelſe, hvorvidt Sag ſkal tilſtedes.[2]) Iøvrigt ſkal Kjendelſen, der træder i Tiltalebeſlutningens Sted, indeholde, hvad § 286 beſtemmer angaaende denne.

Hvor retslig Forunderſøgelſe ikke har fundet Sted, indledes Sagen ved Stevning, der ſkal indeholde, hvad der om Tiltalebeſlutningen er beſtemt, og hvormed forholdes i Overensſtemmelſe med de for denne givne Regler.

§ 428. I Lagmandsretsſager maa Sagſøgeren antage en Sagfører til Sagens Udførelſe og kan blot gjennem denne udøve de ham under Hovedforhandlingen og dens Forberedelſe tillagte Rettigheder. Sagen maa paaſtevnes til Thingets Begyndelſe, hvis der ikke er truffet Overenskomſt med Paatalemyndigheden om en anden Tid.

§ 429. Træder Sagſøgeren tilbage fra Forfølgningen, kan han ikke atter gjenoptage den.[3])

Har han uden gyldigt Forfald forſømt Iagttagelſen af de beſtemte Friſter eller undladt paa lovlig Maade at møde eller lade møde eller at nedlægge Paaſtand eller at efterkomme de ham af Retten givne Paalæg, betragtes han ſom traadt tilbage.

§ 430. I Sager, der er ubetinget privat Paatale undergivne, forbliver de nu gjældende Regler om Forligsprøve i Kraft.[4])

I diſſe Sager kommer Beſtemmelſerne i § 377 til Anvendelſe. Det paaligger ikke Dommeren paa Embeds Vegne at drage Omſorg for Sagens Oplysning. Hvor han finder Noget at mangle i ſaa Henſeende, kan han dog henlede Opmærkſomheden derpaa og efter Omſtændighederne paalægge Sagſøgeren at foranſtalte det Fornødne.

Ved Indſtevning af Vidner finder Forſkriften i § 303, første Punktum tilſvarende Anvendelſe ogſaa for Sagſøgerens Vedkommende.[5])

Høiere Straf end paaſtaaet kan ikke idømmes.

§ 431. I de Sager, ſom omhandles i forrige Paragraf, kan der fremſættes Modpaaſtand om Straf for Forbrydelſer, ſom er Gjenſtand for privat Paatale, naar de udſpringer af ſamme Forhold eller af Søgsmaalet.[6])

Fornyet Forligsmægling er ufornøden, og Hovedſøgsmaalets Afvisning eller Frafaldelſe har ingen Indflydelſe paa Modſøgsmaalet.

[1]) Iſr. § 273.
[2]) „ § 457.
[3]) „ § 87 og § 86, 2 Led.
[4]) Forligelsesl. 20 Juli 1824.
[5]) Iſr. § 297, 2 Punktum.
[6]) „ § 444, 2 Led.

§ 432. I Sager, der er ubetinget privat Paatale undergivne, maa Anke forkyndes Modparten inden den i § 382, første Led og § 383 bestemte Frist, hvorhos det paaligger den ankende Part at indbringe Sagen for Høiesteret. Til Ankens Udførelse maa den ankende Part antage en Høiesteretsadvokat. Beskikkelse af Forsvarer finder ikke Sted. 1 Juli. No. 5.

Ved Begjæring om fornyet Behandling ved høiere Ret kommer tilsvarende Regler til Anvendelse.

Udebliver nogen af Parterne ved Ankesagens Behandling i Høiesteret, kommer de for borgerlige Sager derom gjældende Regler til Anvendelse.

Fornyet Behandling ved høiere Ret kan fra Sagsøgerens Side ikke iværksættes uden Kjæremaalsudvalgets Samtykke. Afgiver nogen af Parterne ikke Møde ved Hovedforhandlingen, udsættes Sagen, hvis der er Grund til at antage, at lovligt Forfald foreligger. Er der ikke Grund til saadan Antagelse, afvises Sagen, hvis den Part udebliver, der har indbragt den, og paadømmes den efter Akterne og de fremførte Beviser, hvis det er Modparten, der udebliver. Adgang til fornyet Behandling overensstemmende med § 422 staar den udeblivende Part aaben.

§ 433. Vil Nogen forfølge en Sag i Henhold til § 94, maa det hertil Fornødne foretages seneſt en Maaned, efterat Meddelelse er tilstillet ham om den Beslutning, der giver ham Adgang dertil. For den, som ingen Meddelelse har erholdt, er Fristen to Maaneder, naar der handles om Anke eller fornyet Behandling for høiere Ret, og ellers tre Maaneder.

Træder Paatalemyndigheden tilbage under Hovedforhandlingen, maa vedkommende Private i Tilfælde paa Stedet overtage Forfølgningen.[1])

§ 434. Den, der overtager en Forfølgning, som Paatalemyndigheden har indstillet, træder i dennes Sted i den Stilling, hvori Sagen befinder sig.

Hvis Sagen hører under Lagmandsret og Forunderſøgelsen er afsluttet, men Tiltale ikke reist, maa han dog begjære Forunderſøgelsen fortsat til Erhvervelse af den i § 427 omhandlede Kjendelse.

§ 435. Den, der forfølger en Sag i Henhold til § 94, skal uopholdelig give Paatalemyndigheden Underretning herom og betimelig meddele den, naar Hovedforhandlingen vil finde Sted. Paatalemyndigheden er altid berettiget til at optræde, føre Beviser og nedlægge Paastande og kan selv overtage Forfølgningen, uden at det kommer i Betragtning, at den tidligere har nægtet at iværksætte den eller har indstillet den.[2])

Overtager Paatalemyndigheden Sagen, kan Sagsøgeren slutte sig til Forfølgningen og bevarer ved Erklæringen herom de ham

[1]) Jfr. § 86, 2 Led.
[2]) „ § 87.

1 Juli. No. 5.

tilkommende Partsrettigheder. Dog kan han ikke ligeoverfor Lagrettemændene udøve nogen Udskydelsesret; heller ikke har han i noget Tilfælde Krav paa, at Sagen udsættes.

§ 436. Sag, som forfølges i Henhold til § 94, kan Sagsøgeren alene med Kjæremaalsudvalgets Samtykke indbringe for høiere Ret til fornyet Behandling. Til dens Udførelse ved Lagmandsretten maa han antage en Sagfører. Ved Anke til Høiesteret maa han antage en Høiesteretsadvokat.

Erklærer Indstevnte Anke, eller begjærer han fornyet Behandling ved høiere Ret, iværksættes denne efter de for offentlige Straffesager i Almindelighed gjældende Regler. Den oprindelige Sagsøger gives Meddelelse om Erklæringen eller Begjæringen og kan slutte sig til Forfølgningen overensstemmende med Reglerne i § 435, 2det Led.

Til Gunst for Indstevnte kan Paatalemyndigheden altid iværksætte Anke eller fornyet Behandling for høiere Ret.

§ 437. Stillingen som privat Sagsøger er ikke til Hinder for, at man kan optræde eller føres som Vidne.[1])

Toogtredivte Kapitel.

Paatale af borgerlige Retskrav i Forbindelse med Straffesagen.

§ 438. I offentlige Straffesager kan den Fornærmede slutte sig til Forfølgningen for de ham tilkommende borgerlige Kravs Vedkommende. I saa Fald paaligger det ham at sørge for, at Angivelse af Paastanden og af de Beviser, hvorpaa den støttes, meddeles Tiltalte og dennes Forsvarer seneſt samtidig med Stevningen. Er dette ikke skeet, kan der alene tages Hensyn til hans Paastand, naar enten Tiltalte samtykker deri, eller Retten finder, at Tiltalte dog har faaet tilstrækkelig Leilighed til at forberede sit Forsvar.

§ 439. Første Gang den Fornærmede fremstaar for Retten, bliver han at tilspørge, om han begjærer Erstatning og om dennes Størrelse samt at gjøre opmærksom paa sin Ret efter §§ 438 og 440.[2]) Er dette ikke skeet, før Tiltale er reist, bør en tilsvarende skriftlig Meddelelse tilstilles ham.

Der tilkommer den Fornærmede, som i Henhold til foranstaaende Paragraf har sluttet sig til Forfølgningen, de samme Partsrettigheder som efter § 435, 2det Led.

§ 440. Efter den Fornærmedes Begjæring kan Paatalemyndigheden overtage at gjøre de ham tilkommende borgerlige Retskrav gjældende, naar dette kan ske uden særlig Uleilighed.

Det samme gjælder, hvor saadan Begjæring ikke er fremsat,

[1]) Jfr. § 450.
[2]) „ § 279.

medmindre Grunden hertil maa antages at være, at Fornærmede ikke har villet gjøre Kravet gjældende under Straffesagen. 1 Juli. No. 5.

Naar Sagen paadømmes i Henhold til § 283, gjælder om Retten, hvad ovenfor er bestemt om Paatalemyndigheden.

§ 441. Retten kan til enhver Tid nægte Kravets Forfølgning i Forbindelse med Straffesagen, naar den finder, at saadan Forfølgning ikke kan ske uden væsentlig Ulempe.

Den Fornærmede kan til enhver Tid indtil Hovedforhandlingens Afslutning tage Kravet tilbage med Forbehold af at forfølge det i den borgerlige Retspleies Former.

§ 442. Paakjendelse af Kravet finder ikke Sted, naar Retten ikke finder det tilstrækkelig oplyst, eller naar Frifindelse for eller Idømmelse af Straf ikke leder til en Afgjørelse af det borgerlige Retskrav i samme Retning. Dog kan Retten afgjøre Kravet til Ugunst for den for Straf frifundne, naar Skyldspørgsmaalet[1]) er afgjort imod ham.

§ 443. Retten kan i alle Sager bestemme, at Erstatningens Størrelse skal fastsættes ved Skjøn efter de for borgerlige Sager gjældende Regler.

I Sager, som behandles ved Lagmandsret, kan den efter Omstændighederne forelægge Lagretten Spørgsmaal, om Skade er skeet, og om dennes eller Erstatningens Størrelse. Ved Stemmegivningen over Erstatningens Størrelse bliver den Sum gjældende, som har over Halvdelen af Stemmerne for sig, naar dertil medregnes de Stemmer, som er afgivne for høiere Beløb.

§ 444. I Sager, som forfølges af den Fornærmede, gjøres de borgerlige Retskrav gjældende paa samme Maade som Paastanden om Straf.

I Sager, som er udelukkende privat Paatale undergivne, kan borgerlige Modkrav, der udspringer af samme Forhold eller af Sagsmaalet, gjøres gjældende efter Reglerne for borgerlige Sager, ligesom den Indstevnte, der har fremsat Modpaastand om Straf, hertil kan knytte borgerlige Retskrav paa samme Maade, som om han selv havde været Sagsøger.[2])

§ 445. Er Straffesag anlagt under Forudsætning om, at et indgaaet Ægteskab er ugyldigt, kan ogsaa Paatalemyndigheden nedlægge Paastand om, at Ægteskabet kjendes ugyldigt. Nedlægges Paastanden af Paatalemyndigheden, kan den af Ægtefællerne, som ikke maatte være medindbefattet i Tiltalen, indstevnes som Part i Sagen for dette Spørgsmaals Vedkommende.

§ 446. Er Fornærmede ikke tilfreds med en Afgjørelse, som uden hans Begjæring eller Samtykke har fundet Sted,[3]) kan han fralalde den og gjøre sit Krav gjældende ved borgerlig Rettergang.

[1]) § 165.
[2]) Jfr. § 431.
[3]) § 440, 2 Led.

1 Juli. No. 5.

§ 447. Indbringes Straffesagen til fornyet Behandling ved høiere Ret, kommer Forskrifterne i de foranstaaende §§ til Anvendelse.

§ 448. Paaankes Straffesagen, prøver Høiesteret tillige de borgerlige Krav, forsaavidt deres Afgjørelse umiddelbart beror paa Afgjørelsen af det Paaankede. I videre Udstrækning prøves de blot, naar Anken ogsaa er udstrakt til at omfatte dem.

Til Gunst for Tiltalte udstrækkes Anken hertil alene ifølge hans Begjæring, og til Skade for ham alene ifølge Begjæring af Fornærmede. Denne kan overlade Paatalemyndigheden at gjøre hans Paastand gjældende, om den er villig dertil. Han kan ogsaa selv forsaavidt slutte sig til Anken.

I ethvert Fald maa Meddelelse om Begjæringen og dens Grunde gives Modparten betimelig forud for Sagens Foretagelse.

§ 449. Mod Afgjørelsen af borgerlige Retskrav under Straffesagen kan særskilt Anke finde Sted, forsaavidt de angaar Gjenstande, der efter de almindelige Regler er paaankelige til Høiesteret,[1]) eller der er erhvervet Kjæremaalsudvalgets Samtykke dertil.

Anken kan ikke støttes paa, at Dommen eller Lagrettens Kjendelse urettelig har antaget en Omstændighed, hvoraf Kravets Berettigelse afhænger, for bevist eller ikke bevist.

Iøvrigt kommer her de for borgerlige Sager foreskrevne Regler til Anvendelse.

§ 450. At den Fornærmede har sluttet sig til Forfølgningen for sine borgerlige Retskravs Vedkommende, har ingen Indflydelse paa Adgangen til at føre ham som Vidne.[2])

Treogtredivte Kapitel.

Sagsomkostninger.

§ 451. Den Domfældte har at udrede Erstatning til det Offentlige saavelsom til den Fornærmede for de nødvendige Omkostninger, som de har havt ved Undersøgelsen og Paatalen af det Forhold, for hvilket han er fældt.

Dog bliver Erstatning for Omkostninger ved Anke, fornyet Behandling ved høiere Ret, Kjæremaal eller Gjenoptagelse blot da at paalægge Domfældte, naar de enten har ledet til et for ham ugunstigere Udfald, eller de er anvendte efter Domfældtes Begjæring og ikke har ledet til Forandring til hans Fordel.[3])

Omkostninger, der er voldte ved Anke i Henhold til § 379, første Led, erstattes altid af Tiltalte, medmindre Anken tages tilfølge.

§ 452. Den Domfældtes Omkostningsansvar til det Offentlige bestemmes til en rund Sum, der ikke maa overstige det sam-

[1]) Høiesteretsl. 12 Septb. 1818 § 6, L. 21 Juni 1886 § 1.
[2]) Jfr. § 437.
[3]) Jfr. tidligere Lov 16 Juni 1883 No. 2 § 4.

lede Beløb af de Udgiftsposter, der ifølge § 453 kommer i Betragtning. 1 Juli. No. 5.

Med denne Begrændsning afpasses Beløbet efter Billighed, saa at det ikke kommer til at staa i fremtrædende Misforhold til Domfældtes Skyld og Vilkaar.[1])

§ 453. Ved Bestemmelsen af Omkostningsansvaret til det Offentlige skal alle af Sagen flydende Udgifter, der ikke er forvoldte af nogen Anden (§ 456), komme i Betragtning. Dog undtages herfra Salarier og Reisegodtgjørelse til Dommere, Retsskrivere og Lagrettemænd samt Udgifter til Retslokale, forsaavidt disse Udgifter ikke paalægges ham efter § 456.

Udføres Sagen enten fra Paatalens eller Forsvarets Side af en hertil fast lønnet Tjenestemand, træder Erstatning til det Offentlige istedetfor Idømmelse af Salarier for Udførelsen.[2])

§ 454. Udgifter, der er fælles for flere Sager, fordeles mellem disse.

Har flere Personer været tiltalte i en Sag, er de Udgifter, som hidrører fra den Enkeltes Forhold, de Andre uvedkommende. Det øvrige Omkostningsansvar fordeles mellem de enkelte Deltagere i Forhold til Graden af deres Deltagelse, hvorhos det tillige kan bestemmes, at alle eller nogle af dem skal hæfte i Fællesskab.[3])

§ 455. Ender Sagen med Frifindelse eller hæves Forfølgningen uden Dom, skal Retten tilkjende Sigtede Erstatning for nødvendige Udlæg til hans Forsvar. Har han havt usædvanlige eller i Forhold til hans Vilkaar betydelige Reiseudgifter eller væsentligt Velfærdstab, og disse Udgifter eller dette Tab har været en nødvendig Følge af Forfølgningen, kan den tilkjende ham en billig Erstatning herfor.

I private Straffesager sker Undtagelse herfra, naar Indstevnte findes at have givet rimelig Anledning til Søgsmaalet.

§ 456. Omkostninger, der er voldte ved Nogens retsstridige Handlinger eller grove Uagtsomhed, bliver helt eller delvis at erstatte af ham.[4]) Før Beslutning herom fattes, bør Retten saavidt muligt opfordre Vedkommende til at meddele, hvad han har at anføre til sit Forsvar.

§ 457. For det Omkostningsansvar, som maatte komme til at paahvile Sagsøgeren, har denne i Sager, der reises i Henhold til § 94, at stille det Offentlige, og hvor det forlanges, ogsaa Indstevnte saadan Sikkerhed, som den Ret, der tilsteder Sagen,[5]) eller for hvilken den indbringes, finder betryggende.

Domfældes Indstevnte, bliver Sagsøgeren at tilkjende Erstatning af Statskassen for havte nødvendige Sagsomkostninger og Dom-

[1]) Jfr. L. 16 Juni 1883 No. 2 § 1.
[2]) „ „ „ „ „ „ „ §§ 2 og 3.
[3]) „ „ „ „ „ „ „ § 5.
[4]) „ §§ 63, 175, 189 og fl. Steder i nærv. Lov.
[5]) „ § 427.

1 Juli. No. 5.

fældte at ilægge Omkostningsansvar til det Offentlige efter de for offentlige Sager gjældende Regler. Hvis Sagen ender med Sigtedes Frifindelse, og Retten finder, at der ikke har været rimelig Grund til Sagsanlægget, paalægges Sagsøgeren Erstatning til Statskassen for dennes Udgifter ved Sagen, forsaavidt de kommer i Betragtning efter § 453.

§ 458. Hvorvidt Omkostningerne bliver at erstatte, afgjøres i Dommen eller i den Kjendelse, hvorved Forfølgningen indstilles.[1]) Indstilles den uden saadan, kan Spørgsmaalet indbringes til særskilt Afgjørelse ved Kjendelse af den Ret, for hvilken Sagen har staaet, eller om der ikke er nogen Saadan, for en Ret, ved hvilken Sag kunde være reist.

Ved Dommens Paaanke prøves Omkostningsspørgsmaalet, forsaavidt dets Afgjørelse afhænger af Ankens Udfald. Ellers kan den, der er tilpligtet at erstatte Omkostninger, benytte Kjæremaal, naar Beløbet overstiger firti Kroner.

Fireogtredivte Kapitel.

Hæftelse af Sigtedes Gods.

§ 459. Saavidt fornødiges til Sikrelse af den Formuesstraf, de Omkostninger og den Skadeserstatning, som en Sigtet antages at ville blive idømt, kan Retten, naar der handles om betydeligere Ansvar og særlige Omstændigheder opfordrer dertil, paa Begjæring ved Kjendelse beslutte at gjøre Hæftelse i hans Gods. Sker Hæftelsen efter Andragende af privat Person, kan den besluttes betinget af Sikkerhedsstillelse.

§ 460. Hæftelsen, der kan iværksættes af Politiet, bliver, saafremt Sigtede ikke sættes ud af Gjenstandenes Besiddelse, at thinglæse og medfører samme Virkning som Arrest.[2])

§ 461. Hæftelsen ophæves, naar dens Grund bortfalder. Er Forfølgningen reist af en privat Person, bliver den tillige at ophæve, naar Retten finder, at han ikke gjør tilbørlig Fremgang med Sagen. I Forbindelse med Kjendelsen om Hæftelsens Ophør afgjør Retten, i Tilfælde, hvorvidt den i Henhold til § 459, sidste Punktum stillede Sikkerhed er forfalden.

§ 462. Naar Nogen, som er dømt til strengere Straf end Fængsel, eller med skjellig Grund mistænkes for nogen Forbrydelse, der hører under Lagmandsret og kan medføre saadan Straf, ved Flugt unddrager sig Straffens Fuldbyrdelse eller Forfølgningen, eller naar han opholder sig i Udlandet og uagtet Opfordring vægrer sig for at indfinde sig i Riget, kan Retten ved Kjendelse beslutte, at den Formue, som han her besidder, skal hæftes.

[1]) Jfr. § 412. Jfr. og §§ 63, 175, 189 og fl. Steder.
[2]) N. L. 1 — 22 — 28, 5 — 3 — 33. Pl. 18 Januar 1788. Kammerretsordn. 18 Marts 1720 Kap. 1 §§ 11 og 17.

§ 463. Kjendelsen thinglæses og kundgjøres paa den i § 154, 2det Led bestemte Maade. 1 Juli. No. 5.

Fra Thinglæsningen af kan den Sigtede ikke forpligte eller forføie over Formuen anderledes end gjennem gjenkaldelig sidste Villiesbestemmelse.

§ 464. Retten opnævner en Værge, der har at forvalte Formuen efter de for Bestyrelsen af forsvundne Personers Midler gjældende Regler[1]) og at paase, at der ikke tilflyder Sigtede personlig nogen Indtægt af samme.

§ 465. Den i §§ 462—464 omhandlede Hæftelse hæves, saasnart Sigtede kommer tilstede eller Grunden iøvrigt bortfalder.

Femogtredivte Kapitel.

Om Ansvar i Anledning af Sagen.

§ 466. For forsømmeligt eller andet utilbørligt Forhold under sin Befatning med en Straffesag kan offentlige Tjenestemænd samt privat antagne Forsvarere straffes med Bøder, forsaavidt ingen strengere Straffebestemmelse er anvendelig paa Tilfældet, og ilægges Erstatning til den derved Fornærmede.

For det nogen offentlig Tjenestemand ilagte Erstatningsansvar indestaar Staten.

Dog hæfter Staten ikke ligeoverfor Sigtede for det Ansvar, som hans i Henhold til § 107 beskikkede Forsvarer har paadraget sig.

§ 467. For de i § 466 omhandlede Forseelser kan paa Embeds Vegne enhver Ret, der har Befatning med Sagen, ved Kjendelse eller i Dommen ilægge Erstatningsansvar saavelsom Bøder, hvad enten disse er at fastsætte efter § 466 eller efter nogen anden paa Tilfældet anvendelig Bestemmelse.

Dog kan Dommere alene ilægges saadant Ansvar af høiere Ret.

§ 468. Naar Idømmelsen af Ansvar efter det Ovenstaaende ikke kan finde Sted, eller naar Spørgsmaalet herom frembyder Tvivl og Vanskeligheder, som ikke paa Stedet kan fjernes, kan Retten afgive Indberetning til vedkommende Paatalemyndighed.

§ 469. Bliver Nogen ved Dom frifunden for en allerede fuldbyrdet Straf, skal han paa Forlangende tilkjendes Erstatning af Statskassen for den Skade, som han har lidt ved den saaledes fuldbyrdede Straf.

For Skade, som er lidt ved Varetægtsfængsel, skal den, mod hvem Forfølgningen indstilles, eller som ved Dom frifindes, paa Forlangende tilkjendes Erstatning af Statskassen, naar de for hans Forøvelse af Handlingen fremførte Beviser er gjendrevne. Er Forfølgningens Indstillelse eller Frifindelsen begrundet deri, at Hand-

[1]) L. 12 Oktb. 1857 § 2, jfr. L. 28 Septb. 1857.

1 Juli. No. 5.

lingen ikke kan henføres under nogen Straffebestemmelse, eller at Strafbarheden er udelukket eller ophævet ved en i Loven anerkjendt Omstændighed, afgjør Retten efter Sagens nærmere Omstændigheder, hvorvidt saadan Erstatning bør tilkjendes.

§ 470. Erstatning tilkjendes under ingen Omstændighed, naar Sigtede ved Tilstaaelse eller paa anden Maade ved eget forsætligt Forhold har fremkaldt den fældende Dom eller Forfølgningen, eller for Varetægtsfængsel, som er kommen til Anvendelse, fordi Sigtede har forsøgt at undvige eller foretaget Handlinger, hvoraf det maatte sluttes, at han har villet tilintetgjøre Gjerningens Spor eller forlede Andre til falsk Forklaring eller til at unddrage sig sin Vidnepligt.

§ 471. Det i § 469 omhandlede Skadeserstatningskrav kan forlanges paakjendt i den Dom eller Kjendelse, hvorved Sagen endes.

Er dette ikke skeet eller indstilles Forfølgningen uden Dom eller Kjendelse, kan Sigtede inden en Maaned, efterat han har modtaget Meddelelse herom, fremsætte sin Begjæring for den Ret, ved hvilken Sagen har staaet, eller om der ikke er nogen Saadan, for enhver Ret, ved hvilken et Værnething for Sagen er begrundet.[1]) Afgjørelsen sker ved Kjendelse, efterat der er givet Paatalemyndigheden Anledning til at udtale sig paa Statskassens Vegne.

Hvis Statskassen ilægges saadant Ansvar som her omhandlet, kan den gjøre gjældende de Krav, som Sigtede i samme Anledning maatte have ifølge § 466.

§ 472. Paaankes en Dom, hvori Ansvar er ilagt ifølge dette Kapitel, prøver Høiesteret paa Embeds Vegne Ansvarsspørgsmaalet, forsaavidt dets Afgjørelse afhænger af det Paaankede, men i videre Udstrækning blot, naar Anken efter Begjæring af nogen Vedkommende ogsaa er udstrakt til at omfatte det.

Ved fornyet Behandling for høiere Ret kommer Ansvarsspørgsmaalet under Prøvelse, forsaavidt dets Afgjørelse afhænger af Sagens Udfald.

Hvor Ansvarsspørgsmaalet ikke ifølge ovenstaaende Bestemmelser er Gjenstand for Prøvelse ved høiere Ret, kan Kjæremaal finde Sted.

Syvogtredivte Kapitel.

Straffens Fuldbyrdelse.

§ 473. En ved endelig Dom[2]) eller Kjendelse ilagt Straf bliver som Regel uopholdelig at fuldbyrde.[3])

Har Retten indstillet Domfældte til Benaadning,[4]) kan Fuldbyrdelsen ikke finde Sted, saafremt han herved vilde komme til at

[1]) §§ 136 — 138.
[2]) § 399 jfr. § 402.
[3]) Jfr. § 274.
[4]) „ Høiesteretsl. 12 Septb. 1818 § 29.

udstaa nogen Straf, som Indstillingen om Benaadning søger ham fritaget for. Har han selv søgt Benaadning, kan Straffens Fuldbyrdelse blot paabegyndes, forsaavidt han samtykker deri.[1]) Ingen Dødsdom kan fuldbyrdes, før den har været forelagt Kongen, ledsaget af Rettens Erklæring.[2])

1 Juli. No. 5.

§ 474. Udsættelse med Straffens Fuldbyrdelse finder Sted, naar en svanger Kvinde er dømt til Døden[3]) eller til Frihedsstraf,[4]) eller den, som skal udholde Livsstraf, Frihedsstraf eller legemlig Straf eller er idømt Bøder, er bleven affindig eller er falden i en alvorlig Sygdom, eller naar Fuldbyrdelsen ikke vilde kunne indrettes i Overensstemmelse med Straffens Øiemed.

Hvor Fuldbyrdelsen vilde forvolde den Domfældte eller nogen af dennes Paarørende alvorlige udenfor Straffens Øiemed liggende, og ikke af denne med Nødvendighed følgende Onder, kan en Udsættelse ligeledes besluttes.

§ 475. Ved Fuldbyrdelse af Frihedsstraffe bliver den Tid, som Domfældte har tilbragt i Varetægtsfængsel efter Dommens Affigelse, uafkortet at medregne, medmindre han selv har foranlediget Opholdet. En Dags Varetægtsfængsel regnes lige med en Dags simpel Arrest og med en halv Dags Strafarbeide.

Denne Bestemmelse bliver at anvende ogsaa paa Bøder efter det i Straffelovens Kap. 2 § 28 fastsatte Forholdstal.

Er Domfældte som syg bleven indlagt paa Sygehus efter at have paabegyndt Straffens Udstaaelse, medregnes den Tid, han opholder sig der, til Straffetiden, hvis han ikke selv har forvoldt eller foregivet Sygdommen for at unddrage sig Straffen.

§ 476.[5]) Der skal gives den, som skal udstaa Livsstraf, en passende Tid til at berede sig til Døden, efterat Spørgsmaal om Benaadning er afgjort.

Livsstraffen fuldbyrdes om Dagen i et omsluttet Rum ved Halshugning med Faldøxe i Overvær af Statsadvokaten, Underdommeren, Politimesteren, en Læge og en Præst samt af Formandskabet i den Kommune, hvor Henrettelsen foregaar. Desuden har den Præst, som har beredt Domfældte til Døden, og hans Forsvarer Adgang. Statsadvokaten kan ogsaa tillade andre voxne Mænd at være tilstede.

Protokol over Handlingen føres af Dommeren.

Saafremt den Henrettedes Paarørende forlanger det, overlades det dem at foranstalte Begravelsen. I ethvert Tilfælde sker denne i Stilhed.

§ 477. Bod overgaar til Fængselsstraf paa den i Straffe-

[1]) Jfr. Resol. 14 Oktb. 1825, 20 Aug. 1831 og 19 Aug. 1847. Jfr. og Resol. 17 Aug. 1821.
[2]) Jfr. Krl. Kap. 2 § 4, Høiesteretsl § 29.
[3]) Krl. Kap. 2 § 3.
[4]) Jfr. Resol. 18 Mai 1846, Skr. 18 Novb. 1847.
[5]) Jfr. Krl. Kap. 2 § 2.

1 Juli. No. 5.

loven bestemte Maade, forsaavidt den ikke erlægges eller forsaavidt den Domfældtes Formuesomstændigheder eller Livserhverv vilde lide følelig Skaar ved Bodens Udredelse. Er han umyndiggjort paa Grund af Ødselhed, kan Retten bestemme, at Fængselsstraf bør træde i Stedet.[1])

Ufuldbyrdet Bødestraf bortfalder ved den Domfældtes Død.

§ 478. Reglerne i Straffelovens Kap. 6 § 17 bliver ogsaa at bringe til Anvendelse, hvor den tidligere Sag ikke har været ført mellem samme Parter.

Er Nogen ved forskjellige Domme dømt for flere Forbrydelser, og er Reglerne i Straffelovens Kap. 6 § 17 ikke komne til Anvendelse, skal Paatalemyndigheden indbringe samtlige Domme for Retten til Fastsættelse af en fælles Straf.

Er Dommene affagte af forskjellige Retter, indbringes de for den Ret, som har idømt den høieste Straf, eller om flere har idømt lige Straf, for den, som har idømt den sidste.

Afgjørelsen kan paakjæres seneste fjorten Dage efter Dommens Forkyndelse.

§ 479. Naar anden Straf end paa Formuen skal fuldbyrdes, paaligger Iværksættelsen heraf Paatalemyndigheden.

Inddrivelse af Bøder, Procesomkostninger og Erstatningsansvar sker efter de gjældende Regler.[2])

De i Forbindelse med Straffens Fuldbyrdelse staaende Afgjørelser, som efter den gjældende Lovgivning paahviler Overøvrigheden,[3]) træffes af Statsadvokaterne.

§ 480. Skal den Domfældte udholde Strafarbeide, eller mistænkes han for at ville flygte, eller undlader han paa Tilsigelse at fremstille sig til Straffens Udstaaelse, kan han afhentes.

Ellers tilstiller Paatalemyndigheden ham Opfordring til at fremmøde til bestemt Tid paa det Sted, hvor Straffen skal udholdes.

§ 481. Opstaar der med Hensyn til Dommens Fortolkning, Beregningen af Frihedsstraffe, som er idømte eller træder i Stedet for idømt Straf, eller af andre Grunde Tvist mellem Paatalemyndigheden og Domfældte, bliver Spørgsmaalet paa Domfældtes Begjæring at forelægge Stedets Ret eller den Ret, som tidligere har dømt i Sagen, til Afgjørelse. Mod denne kan Kjæremaal finde Sted inden en Uge efter sammes Forkyndelse, dog uden opsættende Virkning, medmindre Paatalemyndigheden selv eller Retten saa beslutter.

§ 482. Opstaar der Tvist om, hvorvidt den Person, mod hvem Straffen tilsigtes fuldbyrdet, er den Domfældte, afgjøres den efter de for Meddomsretssager foreskrevne Regler af Stedets Ret eller af den Ret, som tidligere har dømt i Sagen.

[1]) Jfr. Krl. Kap. 2 §§ 26 — 29.

[2]) Jfr. Frd. 6 Decbr. 1743, L. om Omkostninger i Straffesager 8 Mai 1869 § 4, L. 16 Juni 1883 § 6 jfr. Tredivedalerslov 8 Mai 1869. — Sportell. 13 Septb. 1830 § 216 jfr. Skr. 15 Oktb. 1877.

[3]) Jfr. Krl. Kap. 2 §§ 23 og 30. Jfr. og § 474 og Cit.

1 Juli. No. 5.

Syvogtredivte Kapitel.

Reisegodtgjørelse.

§ 483. Rigsadvokaten og Lagmændene bliver at henregne under 2den Klasse af Skyds- og Diætregulativerne i Lov af 3die Juni 1874, Statsadvokaterne under Skydsregulativets 3die og Diætregulativets 4de Klasse og Retsskriveren ved Lagmandsretterne under Skydsregulativets 3die og Diætregulativets 5te Klasse.

Paa Reiser til og fra Lagmandsthingene og under Opholdved disse tilkommer der ogsaa de øvrige Dommere i Lagmandsretterne samt Statsadvokaterne Godtgjørelse efter Regulativernes 2den Klasse.

§ 484. Lagrettemænd og Domsmænd, som er bosatte udenfor den By eller det Thinglag, hvor Retten holdes, skal i Anledning af Reise til og fra Retsstedet, naar dette er 10 km. eller længere fjernet fra Bostedet, tilkomme Skydsgodtgjørelse efter Regulativets 3die Klasse og Diætgodtgjørelse efter Regulativets 6te Klasse.

Samme Diætgodtgjørelse tilkommer der Lagrettemænd og Domsmænd under deres nødvendige Ophold paa Retsstedet, hvor dette er 3 km. eller længere fjernet fra Bostedet.

§ 485. Fast beskikkede Sagkyndige tilkommer i Anledning af Fremmøde i Retten den for deres Embede eller Bestilling i Almindelighed bestemte Skyds- og Diætgodtgjørelse.

Andre Sagkyndige tilkommer Skydsgodtgjørelse efter Regulativets 4de Klasse og Diætgodtgjørelse efter Regulativets 6te Klasse.

§ 486. Vidne, som indkaldes til Retsmøde udenfor det Thinglag eller den By, hvor det bor eller opholder sig, skal, naar dets Reise til Retsstedet udgjør 20 km. eller derover, nyde Skydsgodtgjørelse efter Regulativets 5te Klasse, eller, hvor det har været nødsaget til at benytte kostbarere Befordring, efter sammes 4de Klasse.

Det samme gjælder uafhængig af de nævnte Betingelser Vidner, som paa Grund af Legemsfeil, Sygdom, Alder eller Svagelighed ikke uden Befordring kan komme frem til Retsstedet.

Ved Lagmandsthingene tilkommer den samme Godtgjørelse ethvert Vidne, der har en Vei til Retsstedet af over 10 km., uden Hensyn til, om Thinget holdes i Thinglaget.

§ 487. I den Tid, som nødvendigen medgaar til Reisen eller Opholdet paa Retsstedet, tilkommer der de i foregaaende §'s 1ste og tredie Led nævnte Vidner en Godtgjørelse af Kr. 1,20 daglig. Har Vidnet maattet overnatte udenfor Hjemmet, tilkommer der det yderligere for hver Nat Kr. 0,80.

I det i § 171 sidste Led nævnte Tilfælde kan Godtgjørelsen efter Rettens Skjøn passende forhøies; dog maa den ikke overstige Kr. 5,00 pr. Døgn.

§ 488. I Anledning af Fremmøde ved Hovedforhandling for Lagmandsret kan Vidner, der efter de foregaaende §§ ikke har

1 Juli. No. 5. Krav paa Godtgjørelse, af Retten tilkjendes Erstatning for tabt Arbeidsfortjeneste, dog ikke mere end Kr. 1,20 om Dagen.

Ogsaa udenfor Hovedforhandling ved Lagmandsret kan dette ske, naar særegne Grunde, saasom Vidnets slette Vilkaar eller Retsmødets Langvarighed, taler derfor.

§ 489. Har et Vidne paa Grund af Legemsfeil, Sygdom eller Alder tiltrængt en Ledsager, tilkommer den i §§ 486—488 omhandlede Godtgjørelse ogsaa denne.

§ 490 Den Vidnerne efter §§ 486 og 487 første Led tilkommende Reisegodtgjørelse udbetales, forsaavidt intet Modsat er bestemt, forskudsvis af Statskassen.[1]) De nærmere Forskrifter herom gives af Kongen. Ethvert Krav paa Godtgjørelse bortfalder, naar det ikke fremsættes inden sex Maaneder efter Retsmødet.[2])

Otteogtredivte Kapitel.

Slutningsbestemmelser.

§ 491. Nærværende Lov træder i Kraft den første Dag i Januar Maaned, efterat to Aar er forløbne fra den Dag, da den er given.

Valg paa Lagrettemænd og Domsmænd foretages første Gang i det Aar, som gaar forud for det, hvori Loven træder i Kraft. Hvem der herunder skal udføre de Lagmændene paahvilende Forretninger, bestemmes af Kongen.

§ 492. I Sager, der ved Lovens Ikrafttræden er iretteførte for den dømmende Ret, kommer den hidtil gjældende Lovgivnings Bestemmelser om Sagens Behandling, Paakjendelse og Paaanke fremdeles til Anvendelse, dog at Paatalemyndigheden træder i Overøvrighedens Sted. Skal ny Behandling i første Instans finde Sted, sker denne efter nærværende Lovs Regler.

§ 493. De i Lovens Kapitler 30 og 36 indeholdte Bestemmelser kommer til Anvendelse ogsaa ligeoverfor Domme, der er afsagte under den tidligere Lovgivnings Herredømme.

§ 494. Lagrettemænd kaldes kun de Mænd, som er udvalgte til at gjøre Tjeneste ved Lagmandsthingene. De Mænd, som er opførte i det i Lov af 28de August 1854 § 18 omhandlede særskilte Udvalg kaldes Skjøns- og Meddomsmænd. De i det almindelige Mandtal efter samme Lovs § 5 opførte Mænd kaldes mandtalsførte Retsvidner.

§ 495. Indtil Kongen anderledes bestemmer, kan i Finmarkens Amt Sager, som efter Reglerne i Kap. 3 hører under Lagmandsret, behandles ved Meddomsret, hvis Tiltalte samtykker deri eller ikke inden den i § 293 omhandlede Frist gjør Indsigelse derimod.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

[1]) Jfr. §§ 297, 2 Punktum og § 303 samt § 430, 3 Led.
[2]) „ L. 3 Juni 1874 § 31.

Kongelig Kundgjørelse angaaende Toldafgifter fra 1ste Juli 1887.*)[1] 1 Juli.

[1]) Jfr. Høieste Res. 24 Juni, som indeholder de Forandringer, der er gjorte i den tidligere gjældende Tarif.

Kongelig Resolution**), hvorved er bestemt, at Loven af 9de April 1887, indeholdende Forandringer i Lov angaaende Norges og Sveriges gjensidige Handel og Sofart af 11te April 1874 træder i Kraft og gives Anvendelse efterson fornøden Bekjendtgjørelse har fundet Sted.[1]) 1 Juli.

[1]) Se Cirk. 2 Juli 1887.

Kongelig Resolution***), hvorved Stadfæstelse i Medhold af Lov, angaaende tvungen Opmaaling af Tomter og Grunde i Kjøbstæderne og Ladestederne, af 21de Juni 1883 meddeles paa de af Kommunebestyrelsen i Kjøbstaden Arendal under 18de April 1887 vedtagne Bestemmelser om Opmaaling af Tomter og Grunde sammesteds med Regulativ for den Byens Stadskonduktør for Udførelsen heraf tilkommende Godtgjørelse — saaledes at Bestemmelserne træder i Kraft fra 1ste Juli 1887. 1 Juli.

De saaledes vedtagne Bestemmelser ere saalydende:

§ 1. Hver Gang noget afhændes eller bortfæstes af en Grund, skal i Henhold til Bestemmelsen i Lov af 21de Juni 1883 den afhændede Tomt paa Kontrahenternes Bekostning opmaales og derover udstedes Kart og Maalebrev. Kartforretningen bliver derefter at tilstille Pantebogsføreren for at Tomten af denne kan indføres i Matrikulen og forsynes med Nummer, hvorefter den remitteres Stadskonduktøren (for Tiden Stadsingeniøren) til Indførelse i vedkommende Protokol. Intet Hjemmelsdokument paa Tomt eller Grund maa thinglæses, medmindre Maalebrev eller Gjenpart af Maalebrev medfølger.

§ 2. Ethvert Kart bør angive det sande Nord, vise Fladeindholdet og ei alene hver Sides Længde, men ogsaa enhver fornøden Konstruktionslinje i Metermaal, saa at Tomtens eller Grundens Figur efter de optagne og paaskrevne Maal med Lethed igjen kan konstrueres efter hvilkensomhelst Maalestok. Det bør tillige fremstille noget af de tilstødende Grunde samt vise Grundeierens Navn og hvor Eiendommen er beliggende. Den Maalestok, hvorefter disse Karter indrettes, bør i Regelen være $\frac{1}{500}$ af den virkelige Størrelse. Dog kan ogsaa en mindre Maalestok anvendes,

*) Bekjendtgj. 1 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 17, hvor Toldtarifen er indtagen i sin Helhed.
**) Bekjendtgj. 2 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 18.
***) Bekjendtgj. 4 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 19.

1 Juli. forſaavidt Karterne ikke efter den angivne kunne indtages i den dertil indrettede Protokol.

§ 3. Stadskonduktøren skal føre en Protokol, hvori alle Opmaalings- og Kartforretninger indføres, og den konstruerede Figur af den opmaalte Grund indtages under Bekræftning af ham og Kartvidnerne. Denne Protokol bliver at autorisere af Overøvrigheden. Desuden holder Stadskonduktøren de Journaler, Kopibøger og andre Protokoller, som Magistraten bestemmer. Samtlige Bøger og Protokoller anskaffes for Byens Regning.

§ 4. For Opmaaling af Tomter og Grunder tilkommer Stadskonduktøren følgende Godtgjørelse:

a. Naar Tomten eller Grunden er
indtil 5 Ar . . . . . Kr. 10,00
— 10 „ . . . . . Kr. 15,00
Hertil lægges for hvert overskydende 10 Ar eller Dele deraf 5 Kroner indtil og med 50 Ar, 4 Kroner indtil og med 100 Ar, 3 Kroner indtil og med 150 Ar, 2 Kroner indtil og med 2 Hektar og derefter 1 Krone for hvert overskydende 10 Ar eller Dele deraf. I denne Betaling er indbefattet Erstatning for Haandslangning og Materialier samt for Kartets Tegning.

b. For Deling af en Tomt eller Grund beregnes Tillæg, for hver Delelinje ¼ af den under Litera a. fastsatte Betaling.

c. For Gjenpart af et Maalebrev med Kart betales, naar vedkommende Tomt eller Grund ikke overstiger 50 Ar, 5 Kroner, og, hvor den er større, en Femtepart af den for Opmaalingen bestemte Betaling.

d. For Attest i Anledning af Opmaaling (f. Ex. om, at ingen Forandring med en opmaalt Tomt er foregaaet) betales 2 Kroner.

Hvis Formandskabet efter Forestilling fra Stadskonduktøren finder, at en Opmaalings- og Kartforretning har været forbunden med et Arbeide, der ikke staar i noget rimeligt Forhold til den derfor oven bestemte Godtgjørelse, og Parterne i denne Henseende ei kunne enes, bestemmes denne af Formandskabet. Stadskonduktøren har paa Forretningen under sin Haand at anføre den derfor oppebaarne Betaling.

§ 5. For Fremmøde til Afholdelse af Opmaalingsforretning efter en ikke i betimelig Tid tilbagekaldt Rekvisition tilkommer Stadskonduktøren, naar Forretningen af en Rekvirenten tilregnelig Aarsag ikke kan fremmes, 7 Kroner.

1 Juli. **Kongelig Resolution***), hvorved den af Ladestedet Stenkjærs Kommunebestyrelse under 9de Mai 1887 i Medfør af Lov af 18de

*) Bekjendtgj. 4 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 19.

Juni 1884 § 20 fattede Beslutning om, at Smaasalg af Øl fra 1ste Januar 1888 skal være forbudt Andre i Ladestedet end dem, der vinde Bevilling paa denne Næring, stadfæstes som gjældende indtil Videre. 1 Juli.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt, at efterstaaende Plan for Sømilitære Korps approberes[1]), og at Planen bliver at iværksætte efterhaanden som de bevilgede Midler dertil give Adgang, samt paa den Maade, som Marinestyrelsen maatte finde hensigtsmæssig. 1 Juli.

Plan for Sømilitære Korps.

I. Om Organisationen.

§ 1. Sømilitære Korps, der skal have sin Station i Carljohansværn, har til Hovedbestemmelse at afgive Underofficerer og militært uddannede Menige til Bemanding af Krigsskibene og til stedligt Mineforsvar.

Efter Marinekommandoens nærmere Bestemmelse kunne samtlige Korpsets Underofficerer og Menige anvendes til Vagttjeneste og Arbeide ved Marinens Værfter og Stationer, til Tjeneste med Transportfartøier, samt til anden militær og Marinevirksomheden vedrørende Tjeneste, som for dem maatte egne sig.

§ 2. Korpset staar i alt, hvad der angaar de militære Forholde og Undervisningen, under Marinekommandoen, hvorimod dets økonomiske Anliggender henhøre under Forsvars-Departementet.

§ 3. Til Chef for Sømilitære Korps udnævnes af Kongen en Stabsofficer.

Korpset inddeles i 2 Kompanier, Skolekompaniet og Depotkompaniet. Til Chef for ethvert af disse beordres af Marinekommandoen en Kommandørkaptein eller en Kaptein. Til Adjutants- og anden Tjeneste ved Korpset samt til Tjeneste ved Kompanier og Skoler beordres af Marinekommandoen det fornødne Antal Officerer.

§ 4. Eftersom Bevilgningerne dertil give Adgang, søges Korpset bragt op til følgende Styrke:

A. Underofficerer.

1. Artilleriunderofficerer.	
Artilleriassistent	1
Overkanonerer	4
Kanonerer	14
Underkanonerer	36

[1]) Reglement og Regulativ for Korpset er indtagne under Ref.r af 20de og 22de Oktbr. 1887.

1 Juli.

2. Torpedounderofficerer.

Mineassistenter	2
Overminører	6
Minører	14
Underminører	20

3. Matrosunderofficerer.

Takkelassistent	1
Høibaadsmænd	2
Baadsmænd	8
Baadsmandsmatter	22

4. Sergeanter.

Stabssergeant ved Marinekommandoen	1
Korpssergeant	1
Kompanisergeanter	2

B. Menige.

Konstabler af 1ste Klasse	90
hvoraf Minekonstabler 15.	
Konstabler af 2den Klasse	100
Do. af 3die Do.	

C. Musikpersonalet.

Musikinstruktør	1
Musikunderofficerer	6
Musikanter af 1ste Klasse	6
Do. af 2den Do.	8

§ 5. Særskilt for enhver af de i den foregaaende Paragraf nævnte Afdelingers Vedkommende kunne Vakancer i en Grad erstattes ved en tilsvarende Forøgelse i en anden Grad.

Vakancer i Musikpersonalet kunne erstattes ved Musikelever i tilsvarende Antal.

§ 6. Skolekompaniet skal bestaa af:

a. de til Tjeneste ved Kompaniet beordrede Underofficerer og
b. Konstablerne af 2den og 3die Klasse.

Under dette Kompani henhører følgende Skoler:

1. Konstabelskolen for Konstabler af 2den og 3die Klasse,
2. Torpedoskolen for Minekonstabler og
3. Underofficerskolen for Underkanonerer og Baadsmandsmatter.

§ 7. Depotkompaniet skal bestaa af:

a. samtlige Underofficerer, som ei gjøre Tjeneste ved Skolekompaniet,
b. Konstablerne af 1ste Klasse, heri medregnet Minekonstablerne, og
c. Musikpersonalet med tilhørende Skole.

§ 8. Underofficerer og Menige aflønnes efter de til enhver Tid gjældende Reglementer, der ogsaa ville indeholde Bestemmelse om, hvorvidt der gives Beklædning, Kost eller Kvarter.

§ 9. Sømilitære Korps — Musikpersonalet undtaget — rekruteres ved Anhvervning af 1 Juli.

a. helbefarne Matroser af Handelsmarinen ikke over 25 Aar gamle til Konstabler af 2den Klasse og, naar disse ikke kunne erholdes i tilstrækkeligt Antal, af

b. halvbefarne Matroser af Handelsmarinen ikke over 23 Aar gamle til Konstabler af 3die Klasse.

For at kunne hverves skal Matrosen være ugift, være af stærk og feilfri Legemsbygning samt kunne fremlægge Vidnesbyrd om godt Forhold. Endvidere skal han kunne læse flydende indenad saavel Trykt som Skrift, skrive en tydelig latinsk Haandskrift nogenlunde ortografisk og regne med ubenævnte Tal.

Naar saadant findes hensigtsmæssigt, kan efter Marinekommandoens Bestemmelse Rekrutering ogsaa finde Sted ved Konstabler, der have udtjent, og som tillades at rekapitulere for en Tid af høist 2 Aar.

II. Om Konstablerne.

§ 10. Ved Anhvervning skulle Konstablerne aflægge den befalede Troskabsed og forpligte sig til at tjene:

a. Konstabler af 2den Klasse i 4 Aar, at regne fra Udløbet af det med 15de April eller 15de Oktober begyndende Halvaar, i hvilket Anhvervningen sker;

b. Konstabler af 3die Klasse fra Hvervningsdagen og indtil de ved Orlogsfart have opnaaet Helbefarenhedsgraden (Udskrivningsreglementet af 25de Januar 1868 § 25), dog i intet Tilfælde længere end 2 Aar, samt derefter i en Tid af 4 Aar, at regne fra Udløbet af det med 15de April eller 15de Oktober begyndende Halvaar, i hvilket Helbefarenhedsgraden er naaet.

Endvidere skulle Konstablerne ved Anhvervningen forpligte sig til, forsaavidt de ikke ved Udløbet af deres Tjenestetid erholde Ansættelse som fast Underofficer, indtil det fyldte 35te Aar i Krigstid eller ved Krigsforberedelse paa Indkaldelse at forrette Tjeneste som Reserveunderofficer.

Hvorvidt Konstablerne skulle indkvarteres, bestemmes af Marinekommandoen.

§ 11. Konstablerne af 3die Klasse skulle med mindst mulig Afbrydelse være udkommanderede til Tjeneste paa de udrustede Krigsskibe. Naar de ikke ere dette, gaa de paa Konstabelskolen eller deltage i praktiske Øvelser. Naar Helbefarenhedsgraden ved Orlogsfart er naaet (§ 10), rykke de op til Konstabler af 2den Klasse, medmindre deres praktiske Dygtighed eller deres militære og moralske Forhold ikke har vist sig saa tilfredsstillende, at de kunne forfremmes, i hvilket Tilfælde de afskediges af Marinekommandoen.

§ 12. Konstablerne af 2den Klasse erholde igjennem

1 Juli. to paa hinanden følgende Vinterkursus ved Konstabelskolen theoretisk og praktisk Uddannelse for at kunne forfremmes til Konstabel af 1ste Klasse og for

enten efter yderligere praktisk Uddannelse ved Tjenstgjøring i denne Stilling tilsøs og ilands at kunne ansættes som Underkanoner eller Baadsmandsmath,

eller efter fortsat theoretisk og praktisk Uddannelse i Stilling som Minekonstabel at kunne ansættes som Underminør.

De udkommanderes med Exercerskibet og paa Togterne, saavidt gjørligt det første Aar paa søgaaende Skibe og det andet paa de til Kysteskadreøvelser og Torpedoøvelser udrustede Fartøier.

Tiden imellem Vinterkursusets Slutning og Begyndelsen af Øvelserne paa Exercerskibet samt imellem Sommertogterne og Vinterkursusets Begyndelse anvendes til praktiske Øvelser.

Klassen gjennemgaaes i 2 Aar, at regne fra Udløbet af det den 15de April eller den 15de Oktober begyndende Halvaar, i hvilket Indtrædelse i Klassen har fundet Sted.

§ 13. Undervisningen paa Konstabelskolen skal omfatte:

a. Skrivning og Konstruktionstegning;
b. Regning;
c. Norsk;
d. Artilleri med praktisk Mine- og Torpedolære;
e. Sømandskab, Reglementer og praktisk Dampmaskinlære;
f. Geografi;
g. Navigation:
   1. Befalet Kursus for alle Elever, ei udover den terrestriske Del;
   2. Frivilligt Kursus i Korpsets Aftenskole for de dygtigere Elever med den lovbestemte lavere Navigationsexamen som Maal;
h. Sygepleie;
i. Legems- og Vaabenøvelser samt Exercitier;
j. Sang;

Maalet for Undervisningen og Reglerne for, hvad der skal til for at bestaa Examen, bestemmes ved Reglement.

§ 14. Hvert Foraar ved Slutningen af Undervisningen ved Konstabelskolen afholdes Examen.

Om Konstablernes Brugbarhed i praktisk Henseende afgives Bedømmelse efter tilendebragte Togter og Øvelser.

Udfaldet af Examen ved Slutningen af det 2det Aars Kursus (Afgangsexamen) i Forbindelse med Karaktererne ved den nysnævnte Bedømmelse samt for Konstablernes moralske og militære Forhold i det Hele bestemmer den Orden, i hvilken de efter Gjennemgaaelsen af 2den Klasse oprykke til 1ste Klasse og gives Adgang til at overgaa i ledige Nummere som Minekonstabel.

§ 15. Konstablerne af 1ste Klasse skulle under deres

Tjenestetid med saavidt mulig ligelig Fordeling kommanderes paa Togterne og til Tjeneste iland ved Verfterne. 1 Juli.

Derhos deltager de i de praktiske Øvelser iland.

Paa Togterne kunne Konstabler af 1ste Klasse og Minekonstabler beordres til at tjenstgjøre som Underkanonersmath eller Kvartermester.

Om deres praktiske Dygtighed og Forhold i det Hele afgives Bedømmelse efter tilendebragte Togter og Øvelser.

§ 16. Under særegne Omstændigheder kunne Konstabler af 1ste Klasse efter Marinekommandoens Bestemmelse beordres til at gjennemgaa et Vinterkursus ved Konstabelskolen eller til fortsat Undervisning i særskilte Fag, saasom Navigation, Damplære og Engelsk.

§ 17. Efter fuldendt Tjenestetid blive de dueligste Konstabler, som dertil ere villige, efter Korpschefens Indstilling af Marinekommandoen at ansætte i ledige Nummere som Underkanoner eller Baadsmandsmath i det faste Underofficerskorps. Følgeordenen for Ansættelsen bestemmes ved Hovedkarakteren til Afgangsexamen ved Konstabelskolen i Forbindelse med de Karakterer og Vidnesbyrd, de have erholdt under deres Tjenstgjøring som Konstabel af 1ste Klasse. De Konstabler, der ikke erholde Ansættelse i det faste Underofficerskorps, overgaa efter sluttet Tjenestetid til Reserveunderofficer, medmindre de tillades at rekapitulere, i hvilket Tilfælde de paany ansættes som Konstabel af 1ste Klasse (§ 14), uden dog derved at erholde nogen Ret til at forfremmes til fast Underofficer.

III. Om Minekonstablerne.

§ 18. Til Minekonstabler udvælges de dertil villige Konstabler, strax de ere rykkede op til 1ste Klasse.

Minekonstablerne erholde igjennem to paa hinanden følgende Vinterkursus ved Torpedoskolen theoretisk og haandverksmæssig Uddannelse, for at kunne ansættes i det faste Underofficerskorps som Underminør. De udkommanderes paa Togterne, navnlig med torpedovæbnede Fartøier samt til de aarlige Torpedoøvelser, og sættes, naar ikke paa Togt og naar Skolen ikke er igang, til Arbeide og Øvelser ved Torpedovæsenet saavelsom til Deltagelse i Korpsets almindelige praktiske Øvelser iland.

§ 19. Undervisningen ved Torpedoskolen skal omfatte:

a. Elektricitetslære;
b. Læren om exploderende Stoffe med specielt Hensyn til deres Anvendelse til Torpedoer og i Artilleriet;
c. Læren om Torpedomateriellet med Forskrifter og Reglementer for dets Behandling og Brug;
d. Telegrafi og Signalvæsen;
e. Dampvæsen med specielt Hensyn til Drivmaskiner for Lysapparater, Luftpumper og Dampkraner;
f. Hydrografi, Detaljemaaling og Strømmaaling;

1 Juli.

g. Tegning (Konstruktions- og Karttegning);
h. Norsk;
i. Haandværks- og Instrumentmagerarbeide med specielt Hensyn paa hvad der har Anvendelse paa Torpedovæsenet.

Maalet for Undervisningen og Reglerne for, hvad der skal til for at bestaa Examen, bestemmes ved Reglement.

§ 20. Hvert Foraar ved Slutningen af Undervisningen ved Torpedoskolen afholdes Examen. Om Minekonstablernes Brugbarhed i praktisk Henseende afgives Bedømmelse efter tilendebragte Togter og Øvelser.

Udfaldet af Examen efter Slutningen af 2det Aars Kursus (Afgangsexamen) i Forbindelse med Karaktererne ved den nysnævnte Bedømmelse samt for moralsk og militært Forhold i det Hele bestemmer den Orden, hvori de Minekonstabler, som dertil ere villige, efter fuldendt Tjenestetid blive at ansætte i ledige Nummere som Underminør i det faste Underofficerskorps.

Ansættelsen gives af Marinekommandoen efter Indstilling fra Korpschefen. De Minekonstabler, der ikke faa Ansættelse, overgaa til Reserveunderofficer.

IV. Om Underofficererne.

§ 21. I Fredstid rekruteres Underkanonerer og Baadsmandsmather ved udtjente Konstabler i Henhold til § 17, og Underminører ved udtjente Minekonstabler i Henhold til § 20.

§ 22. Ved Underofficersskolen erholde Underkanonerer og Baadsmandsmather igjennem to Vinterkursus theoretisk og praktisk Uddannelse for Ansættelse henholdsvis som Kanoner og Baadsmand.

§ 23. Underofficersskolen har to Klasser, Underkanoners- og Baadsmandsmathsklassen.

Undervisningen i Underkanonersklassen omfatter:

a. Artilleri, herunder Konstruktion og Anlæg af passagere Batterier, Skyttegrave o. l., samt Tegning;
b. Læren om exploderende Stoffe, praktisk Mine- og Torpedolære;
c. Norsk;
d. Regnskabsførsel og Reglementer;
e. Vaabenhaandværks- og Laboratoriearbeider;
f. Vaabenøvelser og Exercitie;
samt forsaavidt Tiden tillader,
g. Læren om Torpedomateriel og Udlægning af passive Miner og
h. Praktisk Dampmaskinlære;
i. Navigation, ei udover den terrestriske Del, og Engelsk.

Undervisningen i Baadsmandsmathsklassen omfatter:

a. Sømandskab med Takkellofts- og Bradbænksarbeider;
b. Artilleri;

c. Praktisk Dampmaskinlære; 1 Juli.
d. Praktisk Mine- og Torpedolære;
e. Norsk;
f. Regnskabsførsel og Reglementer;
g. Vaabenøvelser og Exercitie;
h. Navigation, ei udover den terrestriske Del, og Engelsk.

Maalet for Undervisningen og hvad der skal til for at bestaa Examen i enhver af Klasserne, bestemmes ved Reglement.

Examen afholdes hvert Foraar.

Udfaldet af Examen efter 2det Vinterkursus (Afgangsexamen) i Forbindelse med de efter Togter og Øvelser givne Vidnesbyrd bestemmer den indbyrdes Orden for Underkanonerer og Baadsmandsmatter med samme Anciennetet.

§ 24. Efter Marinekommandoens Bestemmelse kan enhver Underofficer beordres til Undervisning i et eller flere Fag, det være sig ved enten Underofficersskolen eller Torpedoskolen.

§ 25. Forfremmelse i Underofficersgraderne bestemmes af Marinekommandoen efter Indstilling af Korpschefen.

For Forfremmelse kræves:

a. Til Kanoner eller Baadsmand.
At have bestaaet Afgangsexamen ved Underofficersskolen, have tjent mindst 3 Aar som Underkanoner eller Baadsmandsmath og som saadan have faret mindst 12 Maaneder til Orlogs.

b. Til Overkanoner eller Høibaadsmand.
At have tjent mindst 2 Aar som Kanoner eller Baadsmand og som saadan have faret mindst 8 Maaneder til Orlogs.

c. Til Minør.
At have tjent som Underminør i mindst 4 Aar og i denne Tid have deltaget i mindst 3 Aars Torpedoøvelser samt desuden gjort mindst et Togt med torpedobevæbnet Fartøi.

d. Til Overminør.
At have bestaaet en væsentlig praktisk Prøve, som nærmere bestemmes ved Reglement, have tjent som Minør i mindst 4 Aar og i denne Tid at have deltaget i mindst 3 Aars Torpedoøvelser samt desuden gjort mindst 2 Togter med torpedobevæbnet Fartøi.

I Krigstid kan Marinekommandoen gjøre Undtagelse fra ovenstaaende Regler.

e. Til Artilleri-, Mine- eller Takkelasssistent avancerer den dertil mest skikkede Underofficer i nærmeste Grad.

f. Sergeanter udtages af Korpschefen iblandt de Underofficerer, som dertil ere villige.

1 Juli.

V. Om Musikpersonalet.

§ 26. Rekrutering sker ved Anhvervning af:

a. Musikanter af 1ste eller 2den Klasse ikke over 30 Aar gamle;

b. Musikelever imellem 15 og 20 Aar gamle.

For Anhvervning kræves:

at være af stærk og feilfri Legemsbygning samt at kunne fremlægge Vidnesbyrd om godt Forhold. Fordringerne til musikalsk Dygtighed ved Antagelsen fastsættes ved Reglement.

Musikanter og Musikelever skulle ved Anhvervningen aflægge den befalede Troskabsed og forpligte sig til at tjene som Menige i 6 Aar. Efter Udløbet af denne Tid kunne de tillades at rekapitulere paa ei over 2 Aar af Gangen.

Hvorvidt Musikanter og Musikelever skulle indkvarteres, bestemmes af Marinekommandoen.

§ 27. Antagelse af Musikinstruktør samt Forfremmelse til Underofficer sker ved Marinekommandoen efter Indstilling fra Korpschefen.

§ 28. Saavel Underofficerer som Menige gives ved Musikskolen den for deres Uddannelse og Øvelse fornødne Undervisning, og kunne derhos beordres til at modtage Undervisning ved Korpsets Skoler i enkelte Fag samt forøvrigt til enhver Tjeneste, der maatte egne sig for dem.

De nærmere Bestemmelser for Musikinstruktøren samt angaaende Skolen og Personalets Virksomhed gives ved Reglement.

VI. Om Afskedigelse, Permission og Pension.

§ 29. Foruden i de i den militære Straffelov og de herefter følgende §§ 30 og 31 nævnte Tilfælde kan en Underofficer ikke afskediges, uden naar han

a. enten af en Kommission, bestaaende af 3 Læger, erklæres utjenstdygtig;

b. eller af en Bedømmelseskommission, bestaaende af tre Officerer og to Underofficerer, i Henhold til angivne Grunde kjendes ikke at være duelig for sin Stilling;

c. eller af en Krigsretsdom fradømmes sin Bestilling paa Grund af Drikfældighed eller anden slet eller uanstændig Opførsel, der gjør ham uværdig til den Agtelse, som han efter sin Stilling bør nyde.

Nærmere Forskrifter angaaende den under Litra b nævnte Bedømmelseskommissions Sammensætning og Forhandlingsmaade gives ved Reglement.

Disse Bestemmelser gjælde ogsaa Musikinstruktøren og de øvrige Musikunderofficerer.

§ 30. I Fredstid og naar ikke overordentlige Rustninger foresta, bliver enhver Underkanoner, Underminør og Baadsmands-

math at afskedige, naar han har fyldt sit 52de Aar; enhver Ka- 1 Juli.
noner, Minør og Baadsmand at afskedige, naar han har fyldt sit 63de Aar; og enhver høiere Underofficer at afskedige, naar han har fyldt sit 65de Aar.

Saadan Regel gjælder ikke for Musikinstruktøren eller nogen anden Musikunderofficer.

§ 31. Saavel Underofficerer som Menige kunne naarsomhelst paa Andragende bevilges Afsked.

Derhos kunne Menige til enhver Tid afskediges for Udueligheb, Utjenstdygtighed eller vedvarende slet Opførsel.

Alle Afskedigelser gives af Marinekommandoen.

§ 32. Menige, der afskediges formedelst slet Opførsel, betragtes med Hensyn paa Værnepligten, som om de aldeles ingen Tjeneste have gjort, og blive saaledes underkastede de i Lovgivningen om Værnepligten bestemte almindelige Udskrivningsregler. De udgaa som en Følge heraf af Korpsets Ruller.

Denne Bestemmelse gjælder ogsaa for Menige, der paa Andragende erholde Afsked mere end 6 Maaneder, førend de have udtjent; naar de erholde Afsked nærmere Tjenestetidens Udløb, overgaa de til Reserveunderofficerer (§ 17).

§ 33. Ved Permission indeholdes Halvdelen af den Permitteredes Lønning (heri medregnet Godtgjørelse for Kost, Kvarter og Beklædning) for det Tidsrum, Permissionen overskrider 3 Maaneder, hvilken Halvdel tilfalder Søkvæsthuskassen.

§ 34. Underofficerer (herunder medregnet Musikinstruktøren og øvrige Musikunderofficerer), der have tjent som saadanne i mindst 20 Aar, erholde Pension af Søkvæsthuskassen efter det Regulativ, som herfor til enhver Tid maatte være bestemt.

I særegne Tilfælde, navnlig ved uforskyldt Tilskadekommen i Statens Tjeneste, kan ogsaa for en kortere Tjenestetid Pension ventes tilstaaet af Søkvæsthuskassen for saavel Underofficerer som Menige.

§ 35. Underofficerer, herunder medregnet Musikinstruktøren og øvrige Musikunderofficerer, Konstabler og Musikanter af 1ste Klasse samt Minekonstabler, ere pligtige til fra deres Ansættelse at gjøre Indskud i Pensionskassen for Statens Bestillingsmænd efter de for denne til enhver Tid gjældende Regler. Indskuddene indeholdes maanedlig af deres Lønning.

Menige, der ikke faa Ansættelse som fast Underofficer, kunne paa Andragende erholde deres Pension udløst med dens Værdi, — de, der i Henhold til Bestemmelserne i § 31 afskediges fra Korpset før Tjenestetidens Udløb, ved deres Afskedigelse, og de, der have udtjent deres Tid som Konstabel, ved Overgangen til Reserveunderofficer efter sluttet Tjenestetid.

§ 36. Udløber Tjenestetiden for nogen, medens han er paa Togt, er han forpligtet til at forblive i Tjenesten, til Togtet er endt.

1 Juli. VII. Om Reserveunderofficererne.

§ 37. Reserveunderofficererne ere i Fred tjenstfri, men indtil det fyldte 35te Aar pligtige til i Krig eller ved Krigsforberedelse paa Indkaldelse at indfinde sig og forrette Tjeneste som Underofficer.

§ 38. Reserveunderofficererne skulle afgive Melding til Somilitære Korps om deres Opholdssted, saa Korpset til enhver Tid har Kundskab om, hvor de ere at antræffe.

1 Juli. **Kongelig Resolution**, hvorved det tillades Indehaveren af Østsidens Apothek i Fredrikstad at oprette og indtil videre drive et Filialapothek paa Sellebak i Borge Herred i Smaalenenes Amt paa Betingelse af, at Filialapotheket bringes i anordningsmæssig Stand inden en af Justits-Departementet fastsat Frist, samt at det bliver at bestyre ved en behørig autoriseret examineret Farmaceut.

1 Juli. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At der oprettes et Postaabneri, Næsflaten, paa Næs i Suledals Herred, Ryfylke Fogderi, Stavanger Amt, samt en Bipost mellem dette Postaabneri og Suledals Postaabneri 2 Gange ugentlig i Tidsrummet fra 1ste Mai til Udgangen af September og 1 Gang ugentlig i den øvrige Del af Aaret.
2. At Postaabnerens Gage fastsættes til 50 Kroner aarlig.

1 Juli. **Kongelig Resolution** [1]), hvorved er bestemt:

1. I Bragernæs Sognekald under Drammens Provsti i Kristiania Stift ansættes en Trediepræst, der — foruden en Offerdag af Menigheden aarlig samt Husleiegodtgjørelse af Kommunen — tillægges i Løn af Sognepræsten Kr. 1200.00 aarlig, der udbetales ham med en Fjerdedel kvartaliter. Trediepræsten bliver at ansætte med Forpligtelse til:
   a. at tage Bolig i den øvre Del af Bragernæs;
   b. at bistaa Sognepræsten med Konfirmandundervisningen samt med Tilsynet af de inden Menigheden liggende Sygehuse, milde Stiftelser og Distriktsfængsel i den Udstrækning, som Biskopen bestemmer;
   c. at finde sig i de Bestemmelser, som maatte blive afgivne angaaende Gudstjenesternes Afholdelse og Fordeling mellem Menighedens Præster.
2. Husleiegodtgjørelsen for Sognepræsten og Trediepræsten i Bragernæs fastsættes i Henhold til Lov af 14de Juni 1816 § 5 indtil videre til de af Drammens Formænd og

[1]) Vedk. Regj.foredr. er indt. i Deptstid. for 1887, No. 38 og 39.

Repræsentanter i Møde den 22de November 1886 vedtagne Beløb, henholdsvis Kr. 1000,00 og Kr. 500,00 aarlig. 1 Juli.

3. Kristiania Biskop bemyndiges til indtil videre at afgive de nødvendige Bestemmelser med Hensyn til Afholdelsen af Gudstjenester inden Bragernæs Menighed samt disses Fordeling mellem Menighedens Præster.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 1 Juli.

1. At der meddeles Konfirmation paa de af Professor ved det norske Universitet, Marcus Jacob Monrad under 10de Mai 1887 udfærdigede Bestemmelser angaaende den Monradske Medaille.
2. At Udgifterne ved Forfærdigelse af Stempel for denne Medaille bestrides af Universitetskassen.

Kongelig Resolution, hvorved de af Formænd og Repræsentanter i Kjøbstaden Bergen under 22de April 1887 besluttede Forandringer i den ved Kongelige Resolutioner af 9de August 1873, 10de Juli 1879 og 1ste September 1881 approberede Plan for Bergens tekniske Skole approberes. 1 Juli.

Høieste Resolution, hvorved er bestemt: 1 Juli.

1. At det tillades, at Glemminge gamle Kirke og Lahellemoens Gravkapel fra den Tid, da Glemminge nye Kirke tages under Reparation, benyttes til Gudstjenester for Glemminge Præstegjeld under Nedre Borgesysels Provsti i Kristiania Stift, indtil det nye Bedehus i Vestre Fredrikstad bliver færdigt, hvorefter dette Hus midlertidig bliver at benytte til Gudstjeneste og Udførelse af ministerielle Forretninger for Glemminge Menighed overensstemmende med Høieste Resolution af 3die Juni 1887.
2. At de omhandlede Gudstjenester fordeles saaledes, at der hveranden Søndag bliver at afholde fuld Gudstjeneste i Glemminge gamle Kirke, og hveranden Søndag Prædiken Kl. 9 i Lahellemoens Gravkapel og derefter Kl. 11 Skriftemaal, Altergang og øvrige ministerielle Forretninger i Glemminge gamle Kirke.
3. At Prædiketjenesten i Lahellemoens Gravkapel bliver at udføre efter nærmere Bestemmelse af Kristiania Biskop.

Høieste Resolution, hvorved Approbation meddeles paa de af Nannestads Sparebanks Forstanderskab i Møde den 30te Juni 1886 vedtagne Forandringer i §§ 17 og 20 af Bankens ved Høieste Resolution af 30te Marts 1859 bifaldte Plan. 1 Juli.

1 Juli. **Høieste Resolution**, hvorved Approbation meddeles paa de af Volden og Ørstens Sparebanks Forstanderskab i Møder den 4de Januar 1864, 17de Juni 1864, 2den Januar 1865, 30te September 1875, 13de Januar 1877, 17de Januar 1885 og 10de November 1886 vedtagne Forandringer i §§ 2, 6, 7, 8, 11, 15 og 17 af Bankens ved Høieste Resolution af 15de Februar 1854 bifaldte Plan.

1 Juli. **Høieste Resolution**, hvorved Approbation meddeles paa de af Hægebostads Sparebanks Forstanderskab i Møde den 8de Marts 1887 vedtagne Forandringer i §§ 2, 6, 9 og 11 af Bankens ved Høieste Resolution af 24de September 1864 bifaldte Plan.

1 Juli. **Høieste Resolution**, hvorved der fra 1ste Januar 1887 at regne tilstaaes efternævnte i Øxendals Herred og Thinglag, Nordmøre Fogderi i Romsdals Amt, liggende Eiendomme følgende Aftag i deres Matrikulskyld:

1. L.-N. 120 a af Mtr.-No. 61 Øyen, af Skyld urevideret 2—4—16, revideret 3—„—12 eller 6 Mark 56 Øre, tilhørende Paul Eriksen Øyen, for de første 10 Aar $^1/_9$ Del eller 1 Ort 15 Skill. i den ureviderede og 1 Ort 17 Skill. eller 73 Øre i den reviderede Skyld og derefter for bestandig $^1/_{14}$ Del eller 1 Ort 1 Skill. i den ureviderede og 1 Ort 3 Skill. eller 47 Øre i den reviderede Skyld;
2. L.-No. 140 c af Mtr.-No. 74 Sandbrækken, af Skyld urevideret „—4—20, revideret „—3—23 eller 1 Mark 68 Øre, tilhørende Christen Hansen Sandbrækken, for bestandig $^1/_8$ Del eller 14 Skill. i den ureviderede og 12 Skill. eller 21 Øre i den reviderede Skyld;
3. L.-No. 110 af Mtr.-No. 58 Husby, af Skyld urevideret 4—3—19, revideret 5—1—9 eller 11 Mark 17 Øre, tilhørende John Johnsen Erstad, for bestandig $^1/_{52}$ Del eller 11 Skill. i den ureviderede og 12 Skill. eller 21 Øre i den reviderede Skyld;
4. L.-No. 112 af Mtr.-No. 58 Husby, af Skyld urevideret 3—1—23, revideret 3—2—8 eller 7 Mark 34 Øre, tilhørende Bersvend Johnsen Husby for de første 5 Aar $^2/_{15}$ Dele eller 2 Ort 6 Skill. i den ureviderede og 2 Ort 8 Skill. eller 98 Øre i den reviderede Skyld og derefter for bestandig $^1/_{21}$ Del eller 19 Skill. i den ureviderede og 20 Skill. eller 35 Øre i den reviderede Skyld;
5. Mtr.-No. 59, L.-No. 117 Smistad, af Skyld urevideret 4—1—8, revideret 6—3—„ eller 13 Mark 98 Øre, tilhørende Iver Olsen Smistad, for de første 20 Aar $^9/_{33}$ Dele eller 1 Daler 19 Skill. i den ureviderede og 1 Daler 4 Ort

eller 3 Mark 81 Øre i den reviderede Skyld og derefter for beſtandig $^5/_{33}$ Dele eller 3 Ort 6 Skilling i den ureviderede og i den reviderede Skyld 1 Daler eller 2 Mark 12 Øre; 1 Juli.

6. Mtr.-No. 64, L.-No. 123 Mosbøen, af Skyld urevideret 1—4—14, revideret 2—1—15 eller 4 Mark 92 Øre, tilhørende Johannes Olſen Mosbøen, for de første 15 Aar $^1/_3$ eller 3 Ort 5 Skill. i den ureviderede og 3 Ort 21 Skill. eller 1 Mark 64 Øre i den reviderede Skyld og derefter for beſtandig $^1/_5$ Del eller 1 Ort 22 Skill. i den ureviderede Skyld og 2 Ort 8 Skill. eller 98 Øre i den reviderede Skyld;
7. L.-No. 137 a af Mtr.-No. 73, Skjølsæt, af Skyld urevideret 4—3—5, revideret 3—4—6 eller 8 Mark 15 Øre, tilhørende Erik G. Sæther, for de første 5 Aar $^1/_7$ eller 3 Ort 8 Skilling i den ureviderede og 2 Ort 18 Skill. eller 1 Mark 16 Øre i den reviderede Skyld, og derefter for beſtandig $^1/_{17}$ Del eller 1 Ort 9 Skilling i den ureviderede og i den reviderede Skyld 1 Ort 4 Skill. eller 48 Øre.

Skrivelſe fra Indredepartementet til Stiftamtmanden i Kriſtiania, foranlediget ved, at det af Kriſtiania Børskomite var paatænkt til Opnaaelſe af ſamtidigt Møde af de Børsbeſøgende at paalægge en Indtrædelſesafgift af 10 Øre for dem, der indfandt ſig til Børsmøderne efter et beſtemt Klokkeſlet, hvilken Foranſtaltning Komiteen antog hjemlet i Børsloven af 8de September 1818 § 17. I Anledning heraf udtaler Departementet, at det ikke antager, at der bør være noget til Hinder for Iværkſættelſen indtil videre af den paatænkte Foranſtaltning, naar det kun af Henſyn til Børslovens § 14 iagttages, at den omhandlede Afgift ikke kommer Børskaſſen eller nogen af de Indretninger eller Formaal, hvortil Børſen yder ſin Støtte, tilgode. 1 Juli.

Cirkulære fra Finants- og Tolddepartementet til Toldkamrene: 1 Juli.

Efter hvad Juſtitsdepartementet har bragt i Erfaring[1]) er der Grund til at antage, at enkelte fra Udlandet indførte Fouſtager eller Kar, indeholdende de i Lov af 3die Mai 1871 § 16 A omhandlede Vædſker, uden Politiets Vidende føres til Importørens Lokale, hvor Fordelingen paa de lovbefalede mindre Kar ſaaledes foregaar. Med Bemærkning, at denne Fordeling paa Grund af disſe Vædſkers explosive Beſkaffenhed og Letantændelighed letteligt udſætter Menneſkeliv og Gods for Fare og at den derhos neppe lovmedholdigt kan foregaa inden en Bys Grændſer, har Juſtitsdepartementet for at tilveiebringe en mere effektiv Kontrol i ſaa Henſeende henſtillet til nærværende Departement at paabyde Landets Toldkamre ufravigelig at gjøre Anmeldelſe til vedkommende Politimyndighed om deslige Vædſkers Indførſel. I Henhold hertil ſkulde

[1]) Jfr. Cirk. 21 Juli 1887.

1 Juli. man anmode Toldkamret om, naar Vædsker af de omhandlede Slags i større Kar end af 3 Liters Indhold indføres til Toldstedet eller af Toldopsynet forefindes ombord i et til Toldstedet ankommet Fartøi, derom uopholdelig at gjøre Anmeldelse til Politiet.

2 Juli. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmændene i Tromsø og Finmarkens Amter, foranlediget ved en Foreſtilling fra den russiske Generalkonsul i Kristiania, hvori denne — under Henvisning til, at der ved en russisk Lov af 1ſte Mai 1879 er givet fremmede Konsuler i russiske Havne Ret til at forlange Politimyndighedernes Bistand til Arrestation af Matroser fra deres egne Landes Fartøier, selv om der ikke foreligger nogen Forseelse mod russiske Love — henstiller til Departementet at bevirke, at det maa blive paalagt de norske Politimyndigheder, særlig i Rigets nordlige Havne, paa samme Maade at bistaa de russiske Konsuler, — i hvilken Anledning Departementet anmoder ovennævnte Amtmænd om at meddele de under dem sorterende Politiembedsmænd, at Departementet i Lighed med, hvad det tidligere ved flere Leiligheder har udtalt (jfr. Departementets i den almindelige Lovsamling indtagne Cirkulære af 11te December 1852 samt dets Skrivelser til Stiftamtmanden i Bergen og Amtmanden i Finmarkens Amt henholdsvis af 5te Juli 1862 og 11te December 1852) antager, at norske Politimyndigheder, efter Begjæring af vedkommende fremmede Konsuler, bør yde disse fornøden Bistand ved Efterſøgelse og Arrestation af Mandskaber henhørende til her beliggende fremmede Skibe, uanseet om der handles om Forseelser, som kunne straffes efter norske Love eller ikke, samt derefter, om forlanges, at udlevere Arrestanterne til Konsulen eller Skibets Fører, eller i en kortere Tid holde dem i Varetægtsarrest. Norske Undersaatter kunne dog — bemærker Departementet —, selv om de tilhøre Besætningen paa et fremmed Skib, ikke under nogen Omstændighed blive at udlevere.

2 Juli. **Cirkulære** fra Finants- og Tolddepartementet til Toldkamrene:

Ved Kongelig Resolution af 1ſte d. M., der er bekjendtgjort i det idag udkomne Numer af Lovtidenden, er det bestemt, at Lov af 9de April 1887, indeholdende Forandringer i Lov angaaende Norges og Sveriges gjensidige Handel og Sjøfart af 11te April 1874 træder i Kraft og gives Anvendelse, eftersom fornøden Bekjendtgjørelse har fundet Sted. I Henhold hertil har man Dags Dato tilstillet Toldkamrene følgende Telegram:

„Lov af 9de April 1887 angaaende Norges og Sveriges gjensidige Handel og Sjøfart (se Lovtidenden No.

9 1887) træder i Henhold til Kongelig Resolution af igaar, bekjendgjort i Lovtidenden idag, strax i Kraft". 2 Juli.

Under Henvisning hertil skulde man til Efterretning og Jagttagelse meddele, at Indførselstolden af Varer, der indføres fra Sverige, bliver at beregne efter de Bestemmelser, der gjaldt paa den Tid, Varerne angaves til Fortoldning. Man skal derhos specielt henlede Opmærksomheden paa Bestemmelserne i Lovens §§ 3 og 9 cfr. § 16.

Skrivelse fra Finantsdepartementet, hvori antages, at Lov af 12te Oktober 1857, indeholdende Tillæg til Lov om stemplet Papir af 9de August 1839, ikke faar Anvendelse, naar en Eiendom, der paa Skifte efter førstafdøde Ægtefælle er udlagt den Længstlevende, af denne senere overdrages en af Førstafdødes Arvinger, selv om Arvingen i sin Tid har faaet Panteretsudlæg i Eiendommen for sin Arvelod. 5 Juli.

Lov om Sparebanker.*)[1]) 6 Juli. No. 1.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt, det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 4de Juli dette Aar, saalydende:

§ 1. Ved Sparebank forstaaes i denne Lov en Pengeindretning, hvis Plan er offentlig stadfæstet, og som modtager Indskud med Formaal at gjøre dem frugtbringende.

§ 2. Stadfæstelse som i § 1 nævnt meddeles af Kongen og kun under følgende Betingelser:

a. Indretningen maa være sikret et Grundfond af mindst Kr. 2 000,00. Grundfondet kan tilbagebetales Bidragsyderne, saafremt Planen derom indeholder udtrykkelig Bestemmelse, men først efterat Indretningen af Overskudet af sin Virksomhed har samlet et eget Fond af mindst samme Størrelse og mindst udgjørende en Tiendepart af Beløbet af Indretningens Forpligtelser.
b. Planen maa ikke tilsige Stiftere, Garanter eller Interessenter Andel i Udbytte eller Overskud. Der kan forbeholdes Bidragsydere til Grundfondet indtil 4 pCt. Rente aarlig af deres Bidrag fra Bankens Stiftelse af; men denne Rente tilberegnes og udbetales dem kun under de i Litr. a for Bidragenes Tilbagebetaling angivne Betingelser.
c. Overskuddet af Indretningens Virksomhed tilfalder Grundfondet. Kun forsaavidt dette — i Tilfælde efter Fradrag af

[1]) Se Oth. Prp. No. 27 for 1886 og No. 15 for 1887, Dok. No. 60 og Indst. O VI for 1887 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 1645—1684 og 1707—1709. Jfr. Cirk. 21 Juli og Skr.r 6, 9, 10 og 24 Aug., 8, 14 og 16 Septbr., 14 og 15 Oktbr., 26 Novbr. og 1 Decbr. 1887.

*) Bekjendtgj. 7 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 21.

6 Juli. No. 1.

erlagte Bidrag med Renter deraf — overstiger en Tiendepart af Beløbet af Indretningens Forpligtelser, kan det overskydende eller en Del deraf efter Planens nærmere Bestemmelse besluttes anvendt til almennyttige Øiemed.

d. Iøvrigt maa Planen indeholde saadanne Bestemmelser, som findes fornødne for en hensigtsvarende og tilstrækkelig kontrolleret Virksomhed, herunder specielt Forskrifter om Sammensætning og Valg af Forstander- eller Repræsentantskab og om en betryggende Revisionsordning. Planer af saadant Indhold, at Afgang blandt Forstandere eller Repræsentanter erstattes ved de tilbageværendes Selvsupplering, maa ikke stadfæstes.

§ 3. De i § 2 Litr. c omhandlede Forskrifter skal efter Forløbet af 5 Aar fra denne Lovs Ikrafttræden ogsaa gjælde ældre Sparebanker, forsaavidt de ikke allerede før maatte være optagne i disses Planer. Inden samme Tidsrum maa ældre Sparebankers Planer forandres i Overensstemmelse med § 2 Litr. d sidste Punktum, forsaavidt de indeholder Bestemmelser om Forstanderskabets Selvsupplering. Forøvrigt gjælder de i nævnte § omhandlede Forskrifter ikke ældre Sparebanker, uden forsaavidt de er optagne i Planerne.

§ 4. Beslutning om Forandring i en Sparebanks Plan eller om en Sparebanks Ophævelse bliver først gyldig, naar den bifaldes af Kongen.

§ 5. Den for vedkommende Sparebank til enhver Tid gjældende Plan skal tilligemed nærværende Lov indtages i eller vedhæftes enhver Sparebankbog.

§ 6. Enhver Sparebanks Forstander- eller Repræsentantskab har hvert Aar inden sin Midte at vælge 3 udenfor Bankens Direktion og Revision staaende Mænd, der har til ubestemte Tider at gjennemgaa Bankens Bøger og Værdipapirer samt at efterse dens Kassebeholdning. Herover føres Protokol til Forelæggelse for Forstander- eller Repræsentantskabet.

§ 7. En Sparebanks Direktører eller Kasserer maa ikke antages som Kautionister eller Endossenter for nye Laan i Banken og som Laantagere kun mod Pant i fast Eiendom eller deponerede Værdipapirer. Det tilbudte Pant eller Depositum maa af det i forrige § foreskrevne Udvalg godkjendes som fuldt betryggende, forinden Laan kan tilstaaes.

§ 8. Beløber en Sparebanks samlede Forvaltningskapital sig til Kr. 20 000,00 eller derover, skal mindst $^1/_{10}$ af samme, eller forsaavidt Bankens Grundfond ikke har naaet denne Størrelse, Fondets Beløb være anbragte i let realisable Værdipapirer som Aktier i Norges Bank, Stats-, Hypothekbanks- eller Kommuneobligationer. Skulde Forholdene nødvendiggjøre hel eller delvis Realisation af disse Værdipapirer, skal deres oven bestemte Forhold til Forvaltningskapitalen søges gjenoprettet snareste og seneste inden

1 Aar. Saafremt Finantsdepartementet finder, at extraordinære Omstændigheder — saasom en større Krise eller lignende — taler for yderligere Udsættelse, kan det tilstaa saadan. 6 Juli. No. 1.

§ 9. Mere end $^3/_4$ af en Sparebanks Forvaltningskapital maa ikke udlaanes mod Vexler og Vexelobligationer uden fuldt betryggende Sikkerhed i fast Eiendom.

§ 10. Sparebankerne skal være berettigede til at beregne Renten af udlaante Kapitaler forskudsvis for hvert Halvaar uden Hinder af den lovbestemte Rentefod.

§ 11. Naar Gjældsbreve pantsættes til en Sparebank og ikke indløses til bestemt Tid, skal Sparebanken være berettiget til, uden retslig Forføining mod den, som har pantsat Gjældsbrevene, at søge sin Betaling efter disse Indhold.

§ 12. I Mangel af Betaling til bestemt Tid af Laan mod Pant i fast Eiendom eller Renter af saadanne har en Sparebank Adgang til efter 6 Ugers forud givet Varsel i Kundgjørelsestidenden og paafølgende Kundgjørelse overensstemmende med Lovgivningen om Tvangsauktioner, at lade Pantet bortsælge ved offentlig Auktion uden foregaaende Indkaldelse til Forligelseskommission, Lovmaal og Dom.

§ 13. Finantsdepartementet affiger Decision i de en Sparebank vedkommende Spørgsmaal, som i saadan Henseigt af dens Decisionsmyndighed forelægges det.

§ 14. Finantsdepartementet fører al den Kontrol med Sparebankernes Forretningsførsel, som det finder fornøden. Til den Ende har Sparebankernes Styrelser inden 1 Maaned, efterat Regnskaberne er dedicerede, at indsende til Departementet et af vedkommende Revision bekræftet Uddrag af samme tilligemed mulige Decisioner og de til Grund for disse liggende Revisionsantegnelser, Besvarelser og Vedtegninger i Original eller bekræftet Afskrift. Samtidig indsendes en Fortegnelse over Direktionens Medlemmer og disses Suppleanter samt over Medlemmerne af det i § 6 foreskrevne Udvalg.

Enhver Sparebanks Styrelse er forpligtet til naarsomhelst at tilstede Finantsdepartementets dertil Befuldmægtigede Adgang til alle Sparebankens Dokumenter og Protokoller samt at meddele disse eller Departementet selv enhver Oplysning, som maatte forlanges angaaende Sparebankens Forhold.

§ 15. Har en Sparebank ikke blot tabt sit Fond, men ogsaa paadraget sig et saadant Underskud, at der mangler Dækning for 5 pCt. af Bankens Forpligtelser, er Finantsdepartementet, naar Underskudet erkjendes af Sparebankens Styrelse, berettiget til at standse dens Virksomhed. Stiller Styrelsen Sikkerhed for Underskudet, og denne godkjendes af Departementet, bortfalder Standsningen; i modsat Fald overgives Sparebanken til Konkursbehandling. Erkjender Styrelsen derimod ikke Underskudet, maa Departe-

6 Juli. No. 1.

mentet indbringe Sagen for et Skjøn paa 5 Medlemmer, som endelig afgjør, om Underskudet er tilstede eller ikke. Af Skjønnets Medlemmer opnævner Departementet de tre og beskikker den ene af disse til Formand. De to andre Medlemmer vælges af Sparebankens Styrelse blandt Medlemmerne af andre Sparebankers Styrelser seneste en Maaned, efterat Styrelsen har modtaget Departementets Opfordring til at foretage Valget. Overskiddes denne Frist, besætter Departementet hele Skjønnet. Omkostningerne ved Skjønnets Virksomhed fastsættes af dette selv med Departementets Stadfæstelse og udredes af Statskassen; dog kan Skjønnet, hvor dets Kjendelse gaar Sparebanken imod, paalægge denne eller dens Styrelse helt eller delvis at udrede samme. Gaar Kjendelsen ud paa, at Underskudet er tilstede, kan Styrelsen endnu afværge Konkursen ved at stille Sikkerhed som ovenfor nævnt.

Saasnart en Sparebanks Styrelse bliver vidende om det i nærværende Paragraf omhandlede Underskud, har den uopholdelig og navnlig, hvis Underskudet fremgaar af Regnskabet, uden at afvente Revisionen at gjøre Indberetning til Finantsdepartementet.

Efterat Finantsdepartementet har forlangt Sparebankens Stansning, og indtil Spørgsmaalet om Underskudet endelig er afgjort, indskrænkes Sparebankens Virksomhed til Modtagelse af Renter og Afdrag.

Den ved § 119 i Lov om Konkurs og Konkursboers Behandling af 6te Juni 1863 hjemlede Ret for Skyldnere i Konkursbo til at bringe Fordringer paa Boet i Modregning kommer, hvor det gjælder en Sparebanks Bo, ikke til Anvendelse paa Fordringer, der ere erhvervede, efterat Finantsdepartementet har forlangt Bankens Stansning, eller efterat Banken har indstillet sine Betalinger.

§ 16. Kongen kan tilbagekalde meddelt Stadfæstelse paa en Sparebanks Plan, naar han dertil finder Grund, saasom naar en Banks Styrelse overtræder denne Lovs eller vedkommende Plans Forskrifter, eller der iøvrigt forefindes Misligheder ved Bankens Ledelse eller Forretningsførelse. Forinden saadan Tilbagekaldelse sker, skal Bankens Styrelse opfordres til at afgive Erklæring i Sagen inden en af Finantsdepartementet fastsat Frist. Tilbagekaldelsen bekjendtgjøres paa Sparebankens Bekostning i Kundgjørelsestidenden og i den eller de flere Aviser, som Departementet bestemmer.

§ 17. Tilsidesætter nogen Sparebanks Styrelse eller Revisorer nærværende Lovs eller vedkommende Plans Forskrifter, eller undlade de at efterkomme Decisionens Kjendelser, kan de skyldige straffes med Bøder, som indtales politiretsvis. Forelægget udfærdiges og Beslutning om Paatale afgives af Finantsdepartementet.

§ 18. Forsaavidt ikke anderledes ovenfor er bestemt, gjælder nærværende Lov saavel de herefter oprettendes som de allerede bestaaende Sparebanker, dog saaledes, at for de sidstes Vedkommende

Bestemmelserne i §§ 8 og 9 først kræves fyldestgjorte efter Forløbet af 5 Aar fra Lovens Ikrafttræden. 6 Juli. No. 1.

§ 19. Uden Stadfæstelse af Kongen maa intet herefter oprettendes Pengeinstitut bære Navn af Sparebank, Spareskillingsbank eller Sparekasse. Overtrædelse heraf straffes med Bøder og paatales politiretsvis efter Forelæg af Finantsdepartementet.

§ 20. Lov af 20de Juli 1824 angaaende autoriserede Sparebankers Forrettigheder sættes herved ud af Kraft.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov.

Lov om Forandring i Straffelovens Kap. 6 § 8.*)[1] 6 Juli. No. 2.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 30te Juni dette Aar, saalydende:

Straffelovens Kap. 6 § 8 sidste Punktum skal herefter lyde som følger:

I saadan Anstalt forbliver Angjældende, saalænge det af Anstaltens Bestyrelse ansees fornødent for hans moralske Forbedring, dog ikke udover det fyldte 18de Aar.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov.

[1]) Se Oth. Prp. No. 18 og Indst. O No. 41 for 1887. Jfr. Cirk. 23 Juli 1887.

Lov om Løfte eller Bekræftelse i Stedet for Ed m. V.*)[1] 6 Juli. No. 3.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 30te Juni dette Aar, saalydende:

§ 1. Personer, som ikke bekjender sig til den kristelige eller jødiske Religion, eller hvis Troesbekjendelse ikke tillader Ed i den sædvanlige eller anden foreskreven Form,[2]) skal i de Tilfælde, hvor Ed kræves, under samme Ansvar, som om Ed var aflagt, i Stedet for Ed afgive en Forsikring paa Ære og Samvittighed.[3])

Skal Forsikringen afgives af et Vidne eller en Part, bør Dommeren forud paa den i Tilfældet hensigtsmæssigste Maade forklare Vidnet (Parten) dens Betydning og det med samme forbundne Ansvar.

§ 2. Det overlades Kongen at udfærdige nye Formularer i Stedet for de Lovbogen tilføiede Formularer til Dommered og til Forklaring af Vidneeden.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov.

[1]) Se Oth. Prp. No. 22 og Indst. O No. 50 for 1887 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth., S. 1689—1691.

[2]) Jfr. Dissenterlov 16 Juli 1845 § 10.

[3]) Jfr. Jurylov 1 Juli 1887 §§ 188, 197, 327 og 372.

*) Bekjendtgj. 7 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 21.

6 Juli. **Høieste Resolution,** hvorved meddeles Stadfæstelse paa den af Herredsstyrelsen i Borgunds Præstegjeld, Nordre Sondmøres Provsti i Bergens Stift, foretagne Udvidelse mod Nord af Sognets Kirkegaard med et omkring 91 Meter langt og 15 Meter bredt Stykke af Borgunds Præstegaards Udmark mod en aarlig Afgift til Sognepræstembedet af 8 Kroner.

6 Juli. **Skrivelse** fra Finants- og Tolddepartementet til Toldkamret i Kristiania, hvori meddeles, at de i Lov af 9de April 1887 angaaende Forandringer i Lov angaaende Norges og Sveriges gjensidige Handel og Sjøfart af 11te April 1874 §§ 3 og 14 indeholdte Bestemmelser, hvorefter fuld Told skal erlægges ved Indførsel af svenske Sukkertilvirkninger, paa samme Maade som de tilsvarende Bestemmelser i den ældre Mellemrigslov overensstemmende med Kongelig Resolution af 11te September 1880 antages ikke at gjælde saakaldet Drops.

6 Juli. **Cirkulære** fra Indredepartementet, Poststyrelsen, til samtlige Postmestere og Posterpeditører (No. 17 for 1887), hvorved bl. a. meddeles:

II. I Henhold til Kongelig Resolution af 20de Januar 1887 er der oprettet følgende nye Postaabnerier:

Fra 1ste Juli 1887:

1. Eidsborg i Poststruten Mo—Høidalsmo om Vinteren og med 4 Gange ugentlig Bipost ved gaaende Bud under Dampskibsfarten paa Thelemarksvandene til og fra Anløbsstedet Ladestenen om Mo Postaabneri.
2. Farvolden i Bipoststruten mellem Juxebø og Saude.
3. Grong, Nordre, med 14daglig Bipost til og fra Namsskogens Postaabneri.
4. Grænna i Ruten mellem Evje og Bygland.
5. Helgaadalen med ugentlig kjørende Bipost til og fra Vuku Postaabneri.
6. Kolvik i Bipoststruten mellem Kistrand og Laxelv.
7. Kvenvær med ugentlig Baadpost til og fra Hiteren Postaabneri.
8. Mauranger med ugentlig Baadpost til og fra Enæs Postaabneri.
9. Mosterø med 2 Gange ugentlig Bipost til og fra Rennesø Postaabneri.
10. Nevlunghavn med 3 Gange ugentlig kjørende Bipost fra og til Fredriksværn om Helgeraaens Postaabneri istedetfor den tidligere 2 Gange ugentlig gaaende Post mellem Helgeraaen og Laurvig.
11. Nordsinnen i Ruten Jevnaker—Borgund.

12. Næsne med 3 Gange ugentlig Baadpost til og fra Vigholmens Postaabneri. 6 Juli.
13. Ofen, Søndre, med ugentlig Bipost ved gaaende Bud til og fra Kjærnmoen i Ruten mellem Elverum og Tryfil.
14. Røn i Ruten Jevnaker—Borgund.
15. Røvær i Poſtruten mellem Haugeſund og Utſire.
16. Selbæk med 2 Gange ugentlig Poſtforbindelſe med Dampſkibet „Helene" i dets Rute paa Hevne.
17. Skare i Bipoſtruten mellem Røldal og Odde.
18. Stensdalen med ugentlig Poſtforbindelſe til og fra Ramsø Poſtaabneri.
19. Strudshavn med 2 Gange ugentlig Poſtforbindelſe med Dampſkib til og fra Bergen.
20. Surendal, Øvre, i Ruten Molde—Throndhjem.
21. Sveen med 2 Gange ugentlig Bipoſt ved gaaende Bud til og fra Førde i Søndhordland (det tidligere Sveen) Poſtaabneri.
22. Utſire med ugentlig Baadpoſt fra og til Haugeſund om Røvær Poſtaabneri.
23. Vrængen i Bipoſtruten mellem Tjømø Poſtaabneri og Tønsberg.
24. Øſtby med ugentlig Bipoſt ved gaaende Bud til og fra Tryſil Poſtaabneri.
25. Øſtefjorden med ugentlig Baadpoſt fra og til Voldens Poſtaabneri.
26. Øſttorpen i Ruten Nordre Land—Birid.

Endvidere er der i Henhold til nævnte kongelige Reſolution beſtemt:

a. 1. At det midlertidigt oprettede Juxebø Poſtaabneri med 2 Gange ugentlig Bipoſt til og fra Saude Poſtaabneri om Poſtaabneriet paa Farvolden udenfor Dampfartstiden paa Thelemarksvandene og
   2. At det ligeledes midlertidige Poſtaabneri Næsſet ved Bundefjord med 2 Gange ugentlig Bipoſt ved gaaende Bud til og fra Ski i den Tid, hvori Dampſkibsfarten paa Næsſet er indſtillet,

   ſkal holdes i Virkſomhed ogſaa efter 1ſte Juli 1887.

b. At der ſkal underholdes:
   1. en 2den ugentlig Bipoſt ved gaaende Bud mellem Ofens og Rena Poſtaabnerier i ſøndre Østerdalen fra 1ſte Juli d. A.
   2. en ugentlig Bipoſt mellem Buø og Kolvereids Poſtaabnerier fra 1ſte Juli d. A.
   3. en 2den ugentlig Bipoſt mellem Fjotlands og Liknæs Poſtaabnerier fra 1ſte Oktober d. A.

Departementet for det Indre har derhos beſtemt, at der indtil Videre ſkal underholdes følgende Poſtaabnerier:

6 Juli. Fra 1ste Juli 1887:

1. Alderen paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn.
2. Aure, Indre, ved Dampskibsanløbsstedet Engdal.
3. Gamle Hellesund paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn.
4. Kvismo i Hovedpostruten mellem Jevnaker og Borgund.
5. Lavangen paa Dampskibsanløbsstedet Aa i Lavangen.
6. Malmosundet paa Dampskibsanløbsstedet Malmo.
7. Mokleſtadeidet paa Dampskibsanløbsstedet Opdalseidet.
8. Nymark ved Dampskibsanløbsstedet af samme Navn.
9. Offerdal paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn.
10. Risvær i Lofoten paa Dampskibsanløbsstedet Risvær.
11. Sortevikholm paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn.
12. Ulvøsund paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn.
13. Utsten Kloſter paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn.
14. Valebø med 3 Gange ugentlig Postforbindelse under Dampskibsfarten paa Nordsjø ved Anløbsstedet Galten og med 2 Gange ugentlig Bipost udenfor Dampfartstiden til og fra Holdens Postaabneri.

Fra 15de August 1887:

Gaashopen paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn.

Det er endvidere bestemt:

At Sveen Postaabneri fra 1ste Juli 1887 skal benævnes Førde i Søndhordland.

At Sandshavns Postaabneri fra 1ste August 1887 skal benævnes Vokso.

At Bipoſten mellem Indhiterens og Hiterens Postaabnerier fra samme Tid sløifes, saaledes at der kun befordres Post mellem disse Steder, naar og saalænge der ikke maatte kunne befordres Post med Dampskib til og fra Hiterens Postaabneri.

At Bipoſten mellem Heſtvigs og Indhiterens Postaabnerier fra samme Tid inddrages og at Poſten til og fra Heſtvigs Postaabneri befordres med Dampskibet „Helene".

At der fra 1ste Juli 1887 skal underholdes:

1. en 3die ugentlig Post om Vinteren mellem Randsfjord Jernbaneſtation og Odnæs.
2. en 3die ugentlig Post det hele Aar mellem Odnæs og nordre Aurdals Postaabnerier;
3. en ny Post mellem søndre Aurdals og Tonsaaſens Postaabnerier til Forbindelse med den under No. 2 nævnte Post;
4. en 3die ugentlig Post det hele Aar mellem Gjøvik og Odnæs Postaabneri;
5. en 2den ugentlig Post mellem Bruflat og Tonsaaſens Postaabnerier.

(Overenskomster angaaende Beskyttelse af undersøiske Telegrafkabler.)*) 7 Juli.

International Konvention

om Beskyttelse af undersøiske Telegrafkabler.[1])

Sa Majesté le Roi de Suède et Norvège, Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse, Son Excellence le Président de la Confédération Argentine, Sa Majesté l'Empereur d'Autriche Roi de Bohème et a, Roi Apostolique de Hongrie, Sa Majesté le Roi des Belges, Sa Majesté l'Empereur du Brésil, Son Excellence le Président de la République de Costa Rica, Sa Majesté le Roi de Danemark, Son Excellence le Président de la République Dominicaine, Sa Majesté le Roi d'Espagne, Son Excellence le Président des États Unis d'Amérique, Son Excellence le Président des États Unis de Colombie, Son Excellence le Président de la République Française, Sa Majesté la Reine du Royaume Uni de la Grande Bretagne et d'Irlande Impératrice des Indes, Son Excellence le Président de la République

(Oversættelse.)

Hans Majestæt Kongen af Sverige og Norge; Hans Majestæt Keiseren af Tydskland, Kongen af Preussen; Hans Excellence det Argentinske Forbunds Præsident; Hans Majestæt Keiseren af Østerrige, Konge af Bøhmen etc., Apostolisk Konge af Ungarn; Hans Majestæt Kongen af Belgien; Hans Majestæt Keiseren af Brasilien; Hans Excellence Præsidenten i Republiken Costa Rica; Hans Majestæt Kongen af Danmark; Hans Excellence Præsidenten i Republiken Dominica; Hans Majestæt Kongen af Spanien; Hans Excellence Præsidenten i Nord-Amerikas forenede Stater; Hans Excellence Præsidenten i Colombias forenede Stater; Hans Excellence den franske Republiks Præsident; Hendes Majestæt Dronningen af det forenede Kongerige Storbritannien og Irland, Keiserinde af Indien; Hans Excellence Præsidenten i Republiken Guatemala; Hans Majestæt Hellener-

[1]) Ovenstaaende Konvention med Tillægsartikel er under 19de Decbr. 1884 ratificeret i Stockholm for de forenede Rigers Vedkommende. Ratifikationerne ere under 16de April 1885 udvexlede i Paris for samtlige de kontraherende Stater med Undtagelse af det Argentinske Forbund, Costa-Rica, Danmark, Columbias forenede Stater, Grækenland, Italien, Nederlandene, Luxemburg, Persien og Rumænien. Senere har Ratifikation fundet Sted for Danmarks, Nederlandenes, det Argentinske Forbunds og Costa-Ricas Vedkommende. Foruden af de i Konventionen nævnte Stater er den senere ogsaa tiltraadt af Japan og af den Britiske Regjering for Kolonierne Sydaustraliens, Victorias og Queenslands Vedkommende.

*) Indtages her samlede under Slutningsprotokollens Datum.

7 Juli. de Guatémala, Sa Majesté le Roi des Hellènes, Sa Majesté le Roi d'Italie, Sa Majesté l'Empereur des Ottomans, Sa Majesté le Roi des Pays-Bas Grand Duc de Luxembourg, Sa Majesté le Schah de Perse, Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves, Sa Majesté le Roi de Roumanie, Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies, Son Excellence le Président de la République de Salvador, Sa Majesté le Roi de Serbie et Son Excellence le Président de la République Orientale de l'Uruguay, désirant assurer le maintien des communications télégraphiques, qui ont lieu au moyen des câbles sous-marins, ont résolu de conclure une Convention à cet effet et ont nommé pour leurs plénipotentiaires, savoir:

— — — — — —

— — — — — —

Lesquels, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article Premier.

La présente Convention s'applique, en dehors des eaux territoriales, à tous les câbles sous-marins légalement établis et qui atterrissent sur les territoires, colonies ou possessions de l'une ou de plusieurs des Hautes Parties contractantes.

Art. 2.

La rupture ou la détérioration d'un câble sous-marin, faite volontairement ou par

nes Konge; Hans Majestæt Kongen af Italien; Hans Majestæt Ottomanernes Keiser; Hans Majestæt Kongen af Nederlandene, Storhertug af Luxembourg; Hans Majestæt Schahen af Persien; Hans Majestæt Kongen af Portugal og Algarverne; Hans Majestæt Kongen af Rumænien; Hans Majestæt Keiseren af Rusland; Hans Excellence Præsidenten i Republiken Salvador; Hans Majestæt Kongen af Serbien og Hans Excellence Præsidenten i Republiken Uruguay, der ønske at sikre Opretholdelsen af de telegrafiske Forbindelser, som finde Sted ved Hjælp af undersøiske Kabler, have besluttet i den Hensigt at slutte en Konvention og have som sine Befuldmægtigede udnævnt Følgende:

— — — — — —

— — — — — —

Hvilke, efter at have udvexlet sine Fuldmagter, der bleve befundne i god og gyldig Form, ere komne overens om følgende Artikler:

Art. 1.

Nærværende Konvention finder udenfor de territoriale Farvande Anvendelse paa alle lovligen nedlagte undersøiske Kabler, der have Landfæste i Territorier, Kolonier eller Besiddelser, tilhørende en eller flere af de høie kontraherende Parter.

Art. 2.

Brud paa eller Beskadigelse af undersøisk Kabel, som gjøres forsætlig eller af tilregnelig Uagt-

négligence coupable, et qui pourrait avoir pour résultat d'interrompre ou d'entraver, en tout ou en partie, les communications télégraphiques est punissable, sans préjudice de l'action civile en dommages et intérêts.

Cette disposition ne s'applique pas aux ruptures ou détériorations dont les auteurs n'auraient eu que le but légitime de protéger leur vie ou la sécurité de leurs bâtiments, après avoir pris toutes les précautions nécessaires pour éviter ces ruptures ou détériorations.

Art. 3.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent à imposer, autant que possible, quand elles autoriseront l'atterrissement d'un câble sous-marin, les conditions de sûreté convenables, tant sous le rapport du tracé que sous celui des dimensions du câble.

Art. 4.

Le propriétaire d'un câble qui, par la pose ou la réparation de ce câble, cause la rupture ou la détérioration d'un autre câble doit supporter les frais de réparation que cette rupture ou cette détérioration aura rendus nécessaires, sans préjudice, s'il y a lieu, de l'application de l'article 2 de la présente Convention.

Art. 5.

Les bâtiments occupés à la pose ou à la réparation des

somhed, og som kan medføre fuldstændig eller delvis Afbrydelse af eller Vanskeligheder for Telegrafforbindelserne, er strafbar, uden Præjudice for det civile Skadeserstatningssøgsmaal. 7 Juli.

Denne Bestemmelse finder ikke Anvendelse paa Brud eller Beskadigelse, hvis Ophavsmænd kun have havt den lovlige Hensigt at beskytte sit Liv eller sine Fartøiers Sikkerhed, efter at have taget alle mulige Forholdsregler for at undgaa saadanne Brud eller Beskadigelser.

Art. 3.

De høie kontraherende Parter forpligte sig til, naar de tillade Ilandbringelse af en undersøisk Kabel, saavidt muligt, at give passende Sikkerhedsforskrifter saavel med Hensyn til Kabelens Beliggenhed som til dens Dimensioner.

Art. 4.

Eier af Kabel, som under Nedlæggelsen eller Istandsættelsen af samme foraarsager Brud paa eller Beskadigelse af en anden Kabel, skal bære de Reparationsomkostninger, som derved nødvendiggjøres, uden at derfor — i Tilfælde — Anvendelsen af Art. 2 i nærværende Konvention afskjæres.

Art. 5.

Fartøier, som ere beskjæftigede med Nedlæggelse eller Istandsæt-

7 Juli. câbles sous-marins doivent observer les règles sur les signaux qui sont ou seront adoptées, d'un commun accord, par les Hautes Parties contractantes, en vue de prévenir les abordages.

Quand un bâtiment occupé à la réparation d'un câble porte lesdits signaux, les autres bâtiments qui aperçoivent ou sont en mesure d'apercevoir ces signaux doivent ou se retirer ou se tenir éloignés d'un mille nautique au moins de ce bâtiment, pour ne pas le gêner dans ses opérations.

Les engins ou filets des pêcheurs devront être tenus à la même distance.

Toutefois, les bateaux de pêche qui aperçoivent ou sont en mesure d'apercevoir un navire télégraphique portant lesdits signaux auront, pour se conformer à l'avertissement ainsi donné, un délai de vingt-quatre heures au plus, pendant lequel aucun obstacle ne devra être apporté à leurs manœuvres.

Les opérations du navire télégraphique devront être achevées dans le plus bref délai possible.

Art. 6.

Les bâtiments qui voient ou sont en mesure de voir les bouées destinées à indiquer la position des câbles, en cas de pose, de dérangement ou de rupture, doivent se tenir éloignés de ces bouées à un quart de mille nautique au moins.

telse af undersøiske Kabler, skulle iagttage de Regler for Signaler, som de høie kontraherende Parter — i den Hensigt at undgaa Paaseiling — efter fælles Overenskomst have antaget eller ville antage.

Naar et Fartøi, der er beskjæftiget med Istandsættelse af en Kabel, viser nævnte Signaler, skulle de fremmede Fartøier, som opdage eller ere istand til at opdage disse Signaler, enten trække sig tilbage eller holde sig fjernede mindst en norsk Kvartmil ($^1/_{60}$ af en Breddegrad) fra dette Fartøi, for ikke at hindre det i dets Foretagender.

Fiskeres Redskaber eller Garn skulle holdes i samme Afstand.

Fiskerbaade, som opdage eller ere istand til at opdage et Telegrafskib, der viser nævnte Signaler, have dog for at rette sig efter den saaledes givne Underretning en Frist af høist 24 Timer, i hvilken ingen Hindring maa lægges i Veien for deres Manøvrer.

Telegrafskibets Arbeider bør tilendebringes i den korteste mulige Tid.

Art. 6.

Fartøier, der se eller ere istand til at se de Ankerbøier, som ere bestemte til at angive Kablernes Beliggenhed — i Tilfælde af Nedlægning, Uorden eller Brud — skulle holde sig fjernede mindst en Fjerdedel af en Kvartmil fra disse Bøier.

Les engins ou filets des pêcheurs devront être tenus à la même distance.

Art. 7.

Les propriétaires des navires ou bâtiments qui peuvent prouver qu'ils ont sacrifié une ancre, un filet ou un autre engin de pêche, pour ne pas endommager un câble sous-marin, doivent être indemnisés par le propriétaire du câble.

Pour avoir droit à une telle indemnité, il faut, autant que possible, qu'aussitôt après l'accident, on ait dressé, pour le constater, un procès-verbal appuyé des témoignages des gens de l'équipage, et que le capitaine du navire fasse, dans les vingt-quatre heures de son arrivée au premier port de retour ou de relâche, sa déclaration aux autorités compétentes. Celles-ci en donnent avis aux autorités consulaires de la nation du propriétaire du câble.

Art. 8.

Les tribunaux compétents pour connaître des infractions à la présente Convention sont ceux du pays auquel appartient le bâtiment à bord duquel l'infraction a été commise.

Il est, d'ailleurs, entendu que, dans les cas où la disposition insérée dans le précédent alinéa ne pourrait pas recevoir d'exécution, la répression des infractions à la présente Convention aurait lieu, dans chacun des Etats contractants à l'égard de ses na-

Fiskeres Redskaber og Garn skulle holdes i samme Afstand. 7 Juli.

Art. 7.

Eiere af Skibe eller Fartøier, der kunne bevise, at de have ofret et Anker, et Garn eller et andet Fiskeredskab for ikke at beskadige en undersøisk Kabel, skulle holdes skadesløse af Kabelens Eier.

For at være berettiget til saadan Erstatning, maa man, saavidt muligt, strax efter Begivenheden, for at konstatere samme, have affattet en skriftlig Forklaring, støttet til Vidnesbyrd af Skibets Besætning, og maa Skibets Fører i Løbet af 24 Timer efter sin Ankomst til første Anløbs- eller Returhavn afgive sin Anmeldelse for kompetente Autoriteter. Disse underrette herom Konsular-Autoriteterne for den Nation, hvortil Kabelens Eier hører.

Art. 8.

Kompetente til at paakjende Krænkelser af nærværende Konvention ere Domstolene i det Land, hvor det Skib hører hjemme, ombord paa hvilket Krænkelsen er begaaet.

Det er iøvrigt forudsat, at i saadanne Tilfælde, hvor den i forrige Passus indtagne Bestemmelse ikke lader sig gjennemføre, skal Paatale for Krænkelse af nærværende Konvention finde Sted i hver af de kontraherende Stater ligeoverfor dens egne Borgere, i Overensstemmelse med de

7 Juli. tionaux, conformément aux règles générales de compétence pénale résultant des lois particulières de ces États ou des traités internationaux.

Art. 9.

La poursuite des infractions prévues aux articles 2, 5 et 6 de la présente Convention aura lieu par l'État ou en son nom.

Art. 10.

Les infractions à la présente Convention pourront être constatées par tous les moyens de preuve admis dans la législation du pays où siège le tribunal saisi.

Lorsque les officiers commandant les bâtiments de guerre ou les bâtiments spécialement commissionnés à cet effet de l'une des Hautes Parties contractantes auront lieu de croire qu'une infraction aux mesures prévues par la présente Convention a été commise par un bâtiment autre qu'un bâtiment de guerre, ils pourront exiger du capitaine ou du patron l'exhibition des pièces officielles justifiant de la nationalité dudit bâtiment. Mention sommaire de cette exhibition sera faite immédiatement sur les pièces produites.

En outre, des procès-verbaux pourront être dressés par lesdits officiers, quelle que soit la nationalité du bâtiment inculpé.

Ces procès-verbaux seront dressés suivant les formes et dans la langue en usage dans le pays auquel appartient l'of-

almindelige Regler for den strafferetlige Myndighed, som indeholdes i vedkommende Staters specielle Love eller i de internationale Traktater.

Art. 9.

Forfølgelser for Overtrædelser af Artiklerne 2, 5 og 6 i nærværende Konvention finder Sted ved Staten eller i dens Navn.

Art. 10.

Krænkelser af nærværende Konvention kunne konstateres ved alle Bevismidler, som tilstedes af det Lands Lovgivning, hvor vedkommende Domstol har sit Sæde.

Naar Officerer, der kommandere Krigsskibe eller Fartøier, som hertil specielt ere bemyndigede af en af de høie kontraherende Parter, have Grund til at tro, at en Overtrædelse af Bestemmelserne i nærværende Konvention er begaaet af et andet Fartøi end et Krigsskib, kunne de af Kapteinen eller Skipperen fordre sig forevist de officielle Dokumenter, der godtgjøre nævnte Fartøis Nationalitet. En kort Paategning om denne Forevisning skal strax gives de forevifte Dokumenter.

Desuden kunne skriftlige Forklaringer opsættes af bemeldte Officerer, uanseet hvilken Nationalitet det mistænkte Skib tilhører.

Disse skriftlige Forklaringer opsættes i det Lands Former og Sprog, hvortil den Officer hører, som opsætter dem; de kunne tjene

ficier qui les dresse; ils pourront servir de moyen de preuve dans le pays où ils seront invoqués et suivant la législation de ce pays. Les inculpés et les témoins auront le droit d'y ajouter ou d'y faire ajouter, dans leur propre langue, toutes explications qu'ils croiront utiles; ces déclarations devront être dûment signées.

Art. 11.

La procédure et le jugement des infractions aux dispositions de la présente Convention ont toujours lieu aussi sommairement que les lois et règlements en vigueur le permettent.

Art. 12.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent à prendre ou à proposer à leurs législatures respectives les mesures nécessaires pour assurer l'exécution de la présente Convention, et notamment pour faire punir soit de l'emprisonnement, soit de l'amende, soit de ces deux peines, ceux qui contreviendraient aux dispositions des articles 2, 5 et 6.

Art. 13.

Les Hautes Parties contractantes se communiqueront les lois qui auraient déjà été rendues ou qui viendraient à l'être dans leurs États, relativement à l'objet de la présente Convention.

Art. 14.

Les États qui n'ont point pris part à la présente Con-

som Bevismiddel i det Land, hvor de benyttes, og i Overensstemmelse med dette Lands Lovgivning. De Mistænkte og Vidnerne have Ret til i sit eget Sprog at tilføie eller lade tilføie alle de Forklaringer, som de anse nyttige; disse Erklæringer skulle tilbørligen underskrives. 7 Juli.

Art. 11.

Procedure og Domsaffigelse i Sager angaaende Overtrædelse af nærværende Konventions Bestemmelser sker altid saa summarisk, som gjældende Love og Bestemmelser tillade.

Art. 12.

De høie kontraherende Parter forpligte sig til at tage eller foreslaa sine respektive lovgivende Forsamlinger at foreslaa de nødvendige Forholdsregler til Sikrelse af nærværende Konventions Gjennemførelse og specielt til Afstraffelse enten med Fængsel eller med Bøder eller med begge disse Straffe af dem, som overtræde Bestemmelserne i Artiklerne 2, 5 og 6.

Art. 13.

De høie kontraherende Parter skulle meddele hverandre de Love, der enten allerede ere givne eller komme til at gives i deres Stater angaaende Gjenstandene for nærværende Konvention.

Art. 14.

De Stater, som ikke deltage i nærværende Konvention, kunne efter

7 Juli. vention sont admis à y adhérer, sur leur demande. Cette adhésion sera notifiée par la voie diplomatique au Gouvernement de la République française, et par celui-ci aux autres Gouvernements signataires.

Art. 15.

Il est bien entendu que les stipulations de la présente Convention ne portent aucune atteinte à la liberté d'action des belligérants.

Art. 16.

La présente Convention sera mise à exécution à partir du jour dont les Hautes Parties contractantes conviendront.

Elle restera en vigueur pendant cinq années à dater de ce jour, et, dans le cas où aucune des Hautes Parties contractantes n'aurait notifié, douze mois avant l'expiration de ladite période de cinq années, son intention d'en faire cesser les effets, elle continuera à rester en vigueur une année, et ainsi de suite d'année en année.

Dans le cas où l'une des Puissances signataires dénoncerait la Convention, cette dénonciation n'aurait d'effet qu'à son égard.

Art. 17.

La présente Convention sera ratifiée; les ratifications en seront échangées à Paris, le plus tôt possible, et, au plus tard, dans le délai d'un an.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs l'ont signée et y ont apposé leurs cachets.

fra dem fremkommen Anmodning tiltræde den. Denne Tiltrædelse skal ad diplomatisk Vei meddeles den franske Regjering og af denne de øvrige Regjeringer, som have undertegnet Konventionen.

Art. 15.

Det er udtrykkelig aftalt, at nærværende Konventions Bestemmelser ikke medføre nogen Indskrænkning i de Krigførendes Handlingsfrihed.

Art. 16.

Nærværende Konvention træder i Kraft fra den Dag, hvorom de høie kontraherende Parter komme overens.

Den forbliver i Kraft i 5 Aar fra denne Dag af, og i Tilfælde af, at ingen af de høie kontraherende Parter 12 Maaneder før nævnte Femaars-Periodes Udløb har tilkjendegivet det som sin Hensigt at lade den træde ud af Kraft, skal den vedblive at være i Kraft et Aar og paa samme Maade derefter Aar for Aar.

For det Tilfælde, at en af de Magter, som have undertegnet Konventionen, skulde opsige samme, skal denne Opsigelse alene have Virkning for dens eget Vedkommende.

Art. 17.

Nærværende Konvention skal ratificeres; Ratifikationerne skulle udvexles i Paris snarest muligt og seneſt inden et Aar, at regne fra Underskrivningen.

Til Bekræftelse herpaa have de respektive Befuldmægtigede undertegnet Konventionen og forsynet den med sine Segl.

Fait en vingt six exemplaires, à Paris, le 14 mars 1884.
(Underskrifter.)

Article Additionnel.

Les stipulations de la Convention conclue, à la date de ce jour, pour la protection des câbles sous-marins seront applicables, conformément à l'article 1er, aux colonies et possessions de Sa Majesté Britannique, à l'exception de celles ci-après dénommées, savoir:

Le Canada;
Terre-Neuve;
Le Cap;
Natal;
La Nouvelle-Galles du Sud;
Victoria;
Queensland;
La Tasmanie;
L'Australie du Sud;
L'Australie occidentale;
La Nouvelle-Zélande.

Toutefois, les stipulations de ladite Convention seront applicables à l'une des colonies ou possessions ci-dessus indiquées, si, en leur nom, une notification à cet effet a été adressée par le Représentant de Sa Majesté Britannique à Paris, au Ministre des Affaires étrangères de France.

Chacune des colonies ou possessions ci-dessus dénommées qui aurait adhéré à ladite Convention conserve la faculté de se retirer de la même manière que les Puissances contractantes. Dans le cas où l'une des colonies ou possessions dont il s'agit désirerait se retirer de la Convention, une notification

Udfærdiget i Paris i 26 Exemplarer den 14 Marts 1884. 7 Juli.
(Underskrifter.)

Tillægs-Artikel.

Bestemmelserne i nærværende Konvention skulle, overensstemmende med Art. 1, være anvendelige paa Hendes Britiske Majestæts Kolonier og Besiddelser med Undtagelse af de nedenfor nævnte:

Canada,
Ny-Fundland,
Kap,
Natal,
Ny Syd-Wales,
Victoria,
Queensland,
Tasmanien,
Syd-Australien,
Vest-Australien,
Ny-Zealand.

Dog skulle Bestemmelserne i nærværende Konvention være anvendelige ogsaa paa en af de ovenfor angivne Kolonier eller Besiddelser, naar i deres Navn en Notifikation herom gjennem Hendes Britiske Majestæts Gesandt i Paris tilstilles den franske Udenrigsminister inden Forløbet af et Aar, at regne fra Ratifikationernes Udvexling.

Enhver af de ovenfor nævnte Kolonier eller Besiddelser, der maatte have sluttet sig til nærværende Konvention, beholder Adgangen til at trække sig tilbage paa samme Maade som de kontraherende Magter. I Tilfælde af, at en af de Kolonier eller Besiddelser, hvorom her handles, maatte ønske at trække sig tilbage

7 Juli. à cet effet serait adressée par le Représentant de Sa Majesté Britannique à Paris, au Ministre des Affaires étrangères de France.

Fait en vingt six exemplaires, à Paris, le 14 mars 1884.

(Underskrifter.)

fra Konventionen, skal en Notifikation herom gjennem Hendes Britiske Majestæts Gesandt i Paris tilstilles den franske Udenrigsminister.

Udfærdiget i Paris i 26 Exemplarer den 14 Marts 1884.

(Underskrifter.)

Déclaration.

Les Soussignés, Plénipotentiaires des Gouvernements signataires de la Convention du 14 mars 1884, pour la protection des Câbles sous-marins, ayant reconnu la convenance de préciser le sens des termes des Articles 2 et 4 de la dite Convention, ont arrêté d'un commun accord, la Déclaration suivante:

Certains doutes s'étant élevés sur le sens du mot volontairement inséré dans l'article 2 de la Convention du 14 mars 1884, il est entendu que la disposition de responsabilité pénale mentionnée dans le dit Article, ne s'applique pas aux cas de ruptures ou de détériorations occasionnées accidentellement ou nécessairement en réparant un câble, alors que tous les précautions ont été prises pour éviter ces ruptures ou détériorations.

Il est également entendu que l'article 4 de la Convention n'a eu d'autre but et ne doit avoir d'autre effet que de charger les tribunaux compé-

(Oversættelse.)

Deklaration.

Undertegnede Befuldmægtigede for de Magter, der have undertegnet Konventionen af 14 Marts 1884 angaaende Beskyttelse af undersøiske Kabler, ere i Erkjendelse af Nytten af at præcisere Meningen af Udtrykkene i Artiklerne 2 og 4 i nævnte Konvention komne overens om følgende Deklaration:

Da der er opstaaet visse Tvivl angaaende Forstaaelsen af Ordet „forsætlig" i Artikel 2 i Konventionen af 14 Marts 1884, er det aftalt, at den i nævnte Artikel indeholdte Bestemmelse om Straffeansvar ikke har Anvendelse paa de Tilfælde af Brud eller Beskadigelser, der tilfældigvis eller nødvendigvis bevirkes ved Reparation af en Kabel, forsaavidt alle Forholdsregler ere trufne for at undgaa disse Brud eller Beskadigelser.

Det er ligeledes aftalt, at Konventionens Art. 4 ikke har havt andet Formaal og ikke skal have anden Virkning end at paalægge hvert Lands kompetente

tents de chaque Pays de résoudre, conformément à leurs lois et suivant les circonstances, la question de la responsabilité civile du propriétaire d'un câble, qui, par la pose ou la réparation de ce câble, cause la rupture ou la détérioration d'un autre câble, de même que les conséquences de cette responsabilité, s'il est reconnu qu'elle existe.

Fait à Paris, le 1er décembre 1886 et le 23 mars 1887 pour l'Allemagne.

(Underskrifter.)

Domstole at afgjøre, overensstemmende med sine Love og efter Tilfældenes Beskaffenhed, Spørgsmaalet om det civilretlige Ansvar for den Kabeleier, som ved Nedlægning eller Reparation af sin Kabel forandediger Brud paa eller Beskadigelse af en anden Kabel, ligesaavel som Følgerne af dette Ansvar, naar det befindes at være tilstede. 7 Juli.

Udfærdiget i Paris den 1ste December 1886 og for Tydskelands Vedkommende den 23de Marts 1887.

(Underskrifter.)

Protocole de clôture.

Les Soussignés, Plénipotentiaires des Gouvernements signataires de la Convention du 14 mars 1884 pour la protection des câbles sous-marins, réunis à Paris à l'effet d'arrêter, conformément à l'article 16 de cet acte international, la date de la mise à exécution de la dite Convention, sont convenus de ce qui suit:

I. La Convention internationale du 14 mars 1884 pour la protection des câbles sous-marins entrera en vigueur le 1er mai 1888, sous la condition toutefois, qu'à cette date ceux des Gouvernements contractants qui n'ont pas encore adopté les mesures prévues par l'article 12 du dit acte

(Oversættelse.)

Slutningsprotokol.

Undertegnede Befuldmægtigede for de Magter, der have undertegnet Konventionen af 14de Marts 1884 angaaende Beskyttelse af undersøiske Kabler, ere, efterat være komne sammen i Paris for, overensstemmende med Art. 16 i denne internationale Akt, at bestemme Dagen for Konventionens Ikrafttræden, komne overens om følgende:

I. Den internationale Konvention af 14de Marts 1884 angaaende Beskyttelse af undersøiske Kabler skal træde i Kraft den 1ste Mai 1888, dog paa Betingelse af, at de af de kontraherende Magter, som endnu ikke have vedtaget de i Konventionens Art. 12 foreskrevne Forholdsregler, inden nævnte Dag have opfyldt

7 Juli. international se seront conformés à cette stipulation.

II. Les dispositions que les dits États auront prises en exécution de l'article 12 précité seront notifiées aux autres Puissances contractantes par l'intermédiaire du Gouvernement français, chargé d'en examiner la teneur.

III. Le Gouvernement de la République Française reste également chargé d'examiner les mêmes dispositions législatives ou règlementaires que devront adopter, dans leurs pays respectifs, pour se conformer à l'article 12, les États qui n'ont pris part à la Convention et qui voudraient profiter de la faculté d'accession prévue dans l'article 14.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires Soussignés ont arrêté le présent Protocole de clôture qui sera considéré comme faisant partie intégrante de la Convention internationale du 14 mars 1884.

Fait à Paris, le 7 Juillet 1887.

(Underskrifter.)

denne Bestemmelse.

II. De Forholdsregler, som de nævnte Stater maatte vedtage til Gjennemførelse af nævnte Art. 12, skulle meddeles de øvrige kontraherende Magter gjennem den franske Regjering, der er bemyndiget til at undersøge deres Gyldighed.

III. Den franske Republiks Regjering er ligeledes bemyndiget til at undersøge de legislative eller forordningsmæssige Forholdsregler, som i Overensstemmelse med Art. 12 maatte blive vedtagne for deres respektive Landes Vedkommende, af de Stater, som ikke have taget Del i Konventionen, men som ønske at benytte sig af Adgangen til at tiltræde den, overensstemmende med Art. 14.

Til Bekræftelse heraf have Undertegnede Befuldmægtigede opsat nærværende Slutningsprotokol, der er at betragte som en integrerende Del af den internationale Konvention af 14 Marts 1884.

Udfærdiget i Paris den 7de Juli 1887.

(Underskrifter.)

---

12 Juli. **Høieste Resolution**, hvorved der i Henhold til Lov om offentlige Skoler for den høiere Almendannelse af 17de Juni 1869 § 22 tilstaaes Bestyrerne af Gundersens Latin- og Realskole i Kristiania, de filologiske Kandidater B. Gundersen og M. Soraas Ret til paa de i Kongelig Resolution af 21de September 1874 fastsatte almindelige Vilkaar, fra 1888 at regne, at afholde Middelskolens Afgangsexamen ved nævnte Skole med samme Virkning som de offentlige Middelskoler og under saadan Kontrol, som Kirke- og Undervisnings-Departementet bestemmer, mod at Sko-

len selv udreder de fornødne Udgifter i Anledning af Censorer, som af nævnte Departement maatte tilkaldes til bemeldte Afgangsexamen. 12 Juli.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa de af senere afdøde Foged i Nordmøre Fogderi Elster skjænkede Legater til Bedste for samtlige (14) Herreder inden Fogderiet, nemlig: 1. Kvernæs Herred, 2. Fredø Do., 3. Thingvolds Do., 4. Øre Do., 5. Strømsnæssets Do., 6. Oxendalens Do., 7. Sundalens Do., 8. Stangviks Do., 9. Halse Do., 10. Surendalens Do., 11. Rindalens Do., 12. Edø Do., 13. Tusterens Do. og 14. Aure Do., samt paa de af Overretssagfører O. Furu som executor testamenti efter Foged Elster i vedliggende Skrivelser af 30te Marts 1885 til de respektive Herredsstyrelser fastsatte nærmere Bestemmelser for disse Legater. 12 Juli.

Høieste Resolution, hvorved § 2, første Passus, i de ved Høieste Resolution af 28de Juni 1878 approberede nye Bestemmelser for „Peter Olivarius Eggens Legat" til Throndhjems Kathedralskole forandres saaledes, at der istedetfor Ordene „fortsætter sine Studier ved Universitetet" sættes „ved Universitetet forbereder sig til theologisk Embedsexamen". 12 Juli.

Høieste Resolution, hvorved er bestemt, at den i Nordre Odalens Herred og Thinglag, Vinger og Odalens Fogderi, Hedemarkens Amt, liggende Eiendom Galterud, Matr.-No. 130, L.-No. 77 b. 4, med dens Skyld 16 Øre som værdiløs udsletes af Landets Matrikul. 12 Juli.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Nordre Throndhjems Amt, hvori paa Foranledning udtales, at en Skoveier, der for visse Aar har bortforpagtet en Skov til Udhugst, bør ilignes Indtægtsskat af den Del af Vederlaget herfor, som overstiger den Sum, hvormed Skovens Værdi af Ligningskommissionen antages at ville blive forringet ved Udhugsten, saaledes at denne Indtægt ligeligen fordeles paa de enkelte Forpagtningsaar. 12 Juli.

Kongelig Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa de i Bergens Haandværksforenings extraordinære Generalforsamlinger den 11te Juni 1885 og 10de Januar 1887 vedtagne Love for Understøttelseskassen for trængende Haandværkere og deres Efterladte i Bergen. 13 Juli.

Kongelig Resolution, hvorved der i Henhold til Lov, indeholdende Forandringer i og Tillæg til Lov om Fattigvæsenet af 14de Juni 1884 § 1 meddeles Stadfæstelse paa det af Eierne 13 Juli.

13 Juli. af Semsfidens Brug paa Eker, Buskeruds Amt, under 13de Mai 1887 vedtagne Udkast til Plan for et Sikkerhedsfond ved det nævnte Brug.[1])

[1]) Se Depts.tid. No. 2 for 1888.

13 Juli. **Kongelig Resolution**, hvorved bl. a. er bestemt, at Distriktslægen i Trondenæs Distrikt i Tromsø Amt skal være forpligtet til efter nærmere Ordre fra Amtmanden at indfinde sig ved Thinge, ved større Kirkehelge paa Kirkestederne samt ved Fiskevær inden sit Embedsdistrikt, mod paa Reiser i disse Anledninger at erholde Skyds- og Diætgodtgjørelse som paa Embedsreiser i Almindelighed.

13 Juli. **Kongelig Resolution**, hvorved befales tagne tilfølge efterstaaende af Storthinget under 24de Juni 1887 fattede Beslutninger[1]) angaaende nye Lønninger og Lønstillæg ved Fyrvæsenet:

1ste Post.

Følgende nye Lønninger bevilges:

1. For Betjeningen ved Røst Fyr (Skomvær)
   En Fyrvogter . . . . . Kr. 2 200,00 aarlig
   = Assistent . . . . . „ 1 200,00 —
   = do. . . . . „ 1 200,00 —
   samtlige med fri Bolig og Brug af det Fyret tillagte Grundstykke og med Forpligtelse til:
   a) at udrede Skatter og Byrder af Fyrets Grund, Fyrvogteren for en Halvdel og hver af Assistenterne for en Fjerdedel,
   b) af Aflønningen at gjøre saadant Indskud i en Pensionskasse for offentlige Tjenestemænd, som i sin Tid maatte blive bestemt. Fyrvogteren forpligtes derhos specielt til paa egen Bekostning at opilde Taarnværelserne.
2. For Betjeningen ved Store Torungens Fyr, mod at den tidligere Løn til en Fyrforvalter sammesteds, Kr. 2 400,00 aarlig inddrages:
   A. For en Fyrvogter, aarlig Løn Kr. 2 000,00 samt fri Bolig og Brugen af Øen, med Forpligtelse til:
      a) paa egen Bekostning at opilde Taarnværelserne,
      b) at vedligeholde Veien fra Landingsstedet til Fyret,
      c) at svare Skatter og Afgifter af Øerne Store og Lille Torungen,
      d) af Lønnen at gjøre saadant Indskud i en Pensionskasse for offentlige Tjenestemænd, som i sin Tid maatte blive bestemt.
   B. For den faste Assistent et Tillæg til hans Aflønning af

[1]) Se Sth. Prp. No. 8 og Indst. S No. 139 for 1887.

Kr. 200,00 aarlig mod Forpligtelse til uden særskilt Godt- 13 Juli.
gjørelse at udføre Malerarbeide m. V. ved Fyret.

C. For en Reserveassistent aarlig Løn Kr. 500,00 med Forpligtelse til:
a) at gjøre stadig Tjeneste ved Fyret i November, December, Januar og Februar,
b) at deltage i Oliens Veining, Transport fra Landingsstedet til Fyret efter Fyrvogterens Tilsigelse,
c) mod særskilt Godtgjørelse at udføre yderligere Tjeneste ved Fyret efter Forsvarsdepartementets nærmere Bestemmelse.

2den Post.

Som Tillæg til de nu regulerede Lønninger bevilges for Fyrvogterne ved:

a)	Oxhammeren	aarlig Kr.	200,00
b)	Staværnsodden	— „	200,00
c)	Tungenæs	— „	100,00
d)	Fjeldø	— „	100.00
e)	Ryvarden	— „	300.00
f)	Pirholmen	— „	200,00
g)	Kinsund	— „	250,00
h)	Alnæs	— „	250,00
i)	Ørsvaag	— „	200,00
k)	Lerø	— „	230,00
l)	Agdanæs	— „	80.00
m)	Høivarde	— „	50,00
n)	Hatholmen	— „	50,00
o)	Skudesnæs	— „	110,00
p)	Sørhaugø	— „	50,00
q)	Henningsvær	— „	20,00
r)	Glopen	— „	20,00
s)	Fulehuk	— „	100,00
t)	Aasvær	— „	100,00
		Tilsammen aarlig Kr.	2 610.00

mod at de tilpligtes at gjøre saadant Indskud i en Pensionskasse for offentlige Tjenestemænd, som senere maatte blive bestemt.

3die Post.

For Fyrvogterne ved Strømtangen, Kragerø ydre og Kjeungskjær Fyre bevilges mod at de for dem nu regulerede Lønninger, henholdsvis Kr. 1 400,00, Kr. 1 400,00 og Kr. 1 600,00, indbrages:

a.	Fyrvogteren ved Strømtangen Fyr aarlig	Kr.	1 200,00
b.	Fyrvogteren ved Kragerø ydre Fyr aarlig	„	1 250,00
c.	Fyrvogteren ved Kjeungskjær aarlig	„	1 500,00

13 Juli. 4de Post.

For Fyrvogteren ved Ullahammer Fyr bevilges et Tillæg til hans Aflønning af Kr. 50,00 aarlig.

13 Juli. **Kongelig Resolution**, hvorved den af Storthinget under 28de Juni 1887 fattede Beslutning angaaende Opførelse paa Statsbudgettet for Terminen 1887—1888 af Indtægter og Udgifter ved Rigshospitalet[1]) befales tagen tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 1 Hovedp. V Kap. 7 Tit. 3 og Dok. No. 71 samt Indst. S No. 142 for 1887. — Under Lønninger af Rigshospitalets Kasse er bl. a. indbefattet 400 Kr. som Lønstillæg til Præsten (hvis Gage er 600 Kr.), saalænge han udfører de Medhjælperen tillagte Forretninger.

13 Juli. **Kongelig Resolution**, hvorved bl. a. er bestemt:

1. At der tillades oprettet et Apothek i Nærheden af Augedals Bro i Grans Herred i Kristians Amt, hvorved det skal gjøres til Betingelse, at Apotheket under Bevillingens Fortabelse skal være bragt i fuldstændig Stand inden et Aar efter dens Udfærdigelse, og at den vordende Apotheker ansættes paa de ved Kongelig Resolution af 10de December 1850 og Love om Apothekerbevillinger af 25de Februar 1860 og 6te Juni 1877 bestemte Vilkaar samt endvidere med Forpligtelse til at erlægge en aarlig Afgift til et praktisk-farmaceutisk Institut i Kristiania, hvilken Afgift, der bliver at beregne fra Apothekets Oprettelse og at erlægge kvartalsvis, indtil videre fastsættes til 100 Kroner,
2. At det overdrages Justitsdepartementet at approbere Apothekets Plads.

13 Juli. **Kongelig Resolution**, hvorved befales tagen tilfølge efterstaaende af Storthinget under 28de Juni 1887 fattede Beslutning[1]):

1. Regjeringen bemyndiges til for Statskassens Regning i Budgetterminerne 1887—1888, 1888—1889 og 1889—1890 at indkjøbe Aktier i de i Drift værende Statsjernbaner — Jæderbanen og Vossebanen undtagen — samt uprioriterede Aktier i Norsk Hovedjernbane.
2. Storthinget samtykker i, at de hertil fornødne Midler forskydes af Jernbanernes Reservefond, forsaavidt saadant Forskud ikke udredes af Statskassens Beholdning.

[1]) Se Sth. Prp. No. 43 og Indst. S No. 146 for 1887. — Jfr. Res. 1 Septbr. 1887.

13 Juli. **Kongelig Resolution**, hvorved bl. a. er bestemt, at det paalægges Forsvarsdepartementet:

1. ved sine fremtidige Forelæggelser vedkommende den ved Værnepligtsloven af 16de Juni 1885 paabudne Omorganisa-

tion af Hæren, samt ved sine dermed i Forbindelse staaende Budgetforslag at lægge til Grund den ved Kongelig Proposition af 26de Marts 1887 fremlagte og af Storthinget under 5te Juli s. A. tiltraadte Organisationsplan med tilhørende Omkostningsoverslag [1]), 13 Juli.

2. til senere Forelæggelse for Storthinget at udarbeide og fremlægge en Oversigt over, hvorledes og inden hvilken Tid den vedtagne Organisationsplan vil blive at foreslaa gjennemført.

Plan for den norske Hærs Organisation.

I. Generalstaben.

§ 1. Generalstaben skal bestaa af:

1	Generalsperson, Chef, stadig tjenstgjørende.	ved Armekommandoen.
2	Oberstløitnanter, hvoraf 1 i Stockholm, stadig tjenstgjørende,	
1	Kaptein, stadig tjenstgjørende,	
2	Adjointer, do. do.	
2	Aspiranter, nationale Premierløitnanter, indbeordrede,	
1	Sekretær, stadig tjenstgjørende,	
2	Stabssergenter, do. do.	
2	faste Ordonnantser, do. do.	
1	Oberstløitnant, stadig tjenstgjørende,	ved Generalkvartermeister-Afdelingen.
1	Major, do. do.	
2	Kapteiner, do. do.	
4	Adjointer, do. do.	
4	Aspiranter, nationale Premierløitnanter, indbeordrede,	
1	Stabssergent, stadig tjenstgjørende,	
1	Oberstløitnant, stadig tjenstgjørende,	ved den topografiske Afdeling.
2	Kapteiner, do. do.	
2	Adjointer, do. do.	
2	Aspiranter, nationale Premierløitnanter, indbeordrede,	
5	Stabssergenter, stadig tjenstgjørende.	

Det øvrige Personale antages efter Behovet.

II. Ingeniørvaabnet.

§ 2. Ingeniørvaabnet skal bestaa af 1 Ingeniørkorps — med Standkvarter i Kristiania — hvoraf opsættes 1 Linie-, 1 Landværns- og 1 Landstorms-Bataljon. Hver Bataljon opsætter 2 Sapporkompagnier, 1 Pontonnerkompagni, 1 Telegrafkompagni og 1 Ingeniørparkkompagni med tilhørende Brotræn.

[1]) Se Sth. Prp. No. 33 og Indst. S X for 1887.

13 Juli. Ved Ingeniørvaabnet udnævnes en Generalinspektør, der tillige er Vaabnets Chef, med Stab, ved hvilken ansættes det til Bestridelse af Tjenesten som Distriktsingeniører og Detachementschefer i Fæstningerne fornødne Antal Officerer.

Direkte under Generalinspektøren er henlagt Ingeniørvaabnets Undervisningsanstalter samt Fortifikations- og Bygningskommissionen.

§ 3. Ved Ingeniørstaben skal tjenstgjøre:

1 Kaptein, stadig tjenstgjørende,
1 Premierløitnant, Adjutant, do. do.
1 Sergent, Skriver, do. do.
1 Korporal, Profos og fast Ordonnants, do. do., samt
1 Kaptein, national, indbeordret,
1 Premierløitnant, do. do.
1 Sergent, do. do.
} ved Fortifikations- og Bygningsafdelingen.

Detacherede fra Staben:

1 Distriktsingeniør for Akershus med Gardermoen, stadig tjenstgjørende,
1 Distriktsingeniør for Oskarsborg og 1ste Brigades Distrikt, do. do.,
1 Distriktsingeniør for Karl-Johansværn samt 2den og 3die Brigades Distrikt undtagen Maldesletten, do. do.
1 Distriktsingeniør for Bergenhus og 4de Brigades Distrikt samt Maldesletten, do. do.
1 Distriktsingeniør for Throndhjem og 5te Brigades Distrikt, do. do., samt
7 Voldmestere, do. do., ved Akershus, Oskarsborg, Fredriksten, Fredriksstad, Kristianssand, Bergen og Throndhjem.

Af Distriktsingeniørerne er 2 Majorer, de øvrige 3 Kapteiner.

§ 4. Ved Ingeniørvaabnets Undervisningsanstalter skal tjenstgjøre:

1 Kaptein, Bestyrer af Undervisningsanstalterne, stadig tjenstgjørende,
4 Haandværkssvende, do. do., samt

a. ved Underofficersskolen:
1 Premierløitnant, national, indbeordret
1 Kommandersergent, do. do.
2 Sergenter, do. do.
1 Sergent, do. do. for Uddannelsen af værnepligtige Underofficerer.

Som Elever forudsættes indbeordrede:
15 til Uddannelse som fastlønnede Underofficerer,
7 = do. „ værnepligtige do. (i 100 Dage).

Derhos forudsættes indbeordret det fornødne Antal Hestepassere.

b. ved Musikskolen:
1 Instruktør, fælles for Ingeniørvaabnet, Artilleriet og Kavaleriet.

13 Juli.

Som Elever forudsættes indbeordrede:
1 Sergenthornblæser,
3 Hornblæsere.

c. ved Instruktionskurset til Uddannelse af værnepligtige Korporaler (i 8 Uger).
Der forudsættes indbeordret:
1 Premierløitnant, national,
2 Sergenter, do.
30 Elever.

§ 5. Ingeniørvaabnets Fortifikations- og Bygningskommission skal bestaa af:
Chefen for Ingeniørkorpset,
Distriktsingenioren for Akershus,
Læreren i Ingeniørfag ved Høiskolen, samt
Bestyreren af Ingeniørvaabnets Undervisningsvæsen.
Et af Medlemmerne forretter som Sekretær.

§ 6. Ingeniørvaabnets Liniebataljon skal bestaa af:

a. ved Staben:
1 Oberst, Chef, tillige Chef for Ingeniørkorpset, national,
1 Kaptein, Kvartermester, do.
1 Premierløitnant, Adjutant, do.
1 Sekondløitnant, Ordonnantsofficer, værnepligtig,
1 Kommandersergent, Underkvartermester, national,
1 Sergent, Hornblæser, do.
2 Haandværkersergenter, do., tjenstgjøre tillige ved Landeværnsbataljonen,
1 Korporal, Skriver, værnepligtig,
4 Hestepassere, værnepligtige, } kan udtages af de til Trænet
3 Troskuske, do. } tjenstdygtige,

b. ved hvert Sapporkompagni:
1 Kaptein, Kompagnichef, national,
1 Premierløitnant, do.
2 Sekondløitnanter, værnepligtige,
1 Sanitetsofficer, afgiven fra Sanitetsvæsenet,
1 Kommandersergent, national,
1 Furersergent, do.
4 Sergenter, do.
1 Sanitetskorporal, afgiven fra Sanitetsvæsenet,
1 Hornblæser, national.
Den Kompagniet tildelte Styrke af Udskrevne, hvoraf er forudsat at skulle kunne opsættes:
2 Sergenter, værnepligtigtige,
12 Korporaler, do.
2 Hornblæsere, do.
154 Menige, værnepligtige, hvoraf 4 Hjælpesygebærere, samt

13 Juli. 1 Skrædder, værnepligtig,
1 Skomager, do. } kan udtages af de til Trænet
8 Troskuske. do. } tjenstdygtige.
5 Hestepassere, do.

c. ved Pontonnerkompagniet:
1 Kaptein, Kompagnichef, national,
1 Premierløitnant, do.
2 Sekondløitnanter, værnepligtige,
1 Sanitetsofficer, afgiven fra Sanitetsvæsenet,
1 Kommandersergent, national.
1 Furersergent, do.
4 Sergenter, do.
1 Sanitetskorporal, afgiven fra Sanitetsvæsenet,
1 Hornblæser, national,
Den Kompagniet tildelte Styrke af Udskrevne, hvoraf er forudsat at skulle kunne opsættes:
2 Sergenter, værnepligtige,
12 Korporaler, do.
2 Hornblæsere, do.
154 Menige, do., hvoraf 4 Hjælpesygebærere, samt
1 Skrædder, værnepligtig,
1 Skomager, do. } kan udtages af de til Trænet
1 Troskusk, do. } tjenstdygtige.
5 Hestepassere, do.,

d. ved Telegrafkompagniet:
1 Kaptein, Kompagnichef, national,
2 Premierløitnanter, do.
2 Sekondløitnanter, værnepligtige,
1 Sanitetsofficer, afgiven fra Sanitetsvæsenet,
1 Kommandersergent, national,
1 Furersergent, do.
4 Sergenter, do.
1 Sanitetskorporal, afgiven fra Sanitetsvæsenet,
1 Hornblæser, national,
Den Kompagniet tildelte Styrke af udskrevne, hvoraf er forudsat at skulle kunne opsættes:
3 Sergenter, værnepligtige,
18 Korporaler, do.
2 Hornblæsere, do.
8 Telegrafister, do.
96 Menige, do. samt
1 Instrumentmager, værnepligtig,
1 Hjulmager, do. } kan udtages
1 Sadelmager, do. } af de til
1 Smed, do. } Trænet
1 Hovslager, do. } tjenstdygtige.
28 Troskuske og Førere af Reserveheste, værnepligtig,

6 Hestepassere, værnepligtige, } kan udtages af de til Trænet 13 Juli.
1 Skrædder, do. } tjenstdygtige.
1 Skomager, do. }

e. ved Ingeniørparkkompagniet:
1 Kaptein, Kompagnichef, national,
1 Premierløitnant, do.
1 Sekondløitnant, værnepligtig,
1 Sanitetsofficer, afgiven fra Sanitetsvæsenet,
1 Dyrlæge, afgiven fra Dyrlægekorpset,
1 Kommandersergent, national,
1 Furersergent, do.
2 Sergenter, do.
1 Hornblæser, do.
1 Sanitetskorporal, afgiven fra Sanitetsvæsenet,
Den Kompagniet tildelte Styrke af Udskrevne, hvoraf er forudsat at skulle kunne opsættes:
1 Sergent, værnepligtig,
7 Korporaler, do.
2 Hornblæsere, do.
120 Ingeniørtrænsoldater, værnepligtige, } paaregnes udtagne af de
hvoraf 5 Hestepassere, } til Trænet tjenstdygtige.
samt
2 Hovslagere, værnepligtige, }
2 Sadelmagere, do. }
2 Smede, do. } kan udtages af de til Træ-
2 Hjulmagere, do. } net tjenstdygtige.
1 Skrædder, do. }
1 Skomager, do. }

Anmærkning: Det foran opførte Antal af værnepligtige Befalings- og Spillemænd samt Mandskaber er det, som de forskjellige Afdelinger forudsættes at skulle kunne opsætte til Tjeneste. Da man imidlertid maa være forberedt paa at udfylde tilfældig Afgang m. V., og da der i Liniens 5 Aarsklasser maa haves en saa stor Styrke, at denne efter at være gaaet over til Landværnet bliver tilstrækkelig til — under Hensyn til, at dette Opbud kun omfatter 4 Aarsklasser og med den i Landværnet forudsatte videregaaende Anvendelse af værnepligtigt Befal og Spil for Øie — at dække Behovet for Landværnets Afdelinger, gaar man ud fra, at der ved Liniebataljonen udover de opstillede Tal haves en passende Reservestyrke af værnepligtige Sekondløitnanter, Sergenter, Korporaler og Hornblæsere samt af Linie- og Trænmandskaber.

§ 7. Ingeniørvaabnets Landværnsbataljon skal bestaa af:
a. ved Staben:
1 Oberstløitnant, Chef, national,

13 Juli. 1 Kaptein, Kvartermester, national,
1 Premierløitnant, Adjutant, do.
1 Sekondløitnant, Ordonnantsofficer, værnepligtig,
1 Kommandersergent, Underkvartermester, national,
1 Sergent, Hornblæser, værnepligtig,
1 Korporal, Skriver, do.
4 Hestepassere, værnepligtige, } kan udtages af de til Trænet
3 Troskuske, do. } tjenstdygtige.

b. ved hvert Sapporkompagni:
1 Kaptein, Kompanichef, national,
1 Premierløitnant, værnepligtig,
2 Sekondløitnanter, do.
1 Sanitetsofficer, afgiven fra Sanitetsvæsenet,
1 Kommandersergent, national,
1 Furersergent, do.
2 Sergenter, do.
1 Sanitetskorporal, afgiven fra Sanitetsvæsenet,
1 Hornblæser, national,
Den Kompagniet tildelte Styrke af Udskrevne, hvoraf er forudsat at skulle kunne opsættes:
4 Sergenter, værnepligtige,
12 Korporaler, do.
2 Hornblæsere, do.
154 Menige, do. hvoraf 4 Hjælpesygebærere, samt
1 Skrædder, værnepligtig, } kan udtages af de til Trænet
1 Skomager, do. } tjenstdygtige.
8 Troskuske, do
5 Hestepassere, do.

c. ved Pontonnerkompagniet:
1 Kaptein, Kompagnichef, national,
1 Premierløitnant, værnepligtig,
2 Sekondløitnanter, do.
1 Sanitetsofficer, afgiven fra Sanitetsvæsenet,
1 Kommandersergent, national,
1 Furersergent, do.
2 Sergenter, do.
1 Sanitetskorporal, afgiven fra Sanitetsvæsenet,
1 Hornblæser, national,
Den Kompagniet tildelte Styrke af Udskrevne, hvoraf er forudsat at skulle kunne opsættes:
4 Sergenter, værnepligtige,
12 Korporaler, do.
2 Hornblæsere, do.
154 Menige, hvoraf 4 Hjælpesygebærere, samt
1 Skrædder, værnepligtig, } kan udtages af de til Trænet
1 Skomager, do. } tjenstdygtige,

1 Troskusk, værnepligtig } kan udtages af de til Trænet 13 Juli.
5 Hestepasserе, do. } tjenstdygtige.

d. ved Telegrafkompagniet:
1 Kaptein, Kompagnichef, national,
2 Premierløitnanter, værnepligtige,
2 Sekondløitnanter, do.
1 Sanitetsofficer, afgiven fra Sanitetsvæsenet,
1 Kommandersergent, national,
1 Furersergent, do.
3 Sergenter, do.
1 Sanitetskorporal, afgiven fra Sanitetsvæsenet,
1 Hornblæser, national,
Den Kompagniet tildelte Styrke af Udskrevne, hvoraf er forudsat at skulle kunne opsættes:
4 Sergenter, værnepligtige,
18 Korporaler, do.
2 Hornblæsere, do.
8 Telegrafister, do.
96 Menige, do. samt
1 Instrumentmager, værnepligtig,
1 Hjulmager, do.
1 Sadelmager, do.
1 Smed, do.
1 Hovslager, do.
28 Troskuske og Førere af Reserveheste, værnepligtige,
6 Hestepasserе, værnepligtig,
1 Skrædder, do.
1 Skomager, do.
} kan udtages af de til Trænet tjenstdygtige.

e. ved Ingeniørparkkompagniet:
1 Kaptein, Kompagnichef, national,
1 Premierløitnant, værnepligtig,
1 Sekondløitnant, do.
1 Sanitetsofficer, afgiven fra Sanitetsvæsenet,
1 Dyrlæge, do „ Dyrlægekorpset,
1 Kommandersergent, national,
1 Furersergent, do.
1 Sergent, do.
1 Hornblæser, do.
1 Sanitetskorporal, afgiven fra Sanitetsvæsenet,
Den Kompagniet tildelte Styrke af Udskrevne, hvoraf er forudsat at skulle kunne opsættes:
2 Sergenter, værnepligtige,
7 Korporaler, do.
2 Hornblæsere, do.
120 Ingeniørtrænsoldater, værnepligtige, } paaregnes udtagne af de
hvoraf 5 Hestepasserе, } til Trænet tjenstdygtige.

13 Juli.

samt

2 Hovslagere, værnepligtige,
2 Sadelmagere, do.
2 Smede, do.
2 Hjulmagere, do.
1 Skrædder, do.
1 Skomager, do.

} kan udtages af de til Trænet tjenstdygtige.

§ 8. Ingeniørvaabnets Landstormsbataljon skal bestaa af:

a. ved Staben:

1 Major, Chef, værnepligtig,
1 Premierløitnant, Kvartermester, værnepligtig,
1 do. Adjutant, do.
1 Sekondløitnant, Ordonnantsofficer, do.
1 Kommandersergent, Underkvartermester, do.
1 Sergent, Hornblæser, do.
1 Korporal, Skriver, do.
4 Hestepassere, værnepligtige,
3 Troskuske, do.

} kan udtages af de til Trænet tjenstdygtige.

b. ved hvert Sappørkompagni:

1 Kaptein, Kompagnichef, værnepligtig,
1 Premierløitnant, do.
2 Sekondløitnanter, do.
1 Sanitetsofficer, afgiven fra Sanitetsvæsenet,
1 Sanitetskorporal, do. „ do.

Den Kompagniet tildelte Styrke af Udskrevne, hvoraf er forudsat at skulle kunne opsættes:

1 Kommandersergent, værnepligtig,
1 Furersergent, do.
6 Sergenter, do.
12 Korporaler, do.
3 Hornblæsere, do.
154 Menige, do., hvoraf 4 Hjælpesygebærere, samt
1 Skrædder, værnepligtig,
1 Skomager, do.
8 Troskuske, do.
5 Hestepassere, do.

} kan udtages af de til Trænet tjenstdygtige.

c. ved Pontonnerkompagniet:

1 Kaptein, Kompagnichef, værnepligtig,
1 Premierløitnant, do.
2 Sekondløitnanter, do.
1 Sanitetsofficer, afgiven fra Sanitetsvæsenet,
1 Sanitetskorporal, do. „ do.

Den Kompagniet tildelte Styrke af Udskrevne, hvoraf er forudsat at skulle kunne opsættes:

1 Kommandersergent, værnepligtig,
1 Furersergent, do.
6 Sergenter, do.

13 Juli.

12 Korporaler, do.
3 Hornblæsere, do.
Indtil 154 Menige, do., hvoraf 4 Hjælpesygebærere, samt
1 Skrædder, værnepligtig,
1 Skomager, do.
1 Troskusk, do.
5 Hestepassere, do.
} kan udtages af de til Trænet tjenstdygtige.

d. ved Telegrafkompagniet:
1 Kaptein, Kompagnichef, værnepligtig,
2 Præmierløitnanter, do.
2 Sekondløitnanter, do.
1 Sanitetsofficer, afgiven fra Sanitetsvæsenet,
1 Sanitetskorporal, do. „ do.
Den Kompagniet tildelte Styrke af Udskrevne, hvoraf er forudsat at skulle kunne opsættes:
1 Kommandersergent, værnepligtig,
1 Furersergent, do.
7 Sergenter, do.
18 Korporaler, do.
3 Hornblæsere, do.
8 Telegrafister, do.
Indtil 96 Menige, do. samt
1 Instrumentmager, do.
1 Hjulmager, do.
1 Sadelmager, do.
1 Smed, do.
1 Hovslager, do.
28 Troskuske og Førere af Reserveheste, do.
6 Hestepassere, værnepligtige,
1 Skrædder, do.
1 Skomager, do.
} kan udtages af de til Trænet tjenstdygtige.

e. ved Ingeniørparkkompagniet:
1 Kaptein, Kompagnichef, værnepligtig,
1 Premierløitnant, do.
1 Sekondløitnant, do.
1 Sanitetsofficer, afgiven fra Sanitetsvæsenet,
1 Dyrlæge, do. „ Dyrlægekorpset,
1 Sanitetskorporal, do. „ Sanitetsvæsenet,
Den Kompagniet tildelte Styrke af Udskrevne, hvoraf er forudsat at skulle kunne opsættes:
1 Kommandersergent, værnepligtig,
1 Furersergent, do.
3 Sergenter, do.
7 Korporaler, do.
3 Hornblæsere, do.
Indtil 120 Ingeniørtrænsoldater, do., hvoraf 5 Hestepassere,
} paaregnes udtagne af de til Trænet tjenstdygtige.

13 Juli.

samt

2	Hovslagere,	værnepligtige,	
2	Sadelmagere,	do.	
2	Smede,	do.	kan udtages af de til Trænet
2	Hjulmagere,	do.	tjenstdygtige.
1	Skrædder,	do.	
1	Skomager,	do.	

III. Artilleriet.

§ 9. Artilleriet skal bestaa af Feltartilleriet samt Fæstnings- og Bjergartilleriet, og skal ved Vaabnet endvidere være ansat de i teknisk-administrative Øiemed fornødne Officerer og Funktionærer.

Feltartilleriet skal bestaa af 3 Korpser — 2 i det Sønden-fjeldske med Standkvarter henholdsvis i Kristiania og Fredriksstad og 1 i det Nordenfjeldske med Standkvarter i Throndhjem —, hvoraf hvert opsætter 1 Linie-, 1 Landværns- og 1 Landstorms-bataljon. Hver Bataljon opsætter 3 Batterier paa 6 Kanoner samt 1 Artilleriparkkompagni.

Fæstnings- og Bjergartilleriet formeres som et Korps, der i hvert Opbud opsætter 1 Bataljon, bestaaende af 2 Fæstningskompagnier og 2 Bjergbatterier, hvert af de sidstnævnte paa 6 Kanoner. Af Fæstningsartilleriets Kompagnier er det ene Liniekompagni delvis stadig tjenstgjørende med Standkvarter paa Oskarsborg og et Detachement i Kristiania; de tvende Bjergbatterier er stationerede henholdsvis i Kristianssand og Bergen. Endvidere skal haves et Artilleridetachement paa Vardøhus.

Til den tekniske Del af Artilleriet hører Hovedarsenalet med dets Laboratorium og Værksteder, Fyr- og Haandværkerkompagniet, Arsenalerne paa Oskarsborg, i Fredriksstad, Kristianssand, Bergen og Throndhjem, Kongsberg Vaabenfabrik og Skars Krudtværk, samtlige underlagte Felttøimesterexpeditionen.

Ved Artilleriet ansættes en Generalfelttøimester, der tillige er Vaabenets Chef, med Stab.

Direkte under Generalfelttøimesteren er henlagt Artilleriets Undervisningsanstalter samt Artilleri- og Konstruktionskommissionen.

§ 10. Ved Generalfelttøimesterexpeditionen skal tjenstgjøre:

1 Kaptein, stadig tjenstgjørende,
2 Premierløitnanter, hvoraf 1 stadig tjenstgjørende, Adjutant, og 1 national, indbeordret,
2 Sergenter, Skrivere, hvoraf 1 stadig tjenstgjørende og 1 national, indbeordret,
1 Overkonstabel, Profos og fast Ordonnants, stadig tjenstgjørende,
1 Kaptein, national, indbeordret, Artillerikonstruktør,

1	Kaptein,	national, indbeordret,	
2	Premierløitnanter,	do. do.	tjenstgjørende ved Konstruk-
1	Maskiningeniør,		tionskontoret m. V.
1	Sergent,	national, indbeordret.	

§ 11. Ved Artilleriets Undervisningsvæsen skal tjenstgjøre: 13 Juli.

1 Kaptein, Bestyrer af Undervisningsanstalterne, stadig tjenstgjørende.

a. ved Underofficersskolen:

1 Premierløitnant, national, indbeordret,
1 Kommandersergent, do. do.
1 Furersergent, do. do.
2 Sergenter, do. do.
2 do., do. do. for Uddannelsen af værnepligtige Underofficerer,

Som Elever forudsættes indbeordret:

65 Menige til Uddannelse som fastlønnende Underofficerer,
30 Menige til Uddannelse som værnepligtige Underofficerer (i 100 Dage).

b. ved Kjøreskolen:

Som Elever forudsættes indbeordret:

1 Premierløitnant og
9 Underofficerer.

Til Underofficers- og Rideskolen forudsættes derhos indbeordret det fornødne Antal Hestepassere.

c. ved Musikskolen:

1 Musikinstruktør, fælles for Ingeniørvaabnet, Artilleriet og Kavaleriet.

Som Elever forudsættes indbeordret:

3 Sergenttrompetere og
13 Trompetere.

d. ved hvert af Instruktionskurserne til Uddannelse af værnepligtige Overkonstabler (i 8 Uger).

Der forudsættes indbeordret:

ved hvert Feltartillerikorps:

1 Kommandersergent,
2 Sergenter,
25 Elever,

ved hvert Bjergbatteri:

4 Elever.

§ 12. Artilleri- og Konstruktionskommissionen skal bestaa af:

1 Korpschef,
Felttøimesteren,
Artillerikonstruktøren, tillige Sekretær,
3 Batterichefer samt
Læreren i Artilleri ved Høiskolen.

Derhos kan af Generalfelttøimesteren tilkaldes andre Officerer i tekniske Stillinger og efter Armekommandoens Bestemmelse en Stabsofficer eller en Kaptein af hver af de andre Vaabenarter.

§ 13. Ved Arsenalerne, Kongsberg Vaabenfabrik og Skars Krudtværk skal tjenstgjøre:

13 Juli.

1 Felttøimester, Oberst, stadig tjenstgjørende,
1 Premierløitnant, Adjutant, do. do.
1 Hovedarsenalsregnskabsfører,
1 Hovedarsenalsforvalter,
1 Tøihusskriver,
1 Assistent,
1 Rustmester,
2 Kopister,
1 Underfelttøimester, Major, stadig tjenstgjørende, Chef for Fyr- og Haandværkerkompagniet,
1 Kanonkontrollør, Kaptein eller Stabsofficer, stadig tjenstgjørende,
1 Premierløitnant, national, indbeordret, Assistent hos Kanonkontrolløren,
1 Bestyrer af Værkstederne, Kaptein, stadig tjenstgjørende,
1 Premierløitnant, national, indbeordret, Assistent hos Værkstedsbestyreren,
1 Bestyrer af Laboratoriet, Kaptein, stadig tjenstgjørende,
1 Premierløitnant, national, indbeordret, Assistent hos Laboratoriebestyreren,
1 Sergent ved Laboratoriet, stadig tjenstgjørende,
1 Sergent ved Værkstederne, do. do.
1 Værksmester,
1 Underforvalter ved Hovedarsenalet, Kommandersergent, stadig tjenstgjørende,
16 Fyrværkere, do. do.
6 Haandværksmestere,
37 Haandværkssvende,
} tilhørende Fyr- og Haandværkerkompagniet.
1 Sergent ved Hovedøen, stadig tjenstgjørende,
1 Overkonstabel, Vagtmester ved Hovedarsenalet, do. do.
1 Overkonstabel, Vagtmester ved Hovedøen, do. do.
4 Tøimestere, Kapteiner eller Premierløitnanter, nationale, indbeordrede,
5 Arsenalsforvaltere,
} ved Arsenalerne udenfor Kristiania.
Arsenalsarbeidere antages efter Behovet.
1 Direktør for Kongsberg Vaabenfabrik, Kaptein eller Stabsofficer, stadig tjenstgjørende,
1 Kaptein eller Premierløitnant, Assistent, stadig tjenstgjørende,
1 Materialforvalter,
1 Rustmester,
1 Maskinmester,
1 Underrustmester,
} tjenstgjørende ved Kongsberg Vaabenfabrik.
Arbeidere ved Vaabenfabriken antages efter Behovet.
1 Bestyrer af Skars Krudtværk, Kaptein eller Stabsofficer, stadig tjenstgjørende,
1 Kaptein eller Premierløitnant, Assistent, do. do.

1 Formand ved Krudtværket, afgivet fra Fyr- og Haandværker- 13 Juli.
kompagniet,
Arbeidere ved Krudtværket antages efter Behovet.

§ 14. 1 Feltartilleribataljon af Linjen skal bestaa af:

a. ved Staben:
1 Oberst, Chef, tillige Korpschef, national,
1 Kaptein, Kvartermester, do.
1 Premierløitnant, Adjutant, do.
1 Sekondløitnant, Ordonnantsofficer, værnepligtig,
1 Kommandersergent, Underkvartermester, national,
2 Haandværkersergenter, do., tjenstgjøre tillige ved Landeværns-bataljonen,
1 Sergent, Bataljonstrompeter, national,
1 Overkonstabel, Skriver, værnepligtig,
8 Hestepassere, } kan udtages af de til Trænet tjenstdygtige.
4 Troskuske, }

b. ved hvert Batteri:
1 Kaptein, Batterichef, national,
1 Premierløitnant, do.,
3 Sekondløitnanter, værnepligtige,
1 Sanitetsofficer, afgiven fra Sanitetsvæsenet,
1 Dyrlæge, afgiven fra Dyrlægekorpset,
2 Kommandersergenter, nationale,
1 Furersergent, do.
8 Sergenter, do.
1 Sergenttrompeter, do.
1 Sanitetskorporal, afgiven fra Sanitetsvæsenet,
Den Batteriet tildelte Styrke af Udskrevne, hvoraf er forudsat at skulle kunne opsættes:
2 Sergenter, værnepligtige,
15 Overkonstabler, do.
1 Overkonstabeltrompeter, do.,
117 Menige, hvoraf 4 Hjælpesygebærere og 3 Hesteholdere, samt
1 Hovslagersergent, værnepligtig, }
1 Hovslagerkorporal, do. }
7 Hestepassere. do. }
1 Smed, do. } kan udtages af de til
1 Hjulmager, do. } Trænet tjenstdygtige.
1 Sadelmager, do. }
1 Skrædder, do. }
1 Skomager, do. }

c. ved Artilleri-Parkkompagniet:
1 Kaptein, Kompagnichef, national,
1 Premierløitnant, do.
1 Sekondløitnant, værnepligtig,
1 Sanitetsofficer, afgiven fra Sanitetsvæsen,
1 Dyrlæge, afgiven fra Dyrlægekorpset,

13 Juli.

1 Kommandersergent, national,
1 Furersergent, do.
2 Sergenter, nationale, Afdelingsførere,
1 Sergenttrompeter, do.,
1 Sanitetskorporal, afgiven fra Sanitetsvæsenet,

Den Kompagniet tildelte Styrke af Udskrevne, hvoraf er forudsat at skulle kunne opsættes:

1 Sergent, værnepligtig,
6 Overkonstabler, do., Sektionsførere,
1 Overkonstabeltrompeter, do.
35 Menige, do. samt

1	Hovslagersergent,	værnepligtig,	kan udtages af de til Trænet tjenstdygtige.
1	Hovslagerkorporal,	do.	
79	Troskuske,	do.	
5	Hestepasere,	do.	
1	Bøssemager,	do.	
1	Smed,	do.	
1	Hjulmager,	do.	
1	Sadelmager,	do.	
1	Skræddder,	do.	
1	Skomager,	do.	

Anmærkning:

1 Feltartilleribataljon af Linjen maa derhos — jfr. det ovenfor med Hensyn til Ingeniørvaabnets Linjebataljon anførte — udover de foran opstillede Tal have uddannet en passende Reserveskyrke af værnepligtige Sekondløitnanter, Sergenter og Overkonstabler samt af Linje- og Trænmandskaber.

§ 15. 1 Feltartilleribataljon af Landværnet skal bestaa af:

a. ved Staben:

1 Oberstløitnant, Chef, national,
1 Kaptein, Kvartermester, do.
1 Premierløitnant, Adjutant, do.
1 Sekondløitnant, Ordonnantsofficer, værnepligtig,
1 Kommandersergent, Underkvartermester, national,
1 Overkonstabel, Skriver, værnepligtig,
1 Sergent, Bataljonstrompeter, do.

8	Hestepasere,	værnepligtige,	kan udtages af de til Trænet tjenstdygtige.
4	Troskuske,	do.	

b. ved hvert Batteri:

1 Kaptein, Batterichef, national,
1 Premierløitnant, værnepligtig,
3 Sekondløitnanter, do.
1 Sanitetsofficer, afgiven fra Sanitetsvæsenet,
1 Dyrlæge, afgiven fra Dyrlægekorpet,
1 Kommandersergent, national,
1 Furersergent, do.

13 Juli.

6 Sergenter, do.
1 Sergenttrompeter, do.
1 Sanitetskorporal, afgiven fra Sanitetsvæsenet,
Den Batteriet tildelte Styrke af Udskrevne, hvoraf er forudsat at skulle kunne opsættes:
1 Kommandersergent, værnepligtig,
4 Sergenter, do.
15 Overkonstabler, do.
1 Overkonstabeltrompeter, do.
117 Menige, do., hvoraf 4 Hjælpesygebærere og 3 Hesteholdere, samt
1 Hovslagersergent, værnepligtig,
1 Hovslagerkorporal, do.
7 Hestepassere, do.
1 Smed, do.
1 Hjulmager, do.
1 Sadelmager, do.
1 Skrædder, do.
1 Skomager, do.
} kan udtages af de til Trænet tjenstdygtige.

c. ved Artilleri-Parkkompagniet:
1 Kaptein, Kompagnichef, national,
1 Premierløitnant, værnepligtig,
1 Sekondløitnant, do.
1 Sanitetsofficer, afgiven fra Sanitetsvæsenet,
1 Dyrlæge, afgiven fra Dyrlægekorpset,
1 Kommandersergent, national,
1 Furersergent, do.
1 Sergent, Afdelingsfører, do.
1 Sergenttrompeter, do.
1 Sanitetskorporal, afgiven fra Sanitetsvæsenet,
Den Kompagniet tildelte Styrke af Udskrevne, hvoraf er forudsat at skulle kunne opsættes:
2 Sergenter, værnepligtige,
6 Overkonstabler, do.
1 Overkonstabeltrompeter, do.
35 Menige, do.
1 Hovslagersergent, værnepligtig,
1 Hovslagerkorporal, do.
79 Troskuske, do.
5 Hestepassere, do.
1 Bøssemager, do.
1 Smed, do.
1 Hjulmager, do.
1 Sadelmager, do.
1 Skrædder, do.
1 Skomager, do.
} udtagne af de til Trænet tjenstdygtige.

§ 16. 1 Feltartilleribataljon af Landstormen skal bestaa af:

13 Juli. a. ved Staben:

1 Major, Chef, værnepligtig,
1 Premierløitnant, Kvartermester, værnepligtig,
1 Premierløitnant, Adjutant, do.
1 Sekondløitnant, Ordonnantsofficer, do.
1 Kommandersergent, Underkvartermester, do.
1 Overkonstabel, Skriver, do.
1 Sergent, Bataljonstrompeter, do.
8 Hestepassere, værnepligtige, } kan udtages af de til Trænet
4 Troskuske, do. } tjenstdygtige,

b. ved hvert Batteri:

1 Kaptein, Batterichef, værnepligtig,
1 Premierløitnant, do.
3 Sekondløitnanter, do.
1 Sanitetsofficer, afgiven fra Sanitetsvæsenet,
1 Dyrlæge do. „ Dyrlægekorpset,
1 Sanitetskorporal, do. „ Sanitetsvæsenet,

Den Batteriet tildelte Styrke af Udskrevne, hvoraf er forudsat at skulle kunne opsættes:

2 Kommandersergenter, værnepligtige,
1 Furersergent, do.
10 Sergenter, do.
15 Overkonstabler, do.
1 Sergenttrompeter, do.
1 Overkonstabeltrompeter, do.
Indtil 117 Menige, do. hvoraf 4 Hjælpesygebærere og 3 Hesteholdere, samt
1 Hovslagersergent, værnepligtig, } kan udtages af de til Trænet tjenstdygtige.
1 Hovslagerkorporal, do.
7 Hestepassere, do.
1 Smed, do.
1 Hjulmager, do.
1 Sadelmager, do.
1 Skrædder, do.
1 Skomager, do.

c. ved Artilleri-Parkkompagniet:

1 Kaptein, Kompagnichef, værnepligtig,
1 Premierløitnant, do.
1 Sekondløitnant, do.
1 Sanitetsofficer, afgiven fra Sanitetsvæsenet,
1 Dyrlæge, do. „ Dyrlægekorpset,
1 Sanitetskorporal, do. „ Sanitetsvæsenet,

Den Kompagniet tildelte Styrke af Udskrevne, hvoraf er forudsat at skulle kunne opsættes:

1 Kommandersergent, værnepligtig,
1 Furersergent, do.
3 Sergenter. do., Afdelingsførere,

13 Juli.

6 Overkonstabler, do.
1 Sergenttrompeter, do.
1 Overkonstabeltrompeter, do.
35 Menige, do. samt
1 Hovslagersergent, værnepligtig,
1 Hovslagerkorporal, do.
79 Troskuske og 5 Hestepasserе, do.
1 Bossemager, do.
1 Smed, do.
1 Hjulmager, do.
1 Sadelmager, do.
1 Skrædder, do.
1 Skomager, do.

kan udtages af de til Trænet tjenstdygtige.

§ 17. Fæstnings- og Bjergartilleriets Linjebataljon skal bestaa af:

a. ved Staben:
1 Oberst, tillige Korpschef samt Kommandant paa Oskarsborg, stadig tjenstgjørende.
1 Kaptein, Kvartermester, stadig tjenstgjørende.
1 Premierløitnant, Adjutant, do.
2 Fyrværkere afgivne fra Hovedarsenalet,
1 Kommandersergent, Underkvartermester, stadig tjenstgjørende,
1 Overkonstabel, Skriver, værnepligtig,
1 Kaptein, national,
1 Premierløitnant, stadig tjenstgjørende,
1 Sergent, do. do.
1 do., national,
4 Overkonstabler, værnepligtige,
12 Telegrafister, do.

For Signaltjenesten.

b. ved 1ste Fæstningskompagni:
1 Kaptein, Kompagnichef, stadig tjenstgjørende,
1 Premierløitnant, do. do.
2 Sekondløitnanter, værnepligtige,
1 Sanitetsofficer, afgiven fra Sanitetsvæsenet,
1 Kommandersergent, stadig tjenstgjørende,
1 Furersergent, do. do.
2 Sergenter, do. do.
2 do., nationale,
2 Overkonstabler, stadig tjenstgjørende,
1 Sergenttrompeter, do. do.
1 Sanitetskorporal, afgiven fra Sanitetsvæsenet,
50 menige Artillerister, stadig tjenstgjørende, stationerede paa Oskarsborg og i Kristiania,

Den Kompagniet tildelte Styrke af Udskrevne, hvoraf er forudsat at skulle kunne opsættes:
2 Sergenter, værnepligtige,
11 Overkonstabler. do.

13 Juli.

1 Overkonstabeltrompeter, do.
130 Menige, samt
1 Skrædder, } kan udtages af de til Trænet tjenstdygtige.
1 Skomager, }

c. ved 2det Fæstningskompagni:

1 Kaptein, Kompagnichef, national,
1 Premierløitnant, do.
2 Sekondløitnanter, værnepligtige,
1 Sanitetsofficer, afgiven fra Sanitetsvæsenet,
1 Kommandersergent, national,
1 Furersergent, do.
4 Sergenter, do.
1 Sergenttrompeter, do.
1 Sanitetskorporal, afgiven fra Sanitetsvæsenet,

Den Kompagniet tildelte Styrke af Udskrevne, hvoraf er forudsat at skulle kunne opsættes:

2 Sergenter, værnepligtige,
13 Overkonstabler, do.
1 Overkonstabeltrompeter, do.
180 Menige, samt
1 Skrædder, } kan udtages af de til Trænet tjenstdygtige.
1 Skomager, }

d. ved 1ste Vjergbatteri:

1 Kaptein, Batterichef, national,
1 Premierløitnant, do.
2 Sekondløitnanter, værnepligtige,
1 Sanitetsofficer, afgiven fra Sanitetsvæsenet,
1 Dyrlæge, do. „ Dyrlægekorpset,
1 Kommandersergent, national,
1 Furersergent, do.
6 Sergenter, do.
1 Sergenttrompeter, do.
1 Sanitetskorporal, afgiven fra Sanitetsvæsenet,

Den Batteriet tildelte Styrke af Udskrevne, hvoraf er forudsat at skulle kunne opsættes:

3 Sergenter værnepligtige,
12 Overkonstabler, do.
1 Overkonstabeltrompeter, do.
77 Menige, do., hvoraf 4 Hjælpesygebærere og 6 Hesteholdere og Hestepassere, samt
1 Hovslagerkorporal, værnepligtig, }
1 Bøssemager, do. }
1 Smed, do. }
1 Hjulmager, do. } kan udtages af de til Trænet tjenstdygtige.
1 Sadelmager, do. }
1 Skrædder, do. }
1 Skomager, do. }

e. ved 2det Bjergbatteri: som ved 1ste. 13 Juli.

Anmærkning: Fæstnings- og Bjergartilleriets Linjebataljon maa derhos — jfr. det ovenfor med Hensyn til Ingeniørvaabnets Linjebataljon anførte — udover de foran opstillede Tal have uddannet en passende Reservestyrke af værnepligtige Sekondløitnanter, Sergenter og Overkonstabler samt af Linje- og Trænmandskaber.

§ 18. Fæstnings- og Bjergartilleriets Landværnsbataljon skal bestaa af:

a. ved Staben:

1 Oberstløitnant, Chef, national,
1 Kaptein, Kvartermester, do.
1 Premierløitnant, Adjutant, do.
1 Kommandersergent, Underkvartermester, national,
1 Overkonstabel, Skriver, værnepligtig,
4 Overkonstabler, værnepligtige,
12 Telegrafister, do. } for Signaltjenesten.

b. ved 1ste Fæstningskompagni:

1 Kaptein, Kompagnichef, national,
1 Premierløitnant, værnepligtig,
2 Sekondløitnanter, do.
1 Sanitetsofficer, afgiven fra Sanitetsvæsenet,
1 Kommandersergent, national,
1 Furersergent, do.
2 Sergenter, do.
1 Sergenttrompeter, do.
1 Sanitetskorporal, afgiven fra Sanitetsvæsenet,

Den Kompagniet tildelte Styrke af Udskrevne, hvoraf er forudsat at skulle kunne opsættes:

4 Sergenter, værnepligtige,
13 Overkonstabler, do.
1 Overkonstabeltrompeter, do.
180 Menige, do. samt
1 Skrædder,
1 Skomager, } kan udtages af de til Trænet tjenstdygtige.

c. ved 2det Fæstningskompagni som ved 1ste.

d. ved 1ste Bjergbatteri:

1 Kaptein, Batterichef, national,
1 Premierløitnant, værnepligtig,
2 Sekondløitnanter do.
1 Sanitetsofficer, afgiven fra Sanitetsvæsenet,
1 Dyrlæge, do. „ Dyrlægekorpset,
1 Kommandersergent, national,
1 Furersergent, do.
3 Sergenter, do.
1 Sergenttrompeter, do.
1 Sanitetskorporal, afgiven fra Sanitetsvæsenet,

13 Juli. Den Batteriet tildelte Styrke af Udskrevne, hvoraf er forudsat at skulle kunne opsættes:

6 Sergenter, værnepligtige,
12 Overkonstabler, do.
1 Overkonstabeltrompeter, do.
77 Menige, værnepligtige, hvoraf 4 Hjælpesygebærere og 6 Hesteholdere og Hestepassere, samt
1 Hovslagerkorporal, værnepligtig,
1 Bøssemager, do.
1 Smed, do.
1 Hjulmager, do.
1 Sadelmager, do.
1 Skrædder, do.
1 Skomager, do.
} kan udtages af de til Trænet tjenstdygtige.

e. ved 2det Bjergbatteri som ved 1ste.

§ 19. Fæstnings- og Bjergartilleriets Landstormsbataljon skal bestaa af:

a. ved Staben:
1 Major, Chef, værnepligtig,
1 Premierløitnant, Kvartermester, do.
1 do. Adjutant, do.
1 Kommandersergent, Underkvartermester, værnepligtig,
1 Overkonstabel, Skriver, værnepligtig,
4 Overkonstabler, værnepligtige,
12 Telegrafister, do.
} for Signaltjenesten.

b. ved 1ste Fæstningskompagni:
1 Kaptein, Kompagnichef, værnepligtig,
1 Premierløitnant do.
2 Sekondløitnanter, do.
1 Sanitetsofficer, afgiven fra Sanitetsvæsenet,
1 Sanitetskorporal, do. „ do.

Den Kompagniet tildelte Styrke af Udskrevne, hvoraf er forudsat at skulle kunne opsættes:
1 Kommandersergent, værnepligtig,
1 Furersergent, do.
6 Sergenter, do.
13 Overkonstabler, do.
1 Sergenttrompeter, do.
1 Overkonstabeltrompeter, do.
Indtil 180 Menige, do. samt
1 Skrædder, værnepligtig,
1 Skomager, do.
} kan udtages af de til Trænet tjenstdygtige.

c. ved 2det Fæstningskompagni som ved 1ste.

d. ved 1ste Bjergbatteri:
1 Kaptein, Batterichef, værnepligtig,
1 Premierløitnant, do.
2 Sekondløitnanter, do.

1 Sanitetsofficer, afgiven fra Sanitetsvæsenet, 13 Juli.
1 Dyrlæge, do. „ Dyrlægekorpset,
1 Sanitetskorporal, do. „ Sanitetsvæsenet,

Den Batteriet tildelte Styrke af Udskrevne, hvoraf er forudsat at skulle kunne opsættes:

1 Kommandersergent, værnepligtig,
1 Furersergent, do.
9 Sergenter, do.
12 Overkonstabler, do.
1 Sergenttrompeter. do.
1 Overkonstabeltrompeter, do.
Indtil 77 Menige, do., hvoraf 4 Hjælpesygebærere, 6 Hesteholdere og Hestepassere, samt
1 Hovslagerkorporal, værnepigtig,
1 Bøssemager, do.
1 Smed, do.
1 Hjulmager, do.
1 Sadelmager, do.
1 Skrædder, do.
1 Skomager, do.

} kan udtages af de til Tjenst dygtige.

e. ved 2det Bjergbatteri som ved 1ste.

§ 20. Artilleridetachementet paa Vardøhus.

1 Kaptein, stadig tjenstgjørende,
1 Premierløitnant, do. do.
1 Læge, do. do.
1 Kommandersergent, do. do.
2 Sergenter, do. do.
1 Overkonstabel, do. do.
1 Overkonstabeltrompeter, do. do.
23 Artillerister, do. do.

IV. Kavaleriet.

§ 21. Kavaleriet skal i hvert Opbud bestaa af 3 Korpser — 2 søndenfjelds med Standkvarter henholdsvis i Kristiania og Hamar, og 1 nordenfjelds med Standkvarter i det Trondhjemske — samt 1 Ordonnantsafdeling, underlagt et af de søndenfjeldske Korpser. Hvert af Korpserne opsætter, søndenfjelds 3, nordenfjelds 2 Eskadroner.

Ved Kavaleriet ansættes en Generalinspektør, der tillige er Vaabnets Chef, med Stab. Direkte under Generalinspektøren er henlagt Kavaleriets Undervisningsanstalter.

§ 22. Hos Generalinspektøren for Kavaleriet skal tjenstgjøre:

1 Premierløitnant, Adjutant, stadig tjenstgjørende,
1 Premierløitnant, national, indbeordret,
1 Sergent, Skriver, stadig tjenstgjørende,
1 Korporal, Profos og fast Ordonants, do. do.

§ 23. Ved Kavaleriets Undervisningsvæsen skal tjenstgjøre:

13 Juli. 1 Ritmester, Bestyrer af Undervisningsanstalterne, stadig tjenstgjørende,

a. ved Underofficersskolen:
1 Premierløitnant, national, indbeordret,
1 Kommandersergent, do. do.
2 Sergenter, do. do.
1 Sergent, do. do., for Uddannelse af værnepligtige Underofficerer.
Som Elever forudsættes indbeordret:
20 til Uddannelse som fastlønnede Underofficerer,
15 til do. som værnepligtige do. (i 100 Dage).

b. ved Rideskolen:
Som Elever forudsættes indbeordret:
2 Premierløitnanter og
8 Sergenter.
Til Underofficers- og Rideskolen forudsættes indbeordret det fornødne Antal Hestepassere.

c. ved Musikskolen:
1 Instruktør, fælles for Ingeniørvaabnet, Artilleriet og Kavaleriet.
Som Elever forudsættes indbeordret:
3 Sergenttrompetere og
5 Trompetere.

d. ved Instruktionskurserne til Uddannelse af værnepligtige Korporaler (i 24 Dage).
Der forudsættes beordret pr. Korps:
18 Elever.

§ 24. 1 Kavalerikorps af Linjen skal bestaa af:

a. ved Staben:
1 Oberst, Chef, tillige Korpschef, national,
1 Ritmester, Kvartermester, do.
1 Premierløitnant, Adjutant, do.
1 Sekondløitnant, Ordonnantsofficer, værnepligtig,
1 Kommandersergent, Underkvartermester, national,
1 Kommandersergent, Vognmester og Underadjutant, værnepligtig,
1 Sergent, Korpstrompeter, national,
2 Haandværkersergenter, nationale, tjenstgjøre tillige ved Landeværnskorpset,
1 Korporal, Skriver, værnepligtig,
1 Bøssemager, national, tjenstgjør tillige ved Landeværnskorpset,
8 Hestepassere, værnepligtige, } kan udtages af de til Trænet
4 Troskuske do. } tjenstdygtige.

b. ved hver Eskadron:
1 Ritmester, Eskadronschef, national,
1 Premierløitnant do.

13 Juli.

2 Sekondløitnanter, værnepligtige,
1 Sanitetsofficer, afgiven fra Sanitetsvæsenet,
1 Dyrlæge, afgiven fra Dyrlægekorpset,
1 Kommandersergent, national,
1 Furersergent, do.
6 Sergenter, do.
1 Sergenttrompeter, do.
1 Korporaltrompeter, do.
1 Sanitetskorporal, afgiven fra Sanitetsvæsenet,

Den Eskadronen tildelte Styrke af Udskrevne, hvoraf er forudsat at skulle kunne opsættes:

2 Sergenter, værnepligtige,
4 Korporaler, do.
1 Korporaltrompeter, do.
102 Menige, do., hvoraf 4 Hjælpesygebærere, samt
1 Hovslagersergent, værnepligtig,
1 Bøssemager, do.
1 Sadelmager, do.
1 Skrædder, do.
1 Skomager, do.
6 Hestepassere, do.
2 Troskuske, do.

} kan udtages af de til Trænet tjenstdygtige.

Anmærkning: Et Linjekorps maa derhos — jfr. det ovenfor med Hensyn til Ingeniørvaabnets Linjebataljon anførte — udover de foran opstillede Tal have uddannet en passende Reservestyrke af værnepligtige Sekondløitnanter, Sergenter, Korporaler, Trompetere samt af Linie- og Trænmandskaber.

§ 25. Ordonnantsafdelingens Linje skal bestaa af:

1 Premierløitnant, national,
1 Sekondløitnant, værnepligtig,
1 Kommandersergent, national,
2 Sergenter, do.
1 Sergenttrompeter, do.
1 Sanitetskorporal, afgiven fra Sanitetsvæsenet,

Den Afdelingen tildelte Styrke af Udskrevne, hvoraf er forudsat at skulle kunne opsættes:

1 Sergent, værnepligtig,
4 Korporaler, do.
48 Menige do., samt
1 Hovslagersergent, værnepligtig
3 Hestepassere, do.
1 Troskusk, do.

} kan udtages af de til Trænet tjenstdygtige.

Anmærkning: Ved Ordonnantsafdelingens Linje maa endvidere — jfr. det ovenfor med Hensyn til Ingeniørvaabnets Linjebataljon anførte — udover de foran opstillede Tal haves ud-

13 Juli. dannet en passende Reservestyrke af værnepligtigt Befal samt af Linje- og Trænmandskaber.

§ 26. 1 Kavalerikorps af Landværnet skal bestaa af:

a. ved Staben:
1 Oberstløitnant, Chef, national,
1 Ritmester, Kvartermester, do.
1 Premierløitnant, Adjutant, „
1 Sekondløitnant, Ordonnantsofficer, værnepligtig,
1 Kommandersergent, Underkvartermester, national,
1 Kommandersergent, Vognmester og Underadjutant, værnepligtig,
1 Sergent, Korpstrompeter, værnepligtig,
1 Korporal, Skriver, do.
8 Hestepassere, værnepligtige, } kan udtages af de til Trænet
4 Troskuske, do. } tjenstdygtige.

b. ved hver Eskadron:
1 Ritmester, Eskadronschef, national,
1 Premierløitnant, værnepligtig,
2 Sekondløitnanter, do.
1 Sanitetsofficer, afgiven fra Sanitetsvæsenet,
1 Dyrlæge, do. „ Dyrlægekorset,
1 Kommandersergent, national,
1 Furersergent, do.
3 Sergenter, do.
1 Korporaltrompeter, do.
1 Sanitetskorporal, afgiven fra Sanitetsvæsenet,

Den Eskadronen tildelte Styrke af Udskrevne, hvoraf er forudsat at skulle kunne opsættes:
5 Sergenter, værnepligtige,
4 Korporaler, do.
1 Sergenttrompeter, do.
1 Korporaltrompeter, do.
102 Menige, hvoraf 4 Hjælpesygebærere, samt
1 Hovslagersergent, værnepligtig, }
1 Bissemager, do. }
1 Sadelmager, do. } kan udtages af de til
1 Skrædder, do. } Trænet tjenstdygtige.
1 Skomager, do. }
6 Hestepassere, do. }
2 Troskuske, do. }

§ 27. Ordonnantsafdelingens Landværn skal bestaa af:
1 Premierløitnant, national,
1 Sekondløitnant, værnepligtig,
1 Sergent, national,
1 Sanitetskorporal, afgiven fra Sanitetsvæsenet.

Den Afdelingen tildelte Styrke af Udskrevne, hvoraf er forud- 13 Juli.
sat at skulle kunne opsættes:

1 Kommandersergent, værnepligtig,
2 Sergenter, do.
4 Korporaler, do.
1 Sergenttrompeter, do.
48 Menige, do., samt
1 Hovslagersergent, do.
3 Hestepassere, do.
1 Troskusk, do.

kan udtages af de til Trænet tjenstdygtige.

§ 28. 1 Kavalerikorps af Landstormen skal bestaa af:

a. ved Staben:
1 Major, Chef, værnepligtig,
1 Premierløitnant, Kvartermester, værnepligtig,
1 do. Adjutant, do.
1 Sekondløitnant, Ordonnantsofficer, do.
1 Kommandersergent, Underkvartermester, do.
1 do. Vognmester og Underadjutant, værnepligtig,
1 Sergent, Korpstrompeter, værnepligtig,
1 Korporal, Skriver, do.
8 Hestepassere, do.
4 Troskuske, do.

kan udtages af de til Trænet tjenstdygtige.

b. ved hver Eskadron:
1 Ritmester, Eskadronschef, værnepligtig,
1 Premierløitnant, do.
2 Sekondløitnanter, do.
1 Sanitetsofficer, afgiven fra Sanitetsvæsenet,
1 Dyrlæge, do. „ Dyrlægekorpset,
1 Sanitetskorporal, do. „ Sanitetsvæsenet,

Den Eskadronen tildelte Styrke af Udskrevne, hvoraf er forudsat at skulle kunne opsættes:
1 Kommandersergent, værnepligtig,
1 Furersergent, do.
8 Sergenter, do.
4 Korporaler, do.
1 Sergenttrompeter, do.
2 Korporaltrompetere, do.
Indtil 102 Menige, hvoraf 4 Hjælpesygebærere, samt
1 Hovslagersergent, værnepligtig,
1 Bøssemager, do.
1 Sadelmager, do.
1 Skrædder, do.
1 Skomager, do.
6 Hestepassere, do.
2 Troskuske, do.

kan udtages af de til Trænet tjenstdygtige.

13 Juli. § 29. Ordonnantsafdelingens Landstorm skal bestaa af:

1 Premierløitnant, værnepligtig,
1 Sekondløitnant, do.
1 Sanitetskorporal, afgiven fra Sanitetsvæsenet,

Den Afdelingen tildelte Styrke af Udskrevne, hvoraf er forudsat at skulle kunne opsættes:

1 Kommandersergent, værnepligtig,
3 Sergenter, do.
4 Korporaler. do.
1 Sergenttrompeter, do.
Indtil 48 Menige do., samt
1 Hovslagersergent, værnepligtig,
3 Hestepassere, do.
1 Troskusk, do.

} kan udtages af de til Trænet tjenstdygtige.

V. Infanteriet.

§ 30. Infanteriet skal bestaa af Hans Majestæt Kongens norske Garde, formeret paa 2 Kompagnier, stationeret i Kristiania, samt af 5 Infanteribrigader, hver bestaaende af 4 Korpser og stationerede: 1ste Brigade i Fredrikshald, 2den Brigade i Kristiania, 3die Brigade i Kristianssand, 4de Brigade i Bergen og 5te Brigade i Trondhjem. Hvert Korps opsætter 1 Linie-, 1 Landværns- og 1 Landstormsbataljon. Hver Bataljon opsætter 4 Kompagnier.

Ved hver Infanteribrigade ansættes 1 Generalsperson som Chef med Stab. Direkte under Brigadechefen er henlagt Brigadens Undervisningsanstalter.

§ 31. Garden skal bestaa af:

a. ved Staben:
1 Oberstløitnant, Chef, stadig tjenstgjørende,
1 Premierløitnant, Kvartermester og Adjutant, do. do.
1 Premierløitnant, Inspektionsofficer ved Underofficersskolen, do. do.
1 Sanitetsofficer, afgiven fra Sanitetsvæsenet,
1 Kommandersergent, Underkvartermester, stadig tjenstgjørende.
1 Bøssemager do. do.
1 Korpshornblæser do. do.
1 Korporal, Skriver, do. do.

b) ved hvert Kompagni:
1 Kaptein, Kompagnichef, stadig tjenstgjørende.
2 Premierløitnanter, do. do.
1 Kommandersergent, do. do.
1 Furersergent, do. do.
4 Sergenter, do. do.
10 Korporaler, do. do.
2 Hornblæsere. do. do.

84 Menige, stadig tjenstgjørende, foruden ældre i Fred tjenstfri Mandskaber af Linien. 13 Juli.

Ved Opsætning for Felt ansættes ved Garden endvidere:

1 Sanitetssergent, afgiven fra Sanitetsvæsenet.
2 Sanitetskorporaler, do. do.
2 Skræddere værnepligtige
2 Skomagere, do.
2 Hestepassere, do.
4 Troskyske, do.

kan udtages af de til Trænet tjenstdygtige.

§ 32. En Infanteribrigades Stab skal bestaa af:

1 Intendanturmajor, afgiven fra Intendanturen,
1 Sanitetsmajor (ved 2den Brigade Oberst), afgiven fra Sanitetsvæsenet,
1 Premierløitnant, Adjutant, stadig tjenstgjørende,
1 Premierløitnant, national, indbeordret,
1 Sekondløitnant, Ordonantsofficer, værnepligtig,
1 Sergent, Brigadeskriver, stadig tjenstgjørende,
1 Korporal, Profos og fast Ordonnants, do. do.

§ 33. Ved en Infanteribrigades Undervisningsanstalter skal tjenstgjøre:

1 Kaptein, Bestyrer af Undervisningsanstalterne, stadig tjenstgjørende.

a) ved Underofficersskolen:

2 Premierløitnanter, nationale, indbeordrede,
1 Kommandersergent, do. do.
1 Bøssemager, do. do.
1 Furersergent, do. do.
4 Sergenter, do. do.

Af Elever forudsættes indbeordret 60.

b) ved Musikskolen:

1 Sergenthornblæser, Instruktør, indbeordret.

Som Elever forudsættes indbeordrede:

3 Sergenthornblæsere,
12 Hornblæsere.

c) ved Instruktionskurserne til Uddannelse af værnepligtige Korporaler:

(i 24 Dage):

Der forudsættes beordret pr. Infanterikorps:

1 Premierløitnant og
25 Elever.

§ 34. En Infanteribataljon af Linjen skal bestaa af:

a) ved Staben:

1 Oberst, Chef, tillige Korpschef, national,
1 Kaptein, Kvartermester, national,
1 Sanitetskaptein, afgiven fra Sanitetsvæsenet,
1 Premierløitnant, Adjutant, do.
1 Sekondløitnant, Fanefører, værnepligtig,

13 Juli.

1 Sanitetsløitnant, afgiven fra Sanitetsvæsenet,
1 Kommandersergent, Underkvartermester, national,
1 Kommandersergent, Vognmester og Underadjutant, værnepligtig,
1 Sanitetssergent, afgiven fra Sanitetsvæsenet,
2 Haandværkersergenter, nationale, tjenstgjøre tillige ved Landværnsbataljonen,
1 Sergent, Bataljonshornblæser, national,
1 Bøssemager, do., tjenstgjør tillige ved Landværnsbataljonen,
1 Korporal, Bataljonsskriver, værnepligtig,
3 Hestepassere, værnepligtige, } kan udtages af de til Trænet
8 Troskuske, do. } tjenstdygtige.

b) ved hvert Kompagni:

1 Kaptein, Kompagnichef, national,
1 Premierløitnant, do.
2 Sekondløitnanter, værnepligtige,
1 Kommandersergent, national,
1 Furersergent, do.
6 Sergenter, do.
1 Sanitetskorporal, afgiven fra Sanitetsvæsenet,
1 Hornblæser, national.

Af Udskrevne er Kompagniet forudsat at kunne opsættes med:

12 Korporaler, værnepligtige,
2 Hornblæsere, do.
176 Menige, do., hvoraf 4 Hjælpesygebærere, samt
1 Skrædder, værnepligtig, } kan udtages af de til Trænet
1 Skomager, do. } tjenstdygtige.
1 Troskusk, do. }

Anmærkning:

En Linjebataljon maa derhos — jfr. det ovenfor med Hensyn til Ingeniorvaabnets Linjebataljon anførte — udover de foran opstillede Tal have uddannet en passende Reservestyrke af værnepligtige Sekondløitnanter, Sergenter, Korporaler og Hornblæsere samt af Linje- og Trænmandskaber.

§ 35. En Infanteribataljon af Landværnet skal bestaa af:

a) ved Staben:

1 Oberstløitnant, Chef, national,
1 Kaptein, Kvartermester do.
1 Sanitetskaptein, afgiven fra Sanitetsvæsenet,
1 Premierløitnant, Adjutant, national,
1 Sekondløitnant, Fanefører, værnepligtig,
1 Sanitetsløitnant, afgiven fra Sanitetsvæsenet,
1 Kommandersergent, Underkvartermester, national,
1 Kommandersergent, Vognmester og Underadjutant, værnepligtig,
1 Sergent, Bataljonshornblæser, do.
1 Sanitetssergent, afgiven fra Sanitetsvæsenet,

13 Juli.

1 Korporal, Bataljonsskriver, værnepligtig,
1 Bøssemager, værnepligtig, } kan udtages af de til Trænet
3 Hestepassere do. } tjenstdygtige.
8 Troskuske, do.

b) ved hvert Kompagni:

1 Kaptein, Kompagnichef, national,
1 Premierløitnant, værnepligtig,
2 Sekondløitnanter, do.
1 Kommandersergent, national,
1 Furersergent, do.
4 Sergenter, do.
1 Sanitetskorporal, afgiven fra Sanitetsvæsenet,
1 Hornblæser, national.

Af Udskrevne er Kompagniet forudsat at skulle kunne opsættes med:

2 Sergenter, værnepligtige,
12 Korporaler do.
2 Hornblæsere, do.
176 Menige, do., hvoraf 4 Hjælpesygebærere, samt
1 Skrædder, værnepligtig, } kan udtages af de til Trænet
1 Skomanger, do. } tjenstdygtige.
1 Troskusk do.

§ 36. En Infanteribataljon af Landstormen skal bestaa af:

a) ved Staben:

1 Major, Chef, værnepligtig,
1 Sanitetskaptein, afgiven fra Sanitetsvæsenet,
1 Premierløitnant, Kvartermester, værnepligtig,
1 do. Adjutant, do.
1 Sekondløitnant, Fanefører, do.
1 Sanitetsløitnant, afgiven fra Sanitetsvæsenet,
1 Kommandersergent, Underkvartermester, værnepligtig,
1 Kommandersergent, Vognmester og Underadjutant, do.
1 Sergent, Bataljonshornblæser, do.,
1 Sanitetssergent, afgiven fra Sanitetsvæsenet,
1 Korporal, Bataljonsskriver, værnepligtig,
1 Bøssemager, værnepligtig, } kan udtages af de til Trænet
3 Hestepasere, do. } tjenstdygtige.
8 Troskuske, do.

b) ved hvert Kompagni:

1 Kaptein, Kompagnichef, værnepligtig,
1 Premierløitnant, do.
2 Sekondløitnanter, do.
1 Sanitetskorporal, afgiven fra Sanitetsvæsenet,

Af Udskrevne er Kompagniet forudsat at skulle kunne opsættes med:

13 Juli.

1 Kommandersergent, værnepligtig,
1 Furersergent, do.
6 Sergenter, do.
12 Korporaler, do.
3 Hornblæsere, do.
Indtil 176 Menige, do., hvoraf 4 Hjælpesygebærere, samt
1 Skrædder, værnepligtig,
1 Skomager, do.
1 Troskusk, do.
} kan udtages af de til Trænet tjenstdygtige.

VI. Sanitetsvæsenet.

§ 37. Under Sanitetsvæsenet skal henhøre 3 Korpser, — 2 søndenfjelds, stationerede i Kristiania, og 1 nordenfjelds, stationeret i Trondhjem — hvoraf hvert opsætter 1 Linje-, 1 Landværns- og 1 Landstormskompagni. Hvert Kompagni tildeles fornødent Personel til et Sanitetsdetachement og 5 Feltlazaretter.

Ved Sanitetsvæsenet ansættes en Sanitetsgeneral som Chef med Stab, hvorfra er forudsat detacheret det fornødne Antal Sanitetsofficerer til Bestridelse af Lægetjenesten udenfor Sanitetskorpserne samt Sanitetsunderbefal til Tjeneste ved Sygehuset i Kristiania.

Direkte under Sanitetsgeneralen er henlagt Sanitetsvæsenets Undervisningsanstalter, Armeens Lægekommission, 5 Bedømmelseskommissioner (1 for hvert Brigadedistrikt) og Medicinaldepotet.

§ 38. Ved Sanitetsvæsenets Stab skal tjenstgjøre:

1 Sanitetskaptein, national, indbeordret, tillige Medlem af Bedømmelseskommissionen i 2den Brigades Distrikt.
1 Sanitetspremierløitnant, Adjutant, stadig tjenstgjørende,
1 Sanitetssergent, Skriver, do. do.
1 Medicinalrevisor,
1 Assistent hos do.,
1 Sanitetsintendant, stadig tjenstgjørende,
2 Sanitetsunderforvaltere, værnepligtige,
2 Apothekere, do.
3 Farmaceuter, hvoraf 1 stadig tjenstgjørende og 2 værnepligtige,
1 Instrumentmager, værnepligtig,
1 Bud og Arbeidsformand,
2 Haandrækningskarle.
De øvrige Arbeidere antages efter Behovet.
} tjenstgjørende ved Medicinaldepotet.

Fra Staben forudsættes detacheret til Tjeneste:

a) ved Linjen:

1 Sanitetsoberst, Brigadelæge samt Inspektør for det militære Sygehus i Kristiania, stadig tjenstgjørende,
4 Sanitetsmajorer, Brigadelæger, do. do.,
31 Sanitetskapteiner, Bataljonslæger, hvoraf 28 nationale og 3 værnepligtige,

38 Sanitetspremierløitnanter, hvoraf 10 stadig tjenstgjørende (deriblandt 2 ved Sygehuset i Kristiania) og 28 værnepligtige, 13 Juli.
20 Sanitetssekondløitnanter, værnepligtige,
1 Sanitetskommandersergent ved Sygehuset i Kristiania, stadig tjenstgjørende,
2 Sanitetssergenter ved do. do., do. do.

b) ved Landværnet:
38 Sanitetspremierløitnanter, værnepligtige,
20 Sanitetssekondløitnanter, do.

c) ved Landstormen:
38 Sanitetspremierløitnanter, værnepligtige,
20 Sanitetssekondløitnanter, do.

§ 39. Ved Sanitetsvæsenets Undervisnigsanstalter skal tjenstgjøre:

a) ved Officers- og Underofficersskolen:
Som Bestyrer forretter Inspektøren for Sygehuset i Kristiania.
1 Sanitetskaptein, national, indbeordret,
2 Sanitetspremierløitnanter, } opførte i § 38 som tjenstgjørende ved Sygehuset i Kristiania.
1 Sanitetskommandersergent, }
2 Sanitetssergenter, }
Som Elever forudsættes indbeordrede:
18 Officerselever til Uddannelse som værnepligtige Sanitetsofficerer (i 45 Dage),
15 Underofficerselever.

b) ved Musikskolerne:
Som Instruktører forrette Instruktørerne ved Infanteriets Musikskoler i Kristiania og Trondhjem.
Som Elever forudsættes indbeordrede:
3 Hornblæsere.

c) ved Instruktionskurserne til Uddannelse af værnepligtige Sanitetskorporaler (i 1 Maaned):
Der forudsættes indbeordret pr. Linjesanitetskompagni 35 Elever.

§ 40. Armeens Lægekommission skal bestaa af:
Sanitetsoberstен,
3 af Sanitetsmajorerne eller Kapteinerne, hvoriblandt 1 Sanitetskompagnichef.

§ 41. Hver Bedømmelseskommission skal bestaa af:
vedkommende Brigadelæge som Formand,
en af Sanitetskapteinerne i vedkommende Brigadedistrikt, indbeordret (jfr. § 38),
en af de ved vedkommende Brigades Standkvarter tjenstgjørende Sanitetspremierløitnanter.

§ 42. 1 Sanitetskorps skal bestaa af:

a) ved Staben:
Som Korpschef forretter Chefen for Linjekompagniet.

b) ved Linjekompagniet:
1 Sanitetsmajor, Chef, tillige Korpschef, national,

13 Juli.

5 Sanitetskapteiner, Chefer for Feltlasaretter, værnepligtige,
14 Sanitetspremierløitnanter, hvoraf 1 national og 13 værnepligtige,
1 Sanitetskommandersergent, national,
1 Sanitetsfurersergent, do.
6 Sanitetssergenter, do.
1 Hornblæser, do.

Den Kompagniet tildelte Styrke af Udskrevne, der paaregnes udtagne af tjenstdygtige til Linien med særlig Fagdannelse eller af de til Trænet tjenstdygtige, og hvoraf er forudsat at skulle kunne opsættes:

5 Apothekere, værnepligtige,
5 Sanitetsunderforvaltere, do.
29 Sanitetssergenter, do.
70 Sanitetskorporaler, do.
1 Hornblæser, do.
85 Sygebærere, do.
43 Sygevogtere, do.
13 Kokke, do.
1 Sadelmager, do.
1 Skrædder, do.
1 Skomager, do.
2 Hestepassere, do.
6 Troskuske, do.

Anmærkning: Af Sanitetssergenterne forrette 7 som Sygebærersergenter.

Ved Linjekompagniet maa — jfr. det ovenfor under Ingeniorvaabnets Linjebataljon anførte — udover de foran opstillede Tal haves uddannet en passende Reservestyrke af værnepligtige Sanitetspremierløitnanter, Sanitetssergenter, Sanitetskorporaler samt af Menige.

c) ved Landværnskompagniet:

1 Sanitetskaptein, Kompagnichef, national,
5 Sanitetskapteiner, Chefer for Feltlasaretter, værnepligtige,
14 Sanitetspremierløitnanter, do.
1 Sanitetskommandersergent, national,
1 Sanitetsfurersergent, do.
1 Sanitetssergent, do.

Den Kompagniet tildelte Styrke af Udskrevne, hvoraf er forudsat at skulle kunne opsættes

5 Apothekere, værnepligtige,
5 Sanitetsunderforvaltere, do.
27 Sanitetssergenter, do.
70 Sanitetskorporaler, do.
2 Hornblæsere, do.
85 Sygebærere, do.
43 Sygevogtere, do.

13 Juli.

13 Kokke, værnepligtige,
1 Sadelmager, do.
1 Skrædder, do.
1 Skomager, do.
2 Hestepassere, do.
6 Troskuske, do.

d) ved Landstormskompagniet:
1 Sanitetskaptein, Kompagnichef, værnepligtig,
5 Sanitetskapteiner, Chefer for Feltlasaretter, do.
14 Sanitetspremierløitnanter, do.

Den Kompagniet tildelte Styrke af Udskrevne, hvoraf er forudsat at skulle kunne opsættes:
5 Apothekere, værnepligtige,
5 Sanitetsunderforvaltere, do.
1 Sanitetskommandersergent, do.
1 Sanitetsfurersergent, do.
28 Sanitetssergenter, do.
70 Sanitetskorporaler, do.
2 Hornblæsere, do.
85 Sygebærere, do.
43 Sygevogtere, do.
13 Kokke, do.
1 Sadelmager, do.
1 Skrædder, do.
1 Skomager, do.
2 Hestepassere, do.
6 Troskuske, do.

VII. Dyrlægekorpset.

§ 43. Dyrlægekorpset skal bestaa af:
I Linjen: 1 Stabsdyrlæge, stadig tjenstgjørende,
6 Overdyrlæger, nationale,
26 Dyrlæger, hvoraf 8 nationale og 18 værnepligtige,
Hovslagere, værnepligtige, i fornødent Antal. Disse udskrives til, oplæres og føres ved Afdelingerne.
I Landværnet: 7 Overdyrlæger, værnepligtige,
26 Dyrlæger, do.
Hovslagere, do. i fornødent Antal.
I Landstormen: 7 Overdyrlæger, værnepligtige,
26 Dyrlæger, do.
Hovslagere, do i fornødent Antal.

VIII. Intendanturen.

§ 44. Intendanturen skal bestaa af det for Forpleiningstjenesten fornødne Personale, hvoraf det i Fred ansatte tjenstgjør ved en Generalintendantur, der bliver at oprette ved Armeens Hovedstation, og ved 5 Distriktsintendanturer (1 for hvert Brigadedistrikt).

13 Juli. Som Korpsets Chef ansættes en Generalintendant, der overtager Ledningen af Armeens Forpleiningsvæsen. Direkte under Generalintendanten er henlagt Armeens Intendanturkommission.

§ 45. Ved Generalintendanturen skal tjenstgjøre:

1 Intendanturoberstløitnant, stadig tjenstgjørende,
3 Intendanturkapteiner, do. do.
2 Intendanturpremierløitnanter, hvoraf 1 Adjutant hos Generalintendanten, do. do.
3 Intendanturfekondløitnanter, Kopister, do. do.
2 Intendanturkommandersergenter, Skrivere, do. do.
2 Intendanturfergenter, do. do.
1 Værksmester,
2 Mestertilskjærere,
4 Tilskjærersvende.

De øvrige Arbeidere antages efter Behovet.

1 Bud og Vagtmester, samt
1 Hovedforvalter,
1 Underforvalter,
1 Intendanturfergent,
Arbeidere efter Behovet,
} tjenstgjørende ved Magasinerne i Kristiania.

§ 46. Armeens Intendanturkommission skal bestaa af:

Intendanturoberstløitnanten,
2 af Intendanturkapteinerne, samt tilfordnede Officerer af Vaabnene efter Armekommandoens nærmere Bestemmelse.

§ 47. Ved Distriktsintendanturerne skal tilsammen tjenstgjøre:

5 Intendanturmajorer, stadig tjenstgjørende,
5 Intendanturpremierløitnanter, do. do.
5 Intendanturfergenter, do. do.
1 Assistent hos Distriktsintendanten i 2den Brigades Distrikt, do. do.

§ 48. Af Intendanturpersonalet er forudsat for Krig at kunne opsættes til Tjeneste, idet for Tilfældet som værnepligtige ansættes de Tjenestemænd, der kræves udover det i Fred ansatte Antal:

a) af Linjen:

ved Armekorpskommandoen:

1 Intendanturoberstløitnant, Korpsintendant,
1 Intendanturkaptein,
1 Intendanturpremierløitnant, Adjutant,
2 Intendanturfekondløitnanter, Bogholder og Kasserer,
2 Intendanturfergenter, Skrivere,
1 do., Assistent,
1 Intendanturkommandersergent,
2 Intendanturfergenter,
4 Intendanturkorporaler,
} Forvaltningspersonale.

13 Juli.

ved hver af de 2 Divisionskommandoer:
1 Intendanturmajor, Divisionsintendant,
1 Intendanturpremierløitnant, Adjutant,
2 Intendanturſekondløitnanter, Bogholder og Kasserer,
2 Intendanturſergenter, Skrivere,
1 do. Assistent,
1 Intendanturkommandersergent,
2 Intendanturſergenter,
4 Intendanturkorporaler,
} Forvaltningspersonale.

ved Etappeanstalterne:
1 Intendanturmajor, Etappeintendant,
1 Intendanturpremierløitnant, Adjutant,
2 Intendanturſekondløitnanter, Assistenter,
2 do. Kasserer og Bogholder,
2 Intendanturſergenter, Skrivere,
2 Hovedforvaltere ved Samle- og Etappehovedstationen,
2 Underforvaltere,
1 Intendanturkommandersergent,
2 Intendanturſergenter,
4 Intendanturkorporaler,
} Forvaltningspersonale.
samt ved 2 Vognkolonner:
2 Intendanturkommandersergenter;

ved hver af de 12 Proviantkolonner:
1 Intendanturkommandersergent, Forvalter;

ved hver af de 12 Furagekolonner:
1 Intendanturkommandersergent, Forvalter.

Anmærkning: De Intendanturen tilhørende værnepligtige Haandværkere og andet værnepligtigt Personale ere opførte nedenfor under det almindelige Træn. (Gjælder ogsaa Landværnet og Landstormen).

b) af Landværnet:
ved 2 Divisionskommandoer,
„ 12 Proviantkolonner samt
„ 12 Furagekolonner
det samme Personale, som for Linjens Vedkommende opført.

c) af Landstormen:
ved 12 Proviantkolonner samt
„ 12 Furagekolonner
det samme Personale, som for Linjens Vedkommende opført.

De af de fast ansatte Intendanturtjenestemænd, der ikke ere medtagne foran under Litr. a, b eller c, forudsættes i Krig at skulle tjenstgjøre ved den hjemmeværende Intendantur.

IX. Det almindelige Træn.

§ 49. Det almindelige Træn — hvorunder ikke indgaar det foran ved de forskjellige Afdelinger opførte Troppetræn — or-

13 Juli. ganiseres i Fred i 1 Trænkorps, der opsætter 3 Trænkompagnikommandoer, hver omfattende de samme tillagte Trænmandskaber af Liniens, Landværnets og Landstormens Aarsklasser.

§ 50. Ved Trænkorpset ansættes i Fred følgende fastlønnede Befalingsmænd:

a) ved Staben:
1 Oberstløitnant, Chef, national,
1 Premierløitnant, Adjutant do.

b) ved Trænkompagnikommandoerne:
3 Kapteiner, Trænkompagnichefer, nationale.

§ 51. Linjens Træn er forudsat for Krig at kunne opsætte til Tjeneste:

ved det norsk-svenske Hovedkvarter:
1 Troskusk, værnepligtig,
3 Hestepassere, do.
2 Officerstjenere, do.

ved Armekorpskommandoen:
1 Sergent, værnepligtig,
1 Hovslager, do.
22 Troskuske, do.
20 Hestepassere, do.
25 Officerstjenere, do.

ved hver af de tvende Divisionskommandoer:
1 Korporal, værnepligtig,
18 Troskuske do.
13 Hestepassere, do.
14 Officerstjenere, do.

ved Ingeniør-Overkommandoen:
1 Troskusk, værnepligtig,
4 Hestepassere, do.
3 Officerstjenere, do.

ved Artillerioverkommandoen:
som ved Ingeniøroverkommandoen,

ved Kavalerioverkommandoen:
som ved Ingeniøroverkommandoen,

ved hver af de 5 Infanteribrigadekommandoer:
2 Troskuske,
4 Hestepassere,
3 Officerstjenere,

ved Etappeanstalterne:
3 Sekondløitnanter, værnepligtige,
4 Sergenter, do.
10 Korporaler, do.
1 Overbager, do.
4 Hovslagere, do.
1 Instrumentmager, do.
2 Snedkere, do.

13 Juli.

2 Sadelmagere, værnepligtige,
2 Smede, do.
65 Troskuske, do.
30 Hestepasvere, do.
10 Officerstjenere, do.
75 Haandlangere og Skrivere, do.

ved den overordnede Trænkommando:

1 Oberstløitnant, Chef, national, } opførte foran i § 50.
1 Premierløitnant, Adjutant. do. }
1 Korporal, værnepligtig,
1 Troskusk, do.
2 Hestepasvere, do.
2 Officerstjenere, do.

ved hver af de 3 Trænkompagnikommandoer:

1 Kaptein, national, opført foran i § 50,
1 Premierløitnant, værnepligtig,
1 Kommandersergent, do.
1 Furersergent, do.
1 Hjulmager, do.
1 Smed, do.
2 Skræddere, do.
2 Skomagere, do.
5 Troskuske, do.
4 Hestepasvere, do.
4 Officerstjenere, do.

ved Armekorps-Sanitetskompagniet:

1 Sekondløitnant, værnepligtig,
1 Sergent, do.
1 Korporal, do.
1 Sadelmager, do.
1 Skrædder, do.
1 Skomager, do.
7 Troskuske, do.
3 Hestepasser, do.

ved hvert af de 2 Divisionssanitetskompagnier:

1 Sekondløitnant, værnepligtig,
1 Sergent, do.
1 Korporal, do.
1 Sadelmager, do.
1 Skrædder, do.
1 Skomager, do.
9 Troskuske, do.
4 Hestepasvere, do.

ved hvert af de 15 Feltlasarether:

1 Sergent eller Korporal, værnepligtig,
7 Troskuske, do.
1 Hestepasser, do.

13 Juli. ved hver af de 12 Proviantkolonner:
1 Sekondløitnant, værnepligtig,
1 Sergent, do.
5 Korporaler, do. (3 ved Kolonnerne for Hovedkvarteret og de dette direkte underlagte Afdelinger),
1 Signalist, værnepligtig,
1 Hovslager, do.
1 Snedker, do.
1 Sadelmager, do.
1 Gjørtler, do.
1 Smed, do.
31 Troskuske, værnepligtige (21 ved Kolonnerne for Hovedkvarteret m. v.),
1 Hestepasser, do.
2 Førere af Reserveheste, do.
1 Officerstjener, do.
10 Haandlangere, do. (7 ved Kolonnerne for Hovedkvarteret m. v.),
ved hver af de 3 Feltbageri- og Slagtekvægkolonner:
1 Kommandersergent, værnepligtig,
2 Korporaler, do.
1 Troskusk, do.
21 Haandlangere og Kvægdrivere, do. (13 ved Kolonnen for Hovedkvarteret m. v.),
1 Overslagter, do.
11 Slagtere, do. (7 ved Kolonnen for Hovedkvarteret m. v.),
1 Overbager, do.
10 Bagere, do. (6 ved Kolonnen for Hovedkvarteret m. v.),
ved hver af de 12 Furagekolonner:
1 Sekondløitnant, værnepligtig,
1 Sergent, do.
5 Korporaler, do.
1 Signalist, do.
1 Hovslager, do.
1 Snedker, do.
1 Sadelmager, do.
1 Smed, do.
31 Troskuske. do.
1 Hestepasser, do.
2 Førere af Reserveheste, do.
1 Officerstjener. do.
10 Haandlangere, do.
ved Hestedepotet:
1 Sekondløitnant, værnepligtig,
1 Furersergent, do.
2 Sergenter, do.
4 Korporaler, do.

1 Hovslager, værnepligtig, 13 Juli.
1 Troskarl do.
2 Hestepassere, do.
60 Førere af Reserveheste, do.
2 Officerstjenere, do.

Anmærkning: Af det foran opførte Personale forudsættes værnepligtige Officerer udtagne blandt disponible saadanne af Vaabnene og værnepligtige Underbefalingsmænd af Kavaleriets udskrevne Styrke, medens de øvrige ere udskrevne blandt de til Trænet tjenstdygtige.

Denne Anmærkning gjælder ogsaa Landværnet og Landstormens Opbud.

§ 52. Landværnets Træn er forudsat at kunne opsætte til Tjeneste:

ved 2 Divisionskommandoer,
„ 5 Infanteribrigadekommandoer,
„ den overordnede Trænkommando,
„ 3 Trænkompagnikommandoer,
„ 3 Sanitetskompagnier,
„ 15 Feltlasarether,
„ 12 Proviantkolonner,
„ 3 Feltbageri- og Slagtekvægkolonner,
„ 12 Furagekolonner,
„ Hestedepotet,

Personale i samme Antal, som i § 51 for LinjensTræn opført.

Anmærkning: Chefen for den overordnede Landværns-Trænkommando forudsættes givet Oberstløitnants Grad og taget blandt afskedigede Officerer.

§ 53. Landstormens Træn er forudsat at kunne opsætte til Tjeneste:

ved den overordnede Trænkommando,
„ 3 Trænkompagnikommandoer,
„ 3 Sanitetskompagnier,
„ 15 Feltlasarether,
„ 12 Proviantkolonner,
„ 3 Feltbageri- og Slagtekvægkolonner,
„ 12 Furagekolonner,
„ Hestedepotet,

Personale i samme Antal, som i § 51 for Linjens Træn opført.

Anmærkning: Chefen for den overordnede Landstorms-Trænkommando forudsættes givet Majors Grad.

X. Udskrivningsvæsenet og det militære Retsvæsen.

§ 54. Med Udskrivningsvæsenet og det militære Retsvæsen forholdes som hidtil, indtil der gjennem Lov maatte

13 Juli. blive truffet forandrede Ordninger med Hensyn til Udførelsen af de derunder henhørende Forretninger.

XI. Armeens Undervisningsanstalter.

§ 55. Armeens Undervisningsanstalter skulle være:

A. Officersskoler, nemlig:

1. Krigsskolen, der skal bestaa af 2 Afdelinger, hvoraf nederste Afdeling i et 1aarigt Kursus uddanner værnepligtige Officerer samt forbereder til øverste Afdeling, der i et 2aarigt Kursus uddanner fastlønnede Officerer.

   Ved Krigsskolen er ansat:
   1 Chef, stadig tjenstgjørende,
   1 Kaptein, Kompagnichef, do. do.
   4 Premierløitnanter, do. do., hvoraf 1 Adjutant.

   Elevantallet forudsættes at være:
   i øverste Afdelings øverste Klasse 20,
   i — — nederste — 20,
   i nederste Afdeling . . . . . 105.

2. Den militære Høiskole, der i et 2aarigt Undervisningskursus meddeler den videregaaende Uddannelse, som er nødvendig for Generalstabs-, Ingeniør- og Artillerioffiserer, samt virker til at udbrede høiere militærvidenskabelig Uddannelse blandt Armeens og Marinens Officerer. Undervisningen bliver at meddele i 2 sideordnede Undervisningsgrupper, nemlig 1 Ingeniør-Generalstabs- og 1 Artilleri-Generalstabsgruppe.

   Til Høiskolen beordres som Inspektionsofficer en Officer af et af Vaabnene.

3. Aarlige Instruktionskurser for Uddannelse af værnepligtige Sanitetsofficerer, der afholdes ved det militære Sygehus i Kristiania i Forbindelse med Sanitetsunderofficersskolen og gives en Varighed af 6 Uger.

Anmærkning: I disse Kurser er forudsat optaget Elever, der efterat have gjennemgaaet det nedenfor under Litr. C omhandlede Kursus for værnepligtige Sanitetskorporaler have som saadanne deltaget i mindst 24 Dages Øvelser.

For Udnævnelse til værnepligtig Sanitetsofficer er endvidere forudsat fordret, at Vedkommende har bestaaet 1ste Afdeling af medicinsk Examen samt gjennemgaaet Volontørtjeneste ved Rigshospitalet eller tilsvarende Tjeneste ved et andet Sygehus.

For Udnævnelse til fastlønnet Sanitetsofficer er forudsat fordret, at Vedkommende har absolveret medicinsk Embedsexamen samt tjenstgjort som værnepligtig Sanitetsofficer.

B. Underofficersskoler, nemlig:

1. Ved Ingeniørvaabnet en Underofficersskole i Kristiania, der i et 3aarigt Kursus uddanner de fastlønnede Underofficerer (jfr. § 4).

2. Ved Artilleriet en Underofficersskole i Kristiania, der i et 13 Juli.
Aarigt Kursus uddanner de fastlønnede Underofficerer (jfr. § 11).
For Fæstningsartilleriets Vedkommende foregaar Underofficersuddannelsen ved dets paa Oskarsborg stationerede, stadig tjenstgjørende Afdeling i Forbindelse med dennes øvrige Tjeneste.
3. Ved Kavaleriet en Underofficersskole i Kristiania, der i et 2aarigt Kursus uddanner de fastlønnede Underofficerer (jfr. § 23).

Anmærkning: Til de under B, 1, 2 og 3 nævnte Skoler er forudsat knyttet aarlige Kurser med en Varighed af 100 Dage til Uddannelse af værnepligtige Underofficerer.

4. Ved Infanteriet for hver af de 5 Infanteribrigader en Underofficersskole, der i et 2aarigt Kursus uddanner Vaabnets samtlige Underofficerer, saavel fastlønnede, som værnepligtige (jfr. § 33).
Skolerne opsættes ved de respektive Brigaders Standkvarterer. En lignende Skole opsættes ved Garden.

Anmærkning: De under B, 1, 2, 3 og 4 nævnte Skoler — med Undtagelse af Gardens — forudsættes kun at være i Virksomhed udenfor Vaabenøvelserne.

5. Ved Sanitetsvæsenet for hvert Aar 2de 6maanedlige Instruktionskurser ved det militære Sygehus i Kristiania til Uddannelse af fastlønnede og værnepligtige Sanitetsunderofficerer (jfr. § 39).

Anmærkning: For Ansættelse som fastlønnet Underofficer ved Sanitetsvæsenet og ved Intendanturen er forudsat krævet, at Vedkommende har gjennemgaaet — foruden for førstnævnte Underofficerers Vedkommende ovenomhandlede 6 Maaneders Kursus — tillige en af de foran under 1—4 nævnte Underofficersskoler.

C. Aarlige Instruktionskurser til Uddannelse af værnepligtige Korporaler (Overkonstabler), nemlig:

ved Ingeniorkorpset, hvert Feltartillerikorps og hvert Bjergbatteri med en Varighed af 8 Uger ved de respektive Afdelingers Standkvarterer, efterat Eleverne have gjennemgaaet 1 Aars Vaabenøvelser (jfr. §§ 4 og 11);

ved hvert Kavalerikorps i 24 Dage i Forbindelse med Aarets Korpssamling (jfr. § 23);

ved hvert Infanterikorps i 24 Dage i Tidsrummet mellem Afslutningen af det ene Aars Landværnsøvelser (Kompagniexercitie) og Begyndelsen af det følgende Aars Bataljonssamling (jfr. § 33);

ved Sanitetsvæsenet afholdes saadanne Kurser med 1 Maaneds Varighed paa de Exercerpladse, hvor Uddannelse af Sanitetstropper finder Sted (jfr. § 39).

D. Ride- og Kjøreskoler.

For at tjene som videregaaende Uddannelsesapparater for Ar-

13 Juli. tilleriets og Kavaleriets Over- og Underbefal samt til Uddannelse af Instruktører og Beridere afholdes aarlig Rideskoler (jfr §§ 11 og 23):
ved Artilleriet med en Varighed af 4 Maaneder og
ved Kavaleriet med en Varighed af 7 Maaneder.

Ved Artilleriet afholdes derhos aarlig en Kjøreskole med en Varighed af 30 Dage.

Rideskolerne og Kjøreskolen underlægges den ved vedkommende Vaaben som Chef for Undervisningsvæsenet ansatte Kaptein.

E. Musikskoler.

Til Uddannelse af Afdelingernes fastlønnede Trompetere og Hornblæsere afholdes aarlig i Tidsrummet mellem Vaabenøvelserne Musikskoler, en for hver Infanteribrigade og en fælles for Ingeniørvaabnet, Artilleriet og Kavaleriet. Skolerne stilles under den for hver Brigade som Chef for Undervisningsvæsenet ansatte Kaptein og gives samme Varighed som Underofficersskolerne. Hornblæserne ved Sanitetskompagnierne blive at oplære ved Infanteriets Musikskoler i Kristiania og Trondhjem (jfr. forøvrigt §§ 4, 11, 23, 33 og 39).

F. Centralskole for Oplærelse af Lærere i Legemsøvelser og Vaabenbrug.

Denne Skole virker saaledes, som til enhver Tid ved særskilt Plan maatte være bestemt.

G. Skydeskoler.

Disse blive aarlig at afholde — saavel for Infanteriet og Kavaleriet som for Artilleriet — i den Udstrækning, som de bevilgede Midler maatte tilstede.

XII. Inddeling i Brigadedistrikter.

§ 56. Landets nuværende Inddeling i Brigadedistrikter, inden hvilke de respektive Infanteribrigadechefer føre Kommando, forbliver indtil videre uforandret.

XIII. Armeens Heste.

§ 57. Af Heste for Armeen skal i Fred indtil videre haves:
ved Ingeniørvaabnet 8 Stamheste og 183 virkelige Kvarterheste,
ved Feltartilleriet: 24 Stamheste og 888 virkelige Kvarterheste (296 ved hvert Korps),
ved Kavaleriet: 60 Stamheste og 1195 virkelige Kvarterheste (422 ved hvert af de søndenfjeldske Korpser, 66 ved Ordonnantsafdelingen og 285 ved det nordenfjeldske Korps).

Det tilovers blivende Antal af de nuværende Artilleri- og Kavalerikvarterer blive overtallige.

Officerer, der oppebære Hesteholdstillæg eller Hesteholdsgodtgjørelse, skulle være forpligtede til under al Tjenstgjøring saavel i Krig som i Fred at holde sig beredne med 1 Hest. Lignende For-

pligtelse skal under Fredsøvelser paahvile de Officerer, der oppebære Hesteleie. 13 Juli.

De Heste, der udenfor de ovenfor omhandlede, ville tiltrænges ved en Opsætning af Armeen eller Dele deraf eller ved andre Anledninger, søges, indtil en anden Ordning af Forholdet maatte blive truffen, tilveiebragte gjennem Indkjøb eller Leie.

Kongelig Resolution, afgiven i sammensat Statsraad, hvorved der af Hensyn til, at der i Staden Linares i den spanske Provinds Jaen paatænktes oprettet et Vicekonsulat, er bestemt, at den nævnte Provinds, som tidligere ikke tilhørte noget Konsulsdistrikt, skal henlægges under Generalkonsulatet i Barcelona, hvis Distrikt saaledes fremtidig kommer til at omfatte de spanske Provincer Gerona, Barcelona, Tarragona, Castilien, Valencia, Alicante, Granada, Malaga, Murcia, Almeria, Jaen og de Baleariske Øer. 13 Juli.

Kongelig Resolution — afgiven i sammensat Statsraad —, hvorved er bestemt, at den i Konsulsforordningens § 86 omhandlede Bemyndigelse til angaaende saadanne ombord paa svenske eller norske Fartøier begaaede Forbrydelser, som omhandles i samme Forordnings § 85 No. 1 og 2, at optage formeligt Forhør og, naar saadant til Sagens endelige Afgjørelse findes nødvendigt, tilholde de til at meddele Oplysninger indkaldte Personer at afgive disse under Ed, meddeles samtlige Indehavere af lønnede Generalkonsulater og Konsulater og de nuværende Indehavere af Generalkonsulaterne i Alexandria, Amsterdam, St. Petersburg, Algier, Capstaden, Buenos Ayres og Shanghai, samt Konsulaterne i Bremen, Nantes, Marseille, Messina, Neapel, New-York, Quebec og Montevideo og den vordende Indehaver af Konsulatet i Melbourne. 13 Juli.

Cirkulære fra Justitsdepartementet til de civile Overøvrigheder: 13 Juli.

Departementet har paa Foranledning troet paany at burde bede samtlige de i Hr. Amtmandens Embedsdistrikt ansatte civile Embedslægers og Apothekeres Opmærksomhed henledet paa, at den farmaceutiske Medhjælperprøve ikke længer bliver at afholde af vedkommende Embedslæge, hvilken Ordning ophørte 19de f. M., nemlig 3 Aar efter Kundgjørelsen af Lov af 18de Juni 1884 om Farmaceuters Uddannelse m. V., se Lovens § 19, jfr. Departementets Cirkulære af 7de Oktober 1884.

Endvidere anmodes Hr. Amtmanden om, under Henvisning til det ved Departementets Cirkulære af 1ste Juni 1886 Apothekerne direkte oversendte Reglement for farmaceutisk Medhjælperex-

13 Juli. amen, at gjøre de inden Deres Embedsdistrikt bosatte Apothekere opmærksomme paa:

1. At farmaceutisk Medhjælpereksamen efter den nye Ordning afholdes i Kristiania i Maanederne April og Oktober (begyndende første Søgnedag Kl. 9 Fm.), første Gang anstundende Oktober Maaned, og at Anmeldelse til førstkommende Examen, stilet til „Kommissionen for farmaceutisk Medhjælpereksamen", hvis foreløbige Adresse er Justitsdepartementets Medicinalkontor, maa være indkommen inden 1ste August førstkommende. For Eftertiden indsendes saadan Anmeldelse henholdsvis inden 1ste Februar og 1ste August. Senere indkommen Anmeldelse kommer ikke i Betragtning, medmindre særegne Omstændigheder ere forhaanden.
2. Ved Anmeldelsen er at iagttage, at den skal være ledsaget af Middelskolens Afgangstestimonium og Lærebrev.
3. Examinanden har senest Dagen før den skriftlige Prøves Afholdelse at betale et Gebyr af 20 Kroner, samt i Forbindelse med det i Lov af 18de Juni 1884 § 9 c omhandlede Herbarium tillige for den Tid, der ligger efter Reglementets Bekjendtgjørelse, at overlevere Kommissionen en af ham selv under Læretiden ført Arbeidsjournal, der skal indeholde en kort Forklaring over de Laboratoriearbeider, han i denne Tid har udført.

14 Juli. **Brugsregler** for Kirkjølens Statsalmening i Ringebo, approberede af Indredepartementet den 14de Juli 1887.*)

14 Juli. **Brugsregler** for Imsdalens Statsalmenning i Ringebo, appproberede af Indredepartementet den 14de Juli 1887.*)

14 Juli. **Forandret Affatning af § 15 i Brugsreglerne** for Bjerke Bygdealmenning i Nanneſtad, approberet af Indredepartementet den 14de Juli 1887.**)

15 Juli. **Kongelig Resolution*****), hvorved det ved Høieste Resolution af 29de December 1885 Post 1 givne Forbud mod i Fjord og Kyststrækning inden Finmarkens Amt til Fangst af Lax og Søørret at bruge Krokgarn fra Torsdag Aften Kl. 6 til Mandag Aften Kl. 6 ophæves for de Strækninger i nævnte Amt, hvor de russiske Lapper fra Pasvig i Henhold til Protokol af $^{18}/_{6}$ August 1834 har Ret til Laxefiske, nemlig ved Ud-

*) Bekjendtgj. 20 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 22, hvor Reglerne er indtagne.
**) Bekjendtgj. 20 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 22, hvor Paragrafen er indtaget i sin forandrede Affatning.
***) Bekjendtgj. 20 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 22.

løbet af Pasvig (eller Pasrek) og i Jarfjorden (Rovdins- 15 Juli.
kaja Gouba).

Høieste Resolution, hvorved de af Kommunebestyrelsen i 15 Juli.
Kjøbstaden Vardø under 14de Marts og 29de April 1887 fat-
tede Beslutninger om Omordning af Byens Kæmnervæsen
approberes i Medhold af § 40 i Lov om Formandskaber i
Kjøbstæderne af 14de Januar 1837, forsaavidt Kommunen derved
paaføres Udgifter for et længere Tidsrum end 5 Aar.

Høieste Resolution, hvorved der i Medhold af Lov angaa- 15 Juli.
ende Fredning af Lax og Sørret af 23de Mai 1863 § 11 meddeles
Stadfæstelse paa de i Møde den 28de Marts 1887 af vedkom-
mende Fiskerieiere fattede Beslutninger angaaende Dannelse af en
Forening til Opsyn med Laxefiskerierne i Elvene i
Vormedalen i Hjelmelands Herred fra Søen i Tytlandsvig
til og med Bruarhølen ved Kleveland i Melandselven, til Sagafos
i Lygelandselven og til den nederste store Fos i Tytlandselven samt
i Kværnebækken paa Mæland op til Kværnefossen.

Cirkulære fra Indredepartementet, Poststyrelsen, til samtlige 16 Juli.
Postmestere og Postexpeditører (No. 18 for 1887), hvorved bl. a.
meddeles, at Postanvisninger fremtidig kunne trækkes paa alle
Postanstalter i de Forenede Stater i Nordamerika.

Høieste Resolution, hvorved den af Herredsstyrelsen i 19 Juli.
Brønø Præstegjeld under Søndre Helgelands Provsti i Tromsø
Stift i Møde den 7de Mai 1887 fattede Beslutning om, at den
Skyds, som tidligere har været ydet Sognepræsten in natura
paa hans Hjemreiser fra Viks Annexkirke, saavelsom den Skyds-
og Natteholdsgodtgjørelse, der har været erlagt med 53 Øre
af hver Gaardbruger i Brønø Hovedsogn og med 67 Øre af hver
Gaardbruger i Viks Annexsogn, bortfalder fra 1ste Januar
1888, mod at der istedet ved hvert Aars Udgang udbetales Sogne-
præsten Kr 300,00 af Brønø Herredskasse, — stadfæstes i Hen-
hold til Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837
§ 39, forsaavidt Kommunen ved Beslutningen paadrages Udgifter
for et længere Tidsrum end 5 Aar.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa 19 Juli.
de af Suledals Formandskab og Fattigkommission i Fællesmøde
den 13de Juni 1887 vedtagne Statuter for „Paul Bakkas
Legat" til Bedste for Fattige i Suledals Præstegjeld.

Høieste Resolution, hvorved der i Henhold til Lov om 19 Juli.
Postvæsenet af 3die Mai 1871 § 34 meddeles Sekretæren ved

19 Juli. den i Henhold til Kongelig Resolution af 9de Mai 1887 nedsatte Komite for Norges Deltagelse i den nordiske Industri-, Landbrugs- og Kunstudstilling i Kjøbenhavn i 1888 Berettigelse til at attestere den Udstillingen vedkommende offentlige Brevvexlings Portofrihed.

19 Juli. **Høieste Resolution**, hvorved Approbation i Medhold af § 3 i Lov om Bygningsvæsenet af 6te September 1845 meddeles paa den af Ladestedet Lillesands Formænd og Repræsentanter i Møde den 5te April 1887 fattede Beslutning om Omregulering af en under Ildsvaade 12te—13de Marts næstfør afbrændt Del af Øvregaden i nævnte Ladested, forsaavidt angaar Strøget ved Hans Lundemoens Enkes Tomt sammesteds.

20 Juli. **Cirkulære** fra Indredepartementet — Poststyrelsen — til samtlige Udgivere af Tidender og Tidsskrifter, der forsendes i Abonnement med Posterne:

Efter de gjældende Bestemmelser skal — som bekjendt — Udgivere af Tidender og Tidsskrifter, der forsendes i Abonnement med Posterne, strax ved hver Abonnementstermins Slutning tilstille Poststyrelsen Opgave over Antallet af de i den forløbne Abonnementstermin postforsendte Exemplarer af vedkommende Tidende eller Tidsskrift. Da denne for Kontrollen med Regnskabsførselen aldeles nødvendige Forskrift — uagtet gjentagne Gange indskjærpet — ikke overholdes af samtlige Bladudgivere, skal man indtrængende anmode DHrr. Udgivere om nøiagtigt at paase dens fremtidige Jagttagelse. I Opgaven maa der, saafremt Tidenden eller Tidsskriftet sammenlægges og adresseres af Postvæsenet, opgives Antallet af de i Abonnement til hver enkelt Postanstalt forsendte Exemplarer. Saafremt derimod Udgiveren selv besørger Sammenlægningen og Adresseringen, er det tilstrækkeligt, at Antallet af de postforsendte Exemplarer opgives underet.

20 Juli. **Skrivelse** fra Medicinaldirektøren til en Læge, hvori paa Foresporgsel om, hvorvidt Behandlingen af fattige Barselfeberpatienter skal foregaa for Amtskommunens Regning, henvises til Direktørens i „Norsk Medicinaltidende" indtagne Skrivelser af 29de November 1879 og 4de Marts 1880, hvor det er antaget, at der for de Reisers Vedkommende, som en Læge foretager til Barselfeberpatienter væsentligst i Hensigt at træffe Forholdsregler mod Smittens videre Udbredelse, med Hensyn til Udgifterne bør forholdes efter Sundhedskommissionslovens § 15.

21 Juli. **Cirkulære** fra Justitsdepartementet til de civile Overøvrigheder:

Efter hvad Departementet har bragt i Erfaring, er der Grund 21 Juli.
til at antage, at der af og til fra Udlandet til Byerne indføres enkelte Fousstager eller Kar, indeholdende de i Lov af 3die Mai 1871 § 16 A omhandlede Vædsker, hvilke derpaa uden Politiets Vidende føres til Importørens Lokale, hvor Fordelingen paa de lovbefalede mindre Kar saaledes foregaar. Da denne Fordeling paa Grund af disse Vædskers Evne til at explodere og deres Letantændelighed lettelig udsætter Menneskeliv og Gods for Fare, og da det neppe er lovmedholdigt, at Fordelingen foregaar inden en Bys Grændser, har Departementet for at tilveiebringe en mere effektiv Kontrol med disse Vædskers Import og Opbevaring henstillet til Tolddepartementet at anmode Rigets Toldkamre om, naar Vædsker af de omhandlede Slags i større Kar end af 3 Liters Indhold indføres til Toldstedet eller af Toldopsynet forefindes ombord i et til Toldstedet ankommet Fartøi, derom uopholdelig at gjøre Anmeldelse til Politiet, hvorefter bemeldte Departement ved Cirkulære af 1ste Juli d. A. har givet Toldkamrene fornødent Paalæg i saa Henseende. I Henhold til det Anførte skulde Departementet anmode Hr. Amtmanden om at paalægge vedkommende Politimyndigheder at føre nøie Indseende med, at Aftapning af de omhandlede Vædsker paa de i nævnte Lovs § 16 A bestemte Kar af 3 Liters Indhold ikke foregaar i Kjøbstad eller Ladested eller inden den i samme Paragraf nævnte Afstand fra disse, samt derhos foretage Eftersyn en Gang hvert Kvartal paa de Steder, hvor der til Udsalg eller Benyttelse haves Beholdninger af saadanne Vædsker, for at føre Kontrol med, at disse opbevares paa de lovbefalede Kar.

Cirkulære fra Finantsdepartementet til de civile Overøvrig- 21 Juli.
heder:

Ved hoslagt at oversende en Del Aftryk af Lov om Sparebanker af 6te Juli 1887 skal Departementet anmode Hr. Amtmanden om at tilstille hver autoriseret Sparebank i Deres Distrikt et Exemplar af samme.

Samtidig finder Departementet det nødvendigt, at Sparebanksstyrelsernes Opmærksomhed henledes paa de vigtigste Bestemmelser i Loven, navnlig forsaavidt de paalægger Styrelserne nye Pligter eller indskrænker dem i deres tidligere Raadighed over Sparebankerne. Dette saameget mere, fordi Loven sætter Straf af Bøder for Tilsidesættelse af dens eller vedkommende Plans Forskrifter eller for Undladelse af at efterkomme vedkommende Decisions Kjendelser (Lovens § 17). Og efter de sørgelige Erfaringer, man i de senere Aar har gjort om Styresættet ved flere Sparebanker, finder Departementet det nødvendigt at paase Loven og Planerne efterlevede og i fornødent Fald med Strenghed at bringe den nævnte Straffebestemmelse i Udøvelse.

De fleste af Lovens Bestemmelser træder strax (d. e. 4de

21 Juli. August d. A., jfr. Lov af 1ste April 1876 § 2) i Kraft for de allerede bestaaende Sparebanker. Herfra gjælder kun følgende Undtagelser:

Bestemmelserne i Lovens § 2 c samt §§ 8 og 9 bliver for ældre Sparebanker først gjældende 5 Aar efter Lovens Ikrafttræden, altsaa fra 4de August 1892 (se §§ 3 og 18). Inden samme Frist skal ældre Planer, som maatte indeholde Bestemmelser om Forstanderskabets eller Repræsentantskabets Selvsupplering, forandres saaledes, at Selvsupplering ikke længer finder Sted, § 3, jfr. § 2 d sidste Punktum. De øvrige Bestemmelser i § 2 (altsaa Litr. a, b og Litr. d første Punktum) gjælder overhovedet ikke for ældre Sparebanker.

Med Hensyn til de Bestemmelser, som saaledes først fra 4de August 1892 kommer til Anvendelse paa bestaaende Sparebanker, bemærkes følgende:

§ 2 c. Efter adskillige gjældende Sparebankplaner kan Bevilgninger af Bankens Grundfond til almennyttige Øiemed finde Sted, saasnart Fondet overstiger en Femtendepart af dens Forpligtelser. Forsaavidt dette er Tilfældet, og Bevilgninger af Grundfondet allerede nu finder Sted, vil det være hensigtsmæssigt, at Sparebankernes Styrelser strax har for Øie, at der efter 5 Aar fordres et saa meget stærkere Grundfond, før Bevilgninger deraf kan finde Sted. For at ikke Bevilgninger da kanske for en Aarrække ganske skal maatte ophøre, vil det være hensigtsmæssigt, at Bevilgningernes Omfang i fornødent Fald strax begrænses slig, at Grundfondet allerede i Mellemtiden om muligt kan stige til en Tiendepart af Forpligtelserne.

§ 3 jfr. § 2 d. Den Forandring af visse Planer, som her kræves, behøver vistnok for at tilfredsstille Lovens Fordring ikke at være istandbragt før henimod Femaarsperiodens Slutning. Men da Planforandringer efter § 4 ikke bliver gyldige, før de er bifaldte af Kongen, og da Erfaring nokſom har vist, at Planforandringer meget ofte ikke kan godtages i den først vedtagne Form, anſees det for nødvendigt, at Bankerne ikke venter til Slutningen af Femaaret med at faa Planerne i Orden. Dette er saa meget mere paakrævet, fordi der er en saa stor Mængde Planer, som indeholder Bestemmelser om Forstanderskabets (Repræsentantskabets) Selvsupplering, at Departementet umulig vilde overkomme at behandle alle Beslutninger om Forandringer heri, hvis disse Beslutninger først fattedes f. Ex. i det sidste Aar af Femaarsperioden. De Sparebanker, som det maatte interessere at beholde Selvsuppleringen til 1892, kan desuden naa sit Maal, selv om de strax vedtager den fornødne Planforandring, idet denne kan besluttes først at skulle træde i Kraft fra 1892.

§§ 8 og 9. Ogsaa paa disse Bestemmelser bør Sparebankernes Styrelser strax være opmærksomme. Det er de færreste Banker, som nu har $^1/_{10}$ af sin Forvaltningskapital anbragt i let reali-

sable Værdipapirer. Og det er særdeles mange, som har meget mere end $^3/_4$ af Kapitalen udlaant alene mod personlig Sikkerhed. Sparebankerne bør derfor lidt efter lidt træffe sine Forholdsregler, saa Midlernes Anbringelse i 1892 kan tilfredsstille Lovens Fordringer; udsætter de dermed, kan de let blive nødte til i den sidste Tid af Femaarsperioden at nægte Fornyelser og i det Hele paa altfor kort Tid at maatte begrænde sin Udlaansvirksomhed paa en Maade, der turde vise sig mindre heldig. 21 Juli.

Om de Bestemmelser, som strax træder i Kraft ogsaa for de bestaaende Sparebanker, skal Departementet bemærke følgende:

Efter det ovenanførte er de heromhandlede Bestemmelser (naar bortsees fra §§ 1, 19 og 20, hvorom det ansees tilstrækkeligt at henvise til Loven), §§ 4—7 og 10—17. Af disse indeholder §§ 4, 10—12 og 16 kun Bestemmelser, som i det væsentlige ogsaa idtil har været ansee som gjældende.

Forøvrigt bemærkes:

§ 5. Forsaavidt angaar Sparebankbøger, som udfærdiges, efterat Loven er traadt i Kraft, maa vedkommende Plan og Loven naturligvis indtages i eller vedhæftes Bøgerne, før disse udfærdiges. For ældre Bøger anser Departementet det derimod tilsnok, at Indhæftningen finder Sted, efterhaanden som Bøgerne indleveres til Indførelse af nye Indskud, godskrevne Renter eller Udtag.

Man gjør forøvrigt opmærksom paa, at det er den til enhver Tid gjældende Plan, som skal være vedhæftet Bøgerne. Deraf følger, at forsaavidt Planen senere forandres, maa ogsaa Aftryk af Forandringerne paa samme Maade (d. e. før Udfærdigelsen eller for ældre Bøger ved senere Indlevering) vedhæftes Bøgerne.

§ 6. Da Bestemmelsen strax træder i Kraft, maa Valget af de heromhandlede 3 Mænd for alle Sparebanker finde Sted i førstafholdendes Forstandermøde. Man gjør derhos opmærksom paa, at Istandbringelsen af dette Udvalg ved Siden af den almindelige Revision hovedsagelig har til Hensigt at give Sikkerhed for, at Sparebankernes Midler i alle Henseender forvaltes paa betryggende Maade. Udvalget vil saaledes ikke alene have at forvisse sig om, at Bankens Bøger er ordentlig førte, og at de opgivne Værdipapirer og Kassebeholdning virkelig forefindes, men ogsaa at paase f. Ex., at Midlerne er anbragte overensstemmende med Lovens §§ 8 og 9, at ikke formeget er udlaant paa enkelte Navne eller paa enkelte pantsatte Eiendomme, at regelmæssige Afdrag betales paa Vexelobligationslaan, at Fornyelser finder Sted i rette Tid eller i modsat Fald Indkaldelse til Forligelseskommissionen m. V. sker i betimelig Tid o. s. v. Endvidere gjør man opmærksom paa, at Udvalget skal vælges aarlig (medens Gjenvalg dog naturligvis kan finde Sted), at det skal vælges blandt Forstanderne, at Direktører og Revisorer ikke er valgbare, og at Udvalgets Protokol skal forelægges Forstanderskabet (Repræsentantskabet). At saa er skeet,

21 Juli. saavel som mulige Beslutninger af Forstanderskabet i den Anledning, bør selvfølgelig anmærkes i den i Forstandermøderne førte Protokol.

§ 7. Forsaavidt en Sparebanks Direktører eller Kasserer allerede før Lovens Ikrafttræden er antagne som Kautionister eller Endossenter, kan de efter denne § vedblive at staa som saadanne paa Fornyelsesobligationer. Kun for nye Laan i Banken maa de aldeles ikke antages som Kautionister (Endossenter), ikke engang om der for Laanene stilles Sikkerhed i Pant eller Depositum. Derimod kan de, som det vil sees, selv faa Laan i Banken, naar de stiller saadan Sikkerhed, og denne godkjendes af det ovennævnte Udvalg.

At paase den nøiagtige Overholdelse af disse Bestemmelser — som Departementet anser særdeles vigtige — vil særlig paahvile dette Udvalg.

§§ 13—15 indeholder en Række Bestemmelser om Departementets Forhold til Sparebankerne. Under Henvisning forøvrigt til Loven selv skal Departementet her navnlig gjøre opmærksom paa Bestemmelserne i § 14.

Efter denne § fører Departementet al den Kontrol med Sparebankernes Forretningsførsel, som det finder fornøden, og kan specielt fordre sig eller sine Befuldmægtigede meddelt hvilkensomhelst Oplysning om en Sparebanks Forhold. Ligesaa er Sparebankens Styrelse forpligtet til naarsomhelst at meddele Departementets Befuldmægtigede Adgang til alle Bankens Dokumenter og Protokoller.

Overensstemmende med, hvad der ogsaa tidligere har fundet Sted, skal Sparebankernes Styrelser til Departementet aarlig indsende Uddrag af Regnskaberne. Udenfor hvad tidligere har været bestemt, skal imidlertid Uddragene — som indsendes inden 1 Maaned efter Regnskabernes Decision:

a) være bekræftede af Revisionen.
b) være ledsagede af alle afgivne Decisioner og de til Grund for disse liggende Revisionsantegnelser, Besvarelser og Bedtegninger i Original eller bekræftet Afskrift.

Yderligere vil Departementet for Kontrollens Skyld komme til at fordre Uddragene ledsagede af visse Bevidnelser fra de ovenomhandlede Udvalg. Herom saavelsom muligens angaaende et noget forandret Skema for Uddragenes Affattelse vil Hr. Amtmanden senere modtage nærmere Meddelelse fra Departementet.

Det følger af sig selv, at allerede Uddraget for indeværende Regnskabsaar bliver at afgive i den forandrede Skikkelse (bekræftet af Revisionen o. s. v.). Samtidig bliver første Gang at indsende den paabudne aarlig afgivendes Fortegnelse over Direktionens Medlemmer og disses Supleanter samt over Medlemmerne af Udvalget. Denne Fortegnelse bør underskrives af Forstanderskabets Ordfører (hvad enten Direktionens Formand fungerer som saadan, eller der vælges særskilt Ordfører).

Af § 15 skal Departementet navnlig fremhæve anden Passus. Efter denne skal en Sparebanks Styrelse, saasnart den bliver vidende om, at Banken har tabt sit Fond og derhos paadraget sig et saadant Underskud, at der mangler Dækning for 5 pCt. af Bankens Forpligtelser, uopholdelig gjøre Indberetning til Departementet. I Almindelighed vil Underskuddet fremgaa af Regnskabet, og for dette Tilfælde foreskrives det udtrykkelig, at Styrelsen ikke skal afvente Revisionen. Endnu mindre kan den vente, til Regnskabsuddraget indsendes til Departementet, idet dette først sker, efterat Regnskabet er decideret. 21 Juli.

Man skal derhos fæste Opmærksomheden ved, hvad der er foreskrevet i § 'ens tvende sidste Passus.

Paa Straffebestemmelsen i § 17 har Departementet allerede ovenfor gjort opmærksom.

Høieste Resolution, hvorved der i Henhold til § 12 i den ved Høieste Resolution af 14de Februar 1866 konfirmerede Fundation for „Raadmand H. W. D. Mandalls Legat" til Bedste for værdige trængende Studerende meddeles Samtykke til Legatmidlernes Anbringelse i 4 % rentebærende norske Hypothekbankobligationer efter en Kurs af 101 ½ pCt. 22 Juli.

Høieste Resolution, hvorved er bestemt, at der, fra 1ste Januar 1888 at regne, tilstaaes det Ole Knudsen Bukkesten tilhørende Brug Mtr.-No. 139, L.-No. 547, Bukkesten, af Skyld urevideret 1—3—15, revideret 2 Mark 41 Øre, i Stamnæs Sogn, Bruviks Herred og Thinglag, Nordhordlands Fogderi, Søndre Bergenhus Amt, et Aftag i dets Matrikulskyld for bestandig af ⅛ Del eller 1 Ort 1 Skilling i den urevidere og 30 Øre i den reviderede Skyld. 22 Juli.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Hedemarkens Amt, hvori paa Foranledning meddeles, at Departementet antager en Foged berettiget til, selv mod Vedkommendes Indsigelse, i Kassebogen at indføre og at fordre Gebyr efter Sportellovens § 98 af enhver, der i Virkeligheden er at anse som Eier af en særskilt matrikuleret Eiendom eller som Bruger af en saadan, forsaavidt Brugsforholdet er af den Beskaffenhed, at Brugeren ligeoverfor det Offentlige hefter for Skatter og Afgifter, uanseet om vedkommende Eier eller Bruger er i Besiddelse af retsgyldig Hjemmel. Jfr. Departementets i Lovtidenden indtagne Skrivelse af 5te Januar 1880 til Amtmanden i Nordlands Amt. 22 Juli.

Cirkulære fra Justitsdepartementet til de civile Overøvrigheder: 23 Juli.

Ifølge Lov af 6te Juli sidstleden skal Straffelovens Kap. 6 § 8 sidste Punktum herefter lyde som følger: „I saadan An-

23 Juli. stalt forbliver Angjældende, saalænge det af Anstaltens Bestyrelse ansees fornødent for hans moralske Forbedring, dog ikke udover det fyldte 18de Aar." Som Følge heraf bortfalder Bestemmelsen i 2det Punktum af § 5 i den naadigst stadfæstede Plan for Opdragelsesanstalten „Toftes Gave", hvorefter Indsættelse i Anstalten i Henhold til Straffelovens Kap. 6 § 8 ikke kan anvendes paa nogen, der har fyldt det 13de Aar, medens for Eftertiden Regelen i Planens § 4, hvorefter der optages Gutter mellem det fyldte 10de og 15de Aar, bliver gjældende ogsaa med Hensyn til dem, som indsættes efter Straffelovens Kap. 6 § 8. Hvilket herved meddeles til Underretning og videre Kundgjørelse for Vedkommende inden Hr. Amtmandens (Stiftamtmandens) Embedsdistrikt i saadan Udstrækning, som De maatte finde fornøden, idet man med Hensyn til, hvad der iøvrigt maa blive at iagttage ved Spørgsmaalet om Gutters Inddømmelse og Indsættelse i „Toftes Gave", skal henvise til Rundskrivelser herfra af 25de April 1879 og 31te Januar 1882 (indtagne i Lovtidenden).

23 Juli. **Cirkulære** fra Justitsdepartementet til de civile Overøvrigheder:

Ifølge (o. s. v. som ovenfor) — — Plan for Ulsnæsøens Opdragelsesanstalt, hvorefter — — Rundskrivelse herfra af 27de Januar 1883 (indtagen i Lovtidenden).

26 Juli. **Høieste Resolution** *), hvorved i Medhold af Lov om Fredning af Ferskvandsfisk af 27de Mai 1887 § 1 bestemmes, at der til Fiskeri i Skovtjernet „Kolbrækvandet" og de i samme faldende Bække i øvre Ekers Herred, Buskeruds Amt, skal være forbudt at bruge bundne Redskaber med mindre Maskevidde end 32 mm. mellem Knuderne samt Lyster, hvorhos det i Tiden fra 1ste September til Aarets Udgang skal være forbudt sammesteds at bruge alle Slags bundne Redskaber samt Teine og Slø eller Slæde.

26 Juli. **Høieste Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At den af Drammens Kommunebestyrelse i Møde den 7de Marts 1887 besluttede Udvidelse af Bragernæs øvre Kirkegaard ved Indkjøb af to tilstødende Løkker, Gr.-No. 25 og No. 25 f, af tilsammen 14937.25 m² Areal, tillades iværksat uanseet Bestemmelsen i Forordningen af 22de Februar 1805 § 9, og
2. At der meddeles Approbation paa den af nævnte Kommunebestyrelse i det samme Møde fattede Beslutning om paa

*) Bekjendtgj. 30 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 23.

Strækningen fra Gr.-No. 28 i Mellem-Bragernæs op til Bjergstien at sløife en ifølge naadigst approberet Reguleringsplan for Drammens By projekteret Gade over det omhandlede Gr.-No. 25 langs den nuværende Kirkegaard. 26 Juli.

Høieste Resolution, hvorved er bestemt: 26 Juli.

1. At de ved Høieste Resolution af 14de Juli 1882 stadfæstede Vedtægter for Sarpsborgs Samlag for Brændevinshandel samt Udskjænkning af Øl, Vin m. m. i Medhold af Lovene af 3die Mai 1871 og 18de Juni 1884 § 7 samt overensstemmende med Samlagets i Generalforsamling den 21de April 1887 fattede Beslutning og Sarpsborgs Kommunebestyrelses under 27de Juni næstefter afgivne Erklæring stadfæstes som fremdeles gjældende indtil Videre, dog ikke for en længere Tid end 5 Aar, at regne fra 1ste Januar 1888.
2. At det paalægges Amtmanden inden Udgangen af hvert Aars Juni Maaned til Departementet for det Indre at indsende Aftryk af eller Afskrift af den aarlige Beretning om Samlagets Virksomhed, Extrakt af sidste Aars Regnskab og Fortegnelse over Samlagets Medlemmer.

Høieste Resolution, hvorved er bestemt: 26 Juli.

1. At den af Ladestedet Hortens Samlag for Brændevinshandel samt Udskjænkning af Øl, Vin, Mjød og Cider i Generalforsamling den 13de Mai 1887 vedtagne og af Stedets Formænd og Repræsentanter under 29de Juni s. A. godkjendte Plan for Samlaget i Medhold af Lovene af 3die Mai 1871 og 18de Juni 1884 § 7 indtil Videre stadfæstes som Samlagets Vedtægter, dog ikke for en længere Tid end 5 Aar, at regne fra 1ste Januar 1888.
2. At det paalægges Amtmanden — — (o. s. v. som i foreg. Resolution).

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Trondhjems Stiftsdirektion, hvori Departementet i Anledning af en Forespørgsel om, hvorvidt „Løskarle" og Tjenere er pligtige til at deltage i Udgifterne ved Opførelsen af Kredsskolehus, naar Udgifterne bæres af Kredsen, under Henvisning til Skoleloven af 16de Mai 1860, dens § 30, sammenholdt med § 16, meddeler, at Spørgsmaalet antages at maatte besvares bekræftende, naar, saaledes som i det paaklagede Tilfælde, Udligningen er foretaget efter de i Herredet gjældende almindelige Beskatningsregler. I Henhold til Lov om Landkommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 § 43, 5te Punktum formenes der dog at kunne være Føie for Herredsstyrelsen til at fritage de omhandlede Skatteydere 27 Juli.

27 Juli. for hele den dem i det anførte Øiemed paahvilende Skat eller nogen Del deraf. Forøvrigt bemærker Departementet, at der med Hjemmel af Skattelovens § 62 fremdeles haves Adgang for Herredsstyrelsen til med Stiftsdirektionens Approbation at bestemme Udligningsreglerne for Skolekredsene, hvorfor der tør være Grund til at henstille til vedkommende Herredsstyrelse at fatte Beslutning om forandrede Regler for de Udgifter, som falder paa de enkelte Skolekredse.

27 Juli. **Telegram** fra Indredepartementet til Byfogden i Hammerfest (hvorom Amtmanden i Finmarkens Amt ved Skrivelse af 28de s. M. er underrettet). Efterat Ordføreren i Hammerfests Formandskab definitivt havde fraflyttet Stedet og en ny Formand var indvalgt, forespurgte Byfogden telegrafisk hos Departementet, om Viceordføreren skulde oprykke til Ordfører og en ny Viceordfører vælges, eller om der skulde vælges ny Ordfører og kun, hvis den daværende Viceordfører valgtes til Ordfører, foretages Valg paa Viceordfører. I Anledning heraf udtaler Departementet, at intet nyt Ordførervalg er nødvendigt forinden den nuværende Viceordførers Forfald.[1])

[1]) Jfr. Skr.r af 11 Marts 1879 og 11 Novbr. 1885.

28 Juli. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Trondhjems Stiftsdirektion, foranlediget ved en Forespørgsel fra en Sognepræst om, hvorvidt den residerende Kapellan kan antages at være forpligtet til at afholde et passende Antal Skoleexaminer i Præstegjældet og til i Sognepræstens kortvarige Forfald at udføre geistlige Embedsforretninger paa Hverdage uden særskilt Godtgjørelse, — i hvilken Anledning Departementet meddeler, at det efter sammes Formening, hvor intet andet udtrykkelig er bestemt, maa paaligge Sognepræsten som saadan at overvære de aarlige Skoleexaminer, men at i Sognepræstens Forfald den residerende Kapellan efter Lov om Almueskolevæsenet paa Landet af 16de Mai 1860 § 56 er forpligtet til at overvære dem. Naar den residerende Kapellan saaledes maa overtage en Del af Examinerne, maa dette antages at paaligge ham ifølge hans Embedsstilling, hvorfor ingen særskilt Godtgjørelse derfor kan fordres. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt den residerende Kapellan i Sognepræstens kortvarige Forfald er forpligtet til at udføre hans geistlige Embedsforretninger paa Hverdage, er Departementet af den Mening, at det maa antages at paaligge den residerende Kapellan ifølge hans Embedsstilling uden særskilt Godtgjørelse paa Hverdage at udføre de geistlige Embedsforretninger, som Sognepræsten er hindret fra selv at udføre.

Høieste Resolution*), hvorved Stadfæstelse i Medhold af Lov af 18de Juni 1884 § 13 meddeles paa den af Herredsstyrelsen i Eidsvolds Herred under 25de Juni 1887 fattede Beslutning om, at Afgiften paa Udskjænkning og Udsalg af Øl, Vin, Mjød og Cider i Herredet kan ansættes til et Beløb af indtil 800 Kroner. 29 Juli.

Høieste Resolution, hvorved er bestemt: 29 Juli.

1. at de seneste ved høieste Resolution af 9de Juni 1882 stadfæstede Vedtægter for Laurviks Samlag for Brændevinshandel samt Udskjænkning af Øl, Vin, Mjød og Cider i Medhold af Lovene af 3die Mai 1871 og 18de Juni 1884 § 7 samt overensstemmende med Samlagets i Generalforsamling den 28de April 1887 fattede Beslutning og Laurviks Kommunebestyrelses under 8de Juli s. A. afgivne Erklæring stadfæstes som gjældende indtil Videre, dog ikke for en længere Tid end 5 Aar, at regne fra 1ste Januar 1888.
2. At det paalægges Amtmanden inden Udgangen af hvert Aars Juni Maaned til Departementet for det Indre at indsende Aftryk eller Afskrift af den aarlige Beretning om Samlagets Virksomhed, Extrakt af sidste Aars Regnskab og Fortegnelse over Samlagets Medlemmer.

Høieste Resolution, hvorved efterstaaende ved Drammens Kommunebestyrelses Beslutning af 7de Marts 1887 fastsatte Taxtregulativ for Benyttelse af Kommunens og Havnevæsenets Brygger i Drammen saavelsom af de offentlige Jernbaners Brygger, forsaavidt Benyttelse af samme af Jernbanestyrelsen indrømmes, og af Brygger sammesteds tilhørende Private men udlagte til almindelig Afbenyttelse, i Henhold til Lov af 24de Juli 1827 § 20 Litr. D approberes som gjældende indtil Videre. 29 Juli.

§ 1. For Fartøier drægtige 1 Ton og derover, saavel Seilskibe som Dampskibe, som ikke er over 140 Ton, erlægges i Bryggeafgift 5 Øre pr. Ton pr. Døgn. Fartøier

over	140	Ton,	men	ikke	over	150	Ton	pr.	Døgn	Kr. 7.00
—	150	—	=	=	=	160	—	=	—	„ 7.40
—	160	—	=	=	=	170	—	=	—	„ 7.70
—	170	—	=	=	=	180	—	=	—	„ 8.00
—	180	—	=	=	=	190	—	=	—	„ 8.30
—	190	—	=	=	=	200	—	=	—	„ 8.60
—	200	—	=	=	=	210	—	=	—	„ 8.80
—	210	—	=	=	=	220	—	=	—	„ 9.00
—	220	—	=	=	=	230	—	=	—	„ 9.20
—	230	—	=	=	=	240	—	=	—	„ 9.40

*) Bekjendtgj. 30 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 23.

29 Juli. over 240 Ton, men ikke over 250 Ton pr. Døgn Kr. 9.60
— 250 — " " 260 — " — " 9.80
— 260 — " " 270 — " — " 10.00
— 270 — " " 280 — " — " 10.20
— 280 — " " 290 — " — " 10.40
— 290 — " " 300 — " — " 10.60
— 300 — " " 310 — " — " 10.70
— 310 — " " 320 — " — " 10.80
— 320 — " " 330 — " — " 10.90
— 330 — " " 340 — " — " 11.00
— 340 — " " 350 — " — " 11.10
— 350 — " " 360 — " — " 11.20
— 360 — " " 370 — " — " 11.30
— 370 — " " 380 — " — " 11.40
— 380 — " " 390 — " — " 11.50
— 390 — " " 400 — " — " 11.60
— 400 — " " 420 — " — " 11.70
— 420 — " " 440 — " — " 11.80

og saa fremdeles, et Tillæg af 10 Øre for hvert følgende med 20 deleligt Antal Ton.

For Benyttelse af den Del af Bragernæs Brygge, hvor der er anbragt Tagdække, eller andre Brygger, hvorpaa lignende Tagdække maatte blive opført, erlægges yderligere i Afgift $2^1/_2$ Øre pr. Ton for hvert Døgn.

Forbliver Varer, som er oplagt under Tagdækket, liggende der længere end ud det Døgn, hvorfor vedkommende Fartøi har at svare Afgift, erlægger Fartøiet herfor i særskilt Afgift 4 Kr. pr. Døgn.

Døgnet regnes fra Midnat til Midnat.

Dele af et Døgn regnes for fuldt Døgn.

For kortere sammenhængende Tid end 18 Timer betales dog aldrig for mere end et Døgn.

Helligdage medregnes ikke ved Beregning af Bryggeafgift, medmindre Ladning eller Losning foregaar paa disse Dage.

Mindste Bryggeafgift beregnes med 10 Øre pr Døgn. Hvad der er under 1 Ton, bliver for Fartøier af en Drægtighed fra 2 til og med 140 Ton ikke at medregne.

Drægtigheden af Fartøier, Baade eller Pramme, som ikke er maalte, fastsættes af Havnefogden.

§ 2. For Fartøier, der losse Stenkul, nedsættes Afgiften med en Trediepart.

§ 3. For Dampskibe, der gaa i fast Rute inden Drammensfjorden og Kristianiafjorden med Anløben af Drammen mindst 2 Gage ugentlig, nedsættes ligeledes Afgiften med en Trediepart.

Denne Nedsættelse gjælder saavel den egentlige Bryggeafgift som den ordinære Afgift for Tagdække.

§ 4. Dampskibe, som udelukkende fare paa Drammens Elv med Passagerer, samt Buxerdampskibe erlægge for Benyttelse af de Kommunen eller Havnevæsenet tilhørende Brygger en Afgift af $1^1/_2$ Krone pr. Ton pr. Aar, dog ikke mindre end 10 Kroner. Benyttes Buxerdampskibe i anden Fart, erlægges Afgift efter § 1. 29 Juli.

§ 5. Aabne Baade og Lastepramme er fritagne for Bryggeafgift, medmindre de benyttes til at ombord- eller ilandbringe Ladning eller Dele af Ladning til eller fra noget paa Havnen eller ved Bryggerne henliggende Fartøi, i hvilket Tilfælde de erlægge Bryggeafgift efter § 1 og § 2.

§ 6. Naar et Fartøi under Losning eller Ladning samtidig er beliggende ved flere, forskjellige Eiere tilhørende Brygger, erlægges kun enkelt Bryggeafgift, som fordeles mellem Eierne i Forhold til den Plads, som det ved enhver Brygge optager, hvad enten Losning eller Ladning har fundet Sted over alle Brygger eller kun over den ene af dem.

I Tvivlstilfælde bestemmer Havnefogden Forholdet.

Lægger et Fartøi i Løbet af samme Døgn til ved flere, forskjellige Eiere tilhørende Brygger, uden at det foregaar samtidig, pligtes derimod særskilt Afgift for hver enkelt af Bryggerne.

§ 7. I den ovenbestemte Bryggeafgift er for Kommunens og Jernbanens Bryggers Vedkommende indbefattet Afgiften for Afbenyttelse af de dersteds anbragte Ringe og Fæstigheder. Ved private Brygger kan derimod foruden Bryggeafgiften ogsaa kræves de lovbestemte Ringepenge.

§ 8. Henligger et Fartøi ved Brygge under Indladning eller Losning længere end

8	Dage,	Helligdage	fraregnet,	for	et	Fartøi	ikke	over	63	Ton.
10	—	for	Fartøi	over	63	Ton,	men	ikke	over	105 „
12	—	=	—	=	105	„	=	=	=	168 „
15	—	=	—	=	168	„	=	=	=	252 „
20	—	=	—	=	252	„	=	=	=	336 „
25	—	=	—	=	336	„	=	=	=	420 „
30	—	=	—	=	420	„	=	=	=	525 „
35	—	=	—	=	525	„				

eller, saafremt det baade losser og lader det dobbelte af det her angivne Dagantal, betales for den overskydende Tid $1^1/_2$ Bryggeafgift. Denne Bestemmelse kommer dog ikke til Anvendelse under Omstændigheder, som i § 9 omhandles.

§ 9. I den Tid af Aaret, som Farten er standset paa Grund af Isshinder, erlægges Bryggeafgift kun for saa lang Tid, som vedkommende Fartøi efter Havnefogdens Skjøn kan ansees at behøve til Losning eller Indladning.

For den øvrige Tid, indtil Farten igjen er aabnet, erlægges alene Fortøiningspenge efter Havneloven.

30 Juli. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Biskopen i Hamars Stift, foranlediget ved en Forespørgsel fra Sognepræsten i Eidskog om, hvorvidt han er berettiget til at negte at udføre Jordfæstelse efter Kl. $3^1/_2$ Eftermiddag, samt hvorledes det i Forordningen om Begravelser af 7de November 1682 § 14 brugte Udtryk „Kongelig Tilladelse" (nemlig til at begrave Lig til andre Tider end de foreskrevne) skal forstaaes, i hvilken Anledning Departementet meddeler, at da det, som ogsaa i sammes Skrivelse af 20de Januar 1875 udtalt, efter Kirkeritualets 9de Kapitel og Forordningen af 7de November 1682 § 14 ansees forbudt uden Kongelig Tilladelse at begrave Lig om Aftenen eller formentlig efter Kl. $3^1/_2$ Eftermiddag, maa vedkommende Præst antages berettiget til at negte Jordfæstelse, naar denne, uden at saadan Tilladelse er meddelt, forlanges udført efter den nævnte Tid eller Forretningen uden Skyld hos Præsten forsinkes saaledes, at Jordfæstelsen ikke kan være tilendebragt inden samme Tid. Da det imidlertid efter Sognepræstens Udtalelser synes at have været en almindelig Skik i Eidskogs Præstegjeld at begrave Ligene senere paa Dagen, end i Lovgivningen bestemt, anser Departementet det rettest, at Sognepræsten i Tilfælde paa Forhaand gjør Vedkommende, der begjærer Begravelsen, opmærksom paa Lovgivningens Bestemmelser, for at mulige Misforstaaelser og Ulemper kan undgaaes. Det i Forordningen af 7de November 1682 § 14 brugte Udtryk „Kongelig Tilladelse" antages at maatte forstaaes saaledes, at der i hvert enkelt Tilfælde, hvori et Lig agtes begravet udenfor de bestemte Tider, udkræves Regjerings-Resolution (jfr. Instrux for den norske Regjering af 15de Januar 1881 § 7 No. 18).

30 Juli. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Amtmanden i Nordre Bergenhus Amt, foranlediget ved en Forespørgsel fra Amtmanden om, hvorvidt det kunde ansees rigtigt, at han som Betingelse for at autorisere til Udpantning to af en Sognepræst udfærdigede Restancelister over præstelige Rettigheder havde krævet, at Listerne skulde indeholde specificeret Angivelse, baade af hvilke Rettigheder der afkrævedes hver enkelt Debitor, og af hvormeget hver enkelt Rettighed beløb sig til, — i hvilken Anledning Departementet meddeler, at det med Amtmanden finder, at Restancelister over præstelige Rettigheder, hvorefter der agtes afholdt Udpantningsforretninger, bør være affattede saaledes, at Debitorerne af Listerne selv kan erholde Oplysning om, hvilke Rettigheder der kræves af dem, og hvor meget enhver af dem andrager til. Da dette ikke kunde siges at være Tilfælde med de omhandlede Restancelister, ansaa Departementet Amtmandens Nægtelse af at autorisere dem til Udpantning i deres daværende Skikkelse berettiget.

Parolbefaling fra Marinekommandoen, hvorved bl. a. med- 31 Juli.
deles, at H. M. Kongen under 28de Juni 1887 naadigst har tilkjendegivet, „at der i Salutreglementets [1]) § 56 — ved en Inkurie — kun er henvist til § 15 istedetfor, som ogsaa i det svenske Salutreglement, til §§ 15 og 19, hvorefter bliver at forholde".

[1]) af 8 April 1875.

Høieste Resolution,*) hvorved i Medhold af Lov angaaende 2 Aug.
Fredning af Lax og Sørret af 23de Mai 1863 § 3 bestemmes, at Brugen af Kastenot med mindre Masker end 58 Millimeter mellem Knuderne — herunder dog ikke indbefattet Sildenot af mindst 135 Meters Længde, der benyttes til Fangst af Sild eller Brisling, — indtil Videre skal være forbudt paa den Strækning af Fjorden ved Udløbet af Dirdalselven i Ryfylke Fogderi, Stavanger Amt, der begrændses af en ret Linje, trukken fra den saakaldte „Mulen" paa Elvens østre Side til Jonas G. Dirdals Landgangsbrygge paa dens vestre Side.

Høieste Resolution, hvorved Approbation meddeles paa 2 Aug.
den af Solums Sparebanks Forstanderskab i Møde den 11te Juni 1887 vedtagne Forandring i § 8 af Bankens ved Høieste Resolutioner af 14de November 1863 og 17de Juli 1874 bifaldte Plan.

Høieste Resolution, hvorved Approbation meddeles paa 2 Aug.
den af Forstanderskabet for Vanse Sogns Sparebank den 20de April 1887 fattede Beslutning om Forandring i § 5 af Bankens ved høieste Resolutioner af 12te November 1864 og 10de Mai 1872 bifaldte Plan.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa 5 Aug.
det ved afdøde Frøken Christiane Sofie Magdalene Keilhaus Testamente af 25de Mai 1882, Post 1, oprettede „Søstrene Keilhaus Legat" til Fremme af kristelig Oplysning blandt fattige og forsømte Børn i Biri Hovedsogn.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa 5 Aug.
det af Enkefru Ida Kirstine Fleischer, født Marcussen, ved Gavebrev af 24de November 1886 med Paategninger af 25de s. M. og af 31te Marts 1887 samt Paategning af 1ste Juli s. A. fra Sagfører C. Hagemann i Henhold til den ham ved Fuldmagt af 29de Marts næstfor meddelte Bemyndigelse oprettede „Distriktslæge Fleischers og Hustrus Legat" til Bedste for Nedre Stjørdalens Kommune.

*) Bekjendtgj. 22 Aug. i Lovt. 1ste Afd. No. 21.

5 Aug. **Høieste Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At det i Medhold af Lov angaaende Fredning af Lax og Sørret af 23de Mai 1863 § 10 tillades Bestyrelsen for Gulelvens Fiskeriforening i Søndre Throndhjems Amt ved de Personer, den dertil for hvert enkelt Tilfælde antager, og under Jagttagelse af de nærmere Forskrifter, som Departementet for det Indre maatte bestemme, indtil Videre i Fredningstiden at fange Lax i Gulelven, saavidt fornødiges til Besættelse med Stamfiske af et ved nævnte Elv anlagt Udklækningsapparat paa Gaarden Singsaas.
2. At den ved Kongelig Resolution af 16de August 1866, høieste Resolution af 25de Oktober 1867 og Kongelig Resolution af 30te Juli 1868 Litr. B givne Tilladelse til Fangst af Lax i Fredningstiden til Besættelse med Stamfiske og forskjellige Udklækningsapparater i Gulelven sættes ud af Kraft.

6 Aug. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Bratsbergs Amt, hvori paa Forespørgsel fra en Kommuneordfører angaaende Forstaaelsen af Sparebanklovens § 2 sidste Punktum m. V. meddeles følgende: Som det af Departementets Rundskrivelse af 21 Juli d. A. vil sees, forstaar Departementet de omhandlede Lovbestemmelser saaledes, at de nu bestaaende Sparebankers Planer inden 5 Aar maa være saaledes forandrede, at Selvsuppleringen fra denne Tid af ophører. Rigtigheden af denne Forstaaelse kan Departementet heller ikke finde tvilsom. Derimod vil det maaske kunne forenes med Lovens Ord, at Forstandere vedblivende kunde fungere for Livstid, og at altsaa ogsaa specielt de allerede stadfæstede Sparebankers Forstandere kunde blive staaende som saadanne udover Femaarstidens Udløb, saaledes at Forbudet mod Selvsupplering kun kom til Anvendelse ved efterhaanden indtrædende tilfældig Afgang inden Forstanderskabet. Men Departementet maa dog anse en saadan Ordning som bestemt stridende med de omhandlede Lovbestemmelsers Diemed, og man vil derfor fremtidig kun kunne anbefale til Stadfæstelse Planer, som indeholder Bestemmelser om en regelmæssig Afgang af Forstanderne. For de allerede bestaaende Sparebanker vil det efter det anførte blive fordret, at denne regelmæssige Afgang begynder umiddelbart efter Femaarsperiodens Udløb.

6 Aug. **Cirkulære** fra Indredepartementet, Poststyrelsen, til samtlige Postkontorer og Posterpeditioner (No. 19 for 1887), hvorved bl. a. meddeles:

Fra 1 August 1887 er der i Henhold til Kgl. Res. af 1 Juli næstfør oprettet et Postaabneri Næsflaten paa Næs i Suledals Herred, Ryfylke Fogderi, Stavanger Amt og Postdistrikt, med Bipost til og fra Suledals Postaabneri 2 Gange ugentlig i

Tidsrummet fra 1 Mai til Udgangen af September og 1 Gang ugentlig i den øvrige Del af Aaret. 6 Aug.

Indtil Videre vil der hvert Aar i Tidsrummet fra 15 Mai til 15 September blive underholdt et Postaabneri Stalheim paa Sanatoriet af samme Navn i Vossestrandens Herred, Hardanger og Voss Fogderi, Søndre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt, i Postruten mellem Gudvangen og Graven.

Høieste Resolution, hvorved der i Henhold til Lov om Postvæsenet af 3die Mai 1871 § 34 meddeles Bestyreren af Sandnæs Planteskole Berettigelse til at attestere den ham vedkommende offentlige Brevvexlings Portofrihed. 9 Aug.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Lister og Mandals Amt, hvori paa Forespørgsel fra en Sparebankdirektion meddeles, at Dept. overhovedet ikke anser det rigtigt, at diskonterede Veksler paa samme Maade som Vekselobligationer ved Forfaldstid fornyes med eller uden Afdrag, idet saadanne Fornyelser maa anses bestemt stridende mod Vekslers Karakter af Forretningspapirer. Det bør derfor — bemærker Departementet — fremtidig af alle en Sparebanks Vedkommende strengt paasees, at der kun diskonteres Veksler, som virkelig har denne Karakter, og som saaledes fuldt indfries ved Forfaldstid; Laan mod personlig Kredit, som skal afdrages gjennem længere Tidsrum, bør kun gives mod Vekselobligationer. 9 Aug.

Forsaavidt det ved Diskonteringen af Veksler, som nu beror i Bankens Portefølje, maatte have været Forudsætningen, at de ved Forfaldstid skal blive fornyede (med eller uden Afdrag), anser Departementet det i Overensstemmelse hermed for rigtigst, at de ved Forfaldstid søges ombyttede med Vekselobligationer. Derimod kan Departementet ikke finde det fornødent eller rigtigt, at Fornyelse nu i Strid med hin Forudsætning nægtes. Dette gjælder da ogsaa, om Sparebankens Direktører eller Kasserer er forpligtede ved Vekslerne, og Departementet kan saaledes ikke finde Fornyelsen i saadanne Tilfælde stridende mod Sparebanklovens § 7.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Bratsbergs Amt, hvori paa Forespørgsel fra et i Henhold til Sparebanklovens § 6 opnævnt Udvalg meddeles, at Udvalget ikke alene vil have at undersøge, om Sparebankens Bogholderi er letvindt og overskueligt ført, men ogsaa at forvisse sig om, at Bogførselen, hver Gang Undersøgelse finder Sted, er à jour. Som af Udvalget forudsat, bør det derimod vedblivende hovedsagelig paahvile Revisionen at undersøge, hvorvidt Renter m. m. er rigtig beregnede, Bøgerne ordentlig summerede og forøvrigt korrekt førte; men ogsaa i saa Henseende bør Udvalget dog ved en Del Stikprøver (Efter- 10 Aug.

10 Aug. regning af en Del Renteberegninger m. V., Opsummering af enkelte Sider eller Konti i Bøgerne, Undersøgelse af enkelte Posters Bogførsel gjennem alle Bøger o. s. v., alt grebet i Flæng) søge at forvisse sig om, at Bogførselen i det store taget foregaar med Orden og Nøiagtighed. Skulde herunder nævneværdige Uordener opdages, bør Udvalget straks foretage Henvendelse til Forstanderskabet, for at de fornødne Forføininger i den Anledning uden Ophold kan blive trufne.

12 Aug. **Høieste Resolution**, hvorved Approbation i Henhold til § 3 i Lov om Bygningsvæsenet af 6te September 1845 meddeles paa den af Kommunebestyrelsen i Kjøbstaden Skien efter Forslag af Reguleringskommissionen sammesteds under 21de Juni 1887 fattede Beslutning om Forandring i den ved Høieste Resolution af 15de Juli 1879 approberede Regulering af Præstejordet i nævnte By.

13 Aug. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Kristians Amt, hvori der i Anledning af en Forespørgsel fra vedkommende Ordfører om, hvorvidt Loms Herred er berettiget til:

1) at paaligne nogle inden dette Herreds Grændser beliggende Sætre, som tilhører Nabopræstegjeldet Skiaker og er matrikulerede underét med vedkommende Gaarde i Skiaker, Eiendomsskat,
2) at iligne Sætrenes Eiere Formues- og Indtægtsskat for Sætrenes Brug,
3) at forlange Sætrene særskilt matrikulerede til Loms Herred (med Formindskelse i Matrikulskylden for vedkommende Gaardbrug i Skiaker), —

udtales, at Departementet antager, at samtlige disse Spørgsmaal maa besvares benægtende.

15 Aug. **Kongelig Resolution***), hvorved Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Roligheds-forstyrrelse samt om offentlige til Dans, Kortspil eller anden Lystighed foranstaltede Samlingers Ophør til et bestemt Klokkeslet om Aftenen gjøres gjældende for Fjære Herred, Nedenæs Amt.

15 Aug. **Kongelig Resolution***), hvorved der i Henhold til Lov af 17de Juni 1869 om Udvidelse af Lov af 26de Mai 1866, indeholdende adskillige Bestemmelser om Politivæsenet i Kristiania, til at gjælde ogsaa for Rigets øvrige Kjøbstæder, meddeles Stadfæstelse paa efterstaaende af Fredriksstads Formænd og Repræsentanter under 24de Marts 1887 fattede Beslutning til

*) Bekjendtgj. 22 Aug. i Lovt. 1ste Afd. No. 24.

Vedtægt angaaende Torvhandel og Torvenes Brug. 15 Aug.

§ 1. Magistrat og Formandskab har, efterat Politimesterens Erklæring er indhentet, til enhver Tid at bestemme, hvilke af Stadens offentlige Pladse kunne benyttes til Torvhandel, hvilken Handel paa ethvert Sted maa drives, og til hvilken Tid den maa finde Sted.

Ingen maa overtræde den saaledes trufne Ordning ved at drive Torvhandel med andre Varer, til andre Tider eller paa andre Steder end tilladt.

§ 2. De, der indfinde sig paa Torvene for at falbyde Varer, skulle ordne deres Udsalg paa den Maade, som af Politiet anvises dem, og i det Hele iagttage de af Politiet givne Forskrifter til Ordenens Overholdelse. Den, der skjønt paamindet ikke efterkommer de givne Forskrifter, kan af Politiet bortvises fra Torvet.

§ 3. Torvhandlere maa ikke paa Torvet henkaste bedærvede Varer eller andet Affald.

§ 4. Ingen maa lægge Hindring i Veien for den frie Adgang til Udsalgsstederne eller paa anden Maade forstyrre Handelen.

§ 5. Ingen Sælger maa med sine Varer tage Ophold paa Torvet tidligere end 1 Time før den til Handelen bestemte Tid.

Ved Torvtidens Udløb — eller for Fisketorvets Vedkommende ved Handelens Afslutning — skulle alle Varer saavelsom Vogne, Borde, Kurve, Bakker, Baljer eller deslige, der ere benyttede ved Handelen, være fjernede fra Torvet.

§ 6. Efter Ankomsten til Torvet skulle Hestene uopholdelig fraspændes Kjøretøierne og føres bort fra Torvet.

§ 7. I Torvtiden maa ingen forlade sin Vogn, Kurv eller deslige, uden at enten Varerne ere forsvarligt nedpakkede og beskyttede eller under tilstrækkeligt Opsyn.

§ 8. Adgang til at benytte Torvene uden Afgift tilstedes:

Udenbyes Personer til Salg af fra Landet indbragte Skov- eller Haveprodukter, vilde Urter og Bær eller andre derfra indbragte Varer, som ere Frembringelser af Husflid, Jagt, Fiskeri eller Landbonæring, — samt

Byens Indvaanere til Salg af egne Husdyr eller disses Afkastning, Frembringelser af egen Husflid eller af egne Eiendomme, Udbytte af egen Jagt eller eget Fiskeri, Fisk, som de selv have røget eller ludet, Brændeved samt vilde Urter og Bær, som de selv have sanket eller ladet sanke.

Vedkommende kan sælge selv, ved sine Folk eller ved en for Tilfældet benyttet Fuldmægtig, men ikke fra mere end én Plads.

Torvsøgende, som ikke paa en Dag faa solgt sine Varer, kunne fremdeles uden Afgift benytte Torvet til deres Salg de paafølgende Torvdage, dog ikke over 4 Dage i det hele.

§ 9. Paa Fisketorvet tillades kun Forhandling af Fiskevarer i ferst Tilstand; Nedsaltning af Sild eller Fiskevarer maa ikke der finde Sted.

15 Aug. § 10. Forsaavidt Torvene afgive mere Plads end til ovenanførte Brug fornødent, kan Plads paa samme mod saadan Afgift, som er eller vorder bestemt, anvises:

Vognmænd i saadant Antal, som Magistrat og Formandskab efter indhentet Erklæring fra Politimesteren maatte bestemme,

Slagtere, der fra sine Vogne udsælge Slagt i ikke mindre Dele end Fjerdedele,

Personer, der uden at være Slagtere, drive Salg af Kjød af Kreaturer, de selv have opkjøbt, som en Binæring ved Siden af sine øvrige Sysler, i ikke mindre Dele end Fjerdedele,

Personer, der drive Handel med Melk og Fløde, Smør, Ost og andre Fedevarer — uden at være handelsberettigede —, med levende eller slagtede Fjærkreaturer, Poteter, Vildt, Æg, Fisk, Grøntsager, Bær, Frugt og Blomster samt de i § 8 nævnte, som tiltrænge at benytte Torvet til Salg af sine Varer i længere Tid end 4 paa hinanden følgende Dage.

§ 11. Smør, Ost og røget Lax maa ikke paa Torvene udstykkes, men alene sælges i de Dele, hvori de ere bragte tiltorvs.

§ 12. Overtrædelser af denne Vedtægts Bestemmelser blive ifølge Lov af 17de Juni 1869 om Udvidelse af Lov af 26de Mai 1866 om Politivedtægt for Kristiania By til at gjælde ogsaa Rigets øvrige Kjøbstæder, forsaavidt ikke Tilfældet gaar ind under noget strængere Straffebud, at anse med Bøder fra 2 — to — Kroner til 800 — otte Hundrede — Kroner, der efter forgjæves ved Politimesteren skeet Forelæg indtales ved Politiret og tilfalde Bykassen.

§ 13. Nærværende Vedtægt træder i Kraft 2 — to — Maaneder efter dens Bekjendtgjørelse i Lovtidenden.

15 Aug. **Kongelig Resolution***), hvorved der i Henhold til Lov af 22de Mai 1875 § 4 meddeles Stadfæstelse paa efterstaaende af Fredriksstads Formænd og Repræsentanter under 24de Marts 1887 fattede Beslutning til

Vedtægt angaaende Afgift til Bykassen af visse offentlige Forestillinger.

§ 1. De, der give Forestillinger af den i Lov af 22 Mai 1875 § 4 omhandlede Art, have at udrede Afgift til Bykassen efter følgende Regler:

a. For Kunstberidning, Kaplobning, magiske, equilibristiske eller lignende Forestillinger erlægges pr. Forestilling Kr. 10,00.

b. For Forevisning af Menagerier, Verdenstheatre, Oplæsninger o. s. v. for hver Time Kr. 2,00.

c. For Karusselkjørsel pr. Time Kr. 4,00.

§ 2. Afgiften bliver at indbetale paa Politikammeret Forestillingsdagens Formiddag til den Tid, der af Politiet nærmere

*) Bekj. 22 Aug. i Lovt. 1ste Afd. No. 24.

bestemmes, og bliver der af Vedkommende at opgive Antallet af 15 Aug.
Forestillingerne eller Forevisningstimerne. Beslutter Vedkommende sig til at indstille Forestillingen eller Forevisningen, kan han fordre sig den halve erlagte Afgift tilbagebetalt, naar denne er erlagt pr. Forestilling, eller hvor Betalingen er erlagt pr. Time, da for den Tid, hvori Polititilsyn ikke bliver benyttet. Forsaavidt Vedkommende stiller saadan Selvskyldnerkaution, som af Politimesteren anses betryggende, kan der gives Udsættelse med Afgiftens Betaling til Dagen efter Forestillingen eller Forevisningens Afholdelse.

§ 3. Enhver, der vil give nogen af de i § 1 omhandlede Forestillinger, Forevisninger o. s. v., har at sørge for passende Lokale eller Plads, der før Forestillingens Afholdelse maa godkjendes af Politimesteren, ligesom denne ogsaa fastsætter det største Antal Tilskuere, der paa en Gang kan indtages i Lokalet. Politimesteren kan forlange, at Vedkommende erhverver Stadsingeniørens Attest for Lokalets Forsvarlighed i enhver Henseende for det afgivne Brug, den Belysning, der i samme bliver at anvende, Maaden, hvorpaa den bliver at placere, Antallet af Udgange, disses Størrelse, det største Antal Tilskuere, der paa en Gang bør tilstedes Adgang, o. s. v.

Til Udstedelse af en saadan Attest, der maa være Politikammeret tilstillet Dagen før Forestillingernes Begyndelse, oppebærer Stadsingeniøren af vedkommende Rekvirent Kr. 5,00.

§ 4. Benyttes der ved Forestillingerne eller Forevisningerne støiende Musik, bliver der at træffe de nødvendige Foranstaltninger, saa de Omboende ikke forulempes.

§ 5. Magistrat og Formandskab kan for hvert enkelt Tilfælde fritage for Afgift efter nærværende Vedtægt.

§ 6. Forestillinger eller Forevisninger, der gives i velgjørende Øiemed, ere fritagne for Afgift.

§ 7. Overtrædelser af denne Vedtægts Bestemmelser blive, forsaavidt Tilfældet ikke gaar ind under noget strængere Straffebud, at anse med Bøder fra 8 Kr. til 800 Kr., der efter forgjæves ved Politimesteren skeet Forelæg indtales ved Politiret og tilfalde Statskassen i Henhold til Lov af 22de Mai 1875 § 5.

§ 8. Nærværende Vedtægt træder i Kraft 4 Uger efter dens Bekjendtgjørelse i Lovtidenden.

Kongelig Resolution, hvorved den af Storthinget under 15 Aug.
29de Juni 1887 fattede Beslutning angaaende Budgetopgjør for de i Drift værende Statsjernbaner for Budgetterminen fra 1ste Juli 1887 til 30te Juni 1888 m. v.[1]) befales taget tilfølge.

Ved Behandlingen af Jernbanernes Driftsbudget har Storthinget bl. a. samtykket i, at de ved Storthingsbeslutning af 16de

[1]) Se Sth. Prp. No. 1, Hovedp. VII, Kap. 1, Tit. 1, Dok. No. 1 og Indst. S IX for 1887 samt Sth. tid. for s. A. Forh. i Sth. S. 1165 — 1189.

15 Aug. Juni 1882, kfr. kongelig Resolution af 25de November næstefter, fastsatte Lønningsregulativ for Funktionærer ved Statsbanerne fra 1ste Juli 1887 undergaar saadan Forandring og gives saadant Tillæg, at nedenstaaende Bestemmelser træde istedetfor nævnte Regulativs Punkt 11 og 12:

11. Trafikkontrollører i Distrikterne, Fuldmægtige og Assistenter ved Revisions- og Kassevæsenet, Banemestere samt Telegrafmestere i 1ste og 2det Distrikt aarlig Kr. 1200,00, stigende med Kr. 200,00 aarlig hvert 3die Tjenesteaar indtil Kr. 1800,00 og for den ved Styrelsens Expeditionskontor ansatte Fuldmægtig indtil Kr. 2200,00. For Assistance hos Telegrafinspektøren erholder vedkommende Telegrafmester et Lønstillæg, stort Kr. 400,00 aarlig.
12. Telegrafmestere i 3die og 4de Distrikt aarlig Kr. 1000,00 stigende med Kr. 200,00 aarlig hvert 3die Tjenesteaar indtil Kr. 1400,00.
13. Kontorister og Materialassistenter aarlig Kr. 800,00 stigende med Kr. 200,00 hvert 3die Tjenesteaar til Kr. 1200,00 og for indtil en Fjerdedel af det samlede Antal Kontorister — efter Styrelsens nærmere Bestemmelse — stigende til Kr. 1400,00 efter 9 Aars Tjeneste.

15 Aug. **Kongelig Resolution,** hvorved Storthingets Beslutninger af 23de Mai 1887 angaaende Bevilgninger til de offentlige høiere Almenskoler, kommunale Middelskoler m. v.[1]) befales tagne tilfølge.

Ved disse Beslutninger er bl. a. bevilget:

For Kristiania Kathedralskole: Tillæg til Pedellen Kr. 200,00.

For Stavangers Skole: Kr. 1000,00 (tidligere 840 Kr.) til Gymnastiklæreren.

For Hamars Skole: Kr. 300,00 til en Sløidlærer og Kr. 60,00 til Materialier til Sløidskolen.

[1]) Se Indst. S VIII for 1887, Posterne 1, 8 og 14 og Sth. tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 783 — 784.

15 Aug. **Kongelig Resolution**[1]), hvorved er bestemt:

1. Fra 1ste Januar 1888 henlægges til Vor Frue Sogn fra Domsognet i Throndhjem:
   a. Strøget mellem Voldgaden, Hospitalsløkkerne, Hospitalsgaden, Kalvskindsgaden og Elven samt
   b. Strøget mellem Dronningensgade, Munkegaden, Thomas Angellsgade, Lilletorvet, Krambodveiten og Elven,

   saaledes at Grændselinjen mellem Sognene bliver Dronningensgade fra Elven til Hjørnet af Hospitalsgaden og derfra sidstnævnte Gade med dens Fortsættelse Kalvskindsgaden til Elven.
2. Af det ved Kongelig Resolution af 23de December 1878 Post

[1]) Vedk. Regj.foredr. er indt. i Depts.tid. for 1887, No. 41 og 42.

9 og 10 oprettede Fond til Bedste for de geistlige Embeder i Throndhjems By tillægges Sognepræsten ved Domkirkens Menighed sammesteds fra nævnte Tid og indtil videre et aarligt Bidrag paa 500 Kroner. 15 Aug.

Kongelig Resolution, hvorved befales tagen tilfølge bl. a. efterstaaende af Storthinget under 1ste Juli 1887 fattede Beslutning[1]): 15 Aug.

a. Som Andel i Kjøbesummen for den til Bolig for den residerende Kapellan i Borgund indkjøbte Eiendom — forrige Valderhougs Fyrbygning med Grund — bevilges af Oplysningsvæsenets Understøttelsesfond Kr. 2360,00.

b. Som Erstatning til den residerende Kapellan i Borgunds Præstegjeld for Afsavn af Jordvei bevilges Kr. 200,00 aarlig at regne fra den Tid, han tilflytter Kapellangaarden, og mod, at den ham hidtil bevilgede Husleiegodtgjørelse, Kr. 400,00 aarlig, fra samme Tid bortfalder.

[1]) Se Sth. Prp. No. 2 for 1886, S. 17 og 21, og Indst. S No 157. for 1887, Post 1. — Jfr. Ref. 26 Septbr. 1887.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 15 Aug.

1. At Storthingets under 10de Marts og 30te Juni 1887 fattede Beslutninger om Telegrafvæsenets Indtægter og Udgifter i Budgetterminen fra 1ste Juli 1887 til 30te Juni 1888 m. m.[1]) befales tagne tilfølge.
2. At i Henhold til den sidstnævnte Beslutning Taxterne for almindelige indenlandske Telegrammer fra 1ste Januar 1888 bliver Kr. 0,50 for indtil 10 Ord med et Tillæg af Kr. 0,05 for hvert Ord mere og for indenlandske Pressetelegrammer Kr. 0,50 for indtil 20 Ord med Tillæg af Kr. 0,05 for hver Forøgelse af indtil 2 Ord.

[1]) Se Sth. Prp. No. 1 for 1887, Hovedp. VI, Kap. 11, Indst. S No. 52 for s. A. og Sth. tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 177 — 188 og 1214 — 1226. Under Udgifterne er bl. a. indbefattet 200 Kr. som Tillæg til 1ste Assistent hos Intendanten, hvis Løn tidligere var 1600 Kr.

Kongelig Resolution[1]), hvorved er bestemt: 15 Aug.

1. At der befales inddraget:
   i Fredrikshalds Tolddistrikt:
   1 Undertoldbetjentpost.
   i Drammens Tolddistrikt:
   1 Overtoldbetjentembede, 1 Undertoldbetjentpost og 1 Rorskarlspost, Undertoldbetjentposten dog først fra 1ste Januar 1888.
   i Kristiansands Tolddistrikt:
   1 Undertoldbetjentpost.
   i Kristiansunds Tolddistrikt:
   1 Overtoldbetjentembede.

[1]) Vedk. Regj.foredr. er indt. i Depts.tid. for 1887, No. 46 og 47.

15 Aug. 2. At Storthingets Beslutninger af 6te Juli 1887[1]) saalydende:

„Post 3.

Som aarligt Lønstillæg til Toldkassereren i Holmestrand for Udførelsen af de Overtoldbetjenten før paahvilende Forretninger bevilges Kr. 1200,00.

Post 4.

For efternævnte Funktionærer i Toldvæsenet bestemmes saadan fast aarlig Løn:

a. Udhavnsbetjente . . . . . Kr. 1600,00
med Alderstillæg efter 5 og 10 Aars Tjeneste hver Gang med Kr. 120,00.

b. Krydsbetjente . . . . . Kr. 1200,00
med samme Alderstillæg som for Udhavnsbetjente bestemt samt en Diætgodtgjørelse af Kr. 2,00 pr. Dag, saalænge Krydsningen vedvarer.

Post 5.

I Overensstemmelse med Lønningsregulativet for Toldvæsenets Embeds- og Bestillingsmænd bevilges derhos følgende Gager:

a. til 21 Udhavnsbetjente, hvoraf 1 i Bergens Tolddistrikt fra 1ste Juli d. A. istedenfor en leiet Stationsbestyrer, og de øvrige 20 fra de Tidspunkter, da Undertoldbetjentposter efterhaanden inddrages, nemlig 2 i Flekkefjords, 5 i Kristiansands, 4 i Arendals, 2 i Skiens, 6 i Drammens og 1 i Fredrikshalds Tolddistrikt;

b. fra 1ste Januar 1888 til 12 Krydsbetjente, der træde istedenfor de i Kongelig Resolution af 19de April 1879 omhandlede Krydsbetjente, mod at der inddrages 4 Undertoldbetjentposter i Fredrikshalds Tolddistrikt, 1 i Drammens, 1 i Skiens og 1 i Throndhjems samt 1 Rorskarlspost i Bergens Tolddistrikt.

Post 6.

Fra 1ste Juli 1887 bevilges en Gage, stor Kr. 4500,00, til et Embede, hvorunder Bestyrelsen af Toldkontoret ved Kristiania østlige Jernbanestation og Grændseinspektionen henlægges, samt et personligt Tillæg, stort Kr. 500,00, til Grændseinspektør Bull, forsaavidt og saalænge han kommer til at indehave dette Embede, mod at Grændseinspektørembedet og et Overtoldbetjentembede i Kristiania Tolddistrikt inddrages".

befales tagne tilfølge.

3. At der i Overensstemmelse med Storthingets Beslutning Post 5 Litr. b. befales inddraget:

i Fredrikshalds Tolddistrikt:

4 Undertoldbetjentposter;

[1]) Se Sth. Prp. No. 13 og Indst. S No. 179 for 1887 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 1389 — 1396.

i Drammens Tolddistrikt: 15 Aug.
1 Undertoldbetjentpost;
i Skiens Tolddistrikt:
1 Undertoldbetjentpost;
i Bergens Tolddistrikt:
1 Norskarlspost:
i Throndhjems Tolddistrikt:
1 Undertoldbetjentpost.

4. At der befales oprettet et Embede, hvis Indehaver overtager Bestyrelsen af Toldopsynsforretningerne samt Toldoppebørselsforetningerne ved Kristiania østlige Jernbanestationer og Grændseinspektionen og som i sin Egenskab af Grændseinspektør sorterer direkte under Finants- og Told-Departementet, indsender sine Regnskaber og Regnskabsextrakter direkte til vedkommende Departementer og remitterer de af ham opkrævede Intrader direkte til Hovedkassen, medens han forøvrigt i sine Forretninger som Bestyrer af Jernbanetoldkontoret sorterer under Toldinspektøren i Kristiania Tolddistrikt. Han skal derhos være forpligtet til at stille anordningsmæssig Sikkerhed for de ham anbetroede Oppebørsler, indtil Videre for et Beløb af 2000 Kr. Han bør derhos være forpligtet til at finde sig i de Forandringer i Distriktsinddelingen eller i hvad der iøvrigt vedkommer Tjenesten, som i Fremtiden naadigst maatte blive anordnede.
5. — — — — — — — — — — — —
6. At det ved Kongelig Resolution af 5te April 1877 oprettede Grændseinspektørembede og 1 Overtoldbetjentembede i Kristiania Tolddistrikt inddrages.

Kongelig Resolution, hvorved Storthingets under 6te Juli 1887 fattede Beslutning om, at den for Lofotens Sorenskriverembede bevilgede Gage, Kr. 5 000.00 aarlig, forbliver uforandret, uagtet der for Embedet er anskaffet Embedsbolig[1]), befales tagen tilfølge. 15 Aug.

[1]) Se Sth. Prp. No. 60 og Indst. S. No. 180 for 1887. Jfr. Res. 10 Juni 1887.

Kongelig Resolution, hvorved befales tagen tilfølge efterstaaende af Storthinget under 6te Juli 1887 fattede Beslutning[1]): 15 Aug.

Som Bidrag til den norske Turistforening bevilges for Budgetterminen 1ste Juli 1887 til 30te Juni 1888 indtil Kr. 3 000.00, der kan anvendes til Fremme af Foreningens Formaal under iølgende Betingelser:

1. at Bidraget udelukkende anvendes til
   a. Anlæg eller Vedligehold af Veie, Broer og Kloppe.

[1]) Se Sth. Dok. No. 83 og Indst. S. No. 173 for 1887. Depts.tid. No. 52 for 1887.

15 Aug. b. Indkjøb, Opførelse eller Udvidelse af Logishuse med Inventar.

2. at der af Foreningens egne Midler anvendes et til Statsbidraget svarende Beløb i samme Øiemed som under No. 1 a og b angivet.

15 Aug. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt, at § 33 sidste Passus i den ved Kongelig Resolution af 23de December 1882 fastsatte Instruktion om Lodsvæsenet forandres derhen, at den bliver saalydende:

Lodspengene af et Orlogsfartøi, som benytter Lods, bliver at beregne efter Lodstaxten (Lodslovens § 23) af Fartøiets Dybgaaende og Drægtighed, idet Drægtigheden ansættes til det Antal Tons, som fremkommer, naar der for Seilskibe regnes 50 og for Dampskibe 45 Procent af Skibets Vegt til sin fulde Udrustning (Deplacementet) udtrykt i Vegttons a 1000 Kilogram.

15 Aug. **Kongelig Resolution**, hvorved bl. a. er bestemt, at det i Bergens Kommunebestyrelses Beslutning af 31te Mai 1887 omhandlede Anlæg af et nyt Sindssygeasyl for Byen paa Eiendommen „Nevengaarden" ved Bergen i Henhold til § 1 i Lov af 17de August 1848 om Sindssyges Behandling og Forpleining autoriseres for indtil 160 Syge.

15 Aug. **Kongelig Resolution**, hvorved bl. a. er bestemt:

1. At Honoraret for det lægekyndige Medlem og for det 2det farmaceutiske Medlem af den i § 5 i Lov af 18de Juni 1884 om Farmaceuters Uddannelse m. v. og § 1 i det ved Kongelig Resolution af 16de April 1886 approberede Reglement for farmaceutisk Medhjælperexamen omhandlede Examenskommission fastsættes til henholdsvis 300 og 200 Kroner aarlig.

2. At det paalægges Formanden i denne Kommission indtil videre at modtage og kvittere for det Gebyr, der i Henhold til nævnte Reglements § 8 bliver at erlægge af enhver, der fremstiller sig til farmaceutisk Medhjælperexamen, og deraf bestride de med denne Examens Afholdelse forbundne Udgifter, saalangt tilstrække kan, samt at aflægge behørig legitimeret Regnskab for det Departement, hvorunder det civile Medicinalvæsen henhører, senest 1 Maaned efter hver Examens Afholdelse.

3. At Direktøren for det civile Medicinalvæsen bemyndiges til, naar det gjøres fornødent, at udnævne Suppleanter for Medlemmerne af den ovenomhandlede Examenskommission.

Kongelig Resolution, hvorved Departementet for de offentlige Arbeider bemyndiges til ved Styrelsen for Statens Jernbaner at lade afslutte Overenskomst med Hovedjernbanens Direktion om Fornyelse af den i Henhold til Kongelig Resolution af 17de Mai 1879 afsluttede Kontrakt angaaende Hedemarksbanens og Hovedbanens fælles Benyttelse af Eidsvold Station, saaledes at denne med den af Hovedbanens Direktion i Henhold til dens Skrivelse af 8de Februar 1887 vedtagne Modifikation af Kontraktens § 9 bliver gjældende indtil Udgangen af Budgetterminen 1ste Juli 1886 til 30te Juni 1887. 15 Aug.

Kongelig Resolution, hvorved den i Henhold til § 3 i Lov af 14de Mai 1872 om Artilleri- og Kavalerikvarteterne givne Kongelige Resolution af 21de Januar 1873 forandres saaledes: 15 Aug.

1. At der for Oplandske ridende Jægerkorps's Udredere fremtidig skal være Adgang til at erholde Tjeneste- og Trosheste indsatte ved Lillehammer Marked og paa Hamar under den aarlige Hesteudstilling, samt
2. at Grundset Marked sløifes som Remonteringssted for Korpset.

Kongelig Resolution, hvorved det tillades, at den paa det nedlagte Senjens Nikkelværks Grund i Bergs Præstegjeld under Senjens Provsti i Tromsø Stift i Henhold til Kongelig Resolution af 1ste Juni 1876 opførte Kirke nedtages og afhændes enten til Bortflytning til et andet Præstegjeld, hvor den kan blive gjenopført og benyttet som Kirke, eller, hvis dette ei kan ske, til Benyttelse i verdsligt Øiemed paa Betingelse af, at Kirkens hellige Kar og Ornamenter ikke profaneres. 15 Aug.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 15 Aug.

1. At de af Nedre Stjørdalens Herredsstyrelse samt Værnes, Skatvold og Lunke Sognestyrelser i Møde den 17de Juni 1887 fattede Beslutninger om Optagelse af et Laan stort Kr. 60 000,00 til Konvertering af Herredskassens og Kirkekassernes Gjæld approberes i Medhold af § 39 i Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837, forsaavidt Kommunerne derved paaføres Udgifter for et længere Tidsrum end 5 Aar.
2. At nedre Stjørdalens Herred i Medhold af Lov af 23de Mai 1857 bemyndiges til for et Beløb af Kr. 60 000,00 at udstede et 4 pCt. rentebærende og paa Ihændehaveren lydende Gjældsbrev paa Betingelse af, at Gjældsbrevets Indfrielse, der skal være paabegyndt $^1/_2$ Aar efter dets Udstedelse og foregaa med et ligestort halvaarligt Beløb, skal være fuldendt inden Udløbet af 30 Aar fra

15 Aug. Udstedelsen, samt at Gjældsbrevet selv skal indeholde Oplysning om Reglerne for dets Indfrielse.

15 Aug. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At den til Embedsgaard for Fogden i Stør- og Værdal udlagte beneficerede Eiendom Støp i Skogns Herred maa forsøges afhændet paa Vilkaar, som fastsættes af Finants-Departementet, og saaledes at Proprieteten til den ved Salget udbragte Kapital forbeholdes Oplysningsvæsenets Fond.
2. At Fogden i Stør- og Værdal fra den Tid Embedsgaarden bliver solgt og fratrædes af Fogden, tilpligtes at tage Bopæl i Kjøbstaden Levanger.
3. At der som Erstatning for Afsavnet af Embedsgaard tillægges Fogden i Stør- og Værdal Kr. 800,00 aarlig af Fogedembedsgaardsfondets Renter.

15 Aug. **Kongelig Resolution**[1]), hvorved er bestemt, at det under 15de Juli 1872 udfærdigede Reglement for den ved Lov af 3die Mai 1871 anordnede theoretiske mathematisk-naturvidenskabelige Lærereksamen § 3 II Faggruppen Physik og Chemi No. 1 skal lyde saaledes:

„Physik, derunder indbefattet den for Faget fornødne Mathematik, nemlig den Mathematik, der kræves til den reale Examen artium, samt Elementerne af Differential- og Integralregning,"

hvilken Forandring træder i Kraft fra 1ste Januar 1889.

[1]) Vedk. Regj.foredr. er indt. i Depts.tid No. 38 for 1887, S. 606.

15 Aug. **Kongelig Resolution**[1]), hvorved bl. a. er bestemt:

1. At der tillades opført en Kapelkirke af Træ for det dels til Sogndals Præstegjeld under Dalernes Provsti i Kristianssands Stift og dels til Hitero Sogn af Flekkefjords Præstegjeld og Provsti i samme Stift hørende Distrikt Aaensire paa en dertil udvalgt ved Sireelven beliggende Tomt paa Gaarden Long i Sogndal — — — — — —.
2. At der tillades anlagt en Begravelsesplads omkring Kapelkirken.
3. At der i Kapellet bliver at afholde 12 Gudstjenester aarlig efter Kristianssands Biskops nærmere Bestemmelse med Hensyn til Tiden.
4. At den af Sogndals Kommunebestyrelse under 26de August 1886 fattede Beslutning om Overtagelse af Garantien for Kapellets fremtidige Vedligeholdelse samt for Udredelse af Skyds- og Nattehold til Sognepræsten i Sogndal for hans Reiser i Anledning af Kapellets Betjening, stadfæstes i Hen-

[1]) Vedk. Regj.foredr. er indt. i Depts.tid. No. 38 for 1887, S. 608.

hold til Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837 § 39, forsaavidt Kommunen derved maatte paaføres Udgifter for et længere Tidsrum end 5 Aar. 15 Aug.

Kongelig Resolution, hvorved der i Medhold af Lovene af 3die Marts 1860 og 26de Mai 1866 fra 1ste Juli 1887 indtil videre tilstaaes de i Kjøbstaden Gjøvik beliggende og i den almindelige Brandforsikrings-Indretnings-Kjøbstads-Afdeling forsikrede Bygninger en Nedsættelse i Brandkontingenten af 25 pCt. 15 Aug.

Kongelig Resolution, hvorved Approbation i Medhold af §§ 3 og 51 i Lov om Bygningsvæsenet af 6te September 1845 meddeles paa den af Kommunebestyrelsen i Kjøbstaden Bodø under 15de December 1886 efter Forslag af Reguleringskommissionen fattede Beslutning om Regulering overensstemmende med et vedlagt Kart af en hidtil ureguleret Del af nævnte Kjøbstads Territorium, idet Beslutningens Approbation forunden hvad der ligger inden Byens Territorialgrændse ogsaa omfatter, hvad der er beliggende inden et Belte af mindst 47 Meter udenfor samme. 15 Aug.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt, at § 5 Post 4 samt §§ 9 og 11 i den ved Kongelig Resolution af 22de Februar 1883 approberede Plan for Uddannelse og Tilgang af Søofficerer forandres derhen, at de bliver saalydende: 15 Aug.

§ 5, 4.

„ikke er over 19 Aar gammel den 1ste Oktober det Aar, han optages; dog kan, hvor det findes tjenligt, Optagelse tilstedes, indtil Aspiranten har fyldt sit 20de eller, naar han giver Afkald paa den ved Bestemmelsen i § 14 hjemlede Adgang til at komme i Betragtning til Optagelse som fast Elev af Skolens øverste Afdeling, indtil han har fyldt sit 21de Aar."

§ 9.

Officerseleverne af 2den og 3die Klasse gives hver Sommer 5 Maaneders Øvelser ombord i Orlogsskib, deraf i Regelen de 2 à 3 første Uger paa Marinens Exercerskib.

Øvelserne omfatter:

1. alle Slags Matrosarbeider, Exercitier og Manøvrer;
2. alt hvad der henhører til Skibstjenesten;
3. praktisk Navigation;
4. Dampmaskinens Brug og Behandling samt Dampbaadsmanøvre,

hvorhos der i saadan Udstrækning, som Omstændighederne tilsteder, gives saavel Undervisning i Theori for Navigation, Dampvæsen og Sømandskab som Øvelse i Landtoning, i at optage Krokier, i Havneopmaaling og andre hydrografiske Arbeider.

§ 11.

15 Aug. a. Forinden Øvelserne paa Exercerskibet begynder, afholdes hvert Aar for alle 3 Klasser Examen i samtlige de i § 10 nævnte Fag, Sømandskab undtaget. Dog examineres Eleverne i 3die Klasse ogsaa i hvad Nyt, de har lært i Sømandskab det sidste Vinterkursus.

b. Ved Afslutning af Øvelserne paa Søtogt afholdes for 2den og 3die Klasse Examen i Sømandskab.

c. Om Elevernes Udvikling og Brugbarhed i praktisk Henseende afgives Bedømmelse ved Afslutningen af Øvelserne paa Skibene, og saavel da som ved de under a nævnte Examina tillige om deres Forhold som Militære og i det Hele.

5 Aug. **Kongelig Resolution**[1]), hvorved den Kongelige Resolution af 26de Mai 1849, forsaavidt den bestemmer, at Officerer, der forøvrigt maatte have erhvervet sig de Kvalifikationer, som udfordres til Erhvervelse af Autorisation som Sagfører efter Lov af 12te August 1848, ikke kunne meddeles saadan Autorisation ved Siden af deres militære Stilling, — ophæves.

[1]) Vedk. Regj.foredr. er indt. i Depts.tid. No. 37 for 1887.

16 Aug. **Høieste Resolution***), hvorved Approbation i Medhold af Lov, indeholdende forskjellige Bestemmelser om Bygningsvæsenet af 19de Mai 1860, dens § 5, meddeles paa efterstaaende af Formænd og Repræsentanter i Ladestedet Svelvik under 20de Juli 1887 vedtagne Bestemmelser til Skjærpelser i de gjældende Bygningslovens Forskrifter, forsaavidt dette Ladested betræffer:

§ 1. Naar Anmeldelse til en ny Bygnings Opførelse eller Hovedreparation af gammel indleveres til Bygningskommissionen, har Vedkommende at fremlægge i to Exemplarer, hvoraf det ene bliver beroende hos Bygningskommissionen, saavidt fuldstændigt Rids over Bygningen og Tomten, at deraf kan sees, hvad ældre Bygninger angaar, hvordan disse ere, og hvordan de ønskes forandrede, og for nye Bygningers Vedkommende, hvordan disse agtes opførte. Ridsene skulle være udførte efter en bestemt derpaa angiven Maalestok. Forinden Bygningskommissionens Bestemmelse er afgiven, maa intet saadant Bygningsarbeide paabegyndes. Hvis det anmeldte Arbeide ikke er iværksat inden et Aar efter Byggeforetagendets Anmeldelse, udfordres ny Anmeldelse og ny Behandling af Bygningskommissionen.

§ 2. Ubebyggede Grunde skulle af Eierne forsvarligen indhegnes mod Gade, Vei eller offentlig Plads. Naar en Tomt bebygges mod Gade eller offentlig Plads, skal Gadelinien, saaledes

*) Bekjendtgj. 22 Aug. i Lovt. 1ste Afd. No. 24.

som den paa ethvert Sted er eller bliver bestemt, nøiagtigen følges 16 Aug.
saavel ved Opførelsen af nye Bygninger som ved saadanne Reparationer eller Ombygninger, der kunne sættes lige med nye Bygninger.

Som ny ansees Bygningen altid, naar den, i hvis Sted den bygges, er nedrevet til Grundmur eller Bolværk.

Uanseet Bestemmelserne i denne § kan Reguleringskommissionen meddele Tilladelse til, at en Bygning opføres indenfor Gadelinien. Ligeledes kan Bygningskommissionen af arkitektoniske eller andre Hensyn tillade Afvigelser fra Gadelinjen. For større Afvigelser maa dog altid Reguleringskommissionens Samtykke erhverves. Ved Indhegning af Tomter skal ligeledes Gadelinien befølges, og maa Indhegningen ikke uden Bygningskommissionens Tilladelse bestaa af uhøvlede eller tjærebredde Materialier. Gjerder, der opføres paa den Del af Gadelegemet, som ikke oparbeides til Veibane, bør være af Stakit, der ikke overstiger 1.2 Meters Høide, eller levende Hegn med 2 Meters Aabning paa hver 13 Meters Længde.

§ 3. Naar Nogen vil nedrive en Bygning, der støder til anden Mands Bygning eller Grund, eller vil opføre nogen Bygning ind mod Nabogrund, skal han mindst 8 Dage forud derom underrette Naboen.

De Foranstaltninger, som denne paa Grund heraf ser sig nødt til at træffe til sin Eiendoms Betryggelse, kunne i fornødent Fald fordres foretagne fra den anden Eiendom under Udførelsen af det tilsigtede Byggeforetagende. I Tvisttilfælde afgjør Bygningskommissionen, hvorledes hermed skal forholdes.

§ 4. Porte i almindelige Huse og i Indhegninger maa ikke indrettes til at slaa ud mod Gaden.

§ 5. Naar Bygning opføres af Grundmur i alle Ydervægge af mindst $1^1/_2$ Stens Tykkelse med ildfaste Gavle, der skulle rage mindst 50 Centimeter over Taget, kan den gives indtil 3 Etager foruden Kjælderetagen, dog at dens Høide fra Grundfladens Middelhøide til Gesimsets Overkant ikke overstiger 14 Meter.

Undtagelser herfra kunne tilstedes af Bygningskommissionen, hvis Bygningen ifølge sin Bestemmelse tiltrænger en større Høide, saavelsom hvor der anbringes fladt Tag.

§ 6. Beboelseshuse, som opføres af Træ, hvorved her skal forstaaes Laft eller Reisværk eller Bindingsværk med udmurede Fag, maa ikke gives flere end 2 Etager foruden Kjælderetagen og ikke en større Høide end 8.80 Meter fra Grundfladens Middelhøide til Gesimsets Overkant.

Udhuse af Træ, der ogsaa kunne opføres af bordklædt Bindingsværk, maa ikke gives større Høide end 5 Meter fra Grundfladens Middelhøide til Gesimsets Overkant og 8 Meter til Røstets Overkant; dog kunne Søboder gives en Høide af $5^1/_2$ Meter fra

16 Aug. Grundfladens Middelhøide til Gesimsets Overkant og $8^1/_2$ Meter til Rostets Overkant.

§ 7. De i foregaaende § nævnte Huse tillades kun opførte, forsaavidt de enten forsynes med Brandmur eller lægges i en vis Afstand fra Nabogrund.

Herom skal gjælde følgende Bestemmelser:

1. Forsaavidt de ligge Nabogrund nærmere end 1 Meter, skulle de mod Naboeiendom forsynes med Brandmur, der ved Loft og Reiseværk skal være mindst $1^1/_2$ Sten tyk og ved udmuret Bindingsværk $^1/_2$ Sten tyk, opført i Forband med udmurede Fag. Saadan Mur skal ende i en mindst 50 Centimeter over Taget ragende Brandgavl. Brandmurens Gesims maa rage udenfor Husets Tag-Gesims. Brandmuren maa være uden Aabning. Naboer kunne forenes om at opføre fælles Brandmur, som da kun behøver at have 2 Stens Tykkelse, men maa i saadan Mur ikke indlægges Bjælker.
2. Fritagne for Brandmur ere de Huse, der opføres kun i 1 Etage foruden Kjælderetagen, og hvis Høide fra Grunden til Gesimsets Overkant ikke overstiger 5 Meter, naar disse ligge 1 Meter eller derover, samt Huse i 2 Etager, naar disse opføres 2 Meter eller derover fra Nabogrund. For Huse i 1 Etage af større Høide end ovenfor angivet, gjælder Reglen for 2 Etages Huse. Det skal dog være 2 Naboer tilladt at opføre 1 Etages Baaningshuse af Træ, stødende umiddelbart til hinanden uden Brandmur, dog med dobbelt Mellemvæg — naar det sammenhængende bebyggede Areal af saavel Baanings- som Udhuse af Træ eller Murbindingsværk for begge Eiendomme tilsammen ikke overstiger 240 □ Meter.

§ 8. Smaa Udhuse uden Ildsted, der ere fjernede mindst 3 Meter fra Bygning paa samme Tomt, kunne opføres med den ene Væg umiddelbart til Nabotomt, naar Husets Areal ikke overstiger 40 □ Meter og Høiden til Monespidsen ikke er over 6 Meter; gives de større Høide eller Udstrækning, kommer Regelen i foregaaende § til Anvendelse.

Denne Lempning kommer ikke til Anvendelse, naar Udhuset støder til offentlig Gade eller Plads.

§ 9. Det sammenhængende bebyggede Areal af saavel Baanings- som Udhuse af Træ eller Murbindingsværk maa for en Eiendom ikke overstige 220 □ Meter. Bebygges Tomten i større Udstrækning, maa Bygningerne afskilles enten ved Brandmur eller ved et aabent Mellemrum af 3 Meter. De i disse Bestemmelser nævnte Afstande fra Nabotomt eller fra Bebyggelse paa egen Tomt regnes fra Husets Væg, dog saaledes, at de derpaa anbragte Gesimser og Forsiringer af Træ kunne rage indtil 47 Centimeter udenfor Væggen.

De i Henhold til ovenstaaende Bestemmelser opstaaede aabne Rum mod Naboeiendom eller mod Bygninger paa egen Tomt maa ikke benyttes til Oplagssted for brændbare Gjenstande og ikke belemres saaledes, at Brandvæsenets frie Passage hindres, dog at Anlæg af Haver og Beplantning ikke er forbudt. 16 Aug.

§ 10. Fladeindholdet af det til Baaningshuse hørende ubebyggede Areal maa ikke være mindre end $^1/_4$ af hele Grundens Fladeindhold, og intet Gaardsrum, hvortil anbringes Vindu fra Værelse eller Kjøkken, maa være mindre end 20 □ Meter og ikke i nogen Retning have mindre Udstrækning end 3 Meter. Hvor Gaardsrummet er mindre end anført, maa ingen Paabygning af de Bygninger, hvortil Gaardsrummet hører, finde Sted. Gjødselbinger maa ikke lægges nærmere Nabotomt end 1 Meter.

§ 11. I Bygninger paa over 7,5 Meters Høide, skal der, naar den bebyggede Grundflade er 200 □ Meter eller derover, mindst være to indbyrdes adskilte Trapper, der føre fra Grunden gjennem alle Etager. Dog er det tilstrækkeligt, at kun den ene Trappe fører lige op til Loftet.

§ 12. I 2 Etages Trøbygninger maa der ikke anbringes Ildsted paa Loftet.

Til ethvert Rum paa Loftet, der kan anvendes til Opbevaringssted, eller hvor der findes Feierdør, skal der være bekvem Adgang. Ligeledes skal der til Rum over Kvistværelser, Arke eller Lignende altid være Adkomst udenfra enten gjennem Vinduer eller gjennem Aabninger, forsynede med tætsluttende Lemmer.

Alle Aabninger i Bygningen mod Gade eller offentlig Plads maa forsynes med Lemmer, Døre eller Vinduer.

§ 13. Ethvert Beboelsesværelse, som herefter indredes, bør gives en Høide fra Gulv til Loft af mindst 2,5 Meter samt forsynes med Vinduer, der med Lethed kan aabnes; for Kvistværelsers Vedkommende kan gjøres den Undtagelse, at disse mindst maa være 1,9 Meter høie fra Gulv til Loft, og hvor Skraatag anbringes, bør Væggenes lodrette Høide være mindst 1,4 Meter.

§ 14. Til Fyld paa Undergulve, Stubbelofte, Himlinger og Skraatage maa alene anvendes uantændelige Stoffe.

I Rum, hvis Vægge ere opførte af Bindingsværk med enkelt Bordklædning og uden Fyldning i Tagene eller med dobbelt Klædning og Fyldning af Sagmug eller lignende letfængelige Stoffe, maa ikke anbringes Kakkelovn eller Ildsted af nogetsomhelst Slags.

§ 15. Bygning maa ikke reises med Gavl mod Gade uden Bygningskommissionens Tilladelse.

Arke eller lignende Udbygninger paa Tage tillades ikke paa 2 Etages Huse; dog kan Bygningskommissionen ved Huse, der ville faa en isoleret Beliggenhed, fritage for denne Bestemmelse. Naar Ark anbringes, maa dens Mønespids ikke rage høiere op end Husets

16 Aug. Møneſpids, og ſkal dennes Ydervægge og Taget i 15 Centimeters Afſtand fra ſamme være tildækket med ildfaſt Materiale.

Enhver Bygning ſkal mod Gade eller offentlig Plads forſynes med Tagrender og Afløbsrør af ildfaſt Materiale.

I de mod Naboeiendom vendende Vægge maa ikke anbringes Vinduer eller anden Aabning, med mindre de ere fjernede mindſt 2 Meter i 1 Etages og 3 Meter i 2 Etages Bygninger fra Naboens Grund.

§ 16. Smedier, Bagerier og Farverier maa alene anbringes i grundmurede Bygninger eller Bindingsværksbygninger med udmurede Fag.

Gulve ſkulle i ſaadanne Rum beſtaa af ildfaſt Materiale, og ſkal Høiden under Taget ſammeſteds beſtemmes af Bygningskommiſſionen i ethvert enkelt Tilfælde. Undtagelſer fra disſe Regler kunne under ſæregne Forhold, hvor der er Grund til at antage mindre Ildsfarlighed, ſaaſom ved ſmaa Anlæg, tilſtedes af Bygningskommiſſionen.

§ 17. Naar Komfurer eller Kogeovne opſættes ved Bindingsværk eller Trævæark, ſkal der opføres Brandmur af mindſt $^1/_2$ Stens Tykkelſe, og Afſtanden være mindſt 16 Centimeter fra Brandmur.

Paa Komfurer, Kogeovne og Kakkelovne maa Aſkekaſſens Bund være mindſt 1 Decimeter fra Gulvet, og Aſkekaſſen være indeſluttet i hel Jernkapſel.

Gulvet maa under Komfurer, Kogeovne og Kakkelovne være belagt med ildfaſt Materiale, der ſlutter indtil Brandmuren og løber mindſt 15 Cm. udenfor Komfurers og Kogeovnes Sider og mindſt 60 Cm. foran ſaadanne Ildſteders og 30 Cm foran Kakkelovnes Indlæg. Foden for ſaadanne Ildſteder ſkal være af Sten, Jern eller andet ildfaſt Materiale.

I Piber, hvis Løb begynder i en ovenforliggende Etage, maa ikke udledes Røg fra Kakkelovne eller Ildſteder i den underliggende Etage, medmindre der ved Pibens Bund anbringes en Feierdør af ſaadan Størrelſe, at der gjennem ſamme under Pibens Feining kan indſættes en Sodſkuffe af Jern, der udfylder Pibens Tværſnit.

I ældre Bygninger maa Ildſted ikke anbringes, forſaavidt det ſtaar i Strid med disſe Byggeforſkrifter.

§ 18. Krudtmøller, Krudttørrehuſe, Ammunitionslaboratorier, Fyrſtikfabriker ſamt Fabriker til Forfærdigelſe af Sprængſtoffe og Fyrværkeriſager maa ikke anlægges inden Byens Grændſer.

§ 19. Piber til Fabriker og Indretninger, hvor en ſtørre Røg- og Varmeudvikling end fra almindelige Arneſteder foregaar, ſkulle anlægges i ſaadan Høide, ſom Bygningskommiſſionen beſtemmer.

Damp og ſkadelige Gasarter ſkulle altid afledes gjennem Bygningens Tag og ikke gjennem Ydervæggene.

§ 20. Ingen Bygning maa til Gade eller offentlig Plads 16 Aug.
males eller overstryges hvid.

§ 21. De i den almindelige Bygningslovs §§ 42 og 43 indeholdte Bestemmelser skulle ogsaa gjælde nærværende Tillægsbestemmelser.

§ 22. Dispensationer fra disse Bestemmelser kunne meddeles af Kongen efter Andragender, der ere anbefalede af Kommunebestyrelsen.

§ 23. De ovenangivne Bestemmelser træde i Kraft strax og erholde Anvendelse paa Bygninger, der opføres fra nyt af, samt efterhaanden som tidligere opførte Bygninger eller her omhandlede Indretninger undergives Hovedreparation, Ombygning eller anden væsentlig Istandsættelse, der kan sættes i Lighed med samme.

Hvad hertil skal regnes, afgjøres i Tvisttilfælde af Reguleringskommissionen, hvis Afgjørelse alene kan forandres ved lovligt Skjøn, optaget paa Eierens Bekostning.

Høieste Resolution*), hvorved Approbation meddeles paa 16 Aug.
den af Kjøbstaden Arendals Kommunebestyrelse efter Forslag af Stadsingeniøren sammesteds under 11te Februar og 18de April 1887 fattede Beslutning om endel Forandringer i det ved høieste Resolution af 4de August 1876 approberede og ved høieste Resolution af 23de November 1886 ændrede Reglement for Arendals Brandkorps.

Efter de approberede Forandringer er Reglementet saalydende:

Kapitel I.

Almindelige Bestemmelser.

§ 1. Enhver Indvaaner af Arendals By, der ifølge den gjældende Lovgivning er pligtig at tjene i Brandkorpset, skal indskrives i en Rulle.

§ 2. Brandkorpset inddeles i:

a. **Staben.**
1 Branddirektør.
1 Afdelingschef for Sprøitekorpset.
1 Do. = Seil-, Stige-, Nedbrydnings- og Reserve-Afdelingen.
1 Adjutant.

b. **Sprøiteafdelingen,** med følgende Sprøiter og Betjening:
For hver af Sprøiterne No. 1, 2 og 3:
1 Sprøitemester,
1 Rodemester,
1 Straalemester,
1 Straaleassistent.
22 Mand.

c. **Seilafdelingen.**
2 Formænd,

*) Bekjendtgj. 22 Aug. i Lovt. 1ste Afd. No. 24.

16 Aug. 24 Mand.

d. **Stigeafdelingen.**
2 Formænd,
24 Mand,

e. **Nedbrydningsafdelingen.**
2 Formænd,
24 Mand.

f. **Slangeafdelingen.**
1 Brandmester,
9 Brandkonstabler,
6 Mandskaber ved Bistationerne,
40 Reservemandskaber.

g. **2 Vægtere ved Udkikshuset.**

h. **Afspærrings- og Vagtafdelingen.**
1 Formand,
24 Mand.

i. **Reserveafdelingen,** bestaaende af de Mandskaber, som, indrullerede i Brandkorpset, ikke gjøre aktiv Tjeneste.

Saafremt det maatte vise sig hensigtsmæssigt at forøge eller anderledes fordele det oven under Litr. b, c, d, e, h, og i nævnte Personale, kunne de fornødne Bestemmelser derom med Amtmandens Approbation afgives af Kommunebestyrelsen.

§ 3. Branddirektøren og Afdelingscheferne udnævnes af Amtmanden, efter at Magistrat- og Formandskabs-Erklæringer ere indhentede. De øvrige Befalingsmænd beskikkes af Magistrat og Formandskab efter Forslag fra Branddirektøren.

§ 4. Brandmesteren, de faste Brandkonstabler og Taarnvægterne beskikkes af Magistrat og Formandskab, efterat Politimesterens og Branddirektørens Erklæringer ere indhentede. De til de øvrige Afdelinger fast indrullerede Mandskaber antages af Sessionsbestyrelsen.

Mandskaberne forsynes paa Kommunens Regning med reglementerede Tegn. Tjenestetiden for de indrullerede Mandskaber fastsættes indtil videre til fyldte femtiende Aar; dog kan Sessionsbestyrelsen fritage Mandskaber, der ikke have naaet denne Alder, men have tjent ved Brandkorpset i 10 Aar, for videre Tjeneste, saafremt tilstrækkeligt Mandskab haves til at udfylde vedkommende Pladse.

§ 5. Sessionsbestyrelsen bestaar af:

1) Politimesteren som Formand.
2) Branddirektøren.
3) Et af Magistrat og Formandskab valgt Medlem, der forretter i 6 Aar, men kan vælges paanyt; dog kan han undslaa sig for atter at modtage Gjenvalg i saa lang Tid, som han har fungeret.

§ 6. Brandsession afholdes ordentligvis i hvert Aars Mai Maaned, og har da Sessionsbestyrelsen at afgjøre, hvilke af Byens

Indvaanere der pligte at tjene i Brandkorpset. — Af den ved Sessionen udfærdigede Stamrulle udtager derefter Sessionsbestyrelsen det for de forskjellige Afdelinger fornødne Mandskab. 16 Aug.

For at regulere indtruffen Afgang af Mandskaber ved Afdelingerne afholdes Extramøde, saa ofte Sessionsbestyrelsen finder det fornødent.

§ 7. Saasnart Sessionen er afholdt, foretages følgende Øvelser efter et af Branddirektøren udarbeidet Manøverreglement:

Med hver enkelt Sprøite Exercitie 3 Aftener fra Kl. 6—8½.
„ „ „ Afdeling do. 3 do. „ „ 6—8½.
„ det samlede Brandkorps Manøver 2 à 3 Aftener fra Kl. 6—8½.

Øvelserne skulle gaa ud paa:

1. At lære hver enkelt at finde og beholde sin Plads, at vide, hvilket Arbeide der paahviler ham, og at udføre sin Forretning med Hurtighed, Orden, Nøiagtighed og Agtsomhed.
2. At bringe Orden, Enhed og Overensstemmelse i Udførelsen af alt fælles Arbeide.
3. At opstille, rigtig bruge, hurtigt og sikkert manøvrere med de forskjellige Redskaber.
4. Hurtigt og med Orden at kunne forandre Opstilling saavel med de enkelte Redskaber som med de hele Afdelinger.

Øvelser med Slangeafdelingen kan desuden ske saa ofte, som Branddirektøren bestemmer.

§ 8. Brandkorpset mønstres af Amtmanden, saa ofte han bestemmer. Om Mønstringen bliver Magistrat og Formandskab samt Politimesteren at underrette.

§ 9. Brandvisitation afholdes to Gange om Aaret, i sidste Halvdel af Marts og September. Den foretages inden hver Rode efter Branddirektørens nærmere Anordning af en Afdelingschef eller Sprøitemester som Bestyrer i Forening med en Rodemester, Formand, Straalemester eller Straaleassistent samt Feiermesteren.

§ 10. Brandkorpsets Befalende og Mandskaber skulle i Tjenesten bære de reglementerede Tegn. Ved Afgang fra Korpset afleveres de for Kommunens Regning anskaffede Tegn til nærmeste Foresatte. Undladelse deraf medfører, at det manglende Tegn anskaffes paa den Fratrædendes Bekostning ved Foranstaltning af Branddirektøren, saafremt det ikke godtgjøres, at utilregnelige Omstændigheder har medført Tegnets Tab eller Ødelæggelse.

§ 11. Ingen af Brandkorpsets Befalende maa reise fra Byen og udeblive nogen Nat uden skeet Anmeldelse for nærmeste Foresatte.

Ingen af Slangeafdelingens Mandskaber maa forlade Byen nogen Nat uden Branddirektørens Tilladelse og heller ingen af de øvrige Mandskaber uden at have anmeldt Fraværet, forsaavidt dette strækker sig ud over 24 Timer, for nærmeste Foresatte.

16 Aug. § 12. Hindres noget Medlem af Brandkorpset ved Sygdom eller andet lovligt Forfald fra at fremmøde ved Brand, Brandsession, Øvelser, Mønstring eller ved andre tilsagte Møder, maa han snareſt muligt derom underrette nærmeſte Foreſatte. Udeblivelſe eller forſildigt Møde ved nævnte Anledninger uden gyldigt Forfald medfører Straf efter Brandanordningen. Vedkommende Befalende have uopholdelig at anmelde enhver Udeblivelſe af Underbefalingsmænd eller Mandſkaber for Branddirektøren, hvem det paaligger — i Tilfælde — at iagttage det videre Fornødne.

§ 13. Det paaligger ethvert af Korpſets Medlemmer, i Alt hvad Tjeneſten angaar, uden Modſigelſe eller Vægring straх at efterkomme Foreſattes Befalinger ſamt at vise dem ſkyldig Agtelſe. Tror Nogen, at en ham given Befaling burde være anderledes, eller han ved ſaadan finder ſig forurettet, ſkal han alligevel uden Indſigelſe udføre Befalingen paa Vedkommendes An- og Tilſvar. Senere ſtaar det ham frit for at klage.

De Befalende have at iagttage, at enhver Henvendelſe til Underordnede ſker med Sindighed, Beſtemthed og Høflighed.

§ 14. Bøder, ſom ifølge dette Reglement ilægges Nogen, tilfalde Bykaſſen.

Kapitel II.

Om de Befalendes Pligter og deres Forhold til hverandre indbyrdes.

§ 15. **Branddirektøren**:

1) har at føre Kommandoen over Brandkorpſet.
2) Han ſkal i Ildebrandstilfælde uopholdelig træffe Anſtalter til Brandkorpſets henſigtsmæſſigſte Anvendelſe til Slukning af Ilden og Redning af Brandlidende og deres Effekter.
3) Han ſkal beſtyre Brandvæſenet overensſtemmende med de gjældende Love ſamt paaſe, at Brandkorpſet ſtadig er fuldtalligt, tilſtrækkelig øvet, at Diſciplin og Orden bliver overholdt, at enhver Forſeelſe bliver paatalt, ſamt at alle Redſkaber ere i Orden.

   Idethele har han at ſørge for, at Brandkorpſet, ſaavel hvad Mandſkaber ſom Redſkaber angaar, bringes til den ſtørſt mulige Fuldkommenhed.
4) Han ſkal paaſe og ſelv af og til forvisſe ſig om, at Alt i Brandvagterne er i behørig Orden — at alle Vedkommende ſammeſteds ere aarvaagne paa de dem anviſte Poſter, — at Adgangen til Brandſtationen og Sprøitehuſene til enhver Tid holdes ryddig, og at Brandkummer, Brandbrønde m. v. til enhver Tid ere let tilgjængelige og i Orden.
5) Han ſkal have følgende for Kommunens Regning anſkaffede og af Amtmanden autoriſerede Protokoller:

16 Aug.

a. En Ordre- og Kopibog,
b. Dagbog over indkomne Skrivelser,
c. Hovedrulle over Brandkorpsets Medlemmer,
d. Bog over de befalede Brandvisitationer, hvad der under samme har været at bemærke, samt hvad der i saa Henseende er foranstaltet.

6) Forinden han foretager nogen Bortreise af længere Varighed end 24 Timer, har han dertil at erhverve Magistratens Samtykke.
7) Han skal snarest muligt meddele alle Oplysninger, som Brandvæsenet vedkommende blive ham afæskede af Amtmanden og Magistrat og Formandskab.

Alle Forestillinger og Forslag indsender han til eller gjennem Magistraten.

§ 16. **Adjutanten:**

1) skal være Overbringer af Branddirektørens Befalinger og har under Ansvar at bringe disse frem med størst mulige Hurtighed og Nøiagtighed.
2) Har at bistaa Branddirektøren i Alt Tjenesten vedkommende.
3) Har at fremmøde ved Brandsession, Øvelser, Mønstring eller ved andre tilsagte Møder, samt paa Brandallarm uopholdelig at begive sig til Brandstedet, hvor han strax maa melde sig hos Branddirektøren eller dennes Stedfortræder for at modtage Ordres.

§ 17. **Afdelingsscheferne:**

En af Afdelingscheferne, som Branddirektøren dertil opnævner, har, i Tilfælde af dennes Fravær eller Sygdom, at træde i hans Sted og bestyre de under Brandkorpset hørende Forretninger paa eget An- og Tilsvar.

Forøvrigt ere Afdelingscheferne pligtige til:

1) At gaa Branddirektøren tilhaande i hans Embedsførelse.
2) At føre den nærmeste Kommando og Ledelse af de under dem henlagte Afdelinger af Brandkorpset, saaledes paase, at Mandskaberne ere fuldtallige, blive tilstrækkelig øvede, at de gjøre sin Pligt, at Redskaberne ere i Orden, og, i Tilfælde af Mangler, derom at gjøre Indberetning til Branddirektøren.
3) Hastigst muligt at indfinde sig ved enhver Ildebrand og paa Brandstedet strax at opsøge Branddirektøren for at indhente hans Ordres.
4) At forestaa de halvaarlige Brandvisitationer inden de dem tildelte Roder samt derom snarest at indsende Rapport til Branddirektøren.

§ 18. **Sprøitemesterne:**

1) føre Kommando over de respektive til deres Sprøite hørende Mandskaber;

16 Aug.

2) have i alt Tjeneſten vedkommende at henvende ſig til Branddirektøren, hvis Befalinger de have at udføre med Nøiagtighed;
3) ſkulle have Indſeende med, at alle Underordnede nøiagtig opfylde de dem paahvilende Pligter, og at vedkommende Sprøitehuſe, Sprøiter og tilhørende Redſkaber ſtedſe ere i behørig Stand og Orden;
4) have til Branddirektøren uopholdelig at anmelde Mangler, Uordener eller Pligtforſømmelſe blandt Mandſkaberne:
5) have ved ſine Rodemeſtere at lade tilſige ſine Mandſkaber til og have ſelv at fremmøde ved Brandſeſſion, Øvelſer, Mønſtring eller andre tilſagte Møder;
6) have, naar Brand opſtaar og Sprøiteafdelingen har at rykke ud, uopholdelig at begive ſig til vedkommende Sprøitehuſe, og ſaafremt tilſtrækkeligt Mandſkab er kommet tilſtede, med Sprøiten og tilhørende Redſkaber at ile til Brandſtedet, hvor de uopholdelig melde ſig hos Branddirektøren eller Afdelingsſchefen for at modtage Ordre. Er ingen af dem tilſtede, tage de Plads med Sprøite og Mandſkaber, underſøge Adgangen til Vand og handle efter bedſte Skjøn indtil Foreſattes Ankomſt;
7) have nøie at paaſe, at Sprøiten og andre Brandredſkaber behandles med Agtſomhed, og, efter ſkeet Brug, efterſees, bringes i Orden ſamt henſættes paa de for dem beſtemte Pladſe;
8) have at føre Rulle over ſine Mandſkaber og Materiel ſamt til Berigtigelſe af Branddirektørens Hovedrulle at meddele ham enhver Forandring med Mandſkaberne, ſaaledes Dødsfald, Bortflytning, Bopælforandring, Svagelighed o. ſ. v.
9) at foreſtaa de halvaarlige Brandviſitationer inden de dem tildelte Roder ſamt derom ſnareſt at indſende Rapport til Branddirektøren.

§ 19. **Rodemeſterne:**

1) have at udføre den Tjeneſte ved Sprøiten, hvortil de beordres af Foreſatte;
2) have i Alt, hvad Tjeneſten angaar, at henvende ſig til vedkommende Sprøitemeſter ſom deres nærmeſte Foreſatte, gjennem hvem de i Regelen modtage enhver Ordre;
3) have at tilſige Mandſkaberne til ſamt ſelv fremmøde ved Brandſeſſion, Øvelſer, Mønſtring eller andre tilſagte Møder;
4) have, naar Brand opſtaar og Sprøiteafdelingen ſkal rykke ud, uopholdelig at begive ſig til vedkommende Sprøitehuſe og, ſaaſnart tilſtrækkeligt Mandſkab er fremmødt, med Sprøiten og tilhørende Redſkaber at ile til Brandſtedet, hvor de have at rette ſig efter Foreſattes Ordres;
5) have Indſeende med, at alle Underordnede nøiagtig opfylde de dem paahvilende Pligter;

6) have til Sprøitemesteren uopholdelig at anmelde Mangler, Uordner eller Pligtforsømmelser ved deres Afdelinger; 16 Aug.
7) have at føre Rulle over sine Afdelinger, Mandskaber og at anmelde for Sprøitemesteren enhver Forandring ved dem, saaledes Dødsfald, Bortflytning, Bopælforandring, Svaghed o. s. v.
8) have den Forpligtelse at deltage i de halvaarlige Brandvisitationer efter Branddirektørens Bestemmelse;
9) have i Sprøitemesternes Forfald eller Fravær, efter Branddirektørens Bestemmelse, at overtage Sprøitemesterens Tjeneste.

§ 20. **Formændene:**
1) have at udføre den Tjeneste ved Afdelingerne, hvortil de beordres af deres Foresatte (Branddirektøren og Afdelingschefen);
2) have i Alt, Tjenesten vedkommende, at henvende sig til vedkommende Afdelingschef som deres nærmeste Foresatte, gjennem hvem de i Regelen modtage enhver Ordre;
3) have at tilsige Mandskaberne til samt selv at fremmøde ved Brandsession, Øvelser, Mønstring eller andre tilsagte Møder;
4) have, naar Brand opstaar, og deres respektive Afdelinger skulle rykke ud, uopholdelig at begive sig til Sprøitehusene og, saasnart tilstrækkeligt Mandskab er kommet tilstede, med de fornødne Redskaber at ile til Brandstedet, hvor de have at rette sig efter deres Foresattes Ordres;
5) have Indseende med, at alle Underordnede nøiagtig opfylde de dem paahvilende Pligter;
6) have til Afdelingschefen uopholdelig at anmelde Mangler, Uordner eller Pligtforsømmelser blandt deres Mandskaber;
7) have at føre Rulle over Afdelingens Mandskaber og at anmelde for Afdelingschefen enhver Forandring ved dem, saaledes Dødsfald, Bortflytning, Bopælforandring o. s. v.
8) have den Forpligtelse at deltage i de befalede Brandvisitationer efter Branddirektørens Bestemmelse.
9) I Afdelingschefens Forfald eller Fravær har den ældste af Formændene at overtage hans Forretning.

Kapitel III.

Om Mandskabernes Pligter.

§ 21 De faste Brandkonstabler, Mandskaberne ved Bistationerne og Taarnvægterne have at rette sig efter den for dem udfærdigede specielle Instrux.

§ 22. For de øvrige Mandskaber gjælde følgende Bestemmelser:
1) De modtage alle Befalinger af sine Foresatte, der for de under Slangeafdelingen indrullerede Mandskaber er Brandmesteren, Afdelingschefen og Branddirektøren; for de ved Seil-,

16 Aug. Stige-, Nedbrydnings- og Reserve-Afdelingen ansatte Mandskaber vedkommende Afdelingsformænd, Afdelingschefen og Branddirektøren samt for Sprøiteafdelingens Mandskaber vedkommende Rodemestere, Sprøitemestere, Afdelingschefen og Branddirektøren.

2) De have at rette sig efter sine Foresattes Anordninger og villigen samt hurtigen at udføre deres Befalinger og have i Tjenesten at udvise et ordentligt, ædrueligt, høfligt og paalideligt Forhold.

3) De have at deltage i Øvelser og Mønstring, at fremmøde ved Brandsession og ellers saa ofte det tilsiges, samt at bistaa under og efter Brand paa saadan Maade, som Branddirektøren bestemmer.

4) De have, saasnart Brandallarm er givet, uopholdelig at ile til de Sprøitehuse, hvor de Brandredskaber ere placerede, ved hvilke de ere ansatte, og straks melde sig for nærmeste Foresatte.

5) De maa ikke forlade Tjenesten under Øvelser, Mønstringer eller Brand, forinden de ere afmønstrede.

6) Om Bopælforandringer have de at gjøre Anmeldelse til nærmeste Foresatte.

Kapitel IV.

Om Antagelse af Leiefolk i Brandvæsenets Tjeneste.

§ 23. Hvis det under Slukningen af en større Brand viser sig, at de ved Afdelingen fast indrullerede Mandskaber ere for faatallige til i Længden at vedligeholde Pumpning med Sprøiterne og Manøvrering med de andre Brandredskaber, er vedkommende Sprøitemester eller Afdelingschefen ved Stige-, Seil- og Nedbrydnings-Afdelingen bemyndiget til at antage saa mange Leiefolk af den ved Brandstedet forsamlede Folkemængde, som Arbeidets fortsatte Gang kræver. Disse Leiefolk erholde af Afdelingschefen eller Sprøitemesteren for hver Arbeidstime en Blikpenge, der angiver Timeantallet.

For 1ste Times Arbeide gjælder Blikpengen 1 Krone og for hver af de efterfølgende Timer $^1/_2$ Krone.

Mod Forevisning og Aflevering af Blikpengene erholder Vedkommende sin Betaling hos Kæmneren.

§ 24. Saasnart de af Afdelingschefen og Sprøitemesteren antagne Leiefolk ere indtraadte i Tjeneste og have modtaget de reglementerede Brandskilte, betragtes de som hørende til Brandkorpset, og er da deres Pligtforhold under Slukningsarbeidet det samme som de indrullerede Mandskabers.

16 Aug. **Høieste Resolution**, hvorved Approbation i Henhold til § 2 i Lov om Bygningsvæsenet i Throndhjem af 12te Juni 1869 meddeles paa den af Byens Formænd og Repræsentanter

efter Forslag af Reguleringskommissionen sammesteds under 12te Mai 1887 fattede Beslutning om saadan Forandring af den for Bakkestranden approberede Reguleringsplan, at denne frafaldes for det Parti, der begrændses af Meraker-Jernbanen, Strandveien, Indherredveien samt Tordokkens og dennes Indløbs sydvestre Grændse, samt at den østligste, Strandveien og Indherredsveien tilstødende Del af dette Parti omreguleres saaledes, som er affat paa et medfølgende Kart over Hademoen og Bakkestranden (Rosenborgfjæren). 16 Aug.

Høieste Resolution, hvorved Approbation meddeles paa de i Generalforsamling den 1ste Juli 1886 vedtagne Forandringer i den ved de Høieste Resolutioner af 28de Juli 1860 og 30te Mai 1874 approberede Plan for Lesje og Dovre Brandassuranceforening, saaledes at Foreningen fremdeles kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder. 16 Aug.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Throndhjems Stiftsdirektion, foranlediget ved, at en Sognepræst var bleven ilignet Eiendoms- eller Matrikulskat af Præstegaarden til Vedligeholdelse af Præstegjeldets Kirke og Almuens Aabodshuse paa Præstegaarden samt Formues- og Indtægtsskat i samme Diemed, i hvilken Anledning Departementet udtaler, at da det formentlig ikke har været Hensigten med den nye kommunale Skattelov af 1882 at udvide den Sognepræsterne ifølge ældre Lovbestemmelser, Overenskomster eller gammel Sædvane paahvilende Vedligeholdelsespligt med Hensyn til Præstegaardens Huse, antager Departementet, at Sognepræsten (uanseet Skattelovens Ordlyd) ikke har været forpligtet til at svare Skat i det heromhandlede Diemed. 17 Aug.

Høieste Resolution, hvorved bl. a. meddeles Approbation paa Bud af 2110 Kr. for en Del, L.-No. 276 a af Skyld: urevideret 2 Ort 23 Skill., revideret 2 Ort 10 Skill., af den til Enkesæde for Kinns Sognekald udlagte Gaard Ellingsund, Mtr.-No. gl. 64, nyt 111 i Kinns Præstegjeld i Bergens Stift. 19 Aug.

Høieste Resolution, hvorved er bestemt: 19 Aug.

1. At de ved de Høieste Resolutioner af 29de Marts 1881 og 16de Mai 1884 stadfæstede Vedtægter for Ladestedet Florøs Samlag for Udskjænkning af Øl, Vin, Mjød og Cider i Medhold af Lov af 18de Juni 1884 § 7 samt overensstemmende med Samlagets i Generalforsamling den 25de April 1887 fattede Beslutning og Florø Kommunebestyrelses

19 Aug. under 21de Juli næstefter afgivne Erklæring stadfæstes som fremdeles gjældende indtil Videre, dog ikke for en længere Tid end 3 Aar, at regne fra 1ste Januar 1888.

2. At det paalægges Amtmanden inden Udgangen af hvert Aars Juni Maaned til Departementet for det Indre at indsende Aftryk eller Afskrift af den aarlige Beretning om Samlagets Virksomhed, Extrakt af sidste Aars Regnskab og Fortegnelse over Samlagets Medlemmer.

22 Aug. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Jarlsberg og Laurvigs Amt, hvori Departementet i Anledning af, at der ved en Skyldedelingsforretning var tillagt endel fra en Eiendom til et offentligt Veianlæg exproprieret Grund særskilt Skyld, meddeler, at den omhandlede Skyldedelingsforretning ikke bliver at tage tilfølge; af offentlige Veie svares nemlig ikke Matrikulskat, hvorimod den Eiendom, fra hvilken Grund til offentligt Veianlæg er exproprieret, desuagtet antages at maatte beholde sin Matrikulskyld uformindsket.

23 Aug. **Høieste Resolution,** hvorved meddeles Stadfæstelse paa de af Arendals Fattigkommission i Møde den 12te Mai 1887 vedtagne Statuter for det ved høieste Resolution af 22de Marts 1871 stadfæstede, ved afdøde Statsraad Otto Vincent Langes Testamente af 17de Oktober 1870 med Kodicil af 3die November s. A. oprettede Legat til Understøttelse for ældre, værdige og trængende Tjenere af Kvindekjøn i Arendal og nærmeste Omegn.

24 Aug. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Nordre Throndhjems Amt, hvori paa Forespørgsel fra en Sparebankdirektion om Forstaaelsen af to Bestemmelser i Sparebankloven meddeles:

1. Da den paagjældende Banks Forstanderskab delvis sammensættes ved Selvsupplering, medens Sparebanklovens § 2 d, jfr. § 3 efter Departementets Forstaaelse fuldstændig udelukker Selvsupplering, maa Planen forandres overensstemmende hermed.
2. Efter Departementets Mening fremgaar det med fuld Bestemthed af Sparebanklovens § 9, sammenholdt med § 8, at Obligationer med Pant i fast Eiendom ikke indgaar blandt de let realisable Værdipapirer, hvori efter sidstnævnte § $^1/_{10}$ af Forvaltningskapitalen eller Grundfondets Beløb skal være anbragt. Efter en modsat Forstaaelse vilde § 8 miste enhver selvstændig Betydning ved Siden af § 9. Det er ogsaa indlysende, at selv de bedste Pantobligationer ikke kan afsættes paa langt nær i saa vide Kredse — altsaa saa let og sikkert — som gode Værdipapirer af de i § 8 specielt nævnte Slags.

Cirkulære fra Finantsdepartementet til Overkontrolløerne: 27 Aug.

I Lov angaaende Brændevins Tilvirkning og Omdestillation af 28de Juni d. A. § 21 er det bestemt, at ethvert Brænderi skal anvise et lige ved Brænderiet liggende Lokale, hvor afgiftspligtigt Brændevin kan henlægges under det Offentliges Laas eller Segl, og i Lovens § 24 er det fastsat, at de nærmere Bestemmelser, som maatte fornødiges angaaende Oplagenes Indretning og Brændevins Indlæggelse paa og Udtagelse fra Oplag m. v. gives af Departementet.

I Henhold hertil meddeles til Jagttagelse og til Bekjendtgjørelse for Vedkommende, at ethvert Lokale, der ønskes benyttet til Oplag af Brændevin, for at kunne antages dertil bør være saa solid og tæt opført, at ulovlig Tilgang ikke kan finde Sted uden synlig Vold, at det bør være tilstrækkelig lyst og rummeligt for Øiemedet, at dets Vinduer eller Glugger bør være forsynede enten med forsvarligt Gitter eller med Luger, der lukkes indenfra, og at dets Døre maa slutte tæt og kunne sættes under Kontrollens Laas ved en for Døren sikkert anbragt Jernstang.

Ethvert Foustage, som indlægges paa Oplag, skal være forsynet med tydeligt Mærke og Nummer og være paaført Opgave over dets ved Indlæggelsen befundne Indhold (Liter af 50 pCt. Styrke).

Naar Brændevin indlægges paa Oplag, bliver Anførsel herom med Angivelse af Dato og det i hvert Foustage indeholdte eller det i fast Beholder paafyldte Brændevins Temperatur, Styrke, virkelige og ved Omsætning til 50 pCt. Styrke beregnede Mængde samt af den pligtige Afgifts Beløb at gjøre i Oplagsprotokollen.

Naar Brændevin udtages af Oplag, bliver paa lignende Maade i Oplagsprotokollen under „Udleveret" at meddele Opgave herover, hvorhos der samtidig beregnes og anføres i Protokollen, hvilket Kvantum Brændevin med paahvilende Afgift der efter Udleverelsen gjenligger paa Oplag. Naar Brændevin udleveres fra Oplag mod fremlagt Kvittering fra Fogden om Afgiftens Betaling eller i Henhold til anden stillet Sikkerhed end Oplaget, bliver tillige Afgiftsbeløbet særskilt at anføre i de dertil indrettede 2 sidste Rubriker.

I Kontrolprotokollen anføres paa den ene Side Produktionen og paa den anden Side, hvad der indlægges paa Oplag og hvad der udleveres direkte til Eieren. I denne Protokol meddeles derhos for direkte udleveret Brændevin lignende Opgaver over betalt og skyldig Afgift, som i Oplagsprotokollen meddeles for Brændevin, udleveret fra Oplag. Med Hensyn til Anførslerne i Oplagsprotokollen og disses Underskrift samt Udskrifter af Protokollen blive de samme Regler at befølge, som i Instrux for Over- og Underkontrolløerne m. fl. af 20de December 1848 §§ 36 og 37 ere givne for Kontrolprotokollen.

27 Aug. I ovennævnte Lovs § 25 er det bestemt, at Brændevin med Jagttagelse af de nærmere Forskrifter, som Departementet bestemmer, kan fra Oplag udføres til Udlandet med den Virkning, at den beregnede Afgift deraf forbliver uopkrævet. Man skulde anmode Hr. Overkontrolløren om at afgive Deres Erklæring om, hvilke Forskrifter De antager i nævnte Henseende at maatte paakræves. Foreløbig vil det blive fordret, at Brændevinet er paafyldt Jernfoustager, der ved Forsegling eller Plombering kunne sikres og ved Udtagelsen af Oplaget ogsaa blive sikrede mod enhver Aftapning. Indtil Konsulatattest for Varens Indførsel i Udlandet er indsendt og godkjendt af Departementet, maa der haves Sikkerhed for Afgiftsbeløbet paa samme Maade som for andet Brændevin, der er stillet til Eierens Raadighed. — — — — — — —.

30 Aug. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det ved Enke Christiane Stine Eriksens Testamente af 25de Juni 1880 oprettede „Eriksens Hustrus og Pleiedatters Legat" dels til Konfirmationsklæder for flittige, trængende Piger af Kristiania, dels til Fripladse paa Sygehus for trængende Syge af samme By, samt paa de for dette Legat udfærdigede Statuter.

30 Aug. **Høieste Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At Approbation meddeles paa den af Kristiansfunds Formænd og Repræsentanter ved fornyet Behandling overensstemmende med Lov om Formandskaber i Kjøbstæderne af 14de Januar 1837, dens § 39, i Møde den 1ste Juli 1887 med 22 mod 16 Stemmer fattede Beslutning angaaende fornyet Godkjendelse af Vedtægterne for Stedets Samlag samt angaaende Antallet af Rettigheder til Brændevins Salg og Udskjænkning.
2. At de ved Kongelig Resolution af 13de Juli 1877 og høieste Resolution af 18de Juli 1882 stadfæstede Vedtægter for Kristiansfunds Samlag for Brændevinshandel samt Udskjænkning af Øl, Vin, Mjød og Cider i Medhold af Lovene af 3die Mai 1871 og 18de Juni 1884 § 7 samt overensstemmende med Samlagets i Generalforsamling den 3die Marts 1887 fattede Beslutning og Kristiansfunds Kommunebestyrelses under 3die Juni og 1ste Juli f. A. afgivne Erklæring stadfæstes som fremdeles gjældende indtil Videre, dog ikke for en længere Tid end 5 Aar, at regne fra 1ste Januar 1888.
3. At det paalægges Amtmanden inden Udgangen af hvert Aars Juni Maaned til Departementet for det Indre at indsende Aftryk eller Afskrift af den aarlige Beretning om Samlagets Virksomhed, Extrakt af sidste Aars Regnskab og Fortegnelse over Samlagets Medlemmer.

Høieste Resolution, hvorved Kjøbstaden Skiens Kommune i Medhold af Lov af 23de Mai 1857 bemyndiges til for et Beløb af 600 000 — sex Hundrede Tusinde — Kroner at udstede 4 pCt. — fire Procent — rentebærende og paa Indehaveren lydende Gjældsbreve paa Betingelse af, at Gjældsbrevene ikke udstedes paa mindre Sum end 200 Kr., at deres Indfrielse, der skal være begyndt senest 2 Aar fra deres Udstedelse og foregaa saaledes, at Renter og Afdrag sammenlagte gjennem den hele Amortisationstid udgjør et omtrent lige stort Beløb aarlig, skal være fuldendt inden 40 Aar fra Udstedelsen, samt endelig, at Gjældsbrevene selv skal indeholde Oplysning om Reglerne for deres Indfrielse. 30 Aug.

Høieste Resolution, hvorved der i Henhold til Lov om Postvæsenet af 3die Mai 1871 § 34 meddeles Cand. theol. J. Utheim Ret til at attestere Portofriheden af den offentlige Brevvexling, han maatte føre som Udgiver af en Valgstatistik for Aarene 1814—1879. 30 Aug.

Høieste Resolution, hvorved der i Henhold til Lov om Postvæsenet af 3die Mai 1871 § 34 meddeles Agronom Ole Mokleſtad som Leder af Kurforanſtaltningerne mod Skabſyge blandt Faar og Gjeder inden Romsdals Amt Berettigelse til at attestere den ham som saadan vedkommende offentlige Brevvexlings Portofrihed. 30 Aug.

Skrivelse fra Udenrigsministeren til Poststyrelsen, hvorved oversendes en Meddelelse fra det Schweiziske Forbundsraad, dateret 27de Juli 1887, om at de i den internationale Postpakkekonvention deltagende Lande i Henhold til nævnte Konventions Art. 17 ere komne overens om, at der fra 1ste Oktober 1887 bliver at tilføie Konventionens Art. 13 en ny Paragraf saalydende: 30 Aug.

2. Toutefois, les offices des pays participant à la présente convention qui entretiennent un échange de colis postaux avec des pays non contractants, admettent tous les autres offices participant à profiter de ces relations pour l'échange des colis postaux avec ces derniers pays.

(Oversættelse).

2. Dog skulle de i nærværende Konvention deltagende Landes Poststyrelser, som udveksle Postpakker med ikke deltagende Lande, give alle de øvrige deltagende Poststyrelser Adgang til at benytte disse Forbindelser til Udveksling af Postpakker med sidstnævnte Lande.

1 Sept. **Kongelig Resolution***), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa de af Kommunebestyrelsen i Hornindals Herred i Nordre Bergenhus Amt under 19de December 1885 og 20de Juni 1887 fattede Beslutninger om almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet.

1 Sept. **Kongelig Resolution,** hvorved Finants- og Told-Departementet bemyndiges til i Henhold til Storthingets Beslutning af 28de Juni 1887 og Kongelig Resolution af 13de Juli næstefter at indkjøbe Aktier i de i Drift værende Statsjernbaner — Jæderbanen og Vossebanen undtagne — samt uprioriterede Aktier i Norske Hovedjernbane.

1 Sept. **Kongelig Resolution,** hvorved der meddeles Fredrikshalds Telefonforening Tilladelse til for et Tidsrum af 5 — fem — Aar, regnet fra den Kongelige Resolutions Datum, at drive Telefonanlæg mellem Fredrikshald og Grävningssundet paa Hvaløerne under Betingelse af:

a. at Telefonforeningen besørger Befordringen af Telegrammer til og fra Stationer paa Telefonlinien mod en af Departementet bestemt Godtgjørelse samt Udbringningen af ankomne Telegrammer ved Post eller Expres mod den i Telegrafreglementet bestemte Godtgjørelse;
b. at Telefonforeningen i enhver Henseende retter sig efter de Regler saavel for Telefonledningernes Anlæg som for deres senere Vedligeholdelse og Drift, hvilke Telegrafstyrelsen maatte foreskrive.

1 Sept. **Kongelig Resolution,** hvorved efterstaaende Udkast til Regler for Brændevinsbrænderiernes Indretning og Drift m. v. approberes, saaledes at samme træde i Kraft fra 15de September 1887.

Regler

angaaende Brændevinsbrænderiers Indretning og Drift m. m., afgivne i Henhold til Lov angaaende Brændevins Tilvirkning og Omdestillation af 28de Juni 1887 § 29.

§ 1.

1. I ethvert Brænderi skal alle Dele af Apparater, hvori alkoholholdige Dampe ledes, afkjøles eller fortættes, eller igjennem hvilke Brændevin, stærkere eller svagere, ledes, være saa

*) Bekjendtgj. 10 Septbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 25, hvor Forskrifterne er indtagne.

anbragte, at de udvendig er paa alle Kanter let tilgjængelige for Undersøgelse og stadigt Tilsyn. For Brændevin maa ingen Afledning findes, som ikke udmunder i Kjedel, Kolonne, Kjøler eller Spiritusbeholder. 1 Sept.

2. Forefindes Kran paa Rør, hvorigjennem Brændevin ledes tilbage til Kjedel eller Kolonne, skal Krantappen ved Laas være hindret fra Udtagning.
3. Alle mellem Kjedel og Spiritusbeholder værende Dele af Afbrændingsapparatet skal bestaa af Jern, Kobber eller Messing af forsvarlig Tykkelse, være aldeles tætte og forsvarlig sammenføiede enten ved Lodning med Slaglod eller ved tætsluttende Tilskruning. Under Driften maa ingen Forandring med dem foretages uden Kontrollørens Tilsyn. Rensningsluger skal holdes forseglede eller plomberede.

§ 2. Alle Dele af Kjøleren skal være tilgjængelige for Eftersyn og det omsluttende Kar saaledes opstillet, at det udenfra kan underkastes dagligt Tilsyn.

§ 3. Det fra Kjølekarret udgaaende Spiritusrør skal være umalet og maa ikke udenfor Spiritusbeholderen være forsynet med Kran eller Ventil. Røret skal være omgivet af et ydre Vanrør af Træ eller Metal, bestaaende af tvende langsefter skilte Halvdele, som fuldkommen indeslutter Spiritusrøret med dets Sammenføininger og er saaledes anbragte, at de ikke kan forskydes. Til at sammenholde disse Vanrør anskaffer Tilvirkeren det fornødne Antal Jernbaand, hvori Kontrollens Laas kan anbringes.

§ 4. Paa det fra Kjølekarret til Beholderen udgaaende Spiritusrør kan anbringes et Graderingsrum (Lygte), der skal være indrettet paa en af de nedenfor under litr. a eller litr. b foreskrevne Maader:

a. Den skal være af Metal og forsynet med et Laag, der ved en Fals tæt omslutter dens Overkant. Den maa kun paa tvende Sider have Glasruder, der maa være forsvarlig tykke og saaledes fæstede indenfra, at de ikke kan udtages eller forskydes uden synlig Vold. Udenom Lygten skal anbringes en mindst 4 cm. paa hver Kant større Metalkapsel. Denne, der ligeledes kan være forsynet med Glasruder paa tvende Sider, skal være delt i tvende Dele, der, sammenholdte ved et laasfærdigt Metalbaand, fuldkommen indeslutter Lygten og de fra den udgaaende Rør og Vanrør. Saavel Lygten som Kapselen skal være forsvarlig loddede i alle Sammenføininger.
b. Dens øvre Del skal bestaa af en hel Glaskuppel af forsvarlig Tykkelse med udbøiet Fals, der ved en omsluttende Metalring skrues og laases fast til Lygtens skaalformige Metalbund, hvorhos der til Kuppelens Beskyttelse bør anbringes mindst tvende over den hvælvede og til nævnte Ring fastloddede Metalbøiler.

1. Sept. Paa ovennævnte Spiritusrør kan anbringes et eller to opretstaaende Luftrør, der maa være fastloddede til Spiritusrøret, mindst 40 cm. høie og i øverste Ende tillukkede. Paa samme maa ikke findes andre Aabninger end Lufthuller af indtil 3 mm. i Gjennemsnit, der skal være anbragte paa Rørets cylindriske eller koniske Yderside, ikke lavere end 10 cm. fra øverste Ende.

§ 5. I ethvert Brænderi skal findes en eller flere Spiritusbeholdere af den Størrelse, at hver af dem under Tilstrømningsaabningen kan optage et Døgns Tilvirkning. De skal være anbragte paa løst Underlag og forøvrigt saaledes, at deres Bund og Sider med Lethed kan undersøges saavel indvendig som udvendig. For Kontrolbetjeningens Besigtelse (saavel som for Tømning og Rengjøring) skal enhver Spiritusbeholder oventil have en for Diemedet tilstrækkelig stor Aabning, der er forsynet med et solid og aldeles tætsluttende Laag, for hvilket Laas kan sættes. For Karrets Tømning kan ligeledes anbringes enten foroven en mindre Aabning, indrettet som ovennævnte større, eller nær Bunden en forsvarlig fæstet Kran, der kan laases.

Paa Beholdere maa ikke forefindes anden Aabning eller Ledning end ovenfor nævnt.

§ 6. Spiritusbeholderne skal være anbragte i et særskilt Rum eller Aflukke, der er saa lyst og rummeligt, at Bestemmelsen af Brændevinets Mængde og Styrke deri bekvemt kan foregaa. Dette Rum maa være saa solid og tæt opført, at ulovlig Tilgang ikke kan finde Sted uden synlig Vold. Dets Vinduer eller Glugger maa være forsynede enten med forsvarligt Gitter eller med Luger, der lukkes indenfra, og dets Dør maa slutte tæt og kunne sættes under Kontrollens Laas ved en for Døren sikkert anbragt Jernstang. Efter Eierens Forlangende kan Rummet ogsaa sættes under hans Laas, dog at Kontrolbetjeningens Adgang til samme derved ikke til nogen Tid bliver hindret. Saalænge der i Rummet forefindes ubeskattet Brændevin, maa saavel Beholderne som Rummet holdes laaset til enhver Tid, i hvilken Kontrolbetjeningen ikke er personlig tilstede ved samme. Findes der i Rummet flere Spiritusbeholdere, maa den Kran eller Indretning, hvorved Spiritus vexelvis ledes til den ene eller anden Beholder, være anbragt inde i disse.

§ 7. Ethvert i Brænderilokalet beroende og til Brænding anvendeligt Redskab skal til enhver Tid, i hvilken det ikke benyttes til Driften, holdes under Kontrolbetjeningens Laas eller Forsegling.

§ 8. Forsegling af Brændevinsredskab skal foregaa paa den Maade, at der enten for Aabning paa Kjedel eller Kolonne eller for hvert derfra udgaaende og til samme fastloddet Dampledningsrør, om fornødent ved deri borede Huller, anbringes en Snor, hvis Ender sammenknyttes og forsegles saaledes, at Redskabet ikke kan benyttes, uden at Snoren eller Seglet beskadiges.

Ved Driftens Standsning paa Søn- og Helligdage anvendes 1 Sept.
ingen anden Forsegling end den, der fornødiges til at stoppe enten Ledningen fra Dampkjedelen eller Ledningen mellem Afbrændingsapparatets Kjedler eller Udløbet for Dranken.

§ 9. Bestemmelsen af Brændevinets Styrke skal ske ved den af Kongen til enhver Tid autoriserede Brændevinsprøver umiddelbart før Bestemmelsen af dets Mængde, hvorved iagttages, at Brændevinets Masse omhyggelig omrøres umiddelbart før Graderingsglassets Fyldning. Til Bestemmelse af Mængden maa kun benyttes justerede, af Departementet foreskrevne Maal eller Vægtredskaber, hvis Rigtighed ved Aabningsforretningen, eller hver Gang de forandres eller fra nyt anskaffes, af dennes Bestyrer er undersøgt og i vedkommende Protokol bevidnet.

Det skal være Brænderiets Bruger tilladt at foretage Blanding af det udvundne Brændevin, naar det sker i Kontrolbetjeningens Overvær og umiddelbart før Bestemmelsen af dets Styrke og Mængde. Denne kan dog efter Eierens Forlangende udsættes indtil $^1/_2$ Time, efterat Blandingen er foretaget.

Naar den nævnte Forretning er foretaget, skal Brændevinet bringes ud af Brænderilokalet, da der i samme ikke maa forefindes andet Brændevin end, hvad der befinder sig under Kontrolbetjeningens Laas.

§ 10. Bestemmelsen af Brændevinets Styrke og Mængde sker kun én Gang i hvert Døgn, Brænderiets sidste Driftsdøgn dog herfra undtaget, og kan ikke forlanges paabegyndt før Kl. 6 Formiddag eller efter Kl. 6 Eftermiddag. Kontrolbetjeningen kan tilstede Afvigelser herfra, i hvilket Fald de derved forøgede Udgifter bæres af Brænderiet. Brænderiets Bruger skal ved Brænderiets Aabning og senere hver Mandag ved Forretningens Afholdelse opgive, til hvilket Klokkeslet den i Ugens Løb hver Dag skal paabegyndes. Bliver Forretningens Paabegyndelse, uagtet Kontrolløren og den i Lov om Brændevins Tilvirkning og Omdestillation af 28de Juni 1887 § 17 omhandlede Medhjælper til rette Tid er tilstede, opsat 2 Timer efter det af Brugeren opgivne Klokkeslet, eller standser Forretningen i ligesaa lang Tid efter dens Paabegyndelse, uden at Kontrolløren eller Medhjælperen deri har Skyld, har Brugeren som Godtgjørelse for Medhjælperens forlængede Ophold i Brænderiet at betale denne for de første 2 Timer Kr. 1,50 og derefter for hver Times forlængede Ophold 50 Øre.

§ 11. Forsaavidt der i Brænderiet ikke haves mere end 1 Spiritusbeholder, bør al Afbrænding standse, medens Bestemmelsen af Brændevinets Styrke og Mængde foretages. Det derved bevirkede Ophold gaar for Brugerens egen Regning.

§ 12. Brugeren forpligtes til at standse Afbrændingsapparatets Drift, naar og saalænge Kontrolbetjeningen finder dette fornødent for at anstille Undersøgelser, om alt i Brænderiet er i

1 Sept. Orden overensstemmende med, hvad der i de gjældende Love og Regler om Brænderiers Indretning er anordnet. Det bemærkes i vedkommende Protokol, hvor længe Driftens Stansning har vedvaret. Saafremt i et Døgn, i hvilket Driften af førnævnte Grund har været standset, ikke udvindes det i ovennævnte Lov af 28de Juni 1887 § 18 bestemte Antal af 750 Liter (efter Vægt 600 kg.) Alkohol og derhos i det hele Tidsrum, hvori Brænderiets Drift uafbrudt fortsættes, ikke i Gjennemsnit udvindes den nysnævnte Mængde pr. Døgn, bliver Afgift ikke at beregne af den Mængde, som — efter Gjennemsnittet af det i Driftstiden af det nævnte Døgn udvundne — vilde være udvundet i den øvrige Del af Døgnet.

§ 13. Ligesom et Brænderi, naar det ikke befindes indrettet i Overensstemmelse med gjældende Lov og Regler, ikke maa tages i Brug, jfr. Lov af 28de Juni 1887 § 9, saaledes kan, efterat det er kommet i Drift, enten den i Brænderiet ansatte Kontrollør i Forening med Aabningsforretningens Bestyrer eller Overkontrolløren alene standse Afbrændingsapparatets Brug, saafremt i Henseende til Indretningerne eller Driftsmaaden maatte forefindes saadanne Afvigelser fra Forskrifter i gjældende Lov og Regler, som vanskeliggjør Kontrollen og ikke paa Opfordring afhjælpes.

§ 14. Forsaavidt det i ovenstaaende Forskrifter er bestemt, at visse Dele af Brænderiet eller tilhørende Rum skal være „forsvarlig" indrettede (jfr. §§ 1, 4, 5 og 6), bliver det ved Kontrolbetjeningens Skjøn og, saafremt Brænderiets Bruger dermed er misfornøiet, ved Departementets Bestemmelse at afgjøre, hvorvidt det paabudne er efterkommet.

Skulde der i Brænderier, anlagte før Loven af 28de Juni 1887 er traadt i Kraft, forefindes Indretninger, der i enkelt Henseende er afvigende fra, hvad ovenfor er foreskrevet, og det maatte være forbundet med større Omkostning at bringe dem i Overensstemmelse dermed, vil det efter derom afgiven Forestilling kunne tillades, at Indretningerne indtil videre bliver uforandrede.

§ 15. De Plakater, der ifølge Lov af 28de Juni 1887 § 38 bliver at opslaa paa ethvert Brænderi, Destillationsanlæg og Frilager, skal indeholde nævnte Lovs §§ 1, 4, 5, 6, 7 og 31—36.

1 Sept. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt, at de Tønsbergs Borgerkorps tilhørende Midler blive at anvende saaledes:

1. Korpsets kontante Beholdning bliver indtil videre henstaaende i Tønsbergs Sparebank. Renterne kunne anvendes efter Kommunebestyrelsens nærmere Bestemmelse.
2. Korpsets Faner blive at oversende til Feltøimesterexpeditionen for at opbevares i Vaabensamlingen paa Akershus.
3. Af Korpsets Inventarium bemyndiges Formandskabet til at

realisere, hvad det finder hensigtsmæssigt. Resten bliver at opbevare paa Byens Raadhus. 1 Sept.

Kongelig Resolution, hvorved det tillades Drøbaks Kommune at anlægge fornøden Dam og Ledning i Drøbaks Præstegaards Udmark til et Vandværk for Drøbak mod Erstatning til Præstegaarden, bestemt ved Skjøn af uvillige Mænd, optaget paa Kommunens Bekostning. 1 Sept.

Høieste Resolution, hvorved Approbation i Henhold til § 3 i Lov om Bygningsvæsenet af 6te September 1845 meddeles paa den af Formænd og Repræsentanter i Kjøbstaden Stavanger efter Forslag af Reguleringskommissionen sammesteds under 20de Juni 1887 fattede Beslutning om Regulering af Værksgaden og Almindingsgaden i Strøget ved Chr. Aadnesens Enkes Tomter, No. 945 og 946 i nævnte By. 6 Sept.

Skrivelse fra Indredepartementet til Amtmanden i Nordre Throndhjems Amt, hvori paa Foranledning meddeles, at Departementet antager, at Stemmesedler, der delvis indeholder Navne paa Personer, som ikke er valgbare, saavelsom Stemmesedler med for faa Navne, maa ansees gyldige for de valgbare Personers Vedkommende, som Stemmesedlerne maatte indeholde. 6 Sept.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Buskeruds Amt, hvori paa Foresporgsel fra en Sparebankdirektion meddeles, at Departementet med Amtmanden anser det utvivlsomt, at Lov om Sparebanker af 6te Juli 1887 kun er anvendelig paa saadanne tidligere oprettede Sparebanker, hvis Planer er offentlig stadfæstede. 8 Sept.

Høieste Resolution, hvorved Stadfæstelse i Medhold af Lovene af 3die Juni 1871 og 18de Juni 1884 § 7 meddeles paa det af Kongsbergs Kommunebestyrelse under 26de Juli 1887 godkjendte og af Kongsbergs Samlag for Brændevinshandel samt Udskjænkning af Øl, Vin m. v. i Generalforsamling den 25de August næstefter vedtagne Tillæg til § 17 1ste Passus i de for Samlaget gjældende Vedtægter, saalydende: „efterat Erklæring fra Magistrat og Formandskab er indhentet," — samt at den paa nævnte Vedtægter ved Høieste Resolution af 3die Juni 1887 meddelte fornyede Stadfæstelse for en Tid af 2 Aar udvides til at gjælde indtil Videre, dog ikke for en længere Tid end 5 Aar, at regne fra 1ste Januar 1888. 9 Sept.

9 Sept. **Skrivelse** fra Indredepartementet til Amtmanden i Nordlands Amt.

I Høsten 1886 blev der i et af Amtets Herreder istedetfor et Medlem af Repræsentantskabet, som da fungerede som Overformynder, for den resterende Tid af hans Funktionstid som Repræsentant (1887—1888) indvalgt et nyt Medlem i Herredsstyrelsen, hvorfor det, da Vedkommende strax derefter ved Lodtrækning afgik som Ordfører, fra enkelte Hold antoges, at han var forpligtet til igjen at indtræde i Herredsstyrelsen som Repræsentant.

I Anledning heraf meddeler Departementet, at det ved flere Leiligheder har udtalt sig imod Afholdelsen af Valg paa midlertidige Repræsentanter, idet det har antaget, at de ved tilfældig Afgang ledige Repræsentantpladse udenfor det i Formandskabslovens § 10 sidste Punktum omhandlede Tilfælde altid bør besættes for den ordinære Tid af 4 Aar, hvorefter der ved næste Valg ved Lodtrækning bestemmes, hvem af dem, der kun har fungeret i 2 Aar, skal fratræde, for at Budet om, at lige mange skal afgaa ved hvert Valg, kan blive opfyldt; jfr. Departementets i Lovtidenden indtagne Skrivelser af 17de August 1883 og den der citerede Skrivelse af 30te Juni 1882. Overensstemmende hermed antager man, at den paa Høstthinget i 1886 valgte Repræsentant bør fungere i den ordinære Tid, 4 Aar, uanseet at Valget under Valgforretningen blev bestemt kun at skulle gjælde for et Tidsrum af 2 Aar, og at saaledes den tidligere fungerende Repræsentant paa Grund af det før Ophøret af hans Forfald stedfundne Valg bør ansees afgaaet som saadan.

9 Sept. **Cirkulære** fra Indredepartementet, Poststyrelsen, til samtlige Postkontorer og Postexpeditioner (No. 23 for 1887), hvorved bl. a. meddeles:

Evje Postaabneri bliver fra 1ste Oktober førstkommende at benævne Hordnæs.

Hankø Bads Postaabneri vil blive underholdt til 15de September dette Aar istedetfor, som i Cirkl. No. $\frac{14}{1887}$ IV anført, alene til Udgangen af August Maaned.

Torhops Postaabneri er nedlagt indtil Videre.

I Henhold til de Kgl. Resolutioner af 20de Januar og 28de Juni dette Aar vil der fra 1ste Oktober førstkommende blive underholdt:

1. En ugentlig kjørende Post mellem Hordnæs (det nuværende Evje) Postaabneri og Arendal (om et nyt Postaabneri paa Aaneland, der vil blive benævnt Evje Postaabneri — se nedenfor — samt om Veigusdals og Myklands Postaabnerier) samt en to Gange ugentlig Bipost ved gaaende Bud mellem Heirefos og Mjaavatn (i Ruten Hordnæs—Arendal), alt iste-

detfor de nuværende en Gang ugentlige Bipoſter ved gaaende Bud mellem Heirefos og Arendal, mellem Mykland og Heirefos ſamt mellem Evje og Veigusdal; 9 Septbr.

2. En 2den ugentlig Bipoſt mellem Fjotland og Liknæs Poſtaabnerier.

Fra 1ſte Oktober førſtkommende vil der indtil Videre blive underholdt følgende Poſtaabnerier:

Evje paa Gaarden Aaneland, Evje Herred, Nedenæs Fogderi og Amt, Chriſtiansſands Poſtdiſtrikt, i Bipoſtruten Hordnæs—Arendal;

Tusvigen i Søkelvens Herred, Søndmøre Fogderi, Romsdals Amt, Aaleſunds Poſtdiſtrikt;

Tørvikbygden paa Dampſkibsanløbsſtedet Skutevik, Jondals Herred, Hardanger og Voſs Fogderi, Søndre Bergenhus Amt, Bergens Poſtdiſtrikt;

Venneſund paa Dampſkibsanløbsſtedet af ſamme Navn i Brønø Herred, Søndre Helgelands Fogderi, Nordlands Amt, Ramsos Poſtdiſtrikt.

Kongelig Reſolution*), hvorved Approbation i Henhold til § 11 jfr. § 4 i Lov om Sundhedskommiſſioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kommunebeſtyrelſen for Bjørnørs Herred i Søndre Throndhjems Amt under 13de Juli 1887 fattede Beſlutning om Forandring i de ved Kongelig Reſolution af 9de Marts 1883 approberede Sundhedsforſkrifter for nævnte Herred. 10 Septbr.

Efter den ſaaledes approberede Beſlutning ſkal de nævnte Forſkrifters § 14 herefter lyde ſaaledes:

„Det ſkal være Pligt for ethvert Medlem af Sundhedskommiſſionen at paaſe diſſe Forſkrifters Overholdelſe; i Tilfælde Overtrædelſe anmeldes ſamme for Ordføreren, der har at beſørge dem paatalte."

Kongelig Reſolution, hvorved Ladeſtedet Stenkjærs Kommune i Medhold af Lov af 23de Mai 1857 bemyndiges til for et Beløb af Kr. 50 000,00 at udſtede et 4 pCt. rentebærende og paa Hjændehaveren lydende Gjældsbrev paa Betingelſe af, at det indfries inden Udløbet af 30 Aar fra Udſtedelſen ſaaledes, at det er afdragsfrit de første 10 Aar og derefter i de næſte 20 Aar afdrages med Kr. 2 500,00 aarligt, ſamt at Gjældsbrevet ſelv indeholder Oplysning om Reglerne for dets Indfrielſe. 10 Septbr.

*) Bekjendtgj. 24de Septbr. i Lovt. 1ſte Afd. No. 26.

10 Septbr. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At Toldkassererembedet i Hammerfest inddrages, og at Toldkassererforretningerne dersteds overdrages til en af Toldstedets Undertoldbetjente, som derfor tilstaaes en aarlig Godtgjørelse af Kr. 1 000,00 mod at han til Kontorforretningernes Udførelse holder saadan Bistand, som Finants- og Told-Departementet maatte bestemme, samt mod at han stiller anordningsmæssigt Forløfte indtil videre for et Beløb af Kr. 8 000,00 af de ham anbetroede Oppebørsler.
2. At den i Post 1 omhandlede Godtgjørelse bliver at opføre paa de næste Storthing forelæggendes Gagelister.

10 Septbr. **Skrivelse** fra Indredepartementet til Amtmanden i Stavanger Amt, hvori Departementet angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt en Sømand, der i en amerikansk Havn var bleven paamønstret for Reise til en anden Havn i Amerika og videre til Lossested i Europa, og som ved Ankomsten til dette maatte indlægges paa Hospitalet og samtidig overensstemmende med Hyrekontrakten blev afmønstret, var berettiget til Hyre lige indtil den Dag, da Fartøiets Udlosning tilendebragtes, henholder sig til en af Forsvarsdepartementet afgiven Betænkning, hvori dette erklærer sig enig med Generalkrigskommisæren i, at Spørgsmaalet bør besvares benegtende.[1])

[1]) I Generalkrigskommisærens Erklæring heder det bl. a., at det vistnok ved Søfartslovens § 38 c er gjort det for Reisen forhyrede Mandskab til Pligt, efterat Skibet er kommet til sit Bestemmelsessted, at udlosse Ladningen og kaste Ballasten samt aftakle og fortøie Skibet, men at det herved ikke har været antaget, at Skipperen er bunden til at benytte Mandskabet til disse Arbeider, hvorimod det er forudsat at staa ham frit for strax efter Hjemkomsten at afskedige Mandskabet og benytte leiede Folk til Arbeidets Udførelse; se Hallagers Søret, 3die Udgave, S. 99. Paa det angivne Sted er vistnok alene omhandlet det Tilfælde, at Fartøiet er kommet tilbage til Hjemstedet; men hvad der i saa Fald gjælder med Hensyn til Skipperens Ret i den ommeldte Henseende, antages ogsaa at maatte komme til Anvendelse, naar, som i det omhandlede Tilfælde, Fartøiet er ankommet til det Sted, hvor den forhyrede Mand efter Kontrakten skal afgaa. Generalkrigskommisæren er derfor tilbøielig til at antage, at den omskrevne Matros ikke har Krav paa at erholde Hyre udbetalt for den Tid Fartøiets Udlosning foregik.

13 Septbr. **Høieste Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At den af Holmestrands Samlag for Brændevinshandel samt Udskjænkning af Øl, Vin m. m. i Generalforsamlinger den 26de Mai og 19de Juli 1887 vedtagne og af Stedets Kommunebestyrelse i Møde den 4de Juli s. A. godkjendte nye Plan for Samlaget i Medhold af Lovene af 3die Mai 1871 og 18de Juni 1884 § 7 indtil Videre stad-

fæstes som Samlagets Vedtægter, dog ikke for en længere Tid end 5 Aar, at regne fra 1ste Januar 1888. 13 Septbr.

2. At det paalægges Amtmanden inden Udgangen af hvert Aars Juni Maaned til Departementet for det Indre at indsende Aftryk eller Afskrift af den aarlige Beretning om Samlagets Virksomhed, Extrakt af sidste Aars Regnskab og Fortegnelse over Samlagets Medlemmer.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Tromsø Stiftsdirektion, hvori Departementet, i Anledning af et af vedkommende Skolekommissioner anbefalet Andragende fra tvende i forskjellige Skolekommuner ansatte Kredsskolelærere om Tilladelse til at bytte Stilling, udtaler den Mening, at Andragendet efter Omstændighederne kan indvilges, men at der dog bliver at udstede nyt Beskikkelsesbrev for begge Lærere.[1] 13 Septbr.

[1]) Jfr. Skr. 23 Marts 1866.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Bratsbergs Amt, hvori antages, at den Godtgjørelse, som af en Herredsstyrelse maatte være bestemt for Naturalarbeide paa de offentlige Veie (jfr. §§ 10 og 45 i Landskatteloven af 15de April 1882), rettelig bør godskrives eller i Tilfælde udbetales Brugerne af de matrikulerede Eiendomme, hvem Vedligeholdelsen paahviler efter § 5 i Lov angaaende Veivæsenet af 15de September 1851; jfr. Høiesteretsdom af 10de Mai 1864 (Retstidenden Pag. 462 for s. A.). 13 Septbr.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Romsdals Amt, hvori paa Foranledning udtales, at Opsidderne paa en Gaard, der i Henhold til Kongelig Resolution fra 1ste Januar 1886 er henlagt fra et Herred til et andet, pligter at erlægge Formues- og Indtægtsskat for 1886 til det Herred, hvortil Gaarden hørte før 1886 (Landskatteloven af 15de April 1882 § 24), men Eiendomsskat, saafremt saadan er udlignet, til det Herred, hvortil Gaarden fra 1886 er henlagt (Lovens § 14). 13 Septbr.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Arbeidsdepartementet, hvori udtales den Mening, at Dokumenter vedkommende Kanalanlægget Ulefos—Strengen antages som angaaende „Statens Interesse" at kunne udfærdiges paa ustemplet Papir overensstemmende med Lov af 9de August 1839 §§ 20 og 22. 14 Septbr.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Nedenæs Amt, hvori paa Foresporgsel fra en Sparebankdirektion meddeles, at det ikke kan ansees foreneligt med Bestemmelsen i 14 Septbr.

14 Septbr. Sparebankl ovens § 7, at en af Sparebankens Direktører, i Egenskab af korresponderende Reder for et Skib, hvori han selv er Parthaver, erholder Laan af Banken til Skibets Fornødenheder, medmindre der for Laanet stilles Sikkerhed overensstemmende med Sparebankl ovens § 7.

14 Septbr. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Stiftamtmanden i Tromsø Stift, hvori paa Foresporgsel fra en Sparebankdirektion meddeles, at Bestemmelsen i Sparebankl ovens § 7 efter Departementets Mening maa opfattes saaledes, at intet nyt Papir (altsaa heller ikke virkelige Forretningspapirer), hvorpaa en Direktør eller Kassereren staar som Kautionist eller Endossent, kan anbringes i Sparebanken, og at det samme gjælder Papirer, udstedte af en Direktør eller Kassereren, medmindre der stilles Sikkerhed overensstemmende med nævnte Lovparagraf.

16 Septbr. **Høieste Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At Røraas Jordemoderdistrikt i Søndre Throndhjems Amt deles saaledes, at Brækkens Kapelsogn kommer til at udgjøre et eget Jordemoderdistrikt.
2. At Approbation i Henhold til Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837, dens §§ 39 og 50, meddeles paa de af Røraas Herredsstyrelse og Søndre Throndhjems Amtsformandskab henholdsvis under 29de Januar og 21de Juni 1887 fattede Beslutninger angaaende de til ovennævnte Delings Iværksættelse fornødne Bevilgninger.

16 Septbr. **Høieste Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At Aafjords Jordemoderdistrikt i Søndre Throndhjems Amt deles i 2 Distrikter, saaledes at hvert af de 2 Sogne — Aa og Jøssund — for Fremtiden skal udgjøre et særskilt Jordemoderdistrikt.
2. At Approbation i Henhold til Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837, dens §§ 39 og 50, meddeles paa de af Aafjords Herredsstyrelse og Søndre Throndhjems Amtsformandskab henholdsvis under 19de Februar og 21de Juni 1887 fattede Beslutninger angaaende den til ovennævnte Delings Iværksættelse fornødne Bevilgning.

16 Septbr. **Høieste Resolution**, hvorved Apothekeren i Fredriksstad indtil Videre fritages for at holde sit Filialapothek paa Sellebak i Borge Herred i Smaalenenes Amt aabent paa Søndage.

16 Septbr. **Høieste Resolution**, hvorved i Henhold til Skydsloven af 17de Juni 1869 § 1, sammenholdt med Plakat af 17de Mai

1879, meddeles Approbation paa en af Amtsformandskabet for Romsdals Amt under 6te Juni 1887 fattet Beslutning om, at Skydsbetalingen ved den faste Station Dvergsnæs i Bolsø Herred, Romsdals Fogderi, forhøies til 15 Øre pr. Km. for hver Hest samt til 9 Øre pr. Km. for hver Rorskarl. 16 Septbr.

Høieste Resolution, hvorved bl. a. er bestemt, at Approbation i Henhold til § 3 i Lov om Bygningsvæsenet af 6te September 1845 meddeles paa den af Kommunebestyrelsen i Ladestedet Svelvik efter Forslag af Reguleringskommissionen sammesteds under 26de August 1887 fattede Beslutning om Omregulering af det Nat til den 26de Juni næstfor afbrændte, tidligere ved Kongelig Resolution af 29de August 1855 regulerede Strøg sammesteds. 16 Septbr.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Lister og Mandals Amt, hvori paa Foresporgsel fra en Sparebankdirektion meddeles, at Departementet finder det uforeneligt med Sparebankl ovens § 6, at Direktionssuppleanter vælges til Medlemmer af det i nævnte § omhandlede Udvalg. 16 Septbr.

Cirkulære fra Finantsdepartementet til de civile Overøvrigheder: 19 Septbr.

Efter hvad Departementet har bragt i Erfaring, skal det oftere forekomme, at Brugsberettigede i Statens Almenninger overdrage sine Sætre og Sæterrettigheder i Almenningerne dels til andre Brugsberettigede, dels til Fremmede og navnlig i sidste Fald lade disse Sætre skyldsætte og bevirke opførte i Matrikulen som særskilte Brug.

I denne Anledning skal man bede Sorenskriverne og Fogderne i Hr. Amtmandens Distrikt gjøre opmærksomme paa Departementets Udtalelser i den i Lovtidenden indtagne Skrivelse af 21de April 1880. Som der udtalt, antager Departementet, at Sæterret i en Almenning ikke af vedkommende Gaards Eier paa egen Haand kan fraskilles Gaarden og overdrages nogen Anden, selv om denne er brugsberettiget i samme Almenning, og at Tilstedeligheden i ethvert Fald maa være betinget af, at derimod ikke gjøres Indvending hverken af de Brugsberettigede eller af det Offentlige som Almenningens Eier. Videre antager Departementet, at da saadan Sæterrettighed ikke kan udskilles fra den Gaard, hvem den tilligger, som særskilt Eiendomsgjenstand, bør den i Tilfælde ikke fraskilles Hovedbruget saaledes, at den gives særskilt Skyld, hvorimod det anses bedst stemmende med de almindelige Regler for faste Eiendommes Matrikulering, at de paagjældende sæterbrugende Eiendommes Skatteskyld undergaar en Forandring, svarende til den Nedsættelse eller Forøgelse af deres indbyrdes Skatteværdi, som er en Følge af den stedfundne Overdragelse (se Lov af 17de

19 Septbr. August 1818 §§ 28 og 30), hvilken Forandring i Skylden bliver at bestemme ved lovformelig Delings- og Skyldsætningsforretning.

I Tilslutning til Foranførte skal Departementet bede Fogderne tilkjendegivet, at man anser det retteſt, at der i Tilfælde, hvor det efter Foranførte er paa det Rene, at en Skyldsætningsforretning ikke kan blive afhjemlet, fordi Vedkommende ikke har erhvervet det Offentliges Samtykke til Sæterrettens Overdragelse, heller ikke opnævnes Lagrettesmænd til Afholdelse af saadan Forretning.

Det tilføies, at man i Anledning af Foranførte har indhentet Udtalelse fra Indre-Departementet og for sidste Pasſus's Vedkommende tillige fra Juſtits-Departementet, og at begge Departementer have udtalt sin Tilslutning til, hvad deri er anført.

20 Septbr. **Høieſte Reſolution**, hvorved er bestemt:

At der i Næsflatens Kapel i Suledals Præstegjeld under Ryfylkes Provsti i Kristiansands Stift, fra 1ſte Januar 1888 at regne, bliver at afholde 15 istedetfor, som hidtil, 10 Gudstjenester aarlig efter Kristiansands Biſkops nærmere Bestemmelse.

20 Septbr. **Høieſte Reſolution**, hvorved bl. a. meddeles Approbation paa et Bud af 2 205 Kr. for den til Enkesæde for Tysværs Sognekald udlagte Gaardpart Trælhoug, Matr.-No. gl. 68, nyt 10, L-No. 62, af Skyld urevideret 1 Daler 2 Ort 10 Skill. og ny revideret 1 Mark 60 Øre, i Skudesnæs Præstegjeld i Kriſtiansſands Stift.

20 Septbr. **Høieſte Reſolution**, hvorved der i Henhold til Skydsloven af 21de Marts 1860 §§ 1 Litr. a og 2 meddeles Approbation paa en af Amtsformandskabet for Smaalenenes Amt i 1887 fattet Beslutning om, at den faſte Station Iſetorp i Varteig Herred, Ide og Markers Fogderi, nedlægges.

20 Septbr. **Høieſte Reſolution**, hvorved der i Henhold til Skydsloven af 21de Marts 1860 §§ 1 Litr. a og 2 meddeles Approbation paa en af Amtsformandskabet for Søndre Bergenhus Amt under 27de Juni 1887 fattet Beslutning om, at Tilsigelsesskiftet Fjeldbergsund i Fjelbergs Herred, Søndhordlands Fogderi, nedlægges.

20 Septbr. **Høieſte Reſolution**, hvorved det i Henhold til Skydslovene af 21de Marts 1860 § 4 og 17de Juni 1869 § 1, sammenholdte med Plakat af 17de Mai 1879, samt 2de af Amtsformandskabet for Nordre Bergenhus Amt i 1876 og 1887 fattede Beslutninger bestemmes, at Skydsbetalingen ved den faſte Station Hofs-

lund eller Sogndalsfjæren i Sogndals Herred, Sogns Fogderi, 20 Septbr.

a. forhøies til 15 Øre pr. Km. for hver Hest og til 9 Øre pr Km. for hver Rorskarl, samt
b. ved Befordring til den faste Station Amble i Sogndals Herred og til Gaarden Vasenden ved den søndre Ende af Sogndalsvandet erlægges efter Veilængder af henholdsvis 17 og 14 Km. istedetfor efter de virkelige Veilængder, henholdsvis 14 og 11 Km.

Skrivelse fra Justits-Departementet til Stiftamtmanden i Throndhjems Stift, foranlediget ved en Forespørgsel fra Byfogden i Throndhjem om, hvorvidt $^1/_2$ og $^1/_4$ % efter Sportellovens §§ 46 og 47 i et extraderet Konkursbo ogsaa bør beregnes af det af Konkursbestyrelsen selv uden formelig Registrering optegnede og taxerede Løsøre, samt om $^1/_4$ % kan beregnes af andet end det inden Jurisdiktionen opskrevne Løsøre (deri ogsaa indbefattet det af Konkursbestyrelsen alene optegnede og taxerede), i hvilken Anledning Departementet meddeler, at det med Revisions-Departementet antager, at $^1/_2$ % maa blive at beregne af alt det registrerede Løsøre, medens $^1/_4$ % kun bør beregnes af det inden Jurisdiktionen registrerede. Derimod antager Departementet, at det omhandlede Gebyr ikke bør kunne beregnes af det Løsøre, hvorover ikke formelig Registrering er afholdt, og at saaledes Værdien af det af Konkursbestyrelsen optegnede og taxerede Løsøre alene medtages ved Beregningen af Protokollationsgebyret efter Sportellovens § 39. 21 Septbr.

Høieste Resolution*), hvorved i Medhold af Lov angaaende Udryddelse af Rovdyr og Fredning af andet Vildt af 22de Juni 1863 § 11 bestemmes, at det for et Tidsrum af 10 Aar fra 1ste Januar 1888 at regne skal være forbudt ved Jagt efter Elgsdyr i Singsaas Herred i Søndre Throndhjems Amt at benytte løssluppen under Drevet halsende Hund. 23 Septbr.

Høieste Resolution, hvorved er bestemt: 23 Septbr.

1. At det tillades, at der paa Gaarden Meviks Grund i Gildeskaals Præstegjeld under Søndre Saltens Provsti i Tromsø Stift anlægges en Hjælpekirkegaard for Opsidderne paa Gaardene Mevik, Grimstad, Storvik og Finnæs.
2. At de af Gildeskaals Herredsstyrelse under 6te Januar og 20de Mai 1887 fattede Beslutninger angaaende Kirkegaardshegnets Opførelse og Vedligeholdelse samt om Udredelse af Skyds og Nattehold til Sognepræsten og Kirkesangeren paa

*) Bekjendtgj. 24 Septbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 26.

23 Septbr. deres Reiser til Stedet 2 Gange om Aaret approberes i Henhold til Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837 § 39, forsaavidt Kommunen derved paadrages Udgifter for et længere Tidsrum end 5 Aar.

23 Septbr. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa de den 12te November 1886 udfærdigede Love for Tønsbergs Pensionsfond for Tjenestepiger.

26 Septbr. **Kongelig Resolution***), hvorved i Medhold af § 13 Litr. b i Lov om Fords Fredning af 16de Mai 1860 bestemmes for Soknedalens Herred, Søndre Throndhjems Amt, at Gjærde skal anses for lovligt, naar det kun er saa tæt og stærkt, at det freder for Hest og Storfæ.

26 Septbr. **Kongelig Resolution**, hvorved det tillades, at den gamle Kirke i Fedje Sogn af Lindaas Præstegjeld under Nordhordlands Provsti i Bergens Stift nedtages og at der paa sammes eller en nærliggende Tomt opføres en ny Kirke.

26 Septbr. **Kongelig Resolution**,[1]) hvorved det i Henhold til § 2 i Lov af 14de Juni 1884, indeholdende Forandringer i og Tillæg til Lov om Fattigvæsenet, bestemmes, at Sagdalens Brugsdistrikt i Skedsmo Præstegjeld og Herred, Akershus Amt, fra 1ste Januar 1888 at regne henlægges til Skedsmo Fattigdistrikt, forsaavidt angaar den Del af Brugsdistriktet, der er beliggende i Skedsmo Hovedsogn, og til Lørenskogens Fattigdistrikt, forsaavidt angaar den Del af Brugsdistriktet, der er beliggende i Lørenskogens Annexsogn.

[1]) Vedk. Regj.foredr. er indt. i Depts. tid. for 1887 No. 43 og 44.

26 Septbr. **Kongelig Resolution**, hvorved Forsvarsdepartementet bemyndiges til for et Beløb af 3600 Kroner at afhænde den til det nedlagte Valderhoug Fyr hørende Grund med paastaaende Bygninger til Oplysningsvæsenets Fond til Anvendelse som Præstegaard.[1])

[1]) Jfr. Res. 15 Aug. 1887.

26 Septbr. **Kongelig Resolution**,[1]) hvorved der i Henhold til Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 meddeles Stadfæstelse paa de i Generalforsamling den 8de Marts 1887 vedtagne nye Love for Livsforsikringsselskabet „Idun" i Kristiania.

[1]) Vedk. Regj.foredr. er indt. i Depts. tid. for 1887 No. 44 og 45.

26 Septbr. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At Næsne Herred i Nordre Helgelands Fogderi, Nordlands

*) Bekjendtgj. 13 Oktbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 27.

Amt, i Henhold til Lov om Formandskaber paa Landet m. v. af 14de Januar 1837, dens § 60, paa de i Herredsstyrelsens Møde den 7de Mai 1886 vedtagne Betingelser deles i to Herreder, Næsne Herred og Dønnæs Herred, svarende til Sognene af samme Navn. 26 Septbr.

2. At det af Sognene Næsne og Dønnæs bestaaende Næsne Fattigdistrikt paa de i Herredsstyrelsens Møder den 7de Mai 1886 og 14de Marts 1887 fastsatte Vilkaar deles i to til Sognene svarende Fattigdistrikter.
3. At Amtmanden bemyndiges til at bestemme Tiden for disse Delingers Ikrafttræden.

Skrivelse fra Finants- og Told-Departementet til Toldkamret i Throndhjem, hvori Departementet meddeler, at det, foranlediget ved en Henvendelse fra den Kongelige svenske Generaltoldstyrelse betræffende to fra Throndhjem til Østersund med norsk Tilvirkningsbevis affendte Foustager Linolie, der forklaredes at være udenlandsk Olie, som ved Affendernes Fabrik havde undergaaet Kogning, — i Skrivelse til Generaltoldstyrelsen har udtalt, at det er tilbøieligt til at antage, at Kogning af Linolie ikke bør henføres til Fabrikdrift, saaledes som dette Begreb almindelig forstaaes, og at Varen derfor efter Lov af 9de April 1887 ikke bør ansees som norsk Tilvirkning. 26 Septbr.

Høieste Resolution, hvorved er bestemt: 27 Septbr.

1. At der i Henhold til Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 meddeles Stadfæstelse paa de i Generalforsamling den 21 Marts 1887 vedtagne Love for Kristiania Handelsstands Understøttelsesforening.
2. At det paalægges Foreningens Bestyrelse efter hver Generalforsamlings Afholdelse at tilstille Kirke- og Undervisnings-Departementet Afskrift eller Aftryk af Aarsberetningen eller Regnskabet.

Høieste Resolution, hvorved der i Henhold til Skydsloven af 21 Marts 1860 §§ 1 Litr. b og 2 meddeles Approbation paa en af Amtsformandskabet for Nordre Throndhjems Amt under 28de Juni 1887 fattet Beslutning om, at Tilsigelsesskiftet Utvorden i Fladanger Herred, Namdals Fogderi, fra 1ste Januar 1888 indskrænkes saaledes, at der ved samme alene skal leveres Skyds til dem, der reise i offentlige Anliggender. 27 Septbr.

Høieste Resolution, hvorved der i Henhold til Skydslovene af 21de Marts 1860 §§ 1 og 2 og 17de Juni 1869 § 1, sammenholdte med Skydsloven af 24de September 1851 § 2 og Plakat af 17de Mai 1879, meddeles Approbation paa en af Amtsfor- 27 Septbr.

27 Septbr. mandskabet for Bratsbergs Amt under 30te Juni 1887 fattet Beslutning om:

a. at der i Vestfjorddalen i Tinns Herred, Øvre Thelemarkens Fogderi, oprettes fast Station for Landskyds istedetfor det nuværende Tilsigelsesskifte paa Sanden med et Hesthold, der for Tidsrummet 1ste Oktober — 14de Juni fastsættes til 1 fast Hest, samt

b. at Skydsbetalingen ved denne Station bestemmes til 15 Øre pr. km. for hver Hest.

27 Septbr. **Høieste Resolution**, hvorved der i Henhold til Skydsloven af 21de Marts 1860 §§ 1 Litr. a og 2 meddeles Approbation paa en af Amtsformandskabet for Nordre Throndhjems Amt under 28de Juni 1887 fattet Beslutning om, at Tilsigelsesskiftet Stangring i Vigtens Herred, Namdals Fogderi, nedlægges fra Udgangen af Aaret 1887.

27 Septbr. **Høieste Resolution**, hvorved Amtmanden i Søndre Bergenhus Amt, i Henhold til Skydslovene af 28de Juni 1824 § 1 og 17de Juni 1869 § 4, bemyndiges til indtil Videre at lade udligne som Skydsskaffertold til Tilsigelsesskiftet Alverstrømmen i Alversunds Herred, Nordhordlands Fogderi, paa de til sammes Skydslag henlagte Gaardes Matrikulskyld en Trediedel af den for Overtagelse af Skydsskafferbestillingen dersteds betingede Godtgjørelse med Kr. 3,33 aarlig, hvilket Beløb af vedkommende Foged bliver at opkræve med Skatterne.

27 Septbr. **Høieste Resolution**, hvorved Approbation i Henhold til Lov af 17de Juni 1885 meddeles paa den af Solums Herredsstyrelse under 3die Juni 1887 vedtagne Beslutning om, at ved Udligning af Herredsskatter inden Herredet §§ 25 og 26 i Lov af 15de April 1882 om Bykommunernes Skattevæsen skal anvendes istedetfor §§ 33 og 34 i Lov af 15de April 1882 om Landkommunernes Skattevæsen.

27 Septbr. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Nordre Throndhjems Amt, hvori der i Anledning af en Forespørgsel fra en Sorenskriver om, hvorledes han bør forholde sig med Hensyn til Meddelelse af Kredit paa Sportler m. V., bl. a. udtales følgende:

For Sportler, som kan fordres erlagte inden vedkommende Forretnings Udførelse (jfr. Sportellovens § 218), bør der som Regel ikke indrømmes Henstand og i hvert Fald ikke uden mod Opgjør inden en kortere Frist. Denne kan for Sagførere o. l. udstrækkes til Udgangen af hver Maaned eller efter Omstændighederne hvert Kvartal, hvilket imidlertid ogsaa ligeoverfor disse Debitorer

bør være den længste Termin mellem hvert Opgjør. Forsaavidt 27 Septbr.
udestaaende Sportler efter en eller høist to Ganges Paakrav ikke indbetales, bør Restancerne uden længere Ophold foranstaltes indbrevne ved Udpantning (jfr. L. 14 Mai 1872 § 12). Det er forøvrigt en Selvfølge, at naar Henstand indrømmes udenfor de Tilfælde, hvor Loven hjemler saadan, eller naar der i disse Tilfælde ikke kræves Sikkerhedsstillelse for Sportlerne (jfr. Lov 14 Mai 1872 § 12, 2 Punktum), sker dette paa Regnskabsførerens eget Ansvar, saaledes at Regnskabsføreren selv vil have at tilsvare Sportler, som ved den egentlige Debitors Uvederhæftighed eller paa anden Maade bliver uerholdelige.

I Anledning af at vedkommende Sorenskriver i Sporteljournalen havde opført Sportler som betalte, der endnu ikke vare berigtigede, gjorde Departementet opmærksom paa, at Tilstedeligheden af denne Fremgangsmaade selvfølgelig er betinget af, at Sorenskriveren af egne Midler forskyder de til enhver Tid udestaaende Restancebeløb, saaledes at disse, samtidig med at Sportlerne indføres i Sporteljournalen som indbetalte, kontant nedlægges i Kassen, idet dennes Beholdning altid maa stemme med Bøgernes Udvisende. Det bemærkes udtrykkelig, at ved forefaldende Kassegjennemsøgelser anser Dep.tet ikke Oppebørselsbetjentene berettigede til i Opgjøret at godskrive sig Beløb, der i Bøgerne ere posterede som indbetalte, men som i Virkeligheden udestaa som Restancer.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Justitsdepartementet; 28 Septbr.
foranlediget ved, at dette havde begjæret førstnævnte Departements Udtalelse angaaende et fra Amtmanden i Finmarkens Amt fremkommet Spørgsmaal om, hvorvidt en Distriktslæge i Anledning af et Sygdomstilfælde, som efter hans Mening gjorde snarlig Sygehusbehandling nødvendig, antoges berettiget til, uden først at indhente vedkommende Fattigvæsens Samtykke, at indlægge en inden dettes Distrikt bosiddende, men ikke dersteds hjemmehørende Person paa Sygehus, med den Følge, at vedkommende Fattigvæsen blev forpligtet til at udrede de med Vedkommendes Kur og Pleie paa Sygehuset forbundne Udgifter, — i hvilken Anledning Kirkedepartementet meddeler, at syge Trængende i Henhold til Fattigloven for Landet § 2, jfr. § 35 Litr. e, vistnok i Regelen bør henvises til vedkommende Fattigkommission, forsaavidt de tiltrænge Fattigunderstøttelse i Anledning af, hvad Lægen maatte forordne, (jfr. Departementets Skrivelse til det ærede Departement af 8de Mai 1880), men at det dog ikke anser det tvivlsomt, at en Distriktslæge, der i sin Stillings Medfør har at optræde som Fattiglæge for de Dele af hans Embedsdistrikt, hvor ingen særskilt Kommunelæge er ansat, som Følge deraf maa være baade berettiget og forpligtet til — med bindende Virkning for vedkommende Fattigvæsen i Tilfælde af, at Patienterne efter sædvanlig Undersøgelse

28 Septbr. befindes at være uformuende — paa egen Haand uden Hensyn til deres Hjemstavnsret at træffe de Forføininger, han af Hensyn til disses Tilstand finder paakrævede, forinden Fattigkommissionens Erklæring kan erhverves. (Jfr. den i Lovsamlingen indtagne Skrivelse fra Indredepartementet til Amtmanden i Hedemarkens Amt af 31te Mai 1869).

28 Septbr. **Cirkulære** fra Indredepartementet til Dampskibsrederierne paa Kyststrækningen Fredrikshald — Bodø, hvori disse anmodes om, naar der fra det meteorologiske Institut udsendes Varsler om forestaaende Storm, paa sine Skibe at lade heise et Signal, bestaaende i en Ballon (Kugle) paa Formasten, idet Departementet tilføier, at Stormvarslerne, der i Regelen udgaa fra det meteorologiske Institut Kl. 1 à 2 om Eftermiddagen, gjælde i 24 Timer efter deres Afsendelse fra Institutet.

30 Septbr. **Kongelig Resolution**, afgiven i sammensat Statsraad, hvorved er bestemt, at det svenske og norske Konsulat paa Fijiøerne skal forlægges fra dets nuværende Station Lenaka til Suva, Koloniens nye Hovedstad.

30 Septbr. **Høieste Resolution**, hvorved der i Henhold til Lov om Postvæsenet af 3die Mai 1871 § 34 meddeles Formanden i den pharmaceutiske Medhjælperexamenskommission Ret til at attestere den ham som saadan vedkommende offentlige Brevvexlings Portofrihed.

30 Septbr. **Høieste Resolution**, hvorved et ved Auktion den 19de August 1887 gjort Bud, stort 17000 Kroner, paa Chefsgaarden Nedre Strand, Matr. No. 64, af Skyld 5 Daler 8 Skilling, ny Skyld 16 Mark 87 Øre, i Onsø, approberes.

4 Oktbr. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At Bestemmelsen i Generalstabsplanen af 24de Februar 1872, dens § 3, hvorefter der i Fred tilkommanderes Generalstaben et Antal af indtil 8 Officerer under Navn af Generalstabsaspiranter, ikke skal være til Hinder for, at der i de første Aar kan tilbeordres Generalstaben som Aspiranter indtil 9 Officerer, forsaavidt saadant i enkelte Aar maatte være nødvendigt til Udjevning af den aarlige Tilgang.
2. At de med Tilbeordning af en 9de Generalstabsaspirant i indeværende Budgettermin forbundne Udgifter tillades udredede af Besparelser paa Bevilgningen til Generalstaben under Budgettets Kapitel 1 Titel 2.

Kongelig Resolution, hvorved Forsvars-Departementet meddeles Bemyndigelse til at afgive saadanne Bestemmelser med Hensyn til Indskrænkning af de garnisonerende Afdelingers Styrke, som maatte paakræves trufne for at forberede Gjennemførelsen af den nye Armeorganisation [1]). 4 Oktbr.

[1]) Vedk. Regj.foredr. er indt. i Depts.tid. for 1887 No. 46.

Høieste Resolution, hvorved den under 13de August 1839 approberede Kvarter-, Lægds- og Rodeinddeling forandres, forsaavidt nedennævnte Kvarterer angaar, saaledes: 4 Oktbr.

1. At virkeligt Kvarter No. 131 af 6te Batteri fremtidig skal bestaa af „Skebergs Præstegaard", Matr.-No. 10, L.-No. 13 a, af Skyld 30 Mark 95 Øre, og „Myra", Matr.-No. 10, L.-No. 13 e, af Skyld 3 Mark 35 Øre, begge i Skebergs Thinglag.
2. At overtalligt Kvarter No. 132 af 6te Batteri fremtidig skal bestaa af „Vestjordet, Lia øvre og nedre med Pilefosbjerget," Matr.-No. 10, L.-No. 13 i, af Skyld 12 Mark 74 Øre, Storengen med „Bøva", Matr.-No. 10, L.-No. 13 b, af Skyld 5 Mark 68 Øre, „Heia og østre Nylænde", Matr.-No. 10, L.-No. 13 d, af Skyld 14 Mark 76 Øre, „Schweitzer-Heia", Matr.-No. 10, L.-No. 13 f, af Skyld 2 Mark 17 Øre, „Sørlekleb østre", Matr.-No. 74, L.-No. 104 b 1, af Skyld 2 Mark 7 Øre, og „Hakelund", Matr.-No. 74, L.-No. 104 b 2, af Skyld 2 Mark, alle i Skebergs Thinglag.
3. At følgende Parceller af Skebergs Præstegaard, nemlig „Naalumsvolden", Matr.-No. 10, L.-No. 13 c, af Skyld 1 Mark 29 Øre, „Saltene", Matr.-No. 10, L.-No. 13 g, af Skyld 2 Mark 11 Øre, og „Smedheia", Matr.-No. 10, L.-No. 13 h, af Skyld 75 Øre, fremtidig udgaa som Dele af Kvartererne No. 131 og 132.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Buskeruds Amt, hvori der med Hensyn til den i Lov om Landkommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 § 13 opstillede Begrændsning for det Beløb, der kan udlignes som Eiendomsskat, bl. a. udtales, at det er Gjennemsnitsbeløbet af Eiendomsskatter i vedkommende Herred efter de nærmest foregaaende 5 Aars approberede Budgetbevilgninger, som maa lægges til Grund for Ansættelsen, uanseet om den sidste af disse Bevilgninger endnu er udlignet og forfalden til Betaling paa den Tid, da det nye Budget skal vedtages. 6 Oktbr.

Cirkulære fra Indredepartementet, Poststyrelsen, til samtlige Postmestere og Postexpeditører (No. 25 for 1887), hvorved bl. a. meddeles: 6 Oktbr.

6 Oktbr. V. Postpakker med og uden angiven Værdi kunne fremtidigen mod samme Porto som til Schweiz sendes til de ved den schweiziske Grændse liggende italienske Steder Campodolcino, Chiavenna, Domo d'Ossola, Gravellona, Intra, Isella, Monte Spluga, Ornavasso, Pallanza, Tirano og Vogogna, paa hvilke Steder der er schweiziske Pakkepostkontorer.

VII. Postpakker indtil 5 Kilograms Vægt kunne fremtidigen sendes til Nederlandsk Ostindien.

VIII. Postpakker kunne fremtidigen sendes til den franske Postanstalt i Diego-Suarez (paa Madagascar) paa samme Betingelser som til St. Marie de Madagascar.

IX. Postpakker til den italienske Postanstalt i Massouah ved det røde Hav kunne fremtidigen sendes mod samme Taxter og paa Betingelser forøvrigt som til Italien.

7 Oktbr. **Høieste Resolution**, hvorved Approbation i Medhold af § 3 i Lov om Bygningsvæsenet af 6te September 1845 meddeles paa den af Kjøbstaden Arendals Kommunebestyrelse efter Forslag af Reguleringskommissionen sammesteds under 4de August 1887 fattede Beslutning om Regulering af Gadeløbet langs den østre Side af den nye Kirkebygning paa Tyholmen i Forlængelse af Peder Thomassens og østre Gade i nævnte By.

7 Oktbr. **Høieste Resolution**, hvorved Approbation meddeles paa de i Generalforsamling den 21de Februar 1887 i Overhalvdens Brandassuranceforening for Bygninger vedtagne Forandringer i og Tillæg til den for Foreningen ved de høieste Resolutioner af 13de Juli 1861, 14de December 1877 og 26de Juni 1883 approberede Plan, saaledes at Foreningen fremdeles kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder.

11 Oktbr. **Skrivelse** fra den universelle Postforenings internationale Bureau i Bern til Poststyrelsen, hvorved meddeles, at de i den internationale Overenskomst om Udvexling af Postanvisninger deltagende Landes Poststyrelser ere komne overens om, at fra 11te December 1887 Art. II bis § 3 i Expeditionsreglementet til bemeldte Overenskomst skal lyde saaledes:

(Oversættelse).

„3. — Les mandats télégraphiques sont rédigés comme suit:

Indications eventuelles (en toutes lettres ou d'après les abréviations autorisés pour les télégrammes ordinaires): (D) Urgent, (TC) Collationnement, (CR) Accusé de réception, (PR) Poste recommandée, Exprès, (XP) Exprès payé-

„3. — Telegramanvisninger affattes saaledes:

Mulige Angivelser (skrevne helt ud eller med de for almindelige Telegrammer vedtagne Forkortelser): (D) Magtpaaliggende, (TC) Kollationering, (CR) Modtagelsesbevis, (PR) Post rekommanderet, Expres, (XP) Expres betalt.

Mandat (No. postal d'émission).
Postes (Nom du bureau de poste de destination).
Monsieur, Madame, Mademoiselle | paie | (Nom de l'envoyeur et montant de la somme transmise, exprimé en chiffres et en toutes lettres dans la monnaie du pays de destination.
Pour | Monsieur, Madame, Mademoiselle | (Désignation exacte du ou de la destinataire, de sa résidence, et, s'il est possible, de son domicile).

Les indications qui précèdent doivent toujours figurer dans les formulaires de mandats télégraphiques dans l'ordre ci dessus."

Anvisning (Postkontorets Løbenummer). 11 Oktbr.
Post (Navnet paa Bestemmelsesstedets Postanstalt).
Hr., Fru, Frøken | indbetaler | (Afsenderens Navn og Anvisningens Beløb, angivet med Tal og med Bogstaver i Bestemmelseslandets Mynt).
For | Hr., Fru, Frøken | (Nøiagtig Angivelse af Modtageren eller Modtagerinden, samt Opholdssted og, om muligt, Bopæl).

Foranstaaende Angivelser maa i Telegramanvisningsblanketterne altid forekomme i ovennævnte Orden."

Høieste Resolution*), hvorved den af Moldes Formænd og Repræsentanter under 30te September 1887 i Medfør af Lov af 18de Juni 1884 § 20 fattede Beslutning om, at Smaasalg af Øl skal være forbudt Andre paa Stedet end dem, der vinde Bevilling paa denne Næring, stadfæstes som gjældende indtil videre. 12 Oktbr.

Høieste Resolution*), hvorved i Medhold af Lov om Fredning af Ferskvandsfisk af 27de Mai 1887 § 1 bestemmes, at der for Fiskeriet i Loitens Herred i Hedemarkens Amt skal gjælde følgende Regler: 12 Oktbr.

A. I den gjennem Herredet løbende Elv „Svarteelven" med tilstødende og tilløbende Vasdrag, hvor der findes Ørret, maa ikke benyttes:
   a. Krog hverken med Line eller Stang.
   b. Lyster.
   c. Garn eller Not med mindre Masker end 45 m.m mellem Maskerne (Knuderne).

*) Bekjendtgj. 13 Oktbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 27.

12 Oktbr. d. Sløer, Mjæler eller lignende Indretninger med mindre Mellemrum end 40 m.m. mellem de enkelte Bundspiler.

B. I andre til Herredet hørende Elve og Vande maa ikke benyttes:

a. Lyster.

b. Garn eller Not med mindre Masker end 30 m.m. mellem Knuderne.

c. Sløer, Mjæler eller lignende Indretninger med mindre Mellemrum end 26 m.m. mellem hver Bundspile.

Bestemmelserne om Maskernes Størrelse gjælder kun Ørret-, Sik-, Røe- og Laxefiskeri.

13 Oktbr. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Bratsbergs Amt, hvori der i Anledning af en Forespørgsel angaaende Forstaaelsen af § 14b i Lov om Landkommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 udtales, at hvert Aars Ligningskommission har at taxere og ansætte til Skyldmark alle de i nævnte Lovparagraf under Bogstav b omhandlede Eiendomme, der maatte være beliggende inden Herredet, og at Eiendomsskat bør udlignes paa disse, saafremt de har været i Drift i Løbet af det Kalenderaar (fra 1ste Januar til 31te December), der gaar forud for det, for hvilket Skatten er besluttet udlignet.

14 Oktbr. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Jarlsberg og Laurviks Amt, hvori der paa en Sparebankdirektions Forespørgsel om, hvorledes der skal forholdes i Anledning af, at de tre Mænd, der er valgte til Medlemmer af det i Sparebankloven § 6 foreskrevne Udvalg, har undslaaet sig for at modtage Valget, meddeles følgende:

Ethvert Medlem af Forstanderskabet maa, saalænge han vedbliver som saadant, utvivlsomt være forpligtet til at modtage Valg som Medlem af det nævnte Udvalg. Vægrer han sig for at udføre de ham i denne Egenskab paahvilende Forretninger, vil han kunne straffes efter Lovens § 18.

Tvivlsommere stiller sig Spørgsmaalet om Adgangen til at udtræde af Forstanderskabet. Efter Sparebankens Plan skulde ingen kunne fratræde dette uden at anmelde det eet Aar i Forveien. Departementet er dog tilbøieligt til at antage, at den nye Lovs Bestemmelser udsætter Forstanderne for saa betydelig forøgede Byrder — forsaavidt de nemlig maatte indvælges i det nævnte Udvalg —, at de nuværende Forstandere bør have Adgang til at fratræde Forstanderskabet uden Opsigelse. Men denne Adgang maa da benyttes strax. De, som nu blive staaende som Forstandere, vil ikke senere kunne fordre at fratræde uden Varsel af Hensyn til, at de er indtraadte i Forstanderskabet, før den nye Lov udkom. At de, som

herefter indtræder i Forstanderskabet, kun kan fratræde det efter 14 Oktbr.
Planens Bestemmelser, siger sig selv.

Efter dette antager Departementet altsaa, at de nu valgte Udvalgsmedlemmer kan unddrage sig dette Hverv ved at erklære, at de udtræder af Forstanderskabet. Forsaavidt isaafald nyt Valg maa finde Sted, vil det antagelig — til Undgaaelse af flere forgjæves Valg — være hensigtsmæssigst, at Direktionen paa Forhaand skaffer sig Underretning om, hvorvidt flere Forstandere af samme Grund vil udtræde.

Høieste Resolution, hvorved Approbation i Medhold af 15 Oktbr.
§§ 3 og 51 i Lov om Bygningsvæsenet af 6te September 1845 meddeles paa den af Kommunebestyrelsen i Kjøbstaden Vadsø efter Forslag af Reguleringskommissionen sammesteds under 10de Mai 1887 fattede Beslutning om Regulering af Strøget omkring Nyborgveien mellem Toldbodgaden og Præstelven i nævnte By.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Smaa- 15 Oktbr.
lenenes Amt, hvori i Anledning af en Foreſtilling fra en Foged meddeles, at Departementet med Hensyn til Forstaaelsen af dets i Foreſtillingen nævnte Skrivelser af 24de Marts 1870 og 13de September 1873[1]) fremdeles fastholder den deri udtalte Formening, at Inddrivelse af Bøder vedtagne efter Forelæg foretages ved Udpantning[2]), men at Inddrivelse af Bøder vedtagne inden Retten udenfor Kjøbstads-Politiretterne maa ske ved Exekution[3]), idet det bemærkes, at Vedtagelse af en Straffebod inden Retten i Virkeligheden om end ei juſt i Formen er et Retsforlig, der har samme Retsvirkning, som om Boden var ilagt ved Dom.

[1]) Begge indtagne i Lovsamlingen.
[2]) Sportell. 13 Septbr. 1830 § 114.
[3]) L. 8 Mai 1869 § 4, jfr. nedenstaaende Skr. 15 Oktbr. 1887.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Tromsø 15 Oktbr.
Amt, hvori Departementet i Anledning af en fra en af Amtets Lensmænd indgiven Regning meddeler, at det antager, at Bøder vedtagne inden Retten maa blive at inddrive paa samme Maade, som om de vare ilagte ved Dom, og at der saaledes i Henhold til Lov om Omkostninger i offentlige Sager af 8de Mai 1869 § 4 tilkommer Lensmanden sædvanlig Skyds- og Diætgodtgjørelse for en i Regningen omhandlet Exekution, jfr. Skrivelse i Lovsamlingen af 24de Marts 1870, — hvorimod Departementet antager, at bemeldte Regning ikke bør anvises til Udbetaling, forsaavidt angaar Udgifterne ved Forkyndelse af en Tiltalebeslutning af Amtet, jfr. Cirkulærskrivelse (ligeledes i Lovsamlingen) af 23de Marts 1868.

15 Oktbr. **Skrivelse** fra Indredepartementet til Amtmanden i Lister og Mandals Amt, foranlediget ved en indsendt Forespørgsel fra et Handelshus i Kristianssand om, hvorvidt det kan anses tilladt i den der paa Stedet forbudne Udførselstid at udskibe over denne By til Udlandet Hummer, som er kommen fra Stavanger, hvorfra Udskibning samtidig er tilladt, hvorved det er Forudsætningen, at Afsenderen i Stavanger angiver, at han agter at udskibe Hummeren over Kristianssand samt der (i Stavanger) erholder Toldpas, hvori dette oplyses.

Med Bemærkning, at Spørgsmaalet henhører under Domstolenes Afgjørelse, udtaler Departementet for sit Vedkommende under Henvisning til sammes i den almindelige Lovsamling indtagne Skrivelse af 18de September 1871, at det fremdeles ikke finder noget at erindre mod, at Udførsel tilstedes i et Tilfælde som det omspurgte. Vedkommende i Kristianssand handler her som Kommissionær for den inden Stavanger Amt bosatte Udskiber, der forudsættes gjennem Toldvæsenets Atteſt at levere Beviset for, at Hummeren er fanget i dette Amt i lovlig Tid. Tilfældet er efter Departementets Mening forskjelligt fra det, der omhandles i den af Amtmanden nævnte Høiesteretsdom af 17de April 1886.

15 Oktbr. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Smaalenenes Amt, hvori paa Forespørgsel fra en Sparebankdirektion meddeles, at ligesaalidt Pantobligationer, udfærdigede af Kommuner, som andre Pantobligationer antages at kunne henføres blandt de i Sparebankloven § 8 omhandlede „let realisable Værdipapirer". Forsaavidt der som Exempel paa saadanne bl. a. er nævnt Kommuneobligationer, kan herved kun være ment Obligationer, som kan tænkes gjorte til Gjenstand for Børsnotering, altsaa Partialobligationer for Dele af et større Kommunelaan.

18 Oktbr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Bratsbergs Amt, hvori bl. a. er udtalt, at Departementet ikke anser det tvivlsomt, at de et Embedsarkiv tilhørende Protokoller og Papirer maa anses som det Offentlige tilhørende, selv om de maatte være komne i godtroende Tredjemands Besiddelse.

20 Oktbr. **Kongelig Resolution** — afgiven paa Kommandovei —, hvorved approberes efterstaaende nye Reglement for Sømilitære Korps[1]).

§ 1. Foruden Tjenstgjøring ved Korpsets Skoler og praktiske Øvelser, dets Kontorer og Kaserner, samt ved Kontorerne under Torpedovæsenet, Tøivæsenet eller Takkelvæsenet, har Underofficererne, iland som ombord, at udføre almindelig Underofficerstjene-

[1]) Jfr. Res. 22 Oktbr. 1887.

ste, enhver efter sin Stilling, og kan i den Udstrækning, som neden- 20 Oktbr.
for er nævnt, ogsaa anvendes til personligt Arbeide under Marine-
virksomheden. Saavidt Omstændighederne tillade, skal de forskjellige
Charger tildeles Tjeneste som følger:

1. Artilleri-Underofficerer.

Artilleriassistent: at være til Assistance ved Tøivæse-
nets Kontor; at være Regnskabsfører og Arbeidsforstander ved Virk-
somheden under Artilleriet.

Overkanoner: at være Artilleri-Regnskabsfører paa større
Krigsskibe, paa Kystforsvarseskadrer, eller ved Verfterne; at være
Arbeidsforstander ved Virksomheden under Artilleriet; at være til
Assistance ved Tøivæsenets Kontorer.

Kanoner: at være Artilleri-Regnskabsfører paa Korvetter,
Monitorer, Kanonbaade af 1ste Klasse, paa Kystforsvarsafdelinger
eller ved Verfterne; Skibssergeant og Proviantskriver paa større
Krigsskibe; Arbeidsforstander ved Virksomheden under Artilleriet;
at være til Assistance ved Tøivæsenets Kontorer; at være Vagt-
kommandør for Vagter iland.

Underkanoner: at være Artilleri-Regnskabsfører paa min-
dre Krigsfartøier og Kystforsvarsafdelinger; Skibssergeant og Pro-
viantskriver paa mindre Krigsskibe; Kanonkommandør for det svæ-
rere Skyts og for Maskinskyts; at gjøre Vagttjeneste iland; at del-
tage, saavidt Færdigheden rækker, i Haandværksarbeide ved Virksom-
heden under Artilleriet.

2. Torpedo-Underofficerer.

Mineassistent: at overtage selvstændige eller assisterende
Poster vedrørende stedligt Mineforsvar; at være Regnskabsfører ved
Hovedoplagsstedet for Torpedomateriel og Arbeidsforstander ved Virk-
somheden under Torpedovæsenet; at være til Assistance ved Torpe-
dovæsenets Kontorer.

Overminør: at overtage selvstændige eller assisterende Po-
ster vedrørende stedligt Mineforsvar; at være Torpedo-Regnskabs-
fører paa større, torpedobevæbnede Krigsskibe eller Kystforsvarseska-
drer og ved Oplagssteder for Torpedomateriel; at være til Assi-
stance ved Torpedovæsenets Kontorer; at være Arbeidsforstander
ved Virksomheden under Torpedovæsenet.

Minør: at overtage selvstændige eller assisterende Poster
vedrørende stedligt Mineforsvar; at være Torpedo-Regnskabsfører
paa torpedobevæbnede Fartøier, paa Kystforsvarsafdelinger eller Op-
lagssteder for Torpedomateriel, samt Skibssergeant og Proviantskri-
ver paa større Krigsskibe; at være til Assistance ved Torpedovæse-
nets Kontorer; at være Arbeidsforstander ved Virksomheden under
Torpedovæsenet; at deltage i alt Haandværksarbeide vedrørende de

20 Oktbr. whiteheadske Torpedoer samt i Instrumentmagerarbeide; at gjøre Maskinistjeneste ved Torpedovæsenets Maskiner.

Underminør: at overtage assisterende Poster vedrørende stedligt Mineforsvar; at være Torpedo-Regnskabsfører paa mindre torpedobevæbnede Fartøier, Skibssergeant og Proviantskriver paa mindre Krigsskibe; at være til Assistance ved Torpedovæsenets Kontorer; at deltage i alt Haandverksarbeide ved Virksomheden under Torpedovæsenet; at gjøre Maskinistjeneste ved Torpedovæsenets Maskiner; at gjøre Vagttjeneste iland.

3. Matros-Underofficerer.

Takkelassistent: at være til Assistance ved Takkelvæsenets Kontorer; at være Regnskabsfører og Arbeidsforstander ved Virksomheden under Takkelvæsenet og Bradbænken.

Høibaadsmand: at være Material-Regnskabsfører paa større Krigsskibe, paa Kystforsvarseskadrer eller ved Verfterne; at være Arbeidsforstander ved Virksomheden under Takkelvæsenet og Bradbænken; at være til Assistance ved Takkelvæsenets Kontorer.

Baadsmand: at være Material-Regnskabsfører paa Korvetter, Monitorer, Kanonbaade af 1ste Klasse og Kystforsvarsafdelinger eller ved Verfterne, Skibssergeant og Proviantskriver paa større Krigsskibe; at være Arbeidsforstander ved Virksomheden under Takkelvæsenet og Bradbænken; at være til Assistance ved Takkelvæsenets Kontorer; at være Vagtkommandør for Vagter iland.

Baadsmandsmath: at være Material-Regnskabsfører paa mindre Krigsfartøier og Kystforsvarsafdelinger; Skibssergeant og Proviantskriver paa mindre Krigsskibe; Kanonkommandør for det sværere Skyts og for Maskinskyts; at deltage i alt Matrosarbeide ved Virksomheden under Takkelvæsenet og Bradbænken; at gjøre Vagttjeneste iland.

4. Sergeanter.

Stabssergeant: at være til Assistance ved Marinekommandoen.

Korpssergeant: at være til Assistance ved Korpschefens Kontor.

Kompagnisergeant: at være til Assistance ved Kompagnikontoret og til Tjeneste ved Kompagniet i Henhold til Tjenestereglementet efter Kompagnichefens Befaling.

§ 2. Konstablerne afgives kun til Vagttjeneste eller Arbeide ved Marinens Verfter og Stationer, forsaavidt deres øvrige plannæssige Uddannelse ikke derved forhindres; ved saadan Tjenstgjøring skal en militær Underofficer være deres Arbeidsforstander.

§ 3. Musikpersonalet skal forrette Tjeneste som Musikanter, Hornblæsere og Tambourer. Iland frekventerer Personalet Musikskolen samt — naar det befales — tillige Konstabelskolen for enkelte

Fags Vedkommende, og har forøvrigt at musicere ved Exercitier, Para- 20 Oktbr.
der og officielle Anledninger efter Korpschefens Bestemmelser.

Ombord skal Musikpersonalet ogsaa udføre almindelig Skibstjeneste og særlig anvendes ved Sygepleien, om dertil er Anledning. De ere imidlertid fritagne før at gaa tilveirs og for Arbeide, der forudsætter speciel Uddannelse som Artillerist, Minør, Matros, Maskinist eller Fyrbøder.

§ 4. Marinekommandoen beordrer de fornødne Officerer til Adjutants- og anden Tjeneste ved Korpset og til Inspektionstjeneste ved Kompagnierne, Skolerne og Kasernerne. Disse Officerer kan ogsaa ansættes som Lærere ved Skolerne.

§ 5. Til midlertidig Tjenstgjøring ved Skolekompagniet beordrer Korpschefen skiftevis de hertil fornødne Underofficerer af Depotkompagniet for kortere eller længere Tid.

Underofficerers og Meniges Tjeneste ved Korpset fastsættes nærmere ved Instruxer, udfærdigede af Korpschefen.

Om Optagelse i Korpset.

§ 6. Hvert Aar til Tider, der fastsættes af Marinekommandoen, udfærdiger Korpschefen Bekjendtgjørelse om Optagelse i Korpset, affattet efter Marinekommandoens nærmere Bestemmelse, og som gives fornøden Udbredelse i Landet.

§ 7. Den, der fremmøder til Optagelse i Korpset som Konstabel, skal medbringe Vidnesbyrd for Alder, Befarenhed og godt Forhold og, forsaavidt Optagelseskommissionen finder disse tilfredsstillende, bedømmes af en Lægekommission. Denne Kommission, der skal bestaa af to af Marinens Læger og en Kompagnichef, skal undersøge, om han er af stærk Legemsbygning, taler tydeligt, ser og hører godt, ikke lider af Farveblindhed, og forøvrigt er fri for Legemsfeil, der maa gjøre ham utjenstdygtig. Ingen, som af Kommissionens Flertal er erklæret utjenstdygtig, maa optages i Korpset.

Dersom han af Lægekommissionen findes antagelig, undergives han af Optagelseskommissionen Prøve i Kundskab efter Planens § 9.

Der examineres i Læsning, Skrivning og Regning. For hvert af disse Fag gives en Karakter (3 er høieste). For at Prøven skal være bestaaet, maa Summen af de 3 Karakterer være 4.5 eller derover, og ingen af Karaktererne være under 1.

Optagelseskommissionen skal bestaa af begge Kompagnichefer og en af Korpschefen tilforordnet Lærer.

Efter affluttet Prøve tiltrædes Optagelseskommissionen af Korpschefen, hvorefter det ved Stemmeflerhed afgjøres, hvem der skal optages af dem, der har bestaaet Prøven. Staar Stemmerne lige, gjør Korpschefens Stemme Udslaget. Ordenen mellem de antagne bestemmes efter den erholdte Karaktersum.

Foregaar Optagelsen til Konstabel udenfor Carljohansværn,

20 Oktbr. anordner Marinekommandoen for Tilfældet fornødne Kommissioner.

Ved Anhvervning til Musikant (Musikelev) forholdes paa samme Maade som anført for Anhvervning til Konstabel; men Optagelseskommissionen bestaar da af Depotkompagniets Chef og Inspektionsofficer samt Musikinstruktøren. Af Kundskaber fordres de samme som ved Optagelse til Konstabel.

For at blive optaget som Musikant af 2den Klasse kræves desuden godt musikalsk Gehør, god Embouchure for Signalhorn, samt at Vedkommende har saavidt Øvelse paa et eller andet Messinginstrument, at han kan blæse lette Stykker efter Noder.

For at kunne optages som Musikant af 1ste Klasse, fordres endvidere Øvelse i at slaa paa Tromme, samt at kunne medvirke med et eller andet Messinginstrument i Samspil.

§ 8. Korpschefen udfærdiger Antagelsespatenter efter det approberede Schema. Ved Avancement og Rekapitulation meddeles nyt Antagelsespatent, og det gamle afleveres til Korpset.

Om Skolevæsen og praktiske Øvelser.

§ 9. Korpschefen har Opsyn med Skolevæsenets Anliggender, der under ham umiddelbart bestyres af Chefen for Skolekompagniet, undtagen for Musikskolens Vedkommende, som bestyres af Chefen for Depotkompagniet.

§ 10. Skolens Lærere ansættes og afskediges af Marinekommandoen efter Indstilling af Korpschefen. Lærerne kan af Korpschefen permitteres efter de for Permission af Officerer gjældende Regler. Permission bør dog som Regel ikke gives, medens Skolerne er i Virksomhed, medmindre godkjendt Stedfortræder stilles.

Lærernes Tjeneste bestemmes nærmere ved Instrux approberet af Marinekommandoen.

Korpschefen ansætter Underofficerer til Hjælpelærere for et bestemt Tidsrum og udfærdiger fornøden Instrux for deres Tjeneste.

§ 11. Saasnart Skoleundervisningen om Høsten er paabegyndt, afgiver Korpschefen Indberetning herom til Marinekommandoen saavelsom om de antagne Hjælpelærere. Ligeledes indsendes til Marinekommandoens Approbation Forslag til Anvendelsen af de Konstabler af 1ste Klasse, der udover det fornødne Tal til Ordonnantstjeneste maatte være paa Stationen, det være sig enten den hele Vinter eller en Del af samme.

§ 12. Ved hver af Skolekompagniets Skoler skal der under Korpschefens Forsæde være et Skoleraad, bestaaende af Kompagnichefen, Skolens Inspektionsofficer og de Lærere, der ikke ere Underofficerer. Skoleraadet samles i Skolehalvaaret i Regelen en Gang hver Maaned eller oftere, om Korpschefen saa befaler.

I Skoleraadet behandles Sager vedkommende Undervisningen

og de praktiske Øvelser, ligesom ogsaa Elevernes Fremgang, Flid 20 Oktbr.
og Opførsel bedømmes.

Protokol over Skoleraadets Forhandlinger føres efter Korpschefens Bestemmelse af Inspektionsofficeren. Afskrift af Protokollen indsendes til Marinekommandoen ved Skoleaarets Slutning.

§ 13. Undervisningen ved Skolekompagniets Skoler begynder hvert Aar i Midten af Oktober og fortsættes til Midten af paafølgende Marts Maaned. Ferier gives som paa Landets almindelige, offentlige Skoler, forsaavidt Tjenesten ikke derfor er til Hinder.

Den daglige Undervisningstid er 7 Timer fra Kl. 8 Formiddag. Om Lørdagen undervises dog kun 4 Timer, medens der i Resten af Tiden foretages den regelmæssige, ugentlige Generalmønstring af Mandskaberne, deres Tøi og Effekter, samt af Kaserne- og Skolelokaler.

Undervisningen i Sang, i det frivillige Kursus i Navigation, samt den i Planens § 16 omhandlede Undervisning i Engelsk foregaar om Aftenen udenfor Tiden for de øvrige Fag. Undervisningen i Sygepleie kan ogsaa, om det er nødvendigt, henlægges til denne Tid.

Til Undervisningen i Engelsk kan ogsaa Konstabler af 2den Klasse beordres.

Konstablernes Tid til Læktielæsning udenfor Undervisningstiden fastsættes af Korpschefen.

Forslag til Timetabeller for de forskjellige under ham sorterende Skoler udarbeides af Chefen for Skolekompagniet, og forelægges Korpschefen til Approbation. Almindeligvis bør Forslaget behandles i Skoleraad. Tiden fra Undervisningens Ophør i Marts til Mandskabernes Udkommando anvendes dels til Examiner, dels til praktiske Øvelser, og Tiden fra Sommertogternes Slutning til Undervisningens Begyndelse i Oktober til praktiske Øvelser, alt efter Korpschefens nærmere Bestemmelse.

Musikskolen holdes i Regelen igang Aaret rundt med samme Antal daglige Undervisningstimer og samme Ferier som for de øvrige Skoler. Korpschefen kan dog heri gjøre saadan Indskrænkning, som han finder passende.

§ 14. Maalet for Undervisningen i de forskjellige Fag og Hovedanordningerne for denne bestemmes af Marinekommandoen ved Regulativ.

§ 15. Ved den daglige Undervisning gives Karakterer i alle Fag (Sang undtagen). 3 er høieste Karakter, 0 laveste. Ved Ugens Slutning indfører Lærerne i Karakter-Protokoller for hvert Fag for hver examineret Elev en Hovedkarakter, sammendragen af de i Ugens Løb givne Karakterer. Lærerne gjør — enhver for sine Fag — Eleverne bekjendte med den forløbne Maaneds Middelkarakterer.

Inden Februar Maaneds Udgang indfører Lærerne i den dertil bestemte Protokol en specificeret Opgave over, hvad der i

20 Oktbr. Skoleaaret i enhver af Skolens Klasser er gjennemgaaet i hvert enkelt Fag.

§ 16. De i Planen foreskrevne Foraarsexamina paabegyndes ved Undervisningens Ophør i Marts. Examensprogrammer fastsættes af Korpschefen og indsendes til Marinekommandoen.

For Konstabler af 3die Klasse og for 1ste Aarsklasse af 2den Klasses Konstabler omfatter denne Examen kun Legemsøvelser og Vaabenbrug, hvorhos tillige Karakterer gives for moralsk og militært Forhold.

Censorerne — af hvilke der foruden vedkommende Lærer, som tillige er Examinator, ved Afgangsexamen skal være 2 og ved de øvrige Examina 1 for hvert Fag — skulle, før Examinationen begynder, gjøre fornødent Udvalg blandt de af Læreren i Faget opstillede mundtlige og skriftlige Spørgsmaal.

Samtlige ved Skolerne og ved Korpset tjenstgjørende Officerer og Lærere kan af Korpschefen beordres til Censorer.

For Besvarelsen af de mundtlige Spørgsmaal underet og for hver af de skriftlige Opgaver giver Examinator og Censor hver sin Karakter i Tal; disse Karakterers Medium, udtrykt i Hele og Tiendedele, udgjør Examinandens endelige Karakter for Faget.

For at bestaa Examen udfordres $^1/_3$ af høieste Karakter i de Fag og Bedømmelsesgjenstande, for hvilke denne er 3, og $^1/_2$ af høieste Karakter i de øvrige Fag og Bedømmelsesgjenstande.

§ 17. Ved hver Examens Slutning sammentræder Chefen for Skolekompaniet, Inspektionsofficeren og de Lærere ved vedkommende Skole, der ere Officerer, for at bedømme Elevernes (begge Aarsklassers) moralske og militære Forhold iland siden Bedømmelsen foregaaende Aar. Hver giver samlet en Karakter med 9 som den høieste. Erholder nogen Elev under halv Karakter i Medium, saa har han ikke bestaaet i moralsk og militært Forhold.

§ 18. Efter hver Examen lader Chefen for Skolekompaniet af de specielle Karakterlister sammendrage en Hovedkarakterliste for hver Skole, der indsendes til Korpschefen og af ham tilstilles Marinekommandoen.

Over de Elever, der ikke har bestaaet Examen i Kundskab eller ikke bestaaet i moralsk eller militært Forhold, indsender Korpschefen til Marinekommandoen en særskilt Fortegnelse, ledsaget af de fornødne Oplysninger for hver Elev især, samt behørig Indstilling i Henhold til Planens §§ 11, 16 og 31.

Kopi af alle Hovedkarakterlister indføres i Skolekompaniets authoriserede Examensprotokol, der underskrives af Kompanichefen og Inspektionsofficeren.

§ 19. Inden 1ste Juni tilstiller Chefen for Skolekompaniet Korpschefen en Beretning om Skolernes Virksomhed i det forløbne Skoleaar. Denne Beretning indsendes til Marinekommandoen.

§ 20. Alle praktiske Øvelser anordnes af Korpschefen efter

Forslag fra Kompanicheferne, enhver for sit Kompani. Udfordres 20 Oktbr.
der til Øvelserne Ammunition eller andre Materialier, som ikke ere stillede til Korpsets Disposition, bliver Program for Øvelserne først at indsende til Marinekommandorn, ledsaget af Opgave over hvad der tiltrænges, samt dettes Kostende.

Skolernes praktiske Øvelser Vaar og Høst ledes, under Skolekompanichefens Tilsyn, af Lærerne enhver for sit Fags Vedkommende.

Praktiske Øvelser ved Kompanierne udenfor de regelmæssige Vaar- og Høstøvelser ledes af vedkommende Kompanichef ved Inspektionsofficeren.

§ 21. I foranførte Bestemmelser angaaende Skolevæsenet kan Marinekommandoen foretage de mindre væsentlige Forandringer, som Erfaring maatte vise ønskelige.

Om Uddannelsen ombord, samt om Bedømmelse og Skudsmaal for Tjeneste ombord og iland.

§ 22. Naar Korpsets Underofficerer og Menige kommanderes til Orlogs eller til Deltagelse i praktiske Øvelser udenfor Korpsets egne, skal vedkommende Chef drage Omsorg for, at deres Uddannelse fremmes paa bedste Maade.

Anser Marinekommandoen det nødvendigt, kommanderes en Officer til specielt at være Lærer eller Inspektionsofficer for dem, og Instrux udfærdiges i saa Henseende efter Forslag fra Korpschefen.

§ 23. Forinden Togtets eller Øvelsernes Afslutning gives de udkommanderede Underofficerer og Menige Karakter og Skudsmaal af vedkommende Chef eller af denne i Forening med næstkommanderende og trediekommanderende Officer, om der ombord eller til Øvelserne er beordret saadanne. Er der kommanderet en eller flere Officerer til Inspektion eller som Lærer for Mandskaberne, skal denne (disse) være Medlemmer af Bedømmelseskommissionen; ligesaa skal paa Exercerskibet Kompanicheferne paa dette være med ved Bedømmelsen.

Der gives 1 Karakter for Flid samt moralsk og militært Forhold, 1 for Anlæg og 1 for Dygtighed. Høieste Karakter er 9, laveste 0. For at bestaa udfordres mindst halv Karakter i hvert af de nævnte Bedømmelsesemner.

Skudsmaalene bør væsentlig indeholde Oplysning om Vedkommendes Paalidelighed, Iver i Tjenesten, Kommando, (om der har været Anledning til at bedømme den) og særegne Egenskaber, samt for Underofficererne tillige om deres Forhold til Undergivne.

Til Veiledning ved Bedømmelsen kan Chefen tilkalde andre Officerer samt Underofficerer, men Karakter og Skudsmaal gives kun af de foran anførte.

Karakterer og Skudsmaal indføres i de til vedkommende Chef

20 Oktbr. fra Sømilitære Korps sendte Schemata og Skudsmaalsbøger, som derpaa ved Togtets eller Øvelsernes Slutning tilbagesendes Korpset.

Gjenpart af Bedømmelsen sendes Marinekommandoen fra Korpschefen.

§ 24. Skudsmaal for Underofficerer og Menige, der have været afgivne til nogenlunde stadig Landtjenstte gjennem et længere Tidsrum, meddeles af vedkommende Chef ved Tjenestens Ophør og indsendes til Korpset. Til Veiledning ved Mandskabernes Bedømmelse, kan Korpschefen ogsaa forlange saadanne Skudsmaal afgivne til andre Tider.

Om Anciennetet, Avancement og Rekapitulation.

§ 25. Henimod Udløbet af ethvert for Konstablerne fyldt Tjenesteaar sammentræder Korpschefen med begge Kompanichefer for efter Gjennemgaaelse af det forløbne Aars Skudsmaals- og Examens-Karakterlister*) at bestemme deres Anciennetet og afgive Bedømmelse om Forfremmelse til Underofficer. Forslag til Forfremmelse til Underofficer afgives af Korpschefen til Marinekommandoen, ledsaget af saadanne Oplysninger, som ansees fornødne.

Forfremmelse til en høiere Underofficersgrad foregaar almindeligvis efter Anciennetet, uden forsaavidt Forskriften i Planens § 25 — e herfra bestemmer Undtagelse. Finder Korpschefen sig i noget Tilfælde foranlediget til at foreslaa Afvigelse fra Anciennteten, skal Forslaget være ledsaget af Oplysninger om Aarsagen hertil.

Forslag til Forfremmelse til Musikunderofficer afgives, naar et Nummer som saadan er ledigt. Planens § 26 er ikke til Hinder for, at en Musikant kan forfremmes til Underofficer uden at have tjent som Menig i 6 Aar.

For Korpschefen afgiver Forslag om Forfremmelse til Underofficer eller fra en Grad til en anden, skal han tilkalde begge Kompanichefer og høre deres Mening. Dersom disse have en fælles, fra Korpschefen afvigende Mening om hvem der i Tilfældet bør forfremmes, skal Korpschefens Indstilling være ledsaget af Kompanichefernes motiverede Votum.

§ 26. For Bestaaelse af den i Planens § 25 — d for Forfremmelse til Overminør foreskrevne praktiske Prøve kræves:

I aktivt Minevæsen.

Fuldstændigt Kjendskab til vore forskjellige Typer Whitehead-Torpedoers Indretning og Behandling. Færdighed i at adskille, sammensætte og regulere dem.

Fuldstændigt Kjendskab til de forskjellige Udstyrdningsapparater

*) For Konstablerne af 3die Klasse og for 1ste Aarsklasse af 2den Klasses Konstabler gjennemgaaes tillige Listerne over Maanedskarakterene under Skoletiden.

og Luftpumper samt til vore Stangtorpedoer med tilhørende Mine- 20 Oktbr.
stængers og Spils Sammensætning og Behandling,

I passivt Minevæsen.

Fuldstændigt Kjendskab til og Færdighed i Opstilling, Sammensætning og Behandling af de forskjellige, til Minestationer hørende Instrumenter, samt i Sammensætning, Klargjøring og Behandling af de elektriske Lysmaskiner med Drivmaskiner, Lamper og Projektører.

I praktisk Haandverksfærdighed.

Saadan Dygtighed i Haandverksarbeide i en eller flere af de Brancher, som tiltrænges for Materiellets Vedligeholdelse, at Vedkommende i samme Brancher kan optræde som de yngre Underofficerers Lærer og Arbeidsforstander.

§ 27. Dersom Rekrutering ved Rekapitulation efter Marinekommandoens Bestemmelse skal finde Sted, har den, der efter endt Tjenestetid ønsker at rekapitulere, at henvende sig gjennem sin Kompanichef skriftlig til Korpset, som afgjør Sagen. Ved enhver Rekapitulation skal Vedkommendes Tjenestedygtighed være godtgjort ved Attest fra Korpslægen.

Rekapitulanter beholde sin Anciennetet.

Forskjellige Bestemmelser.

§ 28.

a. Den i Planens § 29 — b nævnte Bedømmelseskommission skal bestaa af:

Chefen for Skolekompaniet,

Chefen for Depotkompaniet og

en Officer af Charge ikke under Premierløitnant af 1ste Klasse, der beordres af Marinekommandoen paa 1 Aar.

Suppleanter for hver af disse Officerer beordres af Marinekommandoen ligeledes paa 1 Aar.

Efterhvert den Underofficer, der skal bedømmes, er Artilleri-, Torpedo- eller Matrosunderofficer, skal Kommissionens to Underofficerer være: Enten 1. en Artilleriassistent eller Overkanoner og 2. en Kanoner; eller 1. en Mineassistent eller Overminør og 2. en Minør; eller 1. en Takkelassistent eller Hoibaadsmand og 2. en Baadsmand.

Disse Underofficerer med Suppleanter opnævnes af Korpschefen for et Aar ad Gangen.

b. Naar de Karakterer eller Skudsmaal, som en Underofficer har faaet for sin militære Tjeneste, ere af en saadan Beskaffenhed, at de maa vække Tvivl om, hvorvidt han fremdeles har den for sin Stilling fornødne Dueligheid, giver Korpschefen Bedømmelseskommissionen Ordre til at sammentræde for

20 Oktbr. at behandle Sagen, og oversender samtidig til den ældste af dens Officerer, der fungerer som Formand, alle Sagen vedrørende Dokumenter.

c. Kommissionens Forhandlinger holdes for lukkede Døre, og blive at indføre i en dertil af Korpschefen authoriseret Protokol. Ønsker Kommissionen yderligere Oplysninger, sker Henvendelse derom skriftlig og med bestemt Angivelse af, hvilke Oplysninger der ønskes, til Korpschefen, der saavidt gjørligt søger at skaffe dem tilveie. Votering foregaar efter Grad og Anciennetet, saaledes at den yngre voterer foran den ældre. Efter Udfaldet af Voteringen, der afgjøres ved simpel Pluralitet, giver Kommissionen en skriftlig Erklæring, der efter Omstændighederne skal have en af følgende to Former,

enten: N. N. anses uduelig til at være Underofficer,

eller: Kommissionen finder ikke Grund til at erklære N. N. uduelig til at være Underofficer.

I første Tilfælde ledsages Erklæringen af de Grunde, der have bevirket Kommissionens Kjendelse. Saavel de enkelte Vota, som Kommissionens Erklæring indføres i Forhandlingsprotokollen, der tilligemed Sagens øvrige Dokumenter oversendes Korpschefen og af denne til Marinekommandoen.

d. I det Tilfælde at Kommissionens Kjendelse lyder paa „uduelig til at være Underofficer", afgiver Marinekommandoen Bestemmelse angaaende Afskedigelse.

e. Vedkommende Underofficer er, saavidt han erholder Afsked, berettiget til af Korpschefen at erholde en Afskrift af Kommissionens Kjendelse og af de Grunde, hvormed den er ledsaget, men ikke af de enkelte Vota.

§ 29. Korpschefen kan, naar Tjenesten tillader det, tilstaa Underofficerer og Menige indtil 14 Dages Permission. Meddelelse af Permission paa over en Uge indmeldes til Marinekommandoen, der midlertidig kan gjøre Indskrænkning i eller ophæve denne Permitteringsret.

§ 30. Korpsets Underofficerer og Menige uniformeres efter de til enhver Tid gjældende Uniforms-Reglementer.

Menige har under Ophold paa sin Station ikke Tilladelse til at bære civil Dragt. Underofficerer maa hertil have særskilt Tilladelse af Korpschefen.

§ 31. Konstabler af 3die og 2den Klasse maa ikke gives Tilladelse til at indtræde i Ægteskab.

§ 32. Det paaligger nærmest Kompanicheferne at paase, at Bestemmelserne om Aflønning, Mundering, Naturalforpleining og Indskud i Pensionskassen for Bestillingsmænd følges; men Korps-

chefen har Overopsyn med, at alle gjældende Bestemmelser efter- 20 Oktbr.
kommes.

§ 33. Dersom det af Marinekommandoen er bestemt, at Konstabler skal kaserneres (Pl. § 10), har Korpschefen at lade udarbeide de fornødne Bestemmelser med Hensyn til Ordningen og Kasernetjenesten, ligesom han fordeler Tjenesten ved Kasernen blandt de til Tjeneste ved Kompanierne beordrede Officerer, samt blandt Korpsets Underofficerer.

§ 34. Foruden om de Konstabler, der afskediges, forinden de have udtjent den bestemte Tid (Udskrivningsreglementet § 57), afgiver Korpset tillige Melding til vedkommende Indrulleringschef om de Konstabler, der overgaa til Reserve-Underofficerer.

Cirkulære fra Indredepartementet, Postsstyrelsen, til samtlige 20 Oktbr.
Postmestere og Postexpeditører (No. 26 for 1887), hvorved bl. a. meddeles:

II. Postanvisninger til Canada kunne fremtidigen lyde paa indtil 100 Dollars.

IV. Postpakker kunne fremtidigen gjennem det britiske Postvæsen sendes til de britiske Kolonier Jamaica og Vest-Australien.

Cirkulære fra Indredepartementet, Postsstyrelsen, til samtlige 20 Oktbr.
Postmestere og Postexpeditører (No. 27 for 1887), hvorved bl. a. meddeles, at Postaabneriet Hvalen i Sydvaranger er nedlagt indtil videre.

Kongelig Resolution *), hvorved Kjøbstadspolitilov- 22 Oktbr.
givningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Roligheds-forsyrrelse samt om offentlige til Dans, Kortspil eller anden Lystighed foranstaltede Samlingers Ophør til et bestemt Klokkeslet om Aftenen for et Tidsrum af 3 Aar gjøres gjældende for øvre Sandsværs Lensmandsdistrikt, med Undtagelse af de nordenfor Kongsberg beliggende Distrikter Sandsvær-Jondalen, Gravningsgrænden og Trollerudgrænden af Sandsværs Herred, Buskeruds Amt.

Kongelig Resolution **), hvorved Approbation i Hen- 22 Oktbr.
hold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa de af Kommunebestyrelsen for Næs Herred i Hedemarkens Amt under 24de Marts 1885 samt 22de Januar og 27de August 1887 fattede Beslutninger om

*) Bekjendtgj. 24 Oktbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 28.
**) Bekjendtgj. 24 Oktbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 28, hvor Forskrifterne er indtagne.

22 Oktbr. almindelige Forſkrifter med Hensyn til Sundhedsvæſenet inden Herredet.

22 Oktbr. **Kongelig Reſolution** *), hvorved Approbation i Henhold til § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kommunebestyrelsen for Kjøbstaden Gjøvik i Kristians Amt under 5te Mai 1887 fattede Beslutning om efterstaaende Tillæg til § 3 i de ved Kongelig Reſolution af 3die Juli 1882 approberede almindelige Forſkrifter med Hensyn til Sundhedsvæſenet inden Kommunen:

Sundhedskommissionen kan, hvor den finder det nødvendigt, paabyde Huseierne at anbringe murede Gjødselbinger i sine Gaarde; ligeledes kan den paalægge dem at anlægge Kloakledning ud til Byens Ledning i en Længde af indtil 12 Meter fra Gadelinien. Hvor Gadelinien er, bestemmes af Reguleringskommissionen. Hvad der overstiger 12 Meter, bekostes af Byen, dog ikke over 12 Meter.

22 Oktbr. **Kongelig Reſolution** **), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa de af Kommunebestyrelsen for Jostedals Herred i Nordre Bergenhus Amt under 30te Oktober 1886 og 1ste Juli 1887 fattede Beslutninger om almindelige Forſkrifter med Hensyn til Sundhedsvæſenet inden Herredet.

22 Oktbr. **Kongelig Reſolution** *) [1]), hvorved i der Henhold til Lov angaaende Udryddelse af Rovdyr og Fredning af andet Vildt af 22de Juni 1863 § 11 for Akershus Amt fastsættes følgende Fredningstider for efternævnte Vildtsorter:

For Tiur, Aarhane og Rype fra 15de April til 15de August, for Hjerpe fra 15de Marts til 15de August og for Raphøns fra 1ste December til 1ste September.

[1]) Vedk. Regj.foredr. er indt. i Depts.tid. for 1887, No. 45.

22 Oktbr. **Plakat** indeholdende Forandringer i de ved Kongelig Plakat af 24de November 1866 fastsatte Forſkrifter angaaende Tilsyn med Dampskibe***).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: I Henhold til Lov angaaende Tilsyn med Dampfartøier af 4de Juni 1866 § 3 bestemmes herved, at istedetfor de i Kongelig Plakat af 24de November 1866 §§ 1—4 indeholdte Forskrifter om Besigtelse og Prøve

*) Bekjendtgj. 24 Oktbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 28.
**) Bekjendtgj. 24 Oktbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 28, hvor Forskrifterne er indtagne.
***) Bekjendtgj. 4 Febr. 1888 i Lovt. 1ste Afd. No. 2 for s. A.

af Dampfartøiers Kjedler og Maskiner skulle følgende Regler være 22 Oktbr.
gjældende:

§ 1.

Ved Besigtelse af et Dampfartøis Maskineri og Kjedler paaligger det Føreren eller Rederiet at fremlevere til Afbenyttelse for Tilsynskommissionen en fuldstændig og i Skala udført Tegning af Fartøiets Dampkjedel eller Kjedler, udvisende saavel sammes Konstruktion som ved tydelig paaskrevne Maal Kjedlernes og de til samme anvendte Materialiers Dimensioner.

For Fartøier, der ere forsynede med Kjedler, forinden denne Bestemmelse træder i Kraft, kan saadan Tegning kun fordres fremlagt efterhaanden som Fartøiet forsynes med nye Kjedler.

Den ovenfor foreskrevne Tegning skal være forsynet med en Paategning, undertegnet af Bestyreren af det Værksted, ved hvilket Kjedelen er bygget, og som med Anførsel af Kjedelens Nummer og Dampskibets Navn skal indeholde Oplysning om

a) at Kjedelen er bygget i Overensstemmelse med Tegningen og de paa samme anførte Maal;
b) om Kvaliteten af de Materialier, der ere anvendte i Kjedelens forskjellige Dele;
c) hvorvidt Hullerne for Sammenklinkningen ere
enten kun pressede, og isaafald hvorvidt før eller efter Pladernes Bøining,
eller pressede og derefter ved Kjedelens Sammenpasning opromsmede (broached),
eller borede (ikke pressede) ved Kjedelens Sammenpasning, efterat Pladerne have faaet sin Plads i Kjedelen,
eller om Naglehullerne ere udførte paa anden Maade end ovennævnt;
d) naar Kjedelen er bygget og indsat i Skibet;
e) for hvilket Damptryk Kjedelen er bygget, og med hvilket Vandtryk den er prøvet ved Værkstedet.

Naglernes eller Naglehullernes Dimensioner anføres enten i Bestyrerens Paategning eller paa Tegningen selv.

Kjedelens Ildflade og Riistflade anføres med sine Beregninger paa Tegningen.

Tegningen skal derhos være ledsaget af en Beregning over Kjedelens Arbeidstryk, der er i det Mindste ligesaa udførlig som det vedføiede Exempel paa Beregning af Arbeidstrykket for en given Kjedel.

Paa Tegningen anføres den laveste Vandstand, hvorefter Vandstandsmaalerne ere regulerede.

I alle Tilfælde, hvor Reparationer eller andre vigtigere Arbeider ere udførte paa Kjedelen, skal derhos fremleveres Bevidnelse fra vedkommende Værkstedsbestyrer om, hvor saadanne Arbeider ere udførte, og hvori de have bestaaet.

22 Oktbr. Den fremlagte Tegning bliver at forsyne med Forevisningspaategning af Tilsynskommissionen.

§ 2.

Angaaende Dampkjedlers Forsyning med Sikkerhedsventiler skulle følgende Bestemmelser gjælde:

a) Enhver separat Dampkjedel skal have mindst tvende Sikkerhedsventiler, med Ventiler, Sæder og Spindler af en stærk Metalblanding, hvilke anbringes direkte paa hver Kjedel eller dens Dampbeholder, saafremt sidstnævnte ikke kan afstænges fra Kjedelen, men er anbragt uden Rørforbindelse i direkte og aaben Forbindelse med denne. Er derimod Kjedelens Dampbeholder saaledes indrettet, at den er forbunden med Kjedelen ved Rørledning og kan afstænges fra denne, og Beholderen tillige paavirkes af Ildningen til Dampens Overhedning, da skal saadan Dampbeholder, uden Hensyn til Kjedelens Sikkerhedsventiler, være forsynet med egen Sikkerhedsventil.

b) Enhver Sikkerhedsventil bør placeres lige paa Kjedelen med sin Ventilkasse, uden Rørforbindelse mellem denne og Kjedelen;

c) Sikkerhedsventilerne bør som Regel have en samlet fri Gjennemgangsarea af mindst en halv Kvadrattomme for hver Kvadratfod Ristflade, og denne Gjennemgangsaabning maa ikke indsnævres ved det eller de Rør, som bortlede Dampen fra Sikkerhedsventilerne, naar disse ere lettede, og derunder bevirke Stigning af Damptrykket. Fra hver Ventilkasse bør føre et Afledningsrør for det deri kondenserede Vand.

d) Sikkerhedsventilernes Størrelse og Konstruktion skal under alle Omstændigheder være saadan, at de, naar Maskinen standses med fuld Ild og fuldt Damptryk samt med lukkede Fyrdøre og uhæmmet Træk i Kjedelen, skal kunne aflede den under saadanne Omstændigheder udviklede Damp, uden at Damptrykket derunder kan stige mere end 10 pCt. over det tilladte høieste Arbeidstryk, idet Ventilerne, saasnart det høieste Arbeidstryk overskrides, løfte sig op af sig selv til Udslipning af den udviklede Damp.

e) Af Sikkerhedsventilerne skal en eller flere kunne lettes, saavel i Maskinrummet som fra Dæk efter Tilsynskommissionens nærmere Bestemmelse til Udslipning af Damp; Letningen bør helst foregaa ved Skrueudvexling. Letteapparatet maa ikke kunne udøve noget Nedtryk paa Ventilerne, saa disses Belastning derved forøges.

f) Sikkerhedsventilerne og deres Indelukning skal være saaledes indrettet, at Ventilernes Belastning ikke af nogen Uvedkommende skal kunne forøges, medens Damp er oppe; til Betryggelse herfor skal Adkomsten til Ventilerne for Belastning aflukkes med tvende Laase af forskjellig Slags, hvis Nøgler opbevares, den ene af Maskinisten og den anden af Fartøiets Fører.

g) I Tilfælde af, at Sikkerhedsventiler med Fjæderbelastning anbringes, skal en Reservefjæder findes ombord for hver Sikkerhedsventil. 22 Oktbr.

h) Til Veiledning for Tilsynskommissionen kan den, forsaavidt dette maatte ansees nødvendigt, fordre fremlagt en af vedkommende Værkstedsbestyrer attesteret, fuldt oplysende Tegning af Kjedelens Sikkerhedsventiler.

Som særlig hensigtsmæssige ansees Sikkerhedsventiler, konstruerede efter samme Princip som Adams eller Pattisons „improved Patent Spring Safety Valves."

i) Skibets Fører eller Maskinist maa ikke undtagen i Nødstilfælde, for at undgaa Stranding eller anden Fare, forøge den af Tilsynskommissionen i Certifikatet fastsatte største tilladte Belastning af Sikkerhedsventilerne.

§ 3.

Som almindelig Regel gjælder, at der for ethvert Rør, der fører ud fra Kjedelen, til sammes Afstængning skal findes en direkte paa Kjedelen anbragt Metalkran eller Skrueventil.

Enhver Dampkjedel skal være forsynet med:

a) En paa Kjedelen direkte uden Rørforbindelse anbragt Afstængningsventil med Sæde, Ventil, Spindel og Løfteskrue af en stærk Metalblanding til Afstængning af Dampledningen mellem Kjedel og Maskine. Denne Ventil, som paa meget smaa Fartøier kan erstattes ved en Kran, skal kunne afstænges og aabnes saavel i Maskinrummet som fra øverste Dæk efter saadan Ordning, som Tilsynskommissionen finder tilfredsstillende for Tilfældet.

b) En eller efter Omstændighederne flere Glas-Vandstandsmaalere med Metalindfatning samt Metalkraner til deres Afstængning fra Kjedelen og Glasrørets Gjennemblæsning. Den midlere samt laveste tilladte Vandstand i Kjedelen anmærkes tydelig paa Glasrøret eller paa saadan anden Maade, som Tilsynskommissionen finder betryggende. Saafremt Vandstandsmaaleren ikke kan anbringes foran Kjedelens Midtlinie, skal der anbringes tvende Sæt Vandstandsmaalere, et Sæt i hver af Kjedelens Sider eller paa anden Maade, som Tilsynskommissionen finder betryggende. Den laveste tilladte Vandstand bør være saaledes afpasset, at intet af Ilden paavirket Punkt i Kjedelens Indre under en stadig Krængning bliver blottet for Vand.

c) 3 Metalprøvekraner til Undersøgelse af Kjedelens Vandstand, af hvilke den ene skal vise den laveste tilladte Vandstand og en den midlere, sædvanlig benyttede, Vandstand. Den tredie Kran anbringes saaledes, at den viser en Vandstandshøide, som ikke bør overskrides. Om Prøvekranernes Anbringelse gjælder iøvrigt, hvad der i litera b er fastsat om Glas-Vandstandsmaalerne.

d) En selvlukkende Fødeventil, direkte anbragt paa Kjedelen, med

22 Oktbr. tilhørende Kran mellem Kjedelen og Fødeventilen. I Forbindelse hermed bør paa Føderøret eller Fødepumpen, mellem denne og Kjedelens Fødeventiler, anbringes en Sikkerhedsventil, der kan virke i Tilfælde af, at Fødekranen af Vanvare skulde blive afstængt, uden at først Fødningen standses.

e) En Afblæsningskran (Bundkran) anbragt direkte paa Kjedelen. Denne Kran kan, hvis ønskeligt, anbringes paa et kort og stærkt Rør mellem Kjedel og Kran. Saavel Kran som Rør skal være af en stærk Metalblanding. Nøglen til Kranen maa ikke kunne aftages, uden at Kranen er lukket, hvorhos Kranen skal være saaledes placeret, at dens Nøgel, naar den er anbragt paa Kranen, viser sig paa et iøinefaldende Sted. Til Skumming eller Afblæsning fra Toppen anbringes direkte paa Kjedelen en Metal-Skummekran.

f) En eller flere paalidelige Trykmaalere, hvoraf en anbringes paa et for Passagererne iøinefaldende Sted, saafremt Tilsynskommissionen finder, at dette kan ske paa tilfredsstillende Maade. Disse Rørledninger forsynes med Metalafstængningskraner. Det høieste tilladte Damptryk skal paa disse være afmærket med en tydelig rød Streg. Paa det til Trykmaaleren anbragte Rør, eller iøvrigt særskilt fra Kjedelen, skal der være Adgang til Anbringelse af Tilsynskommissionens Kontrol-Trykmaaler.

Skibets Trykmaalere, der skal kunne benyttes under Trykprøven, sammenlignes saavel under denne som under Damp med Kontrolmaaleren. Vise Skibets Trykmaalere sig derunder feilagtige, maa de strax rettes eller ombyttes med nye, hvis dertil er Anledning; i modsat Fald bliver Feilen efter Omstændighederne at anføre i Besigtelsesdokumentet, indtil Feilen kan blive rettet.

Rørledningerne for Trykmaalerne forsynes med en saakaldet Vandsæk.

g) En Vacuumventil, forsaavidt Tilsynskommissionen af Hensyn til Kjedelens Konstruktion finder dette ønskeligt.

h) Endelig skal der til Kjedelens Fødning findes ombord, foruden Maskinens Fødepumpe eller Pumper, mindst een Haandpumpe, der i Tilfælde kan benyttes til dette Øiemed.

§ 4.

Med Hensyn til Dampkjedlers Prøvning med Vandtryk og under Damp gjælde følgende Regler:

Efterat Skibets Fører eller anden Vedkommende har opgivet høieste Damptryk (over en Atmosphære), som ønskes benyttet, har Tilsynskommissionen at underkaste Kjedel og Maskine efternævnte Granskning og Prøve:

a) Finder Tilsynskommissionen, efterat have gransket de ifølge § 1 fremlagte Oplysninger samt efterat have undersøgt Kjedelens Tilstand, at Kjedelen saavel med Hensyn til Konstruktion som

Materialdimensioner tillader det forlangte Arbeidstryk, bliver Kjedelen at prøve med et Vandtryk af 100 pCt. for nye Kjedler og 50 pCt. for ældre benyttede Kjedler over det forlangte Arbeidstryk. 22 Oktbr.

Finder Tilsynskommissionen derimod, at Kjedelens Bygning og Tilstand efter foretagen Undersøgelse og Beregning af dens Arbeidstryk i Henhold til de nedenfor indtagne Regler ikke tillader et saa høit Arbeidstryk som forlangt, bliver dette af Tilsynskommissionen forholdsvis at reducere og Prøven med Vandtryk derefter at udføre med henholdsvis 100 pCt. eller 50 pCt. Tillæg til det reducerede Tryk.

b) Naar Kjedelen skal underkastes Trykprøven med Vand, hvilket sidste bør være lunkent (ca. 20° Reaumur), tillukkes alle Aabninger med Undtagelse af Røret fra Trykpumpen, ligesom Sikkerhedsventilerne afstænges, saa at de ikke kan aabne sig for Prøvetrykket. Den i Kjedelens høieste Punkt ansamlede Luft bør udslippes, saa at Kjedelen kan blive fyldt med Vand til dens høieste Punkt.

Efterat Kjedelen er bleven fyldt med Vand og Ovenstaaende iagttaget, bliver Vandtrykket ved en Pumpe, der skal findes ombord i ethvert Dampskib, bragt op til et Tryk, der efter Omstændighederne er 100 pCt. eller 50 pCt. større end det i Henhold til foranstaaende litr. a fastsatte Arbeidstryk. Dette Tryk vedligeholdes i 10 Minuter, hvorunder Kjedelen ikke skal vise nogen Formforandring eller Lækage, der af Tilsynskommissionen findes uforsvarlig.

§ 5.

Har Kjedelen tilfredsstillende bestaaet Trykprøven med Vand, bringes derpaa, efterat Sikkerhedsventilernes Afstængning er bortlaget og Vandstanden i Kjedelen er bragt ned til sit Niveau, Dampen op til det fastsatte Arbeidstryk, hvorefter Maskinen sættes i Gang og holdes gaaende under mindst 2 Timers Fart med størst mulige Kraftudvikling; herunder holdes det fulde Arbeidstryk med fuldaabne Paaslipningsventiler og mindste Expansion (størst Fyldning). Efter circa 1 Times Gang, og med fuldt Damptryk oppe, stoppes Maskinen, og skal Sikkerhedsventilerne derunder opfylde de i § 2, litr. d fastsatte Betingelser under de sammesteds omhandlede Forhold.

Under denne Prøvefart for Damp lader Kommissionen udføre saadanne Manøvrer, som ansees tjenlige for Øiemedet, hvoriblandt hastig Stopning og Bakning af Maskinen under fuld Fart forover og omvendt. Efter den Maade, hvorpaa Maskinen og dens enkelte Dele arbeide, bedømmer Kommissionen, om den kan ansees tilstrækkelig stærk og af hensigtssvarende Konstruktion.

§ 6.

a) Nye Kjedler og Kjedler, der ere udtagne af Fartøiet for at repareres, skulle underkastes Besigtelse og Prøve med Vand-

22 Oktbr. tryk, inden de indsættes i Fartøiet. Ligesaa skulle saavel Kjedler som Maskineri, der i Tiden mellem de lovbefalede Besigtelser have lidt nogen væsentlig Beskadigelse, efter udført Reparation underkastes ny Besigtelse, inden Fartøiet igjen sættes i Fart.

b) Er en Dampkjedel saaledes placeret i Fartøiet, at den ikke kan blive betryggende undersøgt overalt udvendig, og en saadan Kjedel ikke har været udtaget af Skibet eller frigjort til Undersøgelse i en Tid af 5 Aar, forsaavidt Fartøiet er i Fart i Saltvand, og i en Tid af 10 Aar, forsaavidt Fartøiet er i Fart i Ferskvand, bør Kjedelen enten gjøres tilgjængelig for Eftersyn i Fartøiet, eller, hvis Tilsynskommissionen finder det nødvendigt, udtages af samme.

I mistænkelige Tilfælde kan Tilsynskommissionen ogsaa til andre Tider end ovennævnt fordre Kjedelen gjort tilgjængelig for udvendigt Eftersyn.

Ved udvendig Besigtelse af en Dampkjedel i Henhold til foranstaaende litr. a og b skal Anførsel herom ske i Tilsynskommissionens Protokol med Angivelse af, naar Besigtelsen er udført og med hvilket Resultat.

c) Til Assistance ved Kjedlers Undersøgelse og Tilsyn, saasom ved Boring af Plader m. m. paa mistænkelige Steder, skal Tilsynskommissionen være berettiget til at forlange tilkaldt en paalidelig praktisk Kjedelarbeider. Omkostninger, som maatte være forbundne med dennes Tilstedekomst til Besigtelsesstedet, samt Godtgjørelsen for hans Arbeide under Forretningen afholdes i Henhold til Lov 4 Juni 1866 § 18 af Rederiet. Naar saadan Bistand er benyttet, skal Anførsel herom ske i Tilsynskommissionens Protokol med Angivelse af den benyttede Kjedelarbeiders Navn.

d) Naar en Kjedels Damptryk er fastsat af en Kommission, maa samme ikke forhøies af en anden Kommission, uden at den første Kommissions Betænkning herom er bleven indhentet.

e) Er der i et og samme Fartøi anbragt flere Dampkjedler, da bør disse kunne benyttes, samlede eller enkeltvis, til Maskinens Drift efter de forhaandenværende Omstændigheder.

f) Findes i Forbindelse med Kjedlerne anbragt Overhedere for Dampen, eller hvis overhovedet Ilden noget Sted virker paa Kjedelens Plader, uden at disse ere i Berøring med Vandet i Kjedelen, da bør Tilsynskommissionen ved Besigtelse af Kjedelen særlig have sin Opmærksomhed henvendt paa saadanne Steder i samme, da Pladernes Styrke paa disse Steder væsentlig forringes ved den stærke Ophedning og den hurtige Fortæring, hvorfor de isaafald ere udsatte.

g) Hvor Pladerne ere svækkede ved Udhugning af Mandhuller, bør det paasees, at Erstatning herfor er skeet ved Paaklinkning

af i Styrke tilsvarende Ringe rundt disse. Det bør ligeledes 22 Oktbr.
paasees, at den Del af den cylindriske Yderkjedel, som i Tilfælde af, at en Dampbeholder er paaklinket samme, falder indvendig i Dampbeholderen, er forsvarlig afstaget.

h) Saafremt nogen skjult Feil ved Skrog, Kjedler eller Maskineri er bekjendt for Føreren eller Maskinisten, ere disse paa Forespørgsel under Besigtelsesforretningen forpligtede til at opgive dette for Tilsynskommissionen.

i) Har et Dampskib tilfredsstillende bestaaet den fastsatte Prøve, bør det derved bestemte Arbeidstryk enten indslaaes paa et tilgjængeligt og synligt Sted paa selve Kjedelen eller anbringes paa en Metalplade, der paaskrues denne. Foruden Trykket bør Stemplingen tillige angive, naar Prøven er udført, samt et Bogstav, der betegner Navnet paa den Tilsynskommission, der har udført Besigtelsen. De hertil fornødne Stempler anskaffes af det Offentlige.

§ 7.

Saafremt Tilsynskommissionen ikke finder, at den praktiske Prøve alene er fuldt betryggende til Bestemmelse af en Dampkjedels Styrke i Forhold til det forlangte Arbeidstryk, skal dette tillige bestemmes ved Anvendelse af de nedenfor indtagne theoretiske Regler og Beregningsmaader.

Saafremt en Tilsynskommission i et tvivlsomt Tilfælde ikke tiltror sig med Sikkerhed at kunne anvende de nedenfor angivne theoretiske Regler, skal den herom afgive Indberetning til Departementet for det Indre, ledsaget af fuldt oplysende Redegjørelse for de Omstændigheder, der have foranlediget saadan Indberetning, forat Departementet derved kan blive istand til at træffe fornøden Forføining i Sagen.

§ 8.

Alle i nærværende Plakat foreskrevne Regler og Beregningsmaader skulle ogsaa befølges ved Overbesigtelser. Til disse skulle de Personer, der have foretaget den paaklagede Besigtelsesforretning, varsles for derunder at kunne møde og varetage sit Tarv, hvorhos Overbesigtelsesmændene i Tilfælde ere pligtige til at indhente deres Formening og Forklaringer i Sagen.

Saafremt en Besigtelse ikke er paaklaget i sin Helhed, skal der ved Overbesigtelse kun afgives Udtalelse om, hvad der har været Gjenstand for Paaklage.

§ 9.

Finder nogen Tilsynskommission, at ovenstaaende Regler i noget enkelt Tilfælde vilde lede til Ubilligheд, har den herom at afgive en Forklaring til Departementet for det Indre, der isaafald for Tilfældet kan bevilge Fritagelse for Reglernes Anvendelse eller Modifikationer i disse.

22 Oktbr.

§ 10.

Nærværende Plakat træder i Kraft 1 Januar 1888.

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

Regler for Beregning af Arbeidstrykket for Dampkjedler.

Disse Regler kan anvendes saavel for nye som for ældre Dampkjedler ved Bestemmelsen af Arbeidstrykket; kun iagttages for de ældre Kjedlers Vedkommende, at de fundne stærkest reducerede Materialdimensioner — forsaavidt som saadan Reduktion i Materialet er af den Beskaffenhed, at det kan have en betragtelig Indflydelse paa Kjedelens Styrke — indsættes i Formlerne istedetfor Materialets oprindelige Dimensioner.

Ved alle Beregninger benyttes engelsk Maal og Vægt.

Arbeidstrykket for den cylindriske Yderkjedel bestemmes hovedsagelig efter Styrken af de Langskjøder, som forbinder Pladerne i denne til Cirkel, — ved Anvendelse af følgende Formler:

$$\text{Arbeidstrykket} = \frac{C \times T \times B}{D}, \text{ hvori}$$

D = Yderkjedelens indvendige Diameter i Tommer,
C = Coefficient ifølge hosstaaende Tabel,
T = Pladernes Tykkelse i Tommer,
B = Langskjødernes procentvise Styrke i Forhold til hel Plade beregnet efter følgende Formler: Det laveste fundne Resultat benyttes som Værdi for B.

$$\text{Pladens Styrke i Skjøden i Procent af hel Plade} = B = \frac{p-d}{p} \times 100$$

$$\text{Naglernes do. do. do. do. do.} = B = \frac{n \times a}{p \times T} \times 100$$

hvori p = Afstand fra Center til Center af Nagler i Tommer,
d = Naglen eller Naglehullets Diameter i Tommer,
a = Naglens tilsvarende Sectionsarea i □ Tommer og
n = Antal Naglerader i Langskjøderne.

Er Pladeskjøderne saaledes indrettede — ved dobbelte Skjødlapper — at Naglen kommer i dobbelt Skjæring, bliver istedetfor a at indsætte (a × 1.75).

Tabel for Coefficienten C.

Jernmaterial.

Slags Langskjøder	For Plader		
	½″ og derunder	¾″ og over ½″	over ¾ ″ tykke
Enkelt Overligger, pressede Huller	155.	165.	170.
do. do. borede do.	170.	180.	190.
Dobbelte Skjødlapper pressede do.	170.	180.	190.
do. do. borede do.	180.	190.	200.

Naar i Yderkjedelens cylindriske Del anvendes Plader og Nag- 22 Oktbr.
ler af Staal, kommer nedenanførte Bestemmelser og Regler til Anvendelse, og isaafald skal der ved Besigtelsen fremlægges en for Tilsynskommissionen tilfredsstillende Attest for, at det ved Staalmaterialets Prøvning er godtgjort, at det er i Besiddelse af de i Punkt 1 og 3 nedenfor anførte Egenskaber:

1. Materialet skal have en Styrke for Strækning af ikke under 26 og ikke over 30 Tons pr. Kvadrattomme med en permanent Forlængning af ikke under 20 % i et Prøvestykke af 8 Tommers Længde.

   Efter at være opvarmet til en svag Rødhede og derpaa afkjølet i Vand af 23 Graders Varme (Reaumur), skal Materialet kunne gives en Bøining, hvis indre Radius ikke er større end $1^1/_2$ Gang Pladens eller Stangens Tykkelse — uden derved at vise Beskadigelse ved Sprækker eller Revner.
2. I Staalplader maa alle Naglehuller være borede.
3. Anvendes Nagler af Staal i Yderkjedelen, skal Materialet til disse foruden at være i Besiddelse af alle for Staalplader i foranstaaende Punkt 1 foreskrevne Egenskaber tillige have været underkastet tilfredsstillende Prøve med Hensyn til Styrke ved Afskjæring, der maa være mindst lige stor som for Strækning, og maa saadanne Nagler ikke være klinkede ved Hamring, men ved Presning.

Ved Bestemmelse af Arbeidstrykket for den cylindriske Yderkjedel, naar til denne er anvendt Staalplader, der have tilfredsstillende bestaaet de i ovenstaaende Punkt 1 foreskrevne Prøver, tages Coefficienten C fra efterfølgende Tabel for Staalmaterial.

Tabel for Coefficienten C.

Staalmaterial.

Slags Langskjøder	For Plader			
	$^3/_8$ Tomme tykke og under	$^9/_{16}$ tykke og over $^3/_8$ Tomme	$^3/_4$ tykke og over $^9/_{16}$ Tomme	over $^3/_4$ Tomme tykke
Enkelt Overligger	200.	215.	230.	240.
Dobbelte Skjødlapper	215.	230.	250.	260.

Anmærkning. Alle dobbelte Skjødlapper, saavel for Jern som Staal, skal være mindst $^5/_8$ til $^3/_4$ af den Plades Tykkelse, hvortil de høre. Enkelt udvendig Skjødlap skal have en Tykkelse af $1^1/_8$ Gange den Plades Tykkelse, hvortil den henhører.

For Damp-Overhedere, hvis cylindriske Yderklædning paavirkes af Ilden, bliver de i foranstaaende Tabeller anførte Værdier for C. at reducere med $^1/_3$.

22 Oktbr. Arbeidstrykket

for Yderkjedelen bestemt efter Stagning af flade og andre stagede Dele.

a) Stag, der anvendes til Afstivning i Dampkjedler, maa ikke belastes i Strækning med mere end 5000 ℔ pr □ Tomme af Stagets svageste Tversektion, hvorhos saadanne Stag ikke maa være sveisede.

b) Arbeidstrykket for Dampkjedlers flade og andre stagede Pladedele bestemmes efter følgende Formel:

$\frac{C \times (T+1)^2}{F-6}$ = Arbeidstrykket for stagede Dele, hvori

T = Pladens Tykkelse i Sextendedele af en Tomme,

F = Største Flade at oppebære af enkelt Stag — i Kvadrattommer,

C = Constant i Henhold til følgende Omstændigheder, nemlig:

C = 100, naar Pladen ikke er udsat for direkte Ophedning af Ilden eller Flammer og Stagene ere forsynede med Medtrykkere og Stagskiver, hvilke sidstes Diameter er mindst lig 3 Gange Stagboltens Diameter og af en Tykkelse lig $^2/_3$ af den Pladens Tykkelse, som den skal støtte.

C = 90, naar Pladen ikke er udsat for Ilden eller Flammer og Staget kun er forsynet med Medtrykkere uden Stagskiver.

C = 60, naar Pladen er udsat for direkte Ophedning af Ilden eller Flammer og Pladen derhos kun er i Berørelse med Damp, men støttet med Stag forsynet med Medtrykkere og Stagskiver af Dimensioner som ovenfor nævnt under C = 100.

C = 54, naar Pladen er udsat for direkte Ophedning af Ilden eller Flammer og Pladen derhos kun er i Berørelse med Damp samt støttet med Stag forsynet alene med Medtrykkere uden Stagskiver.

C = 80, naar Pladen er udsat for direkte Ophedning af Ilden eller Flammer, men er i Berørelse med Vand samt støttet med Stag skruet i Pladen og Staget tillige forsynet med Medtryk.

C = 60, naar Pladen er udsat for direkte Ophedning af Ilden eller Flammer, men er i Berørelse med Vand og støttet med Stag skruet i Pladen og forsynet med et overklinket stærkt Hoved.

C = 36, naar Pladen er udsat for direkte Ophedning af Ilden eller Flammer og Pladen derhos kun er i Berørelse med Damp samt støttet med overklinket Stag skruet i Pladen.

Anmærkning. Er det overklinkede Hoved paa Skruestag eller Stagmedtrykkere meget tæret ved Ild eller Rust, bør Constanten C — efter Omstændighederne — reduceres i passende Forhold. Befindes saaledes de klinkede Ender af Skruestag i agterste Optag og i Ildsteder i en saadan Tilstand, bør i dette Tilfælde Constanten C = 60 reduceres til omkring 36.

Arbeidstrykket 22 Oktbr.

for cirkelrunde Ildsteder og andre saadanne Dele i en Dampkjedel, der ved et udvendigt Tryk er udsat for Sammentrykning.

Arbeidstrykket for saadanne Dele bestemmes efter følgende Formler:

$\frac{90{,}000 \times T^2}{(L+1) \times D}$ = Arbeidstrykket pr □ Tomme, hvori

T = Pladens Tykkelse i Tommer,

D = Ildstedets eller anden cylindrisk Dels udvendige Diameter i Tommer,

L = Ildstedets eller anden saadan cylindrisk Dels Længde i Fod. Er saadanne Dele afstivede forsvarligt med Ringe eller opbøiede Tverskjøder, bliver L = Længden mellem disse Afstivninger.

Constanten 90,000 er for Skjøder, hvor Pladerne ere satte Kant i Kant og forsynede med enkelt Skjødlap, eller naar saadanne Dele ere helsveisede.

Do. 80,000 for Langskjød med almindelig Overlap men skjevet, saaledes at Cirkelformen beholdes.

Do. 70,000 for almindelig Overlap uden Skjevning.

Naar en Dampoverheder er indrettet med indvendigt Rør, der er udsat for udvendigt Tryk, kan Arbeidstrykket for saadanne Rør bestemmes efter Reglerne for Ildsteder, dog skal i Tilfælde af, at Ilden virker indvendig i saadanne Rør, og disse kun staar i Berørelse med Damp, ovenanførte Coefficient C reduceres i Forholdet som 47 : 30.

Arbeidstrykket for saadanne Dele, der ere udsatte for udvendigt Tryk, bør i intet Tilfælde overstige $\frac{8000 \times T}{D}$.

Arbeidstrykket for cirkelrunde, helsveisede Ildsteder og andre lignende Dele i en Dampkjedel, som er udsatte for udvendigt Tryk, og som er udførte af bølgeformige (corrugated) Plader, kan beregnes efter følgende Formel:

Arbeidstrykket = $\frac{1000\,(T-2)}{D}$, hvori T = Pladetykkelsen i Sextendedele af en Tomme og D = Ildstedets eller anden Dels største udvendige Diameter i Tommer.

Denne Formel forudsætter, at den største udvendige Diameter D = den indvendige mindste Diameter + ca. 4 Tommer, samt at Afstanden fra Bølgetop til Bølgetop er ca. 6 Tommer.

Anmærkning. Saafremt nødvendigt vil Arbeidstrykket for andre Dele af en Kjedel end hernævnte Hoveddele kunne udledes af foranstaaende Formler og Regler for Beregning af Arbeidstrykket for de vigtigste Dele, hvoraf en Dampkjedel bestaar.

22 Oktbr. **Exempel paa Beregning af Arbeidstrykket** for en Dampkjedel, hvis Hoved-Dimensioner ere givne, ved Benyttelse af foranstaaende Regler og Formler.

En Dampkjedel antages at have følgende Dimensioner:

Den cylindriske Yderkjedel har en indvendig Diameter af 149.5 Tommer,

Pladetykkelsen i denne er = $^{15}/_{16}$″ = 0.94″,

Klinkning enkelt Overligger med 2de Naglerader i alle Yderkjedelens Nagleskjøder,

Naglehullernes Diameter = $1^{1}/_{4}$″ = 1.25″,

Afstand mellem Naglehullernes Centrum = $3^{7}/_{8}$″ = 3.87″,

Naglehullerne borede med Pladerne paa Plads.

Stagning af flade og andre Dele i agterste Optag samt Kjedelens agterste Endevæg under Vand er udført ved Anvendelse af Stagbolte skruede i Pladen og overklinkede med et stærkt Hoved. Stagboltens svageste Tversektion = 1.03 □″.

Den tyndeste Plade i den stagede Del i Vandrummet er i agterste Optag = $^{1}/_{2}$″ = 0.5″.

Den største Flade, som i Vandrummet oppebæres af enkelt Stag, er 64 □″.

Til Stagning af Kjedelens begge Endevægge i Damprummet er anvendt Stagbolte med dobbelte Medtrykkere og Stagskive — under den udvendige Medtryk — af 3 Gange Boltens Diameter samt af Tykkelse lig $^{2}/_{3}$ Del af den stagede Plades Tykkelse, og skal en enkelt Stagbolt oppebære 12.5″ × 12.5″ = 156.25 □″ af $^{5}/_{8}$″ = $^{10}/_{16}$″ Plade i Kjedelens agterste Endevæg i Damprummet samt et tilsvarende Areal $^{14}/_{16}$″ Plade i forreste Endevæg i Skorstensoptaget. Stagboltens svageste Tversektion = 2.5 □″.

Ildstederne ere cylindriske og af 42″.8 udvendig Diameter og afstivede ved opbøiede Tverskjøder paa hver 4 Fod med en Pladetykkelse af $^{1}/_{2}$″ = 0.5″ og almindelig enkelt Overlap i Langskjøderne.

Overheder (Damphat) med gjennemgaaende Skorsten af 48″ udvendig Diameter og 4 Fods Længde i Damprummet samt Pladetykkelse $^{11}/_{16}$″ = 0.69″, med enkelt almindelig Overlap i dens Langskjøder.

Overhederens udvendige cylindriske Klædning har en Diameter af 70″ og Pladetykkelse $^{9}/_{16}$″ = 0.56″ samt 2 Rader $^{3}/_{4}$″ = 0.75″ Nagler med Afstand fra Centrum til Centrum af $2^{1}/_{4}$″ = 2.25″.

Materialet, som er anvendt til Kjedelen, er antaget at være af bedste Slags Jern.

Udregning af Arbeidstrykket for foranstaaende Kjedeleksempel. 22 Oktbr.

Arbeidstrykket for den cylindriske Yderkjedel.

I dette Tilfælde indtræder altsaa følgende Værdier i Beregningen: D = 149.5″, C = 190, T = 0.94″, d = 1.25″, a = 1.23 □″, p = 3.87″ og n = 2.

B = Pladeskjødernes procentvise Styrke af hel Plade bestemmes saaledes:

$$B = \frac{p-d}{p} \times 100 = \frac{3.87 \div 1.25}{3.87} \times 100 = \frac{262}{3.87} = 67.7\,\%$$

af hel Plade

$$B = \frac{n \times a}{p \times T} \times 100 = \frac{2 \times 1.23}{3.87 \times 0.94} \times 100 = \frac{246}{3.6} = 67.7\,\%$$

Nagleradernes procentvise Styrke af hel Plade;

hvorefter Arbeidstrykket for Yderkjedelens cylindriske Del findes at være:

$$= \frac{C \times T \times B}{D} = \frac{190 \times 0.94 \times 67.7}{149.5} = \frac{12091}{149.5} = 80.8 \text{ ℔ pr. □″}$$

Arbeidstrykket i Forhold til Stag og Stagning af Kjedelens flade og andre Dele i Vandrummet.

Arbeidstrykket for Stagbolte af 1.31″ Diameter i agterste Optag, der ere gjængede i Pladen og overklinkede, hvis svageste Tversektion er = 1.03 □″ og skal oppebære 64 □″.

Da Stagets største Belastning pr. □″ Sektion skal være 5000 ℔, bliver altsaa Stagets Arbeidstryk =

$$\frac{1.03 \times 5000}{64} = 80.4 \text{ ℔ pr. □″}$$

Arbeidstrykket for de stagede Plader i agterste Optag bliver, da Pladen her er = 0.5″ tyk og der skal oppebæres 8″ × 8″ = 64 □″ af enkelt Stag, T = 8, C = 60 og F = 64, hvorefter den stagede Plades Arbeidstryk — i agterste Optag — bliver =

$$\frac{C\,(T+1)^2}{F \div 6} = \frac{60\,(8+1)^2}{64 \div 6} = \frac{60 \times 81}{58} = 83.8 \text{ ℔ pr. □″}$$

Arbeidstrykket i Henhold til Stagning af Kjedelens Endevægge i Damprummet.

Arbeidstrykket for Stag med svageste Tversektion = 2.5 □″ bliver altsaa — naar 156.25 □″ Plade skal oppebæres =

$$\frac{2.5 \times 5000}{156.25} = \frac{12500}{156.25} = 80 \text{ ℔ pr. □″}.$$

Arbeidstrykket for stagede Plader i Kjedelens agterste Endevæg i Damprummet bliver altsaa, da Pladen her er $^{10}/_{16}$″ tyk og 156.25 □″ skal oppebæres af enkelt Stag, C = 100, T = 10, F = 156.25, hvorefter Arbeidstrykket for den stagede Plade i agterste Endevæg i Damprummet bliver

$$\frac{C\,(T+1)^2}{F \div 6} = \frac{100\,(10+1)^2}{156.25 \div 6} = \frac{100 \times 121}{150.25} = 80.5 \text{ ℔ pr. □″}$$

Arbeidstrykket for forreste Endevæg i Damprummet udgjørende

22 Oktbr. den ene Side af Skorstensoptaget bliver, da Pladen her er = $^{14}/_{16}$″ tyk, T = 14, F = 156.25 og C = 60, = Arbeidstrykket

$$\frac{C(T+1)^2}{F \div 6} = \frac{60(14+1)^2}{156.25 \div 6} = \frac{60 \times 15^2}{150.25} = \frac{60 \times 225}{150.25} = \frac{13500}{150.25} = 89.8 \text{ ℔ pr. } \square''$$

Arbeidstrykket for Ildstederne bliver, da her D = 42″, T = 0.5, L = 4 Fod, Langskjøder med enkelt Nagling og almindelig Overlap, =

$$\frac{70{,}000 \times T^2}{(L+1) \times D} = \frac{70{,}000 \times 0.5^2}{(4+1) \times 42} = \frac{70{,}000 \times 0.25}{5 \times 42} = \frac{17{,}500}{210} = 83.3 \text{ ℔ pr. } \square''$$

Arbeidstrykket for Damp-Overhederens indvendige Skorstensrør bestemmes efter samme Formel som anvendt for Ildstederne; hvori altsaa D = 48″, T = $^{11}/_{16}$″ = 0.69″, L = 4 Fod. Constanten C (70,000) bliver følgelig i dette Tilfælde at reducere i Forholdet 30 : 47 = 70,000, altsaa $C = \frac{30 \times 70{,}000}{47}$ = 44680 eller 44700, Pladeskjøder som ved Ildstederne, hvorefter Arbeidstrykket for det indvendige Skorstensrør bliver =

$$\frac{44700 \times T^2}{(L+1) \times D} = \frac{44700 \times 0.69^2}{(4+1) \times 48} = \frac{44700 \times 0.47}{5 \times 48} = \frac{21009}{240} = 87.5 \text{ ℔ pr. } \square''$$

Arbeidstrykket for Overhederens cylindriske Yderklædning bestemmes efter samme Formler som anvendt for den cylindriske Yderkjedel, hvori altsaa indsættes D = 70″, T = 0.56″, d = 0.75″, a = 0.44 □″, p = 2.25″, n = 2 og C = 165.

$$B = \frac{p-d}{p} \times 100 = \frac{2.25 \div 0.75}{2.25} \times 100 = \frac{150}{2.25} = 66.6 \text{ \% af den hele Plade}$$

$$B = \frac{n \times a}{p \times T} \times 100 = \frac{2 \times 0.44}{2.25 \times 0.56} \times 100 = \frac{88}{1.26} = 69.8 \text{ \%, Naglens}$$

Styrke i Forhold til hel Plade, hvorefter Arbeidstrykket for Overhederens ydre Klædning bliver:

$$\frac{C \times T \times B}{D} = \frac{165 \times 0.56 \times 66.6}{70} = \frac{6153}{70} = 87.9 \text{ ℔ pr. } \square''.$$

De saaledes fundne Arbeidstryk for denne Kjedels forskjellige Hoveddele ere:

For Yderkjedelens cylindriske Del	80.8 ℔ pr. □″	eller 80 ℔ pr. □″
„ Stagbolte i agterste Optag	80.4 ℔ pr. □″	
„ stagede Plader i agterste Optag	83.8 ℔ pr. □″	
„ Stagbolte i Damprummets Endevægge	80 ℔ pr. □″	
„ stagede Plader i Kjedelens agterste Endevæg i Damprummet	80.5 ℔ pr. □″	
„ stagede Plader i forreste Endevæg i Damprummet	89.8 ℔ pr. □″	
„ Ildstederne	83.3 ℔ pr. □″	

For det gjennem Overhederen gaa- 22 Oktbr.
ende cylindriske Skorstensrør 87.5 ₡ pr. □″
„ Overhederens cylindriske ydre
Pladeklædning 87.9 ₡ pr. □″
Herefter bliver altsaa Kjedelens Arbeidstryk at bestemme til
80 ₡ pr. □″,
nemlig det laveste af de ovenfor fundne Arbeidstryk.

Kongelig Resolution [1]), hvorved er bestemt: 22 Oktbr.

1. Fra 1ste Januar 1888 bliver der at oprette et eget „Sulens" Præstegjeld, bestaaende af Sognene Sulen og Husø af Evindviks Præstegjeld i Bergens Stift samt af følgende 8 Gaarde: Lekneſund, Hertsvik, Kraakenæs, Vatsøen, Refsøen, Stensøen, Færøen og Viken (Matr.-No. 54—61) af Vilnæs Sogn i Askevolds Præstegjeld tilligemed Gaarden Krakken (Matr.-No. 50) af Øens Sogn i Hylleſtads Præstegjeld i samme Stift. I det nye Præstegjeld, som henlægges under Ytre Sogns Provsti, bliver Sulens Sogn — med Tillæg af de nævnte ni Gaarde — Hovedsogn.
2. Fra samme Tid bliver de ovenanførte 8 Gaarde af Vilnæs Sogn at henlægge fra Askevolds til Utværs Herred og Gaarden Krakken ligeledes at henlægge fra Hylleſtads til Utværs Herred, saaledes at samtlige disse Gaarde faar Skole- og Fattigvæsen fælles med Evindviks Skole- og Fattigdistrikt.
3. Den vordende Sognepræst i Sulen tillægges, foruden alle inden Præstegjældet faldende visse og uvisse præstelige Indtægter, det af Storthinget indtil videre bevilgede Lønsbidrag og midlertidig Husleiegodtgjørelse af Oplysningsvæsenets Understøttelsesfond paa henholdsvis 1000 og 400 Kroner aarlig.
4. Sognepræsten i Sulens Præstegjeld bliver at ansætte med Forpligtelse til:
   a. at overtage Betjeningen af en Kirke til i den nordlige Del af Sulens Sogn, om en saadan bliver opført, paa Betingelse af, at der af Kommunen bevilges ham passende Skyds- og Natteholdsgodtgjørelse for Reiserne til denne Kirke.
   b. forsaavidt Embedsgaard maatte blive anskaffet for Sognekaldet, at besørge udført de Embedet vedkommende Byggearbeider paa denne ved Hjælp af Bidrag og efter Omstændighederne tillige Laan af offentlige Midler.
5. Gudstjenesterne i Sulens Præstegjeld bliver at fordele mellem Præstegjeldets to Kirker saaledes, at der aarlig afholdes 12—16 Gudstjenester i Husø Kirke efter nærmere

[1]) Vedk. Regj.foredr. er indt. i Depts.tid. for 1887 No. 47 og 48.

22 Oktbr. Bestemmelse af Bergens Biskop, dog at der altid forrettes Gudstjeneste i Sulens Hovedkirke paa Førstedag af de tre store Høitider.

6. Den af Evindviks Herredsstyrelse den 7de Januar 1878 fattede Beslutning angaaende Vedligeholdelsespligten med Hensyn til Husene paa Evindviks Præstegaard samt de af Utværs Herredsstyrelse den 18de Januar 1878, 5te Oktober 1880, 25de Marts 1884 og 5te Oktober 1885 fattede Beslutninger om Udredelse af Skyds- og Natteholdsgodtgjørelse til Sognepræsten i Sulen i Anledning af hans Reiser for at betjene Husø Kirke, om Herredets Vedligeholdelsespligt med Hensyn til Borgestue og Hestestald paa den Embedsgaard, som maatte blive anskaffet og bebygget for Sognepræsten i Sulen, og endelig om Garanti for de Kirkesangerne i Vilnæs og Dens Sogne tilkommende Erstatningsbeløb for Indtægtstab, — stadfæstes i Henhold til Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837 § 39, forsaavidt vedkommende Kommuner ved Beslutningerne paadrages Udgifter for et længere Tidsrum end 5 Aar.

22 Oktbr. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At Kirke- og Undervisnings-Departementet bemyndiges til af Oplysningsvæsenets Understøttelsesfonds til tilfældige og uforudseede Udgifter bevilgede Midler at anvende det Fornødne til Udgivelse i Trykken — i et Oplag paa 3000 Exemplarer — af en Textbog paa Lappisk, indeholdende blandt andet de ved Kongelig Resolution af 12te Oktober 1886 indførte to nye Rækker Prædikentexter, samt til at afgive de nærmere Bestemmelser med Hensyn til Oplagets Fordeling og Salg.
2. At de i Anledning af Udgivelsen af en lappisk og kvænsk Oversættelse af den ved Kongelig Resolution af 2den December 1886 foreskrevne nye Skriftemaalsordning og af den ved Kongelig Resolution af 8de Januar 1887 anordnede Kirkebøn medgaaede Omkostninger tillades udredede af de samme Midler.

22 Oktbr. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At Justits-Departementet bemyndiges til ved Auktion at indkjøbe i Diemed at henlægges til Ytre Sogns Sorenskriverembedsgaard Halland 2de Parceller af den Lekanger Kommune tilhørende Skolegaard Halland, nemlig "Riseteigen" og et lidet Stykke Jord ved Siden af Embedsgaardens Have for en samlet Kjøbesum af indtil 1600 — et Tusinde sex hundrede — Kroner.
2. At den omhandlede Kjøbesum saavelsom de øvrige med be-

meldte Parcellers Erhvervelse forbundne Omkostninger for det Offentlige bliver at udrede af det i Lov af 14de Mai 1872 § 2 omhandlede Rentefond vedkommende Sorenskriverembedsgaarde. 22 Oktbr.

3. At Proprieteten til de indkjøbte Parceller tillægges Oplysningsvæsenets Fond.

Kongelig Resolution, hvorved Kristians Amtskommune i Henhold til Lov af 23de Mai 1857 bemyndiges til for et Beløb af Kr. 130000,00 at udstede 4 pCt. rentebærende og paa Indehaveren lydende Gjældsbreve paa Betingelse af, at Gjældsbrevene ikke udstedes paa mindre Sum end Kr. 200,00, at deres Indfrielse, der skal være paabegyndt senest 2 Aar fra deres Udstedelse og foregaa med et ligestort aarligt Beløb, skal være fuldendt inden Udløbet af 20 Aar fra Udstedelsen, samt endelig at Gjældsbrevene selv skal indeholde Oplysning om Reglerne for deres Indfrielse. 22 Oktbr.

Kongelig Resolution, hvorved Hegre Herred i Nordre Throndhjems Amt i Medhold af Lov af 23de Mai 1857 bemyndiges til for et Beløb af Kr. 20000,00 at udstede et 4 pCt. rentebærende og paa Indehaveren lydende Gjældsbrev paa Betingelse af, at Gjældsbrevets Indfrielse, der skal være paabegyndt senest $^1/_2$ Aar fra dets Udstedelse og foregaa med et ligestort aarligt Beløb, skal være fuldendt inden Udløbet af 30 Aar fra Udstedelsen, og at Gjældsbrevet selv skal indeholde Oplysning om Reglerne for dets Indfrielse. 22 Oktbr.

Marinekommando-Resolution, hvorved fastsættes efterstaaende nye 22 Oktbr.

Regulativ for Somilitære Korps[1]).

a. Konstabelskolen særlig vedkommende.

§ 1. Skolens 2 Aarsklasser, — A (ældste) B (yngste) — deles hver i 2 Parallelklasser: A 1, A 2—B 1, B 2. Som Regel meddeles Undervisningen særskilt i disse 4 Klasser. Er det samlede Elevantal i 2 Parallelklasser ikke over 25, kan imidlertid Korpschefen lade dem slaa sammen til en Klasse. Finder han det gavnligt for Undervisningen i Exercitier, Legems- og Vaabenøvelser, kan han ligeledes lade denne foregaa samlet for 2 eller flere Klasser.

§ 2. Antallet af de ugentlige Undervisningstimer i de forskjellige Fag bestemmes som i nedenstaaende Tabel; Korpschefen

[1]) Jfr. Res. 20 Oktbr. 1887.

22 Oktbr. kan dog heri foretage mindre Afvigelser, naar han anser det hensigtsmæssigt for Undervisningen, ved Læreres Forfald o. d.

Fag.	Ugentlige Antal Timer i Klassen			
	A 1	A 2	B 1	B 2.
Skrivning	3.	3.	2.	2.
Regning	4.	4.	4.	4.
Norsk	3.	3.	3.	3.
Konstruktionstegning	2.	2.	2.	2.
Artilleri m. m.	4.	4.	4.	4.
Sømandskab og Signalering	4.	4.	5.	5.
Do. og Takkelloftsarbeide	2.	2.	2.	2.
Geografi	2.	2.	2.	2.
Navigation, befalet Kursus	3.	3.	3.	3.
Legems- og Vaabenøvelser, Exercitier	12.	12.	12.	12.
Tilsammen	39.	39.	39.	39.

For hver Klasse anvendes ugentlig 1 Aftentime til Sygepleie. For alle Klasser under et, 2 Aftentimer til Sang og 6 à 8 Aftentimer til frivilligt Kursus i Navigation.

§ 3. Maalet for Undervisningen skal være i

Skrivning: god Haandskrift; korrekt Afskrivning.

Regning: Praktisk Regning efter en antagen Lærebog, egentlig Handelsregning dog ikke medtaget.

Norsk: flydende og korrekt Læsning; mundtlig og skriftlig Gjengivelse af et oplæst Stykke. Elementer af Gramatiken. Retskrivning efter Diktat.

Konstruktionstegning: Afsætning af en let Artilleritegning i forandret Maalestok.

Artilleri med praktisk Mine- og Torpedolære: Kundskab om Skytset, Affutagerne, Skytstilbehøret og Ammunitionen paa Øvelsesskibe, Monitorer og Kanonbaade, de mest indviklede og specielle Dele heraf undtagne; om Krag-Petersonsgeværet, Jarmangeværet og Revolveren; om Krudtets Virkning, Behandling og Opbevaring; Begreb om Projektilbanen og Anvendelsen af Sigtemidlerne. De ombord reglementerede Fyrværkerarbejder og deres Brug.

Af Exercitiereglementer for Marinen: de lettere Partier, som har den nærmeste praktiske Betydning for de laveste Underofficersgrader ombord.

Begreb om Sigteminers og Stødminers almindelige Indretning og Anvendelse samt — om dertil er Tid — deres Ladning og Udlægning; Sprængning af smaa Krudtminer.

Sømandskab, Reglementer og praktisk Dampmaskinlære: Overigt over Skibes og Baades Skrog, Reisning og Inventarium, Fart og Takling. Seilenes og Rorets Virkning. Ekvipering og Desarmering. De vigtigste Manøvrer i godt og ondt Veir. Ned- og Optagning af Rær og Stænger, Skiftning

af Seil. Forskjellige Forholdsregler og Arbeider ombord. Manøvre med Rofartøier. Styringsregler og Lanterneføring. Signalering og Telegrafering. Takkelofts- og Matrosarbeide (Udkapning undtagen). Regler for Skik og Orden ombord, samt Kjendskab til de Dele af Tjenestereglementet, som vedrører de laveste Underofficersgraders Tjeneste. Manøvre med Dampbarkas samt Begreb om den praktiske Behandling af sammes Maskine. 22 Oktbr.

Geografi: den hele Geografi efter en ganske kortfattet Lærebog; lidt fuldstændigere Kjendskab til de 3 nordiske Riger.

Navigation a. befalet Kursus: hvad der af Navigationen er nødvendigt for at kunne føre et Dampskib i Kystfart;

b. frivilligt Kursus: hvad der udfordres til den lovbestemte lavere Navigationsexamen.

Legems- og Vaabenøvelser samt Exercitier: Færdighed i almindelig Gymnastik, Exercitier og i Skiveskydning med Haandvaaben og Kanoner, Hugning og Bajonetfægtning, Trops- og Kompagni-Exercitie, spredt Fegtning, Tougexercitie for Bataljonsmanøvre, Svømning.

Sygepleie: Theoretisk Undervisning: Almindelig Oversigt over Bygningen og Brugen af forskjellige Legemsdele, over de hyppigst forekommende Beskadigelser og pludselige Sygdomstilfælde og Anvisning til deres foreløbige Behandling efter Haandbogen for Menige og Underofficerer.

Praktisk Undervisning i Undersøgelse af Beskadigelser, Anlæggelser af Forbindinger og Udførelse af Ambulance-Tjeneste.

§ 4. Ved Examen regnes 6 som høieste Karakter for Artilleri, for Sømandskab og for Legemsøvelser, Vaabenbrug og Exercitier betragtede som et Fag. For de øvrige Fag er 3 høieste Karakter. Skrivning og Konstruktionstegning bedømmes efter hvad Eleven har præsteret i Løbet af de to Skoleaar.

b. Torpedoskolen særlig vedkommende.

§ 5. Som Regel undervises i 2 Klasser; dog kan Korpschefen, naar Undervisningen ikke derved lider, lade Klasserne faa fælles Timer i et eller flere Fag.

§ 6. Antallet af ugentlige Undervisningstimer i de forskjellige Fag bestemmes som i nedenstaaende Tabel. Korpschefen kan dog heri foretage mindre Afvigelser, naar han anser det hensigtsmæssigt for Undervisningen ved Læreres Forfald o. d.

Elektricitetslære	6 Timer
Læren om exploderende Stoffe	5 —
— „ Torpedomateriel m. v.	6 —
Telegrafi og Signalvæsen	2 —
Dampvæsen	2 —

22 Oktbr.	Hydrografi m. m.	2 Timer
	Tegning	2 —
	Norsk	2 —
	Haandværksarbeide	12 —
	Tilsammen	39 Timer.

§ 7. Maalet for Undervisningen skal være i

a. Electricitetslære: Elementær Kundskab om Elektricitet og Magnetisme i saa stor Udstrækning, som behøves for at forstaa Indretningen og Reglerne for Behandlingen af de i Torpedovæsenet brugelige elektriske og magnetiske Apparater, samt Færdighed i disse Apparaters Brug og i Maaling af elektriske Strømstyrker, Ledningsmodstande og Spændingsdifferentser.

b. Læren om exploderende Stoffe: Kjendskab til de i Torpedovæsenet og Artilleriet brugelige Sprængstoffes Sammensætning og karakteristiske Egenskaber, til Reglerne for deres Behandling og Opbevaring og til alle Bestemmelser for deres Anvendelse til Mineladninger og Ammunition. Dygtighed i Forfærdigelse af Ammunition til Miner og Kundskab om Miners Virkning.

c. Læren om Torpedomateriel m. m.: Fuldstændigt Kjendskab til Torpedomateriellet og til Reglementerne for dets Brug, med Undtagelse af hvad der skal hemmeligholdes.

d. Telegrafi og Signalvæsen: Fuldstændigt Kjendskab til de ved Minestationer brugelige Telegraf- og Telefonapparater med Tilbehør; Færdighed i Udførelsen af de til Stationstjenesten henhørende Signaler og Meddelelser. Fuldstændigt Kjendskab til de for de forenede Rigers Flaader gjældende Signalsystemer.

e. Dampvæsen: Oversigt over Dampens Virkemaade og Dampmaskinens Indretning i sin Almindelighed; fuldstændigt Kjendskab til og Færdighed i Behandling og Betjening af Torpedovæsenets Dampkraner og Spil, Luftpumpemaskiner og Lysmaskiner. At kunne betjene Maskinen paa en Dampbarkas.

f. Hydrografi: Hvad der behøves for at kunne optage Detaljekart over en Havn eller et Løb for Torpedovæsenets Behov. Færdighed i Oplodning og Strømbestemmelse. Kjendskab til Elementerne af Nivellering.

g. Konstruktionstegning og Karttegning i saadan Udstrækning, som behøves for Tilegnelse og Anvendelse af de andre Fag.

h. Norsk: Retskrivning efter Diktat. Skriftlig Gjengivelse af læste Stykker. At kunne affatte skriftlig Rapport om en Tjenesteforretning, virkelig eller supponeret, henhørende under Underofficerstjenestens Omraade.

i. Haandverksarbeide: praktisk Anvendelse af Værktøi og

mekaniske Redskaber væsentlig for Materiellets Vedligeholdelse. 22 Oktbr.

§ 8. Ved Examen gives 6 som høieste Karakter for Fagene under a. b. c. og i, 3 for de øvrige Fag. Tegning og Haandværksarbeide bedømmes efter hvad Eleven har præsteret i det forløbne Skoleaar. En Torpedounderofficer af en af de to høieste Klasser kan tages til Censor ved Siden af en Officer ved Afgangsexamen i Fagene b. c. d. og i.

§ 9. Til den for Forfremmelse til Overminør foreskrevne praktiske Prøve kan kun Minører tilstedes Adgang. Prøven afholdes om Vaaren efter den almindelige Examen ved Torpedoskolen. De, som ønske at underkaste sig den, have at melde dette om Høsten før Prøven til Kompanichefen, hvorpaa Marinekommandoens Tilladelse til at frekventere Undervisningen i Torpedoskolen i et eller flere Fag for dem, som maatte ønske det, vil blive indhentet. Høieste Karaktertal ved Prøven er 6 og laveste 0. Forøvrigt gjælder for Prøven de samme Regler som for Torpedoskolens Afgangsexamen; dog maa kun Officerer være Censorer.

c. Underofficersskolen særlig vedkommende.

§ 10. Den daglige Undervisningstid er som ved Konstabelskolen. I Skolens to Klasser (Planens § 23) undervises under et i saa stor Udstrækning som gjørligt uden Hinder for Undervisningens Fremme. I Exercitier og Vaabenøvelser kan der efter Korpschefens Bestemmelse undervises sammen med Konstabelskolen.

§ 11. Antallet af ugentlige Undervisningstimer i de forskjellige Fag bestemmes som i nedenstaaende Tabel. Korpschefen kan dog heri foretage mindre Afvigelser, naar han anser det hensigtsmæssigt før Undervisningen, ved Læreres Forfald o. d.

	Underkanoners-klassen.	Baadsmandsmaths-klassen.
Artilleri m. m.	6 Timer.	3 Timer.
Tegning	3 —	„ —
Sømandskab	„ —	5 —
Takkelofts- og Bradbænksarbeide	„ —	14 —
Exploderende Stoffe	3 —	„ —
Torpedolære	2 —	2 —
Dampmaskinlære	1 —	1 —
Norsk	2 —	2 —
Regnskabsførsel og Reglementer	2 —	2 —
Vaabenhaandværks- og Laboratorie-Arbeider	10 —	„ —
Vaabenøvelser og Exercitie	6 —	6 —
Navigation	2 —	2 —
Engelsk	2 —	2 —
Tilsammen	39 Timer.	39 Timer.

22 Oktbr.

§ 12. Maalet for Undervisningen skal være i

1. Artilleri:
   a. Underkanonersklassen: nøie Kjendskab til Marinens Artillerimateriel og til de reglementariske Forskrifter og Instruktioner vedkommende dette og dets Anvendelse, udvidet Kundskab om Projektilbanen, om Skydetabellers og Sigtemidlers praktiske Anvendelse; Begreb om Virkningen af de forskjellige Slags Skyts, Projektiler og Ladninger; Kjendskab til Konstruktion og Anlæg af passagere Batterier, Skyttegrave.
   b. Baadsmandsmathsklassen: udvidet Kundskab om de vigtigere Dele af Krigsfartøiernes Artilleri og om de reglementariske Forskrifter for sammes Anvendelse; om Projektilbanen samt om Skydetabellers og Sigtemidlers praktiske Anvendelse; Begreb om Virkningen af de forskjellige Slags Skyts, Projektiler og Ladninger.
2. Tegning (kun Underkanonersklassen): at kunne forstaa og affætte i forandret Maalestok en ikke altfor indviklet Artilleritegning; at kunne opmaale og affætte en simpel Gjenstand af Artillerimaterielet.
3. Sømandskab (kun Baadsmandsmathsklassen): Repetition af det paa Konstabelskolen lærte; Manøvre med Dampskibe; Havarier og Ulykkestilfælde; Hovedtrækkene af Theorien for Vægtstænger, Spil, Blokværk og Skibspumper.
   Signalering og Telegrafering.
   TakkelloftS- og Bradbænksarbeider med alle Slags Matros- og Værftsarbeider, theoretisk og praktisk.
4. Lære om exploderende Stoffe (kun Underkanonersklassen): Kjendskab til de i Artilleriet og i Torpedovæsenet brugelige Sprængstoffers Sammensætning og karakteristiske Egenskaber og til Reglerne for deres Behandling og Opbevaring. Nøie Kjendskab til alle Bestemmelser for deres Anvendelse i Artilleriet.
5. Vaabenhaandverks- og Laboratoriarbeider (kun Underkanonersklassen): Øvelse i praktisk Anvendelse af Værktøi med det Maal for Øie at kunne rette paa mindre Beskadigelser ved Artillerimaterielet; Øvelse i at forfærdige de i Marinen brugelige Kardufer, Patroner, Brandrør og Fængrør samt Fyrverkersager, herfra dog undtaget saadanne Gjenstande, til hvis Forfærdigelse der udfordres mere speciel Kyndighed som Fyrverker.
   De for efterfølgende Fag anførte Maal for Undervisningen gjælder for begge Klasser.
6. Praktisk Mine- og Torpedolære: kort Oversigt over de forskjellige Slags Miner og Torpedoer, som anvendes hos os, samt Kjendskab til deres Virkning; nærmere Kjend-

skab til Anvendelse af Stangminer paa Baade, praktisk Anbringelse af og Manøvre med saadanne Miner. Kjendskab til Reglerne for Behandlingen ombord af Whitehead-Torpedoer og for Udskydning af regulerede Torpedoer. 22 Oktbr.

7. Praktisk Dampmaskinlære: Oversigt over Dampens Virkemaade og Dampmaskinens Indretning i sin Almindelighed. At kunne betjene Maskinen paa en Dampbarkas.
8. Norsk: Retskrivning efter Diktat; skriftlig Gjengivelse af læste Stykker; at kunne affatte skriftlig Rapport om en Tjenesteforretning — virkelig eller supponeret — henhørende under Underofficerstjenestens Omraade.
9. Regnskabsførsel og Reglementer: Nøie Kjendskab til de Dele af Tjenestereglementerne, der vedkommer Underofficerernes Tjeneste og Regnskabsførsel, derunder indbefattet Proviantregnskabet.
10. Vaabenøvelser og Exercitie: Sikkerhed i det paa Konstabelskolen lærte; Dygtighed i at kommandere og instruere.
11. Navigation: Sikkerhed i det paa Konstabelskolen under „befalet Kursus" lærte.
12. Engelsk: Læsning og Oversættelser samt lette Taleøvelser.

§ 13. Ved Examen gives 6 som høieste Karakter for Artilleri, Sømandskab samt for Vaabenøvelser og Exercitier regnede som et Fag; for de øvrige Fag 3.

Tegning samt Haandverks- og Laboratoriearbeider bedømmes efter hvad der er præsteret i det forløbne Skoleaar; til Bedømmelse af disse Fag kan Torpedo- eller Artilleri-Underofficerer af de to høieste Charger tages som Censorer.

De udførte Takkelloftsarbeider bedømmes, og Hensyn hertil tages ved Fastsættelsen af Karakteren for Sømandskab. Til denne Bedømmelse kan Matros-Underofficerer af de to høieste Charger tages som Censorer.

d. Musikskolen særlig vedkommende.

§ 14. Paa Musikskolen gives Undervisning i Signalerne med Horn og Tromme, samt i Musik saavel med Blæse- som med Strygeinstrumenter.

Efter Korpschefens nærmere Bestemmelse gives Musikunderofficerer og Musikanter, under Konstabelskolens Virksomhed, Undervisning i den for dem nødvendige Exercitie og efter Omstændighederne i enkelte andre Fag, særlig i Sygepleie, enten særskilt eller sammen med Konstablerne.

Naar Korpschefen saadant bestemmer, træder Musiceren i det Frie istedetfor Undervisning paa Skolen.

22 Oktbr.

Schema
til
Antagelsespatent
for Underofficerer.

.....

Chef for Somilitære Korps

gjør vitterligt, at jeg i Kraft af den mig givne Bemyndigelse har antaget .....
.....født i .....
den .....
som .....
i Somilitære Korps.

Han er forpligtet til at tjene i Korpset paa de i Plan af 1ste Juli 1887 fastsatte Vilkaar, og berettiget til at oppebære Aflønning og Emolumenter, som ved det til enhver Tid gjældende Lønnigsreglement bestemt.

Somilitære Korps den ..... 18 .....

Schema
til
Antagelsespatent
for Menige.

.....

Chef for Somilitære Korps

gjør vitterligt, at jeg i Kraft af den mig givne Bemyndigelse har antaget .....
.....født i .....
den .....
som .....
i Somilitære Korps.

Han er forpligtet til at tjene i Korpset paa de i Plan af 1ste Juli 1887 fastsatte Vilkaar indtil .....
....., samt til, forsaavidt han ikke ved Udløbet af sin Tjenestetid erholder Ansættelse som fast Underofficer, indtil det fyldte 35te Aar i Krigstid eller ved Krigsforberedelse paa Indkaldelse at forrette Tjeneste som Reservevnderofficer. Han er berettiget til at oppebære Aflønning og Emolumenter, som ved det til enhver Tid gjældende Lønningsreglement bestemt.

Somilitære Korps den ..... 18 .....

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Tromsø Stiftsdirektion, foranlediget ved en Forespørgsel om, hvorvidt en Sognepræst, der i en Landkommune er valgt til Medlem af Formandskabet, i Henhold til Formandskabsloven for Landet af 14de Januar 1837 § 35 kan unddrage sig fra Hvervet som Ordfører i Fattigkommissionen, eller om han som lovbefalet Medlem af denne trods den nævnte Lovbestemmelse ogsaa er forpligtet til at fungere som Fattigkommissionens Ordfører, — i hvilken Anledning Departementet udtaler sig enigt med Stiftsdirektionen i, at en Sognepræst, der er Medlem af Formandskabet, ligesaavel som dettes øvrige Medlemmer maa anses berettiget til — uanseet sin Stilling som lovbefalet Medlem af vedkommende Fattigkommission — at undslaa sig for at vælges til dennes Ordfører. 26 Oktbr.

Høieste Resolution, hvorved den høieste Resolution af 1ste Juni 1877, ved hvilken der i Medhold af Lov om Fredning af Laxe og Sørret af 23de Mai 1863 § 11 meddeltes Stadfæstelse paa de af Fiskerieierne i Laugen Elvs Fiskeriforening i Jarlsberg og Laurviks Amt i Møde den 30te April 1877 fattede Beslutninger om Fortsættelse indtil videre af Foreningens Virksomhed m. v., sættes ud af Kraft. 28 Oktbr.

Høieste Resolution, hvorved der i Henhold til Lov om Postvæsenet af 3die Mai 1871 § 34 meddeles Kassereren og Regnskabsføreren for det Fond, der tilfølge Kongelig Resolution af 27de Mai 1887 dannes af forskjellige Apothekeres Afgifter til et praktisk-farmaceutisk Institut i Kristiania, Ret til at attestere den ham som saadan vedkommende offentlige Brevvexlings Portofrihed. 28 Oktbr.

Telegram fra Finantsdepartementet til Stiftamtmanden i Tromsø, hvori der i Anledning af en Forespørgsel fra Tromsø Ligningskommission udtales, at der ved Ansættelsen af Embeds- og Bestillingsmænds Indtægt ikke antages at kunne gjøres noget Fradrag for Indskud til Pensionskassen og det egentlige Indskud til Enkekassen, men derimod for Renter af Indskudsgjæld til Enkekassen (Byskatteloven 15de April 1882 § 33, Sth. Tid. 1879, Forh. i Lagthinget, Side 130). 31 Oktbr.

Plakat angaaende Forbud mod Indførsel fra Sverige af Svin og raa Dele af samme. *) [1]) Vi Oscar 1 Novbr.

[1]) Jfr. Plak. 9 Novbr. og 2 Decbr. 1887.

*) Bekjendtgj. 2 Novbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 29.

1 Novbr. o. s. v. Gjøre vitterligt: I Kraft af Lov om Foranstaltninger i Anledning af ondartede smitsomme Sygdomme blandt Husdyrene af 20de Mai 1882, dens § 8, forbydes det herved fra Sverige at indføre Svin og raa Dele deraf søværts og, forsaavidt angaar Strækningen søndenfor Throndhjems Stift, tillige over Land.

Denne Plakat træder strax i Kraft.

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

1 Novbr. **Høieste Resolution** *), hvorved i Henhold til Lov angaaende Udryddelse af Rovdyr og Fredning af andet Vildt af 22de Juni 1863 § 11 Post 1 bestemmes, at det inden Vaage Herred i Kristians Amt skal være forbudt at fælde Raphøns i et Tidsrum af 5 Aar.

1 Novbr. **Høieste Resolution** *), hvorved i Medhold af Lov angaaende Udryddelse af Rovdyr og Fredning af andet Vildt af 22de Juni 1863 § 11 Post 1 bestemmes, at Raphøns inden Nordre Throndhjems Amt skal være fredet hele Aaret i et Tidsrum af 5 Aar fra 1ste Januar 1888 at regne.

1 Novbr. **Høieste Resolution** *), hvorved i Medhold af Lov om Fredning af Ferskvandsfisk af 27de Mai 1887 bestemmes, at istedetfor de i de Kongelige Resolutioner af 23de September 1865 og 3die Januar 1870 samt høieste Resolution ai 21de Oktober 1881 indeholdte Fiskeriregler for Tonsets Herred i Hedemarkens Amt skal fra 1ste Januar 1888 gjælde følgende Bestemmelser angaaende Fiskeriet i dette Herred:

1. Fra 1ste September til 31te December skal al Fangst af Ørret og Røie være forbudt; dog skal det være tilladt at fange Røie paa dennes sædvanlige Gydepladse i Sevallen indtil 1ste Oktober.
2. Fiskeri ved Hjælp af opført Dæmning, deri indbefattet Sløe, skal være forbudt i alle Vande og Vasdrag, ligesaa Benyttelse af Oter, Tumming samt Lyster, dog for det sidste Redskabs Vedkommende undtaget Vande og Vasdrag, hvor der findes Gjedde.
3. Mindst Maskestørrelse for bundne Redskaber skal være 4 Centimeter mellem Knuderne (fra Knudes til Knudes Midtpunkt). Dog skal det være tilladt til Fiskeri i Stubsjøen, Sørsjøen, Borstusjøen og Spærsjøen at benytte saadanne Redskaber med Masker, der holde 33 Millimeter mellem Knuderne.

2 Novbr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Hamar Stiftsdirektion, hvori Departementet i Anledning af en Forespørgsel fra Ordføre-

*) Bekjendtgj. 2 Novbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 29.

ren i en Fattigkommiſſion paa Landet om, hvorvidt han ſom valgt Formand i Herredsſtyrelſen er berettiget til at fraſige ſig tidligere paahvilende Hverv ſom Fattigkommiſſær og Ordfører i Fattigkommiſſionen, udtaler den Mening, at Spørgsmaalet maa beſvares bekræftende, hvorhos henviſes til Indredepartementets i den almindelige Lovſamling indtagne Skrivelſe til Amtmanden i Kriſtians Amt af 26de Marts 1868. 2 Novbr.

Høieſte Reſolution*), hvorved i Medhold af Lov angaaende Udryddelſe af Rovdyr og Fredning af andet Vildt af 22de Juni 1863 § 11 beſtemmes, at den ved Kongelig Reſolution af 12te Februar 1883 Poſt 1, jfr. høieſte Reſolution af 25de Juli 1884, faſtſatte Fredningstid for Tiur og Aarhane i Hedemarkens Amt, nemlig fra 15de Marts til 10de Mai og fra 1ſte Juni til 15de Auguſt, forandres til Tiden fra 15de Marts til 15de Auguſt. 4 Novbr.

Høieſte Reſolution, hvorved meddeles Stadfæſtelſe paa det ved Grosſerer N. O. Youngs Gavebrev af 4de Juli 1887 oprettede Legat til udvidet Undervisning i Husflid (Sløid) ved den med Almueſkolen forenede Haandgjerningsſkole i Hagen Skolekreds i Hakedalen. 4 Novbr.

Høieſte Reſolution, hvorved meddeles Stadfæſtelſe paa det af Røkens Herredsſtyrelſe den 18de Marts 1887 oprettede „Røkens Kommunes Legat" til Bedſte for værdige Trængende i Røken ſamt paa de for dette Legat den 18de Oktober ſ. A. udfærdigede Statuter. 4 Novbr.

Cirkulære fra Finantsdepartementet til ſamtlige Amtmænd, hvorved der til Fordeling blandt ſamtlige autoriſerede Sparebanker overſendes Aftryk af følgende i Departementet udarbeidede nye 7 Novbr.

Normalplan for Sparebanker:

§ 1. Sparebanken, hvis Formaal er at modtage Indſkud og at gjøre ſamme frugtbringende[1]), er grundlagt med et ved frivillige Bidrag tilveiebragt Fond af N. N. Kr. Dette Fond vil efter Forſtanderſkabets nærmere Beſtemmelſe blive tilbagebetalt Bidragsyderne, ſaaſnart Banken af Overſkudet af ſin Virkſomhed har ſamlet et eget Fond af mindſt ſamme Størrelſe og mindſt udgjørende en Tiendepart af Beløbet af Bankens Forpligtelſer. Af Grundfondet forbeholdes Bidragsyderne 4 pCt. aarlig Rente fra

*) Bekjendtgj. 10 Novbr. i Lovt. 1ſte Afd. No. 30.

[1]) Se Sparebankloven af 6te Juli 1887 § 1.

7 Novbr. Bankens Stiftelse, men denne Rente hverken udbetales eller godskrives dem, førend Bankens eget Fond efter Fradrag af nævnte Rente har naaet den foran angivne Størrelse[1]).

§ 2. Banken staar under Bestyrelse af et Forstanderskab og en Direktion.

§ 3. Forstanderskabet bestaar af 20[2]) Medlemmer, som første Gang vælges af Bankens Grundlæggere[3]) i eller udenfor deres Midte. Af de saaledes valgte Forstandere afgaar ved Udgangen af hvert af de tre første Aar efter Lodtrækning en Fjerdepart og senere hvert Aar den Fjerdepart, som har fungeret længst. I de udtrædendes Sted vælger de i Herredet (Bygden, Byen) bosatte Indskydere[3]), som har og i de sidste 6 Maaneder har havt mindst Kr. 100,00[4]) indestaaende i Banken paa eget, Hustrus, umyndige Børns eller Myndlingers Navn, et tilsvarende Antal Forstandere[5]). Enhver Indskyder i Banken er pligtig til at modtage Valg og at vedblive som Forstander, saalænge han har Indskud i Banken og indtil 1 Aar efter Udgangen af det, hvori dette ophører at være Tilfældet. Hver Gang Valg paa Forstandere foregaar, vælges tillige 5[6]) Suppleanter.

Valgmøderne afholdes henimod Udgangen af Aaret og sammenkaldes og ledes af Forstanderskabets Ordfører. Fraværende kan lade møde for sig ved andre Stemmeberettigede; dog kan ingen enkelt afgive mere end i det hele 5 Stemmer.

Direktionens Medlemmer er, selv om de ikke efter Valg tilhører Forstanderskabet, for sin Funktionstid Medlemmer af dette.

Bankens Betjente kan ikke være Forstandere.

I Valg af Revisorer og det i § 16 foreskrevne Udvalg, Udfærdigelse af Instrux for Revisorerne, Fastsættelsen af disses Godtgjørelse samt Regnskabernes Decision deltager ikke Direktionens Med-

---

[1]) Se Sparebankl0vens § 2 a og b. Departementet anser det ønskeligt, og det vil lette Bankens Autorisation, om Grundfondet kan blive større end det i Loven fastsatte Minimum 2000 Kr samt tilveiebringes ved Gaver, eller om Renter i hvert Fald først forbeholdes fra det Tidspunkt, da de efter § 1 kan udbetales.

[2]) Antallet fastsættes efter Bankens og Stedets Forhold, men bør i hvert Fald ikke være mindre end 15.

[3]) Det vil ikke være nogen Hindring mod Planens Approbation, om det bestemmes, at Valget skal foretages af Kommunebestyrelsen, forsaavidt den dertil er villig, men i modsat Fald paa ovenangivne Maade. Heller ikke er der, hvor Banken oprettes ved Bidrag af Kommunen, noget til Hinder for, at Kommunebestyrelsen indsættes til Forstanderskab enten alene eller helst i Forbindelse med nogle af og blandt Indskyderne valgte Mænd.

[4]) Beløb og Terminer er vilkaarlig valgte og bliver at fastsætte efter de for hvert Sted forskjellige Forhold.

[5]) Se Sparebankl0vens § 2 d.

[6]) Suppleanternes Antal bør være ligt en Fjerdepart af Forstandernes samlede Tal.

lemmer. Det samme gjælder om alle Direktionen selv vedkommende Anliggender. 7 Novbr.

§ 4. Forstanderne vælger aarlig af sin Midte udenfor Direktionen en Ordfører og en Viceordfører, der ved indtræffende Forfald fungerer i Ordførerens Sted. Ordføreren sammenkalder Forstanderskabet og leder dets Forhandlinger.

§ 5. Forstanderne vaager over, at den om Sparebankerne gjældende Lovgivning og denne Plan nøie overholdes, og fatter de Beslutninger, som anses nødvendige og gavnlige for Bankens Organisation og Virksomhed.

I Forstanderskabets Møder, hvor mindst tre Fjerdeparter af Forstanderne, Direktører iberegnede, maa være tilstede, for at Mødet skal være gyldigt, fattes Beslutninger i Almindelighed med simpel Pluralitet; i Tilfælde af Stemmelighed gjør Ordførerens Stemme Udslaget. Forfald anmeldes betimelig for Ordføreren, som tilkalder Suppleanterne i den Orden, hvori de er valgte.

§ 6. Forstanderskabet sammentræder:

a. Inden Udgangen af hvert Aars April Maaned for at modtage Direktionens Aarsberetning og decidere det forløbne Aars Regnskab m. v.
b. Inden Aarets Udgang, og efterat det aarlige Valgmøde er holdt, til Valg af Ordfører og Viceordfører, Direktører med Suppleanter, det i § 16 foreskrevne Udvalg samt Revisorer med Suppleanter.
c. Ellers saa ofte Ordføreren finder det fornødent, eller Forlangende derom fremkommer fra det nævnte Udvalg, Direktionen eller mindst 5 Forstandere udenfor denne.

§ 7. Direktionen bestaar af 5 [1]) Medlemmer, som Forstanderne vælger i eller udenfor sin Midte. Af Direktørerne, hvis Funktionstid fastsættes til 2 Aar, udtræder første Gang efter Lodtrækning 2 efter 1 Aars Forløb og siden hvert Aar de 3 eller 2, der har fungeret længst. De Udtrædende kan vælges paany, men de har Ret til at undslaa sig for saa lang Tid, som de har fungeret. Hver Gang Valg paa Direktører foregaar, vælges tillige 3 Suppleanter. Hvilken Godtgjørelse der i Tilfælde bliver at tilstaa Direktionens Formand, Viceformand eller nogen anden af Direktørerne, bestemmes af Forstanderskabet.

§ 8. Direktørerne vælger af sin Midte en Formand og en Viceformand, der ved indtræffende Forfald fungerer i Formandens Sted.

§ 9. Direktionen skal bestyre alle Bankens Anliggender overensstemmende med den om Sparebankerne gjældende Lovgivning, denne Plan og de nærmere Forskrifter, som i Henhold til samme af Forstanderskabet maatte blive dem meddelt. Den er ansvarlig

[1]) Antallet at fastsætte efter Bankens og Stedets Forhold.

7 Novbr. for Fondets og de gjorte Indskuds ordentlige og hensigtsmæssige Forvaltning og opbevarer Bankens Papirer og Protokoller.

§ 10. Direktørerne sammentræder mindst een Gang maanedlig og ellers saa ofte, som fornødent befindes; for at kunne fatte Beslutninger, maa mindst 3 af Direktørerne være tilstede. Beslutningerne fattes med simpel Pluralitet, og i Tilfælde af Stemmelighed gjør Formandens Stemme Udslaget. Forfald anmeldes betimelig for Formanden, som tilkalder Suppleanterne i den Orden, hvori de er valgte.

§ 11. Formandens Pligt i Særdeleshed er det:

a. At sammenkalde og lede Direktionens Møder samt at føre Forhandlingsprotokollen, hvori enhver tagen Beslutning indføres.

b. Saasnart det aarlige Regnskab er aflagt, og senest inden Januar Maaneds Udgang at afgive Indberetning til Forstanderskabet om Bankens Virksomhed i det sidst forløbne Aar ledsaget af et tydeligt Uddrag af Regnskabet.

c. Inden 14 Dage, efterat det aarlige Regnskab er aflagt, at besørge et Uddrag af samme bekjendtgjort og indsendt til det statistiske Centralbureau.

d. Inden 1 Maaned, efterat Regnskaberne er deciderede, at indsende til Finantsdepartementet gjennem Amtmanden et af Direktionen og Revisionen bekræftet og af det i § 16 omhandlede Udvalg paategnet Uddrag af samme tilligemed mulige Decisioner og de til Grund for disse liggende Revisionsanteg-nelser, Besvarelser og Vedtegninger i original eller bekræftet Afskrift. Samtidig indsendes en Fortegnelse over Direktionens Medlemmer og disses Suppleanter samt over Medlemmerne af det i § 16 foreskrevne Udvalg[1]).

De i Litr. c og d omhandlede Uddrag skal iøvrigt være affattede saaledes og ledsagede af saadanne Legitimationer m. v., som Finantsdepartementet til enhver Tid bestemmer.

§ 12. Ingen kan vælges til eller vedblive som Forstander eller Direktør, naar hans Bo er under Konkursbehandling eller privat Administration. Faar han efter opnaaet Akkord Raadigheden over sit Bo igjen, kan han først gjenindtræde i nævnte Stillinger efter nyt Valg.

§ 13. Direktionen antager for Banken en Kassérer, hvem det alene tilkommer at modtage og udbetale Penge paa Bankens Vegne og alene i de bestemte Møder. Kassereren er tillige Bogholder, Regnskabsfører og Sekretær, forsaavidt ikke Forretningernes Mængde maatte gjøre det nødvendigt at antage flere Betjente, hvilket bliver at afgjøre af Forstanderskabet. Kassereren skal meddeles Instrux af Direktionen. For hvor stort Beløb Kassereren har at stille Kaution, bestemmes af Forstanderskabet; ligeledes be-

[1]) Se Sparebanklovens § 14.

stemmer Forstanderskabet, efter Forslag fra Direktionen, Lønnen for Kassereren og de øvrige Betjente, om flere saadanne antages. 7 Novbr.

§ 14. Mindst 1 [1]) af Direktørerne skal tilligemed Kassereren være tilstede i de bestemte Møder til Modtagelse, Opsigelse og Udbetaling af Indskud samt Udbetaling og Tilbagebetaling af Laan. Ved hvert Mødes Slutning optæller den forrettende Direktør Kassebeholdningen og sammenholder den med Kassebogen.

§ 15. Forstanderskabet vælger hvert Aar 2 Mænd med 1 Suppleant til at revidere det følgende Aars Regnskab [2]). Revisorerne, som meddeles Instrux af Forstanderskabet, skal afgive Indstilling til Decision efter tillige at have eftersee Kassebeholdningen og de Indretningen tilhørende Gjældsbeviser og andre Dokumenter af Pengeværdi, hvilket, tilligemed hvad de derved har erfaret, bør anføres i Indstillingen.

§ 16. Forstanderskabet vælger hvert Aar inden sin Midte 3 udenfor Bankens Direktion og Revision staaende Mænd, der mindst en Gang halvaarlig — til ubestemte Tider og uden Varsel — har at gjennemgaa Bankens Bøger og Værdipapirer samt at efterse dens Kassebeholdning. Herover føres Protokol til Forelæggelse for Forstanderskabet [3]).

§ 17. Indskud i Banken tilhører den, for hvis Regning de er gjorte, staar til dennes Raadighed overensstemmende med de vedtagne Regler og er ikke underkastede noget Slags Afdrag eller Omkostninger for deres Forvaltning.

Indskudene, der ikke maa være under $^1/_2$ Krone, modtages til de Tider og paa det Sted, som Direktionen bestemmer og forud betimelig bekjendtgjør.

Af disse Indskud svarer Banken Renter, som beregnes af hver fulde Krone fra den Dag, de modtages, indtil de igjen udbetales. Ved hvert Aars Udgang lægges Renterne til Kapitalen, og den hele Beholdning anføres paa ny Regning.

Indskudsrentens Størrelse inden de lovbestemte Grænser bestemmes af Forstanderskabet, dog saaledes, at Direktionen, om den maatte finde det fornødent, ved enstemmig Beslutning kan nedsætte samme, indtil næste ordinære Forstandermøde derom kan fatte Bestemmelse.

Enhver, som gjør Indskud i Banken, er pligtig til at opgive sit rette Navn og sin Næringsvei, og naar Indskudet sker for nogen anden, da tillige dennes Navn og Næringsvei.

[1]) Departementet anser det dog ønskeligt, at der, navnlig naar Bankens Virksomhed er af noget større Omfang, stedse er 2 Direktører tilstede, nemlig Formanden og et andet Medlem efter Omgang.

[2]) Departementet vil anse det ønskeligt, at der anordnes løbende Revision (daglig eller ved mindre Banker maanedlig Revision).

[3]) Se Sparebanklovens § 6.

7 Novbr. § 18. De indskudte Summer antegnes i Kassebogen, medens Indskyderen endnu er tilstede.

Enhver erholder desuden en Kontrabog, forsynet med det Nummer, han har i Bankens Regnskaber. Deri indføres ethvert Indskud med en Direktørs og Kassererens Underskrift.

Forkommer en Kontrabog, maa ny saadan ikke udfærdiges, forinden den ældre er mortificeret, eller der er stillet betryggende Sikkerhed for, at deraf ikke skal opstaa noget Tab for Banken.

§ 19. Enhver kan ogsaa gjøre Indskud paa Børns, Tjenestefolks eller andres Navne og til deres Fordel. Disse Penge, der forrentes paa foranførte Maade, udbetales til dem, for hvis Regning de er indskudte, efter Indskyderens Forskrift, hvilken dog maa være overensstemmende med disse Regler. Gives ikke nogen saadan Bestemmelse, udbetales Pengene først, naar disse Personer bliver myndige, gifter sig, begynder en Næringsvei eller kommer i Trang; for at disse Forhold er indtraadte, maa fyldestgjørende Bevis fremlægges.

§ 20. Ingen maa i Banken eie mere end N. N. Kroner. Naar nogens Regning stiger til dette Beløb, lægges for ham ikke Renter til Kapitalen, og godtgjøres ham alene almindelig Indskudsrente om Aaret af Hovedsummen.

§ 21. Naar nogen Indskyder vil udtage af Banken enten det hele eller en Del af sit Indskud, maa han melde det paa samme Tid og Sted, hvor Indskudene modtages, 1 Maaned forud, naar den Sum, som skal opsiges, er Kr. 100,00 eller derunder, 2 Maaneder forud, naar den er over Kr. 100,00 og indtil Kr. 200,00 inkl., 3 Maaneder forud, naar den er over Kr. 200,00 og indtil Kr. 400,00 inkl., og 4 Maaneder forud, naar den er over Kr. 400,00 og indtil Kr. 2000,00 inkl.[1]), som er den største Sum, der kan fordres udbetalt efter een Opsigelse. Forinden en opsagt Sum er forfalden til Betaling, kan ny Opsigelse af samme Indskyder ikke foregaa. Saafremt en opsagt Sum ikke udtages inden 14 Dage[1]) efter Opsigelsesfristens Udløb, betragtes den som paany indskudt og udbetales først efter ny Opsigelse.

Den eller de tilstedeværende Direktører og Kassereren kan dog paa Forlangende, og naar de finder, at Kassen tillader det, uden forudgaaet Opsigelse eller efter kortere Frist end ovenfor fastsat udbetale indskudte Penge til rette Vedkommende.

Mindre end Kr. 5,00[2]) udbetales ikke af noget Indskud, saafremt det ikke er den hele indskudte Sum, som forlanges.

Ved Pengenes Udtagelse skal Anførsel ske derom i Kontrabogen med en Direktørs og Kassererens Underskrift.

---

[1]) Beløb og Terminer er vilkaarlig valgte og bliver at fastsætte efter de for hvert Sted forskjellige Forhold.

[2]) Beløbet er vilkaarlig valgt og bliver at fastsætte efter de for hvert Sted forskjellige Forhold.

§ 22. Under Jagttagelse af Bestemmelserne i Lov af 6te Juli 1887 §§ 8 og 9 [1]) besørger Direktionen Bankens Midler snareſt muligt gjorte frugtbringende paa den meſt betryggende og fordelagtigſte Maade, modtager Andragender, Banken vedkommende, og bevilger Pengelaan. Bevilgning af Laan ſker kun i Direktionsmøder, og maa mindſt 3 Direktører deri være enige. Udlaansrentens Størrelſe beſtemmes af Direktionen. 7 Novbr.

§ 23. Direktionen lader føre en Fortegnelſe over Bankens Vexler og Vexelobligationer med Angivelſe af Beløb, Datum, Laanetid, Hovedſkyldner og Endoſſenter eller Kautioniſter. Fortegnelſen indrettes ſaaledes, at deraf med Lethed kan ſees, hvormeget hver enkelt er forpligtet til Banken. Denne Fortegnelſe ſkal være ført à jour ved Udgangen af hvert Fjerdingaar og forelægges for ſamt gjennemgaaes af det i § 16 foreſkrevne Udvalg.

§ 24. Bankens Direktører eller Kaſſerer maa ikke antages ſom Kautioniſter eller Endoſſenter for nye Laan i Banken og ſom Laantagere kun mod Pant i faſt Eiendom eller deponerede Værdipapirer. Det tilbudte Pant eller Depoſitum maa af det i § 16 foreſkrevne Udvalg godkjendes ſom fuldt betryggende, forinden Laan kan tilſtaaes [2]).

§ 25. Uundgaaelige Omkoſtninger ved Banken og dens Beſtyrelſe ſamt Tab ved Midlernes Opbevaring og Forvaltning udredes, naar de ikke hidrører fra nogens Forſømmelighed, af Bankens eget Fond, forſaavidt de ikke kan dækkes af Aarsindtægten.

Saafremt Banken ſkulde lide eller være umiddelbart truet af ſtørre Tab, og navnlig ubetinget, hvis $^1/_{10}$ af Bankens Forvaltningskapital nogenſinde ſkulde udeſtaa i Boer, ſom har ſtanſet ſine Betalinger, ſkal Direktionen uopholdelig foranledige Forſtanderſkabet ſammenkaldt og forelægge det en detaljeret Redegjørelſe for de indtrufne eller truende Tabs Aarſager og Størrelſe ſamt Forſlag til de Foranſtaltninger, ſom i den Anledning maatte være at træffe.

[1]) Diſſe §§ er ſaalydende:

§ 8. Beløber en Sparebanks ſamlede Forvaltningskapital ſig til Kr. 20000,00 eller derover, ſkal mindſt $^1/_{10}$ af ſamme, eller forſaavidt Bankens Grundfond ikke har naaet denne Størrelſe, Fondets Beløb være anbragte i let realiſable Værdipapirer ſom Aktier i Norges Bank, Stats-, Hypothekbank- eller Kommuneobligationer. Skulde Forholdene nødvendiggjøre hel eller delvis Realiſation af diſſe Værdipapirer, ſkal deres oven beſtemte Forhold til Forvaltningskapitalen ſøges gjenoprettet ſnareſt og ſeneſt inden 1 Aar. Saafremt Finantsdepartementet finder, at extraordinære Omſtændigheder — ſaaſom en ſtørre Kriſe eller lignende — taler for yderligere Udſættelſe, kan det tilſtaa ſaadan.

§ 9. Mere end $^3/_4$ af en Sparebanks Forvaltningskapital maa ikke udlaanes mod Vexler og Vexelobligationer uden fuldt betryggende Sikkerhed i faſt Eiendom.

[2]) Se Sparebankloven's § 7. Departementet anſer det ønſkeligt, om de ſamme Beſtemmelſer ogſaa kunde komme til Anvendelſe overfor Bankens Reviſorer.

7 Novbr. Skulde Banken lide Tab af saadan Størrelse, at den ikke alene har tabt sit Fond, men ogsaa har paadraget sig et saadant Understud, at der mangler Dækning for 5 pCt. af Bankens Forpligtelser, skal Direktionen uopholdelig og navnlig, hvis Understudet fremgaar af Regnskabet, uden at afvente Revisionen, gjøre Indberetning saavel til Finantsdepartementet[1]) som til Forstanderskabet.

§ 26. Naar Banken kommer i den Forfatning, at den eier mere end en Tiendepart[2]) af Beløbet af Bankens Forpligtelser, kan Forstanderne bestemme, at det overskydende eller en Del deraf skal anvendes til et eller andet almennyttigt Øiemed for Distriktet.

§ 27. Beslutning om Forandring i Planen eller om Bankens Ophævelse kan alene fattes, efterat Forslag derom er fremsat i en foregaaende Forstandersamling, og da kun med $^2/_3$ Pluralitet af de Mødende og mindst halvdelen af samtlige Forstanderes Stemmer, ligesom den heller ikke bliver gyldig, medmindre Kongelig Stadfæstelse erholdes[3]).

§ 28. Bliver Banken ophævet, skal dens Fond, efterat dens samtlige Forpligtelser er afgjorte, anvendes til et eller andet almennyttigt Øiemed for Distriktet efter Forstanderskabets Bestemmelse.

[1]) Se Sparebanklovens § 15.
[2]) Departementet vilde anse det ønskeligt, om dette Forholdstal kunde forhøies f. Ex. til en Ottendedel eller endog mere.
[3]) Se Sparebanklovens § 4.

8 Novbr. **Høieste Resolution** *), hvorved i Henhold til § 2 i Lov af 28de Mai 1881, indeholdende Forandring i Lov om Udryddelse af Rovdyr og Fredning af andet Vildt af 22de Juni 1863, bestemmes, at vilde Rensdyr i Finmarkens Amt indtil videre kun maa fældes i Oktober Maaned.

9 Novbr. **Plakat**

1. om Indskrænkning i det i Plakaten af 1ste November dette Aar indeholdte Forbud mod Indførsel fra Sverige af Svin og raa Dele deraf og
2. om Udfærdigelse af Forbud mod Indførsel fra Sjælland (med Amager) af Svin og raa Dele deraf. *) [1])

Vi Oscar o. s. v., Gjøre vitterligt: I Kraft af Lov om Foranstaltninger i Anledning af ondartede smitsomme Sygdomme blandt Husdyrene af 20de Mai 1882 § 8 bestemmes herved:

1. Det ved Plakat af 1ste November sidstleden udfærdigede Forbud mod Indførsel fra Sverige af Svin og raa Dele deraf indskrænkes saaledes, at det ikke skal gjælde Indførsel over Land, naar det paa fyldestgjørende Maade godtgjøres, at vedkom-

[1]) Jfr. Plak. 2 Decbr. 1887.

*) Bekjendtgj. 10 Novbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 30.

mende Dyr eller Dele deraf hidrøre fra Bohuslen, Dalsland 9 Novbr.
eller Vermeland. [1])

2. Det forbydes at indføre Svin og raa Dele deraf fra Sjælland (med Amager).

Denne Plakat træder strax i Kraft.

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

[1]) I Cirkulære af 9 Novbr. har Justitsdepartementet udtalt, at dette Bevis formentlig vil kunne føres ved Attest fra svensk Embeds- eller Bestillingsmand.

Høieste Resolution, hvorved er bestemt, at Antallet af 11 Novbr.
Gudstjenester i Ogaardens Kapel i Bø Annexsogn af Mangers Præstegjeld under Nordhordlands Provsti i Bergens Stift, fra 1ste Januar 1888 at regne, forøges fra 4 til 6 om Aaret efter Bergens Biskops nærmere Bestemmelse med Hensyn til Tiden, under Forudsætning af at der ydes Sognepræsten og i Tilfælde Kirkesangeren fornøden Skyds og Natteholdt paa Reiserne til og fra Kapellet.

Høieste Resolution, hvorved er bestemt: 11 Novbr.

1. At der meddeles Stadfæstelse paa det ved Konsul M. Oppens Gavebrev af 4de November 1886 oprettede „Konsul Oppens og Hustrus Legat" til Bedste for værdige trængende Enker efter Sømænd af østre Halsen og Thjødling samt paa de for dette Legat udfærdigede Statuter.
2. At Regnskab for Legatet aarlig bliver at indsende til Revision og Decision af Kirke- og Undervisnings-Departementet.

Skrivelse fra Indredepartementet til Stiftamtmanden i Kri- 11 Novbr.
stiania Stift, hvorved meddeles, at Departementet med Magistraten og Stiftamtmanden er tilbøieligt til at antage, at der ikke bør meddeles Udlændinger Handelsborgerskab, medmindre de skaffer fyldestgjørende Legitimation for, at de virkelig agter at nedsætte sig her. [1])

[1]) Jfr. Reskr.r 2 Novbr. 1759 og 21 Febr. 1771 og Skr. 6 Novbr. 1879 (i Deptstid. for 1880, S. 200) sml. m. Skr.r 28 April 1873, 17 April 1874 og 31 Jan. 1879 (alle i Lovsaml.)

Skrivelse fra Indredepartementet til Amtmanden i Kristians 11 Novbr.
Amt, hvori Departementet paa Forespørgsel om, hvorvidt det i Herreder, hvor Sognene udgjør særskilte Fattigdistrikter, tilkommer den samlede Herredsstyrelse eller vedkommende Sogns Formænd og Repræsentanter at fatte Beslutninger i Afgiftsspørgsmaal efter Lov om Udskjænkning og Udsalg af Øl m. v. paa Landet af 18de Juni 1884 § 13, erklærer sig enigt med Amtmanden i, at deslige Sager bliver at behandle af den samlede Herredsstyrelse.

12 Novbr. **Kongelig Resolution** *), hvorved Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse samt om offentlige til Dans, Kortspil eller anden Lystighed foranstaltede Samlingers Ophør til et bestemt Klokkeslet om Aftenen gjøres gjældende for Vestre Molands Herred, Nedenæs Amt.

12 Novbr. **Kongelig Resolution** *), hvorved er bestemt, at Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse samt om offentlige til Dans, Kortspil eller anden Lystighed foranstaltede Samlingers Ophør til et bestemt Klokkeslet om Aftenen, — der ved Kongelig Resolution af 24de Juni 1884 blev gjort gjældende for Oslebø og Løvdals Herred, Lister og Mandals Amt, for et Tidsrum af 3 Aar — fremdeles skal blive gjældende for nævnte Herred.

12 Novbr. **Kongelig Resolution** **), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kommunebestyrelsen for Id Herred i Smaalenenes Amt under 24de September 1887 fattede Beslutning om almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet.

12 Novbr. **Kongelig Resolution** **), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kommunebestyrelsen for Aremarks Herred i Smaalenenes Amt under 5te Oktober 1887 fattede Beslutning om almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet.

12 Novbr. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt, at den ved Sportelloven af 13de September 1830 §§ 104 og 105 jfr. Plakat af 12te September 1876, for Lensmænd og Stævnevidner bestemte Godtgjørelse af henholdsvis Kr. 1,07 og Kr. 0,53 for Forkyndelse af Indkaldelser til Forligelseskommissionen, Stævninger med flere Dokumenter, private Anliggender betræffende, for Lensmanden og medfølgende Stevnevidne i Klævolds Thinglag, Nordre Bergenhus Amt, indtil videre forhøies til Kr. 1,33 for den første og Kr. 0,67 for den sidste, eller i det i fornævnte Lovs § 106 omhandlede Tilfælde til Kr. 1,00 for hver af Stævnevidnerne.

*) Bekjendtgj. 19 Novbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 31.
**) Bekjendtgj. 19 Novbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 31, hvor Forskrifterne er indtagne.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt, at Norge fra 12 Novbr.
1ste Januar 1888 at regne tiltræder nedenstaaende i Lissabon i 1885 afsluttede internationale

Overenskomst om Udvexling af Postinkassationer. *)

Union Postale Universelle.

Arrangement

concernant

Le service de recouvrements,

conclu entre

L'Allemagne, L'Autriche-Hongrie, la Belgique, L'Égypte, la France, L'Italie, la république de Libéria, le Luxembourg, le Portugal, les colonies Portugaises, la Roumanie et la Suisse.

Les soussignés, plénipotentiaires des Gouvernements des pays ci-dessus dénommés, ont, d'un commun accord et sous réserve de ratification, arrêté l'Arrangement suivant:

Article premier.

L'échange des valeurs à recouvrer par la poste entre ceux des pays contractants qui conviennent de se charger réciproquement de ce service, est régi par les dispositions du présent Arrangement.

Article 2.

1. — Sont admis à l'encais-

(Oversættelse.)

Verdenspostforeningen.

Overenskomst

om

Postinkassationstjenesten,

affluttet mellem

Tydskland, Østerrige-Ungarn, Belgien, Ægypten, Frankrige, Italien, Republiken Liberia, Luxemburg, Portugal, de portugisiske Kolonier, Rumænien og Schweiz.

Undertegnede, Befuldmægtigede for ovennævnte Landes Regjeringer, have, ved fælles Overenskomst og under Forbehold af Ratifikation, vedtaget følgende Overenskomst:

Artikel 1.

Udvexlingen af Postinkassationer mellem de af de kontraherende Lande, som komme overens om gjensidig at overtage denne Tjeneste, foregaar i Overensstemmelse med Bestemmelserne i nærværende Overenskomst.

Artikel 2.

1. — Gjenstand for Inkassa-

*) De Lande, med hvilke man for Tiden har truffet Aftale om gjensidig Udvexling af Postinkassationer ere Frankrige, Schweiz, Østerrige-Ungarn og Tydskland. Udvexlingen med disse har taget sin Begyndelse 1ste Februar 1888.

12 Novbr. sement les quittances, factures, billets à ordre, traites et généralement toutes les valeurs commerciales ou autres, payables sans frais, et dont le montant n'excède pas, par envoi, 1000 francs effectifs ou une somme équivalente dans la monnaie de chaque pays. Les Administrations des postes de deux pays correspondants peuvent, d'un commun accord, adopter un maximum plus élevé.

2. — Les Administrations des postes des pays contractants peuvent également se charger de faire protester les effets de commerce et prendre, d'un commun accord, les dispositions nécessaires au sujet de ce service.

Article 3.

Le montant des valeurs à recouvrer par la poste doit être exprimé en monnaie du pays chargé du recouvrement.

Article 4.

1. — L'envoi des valeurs à recouvrer est fait sous forme de lettre recommandée, adressée directement par le déposant au bureau de poste qui doit encaisser les fonds.

2. — Le même envoi peut contenir plusieurs valeurs recouvrables par un même bureau de poste sur des débiteurs différents, au profit d'une même personne.

Article 5.

1. — La taxe d'un envoi fait en conformité de l'article

tion ere Kvitteringer, Regninger, Anvisninger, Vexler og i Almindelighed alle Handels- eller andre Fordringer, som ere betalbare uden Omkostninger, og hvis Beløb ikke overstiger pr. Forsendelse 1000 Francs eller en tilsvarende Sum i hvert Lands Mynt. To korresponderende Landes Poststyrelser kunne ved fælles Overenskomst antage et større Maximum.

2. — De kontraherende Landes Poststyrelser kunne ligeledes overtage at besørge Handelspapirer protesterede og ved fælles Overenskomst træffe de i Anledning af denne Tjeneste nødvendige Dispositioner.

Artikel 3.

Beløbet af Fordringer, der skulle inkasseres gjennem Postvæsenet, skal være udtrykt i det Lands Mynt, som har at besørge Inkassationen.

Artikel 4.

1. — Forsendelsen af Fordringer til Inkassation sker som rekommanderet Brev, adresseret direkte af Afsenderen til det Postkontor, som skal inkassere Pengene.

2. — En og samme Forsendelse kan indeholde flere Fordringer til Inkassation ved samme Postkontor hos forskjellige Debitorer til Fordel for en og samme Person.

Artikel 5.

1. — Portoen for en Forsendelse overensstemmende med fore-

4 précédent est celle d'une lettre recommandée du poids de cet envoi. Cette taxe appartient en entier à l'Administration des postes du pays d'origine.

2. — Un récepisse de l'envoi est remis gratuitement à l'intéressé, au moment du dépôt.

Article 6.

Il n'est pas admis de payement partiel. Chaque valeur doit être payée intégralement et en une seule fois, sinon, elle est tenue comme refusée.

Article 7.

1. — L'Administration des postes chargée de l'encaissement prélève, sur le montant de chaque valeur encaissée, une rétribution de 10 centimes ou l'équivalent dans la monnaie du pays de destination.

2. — Le produit de cette rétribution ne donne lieu à aucun décompte entre les Administrations intéressées.

Article 8.

Dans les relations qui comportent actuellement la perception d'un droit d'encaissement supérieur à celui fixé par l'article précédent, les Administrations intéressées ont la faculté de conserver provisoirement le droit en vigueur, pourvu que, dans ces mêmes relations, la taxe de dépôt prévue à l'article 5 soit limitée à un droit fixe de 25 centimes.

gaaende Artikel 4 er den samme som for et rekommanderet Brev af Forsendelsens Vægt. Denne Porto tilfalder helt Udgangslandets Poststyrelse. 12 Novbr.

2. — Et Indleveringsbevis for Forsendelsen skal gratis meddeles Vedkommende ved Indleveringen.

Artikel 6.

Der tillades ikke delvis Betaling. Enhver Fordring skal betales fuldt ud og paa en Gang, i modsat Fald ansees den som afvist.

Artikel 7.

1. — Den Poststyrelse, som besørger Inkassationen, oppebærer af det for hver Fordring inkasserede Beløb en Godtgjørelse af 10 Centimer eller tilsvarende Beløb i Bestemmelseslandets Mynt.

2. — Indtægten af denne Godtgjørelse er ikke Gjenstand for nogen Afregning mellem vedkommende Styrelser.

Artikel 8.

I de Forbindelser, som nu tillade Opkrævning af en Inkassationsafgift, større end den i foregaaende Artikel fastsatte, have vedkommende Styrelser Ret til foreløbig at bibeholde den gjældende Afgift under Forudsætning af, at i de samme Forbindelser den Indleveringsafgift, som omhandles i Artikel 5, er begrændset til en fast Afgift af 25 Centimer.

12 Novbr.

Article 9.

1. — La somme recouvrée, après déduction:

a. de la rétribution fixée à l'article 7, ou à l'article 8, suivant le cas;

b. de la taxe ordinaire des mandats de poste, et

c. s'il y a lieu, des droits fiscaux appliqués aux valeurs,

est convertie, par le bureau qui a fait le recouvrement, en un mandat de poste au profit du déposant. Ce mandat lui est envoyé sans frais.

2. — Les valeurs qui n'ont pu être recouvrées sont renvoyées au bureau de dépôt en franchise de port et sans être grevées d'un droit quelconque. L'Administration des postes chargée du recouvrement n'est tenue à aucune mesure conservatoire, ou constatation de nature quelconque du non-payement.

Article 10.

1. — Les dispositions de l'Arrangement concernant l'échange des mandats de poste sont applicables, en tout ce qui n'est pas contraire au présent Arrangement, aux mandats de poste délivrés en vertu de l'article 9 précédent, pour la liquidation des valeurs recouvrées par la poste.

2. — Ces mandats sont admis jusqu'au maximum fixé en vertu du premier paragraphe de l'article 2.

Article 11.

1. — Sauf le cas de force

Artikel 9.

1. — Det inkasserede Beløb med Fradrag:

a. af den i Artikel 7, eller i Tilfælde Artikel 8, bestemte Godtgjørelse,

b. af den sædvanlige Porto for Postanvisninger og,

c. i Tilfælde, af de paa Forbringer hvilende fiskale Afgifter,

omsættes af det Kontor, som har iværksat Inkassationen, i en Postanvisning til Fordel for Affenderen. Denne Anvisning sendes ham uden yderligere Omkostninger.

2. — De Forbringer, som ikke kunne inkasseres, tilbagesendes Indleveringskontoret portofrit og uden at underkastes nogensomhelst Afgift. Den Poststyrelse, hvem Inkassationen paahviler, er ikke forpligtet til at træffe nogensomhelst Forføining til Bevarelse af Forbringens Gyldighed eller til Konstatering af manglende Betaling.

Artikel 10.

1. — Bestemmelserne i Overenskomsten om Udvexling af Postanvisninger anvendes i ethvert Punkt, som ikke strider mod nærværende Overenskomst, paa de Postanvisninger, som i Henhold til foregaaende Artikel 9 udfærdiges til Dækkelse af Forbringer, inkasserede gjennem Postvæsenet.

2. — Disse Anvisninger kunne udfærdiges indtil det i Henhold til første Paragraf af Artikel 2 fastsatte Maximum.

Artikel 11.

1. — Bortseet fra Tilfælde

majeure, en cas de perte d'une lettre recommandée contenant des effets à recouvrer, il est payé au déposant une indemnité de 50 francs dans les conditions déterminées par la Convention principale. La réserve contenue au dernier alinéa de l'article 6 *bis* de cette Convention n'est toutefois pas applicable aux envois de recouvrements.

2. — En cas de perte de sommes encaissées, l'Administration au service de laquelle la perte est attribuable, est tenue au remboursement intégral des sommes perdues.

Article 12.

Les Administrations ne sont tenues à aucune responsabilité du chef de retards dans la transmission, soit des lettres recommandées contenant les valeurs à recouvrer, soit de ces valeurs elles mêmes ou des mandats de payement.

Article 13.

Les stipulations du présent Arrangement ne portent pas restriction au droit des parties contractantes, de maintenir et de conclure des arrangements spéciaux, ainsi que de maintenir et d'établir des unions plus restreintes, en vue d'améliorer le service des recouvrements internationaux.

Article 14.

En outre, le présent Arrangement ne porte pas atteinte à la législation intérieure des pays contractants, dans tout

af uafvendelige Naturbegivenheder, 12 Novbr.
udbetales der i Tilfælde af Tab af et rekommanderet Brev, indeholdende Papirer til Inkassation, Afsenderen en Erstatning af 50 Francs under de i Hovedkonventionen bestemte Betingelser. Den Undtagelse, som indeholdes i sidste Passus af Artikel 6 bis i nævnte Konvention, kommer dog ikke til Anvendelse ligeoverfor Inkassations-Forsendelser.

2. — I Tilfælde af Tab af inkasserede Summer er den Styrelse, hvis Tjeneste Tabet er at tilskrive, forpligtet til fuld Erstatning af de tabte Summer.

Artikel 12.

Der paahviler ikke Styrelserne noget Ansvar for Forsinkelser i Befordringen, hverken af de rekommanderede Breve, som indeholde de til Inkassation bestemte Fordringer, eller af disse Fordringer selv eller de Anvisninger, hvormed Betalingen sker.

Artikel 13.

Bestemmelserne i nærværende Overenskomst indskrænke ikke de kontraherende Parters Adgang til at bibeholde eller afslutte særskilte Overenskomster eller til at bibeholde og oprette engere Foreninger med det Formaal at lette Tjenesten med internationale Inkassationer.

Artikel 14.

Nærværende Overenskomst berører heller ikke de kontraherende Landes indre Lovgivning i noget Punkt, som ikke er behandlet i

12 Novbr. ce qui n'est pas prévu par cet Arrangement.

Article 15.

1. — Il est entendu qu'a défaut de dispositions formelles du présent Arrangement, chaque Administration a la faculté d'appliquer les dispositions régissant la matière dans son service intérieur.

2. — Il est toutefois formellement interdit de percevoir, soit dans le pays d'origine, soit dans le pays de destination, une taxe ou rétribution quelconque autre que celles qui sont prévues par le présent Arrangement.

Article 16.

Chaque Administration peut, dans des circonstances extraordinaires de nature à justifier la mesure, suspendre temporairement le service des recouvrements, d'une manière générale ou partielle, sous la condition d'en donner immédiatement avis, au besoin par voie télégraphique, à l'Administration ou aux Administrations intéressées.

Article 17.

1. — Les Administrations des postes des pays contractants admettent au service des recouvrements tous les bureaux chargés du service des mandats de poste internationaux.

2. — Elles règlent, d'un commun accord, le mode du dépôt et de l'envoi des valeurs

denne Overenskomst.

Artikel 15.

1. — Det er aftalt, at enhver Styrelse der, hvor nærværende Overenskomsts reglementariske Bestemmelser ikke strække til, har Adgang til at anvende de Bestemmelser, som gjælde vedkommende Spørgsmaalet i dens indenrigske Tjeneste.

2. — Det er dog udtrykkelig forbudt saavel i Udgangslandet som i Bestemmelseslandet at opkræve nogensomhelst Porto eller Godtgjørelse udenfor dem, som ere bestemte i nærværende Overenskomst.

Artikel 16.

Enhver Styrelse kan under saadanne særegne Omstændigheder, som maatte berettige dertil, midlertidig suspendere Tjenesten med Inkassationer i det hele eller for en Del mod derom strax og i fornødent Fald pr. Telegraf at underrette vedkommende Styrelse eller Styrelser.

Artikel 17.

1. — De kontraherende Landes Poststyrelser aabne for Tjenesten med Inkassationer alle de Kontorer, som deltage i Tjenesten med internationale Postanvisninger.

2. — De fastsætte ved fælles Overenskomst Formen for Indleveringen og Forsendelsen af

à recouvrer, ainsi que toutes les autres mesures de détail ou d'ordre nécessaires pour assurer l'exécution du présent Arrangement.

Article 18.

Les Etats de l'Union qui n'ont point pris part au présent Arrangement, seront admis à y adhérer sur leur demande et dans la forme prescrite par la Convention principale en ce qui concerne les adhésions à l'Union postale universelle.

Article 19.

1. — Dans l'intervalle qui s'écoule entre les réunions prévues par la Convention principale, toute Administration des postes d'un des pays contractants a le droit d'adresser aux autres Administrations participantes, par l'intermédiaire du Bureau international, des propositions concernant le service des recouvrements. Mais pour devenir exécutoires ces propositions doivent réunir, savoir:

1° L'unanimité des suffrages, s'il s'agit de la modification des articles 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 18, 19 et 20 du présent Arrangement;

2° Les deux tiers des suffrages, s'il s'agit de la modification de l'article 17;

3° La simple majorité absolue, s'il s'agit de l'interprétation des dispositions du présent Arrangement.

2. — Les résolutions valFordringer til Inkassation ligesom enhver anden reglementarisk Forskrift, som er nødvendig for Gjennemførelsen af nærværende Overenskomst. 12 Novbr.

Artikel 18.

De af Foreningens Lande, som ikke have taget Del i nærværende Overenskomst, kunne tiltræde samme efter Forlangende og paa den i Hovedkonventionen med Hensyn til Indtrædelse i den universelle Postforening anordnede Maade.

Artikel 19.

1. — I det Mellemrum, som hengaar mellem de i Hovedkonventionen omhandlede Sammenkomster, kan hver Poststyrelse i et af de kontraherende Lande gjennem det internationale Bureau tilstille de øvrige deltagende Poststyrelser Forslag angaaende Tjenesten med Inkassationer. Men for at blive exigible maa disse Forslag opnaa:

1° Alle Stemmer, forsaavidt angaar Forandring i Artiklerne 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 18, 19 og 20 i nærværende Overenskomst;

2° To Trediedele af Stemmerne, forsaavidt angaar Forandring i Artikel 17;

3° Simpel absolut Majoritet, forsaavidt angaar Fortolkning af Bestemmelserne i nærværende Overenskomst.

2. — De gyldige Beslutninger

12 Novbr. ables sont consacrées, dans les deux premiers cas, par une déclaration diplomatique, et dans le troisième cas, par une notification administrative, selon la forme prévue par la Convention principale.

Article 20.

1. — Le présent Arrangement entrera en vigueur le 1er avril 1886.

2. — Il aura la même durée que la Convention principale, sans préjudice du droit réservé à chaque pays, de se retirer de cet Arrangement moyennant un avis donné, un an à l'avance, par son Gouvernement au Gouvernement de la Confédération suisse. Pendant cette dernière année, l'Arrangement continuera d'avoir son exécution pleine et entière, sans préjudice de la liquidation et du solde des comptes après l'expiration dudit terme.

3. Sont abrogées, à partir du jour de la mise à execution du présent Arrangement, toutes les dispositions convenues antérieurement entre les divers Gouvernements ou Administrations des parties contractantes, pour autant qu'elles ne seraient pas conciliables avec les termes du présent Arrangement, le tout sans préjudice des droits réservés par l'article 13.

4. — Le présent Arrangement sera ratifié aussitôt que faire se pourra. Les actes de ratification seront échanges à Lisbonne.

stadfæstes i de to første Tilfælde ved en diplomatisk Deklaration og i det tredie Tilfælde ved en administrativ Kundgjørelse i den i Hovedkonventionen foreskrevne Form.

Artikel 20.

1. — Nærværende Overenskomst skal træde i Kraft den 1ste April 1886.

2. — Den skal have samme Varighed som Hovedkonventionen uden Afbræk i den hvert Land forbeholdte Ret til at fratræde denne Overenskomst efter Opsigelse et Aar i Forveien fra dets Regjering til den Schweizerske Forbundsregjering. I Løbet af dette sidste Aar skal Overenskomsten vedblivende have fuld og hel Gyldighed uden Afbræk for Opgjøret og Salderingen af Afregningerne efter Udløbet af den nævnte Termin.

3. — Fra den Dag, nærværende Overenskomst træder i Virksomhed, ophæves alle tidligere mellem de forskjellige Regjeringer eller Poststyrelser i de kontraherende Lande vedtagne Bestemmelser, forsaavidt de ikke lade sig forene med Indholdet af nærværende Overenskomst, dog uden Afbræk i de i Artikel 13 forbeholdte Rettigheder.

4. — Nærværende Overenskomst skal ratificeres, snareste ske kan. Ratifikationerne skulle udveksles i Lissabon.

En foi de quoi, les plénipotentiaires des pays ci-dessus dénommés ont signé le présent Arrangement à Lisbonne, le vingt et un mars mil huit cent quatre-vingt-cinq.

(Underskrifter).

Til Bekræftelse heraf have ovennævnte Landes Befuldmægtigede undertegnet nærværende Overenskomst i Lissabon den en og tyvende Marts attenhundrede og otti fem. 12 Novbr.

(Underskrifter).

Expeditionsreglement

til Iværksættelse af Overenskomsten angaaende Postinkassationstjenesten.

Les soussignés,

Vu l'article 17, § 2, de l'Arrangement du 21 mars 1885 concernant le recouvrement, par la poste, des quittances, factures, billets, traites, etc.,

Ont, au nom de leurs Administrations respectives, arrêté d'un commun accord les mesures suivantes pour assurer l'exécution dudit Arrangement.

I.

1. — Toute valeur mise en recouvrement doit:

a. Porter l'énonciation de la somme à recouvrer en toutes lettres (caractères latins) et en monnaie du pays de destination, du nom et de l'adresse du débiteur, ainsi que la signature pour acquit du déposant, s'il y a lieu.

b. Avoir été soumise au droit de timbre dans le pays d'origine, si elle est sujette à ce droit.

c. Etre inscrite sur un bordereau conforme au modèle A annexé au présent Règlement.

(Oversættelse).

Undertegnede have,

ifølge Artikel 17, § 2 i Overenskomsten af 21de Marts 1885 angaaende Inkassation ved Posten af Kvitteringer, Regninger, Anvisninger, Vexler etc.,

i deres respektive Administrationers Navn ved fælles Overenskomst vedtaget følgende Forholdsregler for at sikre Udførelsen af nævnte Overenskomst:

I.

1. — Enhver Fordring, som sendes til Inkassation, skal:

a. Indeholde Angivelse af det Beløb, som skal inkasseres, med latinske Bogstaver og i Bestemmelseslandets Myntfod, Debitors Navn og Adresse samt i Tilfælde Afsenderens Kvittering.

b. Have været Gjenstand for Stempelafgift i Udgangslandet, hvis den er underkastet saadan Afgift.

c. Være opført paa en Fortegnelse overensstemmende med det nærværende Reglement vedfoiede Schema A.

12 Novbr. *d.* Etre adressée avec le bordereau de recouvrement au bureau de poste de destination, sous une enveloppe conforme ou analogue au modèle B ci-annexé et revêtue de timbres-poste représentant la taxe fixée par l'article 5 ou 8 de l'Arrangement.

2. — Les formules susmentionnées qui ne sont pas imprimées en langue française doivent porter une traduction sublinéaire dans cette langue, et les inscriptions manuscrites que leur texte comporte doivent être faites par l'envoyeur lui-même et formulées, suivant le cas, en chiffres arabes et en caractères latins.

II.

Il est interdit de consigner, sur le bordereau de recouvrement, d'autres annotations que celles que comporte la contexture de cette formule, ou de joindre aux valeurs à recouvrer des lettres ou des notes pouvant tenir lieu de correspondance entre le créancier et le débiteur. Le cas échéant, il n'est pas tenu compte des annotations illicites consignées sur le bordereau de recouvrement; quant aux lettres ou notes séparées, elles sont renvoyées sans frais au déposant, par l'intermédiaire du bureau d'origine, avec une fiche indiquant le motif du renvoi, par exemple par les mots: *Transmission interdite.*

III.

1. — L'enveloppe contenant

d. Være tilligemed Inkassations-Fortegnelsen adresseret til Bestemmelsesstedets Postanstalt, indlagt i en Konvolut, som er overensstemmende eller analog med vedføiede Schema B og forsynet med Frimærker, repræsenterende den i Overenskomstens Art. 5 og 8 bestemte Afgift.

2. — Naar ovennævnte Formularer ikke ere trykte i det franske Sprog, skulle de under Linien være forsynede med en Oversættelse i dette Sprog, og de haandskrevne Paategninger, som deres Text medfører, skulle være paaførte af Afsenderen selv og være affattede henholdsvis i arabiske Chiffre og med latinske Bogstaver.

II.

Det er forbudt at paaføre Inkassations-Fortegnelsen andre Bemærkninger end dem, som Formularens Text medfører, og at vedlægge de til Inkassation bestemte Fordringer · Breve eller Notitser, der kunne tjene som Korrespondance mellem Fordringshaveren og Debitor. Der tages i Tilfælde intet Hensyn til ulovlige Bemærkninger, som ere paaførte Inkassations-Fortegnelsen; hvad angaar særskilte Breve eller Notitser, saa tilbagesendes de uden Udgifter Afsenderen gjennem Udgangspostanstalten med en Paategning, der angiver Grunden til Tilbagesendelsen, for Exempel Ordene: Forsendelse forbudt.

III.

1. — Den Konvolut, som

les valeurs à recouvrer avec le bordereau de recouvrement, est fermée par l'expéditeur et déposée au guichet; elle doit porter le nom et l'adresse exacte de l'expéditeur et être soumise à la formalité de la recommandation.

2. — Si l'enveloppe a été trouvée à la boite dûment affranchie, elle est traitée comme si elle avait été déposée au guichet. En cas de non-affranchissement ou d'affranchissement insuffisant, il n'est pas donné cours à l'envoi.

IV.

1. — Le préposé du bureau de destination fait l'ouverture du pli recommandé et vérifie le nombre des pièces jointes au bordereau de recouvrement, ainsi que leur montant. Le résultat de la vérification est constaté sur le bordereau de recouvrement et certifié par la signature du préposé.

2. — Lorsque le nombre des pièces annoncé par le bordereau n'est pas trouvé dans l'enveloppe, le préposé informe immédiatement du fait le bureau expéditeur, chargé d'en aviser le déposant; il procède néanmoins au recouvrement des valeurs, après avoir constaté le manquant en regard de l'inscription.

V.

Les valeurs insérées dans une enveloppe trouvée à la boîte (article III, § 2 ci-dessus) sont mises en recouvrement, alors même que le nom

indeholder de til Inkassation bestemte Fordringer med Inkassations-Fortegnelsen, tillukkes af Afsenderen og indleveres paa Postanstalten; den maa være forsynet med Afsenderens Navn og nøiagtige Adresse og maa rekommanderes. 12 Novbr.

2. — Hvis Konvolutten findes i en Postkasse tilstrækkelig frankeret, behandles den, som om den havde været indleveret paa Postanstalten. Er den helt ubetalt eller utilstrækkelig betalt, befordres den ikke.

IV.

1. — Bestyreren af Bestemmelses-Postanstalten aabner det rekommanderede Omslag og kontrollerer Antallet af de Inkassations-Fortegnelsen vedlagte Dokumenter saavelsom disses Beløb. Resultatet af Kontrolleringen konstateres paa Inkassations-Fortegnelsen og bekræftes ved Bestyrerens Underskrift.

2. — Naar det Antal Dokumenter, som angives paa Fortegnelsen, ikke findes i Konvolutten, underretter Bestyreren strax Udgangs-Postanstalten herom med Anmodning om at meddele Afsenderen det; han skrider dog ikke destomindre til Inkassation af Fordringerne efter at have konstateret Manglen lige ud for vedkommende Anførsel.

V.

Fordringer indlagte i en i Postkasse funden Konvolut (Art. III, § 2 ovenfor), inkasseres, selv om Afsenderens Navn og Adresse ikke maatte være angiven hverken

12 Novbr.

et l'adresse de l'envoyeur ne seraient pas indiqués, soit sur l'enveloppe, soit sur le bordereau de recouvrement, soit sur les valeurs elles-mêmes. Mais, dans ce cas, le préposé, une fois le recouvrement opéré, s'il n'a pas pu recueillir, auprès du débiteur, les renseignements qui lui font défaut, prévient du fait l'Administration à laquelle il appartient. Celle-ci demande à l'Administration du pays d'origine le nom et l'adresse de l'envoyeur.

VI.

Les valeurs sont présentées aux débiteurs le plus tôt possible, et s'il y a lieu, le jour de l'échéance.

VII.

Les titres non payés à présentation sont rapportés au bureau de poste chargé du recouvrement et laissés pendant un délai de 48 heures à la disposition du débiteur, qui peut encore venir se libérer. Il est prévenu de ce fait par le facteur ou par le bureau destinataire.

VIII.

Les sommes recouvrées, déduction faite de la rétribution prévue à l'article 7, § 1er, ou, suivant le cas, à l'article 8 de l'Arrangement, des droits fiscaux, s'il y a lieu, et de la taxe ordinaire des mandats de poste, sont converties en un mandat-carte établi en conformité du Règlement d'exécution de l'Arrangement du 4

paa Konvolutten eller paa Inkassations-Fortegnelsen eller paa Fordringerne selv. Men hvis Bestyreren ikke i dette Tilfælde, naar Inkassationen er skeet, hos Debitor har kunnet erholde de manglende Oplysninger, underretter han den Poststyrelse, hvorunder han henhører, om Sagen. Denne anmoder Udgangslandets Poststyrelse om Oplysning om Affenderens Navn og Adresse.

VI.

Fordringerne præsenteres Debitorerne snareſt muligt eller, i Tilfælde, paa Forfaldsdagen.

VII.

De Dokumenter, som ikke betales ved Præsentationen, bringes tilbage til den Postanstalt, til hvilken Inkassationen er overdragen, og forblive der i 48 Timer til Debitors Disposition, som da endnu kan indfinde sig for at betale. Han underrettes herom af Budet eller Bestemmelses-Postanstalten.

VIII.

De inkasserede Beløb med Fradrag af den Godtgjørelse, som er bestemt i Overenskomstens Art. 6, § 1, eller, i Tilfælde, Art. 8, af eventuelle fiscale Afgifter og af den sædvanlige Taxt for Postanvisninger, omsættes i en Postanvisning, som udfærdiges i Henhold til Expeditionsreglementet til Overenskomsten af 4de Juni 1878, og som bærer øverst Paa-

juin 1878 et portant en tête le mot *Recouvrement*. La taxe du mandat précité est toujours calculée sur le total de la somme encaissée.

IX.

Les valeurs à recouvrer sur un débiteur qui a changé de résidence, sans toutefois avoir quitté le pays de destination, sont réexpédiées sans frais sur le bureau de la nouvelle résidence, et ce bureau procède comme si les valeurs lui avaient été primitivement adressées.

X.*)

Les valeurs à recouvrer sur un débiteur parti pour un pays étranger, parti sans laisser d'adresse, inconnu, décédé, etc., ainsi que celles qui, par suite d'irrégularités de forme, ne pourraient pas être mises en recouvrement, sont renvoyées au déposant dans la forme prévue par l'article XI ci-après.

XI.

1. — Les valeurs impayées, ainsi que les mandats émis pours les valeurs encaissées, doivent être accompagnées d'un bordereau spécial (modèle C) et adressées au bureau de dépôt, recommandées d'office, sous une enveloppe conforme ou analogue au modèle D annexé au présent Règlement. Dans le cas où l'envoi ne contient pas de valeur imskriften Recouvrement. Taxten for nævnte Anvisning beregnes altid efter det inkasserede Totalbeløb. 12 Nov ubr

IX.

Fordringer, som skulle inkasseres hos en Debitor, der har forandret Opholdssted uden dog at have forladt Bestemmelseslandet, omexpederes uden Udgifter til det nye Opholdssteds Postanstalt, og denne fremgaar paa samme Maade, som om Fordringerne oprindelig havde været adresseret til den.

X.*)

Fordringer, som skulle inkasseres hos en Debitor, der er reist til et fremmed Land eller reist uden at efterlade sig Adresse, eller som er ukjendt, død eller lignende, ligesom Fordringer, der som Følge af formelle Uregelmæssigheder ikke kunne undergives Inkassation, tilbagesendes Afsenderen paa den i nedenstaaende Art. XI foreskrevne Maade.

XI.

1. — Fordringer, som ikke indfries, ligesom de Postanvisninger, som udfærdiges for indfriede Fordringer, skulle ledsages af et specielt Opgjør (Schema C) og adresseres til Indleverings-Postanstalten under Rekommandation i en Konvolut overensstemmende eller analog med det nærværende Reglement vedfoiede Schema D. I det Tilfælde, at Forsendelsen ikke indeholder uind-

*) Senere forandret; se nedenfor Side 510.

12 Novbr. payée, la recommandation d'office n'est pas nécessaire, et il y a lieu de biffer sur l'enveloppe (modèle D) les mots superflus. Dans les relations qui comportent, pour le service des mandats, l'intervention de bureaux d'échange, les envois prévus au présent paragraphe se font également par l'intermédiaire de ces bureaux.

2. — Le bordereau mentionné au § 1 précédent doit contenir:

a. L'empreinte du timbre à date du bureau chargé du recouvrement;

b. Le nom et l'adresse du déposant, la date du dépôt et le montant des valeurs déposées;

c. Le montant du mandat;

d. Le montant détaillé des frais;

e. Le montant des valeurs recouvrées;

f. Le nombre et montant des valeurs non recouvrées.

3. — Le total du mandat et des frais doit égaler le montant des valeurs recouvrées.

4. — La réunion des sommes recouvrées et non recouvrées doit former le montant exact des valeurs originairement déposées.

5. — Les indications inutiles du bordereau sont barrées.

XII.

1. — Les Administrations des pays contractants se communiquent reciproquement, par

friede Fordringer, er Rekommandation unødvendig, og de overflødige Ord paa Konvolutten (Schema D) kunne da udstryges.

I de Forbindelser, hvori for Anvisnings-Tjeneſten kræves Udvekslingskontorernes Mellemkomſt, ſker de i nærværende Paragraf foreſkrevne Forſendelſer ligeledes gjennem disſe Kontorer.

2. — Det Opgjør, ſom omtales i foregaaende § 1, ſkal indeholde:

a. Aftryk af den Poſtanſtalts Datoſtempel, til hvilken Inkaſſationen er overdragen;

b. Afſenderens Navn og Adreſſe, Afſendelſesdatoen og de afſendte Fordringers Beløb;

c. Anvisningens Beløb;

d. Detailleret Opgave over Omkoſtningerne;

e. De inkaſſerede Fordringers Beløb;

f. De ikke inkaſſerede Fordringers Antal og Beløb.

3. — Summen af Anvisningen og Omkoſtningerne ſkal ſvare til de inkaſſerede Fordringers Beløb.

4. — De inkaſſerede og de ikke inkaſſerede Beløb ſkulle tilſammen udgjøre de oprindelig afſendte Fordringers nøiagtige Beløb.

5. — De overflødige Angivelſer paa Opgjøret udſtryges.

XII.

1. — De kontraherende Landes Poſtſtyrelſer meddele hverandre gjenſidig gjennem det internatio-

l'intermédiaire du Bureau international et trois mois au moins avant la mise à exécution de l'Arrangement du 21 mars 1885, un extrait des dispositions de leurs lois ou règlements intérieurs applicables au service des recouvrements.

2. — Toute modification ultérieure devra être notifiée sans retard de la même manière.

XIII.

1. — Dans l'intervalle qui s'écoule entre les réunions, toute Administration des postes d'un pays contractant a le droit d'adresser aux autres Administrations participantes, par l'intermédiaire du Bureau international, des propositions concernant les dispositions du présent Règlement. Mais pour devenir exécutoires, ces propositions doivent réunir, savoir :

a. L'unanimité des suffrages, s'il s'agit de la modification des articles I, II, III, VI, VIII, IX, X, XIII et XIV du présent Règlement;

b. Les deux tiers des suffrages, s'il s'agit de la modification des articles V, VII et XI;

c. La simple majorité absolue, s'il s'agit de la modification des autres articles ou de l'interprétation des diverses dispositions du présent Règlement.

2. — Les résolutions valables sont consacrées par une notification du Bureau international à toutes les Administrations participantes.

nale Bureau og mindst 3 Maaneder, førend Overenskomsten af 21de Marts 1885 træder i Kraft, et Uddrag af de Bestemmelser i sine indenrigske Love og Reglementer, som kommer til Anvendelse paa Tjenesten med Inkassation. 12 Novbr.

2. — Enhver senere Forandring skal uden Ophold notificeres paa samme Maade.

XIII.

1. — I det Mellemrum, som forløber mellem Sammenkomsterne, kan enhver Poststyrelse i et af de kontraherende Lande gjennem det internationale Bureau tilstille de øvrige deltagende Poststyrelser Forslag vedkommende nærværende Reglements Bestemmelser. Men for at blive exigible maa disse Forslag opnaa:

a. Alle Stemmer, forsaavidt angaar Forandring i Artiklerne I, II, III, VI, VIII, IX, X, XIII og XIV af nærværende Reglement;

b. To Trediedele af Stemmerne, forsaavidt angaar Forandring i Artiklerne V, VII og XI;

c. Simpel absolut Majoritet, forsaavidt angaar Forandring i de andre Artikler eller Fortolkning af de forskjellige Bestemmelser i nærværende Reglement.

2. — De gyldige Beslutninger stadfæstes gjennem en Kundgjørelse fra det internationale Bureau til alle deltagende Poststyrelser.

12 Novbr.

XIV.

1. — Le présent Règlement sera exécutoire à partir du jour de la mise en vigueur de l'Arrangement du 21 mars 1885.

2. — Il aura la même durée que cet Arrangement, à moins qu'il ne soit renouvelé, d'un commun accord entre les parties intéressées.

Fait à Lisbonne, le vingt et un mars mil huit cent quatre-vingt-cinq.

(Underskrifter.)

XIV.

1. — Nærværende Reglement gjælder fra samme Dag, som Overenskomsten af 21de Marts 1885 træder i Kraft.

2. — Det skal have samme Varighed som denne Overenskomst, medmindre det fornyes efter fælles Aftale mellem de interesserede Parter.

Udfærdiget i Lissabon den en og tyvende Marts atten hundrede og otti fem.

(Underskrifter.)

Foranstaaende **Expeditionsreglements Artikel X** er ifølge senere Overenskomst mellem de i Postinkassationstjenesten deltagende Lande forandret saaledes:

X.

Les valeurs qui n'ont pu être recouvrées pour un motif quelconque, sont renvoyées au déposant dans la forme prévue par l'article XI ci-après.

Il est fait mention de la cause du non-recouvrement, sans autre constatation, soit sur une fiche jointe aux titres, soit sur le verso du bordereau spécial (C) mentionné à l'article XI.

Les bureaux se conformeront, à cet égard, aux dispositions du § 4 de l'article XXI du Règlement revisé de détail et d'ordre pour l'exécution de la Convention du 1er juin 1878.

(Oversættelse)

X.

Fordringer, som af en eller anden Grund ikke have kunnet inkasseres, skulle tilbagesendes Afsenderen paa den i nedenstaaende Art. XI foreskrevne Maade.

Grunden til Ikke-Inkasseringen bliver uden videre Legitimation at anføre enten paa en Seddel, der vedhæftes Fordringen, eller paa Bagsiden af det i Art. XI nævnte specielle Opgjør (C).

Postanstalterne have i denne Henseende at følge de i Art. XXI § 4 i det reviderede Expeditionsreglement til Konventionen af 1ste Juni 1878 givne Forskrifter.

12 Novbr. **Kongelig Resolution**, hvorved Departementet for de offentlige Arbeider i Medhold af Lov af 31te Mai 1848 angaaende Sænkning eller Udtapning af Indsøer m. v. bemyndiges til at lade iværksætte de for Kanalanlægget fra Ulefos til Stren-

gen fornødne Expropriationer overensstemmende med den af Kanalvæsenet udarbeidede og til Grund for Storthingets Beslutning af 19de Juni 1886 samt Kongelig Resolution af 18de December s. A. liggende Plan med saadan Modifikation, som er foreslaaet i Kanaldirektørens Skrivelse af 7de September 1887 angaaende Anlægget af en Reguleringsdam ved Hølene. 12 Novbr.

Kongelig Resolution, hvorved Forsvarsdepartementet bemyndiges til at lade de som Assistenter hos Brigadeintendanterne ansatte Korporaler eller udeksaminerede Underofficierselever udnævne til Sergenter ved vedkommende garnisonerende Afdelinger, indtil de i Medfør af den vedtagne nye Organisation kunne blive ansatte i nævnte Grad ved Intendanturen. 12 Novbr.

Kongelig Resolution, hvorved Kjøbstaden Moss' Kommune i Medhold af Lov af 23de Mai 1857 bemyndiges til for et Beløb af Kr. 100000,00 — et Hundrede Tusinde Kroner — at udstede 4 — fire — pCt. rentebærende og paa Indehaveren lydende Gjældsbreve paa Betingelse af, at Gjældsbrevene ikke udstedes paa mindre Sum end 200 Kroner, at deres Indfrielse, der skal være begyndt senest 2 Aar fra Udstedelsen og foregaa med et omtrent lige stort aarligt Beløb, skal være fuldendt inden Udløbet af 40 Aar fra Udstedelsen, samt endelig, at Gjældsbrevene selv skulle indeholde Oplysning om Reglerne for deres Indfrielse. 12 Novbr.

Cirkulære fra Justitsdepartementet til de civile Overøvrigheder: 14 Novbr.

Da det ikke sjelden hænder, at der ved Fuldbyrdelsen af Strafarbeidsdomme sker Feiltagelser med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Straffen skal udstaaes i Bodsfængslet eller i en Fællesanstalt, finder Departementet til Efterretning for vedkommende Exekutivmyndigheder at burde bringe i Erindring, at efter Lov af 6te Juni 1884 jfrt. med kongelig Resolution af 1ste Juli s. A. og Departementets Rundskrivelse af 11te s. M. skal i Bodsfængslet indsættes: Alle mandlige Forbrydere mellem 18 og 50 Aar, som er tilfundne Strafarbeide paa 6 Maaneder eller derover indtil 3 Aar, dog med Undtagelse af Personer over 25 Aar, som tidligere har udstaaet Strafarbeide i Cellefængsel. Forsaavidt Angjældendes Forbrydelse maatte være begaaet for Ikrafttrædelsen af Lov af 6te Juni 1884, gjælder fremdeles de i Lov af 12te Juli 1848 § 1, 1ste Punktum indeholdte Bestemmelser.

Med Hensyn til Fuldbyrdelsen af Domme lydende paa Strafarbeide, der ikke efter de gjældende Bestemmelser skal udstaaes

14 Novbr. i Bodsfængslet men i en Fællesanstalt, men som Angjældende andrager om at faa udholde i Bodsfængslet, har Departementet i Rundskrivelse af 11te Mai 1852 (Post 1) udtalt, at Fuldbyrdelsen i Regelen ikke paa Grund af saadant Andragende maa udsættes, men at den domfældte strax bør indsendes til Fællesanstalten for der at oppebie Andragendets Afgjørelse. Dels af Hensyn til de siden denne Rundskrivelses Udfærdigelse i mange Retninger forandrede Forhold, dels fordi det i flere Henseender er uheldigt, at en Forbryder, hvis Andragende om at udstaa den hele Straf i Bodsfængslet maaske vil blive indvilget, først skal holdes nogen Tid i Fællesanstalt, finder Departementet imidlertid nu at burde bestemme, at der for Forbryderes Vedkommende, der efter gjældende Regler skal indsættes i en Fællesanstalt, men som anholder om at faa udholde sin Straf i Bodsfængslet, bliver at udsætte med Dommens Fuldbyrdelse, indtil Andragendet er afgjort.

14 Novbr. **Skrivelse** fra den universelle Postforenings internationale Bureau i Bern til Poststyrelsen, hvorved meddeles, at de i den universelle Postforening deltagende Landes Poststyrelser have fattet Beslutning om, at Art. XV § 5 i det den universelle Postkonvention tilhørende Expeditionsreglement fra 12te Januar 1888 skal lyde saaledes:

	(Oversættelse.)
5. A l'exception des timbres d'affranchissement et d'une étiquette avec l'adresse imprimée du destinataire, étiquette à coller du côté de l'adresse et dont les dimensions ne doivent pas dépasser 5 centimètres sur 2 centimètres, il est interdit de joindre ou d'attacher aux cartes postales des objets quelconques.	5. Med Undtagelse af Postfrimærker og en Seddel med Adressatens trykte Adresse, hvilken Seddel fastklæbes paa Adressesiden og ikke maa være over 5 Centimeter lang og 2 Centimeter bred, er det forbudt at vedlægge eller vedhefte Brevkortene nogensomhelst anden Gjenstand.

15 Novbr. **Høieste Resolution**, hvorved der i Henhold til Lov om offentlige Skoler for den høiere Almendannelse af 17de Juni 1869 § 22 tilstaaes Kand. mag. E. J. Hambro Ret til ved den af ham bestyrede private Middelskole i Bergen paa de i Kongelig Resolution af 21de September 1874 fastsatte almindelige Vilkaar at afholde Middelskolens Afgangsexamen med samme Virkning som de offentlige Middelskoler og under saadan Kontrol, som Kirke- og Undervisnings-Departementet bestemmer, mod at Skolen selv udreder de fornødne Udgifter i Anledning af

Censorer, som af nævnte Departement maatte tilkaldes til bemeldte Afgangsexamen. 15 Novbr.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Romsdals Amt, hvori Departementet i Anledning af en fra en Sorenskriver indkommen Forespørgsel erklærer sig enigt i, at en Eiendom, som ved Skylddelingsforretning er delt i to Parter af ulige Størrelse, ikke kan opføres i Kassebogen som to særskilte Brug og dens Skyld ikke deles i Matrikulen, forinden Overdragelsesdokument er bleven thinglæst. Da det imidlertid syntes at have været Sorenskriverens Mening, at det skulde være tilstrækkeligt, at den af Sameierne, hvem den største Part tilfaldt, erholdt Hjemmelsdokument paa hvad han ifølge Forretningen skulde overtage udover sin tidligere eiende Andel af den samlede Eiendom, udtaler Departementet som sin Mening, at Bestemmelsen i § 4 i Lov af 4de Juli 1884 medfører, at saafremt Skylddelingsforretningen for den nævnte Sameiers Vedkommende skal kunne tages tilfølge i Matrikulen, maa Hjemmelsdokumentet til ham omfatte hele den den anden Medeier tidligere tilhørende Halvdel i den Parcel, som skal tildeles Førstnævnte. Paa samme Maade ansees det efter dette nødvendigt, at ogsaa den Sameier, hvem den mindste Part ved Delingen tilfalder, saafremt han ønsker sig opført som Eneeier af denne, maa besørge thinglæst Overdragelsesdokument fra Medeieren paa den denne tidligere tilhørende Halvdel af samme. Hvert af disse Hjemmelsdokumenter bliver at udfærdige paa Stempletpapir, beregnet efter Halvdelen af den overtagne Andels Taxtværdi efter Parternes bedste Skjønnende (Lov af 12te Oktober 1857, jfr. Stempletpapirlovens § 6). Departementet antager nemlig, at ogsaa naar ved Ophævelse af Fællesskab fast Eiendom deles mellem Sameierne, maa til Hjemmelsdokumentet anvendes Stempelpapir efter Værdien af hver enkelt til Eiendom overdragen Andel med Fradrag af den af Modtageren repræsenterede Part i Andelen. [1] 16 Novbr

[1] Ogsaa hvor et Sameie deles mellem Sameierne efter hver Enkelts Andel i samme, kan efter den i denne Skrivelse hævdede Forstaaelse, som det vil sees, Parcellerne først opføres i Matrikulen som særskilte Brug, naar der er thinglæst Overdragelsesdokumenter paa de Andele af Parcellerne, som Vedkommende ikke tidligere selv repræsenterede, og disse Overdragelsesdokumenter maa skrives paa stemplet Papir, beregnet efter den fulde Værdi af disse Andele.

Skrivelse fra Justits-Departementet til Amtmanden i Buskeruds Amt, hvori Departementet i Anledning af en Forespørgsel angaaende Forstaaelsen af § 15 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 udtaler, at Sygehusbehandling i Forarbeiderne til nysnævnte Lov specielt fremhæves som en 17 Novbr.

17 Novbr. af de kraftigste Maader til at undgaa den videre Udbredelse af ondartede smitsomme Sygdomme, se Sth. Forh. for 1859—60 O No. 34, Side 11. I Betragtning heraf og henseet til, at Udgifterne ved det egentlige Underhold af den Syge i Hjemmet (ɔ: bortseet fra, hvad Kur og Pleie der kunde koste) formentlig vil være ubetydelige i Forhold til Udgifterne ved Sygehusbehandling, formener Departementet, at i Landdistrikterne bør Amtskommunen altid bære Omkostningerne ved Indlæggelse paa Sygehus af ubemidlede Patienter lidende af farlig smitsom Sygdom, naar Indlæggelsen foranstaltes af vedkommende Sundhedskommission eller Øvrigheden. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Behandling for offentlig Regning af enkeltvis optrædende Tilfælde af farlig epidemisk Sygdom henholder Departementet sig til Medicinaldirektørens Skrivelse af 10de Juni 1879, indtaget i „Norsk Medicinallovgivning".

17 Novbr. **Cirkulære** fra Indredepartementet, Poststyrelsen, til samtlige Postmestere og Postexpeditører (No. 29 for 1887), hvorved bl. a. meddeles:

II. Postaabnere kunne ikke beregne sig Gebyr for Konvolut og Lak ved Fremsendelse af Aviskontingent, der indbetales i Løbet af Abonnementsterminen, medmindre Fremsendelsen efter Abonnementens Ønske sker særskilt udenfor de sædvanlige Avisbestillinger, mindst 2 Gange maanedlig. Naar Kontingenten først indbetales efter Abonnementsterminens Udløb, kan nævnte Gebyrer beregnes. Naar der beregnes Gebyr for Konvolut, maa selvfølgelig ikke Postvæsenets Konvolutter benyttes til Forsendelsen.

18 Novbr. **Høieste Resolution,** hvorved meddeles Samtykke til Strandebarms Herreds Deling i 2 Skolekommuner, saaledes at hvert af Sognene Strandebarm og Varaldsø fra 1ste Januar 1888 at regne skal udgjøre en særskilt Skolekommune.

$\frac{14}{24}$ Novbr. **Kapitulstakster for Aaret 1887** (i Overensstemmelse med N. L. 3—14—15 og Lov af 17de August 1848):

For Kristiania Stift:
(sat den 19de November)

Landskyld og Leding:

100	Kilogram	Rugmel	Kr.	14.99
100	—	Bygmel eller Malt	„	14.45
100	—	Havremel eller Malt	„	11.85
100	—	Blandmel	„	13.15
1	Hektoliter	Landskylds Byg eller Korn, hvor samme ei ydes efter Tyngde eller Vægt	„	7.02
1	—	Landskylds eller Ledings Havre . . .	„	5.31

Tiende: $\frac{12}{21}$ Novbr.

1	Hektoliter	Hvede, Rug, Thorekorn eller Erter	Kr.	8.63
1	—	Byg	„	6.66
1	—	Blandkorn	„	5.44
1	—	Havre	„	4.54
1	—	Letbyg	„	4.01
1	—	Lethavre	„	2.83

Landskyld og Leding efter Middelprisen af de 10 sidste Aars Kapitulstaxter:

100	Kilogram	Rugmel	Kr.	20.03
100	—	Bygmel eller Malt	„	19.15
100	—	Havremel eller Malt	„	14.19
100	—	Blandmel eller Malt	„	16.67
1	Hektoliter	Landskylds Byg	„	9.31

Tiendekorn efter Middelprisen af de 20 sidste Aars Kapitulstaxter:

1	Hektoliter	Hvede, Rug, Thorekorn eller Erter	Kr.	12.64
1	—	Byg	„	9.59
1	—	Blandkorn	„	7.30
1	—	Havre	„	5.77
1	—	Letbyg	„	5.46
1	—	Lethavre	„	3.50

For Hamar Stift:
(sat den 19de November)

Landskyld og Leding:

100	Kilogram	Rugmel	Kr.	16.61
100	—	Bygmel eller Malt	„	17.55
100	—	Havremel eller Malt	„	13.81
100	—	Blandmel eller Malt	„	15.68
1	Hektoliter	Landskyldsbyg eller Korn, hvor samme ei ydes efter Tyngde eller Vægt	„	8.52
1	—	Landskylds- eller Ledingshavre	„	6.19

Tiende:

1	Hektoliter	Hvede, Rug, Thorekorn eller Erter	„	9.56
1	—	Byg	„	8.08
1	—	Blandkorn	„	6.32
1	—	Havre	„	5.30
1	—	Letbyg	„	4.09
1	—	Lethavre	„	3.30

Landskyld og Leding efter Middelprisen af de 10 sidste Aars Kapitulstaxter:

100	Kilogram	Rugmel	Kr.	20.54
100	—	Bygmel eller Malt	„	21.30

$\frac{19}{21}$ Novbr.	100 Kilogram	Havremel eller Malt	Kr.	16.45
	100 —	Blandmel eller Malt	„	18.88
	1 Hektoliter	Landskyldsbyg	„	10.34

Tiendekorn efter Middelprisen af de 20 sidste Aars Kapitulstaxter:

1	Hektoliter	Hvede, Rug, Thorekorn eller Erter	Kr.	12.81
1	—	Byg	„	10.57
1	—	Blandkorn	„	8.21
1	—	Havre	„	6.76
1	—	Letbyg	„	5.56
1	—	Lethavre	„	4.10

For Kristianssands Stift:
(sat den 19de November)

1	Hektoliter	Byg	Kr.	8.39
1	—	Havre	„	5.21
1	—	Havremel	„	5.79
100	Kilogram	Byg	„	12.96
100	—	Havre	„	10.06
100	—	Havremel	„	11.18

Middeltallet af Kapitulstaxterne for de sidste 10 Aar fra 1878 til 1887, begge iberegnede, bliver paa Byg pr. Hektoliter Kr. 10.12, pr. 100 Kilogram Kr. 15.63 samt paa Havre pr. 100 Kilogram Kr. 11.75.

For Bergens Stift:
(sat den 21de November)

Hvede	Kr. 11.99	Alt pr. Hektoliter.
Rug	„ 8.04	
Byg	„ 8.69	
Havre	„ 4.78	
Blandkorn	„ 6.14	
Malt	„ 22.34	

Hvad Kongens Tiende i Nordhordland angaar, da skal efter den derom gjældende Bestemmelse kun gives for en Hektoliter Kr. 3.45 (Kr. 4.80 pr. Tønde).

Middeltallet af de sidste 20 Aars Kapitulstaxter bliver for Hvede Kr. 17.16, for Rug Kr. 11.30, for Byg Kr. 10.88, for Havre Kr. 5.92, for Blandkorn Kr. 7.91 og for Malt Kr. 21.37, alt pr. Hektoliter.

Middeltallet af de sidste 10 Aars Kapitulstaxter bliver for Hvede Kr. 15.36, for Rug Kr. 10.53, for Byg Kr. 10.38, for Havre Kr. 5.62, for Blandkorn Kr. 7.50 og for Malt Kr. 22.98.

For Throndhjems Stift:
(sat den 21de November)

1	Hektoliter	bedste Rug	Kr.	8.84	
1	—	ringere Rug	„	7.84	
1	—	Sæde-Byg	„	7.92	
1	—	ringere Byg	„	6.38	
1	—	bedste Blandkorn	„	6.85	
1	—	ringere Blandkorn	„	5.29	
1	—	Sæde-Havre	„	5.37	
1	—	ringere Havre	„	4.21	
1	—	bedste Byg-Malt	„	20.00	
1	Kilogram	bedste Rugmel	„	0.16	
1	—	ringere Rugmel	„	0.14	
1	—	bedste Bygmel	„	0.15	
1	—	ringere Bygmel	„	0.13	
1	—	bedste Havremel	„	0.13	
1	—	ringere Havremel	„	0.11	
1	—	hvide Erter	„	0.24	
1	—	ringere hvide Erter	„	0.20	
1	—	graa Erter	„	0.13	
Middeltallet af de sidste 10 Aars Kapituls-Taxter paa Sædebyg for 1 Hektoliter			„	9.54	

$\frac{12}{21}$ Novbr.

For Tromsø Stift:
(sat den 19de November)

1	Hektoliter	bedste Rug	Kr.	9.29	
1	—	ringere Rug	„	8.16	
1	—	Sædebyg	„	9.24	
1	—	ringere Byg	„	7.85	
1	—	bedste Blandkorn	„	7.74	
1	—	ringere Blandkorn	„	6.10	
1	—	Sædehavre	„	7.11	
1	—	ringere Havre	„	6.25	
1	—	Bygmalt	„	23.95	
10	Kilogram	Rugmel	„	1.34	
10	—	Bygmel	„	1.59	
10	—	ringere Bygmel	„	1.39	
10	—	Havremel	„	1.41	
10	—	ringere Havremel	„	1.22	
10	—	hvide Erter	„	2.68	
10	—	ringere Erter	„	2.25	
Middeltal af de sidste 10 Aars Kapitulstaxter paa en Hektoliter Sædebyg			„	11.31	

Kirkernes Landskyld:

10	Kilogram	Lange	Kr.	3.00	
10	—	Rundfisk	„	2.50	

14 Novbr.	10 Kilogram	Titling	Kr.	2.25
	10 —	stor Rotskjær	„	3.00
	10 —	smaa Rotskjær	„	2.00
	10 —	stor Sei	„	2.50
	10 —	middels Sei	„	2.25
	10 —	smaa Sei	„	1.25
	10 —	Ost i Salten	„	4.89

21 Novbr. **Kongelig Resolution** — afgiven paa Kommandovei —, hvorved approberes efterstaaende nye Reglementer for Søkrigsskolen og for Sekondløitnanters praktiske Uddannelse for Indtrædelse i det faste Officerskorps.

Reglement for Søkrigsskolen.

I.

Organisation og Disciplin.

§ 1. Eleverne i Søkrigsskolens nederste Afdeling benævnes Søkadetter.

Afdelingen inddeles i 3 Klasser, der benævnes 1ste (yngste), 2den og 3die (ældste) Klasse, og rekruteres ved aarlig Optagelse af Elever i yngste Klasse.

§ 2. Eleverne i øverste Afdeling ere Sekondløitnanter, der i Henhold til Planens § 14 optages som faste Elever, og som, naar de have fyldestgjort de i Planens § 23 opstillede Betingelser, indstilles til at erholde Ansættelse i det faste Officerskorps.

§ 3. Til Chef for Søkrigsskolen udnævner Kongen en Søofficer, hvem Skolens specielle Bestyrelse overdrages.

Marine-Kommandoen giver ved Regulativ nærmere Bestemmelse angaaende Undervisning, Disciplin, Straffe &c og beordrer efter Chefens Forslag det fornødne Antal Subalternofficerer til at gjøre Tjeneste som Inspektionsofficerer ved Skolen.

Inspektionsofficererne bør i Regelen tillige være Lærere ved Skolen, og den yngste skal forrette Tjeneste som Adjutant hos Chefen.

§ 4. Chefen for Søkrigsskolen har i enhver Henseende samme Stilling samt samme Kommando og Jurisdiktionsmyndighed over de ved Skolen ansatte Officerer, der ikke henhøre til nogen anden Militær-Afdeling eller til Værftet, og over dens Elever, som er tillagt Cheferne for Marinens Korpser i Henhold til de for Marinen gjældende Reglementer og den militære Straffelov.

Han erholder den fornødne juridiske Bistand af Marinens Auditør.

Han fører Overopsynet med Skolens Ekonomi, og staar i saa Henseende direkte under Forsvars-Departementet.

§ 5. Chefen skal have nøie Tilsyn med og er ansvarlig for,

at alle Bestemmelser, vedkommende Skolens Disciplin, indre Orden, videnskabelige Virksomhed og Økonomi efterkommes, samt at de gjældende Reglementer og Regulativer noie befølges. 21 Novbr.

§ 6. Chefen fører Overopsynet med Elevernes Flid og militære Forhold, og skal iagttage Alt, hvad der kan bidrage til deres Tarv og hensigtsmæssige Uddannelse.

Han bør af og til være tilstede ved den daglige Undervisning og, forsaavidt Omstændighederne tillade det, ved enhver Examen, der afholdes ved Søkrigsskolen.

Han vaager over Kadetternes Sædelighed, deres Sundheds Vedligeholdelse samt deres Renlighed og Orden saavel paa som udenfor Skolen. Han skal have Indseende med, at de erholde gode og anstændige Kvarterer, og det tillades ikke nogen Kadet at leie Logis uden med Chefens Samtykke.

Eleverne af øverste Afdeling skulle skriftlig opgive til Chefen sit Logis saavelsom Forandring i dette, naar saadan foregaar.

§ 7. Ved Søkrigsskolen skal der være et Skoleraad, bestaaende af Skolens Chef, Inspektionsofficerer og Lærere.

Under Vinterkurset samles Skoleraadet i Regelen hver Maaned eller oftere, om Chefen finder det fornødent.

§ 8. Chefen skal i Regelen konferere med Skoleraadet, forinden han fatter Beslutning i Sager vedkommende Undervisningen, saasom om den daglige Timeplan, Undervisningsmethoden, om hvilke Lærebøger der bør anvendes, samt om Forslag til Anskaffelse af Instrumenter, Karter og Bøger.

Forøvrigt har Skoleraadet under Chefens Forsæde

1. at bedømme Elevernes Evner, Flid og Fremgang;
2. at udtale sig om Forslag til Forandringer i Undervisningsregulativet.

§ 9. Forslag til Forandringer i Undervisningsregulativet skulle, efter at være behandlede i Skoleraadet, af Chefen tilstilles Marine-Kommandoen til Afgjørelse.

Gjenpart af Skoleraadets Forhandlinger indsendes af Chefen, i Regelen hver Maaned, til Marine-Kommandoen.

§ 10. Søkrigsskolens Lærere ansættes og afskediges af Marine-Kommandoen, efter at Chefens Forslag og Betænkning desangaaende er afgivet.

For de civile Læreres Vedkommende gjælder 3 Maaneders gjensidig Opsigelse.

§ 11. Inspektionsofficerer og Lærere skulle rette sig efter de Bestemmelser, som indeholdes i Skolens Plan, Reglement, Regulativ og øvrige Forskrifter, samt efter de Instruktioner, som af Chefen gives dem.

De staa umiddelbart under Chefen eller den Officer, som i hans Forfald har Bestyrelsen.

§ 12. Inspektionsofficererne ere Elevernes nærmeste militære

21 Novbr. Foresatte. Alle Meldinger og Andragender fra Eleverne til Chefen ske igjennem den jourhavende Inspektionsofficer.

§ 13. Chefen kan beordre indtil 5 af de ældste Kadetter til at gjøre Tjeneste som Underofficerer ved Søkrigsskolen.

Deres Tjenstgjøring, og i hvilken Udstrækning de under Inspektionsofficerernes Veiledning tillægges Opsyn med og Kommando over Kadetterne, bestemmes ved en af Chefen udfærdiget Instrux.

§ 14. De Sekondløitnanter, der ere faste Elever af Søkrigsskolens øverste Afdeling, kunne efter Chefens nærmere Bestemmelse beordres til at assistere Inspektionsofficererne i deres Tjeneste som saadanne, dog uden herfor at kunne fordre nogen Godtgjørelse.

§ 15. Chefen kan permittere til Reiser inden Riget de til Søkrigsskolen hørende Officerer, Lærere og Elever i Ferierne samt ellers for en Tid af indtil 14 Dage, idet dog Meddelelse af Permission paa længere Tid end 1 Uge indmeldes til Marine-Kommandoen.

Permission udenfor Ferierne for en længere Tid end 14 Dage meddeles af Marine-Kommandoen.

§ 16. Forseelser, der begaaes af Søkrigsskolens Elever, bør i Almindelighed ikke, uden i de af Chefen særskilt bestemte Tilfælde, revses af Inspektionsofficererne, men anmeldes for Chefen.

Grovere Forseelser samt Forbrydelser, der begaaes af nogen Elev eller af nogen af de under Chefens Jurisdiktion staaende Officerer, og som i Henhold til den gjældende militære Straffelovgivning ikke egne sig til Afgjørelse ved Revselse eller ved Straf efter Vedtagelse uden Dom — eller som for Kadetternes Vedkommende ikke antages at kunne affones ved nogen Straf efter de for Søkrigsskolen gjældende Straffebestemmelser — indmeldes til Marine-Kommandoen, der bestemmer, til hvilken Ret Sagen skal henvises.

Forseelser, der begaaes af Skolens Lærere som saadanne, indmeldes af Chefen til Marine-Kommandoen.

§ 17. Eleverne skulle holde sig de for Skolen gjældende Bestemmelser efterrettelige.

De kunne ikke uden i Sygdomsforfald eller ifølge speciel Tilladelse være fraværende fra Undervisningen.

Sygdomsforfald bør være anmeldt ved Morgenmønstringen, og skal for Elever af øverste Afdeling være legitimeret ved Atteſt fra examineret Læge, om det af Chefen forlanges.

§ 18. Dersom en Kadet viser en saa afgjort Mangel paa Flid eller Evner eller et saa misligt Forhold i moralsk eller i militær Henseende, at han maa antages at burde afskediges, skal Chefen derom afgive Foreſtilling til Marine-Kommandoen efter at have hørt, i første Tilfælde Skoleraadet, i sidste Tilfælde Inspektionsofficererne.

§ 19. Dersom nogen af øverste Afdelings faste Elever ved-

varende viser et saa forsømmeligt Forhold, at det ikke kan ansees tjenligt, at han længere vedbliver ved Skolen, skal Chefen derom afgive Foreſtilling til Marine-Kommandoen efter først at have hørt Skoleraadet, hvorefter Forsvars-Departementet foranlediger Sagen afgjort ved naadigſt Reſolution. 21 Novbr.

§ 20. I saadant Antal, som det kan ansees tilraadeligt med Hensyn til Undervisningens heldige Fremme for de faſte Elever, kunne foruden disse ogsaa andre Officerer af Marinen tillades baade at deltage i Undervisningen i et eller flere Fag ved Skolens øverſte Afdeling og at underkaſte sig Examen i samme.

Tilladelse hertil meddeles af Marine-Kommandoen, efterat Sokrigsskolens Chef er givet Anledning til at udtale sig om Andragendet, der skal angive, i hvilken Udstrækning Deltagelse i Undervisningen attraaes.

Sekondløitnanter, der i Henhold hertil ere admitterede til Skolen, erholde ikke derved nogen Ret til at komme i Betragtning til Ansættelse i det faſte Officerskorps, selv om de absolvere Examen i samtlige Fag.

Dersom Chefen i noget Tilfælde tror, at en admitteret Officers Undervisning ved Skolen bør ophøre, indsender han desangaaende Foreſtilling til Marine-Kommandoen, som afgiver Bestemmelse i Sagen.

Kun i hvad der vedrører Skolediſciplinen staa disse Officerer under Chefen for Sokrigsskolen.

II.

Nederſte Afdeling.

A. Optagelse til Kadet.

§ 21. Optagelsesexamen afholdes hvert Aar i den sidſte Halvdel af September Maaned saa betimeligt, at de Aſpiranter, der blive at antage, kunne erholde Ansættelse, forinden Skolekurset for 1ſte Klaſſe tager sin Begyndelse (1ſte Oktober; kfr. Planens § 8).

Mindſt 6 Uger før Optagelsesexamen skal Chefen offentlig bekjendtgjøre:

a. hvormange ledige Pladſe der skal besættes;
b. naar Fremmøde til Skolen skal finde Sted;
c. hvilke Betingelser der i Henhold til Planens § 5 kræves opfyldte for Optagelse.

§ 22. Forinden Aſpiranterne tilstedes Adgang til Optagelsesexamen, underkaſtes de en Legemsunderſøgelse af en Kommiſsion, bestaaende af Sokrigsskolens Læge samt 2 af Marine-Kommandoen efter Chefens Forslag tilforordnede Officerer.

Denne Kommiſsion har — overensſtemmende med de i Skolens Regulativ faſtſatte Bestemmelser — at underſøge, hvorvidt

21 Novbr. Aspiranterne lide af Nærsynthed, Farveblindhed, Tunghørthed, Stammen eller andre Legemsfeil, der maa antages at gjøre dem uskikkede til Søkrigstjenesten.

Kommissionen afgiver til Skolens Chef Indberetning om Udfaldet af Undersøgelsen, hvilken tillige skal indeholde dens Formening om, hvorvidt Aspiranten bør kunne optages paa Skolen. Chefen afgjør derpaa Sagen, medmindre der er Dissents imellem ham og Kommissionen eller imellem dennes Medlemmer indbyrdes, i hvilket Tilfælde Marine-Kommandoens Bestemmelse indhentes.

Aspiranten maa dog i saadant Tilfælde ikke negtes Adgang til Examen i den Tid, som hengaar, indtil Bestemmelse er afgivet.

§ 23. Ved Optagelseseksamen fordres i Overensstemmelse med Lov af 17de Juni 1869 om offentlige Skoler for den høiere Almendannelse:

1. i Norsk: at Aspiranten læser tydeligt og udtryksfuldt og besidder noget Kjendskab til Modersmaalets Skjønliteratur samt med Orden og Tydelighed i sprogrigtig Form og uden orthografiske Feil kan behandle en lettere Opgave;
2. i Engelsk: at han besidder sikker Kundskab i det Væsentlige af Grammatiken, rigtigt og med Færdighed kan oplæse og oversætte et forhen ulæst Stykke af en lettere Forfatter samt ved Hjælp af Ordbog kan skrive en Stil uden grovere Feil;
3. i Fransk: at han besidder sikker Kundskab i det Væsentlige af Formlæren samt nogenlunde rigtigt kan oplæse og med Færdighed oversætte, hvad der til Middelskoleexamen fordres gjennemgaaet af en Læsebog.
4. i Mathematik:
   a. at han besidder Indsigt og Færdighed i praktisk Regning — derunder indbefattet Brugen af Logarithmer — anvendt paa Opgaver fra det daglige Liv, samt i Regning med Bogstavstørrelser og i Løsning af Ligninger af 1ste og 2den Grad;
   b. at han besidder Færdighed i at udføre de almindelige og praktisk anvendelige geometriske Konstruktioner og Beregninger, og kan gjøre Rede for den plane Geometri efter en kortfattet Lærebog.

§ 24. Asprianterne underkastes en skriftlig og en mundtlig Examen.

Til den skriftlige Examen gives følgende Opgaver:

1. En Opgave i Norsk.
2. En engelsk Stil.
3. Nogle Opgaver i Tal- og Bogstavregning samt i geometriske Konstruktioner og Beregninger. Disse Opgaver besørges udarbeidede af Overbestyrelsen for de høiere Almenskoler og blive af Marine-Kommandoen tilstillede Søkrigsskolen i for-

seglet Omslag, der først aabnes paa Examensdagen i Overvær 21 Novbr.
af Lærer og Inspektionsofficer.

Den mundtlige Examen omfatter følgende Fag:

Norsk
Engelsk
Fransk og
Mathematik.

§ 25. Enhver Prøve bedømmes af Examinator i Forbindelse med 2 Censorer.

Ved den skriftlige Prøve i Norsk og Engelsk samt ved den mundtlige Prøve i alle Fag skal Censorerne i Forveien have gjort Udvalg blandt de af Examinator foreslaaede Spørgsmaal. Skoleraadets Medlemmer ere forpligtede til, efter Chefens nærmere Bestemmelse, at fungere som Censorer. Om fornødent, afgiver Marine-Kommandoen, efter Forestilling fra Chefen, Bestemmelse angaaende Antagelse til Censorer af andre end Skoleraadets Medlemmer.

§ 26. For hver Prøve gives en Karakter, der udtrykkes ved følgende Karaktergrader:

1. — 1,5. — 2. — 2,5. — 3. — 3,5. — 4. — 4,5. — 5. — 6.

Ved de skriftlige Besvarelser og den mundtlige Examination give Examinator og Censorer hver sin Karakter, beregnet i Tiendedele. Ved Fællescensuren bliver Karakteren at bestemme efter Middeltallet af de tre Karakterer, der afrundes til nærmeste Karaktergrad.

For at bestaa Examen kræves:

1. At ved den skriftlige Examen Karakteren ikke for noget af de tre Arbeider er under 4,5. Dog kan man bestaa med 5 i et Fag udenfor Norsk, naar Middeltallet af Karaktererne for de to øvrige er mindst rent godt (3,00).
2. At ved de øvrige Prøver Karakteren ikke i noget Fag er under 5.
3. At Hovedkarakteren ikke er under 3.25.

De nærmere Bestemmelser angaaende Optagelsesexamen fastsættes i et af Marine-Kommandoen udfærdiget Regulativ.

§ 27. I den ved Examen bestemte Følgeorden indstiller Chefen Aspiranterne til Ansættelse i de ledige Nummere, og ledsager Indstillingen med specielle Udtalelser om Aspiranterne, forsaavidt han dertil finder Grund.

Skulde to eller flere Aspiranter erholde nøiagtig samme Hovedsum af Karakterer, indstilles de i den Orden, som angives af deres Hovedkarakterer ved Middelskolens Afgangsexamen.

I en autoriseret Examensprotokol indføres de af Censorerne givne Karakterers Medium; Protokollen undertegnes af Skolens Chef og Censorerne. Verificeret Afskrift sendes Marine-Kommandoen med Indstillingen og meddeles enhver Aspirant, saavidt ham angaar.

21 Novbr. Udnævnelse til Søkadet sker af Marine-Kommandoen.

§ 28. Kadetterne skulle ved Optagelsen aflægge den for Militære befalede Troskabsed samt skriftlig afgive den i Planens § 5 Punkt 7 omhandlede Forpligtelse.

De, der ved Optagelsen have fyldt sit 20de Aar, skulle derhos skriftlig afgive det i Planens § 5 Punkt 4 omhandlede Afkald paa at komme i Betragtning til Optagelse som fast Elev i Skolens øverste Afdeling.

B. Skoleaarets Anvendelse.

§ 29. I Sokrigsskolens nederste Afdeling anvendes Skoleaaret saaledes:

Fra 1ste Oktbr. til 21de Decbr., begge inkl.:	Undervisning paa Skolen.
„ 22de Decbr. til 8de Januar „ „	Juleferie.
„ den 9de Januar til en af de første Dage i April . . . . . :	Undervisning paa Skolen,
„ en af de første Dage i April til ved Midten af Mai . . . . . :	Examen i Landvidenskaberne, praktiske Øvelser, Exercitier og praktiske Øvelser paa Exercerskibet, efter Omstændighederne Ekvipering af Kadetskibet.
„ Midten af Mai til en af de sidste Dage i September . . . . . :	Søtogt med Kadetskibet, Examen i Søvidenskaberne og efter Omstændighederne Desarmering af Kadetskibet.

Med Hensyn til Anvendelse af Tiden i April Maaned og i September Maaned efter Debarkeringen fra Kadetskibet fatter forøvrigt Chefen de nærmere Bestemmelser.

Marine-Kommandoen kan efter Chefens Forslag gjøre mindre væsentlige Forandringer i foranstaaende Fordeling af Tiden.

§ 30. Foruden den i § 29 bestemte Juleferie gives tillige Paaskeferie, hvori indgaar den mellem Helligdagene liggende Lørdag.

Endvidere gives Kadetterne fri to Dage, førend Examen om Foraaret begynder, samt efter Omstændighederne en à to Dage efter Debarkering fra Kadetskibet.

Desuden kan Chefen ved særegne Leiligheder give Kadetterne fri en enkelt hel eller halv Dag.

C. Undervisningen iland.

§ 31. Det egentlige Antal Undervisningstimer for de forskjellige Fag i Skolens nederste Afdeling fastsættes for hver Klasse saaledes:

21 Novbr.

Undervisningsfag.	Timer ugentlig.		
	1ste Kl.	2den Kl.	3die Kl.
1. Norsk	3	3	4
2. Engelsk	3	2	4
3. Fransk	4	4	5
4. Sømandskab og praktisk Dampmaskinlære	3	3	1
5. Mathematik, Hydrografi, Naturlære og Dampmaskinlære	6	9	9
6. Navigation og fysisk Geografi	11	8	2
7. Artilleri og Torpedolære	1	2	4
8. Konstruktionstegning	3	3	3
9. Retslære	—	—	2
10. Legemsøvelser, Exercitier og Vaabenøvelser	5	5	5
	39	39	39

Efter Chefens Forslag kan Marine-Kommandoen i foranstaaende ugentlige Timeplan foretage de mindre væsentlige Forandringer, som Erfaring maatte vise ønskelige.

Efter Overlæg med Skoleraadet kan Chefen lade flere Klasser undervise sammen i enkelte Fag, naar saadant maatte anses hensigtsmæssigt og stemmende med Undervisningens Tarv.

Forsaavidt der bliver Anledning til Undervisning i Dands og Anstandsøvelser, kan denne meddeles i de for Legemsøvelser og Vaabenøvelser bestemte Timer.

§ 32. Marine-Kommandoen giver ved Regulativ de nærmere Bestemmelser angaaende:

1. Maalet for Undervisningen i de forskjellige Fag i hver Klasse;
2. hvilke Lærebøger, der skal benyttes;
3. den daglige Timeplan for Undervisningen, hvorved iagttages:
   a. at de faastsatte ugentlige Undervisningstimer saavidt muligt fordeles ligeligt paa Ugens 6 Arbeidsdage;
   b. at de Undervisningsfag, der antages at kræve størst Aandsanstrængelse, søges henlagt til Dagens første Timer;
   c. at Hjemmearbeidet saavidt muligt fordeles lige paa alle Dage i Ugen;
4. Karaktergivningen, hvorved iagttages:
   a. at Karaktererne gives i Hele og Tiendedele saaledes, at 3 er høieste, og 0 laveste Karakter;
   b. at enhver Lærer ved Undervisningstimens Slutning i dertil autoriserede Karakterprotokoller skal indføre en Karakter for vedkommende Kadets Flid.

   Skulde der være Noget at udsætte paa en Kadets Opførsel i Timen, anføres saadant i en Anmærkningsrubrik i Karakterprotokollen.

21 Novbr. For hver Kadet udfærdiges maanedlig en Karakterseddel, der skal indeholde Medium af Karaktererne i hvert enkelt Fag tilligemed et Uddrag af de tilføiede Anmærkninger. Karaktersedlerne bekjendtgjøres ved Parolen eller paa anden hensigtsmæssig Maade og tilstilles derpaa vedkommende Forældre eller Værge.

§ 33. Forsaavidt Anledning gives og Omstændighederne tillade det, bør Kadetterne være nærværende ved de vigtigere Værfts- og Skibsarbeider.

D. Tjenstgjøring, Undervisning og Øvelser paa Exercerskibet og paa Søtogt.

§ 34. Efter Marinekommandoens nærmere Ordre embarkere Kadetterne først paa Exercerskibet og derefter paa Kadetskibet og paa samme Tid tillige Inspektionsofficerer og Lærere. I Almindelighed skal Søkrigsskolens Chef deltage i Kadetskibstogtet i 2 à 3 Uger. Marine-Kommandoen giver nærmere Bestemmelse herom samt ved Regulativ de nærmere Bestemmelser angaaende Tjenstgjøring, Undervisning og Øvelser saavel paa Exercerskibet som paa Kadetskibet.

§ 35. Paa Søtogtet gjøre Kadetterne Vagt i Skifter, til hvilke Fordeling for hvert Togt gjøres af Søkrigsskolens Chef.

Døgnet inddeles saaledes, at der for hvert Vagtskifte bliver regelmæssig Vexling i de Vagter, det faar at udføre, i hvilken Hensigt Tiden fra Middag til Kl. 4 Efterm. deles i 2 Vagter, naar det paa Grund af Vagtskifternes Antal er nødvendigt.

I Søen fører i Almindelighed den ældste vagthavende Kadet Kommandoen agter. De øvrige Kadetter paa Skiftet vexle efter Skibschefens Bestemmelse med at føre Kommandoen forud og at holde Bestik. Dersom der kun er to Kadetter paa Skiftet, holder den yngste i Regelen Bestik.

Tilankers anvendes de vagthavende Kadetter efter Skibschefens nærmere Bestemmelse.

Det Vagtskifte, der gaar af Vagt, har Pikettjeneste.

§ 36. Kadetterne fordeles til bestemte Seils Losgjøring, Beslagning og Rebning, fornemlig paa Krydstoppen, og skulle i det Hele deltage saa meget som muligt i Arbeiderne saavel paa Toppen som paa Dækket.

Paa Søtogtet anvendes de ældste Kadetter til Tjeneste ved Overholdelsen af den indre Orden ombord, saasom ved Skibets Renholdelse, Tilsyn med Rofartøier, Proviantens Udlevering, Mandskabets Tøi o. s. v.; Alt under Opsyn og Veiledning af vedkommende Skibsofficerer.

§ 37. Som Maal for de i Planens § 9 omhandlede praktiske Øvelser fastsættes:

1. at Kadetten kan udføre enhver Skibsmanøvre saavel i godt som i ondt Veir;
2. at han forstaar at udføre de væsentligste af de ombord fore-

faldende Forsigtighedsregler, som bør iagttages under klart Skib, 21 Novbr.
i Storm, i Tordenveir m. v.;

3. at han kjender og forstaar rigtigt at anvende de gjældende Styringsregler til Forebyggelse af Sammenstød mellem Skibe;
4. at han kan udføre alle Slags Matrosarbeider saasom Splednings, Knobning, Rebning og Beslagning af Seil, Op- og Nedtagning af Rær, Stænger m. v.;
5. at han har det Kjendskab til Dampmaskinens Brug og Behandling, som antages at burde fordres af Chefen for et mindre Dampskib;
6. at han fuldstændig kjender og kan anvende de saavel for Kofardimarinen som for Orlogsmarinen gjældende Signaler og Signalsystemer;
7. at han kan styre og manøvrere Skibsbaade, saavel under Roning som under Seil og Damp;
8. at han har det Kjendskab til Reglementer og Tjenesten, som udfordres for at kunne gjøre Subalternofficers Tjeneste ombord;
9. at han med Nøiagtighed og Færdighed kan tage alle til Navigationen hørende Observationer, holde Bestik med Alt dertil hørende, samt er øvet i Styring, Lodning, Logning og i at tage Landtoninger;
10. at han besidder Færdighed i Exercitie og Skydning med Kanoner og Haandskydevaaben;
11. at han kan foretage en foreløbig Opmaaling eller Krokering af en Havn, et Løb eller Lignende.

Marine-Kommandoen bestemmer ved Regulativ Maalet for Undervisningen og de praktiske Øvelser for hver Klasse af Kadetterne.

§ 38. Skibschefen bestemmer efter Forslag fra ældste Inspektionsofficer det nærmere angaaende Tiden for Kadetternes praktiske Øvelser, og hvorledes disse indordnes under den almindelige Skibstjeneste.

Paa Exercerskibet bør Kadetternes Tid for Øvelserne i Regelen falde sammen med Øvelsestiden for den øvrige Del af Besætningen. De deltage i Infanteriexercitie-Øvelserne, men foretage forøvrigt sine Øvelser uafhængigt af de almindelige Øvelser paa dette Fartøi.

Paa Kadetskibet anvendes under sædvanlige Forholde 2 Timer Formiddag og 2 Timer Eftermiddag hver Arbeidsdag til praktiske Øvelser for Kadetterne, naar undtages Lørdag Eftermiddag, da de i Regelen ere frie.

§ 39. Som almindelig Regel bliver at iagttage, at Kadetterne søges givet den størst mulige Øvelse i Alt, hvad der staar i Forbindelse med deres praktiske Uddannelse. Saaledes bør de paa Søtogtet tilholdes at være opmærksom paa Veirforandringer, paa

21 Novbr. eget og andre Skibes Manøvre, kort paa enhver forekommende Gjenstand eller Begivenhed, som vedkommer deres Fag.

Angaaende deres Øvelser bliver forøvrigt at iagttage:

1. Med Hensyn til Sømandskab og praktisk Dampmaskinlære:
   a. Enhver Kadet skal lære at kommandere de Manøvrer, som henhøre til den Klasse, hvori han er.
   b. Saavel i den Tid, der anvendes til Øvelsesmanøvrer, som ogsaa efter Omstændighederne ved andre Manøvrer om Dagen, naar alle Mand ere paa Dækket, føre Kadetterne skiftevis Kommandoen under Sømandskabslærerens Opsyn.
   c. Naar Anledning gives, øves Kadetterne i Topmanøvre samt i Roning, Seilads og Manøvre med Skibsbaade.
   d. Kadetterne skulle skiftevis under Lærerens Opsyn kommandere Skibets Manøvre under Damp.
   e. I Maskinrummet skulle Kadetterne skiftevis være nærværende for at gjøres bekjendt med Maskinens Brug og Nytten af dens enkelte Dele, samt hvad der udfordres til dens Vedligeholdelse. De skulle praktisk øves i at haandtere Maskinen. Slæbning af andre Fartøier udføres, om Anledning gives.

      Under Embarkeringen paa Exercerskibet foregaar Undervisning og Øvelse i Dampmaskinens Brug og Behandling samt i Dampbaadsmanøvre paa Dampkanonbaade, der medgives Exercerskibet for dette Brug.
   f. Sømandskabslæreren holder paa Søtogtet gjennemsnitlig 1 à 2 Forelæsninger ugentlig i Sømandskab og Dampmaskinlære; disse Forelæsninger gives, om Omstændighederne tillade det, saadan Udstrækning, at det for Undervisningen for hver Klasse fastsatte Pensum helt gjennemgaaes.

2. Med Hensyn til Navigation:
   a. Saa ofte Anledning gives, og i passende Forhold til deres øvrige Beskjæftigelse, øves Kadetterne i de forskjellige til Navigationen hørende Observationer og disses Beregning og Anvendelse samt i Lodning, Logning, Styring m. v.
   b. Vagtskifterne vexle, et eller efter Omstændighederne to ad Gangen, med at udregne og affætte Middagsbestikket, der, efter at være gjennemseet og attesteret af Navigationslæreren, indgives til Skibschefen.
   c. Navigationslæreren skal benytte de givne Anledninger til at gjøre Kadetterne bekjendt med de Kyster, som passeres, disses Kjendemærker, Fyre, Indløb, Havne m. v., samt

øve dem i at gisse Distancer fra Land og fra Skibe. Li- 21 Novbr.
geledes øves Kadetterne i Landtoning.

d. Navigationslæreren skal efter Omstændighederne holde en Forelæsning ugentlig i theoretisk Navigation.

3. Med Hensyn til Exercitier og Vaabenbrug:

A. Paa Exercerskibet.

Kadetterne gives Fordeling ved Kompagnierne til Passering af de forskjellige Grader som Menig, Halvtropschef og øvrige Underbefalingsmænd, og deltage i Infanteriexercitien saavelsom i Skiveskydningen med Haandvaaben. Derimod deltage de i Regelen ikke i Kanon- og Landstignings-Exercitien og medtages derfor heller ikke i den almindelige Fordeling hertil. De øves i Taarndreinings- og Kanon-Exercitie paa Monitorer, Exercitie og Skydning med Maskinkanoner, samt efter Omstændighederne i Brug og Behandling af aktivt Minemateriel.

B. Paa Søtogtet.

a. Kadetterne fordeles til Kanonerne saaledes, at de ældste i Regelen ansættes som Kanonkommandører og de øvrige til den Tjeneste ved Kanonernes Betjening, som de efter deres Alder og legemlige Udvikling maa antages skikkede til at udføre. Det iagttages, at Kadetterne af ældste Klasse faar Anledning til i Egenskab af Kanonkommandører fuldstændig at gjennemgaa Exercitien med det forskjellige Slags Skyts, som udgjør Kadetskibets Armering.

b. Ligeledes fordeles de saavel til Landstigningskompagniet som til Landstignings- og Baad-Artilleriet, og ældste Klasse til turvis Opøvelse i at kommandere og instruere ved Haandvaabenexercitie.

c. Kadetterne gives al den Øvelse, som Omstændighederne maatte tillade, i Skydning med det ombord værende Skibs-, Landstignings- og Baadskyts, hvorhos de i saadan Udstrækning, som der er Anledning til, øves i Brug og Behandling af aktivt Minemateriel.

d. Saa ofte Anledning gives, skulle Kadetterne øves i Svømning.

4. Med Hensyn til Hydrografering:

Kadetterne gives den Øvelse heri, som der er Anledning til.

§ 40. For enhver særskilt udført Øvelse eller Exercitie gives Kadetterne Karakter af vedkommende Lærer eller Instruktør og efter enhver Nattevagt af den vagthavende Officer Karakter for „Udførelsen af Vagttjenesten" og for „Opførsel" samt tillige for „Kommando", naar Vagttjenesten har givet Anledning til denne Bedømmelse.

Med Hensyn til Karaktergivningen iagttages, hvad derom er foreskrevet i dette Reglements § 32 Punkt 4, Litr. a.

21 Novbr. Samtlige Karakterer indføres i dertil autoriserede Protokoller.

§ 41. Til Veiledning for den endelige Bedømmelse ved Togtets Slutning afgives ved Tilendebringelsen af Øvelserne paa Exercerskibet saavelsom en Gang hver Maaned paa Søtogtet Bedømmelse af Kadetternes Flid, Fremgang, Dygtighed og Opførsel. Kommissionen for denne Bedømmelse dannes paa Søtogtet af de i § 45 nævnte Censorer og paa Exercerskibet af dette Fartøis Chef og Næstkommanderende samt af Inspektionsofficeren og de beordrede særskilte Instruktører.

E. Examina.

1. I Landvidenskaberne.

§ 42. Ved den i Planens § 11 a omhandlede Examen i Landvidenskaberne, der afholdes til den i dette Reglements § 29 angivne Tid, ere Skoleraadets Medlemmer forpligtede til, efter Chefens nærmere Bestemmelse, at fungere som Censorer.

Marine-Kommandoen afgiver efter Forestilling fra Søkrigsskolens Chef Bestemmelse angaaende Antagelse til Censorer af Andre end Skoleraadets Medlemmer, naar dette ansees fornødent.

§ 43. Censorerne — af hvilke der, foruden vedkommende Lærer, ved Opflytningsexamina skal være en, og ved Afgangsexamen to for hvert Fag — skulle, forinden Examinationen begynder, gjøre fornødent Udvalg blandt de af Læreren i Faget foreslaaede skriftlige og mundtlige Spørgsmaal.

Kadetterne examineres til Afgangsexamen i det hele Omfang af, hvad de paa Søkrigsskolen have læst i de forskjellige Fag.

§ 44. For Besvarelsen af enhver skriftlig Opgave og ethvert mundtligt Spørgsmaal gives af hver Censor en Karakter i Tal; disse Karakterers Medium, udtrykt i Hele, Tiendedele og Hundrededele, udgjør Examinandens endelige Karakter for Faget.

Karakteren for militært og moralsk Forhold gives af Søkrigsskolens Chef og Inspektionsofficerer, saaledes at der tages Medium af Inspektionsofficerernes Karakterer, og at Middelværdien af dette Medium og den af Chefen givne Karakter er Examinandens endelige Karakter for militært og moralsk Forhold.

Høieste Karakter for hvert Fag ved de forskjellige Examina er:

21 Novbr.

Examensfag og Bedømmelsesgjenstande.	1ste Kl.	2den Kl.	3die Kl.
Norsk	3	3	3
Engelsk	3	3	3
Fransk	3	3	3
Mathematik og Hydrografi	3	6	9
Navigation og fysisk Geografi	3	6	9
Naturlære	3	3	6
Dampmaskinlære	3	6	9
Artilleri og Torpedolære	3	6	9
Konstruktionstegning	3	3	3
Retslære	"	"	3
Sømandskab	"	"	3
Legemsøvelser, Exercitier og Vaabenøvelser	3	3	6
Militært og moralsk Forhold	6	9	12
Sum af de høieste Karakterer	36	51	78

Den laveste Karakter er 0.

2. I Søvidenskaberne.

§ 45. Censorer ved den i Planens § 11 b foreskrevne Examen ved Søtogtets Slutning ere: Søkrigsskolens Chef — for det Tilfælde at han har været embarkeret paa Kadetskibet nogen Tid under Togtet (§ 34) —, Kadetskibets Chef og Næstkommanderende samt de udkommanderede Inspektionsofficerer og Lærere. Er Søkrigsskolens Chef tillige Chef for Kadetskibet eller nogen af de udkommanderede Inspektionsofficerer og Lærere tillige enten Chef eller Næstkommanderende paa Fartøiet, afgiver Marine-Kommandoen Bestemmelse angaaende Tiltrædelse som Censor af nogen anden af Kadetskibets Officerer.

§ 46. Examination i Sømandskab og Dampmaskinlære i en høiere Klasse skal, foruden denne Klasses Pensum, tillige omfatte det i de lavere Klasser læste.

§ 47. Karakterer for theoretiske Kundskaber og for praktisk Udvikling gives under de Afdelinger, hvilke tilligemed deres høieste Karakterer ere angivne i efterstaaende Tabel.

Ved Karaktergivningen tages tilbørligt Hensyn til de Karakterer og de Udtalelser, som Kadetterne have erholdt under Øvelserne paa Exercerskibet og ved Maanedsbedømmelserne paa Søtogtet (§ 41).

Medium af Censorernes Karakterer, udtrykt i Hele, Tiendedele og Hundrededele, bliver den endelige Karakter for hver Bedømmelsesgjenstand.

21 Novbr.

Examensfag og Bedømmelsesgjenstande.	2den Kl.	3die Kl.
Theoretisk Kundskab i Sømandskab og Dampmaskinlære	6	9
Manøvre	6	9
Praktisk Behandling af Dampmaskinen og Dampbaadsmanøvre	6	9
Arbeider tilveirs	3	6
Praktisk Navigation	6	9
Vaabenexercitie	3	6
Dueligheid som Sømand og til Officer	9	12
Militært og moralsk Forhold	12	15
Sum af de høieste Karakterer	51	75

Den laveste Karakter er 0.

3. Almindelige Bestemmelser.

§ 48. I en autoriseret Examensprotokol indføres ved hver Examen de endelige Karakterer for ethvert Fag og enhver Bedømmelsesgjenstand, bestemte saaledes som i §§ 44 og 47 foreskrevet.

Særskilt Udtalelse om en Elevs Evner, Dueligheid og Forhold i det Hele gives, forsaavidt det ansees nødvendigt.

Ved Karaktergivningen efter 2det Søtogt gives for hver Elev en særskilt Udtalelse om hans Dueligheid som Sømand, særlig til Kofardifarten.

Protokollen undertegnes af Censorerne; verificeret Afskrift af den tilstilles Marine-Kommandoen, og forsaavidt hver enkelt Kadet angaar, tillige vedkommende Forældre eller Værge.

Examens Udfald meddeles Kadetterne ved Parolen eller paa anden hensigtsmæssig Maade.

§ 49. Det nærmere angaaende Examenspensa og Regler for Examinationen bestemmes af Marine-Kommandoen ved Regulativ.

F. Opflytning i Klasserne, Rangeringsorden og Afgang.

§ 50. For at bestaa Examen kræves saavel ved Opflytning som ved Afgang, at Eleven opnaar mindst halv Karakter for ethvert Fag og enhver Bedømmelsesgjenstand, og for tillige at bestaa til Optagelse som fast Elev af Søkrigsskolens øverste Afdeling endvidere at han ved Afgangsexamen opnaar mindst $^3/_5$ af den bestemte Sum af høieste Karakter.

§ 51. Opflytning og Afgang finder Sted hvert Aar efter den i Planens § 11 a nævnte Examen.

Følgeordenen ved Opflytning fra 1ste Klasse bestemmes ved

Summen af de Karakterer, der ere givne ved Examen iland efter det første Vinterkursus. Ved Opflytning fra 2den og ved Afgang fra 3die Klasse bestemmes Følgeordenen ved Summen af de Karakterer, der ere givne ved Examen iland og ved Examen efter Søtogtet det foregaaende Aar. 21 Novbr.

§ 52. Den Kadet, som ikke bestaar Opflytningsexamen, men som desuagtet af Marine-Kommandoen i Henhold til Planens § 13 tillades at forblive ved Skolen, opflyttes ikke i en høiere Klasse. Har han bestaaet den ene af Klassens Examina, kan Chefen tillade ham at deltage i den høiere Klasses Undervisning for alle eller nogle af de bestaaede Fags Vedkommende.

§ 53. Den Kadet, som i det i Planens § 13 nævnte Tilfælde bliver siddende tilbage i Klassen, rangerer foran de i Klassen nyopflyttede Elever.

Bestaaet Examen efter Sotogt, men ikke i Landvidenskaberne, giver Rangeringsorden foran bestaaet Examen i Landvidenskaberne, men ikke efter Søtogt.

§ 54. Den Kadet, som kun bestaar den ene af de to Examina, der samlede udgjøre Afgangsexamen, og som af Marine-Kommandoen i Henhold til Planens § 13 erholder Tilladelse ikke alene til at forblive ved Skolen, men, naar de herfor fornødne ganske særegne Grunde ere tilstede, tillige til at konkurrere om Optagelse som fast Elev i Skolens øverste Afdeling, skal fuldt ud deltage saavel i Undervisning tillands som i samtlige Øvelser og i Søtogter, samt paany underkaste sig den hele Afgangsexamen, hvis Udfald bliver det for ham gjældende.

Dersom han derimod i det foranførte Tilfælde erholder Tilladelse til at forblive ved Skolen men ikke til at konkurrere om Optagelse som fast Elev i øverste Afdeling, og det er Afgangsexamen i Sovidenskaberne, som er bestaaet, afgiver Marine-Kommandoen paa Indstilling fra Skolens Chef Bestemmelse angaaende hans praktiske Øvelser og Sotjeneste, indtil Skolen atter begynder.

§ 55. Kadetter, der have bestaaet Afgangsexamen saavel tillands som tilsøs, meddeles af Sokrigsskolens Chef et Testimonium, hvori de ved Afgangsexamen erholdte særskilte Udtalelser, specielle Karakterer og Hovedkarakteren anføres.

I den Følgeorden, som i Henhold til § 51 er bestemt ved Afgangsexamen, indstiller Chefen Kadetterne til Ansættelse som Sekondløitnanter.

Udnævnelsen sker af Forsvars-Departementet.

Efterat denne Udnævnelse har fundet Sted, samt tillige efter Optagelsen af nye Elever, indsender Chefen Styrkeliste til Marine-Kommandoen.

21 Novbr.

G. Uniformering.

§ 56.

1. Trøie af mørkeblaat Klæde med to Rader forgyldte Ankerknapper af Mellemsort og med nedliggende Krave, hvorpaa anbringes et Anker med Krone over broderet i Guld (Model) paa hver Side.
2. Vest af mørkeblaat Klæde eller hvidt Tøi med nedliggende Krave og 1 Rad smaa Ankerknapper.
3. Benklæder af mørkeblaat Klæde eller hvidt Tøi.

   Til daglig Tjeneste kan ogsaa benyttes Benklæder af blaat og hvidt stribet Tøi.
4. Hue af mørkeblaat Klæde efter samme Model som reglementeret for Marinens Officerer, med Hovedbaand af 3.9 cm. bredt sort riflet Silkebaand, hvorpaa foran anbringes, for Kadetter af 3die Klasse Nationalkokarden (2 cm. i Diameter) og over denne et Anker med Krone broderet i Guld (som for Underbefalingsmænd af Sømilitære Korps bestemt), og for de øvrige Kadetter Nationalkokarden.
5. Sort Halstørklæde.
6. Hvide Vaskeskinds Handsker.
7. Pijæk af mørkeblaa Dyffel med 2 Rader forgyldte store Ankerknapper.
8. Søtrøie af mørkeblaa Dyffel, Knapper som paa Pijæken.
9. Sorte Regnklæder.
10. Kadetterne af ældste Klasse bære Sabel med Gehæng, som bestemt for Søofficerernes Dagliguniform; Kadetunderofficerer bære tillige Feldttegn af Guldbouillon og mørkeblaa Silke samt rundt Ærmet paa Trøie, Pijæk og Søtrøie en 0.6 cm. bred Guldgalon, anbragt omtrent 9 cm. fra Ærmets nedre Kant og dannende et Øie opover paa dets Overside.

Ankerknapperne skulle være af samme Slags, som er reglementeret for Marinens Officerer.

De nærmere Bestemmelser angaaende Uniformeringen fastsættes af Marine-Kommandoen ved Regulativ.

Det er Kadetterne forbudt at bære civile Klæder.

III.

Øverste Afdeling.

A. Optagelse til Elev.

§ 57. Inden Midten af Marts Maaned afgiver Forsvars-Departementet Bestemmelse i Henhold til Planens § 14 om, hvor mange faste Elever der den paafølgende 1ste Oktober skal optages i Afdelingen.

§ 58. Af de om Optagelse konkurrerende Kadetter, der be-

staa Afgangsexamen ved nederste Afdeling, og ved denne Examen 21 Novbr.
erholde mindst $^3/_5$ af den bestemte Sum af høieste Karakter (§ 50)
indstiller Chefen, efter den ved Examen bestemte Følgeorden, saa-
mange, som der er ledige Nummere, hvorefter Antagelse sker af
Forsvars-Departementet.

B. Undervisning, Examen og Afgang.

§ 59. Skoleaaret anvendes saaledes:

Fra en af de første Dage i Oktbr. til 21de Decbr. inkl.:	Undervisning paa Skolen.
„ 22de Decbr. til 8de Januar, begge inklusive:	Juleferie.
„ 9de Januar til en af de første Dage i April:	Undervisning paa Skolen.
„ en af de første Dage i April til henimod Midten af Mai . . . . . :	efter Omstændighederne Undervisning paa Skolen, praktiske Øvelser, og Examen.

Foruden Juleferie gives ogsaa Paaskeferie som for nederste Afdeling bestemt.

Den nærmere Anvendelse af Tiden i April og Mai Maaned bestemmes af Chefen.

Marine-Kommandoen kan efter Chefens Forslag gjøre mindre væsentlige Forandringer i foranstaaende Fordeling af Tiden.

§ 60. Det ugentlige Antal Undervisningstimer for de forskjellige Fag fastsættes saaledes:

Norsk	1 Time
Engelsk	1 —
Fransk	3 —
Historie og Geografi	3 —
Sømandskab, Søkrigshistorie og Søtaktik	4 —
Mathematik, Landmaaling, Mekanik, Kemi og Maskinlære	11 —
Astronomi	2 —
Artilleri, Torpedo- og Befæstningslære	4 —
Konstruktions- og Maskintegning	4 —
Retslære	1 —
Landtaktik, Exercitier og Vaabenøvelser	3 —
	37 Timer.

Marine-Kommandoen kan efter Chefens Forslag gjøre de mindre væsentlige Forandringer i foranstaaende ugentlige Timeplan, som Erfaring maatte vise ønskelige.

§ 61. Marinekommandoen giver ved Regulativ de nærmere Bestemmelser angaaende:

21 Novbr.

1. hvilke Læreboger der skal benyttes;
2. den daglige Timeplan for Undervisningen, hvorved iagttages:
   a. at det fastsatte ugentlige Antal Undervisningstimer saavidt muligt fordeles ligeligt paa Ugens 6 Arbeidsdage;
   b. at de Undervisningsfag, der maa antages at kræve størst Aandsanstrengelse, søges henlagt til Dagens første Timer;
   c. at Hjemmearbeidet saavidt muligt fordeles lige paa alle Dage i Ugen.

Karakterer ved Undervisningen gives ikke i Tal, men kun ved Bemærkninger om Elevernes Flid og Fremgang, der afgives ved Slutningen af hver Maaned og ellers, naar en Lærer dertil maatte have speciel Grund.

§ 62. Forsaavidt Anledning gives og Omstændighederne tillade det, bør Eleverne være nærværende ved de vigtigere Værfts- og Skibsarbeider samt Artilleri- og Torpedoforsøg.

§ 63. Ved Undervisningens Slutning om Vaaren underkastes i Chefens Overvær de det foregaaende Aar antagne faste Elever en Kundskabsprøve i de Pensa, hvori Undervisning i Vinterens Løb har været givet. Angaaende Resultatet heraf giver Chefen Indberetning til Marine-Kommandoen.

§ 64. Ved den i Planens § 17 omhandlede Afgangsexamen er Skoleraadets Medlemmer forpligtede til, efter Chefens nærmere Bestemmelse, at fungere som Censorer.

Marine-Kommandoen afgiver, efter Forestilling fra Søkrigsskolens Chef, Bestemmelse angaaende Antagelse til Censorer af andre end Skoleraadets Medlemmer, naar dette ansees fornødent.

§ 65. Censorerne, af hvilke der foruden vedkommende Lærer skal være to for hvert Fag, skulle, forinden Examinationen begynder, gjøre fornødent Udvalg blandt de af Læreren i Faget foreslaaede skriftlige og mundtlige Spørgsmaal.

§ 66. Ved Valget af Opgaver og Examinationsemner iagttages, at Eleverne examineres i Sømandskab og Artilleri i det hele Omfang af, hvad der i disse Fag er foredraget saavel i nederste som øverste Afdeling.

For de øvrige Fags Vedkommende examineres i hvad der er foredraget i øverste Afdeling, dog saaledes, at Historie og Geografi ikke blive særskilte Examensfag, men at en af de skriftlige Opgaver i Norsk gives med det Formaal, at Examinanden kommer til ved dens Besvarelse at anvende en Del af, hvad der er foredraget i disse Fag.

§ 67. For Besvarelsen af enhver skriftlig Opgave og ethvert mundtligt Spørgsmaal giver hver Censor en Karakter i Tal; disse Karakterers Medium udtrykt i Hele, Tiendedele og Hundrededele udgjør Examinandens endelige Karakter for Faget.

Karakteren for militært Forhold gives af Søkrigsskolens Chef og Inspektionsofficerer, saaledes at der tages Medium af Inspek-

tionsofficerernes Karakterer, og at Middelværdien af dette Medium 21 Novbr.
og af den af Chefen givne Karakter er Examinandens endelige Karakter for militært Forhold.

Høieste Karakter for hvert Fag er:

Norsk	6
Engelsk	3
Fransk	3
Sømandskab, Søkrigshistorie og Søtaktik	6
Mathematik og Landmaaling	6
Astronomi	3
Mekanik	6
Kemi	3
Maskinlære	3
Artilleri, Torpedo- og Befæstningslære	6
Konstruktions- og Maskintegning	3
Retslære	3
Landtaktik, Exercitier og Vaabenøvelser	3
Militært Forhold	9
Sum af de høieste Karakterer	63

Den laveste Karakter er 0.

§ 68. I en autoriseret Examensprotokol indføres de endelige Karakterer for ethvert Fag og enhver Bedømmelsesgjenstand, bestemte saaledes som i § 67 foreskrevet.

Særskilt Udtalelse om en Examinands Evner, Dueligheid og Forhold i det Hele gives, forsaavidt dette ansees nødvendigt.

Protokollen undertegnes af Censorerne.

Verificeret Afskrift tilstilles Marine-Kommandoen, ligesom enhver Examinand meddeles en saadan, saavidt ham angaar.

Udfaldet af Examen indføres ogsaa i en for hver Examinand specielt autoriseret Examensprotokol. Denne Protokol undertegnes af Censorerne og oversendes Sømilitære Korps.

§ 69. For at have bestaaet Examen udfordres at have opnaaet mindst $^3/_5$ af den for Examen bestemte Sum af høieste Karakterer og ikke under halv Karakter for noget Fag eller nogen Bedømmelsesgjenstand.

§ 70. De specielle Examensregler blive ved Regulativ nærmere at bestemme af Marine-Kommandoen.

§ 71. Andragende i det i Planens § 18 nævnte Tilfælde om Forbliven ved Skolen udover den planmæssige Tid indsendes til Marine-Kommandoen gjennem Søkrigsskolens Chef, der samtidig med Andragendets Indsendelse lader følge sin Erklæring om, hvad der kan tale for eller imod dets Indvilgelse, hvorefter Forsvars-Departementet foranlediger Bestemmelse fattet ved naadigst Resolution.

21 Novbr. § 72. Dersom der indtræder Vakance blandt Eleverne, skal Indstilling angaaende dens Udfyldning indsendes af Chefen, hvorefter Forsvars-Departementet derom afgiver Bestemmelse.

Reglement for Sekondløitnanternes praktiske Uddannelse for Indtrædelse i det faste Officerskorps.

A. Almindelige Bestemmelser.

§ 1. Til den i Planens § 21 omhandlede Tjeneste beordres Aspiranten om Sommeren under det midlertidige Ophør af Undervisningen ved Søkrigsskolens øverste Afdeling, samt derpaa, efter bestaaet Afgangsexamen ved Skolen, saavidt muligt uden Afbrydelse, indtil den planmæssige Tjenestetid er naaet.

§ 2. Dersom blandt de Sekondløitnanter, der ere til Tjeneste for Uddannelse til det faste Officerskorps, nogen Afgang finder Sted under Tjenestetiden, indhentes Erklæring fra Søkrigsskolens Chef, angaaende Besættelsen af de ledige Nummere, hvorefter Forsvars-Departementet derom afgiver Bestemmelse.

B. Tjenstgjøringen til Orlogs.

§ 3. Aspiranten ansættes til Assistance hos Næstkommanderende og Officererne ved de forskjellige Detailler, nogen Tid af Gangen hos enhver af dem, samt til selv at foreståa enkelte Detailler. Denne Tjeneste gjøres saavidt selvstændig, som Omstændighederne maatte tillade, navnlig den som Assistent hos Observationsofficeren

§ 4. Tjenesten som Assistent hos Maskinofficeren skal tillige omfatte Opøvelse i Maskintjeneste, navnlig i de Dele af denne, som omfatter Tilsynet med Maskiner og Kjedler og Kontrollen med Maskinens Nyttevirkning og Ekonomi under forskjellige Omstændigheder.

§ 5. Han øves i at gjøre Tjeneste som Kanonkommandør ved det svære Skyts paa Monitorer og Kanonbaade, som Divisionschef ved Batterier paa søgaaende Skibe, som Befalende ved Landstigningsafdelingen og som Instruktør ved Haandvaabenexercitier.

§ 6. Paa Fartøier, der føre Whiteheads Torpedoer, indøves han i den i Torpedorummet forefaldende Tjeneste og, saavidt Omstændighederne tillade, i at foretage Udskydning af Torpedoer fra Dæk og den derved forefaldende Manøver af Fartøiet.

§ 7. Han øves i Fartøiets Manøvrering saavel for Seil som for Damp, og gives efter Omstændighederne Kommandoen ved almindelig Manøvre med alle Mand paa Dæk, under hvilken han ogsaa kan anstilles som Formand paa Toppen ved Topmanøvre.

§ 8. Han øves i saadanne hydrografiske Arbeider, som Toget maatte give Adgang til.

§ 9. Paa mindre Fartøier (Kanonbaade) sker Opøvelsen i 21 Novbr.
den Udstrækning, Omstændighederne tillade det, i Henhold til de foran givne Bestemmelser.

§ 10. Under Deltagelse i Torpedoøvelser øves Aspiranten i samtlige de ved passive Miners Udlægning forefaldende Arbeider, og efter Omstændighederne i Anvendelsen af aktive Torpedoer.

C. Bedømmelse af Tjenstgjøringen til Orlogs.

§ 11. Hver Maaned afgives Bedømmelse for de Tjenestegrenes Vedkommende, som Aspiranten har været prøvet i under denne Tid, og ved Togtets Slutning Hovedbedømmelse af hans Tjeneste og Forhold under det hele Togt.

Dersom den i Planens § 23 bestemte samlede Tjenestetid udløber under et Søtogt, er Aspiranten forpligtet til fortsat Tjenstgjøring ombord som Sekondløitnant indtil Togtets Slutning; dog kan Marine-Kommandoen i dette Tilfælde bestemme, at Hovedbedømmelsen afgives allerede ved Tjenestetidens Udløb istedetfor ved Togtets Slutning.

Bedømmelseskommissionen skal bestaa af Chef, Næstkommanderende og Trediekommanderende, samt for Bedømmelsen af hans Dueligheð som Navigatør og hans praktiske Maskinkyndighed derhos tiltrædes af vedkommende Detailleofficerer.

Under Torpedoøvelserne skal Bedømmelseskommissionen bestaa af Chefen og de to ældste af de ved Øvelserne tjenstgjørende Subalterneofficerer.

§ 12. Bedømmelsen af Aspirantens Tjenstgjøring paa mindre Fartøier sker i Henhold til særskilte Bestemmelser, som for Tilfældet gives af Marine-Kommandoen.

§ 13. Bedømmelsen, saavel den maanedlige som den endelige, gives af ethvert af Kommissionens Medlemmer og udtrykkes i Tal. Maanedsbedømmelserne opbevares af Chefen, og tjene til Veiledning ved Hovedbedømmelsen; Mediet af de ved denne givne Karakterer, udtrykt i Hele, Tiendedele og Hundrededele, udgjør den endelige Karakter for vedrørende Bedømmelsesgjenstand.

§ 14. Bedømmelsesgjenstandene og den høieste Karakter for hver af dem ere:

1.	Dueligheð som Navigatør	6
2.	Praktisk Maskinkyndighed	6
3.	Dygtighed som Befalende paa Batteri eller som Kanonkommandør ved det svære Skyts	6
4.	Dygtighed som Befalende ved Landstigningsafdeling og som Instruktør i Exercitie med Haandvaaben	6
5.	Kjendskab til Tjenesten i Almindelighed	6
6.	Kommando og Aktivitet	6
	Overføres	36

21 Novbr.		
	Overført	36
7.	Militært Forhold	12
8.	Dueligheb til fast Officer	12
	Sum af de høieste Karakterer	60.

Den laveste Karakter er 0.

§ 15. Hovedbedømmelsen indføres i den for hver Aspirant, i Henhold til § 68 i Reglementet for Søkrigsskolen udfærdigede, autoriserede Protokol, og underskrives af Bedømmelseskommissionens Medlemmer.

Protokollen oversendes til Sømilitære Korps, efterat verificeret Afskrift er afgivet til Marine-Kommandoen og meddelt Aspiranten.

§ 16. Dersom Opøvelse i nogen af de foreskrevne Tjenestegrene ikke har kunnet finde Sted, bliver for den vedrørende Bedømmelsesgjenstand i den i § 14 anførte Række ingen Karakter at give. Særskilt Redegjørelse desangaaende bliver i saa Tilfælde at afgive i Protokollen.

§ 17. For at det i Hovedbedømmelsen for ethvert særskilt Togt indeholdte Vidnesbyrd kan ansees tilfredsstillende (Planens § 23), maa Summen af de givne Karakterer være mindst $^3/_5$ af Summen af de høieste Karakterer for de Bedømmelsesgjenstande, for hvilke Karakter har været givet, og Karakteren for nogen Gjenstand, som har været bedømt, ikke være mindre end halv Karakter.

Dersom Vidnesbyrdet i Henhold hertil ikke er tilfredsstillende, skal Kommissionen desangaaende afgive særskilt Redegjørelse i Protokollen.

D. Tjenstgjøringen iland og dens Bedømmelse.

§ 18. Ansat ved Sømilitære Korps udfører Aspiranten Adjutants- og Kompagnifficerstjeneste og øves derhos i Korpstjenesten forøvrigt efter Korpschefens nærmere Bestemmelse.

§ 19. Ansat ved Hovedverftet øves han i de forskjellige Grene af Verftstjenesten og kan derhos beordres til Tjeneste hos Arbeidscheferne, alt efter Verftschefens nærmere Bestemmelse, med Jagttagelse for Torpedovæsenets Vedkommende af de gjældende Bestemmelser angaaende Hemmelighedsholdelse.

§ 20. Om Aspirantens Tjenstgjøring afgives specielle Bedømmelser under Tjenestetiden og en Hovedbedømmelse, naar denne er endelig afsluttet i Henhold til Forskriften i Planens § 23.

§ 21. Dersom han den hele Tid har tjenstgjort ved samme Tjeneste-Afdeling, afgives den specielle Bedømmelse engang maanedlig, i modsat Fald ved Udløbet af hans Tjeneste ved enhver særskilt Afdeling. Bedømmelseskommissionen bestaar ved Sømilitære Korps af Korpschefen og de to Kompagnichefer, ved Hovedverftet

af Verftschefen og første Ekvipagemester samt den eller de Arbeids- 21 Novbr.
chefer Aspiranten derhos maatte have tjenstgjort under.

De specielle Bedømmelser, hvilke skulle tjene til Veiledning ved Hovedbedømmelsen, indsendes til Sømilitære Korps.

§ 22. Kommissionen for Hovedbedømmelsen bestaar af Chefen for Sømilitære Korps, Cheferne for de Tjeneste-Afdelinger, Aspiranten derhos har tjenstgjort ved, og en af Sømilitære Korps's Kompagnichefer.

Dersom Aspiranten alene har gjort Tjeneste ved Sømilitære Korps, dannes Kommissionen af Korpsets Chef og de to Kompagnichefer.

§ 23. Ved Bedømmelsen iagttages derhos hvad der er foreskrevet i §§ 13 og 15, forsaavidt det paa Tilfældet faar Anvendelse.

Bedømmelsesgjenstandene og den høieste Karakter for hver af dem ere:

Kjendskab til Tjenesten i Almindelighed	3
Kommando og Aktivitet	3
Militært Forhold	3
Dueligheb til fast Officer	3
Sum af høieste Karakterer	12.

Den laveste Karakter er 0.

For at Bedømmelsen skal anses tilfredsstillende, kræves de samme Betingelser opfyldte, som ere fastsatte i § 17.

Ligeledes iagttages hvad der i nævnte § er bestemt, dersom Vidnesbyrdet ikke er tilfredsstillende.

E. Den endelige Bedømmelse for Ansættelse i det faste Officerskorps.

§ 24. Naar den i Planens § 23 bestemte Tjenstgjøring er udført, og Aspirantens Vidnesbyrd herfor er tilfredsstillende, beregnes den endelige Hovedkarakter paa følgende Maade:

For enhver af de i § 14 nævnte Bedømmelsesgjenstande tages Medium af de paa Togterne givne endelige Karakterer, til disse lægges for de fire sidstes Vedkommende de tilsvarende endelige Karakterer efter Tjenstgjøringen iland. De paa denne Maade fremkomne Talværdier udgjøre de endelige Karakterer, og deres Sum Hovedkarakteren for praktisk Tjenstgjøring.

Dersom for nogen Bedømmelsesgjenstand kun en Karakter haves, bliver denne den endelige.

Hovedkarakteren, tillagt den ved Afgangen fra Søkrigsskolen erholdte Karaktersum (§ 67 i Reglementet for Søkrigsskolen), bestemmer Følgeordenen for de Aspiranter, der samtidig komme under Bedømmelse.

21 Novbr. § 25. Den endelige Karakter for hver Bedømmelsesgjenstand tilligemed Hovedkarakteren (§ 24) samt Karaktererne ved Afgangsexamen fra Søkrigsskolens øverste Afdeling med deres Karaktersum (§ 67 i Reglement for Søkrigsskolen) indføres i en dertil autoriseret Protokol. Denne Indførsel saavel som den i § 24 nævnte Karakterberegning udføres ved Sømilitære Korps, hvis Chef derpaa afgiver Indstilling til Marine-Kommandoen i Henhold til Bestemmelsen i § 24 angaaende Ansættelse og Følgeorden. Verificeret Afskrift af Protokollen sendes Marine-Kommandoen og meddeles enhver Aspirant, saavidt ham angaar.

22 Novbr. **Høieste Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At det tillades, at der for Korgens Annexsogn af Hemnæs Præstegjeld under Indre Helgelands Provsti i Tromsø Stift anlægges en ny Kirkegaard paa et dertil udseet Jordstykke af Benoni S. Korgens Gaard overensstemmende med Sognestyrelsens Beslutning i Møde den 10de Mai 1886.
2. At Korgens Kommunebestyrelses Beslutning af 16de Mai 1887 angaaende Overtagelse af Garanti for Vedligeholdelse af Hegnet omkring den nye Kirkegaard stadfæstes i Henhold til Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837 § 39, forsaavidt Kommunen derved paadrages Udgifter for et længere Tidsrum end 5 Aar.

22 Novbr. **Høieste Resolution**, hvorved er bestemt, at samtlige Søn- og Helligdagsgudstjenester i Alversunds Præstegjeld under Nordhordlands Provsti i Bergens Stift, derunder ogsaa indbefattet Gudstjenesterne paa de 3 store Høitiders Førstedage, fra 1ste Januar 1888 at regne bliver at fordele lige mellem Præstegjeldets 3 Sognekirker.

22 Novbr. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa den i Henhold til Skrivelse fra forhenværende Biskop i Hamars Stift Folkestad til Stiftamtmanden i samme Stift Kyhn af 27de Oktober 1887 med Paategninger udfærdigede Fundats for „Biskop Folkestads Legat" til Fremme af den evangelisk-lutherske Indremission i Hamars Stift.

24 Novbr. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Toldkamret i Stavanger, hvori paa Foranledning meddeles, at Departementet antager, at det kan tillades Fortoldere under Toldbehandlingen at udsortere af de enkelte Colli, hvad der maatte befindes bedærvet eller beskadiget, paa Betingelse af, at det saaledes udsorterede efter Toldopsynets nærmere Bestemmelse gjøres ubrugeligt som Handelsvare, eller, som ved Glas, forandres

til en toldfri Vare, Glasskaar. Derimod finder Departementet ikke, 24 Novbr.
at det kan tillades, at der for Colli, hvoraf ingen Udsortering har fundet Sted, gives et Afslag i Vegten efter det Forhold mellem bedærvet og ubedærvet Vare, som er fundet ved Udsortering af andre Collis Indhold.

Høieste Resolution, hvorved er bestemt, at den af Herreds- 25 Novbr.
styrelsen i Bolsø Præstegjeld under Ytre Romsdals Provsti i Throndhjems Stift i Møde den 6te Juli 1887 fattede Beslutning om efter indtraadt Ledighed i Bolsø Sognepræstembede at udrede Skyds- og Natteholdsgodtgjørelse til Sognepræsten med et Beløb af 500 Kroner aarlig af Herredskassen, mod at den hidtil havte Ordning ophører, approberes i Henhold til Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837 § 39, forsaavidt Kommunen derved paadrages Udgifter for et længere Tidsrum end 5 Aar.

Høieste Resolution, hvorved er bestemt: 25 Novbr.

1. At Skoneviks Jordemoderdistrikt i Søndre Bergenhus Amt deles i 3 Distrikter, saaledes at hvert af Sognene Skonevik, Aakre og Holmedal kommer til at udgjøre et eget Distrikt.
2. At Approbation i Henhold til Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837 § 39 meddeles paa den af Skoneviks Herredsstyrelse under 2den Mai 1887 fattede Beslutning angaaende de til ovennævnte Delings Iværksættelse fornødne Bevilgninger.

Høieste Resolution, hvorved er bestemt: 25 Novbr.

1. At den af Throndhjems Samlag for Brændevinshandel samt Udskjænkning af Øl, Vin m. v. i Generalforsamling den 23de Marts 1887 og for de ikke mødende Aktionærers Vedkommende ved skriftlig Erklæring vedtagne og af Stedets Kommunebestyrelse under 6te Oktober s. A. godkjendte nye Plan for Samlaget i Medhold af Lovene af 3die Mai 1871 og 18de Juni 1884 § 7 stadfæstes som Samlagets Vedtægter for Tidsrummet fra 1ste Januar 1888 til 1ste Januar 1889.
2. At det paalægges Stiftamtmanden inden Udgangen af Juni Maaned til Departementet for det Indre at indsende Aftryk eller Afskrift af Beretning om Samlagets Virksomhed, Extrakt af sidste Aars Regnskab og Fortegnelse over Samlagets Medlemmer.

Høieste Resolution, hvorved er bestemt: 25 Novbr.

1. At de ved Høieste Resolution af 6te Oktober 1882 stadfæstede

25 Novbr. Vedtægter for Porsgrunds Samlag for Brændevinshandel samt Udskjænkning af Øl, Vin, Mjød og Cider med de i sammes §§ 6, 10 og 12 foretagne Forandringer i Medhold af Lovene af 3die Mai 1871 og 18de Juni 1884 § 7 samt overensstemmende med Samlagets i Generalforsamling den 11te November 1887 fattede Beslutning og Porsgrunds Kommunebestyrelses under 20de September næstfor afgivne Erklæring stadfæstes som fremdeles gjældende indtil videre, dog ikke for en længere Tid end 5 Aar, at regne fra 1ste Januar 1888.

2. At det paalægges Amtmanden inden Udgangen af hvert Aars Juni Maaned til Departementet for det Indre at indsende Aftryk eller Afskrift af den aarlige Beretning om Samlagets Virksomhed, Extrakt af sidste Aars Regnskab og Fortegnelse over Samlagets Medlemmer.

25 Novbr. **Høieste Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At den af Levangers Samlag for Brændevinshandel samt Udskjænkning af Øl, Vin, Mjød og Cider i Generalforsamling den 5te November 1887 vedtagne og af Stedets Formænd og Repræsentanter under 21de Oktober næstfor godkjendte nye Plan for Samlaget i Medhold af Lovene af 3die Mai 1871 og 18de Juni 1884 § 7 indtil videre stadfæstes som Samlagets Vedtægter, dog ikke for en længere Tid end 4 Aar, at regne fra 1ste Januar 1888.
2. At det paalægges Amtmanden inden Udgangen af hvert Aars Juni Maaned til Departementet for det Indre at indsende Aftryk eller Afskrift af den aarlige Beretning om Samlagets Virksomhed, Extrakt af sidste Aars Regnskab og Fortegnelse over Samlagets Medlemmer.

26 Novbr. **Kongelig Resolution***), hvorved Approbation i Henhold til § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kommunebestyrelsen i Kjøbstaden Drøbak under 27de Oktober 1887 fattede Beslutning om Forandring i §§ 1 og 7 i de ved Kongelig Resolution af 16de November 1861 (jfr. Kongelig Resolution af 22de Marts 1879) approberede almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Kjøbstaden.

26 Novbr. **Kongelig Resolution**, hvorved det overdrages Tromsø Biskop med Kirke-Departementets Approbation at anordne særskilt geistlig Betjening for Arbeiderne ved den norske Del

*) Bekjendtgj. 3 Decb. i Lovt. 1ste Afd. No. 32, hvor vedk. §§ i sin forandrede Form er indtagne.

af Ofoten—Luleå Jernbaneanlægget, saaledes at Udgif- 26 Novbr.
gifterne ved denne Betjening udredes af „The Swedish & Norwegian Railway Company, limited" ifølge Koncession af 16de Juni 1883 og Kongelig Resolution af 23de April 1887.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 26 Novbr.

1. At den Nordlands Amtmandsbolig tillagte Gaardspart Rønvik nedre, Mtr.-No. gl. 40, nyt 17, L.-No. 49, af ny Skyld 1 Mark 51 Øre tillades afhændet for et Beløb af 3000 Kroner.
2. At de aarlige Renter af Salgsbeløbet indtil videre tilfalder den nuværende Indehaver af Embedet, Amtmand Otto Aubert.

Kongelig Resolution, hvorved bl. a. er bestemt, at Sande- 26 Novbr.
herreds Kommune i Medhold af Lov af 23de Mai 1857 bemyndiges til for et Beløb af Kr. 60 000,00 at udstede rentebærende og paa Indehaveren lydende Gjældsbreve paa Betingelse af, at Gjældsbrevne ikke udstedes paa en mindre Sum end Kr. 200, 00, at deres Indfrielse, der skal være paabegyndt senest 2 Aar fra deres Udstedelse og foregaa med et ligestort aarligt Beløb, skal være fuldendt inden Udløbet af 40 Aar fra Udstedelsen, samt endelig at Gjældsbrevene selv skal indeholde Oplysning om Reglerne for deres Indfrielse.

Kongelig Resolution[1]), hvorved er bestemt: 26 Novbr.

1. Fra 1ste Januar 1888 skal Koperviks Sogn (Ladestedet tilligemed Landdistriktet) af Avaldsnæs Præstegjeld og Akre Sogn af Skudesnæs Præstegjeld, begge under Karmsunds Provsti i Kristiansands Stift, overgaa til et eget „Koperviks" Præstegjeld under samme Provsti og Stift. I det nye Præstegjeld bliver Koperviks Sogn Hovedsogn.
2. Sognepræsten i Koperviks Præstegjeld tillægges — foruden samtlige inden dets Grændser faldende visse og uvisse præstelige Indtægter — en midlertidig Husleiegodtgjørelse af Oplysningsvæsenets Understøttelsesfond, stor Kr. 400, 00 aarlig, hvilket Beløb bliver at opføre paa Fondets Budgetforslag for næste Storthing.
3. Koperviks Sognekald bliver at kundgjøre ledigt med Forpligtelse for den vordende Sognepræst til:
   a. ved Bidrag af offentlige Midler og muligens Laan paa Embedet at besørge udført de Byggearbeider paa den vordende Præstegaard, som senere maatte blive anordnede;
   b. indtil Præstegaard er anskaffet og kan tilflyttes, at tage Bopæl i eller i Nærheden af Koperviks Ladested;

[1]) Vedk. Regj.foredr. er indt. i Depts.tid. for 1888 No. 3—5.

26 Novbr. c. at finde sig i de Bestemmelser, som blive afgivne om Gudstjenesternes Fordeling mellem Præstegjeldets Kirker.

4. Torvestads Sognekald under Karmsunds Provsti bliver at kundgjøre ledigt, og Bestemmelsen i Kongelig Resolution af 21de Juli 1879 Post c om, at Torvestads og Utsires Sogne indtil videre blive at betjene af en dertil af Kristianssands Biskop med Kirke-Departementets Godkjendelse antagen Geistlig, sættes ud af Kraft fra den Tid at regne, da Torvestads Sognekald igjen bliver fast besat.

5. I Torvestads Præstegjeld bliver Gudstjenesterne efter nærmere Bestemmelse af Kristianssands Biskop fremtidig at fordele saaledes, at der for Utsire Annexsogn aarlig afholdes 10 Søndagsgudstjenester (med foregaaende Lørdagsgudstjeneste).

6. De af Torvestads og Avaldsnæs Herredsstyrelser i Møder den 27de April og 14de Mai 1881, 21de September 1886 samt 3die September 1886 fattede Beslutninger med Hensyn til Skyds- og Natteholdt til Sognepræsterne paa deres Kirkereiser inden vedkommende Præstegjeld stadfæstes i Henhold til Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837 § 39, forsaavidt de nævnte Kommuner derved paadrages Udgifter for et længere Tidsrum end 5 Aar.

26 Novbr. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Buskeruds Amt, hvori paa Foresporgsel fra en Sparebankdirektion angaaende Forstaaelsen af Sparebankl ovens § 7 meddeles, at Bestemmelsen efter Departementets Mening ikke er til Hinder for, at en Direktørs eller Kasserers ældre Vexelobligationslaan overensstemmende med Bankens almindelige Regler fornyes med sukcessiv Afdragning og altsaa først indfries gjennem et længere Tidsrum.

28 Novbr. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Amtmanden i Akershus Amt, hvori Departementet i Anledning af en Foresporgsel om, hvorvidt en over 60 Aar gammel Person er berettiget til i Medhold af Fattigloven for Landet § 32, jfr. Formandskabslovens § 6 at undslaa sig for at modtage Valg til Medlem af Fattigkommissionen, udtaler den Mening, at Spørgsmaalet maa besvares bekræftende.

29 Novbr. **Høieste Resolution***), hvorved Approbation i Henhold til § 4 i Lov indeholdende Tillæg til og Forandringer i Lovgivningen om Brandvæsenet af 26de August 1854 meddeles paa et

*) Bekjendtgj. 3 Decbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 32, hvor Reglementet er indtaget.

overensstemmende med den af Ladestedet Mosjøens Formænd og 29 Novbr.
Repræsentanter under 12te Mai 1887 fattede Beslutning affattet
Reglement for Feiervæsenet sammesteds.

Høieste Resolution, hvorved den af Formænd og Repræ- 29 Novbr.
sentanter i Kjøbstaden Levanger under 30te September 1887
fattede Beslutning om Bevilgning af 150 Kroner i aarlig Løn
til Byens Branddirektør approberes i Medhold af § 40 i
Lov om Formandskaber i Kjøbstæderne af 14de Januar 1837, for-
saavidt Kommunen derved paaføres Udgifter for et længere Tids-
rum end 5 Aar.

Marinekommando-Resolution, hvorved fastsættes efter- 30 Novbr.
staaende

Regulativ for Sokrigsskolen.

I.

Den daglige Tjenstgjøring iland og Disciplinen.

§ 1. Kadetterne fremmøde til Parade Kl. 7,55′ Fm. de Dage, der undervises paa Sokrigsskolen, og ellers efter nærmere Ordre.

Efter Paraden oplæser den dertil beordrede Kadet en Bøn, hvorefter Kadetterne gaa til de respektive Klasser, og Undervisningen begynder.

Eleverne af øverste Afdeling skulle de Dage, der undervises, være tilstede i det for dem bestemte Undervisningsværelse til ovennævnte Tid.

§ 2. Undervisningstiden er:

Fra Kl.	8,0′	Fm.	til Kl.	8,50′	Fm	— 10′	Fritid.
„ „	9,0′	„	„ „	9,50′	„	— 10′	„
„ „	10,0′	„	„ „	10,50′	„	— 10′	„
„ „	11,0′	„	„ „	11,50′	„	— 15′	„
„ „	0,5′	Em.	„ „	0,50′	Em.	— 10′	„
„ „	1,0′	„	„ „	1,55′	„		

3 Dage i Ugen for Eleverne af nederste og 1 Dag for Eleverne af øverste Afdeling fortsættes Undervisningen til Kl. 2,55′ Em. med 20 Minutters Frist Kl. 12.

I Fritiden mellem Undervisningstimerne skulle Kadetterne henlægge de i den foregaaende Time benyttede Bøger og øvrige Undervisningsrekvisiter samt fremtage, hvad de behøve i den næste Time; forøvrigt forlade de i Fritiden Værelserne og opholde sig, naar Veiret tillader det, i Gaarden.

§ 3. Parolen udgives ved Undervisningens Slutning. Ved den bekjendtgjøres det Nødvendige angaaende Tjenstgjøringen ved Skolen for den følgende Dag, alle Befalinger og Foranstaltninger

30 Novbr. vedkommende Skolen, samt hvad der forøvrigt maatte være at bemærke udenfor den daglige Orden.

Naar det af Chefen for Tilfældet bestemmes, kan Irretsættelse tildeles, samt Revselse og vedtagen Straf bekjendtgjøres ved Parolen.

§ 4. Inspektionsofficererne skulle have Tilsyn med Kadetterne saavel paa som udenfor Skolen.

De bør behandle Kadetterne venligt men med Alvor og Bestemthed, nøie vaage over deres Sædelighed, Flid, Orden, Renlighed, Opførsel og hele Forhold, holde dem til Sanddruhed og Disciplin samt vænne dem til Nøiagtighed og Raskhed i, hvad de skulle udføre, navnlig ved de praktiske Øvelser.

§ 5. Hver Inspektionsofficer tildeles til specielt Opsyn en Afdeling Kadetter, hvilke de især have at tilse, og i hvis Boliger de inspicere jevnligt og til ubestemte Tider.

§ 6. Har en Kadet begaaet en Forseelse, der ikke indgaar under den Revselsesmyndighed, som af Chefen er tillagt Inspektionsofficererne i Henhold til Reglementets § 16, eller en saadan mindre Forseelse gjentages, bestemmes Straffen af Chefen, til hvem Sagen i ethvert Fald meldes.

§ 7. Inspektionsofficererne vaage over, at Skolens Inventarium behandles forsigtigt og med Omsorg, samt at der iagttages passende Ekonomi med Forbrugsartiklerne.

§ 8. Den inspektionshavende Officer iagttager Følgende:

a. Han forvisser sig om, at Eleverne af øverste Afdeling ere tilstede i Undervisningsværelset til den bestemte Tid.
b. Han mønstrer eller lader i sit Overvær mønstre Kadetterne ved Morgenparaden. Er nogen af Kadetterne syg, sender han snarest mulig skriftlig Melding herom til Søkrigsskolens Læge.
c. Han paaser, at Lokaler og Undervisningsapparater er i Orden til Undervisning ved hver Times Begyndelse.
d. Har en Lærer Forfald, sørger han for, at Timen benyttes paa hensigtsmæssigste Maade.
e. Han paaser, at ingen Forfriskninger falbydes til eller kjøbes af Kadetterne i Skoletiden. Dog er det Kadetterne tilladt at træffe Forføining til i Fritiden omkring Kl. 12 Middag at kunne nyde Melk og Smørrebrød eller Lignende.
f. Ved Undervisningstimens Begyndelse udleverer han Karakterprotokollerne til Lærerne og modtager dem igjen ved Timens Slutning. Anmærkninger angaaende Kadetternes Flid og Opførsel melder han til Chefen.
g. Overensstemmende med de derfor af Chefen givne Bestemmelser kan han give Kadetterne Tilladelse til Baadseilads.

Er der Grund til at antage, at der er tilstødt de Sei- 30 Novbr.
lende nogen Ulempe, sørger han for at sende fornøden Hjælp.

h. Han fører en Dagbog, en Straffejournal og en Straffeprotokol.

I Dagbogen indføres, hvad der hver Dag er passeret ved Søkrigsskolen udenfor det Almindelige, saasom hvad der vedrører Syge, Permitterede, Forseelser, Straffe o. a. d. Ved Ugens Slutning anfører han i Dagbogen en kortfattet Oversigt over det i Ugen Passerede.

I Straffejournalen indfører han de begaaede Forseelser og de for samme tildelte Straffe — Irretsættelser ikke herfra undtagne — i den Orden, de forefalde; de overføres derpaa i Straffeprotokollen i den for hver Kadet anordnede Rubrik.

§ 9. Den ældste Inspektionsofficer er Søkrigsskolens Næstkommanderende og har som saadan fornemmelig at bistaa Chefen med Overholdelsen af alle for Skolen gjældende Bestemmelser og af Disciplinen blandt Eleverne; han har derfor specielt at paase, at Enhver gjør sin Pligt, og i manglende Fald at afgive Melding til Chefen.

Han gjør Udkast til Timetabel og Examensprogram og indleverer dem i betimelig Tid til Chefen.

Efter afholdt Examen opgjør han med Assistance af yngste Inspektionsofficer Karaktererne, gjør Udkast til Karakter- og Anciennetetslister og Examenstestimonier samt paaser dem — efter endelig Vedtagelse — indførte i de respektive Protokoller.

Han besørger de i Reglementets § 32 omhandlede maanedlige Karakterseddler udfyldte og Karaktererne indførte i vedkommende Protokol, som han underskriver.

Mindst en Gang aarlig holder han, assisteret af yngste Inspektionsofficer, et fuldstændigt Tøiregnskab, hvorved eftersees, om Kadetterne have sine Beklædnings- og Undervisningssager i Orden.

Dette Tøiregnskab gjentages inden Embarkeringen for de Sagers Vedkommende, som Kadetterne skulle medbringe ombord.

§ 10. Den yngste Inspektionsofficer besørger de fornødne Kopier af Timetabeller, Examensprogrammer, Karakterlister m. m.

Som Adjutant hos Søkrigsskolens Chef paaligger det ham at skrive og parafere de Skrivelser, der vedkomme Skolen, eller som udgaa fra Chefen, samt at føre de herhen hørende Journaler og Kopibøger. Han paginerer de Protokoller, der skulle autoriseres, og forelægger Chefen dem til Autorisation.

Han har Opsyn med Søkrigsskolens Arkiv og sørger for, at alt herhen hørende henlægges paa sit bestemte Sted.

§ 11. Lærerne skulle behandle Eleverne med Velvilje men tillige med Alvor og Bestemthed, holde dem til Sanddruhed,

30 Novbr. Orden og Punktlighed samt paase, at de følge Undervisningen med fuldstændig Ro og Opmærksomhed.

De skulle vaage over, at de Søkrigsskolen tilhørende, til Undervisningen benyttede Karter, Tegninger, Bøger og Instrumenter, Modeller m. m. behandles med Forsigtighed og efter Afbenyttelsen i Timen bringes paa Plads.

De begynde og slutte Undervisningen paa de i Timetabellen angivne Tider og modtage og aflevere Karakterprotokollerne i Lærerværelset.

Den daglige Karaktergivning ved hver Undervisningstimes Slutning sker overensstemmende med Bestemmelserne i Reglementets § 32, 4, for nederste Afdelings Vedkommende. For øverste Afdelings Vedkommende henvises med Hensyn til Karakterer ved Undervisningen til Bestemmelserne i Reglementets § 61.

Sygdomsforfald anmeldes til den inspektionshavende Officer og bør være indløbet til ham inden Kl. 8 Fm.

Lærerne kunne i Undervisningstimerne give Kadetterne Irettesættelse for Uopmærksomhed, Uorden, Ligegyldighed og Dovenskab o. a. d., hvorhos de i fornødent Fald enten mundtlig eller efter Omstændighederne ved en tilføiet Anmærkning i Karakterprotokollen kan bringe Forseelsen til Inspektionsofficerens Kundskab.

Efter Tilsigelse fra Chefen ere Lærerne forpligtede til udenfor de almindelige Undervisningstimer at fremmøde paa Skolen til Afholdelse af Skoleraad, under Examina og til hvad anden Tjeneste, Skoleordningen kræver.

§ 12. Søkrigsskolens Elever ere ubetinget underkastede de ved Skolens Reglement og dette Regulativ givne Bestemmelser; de skulle derhos med Nøiagtighed, Villighed og Aktivitet efterkomme, hvad der af deres militære Foresatte bliver dem befalet, eller af deres Lærere bliver dem paalagt.

§ 13. Forseelser, der begaaes af øverste Afdelings Elever, behandles i Overensstemmelse med Forskrifterne i den militære Straffelov og Reglement for Marinen angaaende Revselse og Straf efter Vedtagelse uden Dom.

§ 14. Kadetterne skulle iagttage en passende, sædelig og god Opførsel, saa at saavel deres egen som deres Kammeraters Anseelse og altsaa det gode Omdømme om Skolen hævdes.

De bør paa en broderlig Maade veilede sine yngre Kamerater.

De bør være forsigtige og nøieregnende i Valget af Bekjendtskaber og være høflige mod enhver, som de komme i Berøring med.

§ 15. Udenfor sit Værelse skulle Kadetterne stedse være iførte den reglementerede Uniform.

De skulle være paaklædte og have sine Værelser i Orden om Arbeidsdagene Kl. 7 Fm. og om Hellig- og Fridage Kl. 9 Fm.

Uden den inspektionshavende Officers Tilladelse maa en Kadet 30 Novbr.
ikke være udenfor sit Logis efter Kl. 9 Aften — Underofficererne ikke efter Kl. 10 Aften. Underofficerer og Kadetter maa ikke uden Inspektionsofficerens Tilladelse fjerne sig mere end 1 Mil (11 Kilometer) fra Carljohansværn.

§ 16. Til Seillads saavel med Kadetbaaden som med andre Baade skulle Kadetterne indhente den inspektionshavende Officers Tilladelse.

§ 17. Kadetterne befølge det gjældende Reglement for Hilsningen ved den norske Marine.

Søkrigsskolens Chef gives samme Honnør som egen Eskadrechef.

Kadetter af 3die Klasse, der tjenstgjøre som Kadetunderofficerer, have Charge som Underbefalingsmænd af 1ste (høieste) Grad og de øvrige Kadetter af 3die Klasse som Underbefalingsmænd af 2den Grad (Søtjenestereglementets Tabel 39). Kadetter af 2den og 1ste Klasse have Grad som Menige, men foran de ældste Konstabler af ældste Klasse.

Paa Kadetskibet har den Kadet paa Vagten, der har Kommandoen agter, Tjenesteстilling som Underbefalingsmand af 1ste (høieste) Grad, og den Kadet paa Vagten, der har Kommandoen paa Bakken, som Underbefalingsmand af 2den Grad.

Samtlige Kadetter kunne forøvrigt af Skibschefen for Tilfældet tillægges den Kommando over Skibets Underbefal og Menige, som deres Opøvelse gjør nødvendig, og Kadetterne skulle i saa Fald hilses af dem, over hvem de gives Kommando.

§ 18. Efternævnte af de i Reglementet for Marinen angaaende Revselse og Straf efter Vedtagelse uden Dom angivne Straffe kunne anvendes paa Kadetterne, nemlig:

Som Revselse:

a) Fremmøden;
b) Exercering eller Vagt udenfor Tur;
c) Nægtelse af Permission eller Landlov for en vis Tid eller for visse Landgangsture;
d) Berøvelse af almindelig Fritid for en vis Tid, indtil 8 Dage;
e) Sidden paa Saling eller Raa for en Tid af indtil 4 Timer daglig i 4 Dage.
f) Simpel Arrest i indtil 10 Dage; iland i Skolens Arrestlokale, ombord i herfor særskilt indrettet Arrest-Lukaf, naar Anledning dertil haves,

samt som Straf efter Vedtagelse:

simpel Arrest i indtil 30 Dage.

§ 19. Søkrigsskolens Chef giver nærmere Bestemmelser angaaende:

a) den daglige Tjenstgjøring ved Skolen,
b) Disciplinen,
c) Kadetternes Baadseilads,

30 Novbr. d) den Tjeneste, der skal udføres af Underofficererne (Reglementets § 13) og af de Sekondløitnanter, der ere faste Elever af Søkrigsskolens øverste Afdeling (Reglementets § 14);
e) Inspektionsofficerernes Tjeneste;
f) hvilke Forseelser Inspektionsofficererne kunne revse uden Chefens Mellemkomst, samt
g) hvilke Revselser Inspektionsofficererne i saa Tilfælde kunne anvende.

Alle Forseelser og tildelte Revselser anmeldes for Chefen og indføres i Straffeprotokollerne.

II.

Nederste Afdeling.

A. Optagelse til Kadet.

§ 20. Regler for Synsprøven.

Denne skal omfatte Nærsynthеds- og Farveblindheds-Prøve.

1. Undersøgelsen om Aspiranten lider af Nærsynthed udføres ved Hjelp af
   a) Papskiver, 63 cm. brede og 47 cm. høie, der ere malede som de forskjellige i Marinen brugelige Signalflage, samt
   b) en almindelig Bog, hvis Tryk er af saadan Størrelse, at der paa en Side af 162 mm. Høide gaar 35 à 37 Linier samt paa hver Linie af 100 mm. Længde gjennemsnitlig 50—55 Bogstaver.

Efterat den i Reglementets § 22 anordnede Kommission har undersøgt Aspirantens Legemsbygning, om hans Hørelse er god, hans Taleorganer feilfrie, og forvisset sig om, at hans Syn ikke er mangelfuldt paa noget af Øinene, hvilket prøves ved at lade ham læse høit af en Bog, medens vexelvis det ene eller det andet Øie holdes lukket, stilles Aspiranten omtrent 200 Meter fra et Stillads, paa hvilket de under a nævnte Papskiver bliver anbragte i forskjellig Orden og ombyttede.

Den Aspirant, som paa denne Afstand med Lethed og Sikkerhed skjelner de paa Papskiverne malede Flage og gjenkjender dem paa en Flagtabel, kan antages uden nærmere Nærsynthedsprøve.

Den Aspirant, der ikke kan skjelne Flagene paa 200 Meters Afstand, prøves først med Flagene paa 130 Meters Afstand og skal da kunne gjenkjende dem paa forannævnte Maade og dernæst med den under b nævnte Bog, i hvilken han skal kunne læse med Sikkerhed, naar den holdes paa 37 cm. Afstand fra hans Øie.

Den Aspirant, som ikke bestaar de to sidstnævnte Prøver, betragtes som foreløbig kasseret; hans Øine skal

nærmere undersøges af Lægen, der kan forlange begge 30 Novbr.
Prøver gjentagne under andre Belysningsforhold, og som endelig, — efterat de Afstande ere bestemte, inden hvilke saavel Flagene tydeligt og bestemt kan gjenkjendes, som sikker Læsning i Bogen foregaa — skal afgive Erklæring, om Aspirantens Nærsynthed er af den Natur, at den ved Øvelse muligens kan hæves eller ikke; hvorefter den samlede Kommission afgiver sin Kjendelse.

2. Undersøgelsen om Aspiranten lider af Farveblindhed udføres ved Hjælp af:
   a) Dr. Daaes Farvetabel, hvori Aspiranten ved Dagslys uden Vaklen strax skal kunne angive de forskjellige Farver, og
   b) de reglementerede Sidelanterner (en rød og en grøn). Prøven med disse foretages om Aftenen paa en Afstand af mindst 300 Meter. Aspiranten skal strax, uden Betænkning kunne angive Lysets Farve, saavel naar begge Lanterner vises samtidig, som naar kun en Lanterne vises ad Gangen.

§ 21. Søger nogen Aspirant under Examen ulovlig Hjælp til en Opgaves Besvarelse, ansees det, som om han ikke havde bestaaet Examen.

Saafremt en Aspirant ikke har bestaaet Examen i et enkelt Fag, kan Chefen bestemme, hvorvidt han skal examineres i de øvrige Fag.

Søkrigsskolens Chef træffer de nødvendige nærmere Bestemmelser angaaende Optagelseseksamen.

B. Skoleaarets Anvendelse.

§ 22. Hvis Tid og Omstændigheder tillade det, kan Kadetterne foretage praktiske Øvelser — Exercitie, Deltagelse i Kadetskibets Ekvipering, Hydrografering m. v. — mellem Examens Slutning og Embarkeringen paa Exercerskibet.

C. Undervisningen iland.

§ 23. Lærebøgerne i de forskjellige Fag og Maalet for Undervisningen i enhver Klasse bestemmes saaledes, som følger:

1. Norsk.

Lærebøger: Retskrivningsregler af Aars. (7de Udgave).
Norsk & dansk Literaturhistorie af C. Broch & M. Seip (for 2den og 3die Kl.).
Norsk Gramatik af Hofgaard.

1ste Klasse:

Literaturlæsning.
Grammatik: Udvalgte Punkter af Ordføiningslæren.
Stileøvelser.

30 Novbr.

2den Klasse:

Literaturlæsning med Oplysning om Forfatterne.
Stileøvelser; for en Del militære Skrivelser.

3die Klasse:

Literaturlæsning med Oplysning om Forfatterne.
Stile; militære Skrivelser og Indberetninger.

2. Engelsk.

Læreboger: Løkke, Engelsk Grammatik.
Do. Dickens Skitser (for 1ste Kl.).
Do. Engelske Forfattere (for 3die Kl.).
Brynildsen, Materialier til Engelske Stile.

1ste Klasse:

Grammatik: Fra Ordføiningslære (§ 122) til ubestemte Pronomina (§ 174).
Literatur: Et Udvalg af Løkkes Dickens Skitser.
Stile: 14 à 16. En Del af disse oplægges til Examen som mundtlige Stile, efter paany at være gjennemgaaede.

2den Klasse:

Grammatik: Fortsat Læsning til omkring § 217.
Literatur: Udvalgte Kapitler af Søromaner med stadigt Hensyn paa Søudtryk.
Taleøvelser: tildels i Form af Gjenfortælling af det Læste.
Stile: mundtlige og skriftlige.

3die Klasse:

Grammatik: Bogen læst tilende og delvis repeteret.
Literatur: Udvalgte Stykker af Løkkes Engelske Forfattere med tilhørende Biografier. Extemporallæsning.
Taleøvelser.
Stile: mundtlige og skriftlige.

3. Fransk.

Læreboger: Brynildsen, kortfattet fransk Grammatik.
Sick, Fransk Læsebog, II Del (for 1ste og 2den Kl.).
Bekkevold, Franske Stileøvelser (for 1ste og 2den Kl.).
Sick, Franske Stileøvelser (for 3die Kl.).
Wallem, Fransk Syntax — alternativt med Bekkevolds Stileøvelser (for 1ste og 2den Kl.).

NB. Desuden er autoriseret Wallems og Knudsens franske Læsebog, der ei kjøbes af Eleverne, da Skolen eier Exemplarer nok til det nuværende Behov.

1ste Klasse:

Grammatik: Formlæren tildels repeteret. Syntaxen indtil Indikativ og Konjunktiv (§ 144).
Literatur: Af Sicks Læsebog, II, omtrent 80 Sider læste og

repeterede. En Del (ca. 10) Smaastykker læste udenad 30 Novbr efter samme Bog.
Stile, Extemporalstile og Diktater.

2den Klasse.

Gramatik: Bogen læst tilende.
Literatur: omkring 70 Sider af Sicks Læsebog eller Udvalg af Bøger fra Skolens Bibliothek. De vigtigste Søndtryk.
Gjenfortælling paa Fransk af forelæste Smaastykker.
Stile og Diktater.

3die Klasse:

Grammatik: Repetition.
Literatur: Af Wallem & Knudsens Læsebog for Gymnasier ca. 80 Sider eller Udvalg af andre Bøger fra Skolens Bibliothek.
Taleøvelser, i Overensstemmelse med Planen.
Stile efter Sicks Opgaver.
Extemporalstile.

4. Sømandskab.

Lærebøger: Kroghs Lærebog i Sømandskab:
1ste Del, Oversigt over de forskjellige Slags Skibes og Baades Skrog, Reisning, Indredning og Inventarium.
2den Del, Manøvren.
3die Del, Forskjellige Værftsarbeider, Ekvipering og Desarmering.
4de og 5te Del, Fart og Takling samt Matros- og Takkelloftsarbeider.
Forelæsninger i Skibsbygning (for 3die Kl.).
Salvesen, Anvisning til Brug af det internationale Signalsystem.
Om Hovedprinciperne for Anordningen af Materialier i Skibsskrogets Hoveddele samt om Lastens Stuvning i Koffardiskibe (for 3die Kl.).
De for Marinen gjældende Tjenestereglementer med Bilage og Signalbøger.

1ste Klasse:

Benævnelser paa Skibe, Træskibes og Jernskibes enkelte Dele; kort Begreb om de forskjellige Bygningsmaader samt om Monitorer og Torpedobaade; Apteringer paa vore nyere Skibe.
Oversigt over Rofartøier, Reisning og Inventarium paa de forskjellige Skibe, over Pumper og Spil, dog blot de almindeligst brugelige.
Hovedtrækkene i Fart og Takling.
Theorien for Manøvre.

30 Novbr. Manøvre i godt Veir (Læseilsmanøvre og Uglefangning kortfattet).
Manøvre i ondt Veir.
Manøvre med Rofartøier, hvorunder af Tjenestereglementet:
Kvartermester i Rofartøi,
Æresbevisninger fra do.,
Kommandotegnene.
Ned- og Optagning af Ræer og Stænger samt Skiftning af Seil (de almindeligst forekommende Manøvrer heraf).
Forskjellige Forholdsregler og Arbeider ombord.
Signalsystemerne.

2den Klasse:

a) Pensum for Togtet og Examen ombord:
Det i 1ste Klasse læste samt Dampmaskinens Brug og Behandling, afpasset efter hvad der i det forløbne Vinterkursus er gjennemgaaet af Dampmaskinlæren.
Endvidere gjennemgaaes ombord:
Matrosarbeider.

b) Til Gjennemgaaelse i Vinterkurset:
Forskjellige Havarier.
Do. Ulykkestilfælde.
Manøvre med Dampskibe.
Dampmaskinens Brug og Behandling.
Ekvipering og Desarmering i sine Hovedtræk for de ældre Skibe, mere fuldstændigt for de nyere Skibe.
Regler for Styring m. v. til Forebyggelse af Sammenstød.
Reglement for Søtjenesten: Det Kjendskab hertil, som er nødvendigt for de yngste Løitnanter.

3die Klasse:

a) Pensum for Togter og Examen ombord:
Alt hvad der er læst i 2den Klasse.
Endvidere gjennemgaaes Matrosarbeide.

b) Til Gjennemgaaelse i Vinterkurset:
Hovedtrækkene af Afløbning og Landsætning samt af Doksætning i en Tordok og i en almindelig Flydedok.
Hovedtrækkene af Kjølhaling.
Ind- og Udtagning af Master og Spryd.
Hovedtrækkene af Udkapning af Rig; Kjendskab til dens Forlighed og Styrke.
Reglement for Landtjenesten: Det Kjendskab heri, som er nødvendigt for de yngste Løitnanter.
Hovedprinciperne for Skibets Bygning (Træ og Jern) og for Hoveddelenes Sammensætning og Styrke. Eftersyn og Reparation af Skibe. Skrogets, Masters og Rundholters Hoveddimensioner.
Hovedprinciperne for Lastens Stuvning i Koffardiskibe.
Oversigt over Skibsmaalingen.

30 Novbr.

5 a. Mathematik og Hydrografi.

Lærebøger: O. J. Broch, Lærebog i Arithmetik.
Guldberg, Do. i Plantrigonometri.
Guldberg, Do. i Stereometri, (for 2den og 3die Kl.).
Wille, Do. i Hydrografi, (for 2den og 3die Kl.).
Bonnevie, Do. i Geometri.

1ste Klasse:

Arithmetik: fra Begyndelsen til Forhold og Proportioner.
Trigonometri: Det hele Pensum.

2den Klasse:

Arithmetik: Fra Forhold og Proportioner til Rækker.
Stereometri: Det hele Pensum.
Hydrografi og Topografi.

3die Klasse:

Arithmetik: Fra Rækker til Slutningen.
Repetition af det forhen Læste af Mathematiken, samt Geometrien.

5 b. Naturlære.

Lærebøger: Mørch, Elementerne af en Del af Naturlæren.
Fock, Lærebog i Fysik, 2den Del (for 2den og 3die Kl.).
Mørch, Lærebog i Mekanik (for 3die Kl.).
Steenstrup, Elektricitetslæren (for 2den og 3die Kl.).

1ste Klasse:

Indledningen efter Mørchs Elementerne af en Del af Naturlæren.

2den Klasse:

Varmelæren.
Elektricitetslæren.

3die Klasse.

Mekanik.
Akustik.
Optik.
Repetition af det forhen Læste.

5 c. Dampmaskinlære.

Lærebog: Frykholm, Ångmaskinlära.

1ste Klasse:

Lærebogen fra Begyndelsen til 3die Afdeling (Pag. 146).

2den Klasse:

Fra Pag. 146 til 21de Kapitel (Pag. 269).

3die Klasse:

Resten af Lærebogen og Repetition.

30 Novbr.

6. Navigation og fysisk Geografi.

Lærebøger: Geelmuyden, Lærebog i Navigation.
Platou, Fysisk Geografi.
Tillæg til Navigationen (Enkelthøide), (for 3die Kl.).

1ste Klasse:

Den terrestriske Del af Navigationen samt saa meget af den astronomiske Del, at Kadetterne kunne deltage i de Observationer, der forefalde ved det daglige Bestikhold ombord, navnlig Bredde ved Meridianhøide af Solen og Længde ved Kronometer.

2den Klasse:

Navigationen i den Udstrækning, som forlanges til den høiere Styrmandsexamen og de øvrige i Navigationen anvendbare Observationer ved Stjerne, Maane og Planet.
Begyndelsen af den fysiske Geografi.

3die Klasse:

Repetition af det Læste.
Korresponderende Høider.
Fysisk Geografi.

7. Artilleri.

Lærebøger: Falsen, Lærebog i Søartilleri.
do. Oversigt over Søminers og Torpedoers Indretning og Benyttelse (for 3die Kl.).
Haandbog i Søartilleri.
Exereitiereglementer for Marinen.

1ste Klasse:

Benævnelse paa de forskjellige Søartilleriet tilhørende Gjenstande. (Lærebogens Pag. 5—12).
Exercitie-Reglementer for Marinen Kap. 1, 2, 3, 4, 6, 7, 9, 10, samt af 8de Kap. §§ 37 og 43. Endvidere af Reglement for Landstigning og Armering af Krigsskibenes Baade, Kap. 1—6.

2den Klasse.

Haandvaabens og Søartillerimateriellets Sammensætning (Lærebogen Pag. 54—110, Haandbogen Pag. 1—204) med Undtagelse af Mitraljøser og Revolver-Kanoner.
Exercitiereglementer for Marinen Kap. 8, § 30.

3die Klasse.

Exercitiereglementer for Marinen, Kap. 5 og 11.
Mitraljøser og Revolverkanoner.
Elementerne af Kuglebanens Theori (Lærebogen Pag. 13—26.)

Krudtets og andre almindelige Sprængstoffes Sammensætning, Virk- 30 Novbr.
ning og Behandling (Lærebogen Pag. 27—54.)
Ammunitionens Forfærdigelse og Behandling samt Kjendskab til Signal- og Redningsraketters Brug (Haandbogen Pag. 204—270).
Kjendskab til Afstandsmaaling, (Lærebogen Pag. 110—114).
Skydetabellers og Sigtemidlers praktiske Anvendelse (Lærebogen Pag. 114—128).
Virkningerne af de forskjellige Arter Skyts, Projektiler og Ladninger mod pansrede og upansrede Skibe (Lærebogen Pag. 129—141).
Oversigt over Søminers og Torpedoers Indretning og Brug (Hele Lærebogen).

8. Konstruktionstegning:

Lærebog: Bergh, Plangeometriske Konstruktioner.

1ste Klasse:

Kopiering af lettere Konstruktionstegninger.

2den Klasse:

Kopiering af Konstruktionstegninger.
Affattelse af Tegninger i fuld Størrelse af enkelte Gjenstande af Materiellet.

3die Klasse:

Kopiering af Konstruktions- og simplere Maskintegninger.
Affattelse af Tegninger i opgiven Maalestok af enklere Gjenstande, henhørende under Materiellet.

9. Retslære.

Lærebøger: Berg, Haandbog for Skibsførere og Styrmænd.
Schmidt, Ledetraade ved Undervisningen i Retslære.

3die Klasse:

Det hele Pensum.

10. Legemsøvelser, Exercitier og Vaabenøvelser.

1ste Klasse:

Gymnastik efter Kaptein Törngrens Gymnastik-Reglement för kungl. flottan.
Floretfegtning } paa Kommando.
Hugning }
Rekruteexercitie.

2den Klasse:

Gymnastik } Fortsættelse.
Floretfegtning }
Hugning.
Bajonetfegtning paa Kommando.

30 Novbr. 3die Klasse:

Gymnastik
Floretfegtning
Hugning
Bajonetfegtning
} Fortsættelse.

Øvelser i Instruktion og Kommando. — I alle Klasser øves militær Anstand og Hilsning, som den skal være i Uniform og i civil Dragt.

§ 24. Med Jagttagelse af Bestemmelserne i Reglementets § 31 og 32, 3, a, b og c lader Søkrigsskolens Chef udarbeide de fornødne Timetabeller for den daglige Undervisning i hver Klasse, efter derom at have konfereret med Skoleraadet.

§ 25. Forsaavidt der gives Anledning til Undervisning i Dans og Anstandsøvelser af en Lærer, som dertil ansees skikket, kan Chefen anordne, at den Tid, der ifølge Reglementets § 31 er bestemt til Undervisning i Legemsøvelser, Exercitier og Vaabenøvelser, anvendes til Undervisning i Dans i et Tidsrum af indtil 4 Uger; dog saaledes, at hver Kadet kun 1 Gang under Opholdet ved Søkrigsskolen kommer til at gjennemgaa et Kursus i Dans paa denne Maade.

D. Tjenstgjøring, Undervisning og Øvelser paa Exercerskibet og paa Søtogt.

§ 26. Den ældste*) udkommanderede Inspektionsofficer er nærmeste Foresatte for den yngste Inspektionsofficer og for Kadetterne samt tillige for Kadetternes Lærere som saadanne.

Med Jagttagelse af de Bestemmelser, som gjælde for enhver Tjenstgjørende ombord i et Krigsskib, følger han saa nøie som muligt Forskrifterne i Søkrigsskolens Reglement og dette Regulativ og, hvad der af Skolens Chef anordnes angaaende Kadetternes Tjenstgjøring, Undervisning og Øvelser saavel paa Exercerskibet som paa Søtogt, samt paaser, at disse Bestemmelser følges af hans Underordnede.

§ 27. Den ældste Inspektionsofficer medtager ombord:

1. Plan for Uddannelse og Tilgang af Søofficerer, Reglement og Regulativ for Søkrigsskolen.
2. Examensprotokol for Søvidenskaberne.
3. Logbog (kun paa Søtogt).
4. Annotationsprotokol.
5. Nattevagtsprotokol (kun paa Søtogt).
6. Karakterprotokol for de daglige Øvelser.

*) Naar der kun er een Inspektionsofficer beordret paa Øvelsesskibet, paahviler der ham samtlige de Pligter og Funktioner, som — naar der er flere — ere fordelte mellem dem, hvorhos han faar det Ansvar og den specielle Stilling, som i dette Afsnit er tillagt den ældste Inspektionsofficer.

7. Straffejournal. 30 Novbr.
8. En eller flere Protokoller til Anteegning af Udstrækningen for udførte Exercitier, Øvelser, Skydninger m. m. saavelsom deres Antal.
9. Forhandlingsprotokol for de i Reglementets § 41 foreskrevne Bedømmelser.
10. Rulle over Kadetterne.
11. Skydeprotokol.

Han paaser endvidere, at Lærerne medtage ombord de fornødne Undervisningsrekvisiter overensstemmende med de af Chefen for Sokrigsskolen approberede Lister.

§ 28. I Logbogen indføres af vedkommende Kadet ved hver Vagts Slutning det paa Vagten Passerede (cfr. § 33).

I Annotationsprotokollen indføres Kvarterfordelingen, Fordelingen til Rœerne og til Kanonerne, hvorledes Kadetterne hver Dag have været beskjæftigede; Syge, Forseelser, Straffe m. v.

I Nattevagtsprotokollen indføres af vagthavende Officer ved hver Nattevagts Slutning, hvilke Manøvrer og Arbeider Kadetterne i Løbet af Vagten have forestaaet eller deltaget i; han giver dem Karakter i Overensstemmelse med Forskrifterne i Reglementets § 40.

I Karakterprotokollen for de daglige Øvelser indføres for hver Kadet Karaktererne for de specielle Manøvrer, Observationer og andre Øvelser samt de i Nattevagtsprotokollen givne slette Karakterer.

I Protokollerne over udførte Øvelser indføres for hver Kadet, hvormange Manøvrer, Observationer og andre Øvelser han har havt af hvert Slags. En af ældste Inspektionsofficer verificeret Afskrift af denne Protokol indsendes til Marinekommandoen samtidigt med Indberetningen om Udfaldet af Examen i Søvidenskaberne.

I Straffejournalen indføres de af Kadetterne begaaede Forseelser og dem ilagte Straffe, hvorved ogsaa alvorligere Irettesættelser medtages.

§ 29. De Udtalelser og Karakterer, som gives ved de i Reglementets § 41 nævnte Bedømmelser, indføres i en Forhandlingsprotokol og meddeles for hver Gang hver enkelt Kadet. — Ved Bedømmelsen ved Øvelsernes Slutning paa Exercerskibet skal der gives særskilt Karaktertal for følgende 3 Bedømmelsesgjenstande:

1. Praktisk Behandling af Dampmaskinen og Dampbaadsmanøvre,
2. Vaabenexercitie og
3. Militært og moralsk Forhold.

Høieste Karaktertal er 3 og laveste Karaktertal 0.

Der er ogsaa Adgang til at benytte Karaktertal med nys anførte Ydergrændser ved Maanedsbedømmelserne paa Søtogtet.

30 Novbr. Afskrift af Forhandlingsprotokollen indsendes til Marinekommandoen efter Søtogtets Slutning.

§ 30. Paa Søtogtet purres Kadetterne almindeligvis Kl. $6^3/_4$ Fm. Inden Kl. 9 Fm. skal Frokost være skaffet og Kadettmessen rengjort og i Orden. Tilsøs imellem Øvelsernes Slutning om Fm. og Kadetternes Middagsskafning undervises de vagtfrie Kadetter nogen Tid hver Arbeidsdag i Matrosarbeider.

Kl. 2 Em. skal Middagsskafningen være sluttet og Messen i Orden.

Mellem Kl. 7 og $8^1/_2$ Em. skaffe Kadetterne til Aften.

Kl. 9 Aften skulle Køierne være strakte og de vagtfri Kadetter tilkøis.

I Begyndelsen af hver Førstevagt leveres Nattevagtsprotokollen med fornøden Navneindførsel for Natten til den vagthavende Officer; ved Dagvagtens Slutning leveres Protokollen til ældste Inspektionsofficer.

Alt forsaavidt Omstændighederne ikke gjøre Afvigelser i foranførte Bestemmelser fornødne.

Paa Exercerskibet bestemmer Chefen efter Inspektionsofficerens Forslag Tiden for Kadetternes Udpurring, Skafning og Køiernes Strækning. Vagttjeneste udføres ikke af Kadetterne paa Exercerskibet, ei heller noget andet Slags Skibstjeneste eller Tjeneste ved Detaljerne eller lignende, undtagen Baadkadettjeneste udenfor de almindelige Exercitietider.

§ 31. Den ældste Inspektionsofficer konfererer i fornødent Fald med den yngste Inspektionsofficer og Lærerne, inden han fremsætter det i Reglementets § 38 omhandlede Forslag om Dagens Anvendelse for Chefen. Han ordner derpaa Kadetternes Beskjæftigelse i Arbeidstiden i Overensstemmelse med Chefens Befaling, idet han søger at fremme Øvelserne saaledes, at det i Reglementets §§ 37 og 39 omhandlede Maal naaes.

Hertil hører, hvis Omstændighederne tillade det, Øvelse i at optage Krokier og udføre Havneopmaaling.

Har disse Øvelser ikke kunnet foregaa inden Embarkeringen paa Exercerskibet (cfr. § 22), foregaar de snareste muligt efter denne for de Kadetters Vedkommende, der have læst den fornødne Theori; dog saaledes, at ikke mere end 4 hele Arbeidsdage anvendes hertil. Øvelserne bør om muligt ledes af Søkrigsskolens Lærer i Faget. Øvelserne i Exercitie og Skiveskydning paa Exercerskibet ledes i Almindelighed af Søkrigsskolens Lærer i dette Fag og Øvelserne i praktisk Behandling af Dampmaskinen og Dampbaadsmanøvre af Læreren i Sømandskab, der begge beordres hertil af Marinekommandoen.

I de i Reglementets § 39, 3 A og 3 B c omhandlede Skydeøvelser bør alle Kadetter deltage.

§ 32. Den yngste Inspektionsofficer har Tilsyn med Kadet-

ternes Økonomi i det Hele taget; en af de ældste Kadetter er 30 Novbr
Messeforstander.

§ 33. Navigationslæreren paaser, at Observationsberegningerne indføres ordentlig i Observationsbøgerne. Han gjennemser Beregningerne og retter eller lader efter Omstændighederne vedkommende Kadet rette Feilene.

Han efterser hver Middag Kadetternes Logbog og attesterer, at den er overensstemmende med den af de vagthavende Officerer attesterede Vagtstavle, og altsaa med Skibets Logbog.

§ 34. Under Kadetmanøvre skal dennes Udførelse overlades til den Kadet, der har Kommandoen, idet dog den tilsynshavende Officer veileder og bistaar ham, dersom saadant gjøres fornødent.

§ 35. Under Kadetternes Vagttjeneste og under de Manøvrer og Arbeider, som Kadetterne i Henhold til Reglementets § 35 overdrages at udføre og forestaa, lader Vagtchefen vedkommende Kadet handle selvstændigt, og skrider kun ind, naar saadant ansees nødvendigt.

§ 36. Kadetterne fordeles til specielt Opsyn mellem Inspektionsofficererne, der hver Søndag efterser, at de af Kadetterne førte Journaler ere til Dato. Ved Eftersynets Slutning gjør ældste Inspektionsofficer Kadetterne bekjendte med, hvad der med Hensyn paa dem er fundet at bemærke i den forløbne Uge.

Kadetternes Messe, Opbevaringsstederne for Skolens og deres egne Sager m. v. inspiceres forøvrigt, naar det findes hensigtsmæssigt.

§ 37. Ingen Kadet maa forlade Skibet uden den ældste ombordværende Inspektionsofficers Tilladelse eller Vidende.

Ønsker en Kadet Landlov, anholder han derom hos ældste Inspektionsofficer og melder Tilladelsen til yngste Inspektionsofficer, Skibets Næstkommanderende og den vagthavende Officer.

Beordres en Kadet fra Borde i Tjeneste, meldes Ordren til ældste Inspektionsofficer, til Skibets Næstkommanderende og den vagthavende Officer, forsaavidt den ikke er givet ved en af disse.

Tilbagekomst meldes til de samme.

§ 38. Har en Kadet forseet sig, meldes Sagen til ældste Inspektionsofficer. Kadetten straffes i Overensstemmelse med Bestemmelserne i dette Regulativs § 18.

Egner Forseelsen sig alene til en Straf, der ligger indenfor den Revselsesmyndighed, Skibschefen maatte have overdraget ældste Inspektionsofficer, straffes Kadetten af denne. I andre Tilfælde foredrages Sagen for Skibschefen af ældste Inspektionsofficer, ledsaget af dennes Forslag til dens Afgjørelse. Naar en Kadet ilægges Straf, gives Skibets Næstkommanderende herom Underretning.

§ 39. Chefen for Søkrigsskolen meddeler Chefen for Exercerskibet et Program for Kadetternes Øvelser paa dette Fartøi og giver forøvrigt de fornødne nærmere Bestemmelser vedrørende

30 Novbr. Kadetternes Tjenstgjøring m. m. paa Øvelsesskibene, samt om hvilke Undervisningsrekvisiter Lærerne skulle medbringe ombord. Forsaavidt dertil er Anledning, og ikke andre Øvelser derfor ere tilhinder, bør Kadetterne under Opholdet paa Exercerskibet deltage i Ekviperingen af Kadetskibet.

E. Examina.

1. I Landvidenskaberne.

§ 40. Ved de aarlige Examina i Landvidenskaberne give Censorerne vedkommende Examinand følgende Antal Karakterer i hvert Examensfag:

I Norsk:

	1ste Kl.	2den Kl.	3die Kl.
Mundtlig:			
Grammatik	1 Kar.	—	—
Literaturkundskab	—	2 Kar.	1 Kar.
Skriftlig:			
Stil { Form	1 Kar.	1 „	1 „
Stil { Indhold	1 „	1 „	1 „
Militær Rapport	—	—	1 „
Tilsammen	3 Kar.	4 Kar.	4 Kar.

Medium af disse Karakterer er Examinandens Karakter for Norsk.

I Engelsk:

	1ste Kl.	2den Kl.	3die Kl.
For Oplæsning og Oversættelse	1 Kar.	1 Kar.	1 Kar.
„ Grammatik	1 „	1 „	1 „
„ mundtlig Stil	1 „	—	—
„ Talefærdighed	—	1 Kar.	1 Kar.
„ Stil uden Ordbog	1 Kar.	1 „	1 „
Tilsammen	4 Kar.	4 Kar.	4 Kar.

Medium af disse Karakterer er Examinandens Karakter for Engelsk.

I Fransk:

	1ste Kl.	2den Kl.	3die Kl.
For Oplæsning og Oversættelse	1 Kar.	1 Kar.	1 Kar.
„ Grammatik	1 „	1 „	1 „
„ Gjenfortælling	1 „	1 „	1 „
„ Stil	1 „	1 „	1 „
Tilsammen	4 Kar.	4 Kar.	4 Kar.

Medium af disse Karakterer er Examinandens Karakter for Fransk.

30 Novbr.

I Mathematik og Hydrografi:

Mundtlig:

	1ste Kl.	2den Kl.	3die Kl.
1 Spørgsmaal i Arithmetik . . .	1 Kar.	1 Kar.	1 Kar.
1 do. i Geometri . . .	—	—	
1 do. i Trigonometri . .	1 Kar.	—	1 Kar.
1 do. i Stereometri. . .	—	1 Kar.	
1 do. i Hydrografi . . .	—	1 „	

Skriftlig:

1 Opgave i Arithmetik	1 Kar.	1 Kar.	1 Kar.
1 do. i Geometri	—	—	
1 do. i Trigonometri. . . .	1 Kar.	1 Kar.	1 Kar.
1 do. i Stereometri	—	1 „	1 „
Tilsammen . .	4 Kar.	6 Kar.	5 Kar.

Medium af disse Karakterer er Examinandens Karakter for Mathematik og Hydrografi.

I Navigation og fysisk Geografi:

Mundtlig:

	1ste Kl.	2den Kl.	3die Kl.
Navigation	3 Kar.	3 Kar.	2 Kar.
Fysisk Geografi	—	—	1 „

Skriftlig:

1 Seilads efter Kompasstreg . . .	1 Kar.	—	—
1 Kartopgave	1 „	1 Kar.	—
1 Etmaal med Middagshøide og Kronometer	3 „	—	—
1 Etmaal med Bredde og Kronometerobservationer, dog ikke Enkelthøide og Kronometerlængde ved Maane og Planet	—	3 Kar.	—
1 Misvisningsobservation	—	1 „	—
1 Distanceobservation	—	1 „	—
1 Kartopgave med Lodskud og Observationer.	—	—	2 Kar.
1 Etmaal med forskjellige Observationer	—	—	3 „
2 andre Opgaver i den astronomiske Del, i hvilke kan indgaa Deviationsprøve	—	—	2 „
Tilsammen . .	8 Kar.	9 Kar.	10 Kar.

Medium af disse Karakterer er Examinandens Karakter for Navigation og fysisk Geografi.

30 Novbr.

I Naturlære:

Mundtlig:

	1ste Kl.	2den Kl.	3die Kl.
2 Spørgsmaal i Indledningen . .	2 Kar.	—	—
1 do. i Varmelære . . .	—	1 Kar.	1 Kar.
1 do. i Elektricitetslære .	—	1 „	1 „
1 do. i Akustik eller Optik.	—	—	1 „
Skriftlig:			
1 Opgave i Mekanik	—	—	1 „
Tilsammen. .	2 Kar.	2 Kar.	4 Kar.

Medium af disse Karakterer er Examinandens Karakter for Naturlære.

I Dampmaskinlære:

	1ste Kl.	2den Kl.	3die Kl.
Mundtlige Spørgsmaal.	2 Kar.	3 Kar.	3 Kar.
Skriftlige Opgaver	—	—	1 „
Tilsammen . .	2 Kar.	3 Kar.	4 Kar.

Medium af disse Karakterer er Examinandens Karakter for Dampmaskinlære.

I Artilleri:

	1ste Kl.	2den Kl.	3die Kl.
Mundtlige Spørgsmaal.	2 Kar.	3 Kar.	5 Kar,
Skriftlige Opgaver	—	—	1 „
Tilsammen . .	2 Kar.	3 Kar.	6 Kar.

Medium af disse Karakterer er Examinandens Karakter for Artilleri.

I Konstruktionstegning:

	1ste Kl.	2den Kl.	3die Kl.
Kopi af en forelagt Tegning . . .	1 Kar.	1 Kar.	—
Affattelse af en Tegning i fuld Størrelse af en Gjenstand af Materiellet, ...	—	1 „	—
Kopi af en simplere Maskintegning .	—	—	1 Kar.
Affattelse af en Tegning i opgiven Maalestok over en forelagt enklere Gjenstand af Materiellet . . .	—	—	1 „
Tilsammen . .	1 Kar.	2 Kar.	2 Kar.

Medium af disse Karakterer er Examinandens Karakter for Konstruktionstegning.

Ved Bedømmelsen tages tillige Hensyn til de i Undervisningstimerne senest udførte Tegninger.

I Retslære: 3die Kl. 30 Novbr.

Grundloven og Rigsakten	1 Kar.
Almindelig Søret	1 „
Somilitær Ret	1 „
Tilsammen	3 Kar.

Medium af disse Karakterer er Examinandens Karakter i Retslære.

I Sømandskab: 3die Kl.

Værftsarbeider, Udkapning af Rig m. v.	1 Kar.
Landtjeneste-Reglement	1 „
Skibsbygning m. v.	1 „
Lastens Stuvning og Skibsmaaling	1 „
Tilsammen	4 Kar.

Medium af disse Karakterer er Examinandens Karakter for Sømandskab.

I Legemsøvelser, Exercitie og Vaabenøvelser:

	1ste Kl.	2den Kl.	3die Kl.
Gymnastik	1 Kar.	1 Kar.	1 Kar.
Vaabenøvelser	1 „	1 „	1 „
Exercitie	1 „	1 „	1 „
Instruktion og Kommando	—	—	1 „
Tilsammen	3 Kar.	3 Kar.	4 Kar.

Medium af disse Karakterer er Examinandens Karakter for Legemsøvelser, Exercitie og Vaabenøvelser.

2. I Sovidenskaberne.

§ 41.

Theoretisk Kundskab i Sømandskab og Dampmaskinlære.

2den Klasse:

Skibes og Baades Skrog, Indredning, Reisning og Inventarium	2 Kar.
Fart og Takling	1 „
Theori for Manøvre / Manøvre i godt Veir	1 „
do. i ondt Veir / do. med Rofartøier	2 „
Op- og Nedtagning af Stænger og Rær m. v. / Forskjellige Forholdsregler og Arbeider	1 „
Signalsystemerne	1 „
Tilsammen	8 Kar.

Medium af disse Karakterer er Examinandens Karakter for theoretisk Sømandskab.

30 Novbr 3die Klasse:

Skibes og Baades Skrog, Indredning, Reisning og Inventarium	2 Kar.
Fart og Takling	
Theori for Manøvre, Manøvre i godt Veir og ondt Veir	1 „
Manøvre med Rofartøier, Ned- og Optagning af Ræer, Stænger m. v., Forskjellige Forholdsregler m. v.	1 „
Signalsystemerne og Styringsreglerne	1 „
Havarier og Ulykkestilfælde	1 „
Manøvre med Dampskibe	1 „
Dampmaskinens Brug og Behandling	1 „
Ekvipering og Desarmering	1 „
Sotjeneste-Reglement	1 „
Tilsammen	10 Kar.

Medium af disse Karakterer er Examinandens Karakter for theoretisk Kundskab i Sømandskab og Dampmaskinlære.

I Vaabenexercitier:

	2den Kl.	3die Kl.
Kanonexercitie	1 Kar.	1 Kar.
Infanteriexercitie	1 „	1 „
Skiveskydning med Haandvaaben	1 „	1 „
do. „ Kanoner	1 „	1 „
Dueligheb i at instruere og kommandere	—	1 „
Svømning	1 „	1 „
Tilsammen	5 Kar.	6 Kar.

Medium af disse Karakterer er Examinandens Karakter for Vaabenexercitier.

I praktisk Navigation:

Heri indgaar Karakter for Hydrografering samt for Landtoning. Disse Karakterer bør samlede ikke gives større Værdi end $^1/_8$ af Karakteren for Faget.

3. Almindelige Bestemmelser.

§ 42. Søger nogen Kadet under Examen ulovlig Hjælp til en Opgaves Besvarelse, ansees det, som om han ikke havde bestaaet Examen.

Saafremt en Kadet ikke har bestaaet Examen i et enkelt Fag, bestemmer Chefen for Sokrigsskolen, hvorvidt han skal examineres i de øvrige Fag.

§ 43. De Afskrifter af Karakterer, der efter endte Examina skal meddeles hver Kadet, tilstilles vedkommende Forældre eller Værger, efterat deres Indhold er bekjendtgjort ved Parolen.

F. Opflytning i Klasserne, Rangeringsorden og Afgang.

§ 44. Naar en Kadet, som ikke bestaar Opflytnings- eller Afgangsexamen, ønsker at forblive ved Skolen udover den i Planens § 2 fastsatte Tid, indgiver han derom Ansøgning til Marinekommandoen gjennem Chefen for Søkrigsskolen, som har at udtale sig om, hvorvidt Andragendet bør indvilges eller ikke.

G. Uniformering.

§ 45. Under Henvisning til § 56 i Reglementet fastsættes følgende nærmere Bestemmelser angaaende Kadetternes Uniformering:

ad 1. Trøien skal være noget længere end en almindelig Korttrøie; den gives en Indsnevring ved Beltestedet, saa at den falder efter Legemets Form; den skal have 5 à 6 Knapper i hver Rad;

ad 2. Vesten skal have 4 à 5 Knapper. Til daglig Tjeneste ombord kan benyttes blaa Klædesvest til at knappe helt op;

ad 3. Benklæderne bruges uden Stropper;

ad 4. Paa hver Side af Huen anbringes en liden Ankerknap, hvori fæstes en Hagerem af sort lakeret Skind. Kokarden gives en Diameter af 2,0 cm. for 3die Klasse og af 2,5 cm. for 1ste og 2den Klasse og anbringes paa Midten af Hovedbaandet;

ad 5. Hvid Krave skal altid være synlig ovenfor Halstørklædet;

ad 7. Pijæken skal række omtrent 4 cm. nedenfor Knæerne, have 2 udvendige Lommer ved Hofterne, 1 udvendig Brystlomme og 5 à 6 Knapper i hver Rad;

ad 8. Søtrøien skal række til midt paa Laaret, have 2 udvendige Lommer ved Hofterne, udvendig Brystlomme og 4 à 5 Knapper i hver Rad;

ad 9. Regnklæderne bestaa af en blank Hat eller Sydvest og Regnfrakke.

Det blaa Klæde eller Dyffel, det blaa Flanel og det blaa- og hvidstribede Tøi, der anvendes til Uniformsgjenstande, skal være af samme Farve og Bonitet som den Prøve, der beror paa Søkrigsskolen.

Foret i Trøie, Søtrøie og Pijæk skal være sort eller mørkeblaat og ensfarvet.

Søtrøien bruges, naar Ydertøi tiltrænges paa Grund af Veirforholdene.

Pijæk bruges kun paa Reiser, under Øvelserne tilsøs og ellers ifølge speciel Tilladelse af Chefen.

Af Regnklæderne bruges den blanke Hat eller Sydvesten kun under Øvelserne tilsøs.

I Legems- og Vaabenøvelsestimerne samt under daglig Tjeneste ombord kan Kadetterne istedetfor Trøie benytte en Busserul

30 Novbr. af blaa Flanel eller af blaa- og hvidstribet Tøi samt Seildugssko. Ligesaa kan ombord benyttes Uldskjorte eller kulørt Skjorte istedet for hvid Skjorte.

I koldt Veir kan hvide Uldvanter benyttes.

Skolens Chef giver de nærmere Bestemmelser om Antallet af de forskjellige Beklædningsgjenstande samt om det Køietøi og de Toiletgjenstande m. v., hvormed enhver Kadet skal være forsynet.

III.

Øverste Afdeling.

A. Optagelse til Elev.

§ 46. Naar Chefen for Søkrigsskolen har modtaget den i Reglementets § 57 omhandlede Bestemmelse om, hvormange faste Elever der førstkommende Oktober skal optages i Afdelingen, gives de Kadetter, der have bestaaet Afgangsexamen, Anledning til at udtale sig om, hvorvidt de ønske at optages som faste Elever i Søkrigsskolens øverste Afdeling, hvorefter den i Reglementets § 58 foreskrevne Indstilling indsendes.

B. Undervisning, Examen og Afgang.

§ 47. Følgende Lærebøger lægges til Grund for Undervisningen i de forskjellige Fag:

Historie og Geografi:

Nissens Verdenshistorie ved H. Schjøth.
Gundersen: Politisk Geografi.

Sømandskab, Søkrigshistorie og Søtaktik:

De for Marinen gjældende Tjenestereglementer, Signal- og Evolutionsbøger.

De ved Undervisningen i nederste Afdeling autoriserede Lærebøger samt
Müllers Lærebog i Søkrigshistorie.
— Søkrigen i Amerika 1861—1865.

Mathematik og Landmaaling:

Professor Guldbergs Lærebog i sfærisk Trigonometri.
— — Lærebog i analytisk Plangeometri.
Dr. A. S. Guldbergs Lærebog i algebraisk Analyse.
Jacknick: Differential- och Integralräkning.
Lærebog i Kystopmaaling og Nivellering af G. Mørch.

Astronomi:

Professor Mohn og Geelmuydens Lærebog i Astronomi.

Mekanik:

Rasmussen: Theorien for Skibes Ligevægt.

30 Novbr.

Kemi:

Professor Hjortdahls Lærebog i Kemi.

Dampmaskinlære:

G. Mørch: Om Skibsdampmaskiner.

— Beskrivelse af Dampmaskinerne til nogle af den norske Marines Fartøier.

Artilleri og Befæstningslære:

De ved Undervisningen i nederste Afdeling autoriserede Lærebøger.

De for Marinen gjældende Reglementer for Exercitie med Kanoner.

De for Marinen gjældende Reglementer for Betjeningen af Whiteheadtorpedoer samt for Udlægning af elektriske Søminer.

Beskrivelse af Whiteheadtorpedoerne.

Beskrivelse af Materiellet for Forsvarsminer.

Konstruktions- og Maskintegning:

Professor Broch: Den deskriptive Geometris Elementer.

Retslære:

De af Auditør Schmidt udarbeidede Ledetraade ved Undervisningen i Retslære.

Landtaktik, Exercitier og Vaabenøvelser:

De for Marinen gjældende Exercitiereglementer for Haandvaaben og Landstigningsskyts.

§ 48. Med Jagttagelse af Bestemmelserne i Reglementets § 60 og § 61 Punkt 2 lader Søkrigsskolens Chef udarbeide Timetabel for den daglige Undervisning efter derom at have konfereret med Skoleraadet.

§ 49. De i Reglementets § 61 sidste Passus omhandlede Bemærkninger om Elevernes Flid og Fremgang indføres i en dertil autoriseret Protokol.

§ 50. Ved den i Reglementets § 63 omhandlede Kundskabsprøve gives ikke Karakterer i Tal; Chefens Indberetning om Prøven afgives i Form af Forklaring om dens Udfald.

§ 51. Ved den i Reglementets §§ 64—67 omhandlede Afgangsexamen give Censorerne vedkommende Examinand følgende Antal Karakterer i hvert Examensfag.

I Norsk:

1 skriftlig Opgave (fri Behandling af et opgivet Emne) .	1 Kar.
1 skriftlig Opgave med specielt Hensyn til en Del af det i Historie og Geografi gjennemgaaede Pensum . . .	1 „
Tilsammen . .	2 Kar.

30 Novbr. Medium af disse Karakterer er Examinandens Karakter for Norsk.

I Engelsk:

Oplæsning og Oversættelse	1	Kar.
Mundtlig Behandling af Sproget	1	„
Stil	1	„
Tilsammen	3	Kar.

Medium af disse Karakterer er Examinandens Karakter for Engelsk.

I Fransk:

Oplæsning og Oversættelse	1	Kar.
Mundtlig Behandling af Sproget	1	„
Stil	1	„
Tilsammen	3	Kar.

Medium af disse Karakterer er Examinandens Karakter for Fransk.

Sømandskab, Søkrigshistorie og Søtaktik:

Skibes og Baades Skrog, Indredning og Reisning, Inventarium og Takkelage	1	Kar.
Manøvre og Prekautioner	1	„
Ekvipering, Desarmering, Værftsarbeider, Skibsbygningsarbeider	2	„
Dampmaskinens Behandling og Brug samt Dampskibsmanøvre	1	„
Signalering, Telegrafering og Styringsregler, Tjeneste-Reglementer	1	„
Søkrigshistorie	1	„
Søtaktik	1	„
Tilsammen	8	Kar.

Medium af disse Karakterer er Examinandens Karakter for Sømandskab, Søkrigshistorie og Søtaktik.

Mathematik og Landmaaling:

a. Mathematik.

Mundtlig:

1 Spørgsmaal i sfærisk Trigonometri, 1 do. i analytisk Geometri, 2 do. i Funktionslære, Differential- og Integralregning	1	Kar.

Skriftlig:

1 Opgave i sfærisk Trigonometri eller analytisk Geometri	1	„
2 do. i Funktionslære, Differential- eller Integralregning	2	„

b. Landmaaling: 30 Novbr.

2 mundtlige Spørgsmaal . . . . . 1 Kar.
Karttegning . . . . . 1 „
Medium af disse 2 Karakterer er Examinandens Karakter for Landmaaling . . . . . 1 Kar.
Denne Karakter tillægges de 4 specielle Karakterer for Mathematik.

Tilsammen . . 5 Kar.

Medium af disse Karakterer er Examinandens Karakter for Mathematik og Landmaaling.

I Astronomi:

2 mundtlige Spørgsmaal . . . . . 1 Kar.
1 skriftlig Opgave. . . . . 1 „

Tilsammen . . 2 Kar.

Medium af disse Karakterer er Examinandens Karakter for Astronomi.

I Mekanik:

2 mundtlige Spørgsmaal . . . . . 1 Kar.
2 skriftlige Opgaver . . . . . 2 „

Tilsammen . . 3 Kar.

Medium af disse Karakterer er Examinandens Karakter for Mekanik.

I Kemi:

2 mundtlige Spørgsmaal . . . . . 1 Kar.
1 skriftlig Opgave. . . . . 1 „

Tilsammen . . 2 Kar.

Medium af disse Karakterer er Examinandens Karakter for Kemi.

I Dampmaskinlære:

2 mundtlige Spørgsmaal . . . . . 1 Kar.
1 skriftlig Opgave. . . . . 1 „

Tilsammen . . 2 Kar.

Medium af disse Karakterer er Examinandens Karakter for Maskinlære.

I Artilleri og Befæstningslære:

2 mundtlige Spørgsmaal . . . . . 2 Kar.
3 skriftlige Opgaver i Artilleri. . . . . 3 „
1 do. do. i Torpedovæsen . . . . . 1 „
1 do. do. i Befæstningslære . . . . . 1 „

Tilsammen . . 7 Kar.

30 Novbr. Medium af disse Karakterer er Examinandens Karakter for Artilleri og Befæstningslære.

I Konstruktions- og Maskintegning:

2 Konstruktionsopgaver i deskriptiv Geometri	1 Kar.
For Maskintegning	1 „
Tilsammen . .	2 Kar.

Medium af disse Karakterer er Examinandens Karakter for Konstruktions- og Maskintegning.

I Retslære:

Den somilitære Ret	1 Kar.
Folkeretten	1 „
Tilsammen . .	2 Kar.

Medium af disse Karakterer er Examinandens Karakter for Retslære.

I Landtaktik, Exercitier og Vaabenøvelser:

Regler for Manøvrernes Udførelse, Instruktion og Kommando	1 Kar.
Exercitie.	1 „
Vaabenøvelser	1 „
Tilsammen . .	3 Kar.

Medium af disse Karakterer er Examinandens Karakter for Landtaktik, Exercitier og Vaabenøvelser.

§ 52. Søger nogen Examinand under Examen ulovlig Hjælp til en Opgaves Besvarelse, anses det, som om han ikke havde bestaaet Examen.

Saafremt en Examinand ikke har bestaaet Examen i et enkelt Fag, bestemmer Chefen for Søkrigsskolen, hvorvidt han skal examineres i de øvrige Fag.

C. Bestemmelser

vedkommende Examen for de Officerer, der uden at være faste Elever af Søkrigsskolens øverste Afdeling have deltaget i Undervisningen.

§ 53. Examen afholdes samtidig med Afgangsexamen for de faste Elever af Skolens øverste Afdeling.

§ 54. Andragende om Adgang til at underkaste sig Examen indgives skriftlig til Skolens Chef inden 15de Marts.

Andragendet skal indeholde Opgave om, i hvilke Fag Vedkommende ønsker at underkaste sig Examen.

§ 55. Examinationen fremmes saaledes, som foreskrevet i

Reglementets §§ 64 til 67 og nærmere bestemt ved dette Regu- 30 Novbr.
lativs § 51.

§ 56. I en for saadanne Examiner særskilt autoriseret Examensprotokol indføres de af Censorerne givne Karakterers Medium tilligemed de for nødvendig anseede Udtalelser og Oplysninger.

Karaktererne udtrykkes foruden med Tal med en af Betegningerne „Udmærket godt", „Meget godt", „Godt", „Temmelig godt", „Maadeligt", „Slet", saaledes at Karaktertallet fra det høieste for Faget til $^5/_6$ deraf, faar det første af ovennævnte Udtryk; Tallet fra og med $^5/_6$ til $^4/_6$ det andet af ovennævnte Udtryk o. s. v.

Protokollen undertegnes af Censorerne.

Verificeret Afskrift tilstilles Marinekommandoen, ligesom enhver Examinand meddeles en saadan, saavidt ham angaar.

§ 57. Bestemmelserne i Regulativets § 52 gjælder ogsaa ved den i dette Afsnit (C) omhandlede Examen.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til en Foged, foranle- 30 Novbr.
diget ved en Forespørgsel fra denne om, hvorvidt det Offentlige for Skatter for 1886 af en et Konkursbo tilhørende Eiendom kan henvises til vedkommende Eiendom, hvori er gjort Indførsel, eller om ikke Boet maa anses pligtigt til forlods at udrede Skatterne af Boets redeste Midler, i hvilken Anledning Departementet meddeler, at da de omhandlede Skatter ikke for nogen Del er førte til Omdrag i 2den Halvaarsextrakt af Fogdens Kontributionsregnskab for 1886-1887, er de, forsaavidt de vedkommer Statskassen, at anse som berigtigede, men at Departementet, uagtet Sagen som Følge heraf ikke giver Anledning til nogen Forføining fra sammes Side, dog ikke vil undlade at udtale, at de omhandlede Skatter — forsaavidt deres Fortrinsret er bevaret — i Henhold til Konkurslovens § 95 formentlig maa kunne fordres udredede af de i Boet allerede indkomne eller først indkommende Penge, saafremt det af Skifteretten findes utvivlsomt, at de vil blive fyldestgjorte fuldt ud. Skulde Skifteretten i saa Henseende være af en anden Mening, bør der efter Departementets Mening ønskes en formelig Skifterets-Decision, for at samme i Tilfælde kan blive undergivet høiere Rets Prøvelse. Da Indførsel for Skatterne, efter hvad Departementet har bragt i Erfaring, først er foretaget og thinglyst efter Konkursens Aabning og saaledes ingen Gyldighed har overfor Boet, antages der ikke at burde rekvireres Auktion i Henhold til samme. Derimod antages Eiendommens Realisation at maatte kunne fordres foranstaltet af Boet, cfr. Konkurslovens § 81 jfr. § 127.

30 Novbr. **Parolbefaling** fra Marinekommandoen, hvorved bl. a. meddeles følgende:

Fra Udenrigsdepartementet er modtaget Gjenpart af en Skrivelse, dateret 30te Oktober 1887, fra de forenede Rigers Legation i Paris, hvori fremhæves Ønskeligheden af, at norske og svenske Officerer, som besøge Frankrige og have Tilladelse til i Udlandet at bære Uniform, gjør mindst muligt Brug af denne Tilladelse, hvilket herved meddeles til Jagttagelse.

1 Decbr. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Smaalenenes Amt, hvori paa Forespørgsel fra en Herredsstyrelse meddeles, at efter Departementets Mening behøver det ved Sparebankloven § 2a foreskrevne Grundfond for en begyndende Sparebank ikke at være indbetalt, før Planen stadfæstes, hvorimod det maa være nok, at Indbetalingen inden en vis kortere Frist er garanteret, og at den virkelig finder Sted, før Banken træder i Virksomhed. For en allerede i Virksomhed værende uautoriseret Sparebank vil det derimod i Overensstemmelse hermed være nødvendigt, at Grundfondet indbetales, før Bankens Plan kan stadfæstes. Med Hensyn til Grundfondets Størrelse indeholder, som det vil sees, Sparebankloven § 2a kun en Minimumsbestemmelse, og det vil ved allerede bestaaende Sparebanker bero paa Omfanget af deres Virksomhed, hvor stort eget Fond Departementet maa kræve for at kunne anbefale deres Planer til Stadfæstelse af Kongen.

2 Decbr. **Plakat** om Udvidelse af det gjældende Forbud mod Indførsel af Svin og raa Dele deraf fra Sjælland (med Amager) til at gjælde hele Danmark*).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: Det ved Plakat af 9de November udfærdigede Forbud mod Indførsel af Svin og raa Dele deraf fra Sjælland (med Amager) udvides til at gjælde hele Danmark.

Denne Plakat træder strax i Kraft.

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

2 Decbr. **Høieste Resolution***), hvorved i Henhold til Lov angaaende Udryddelse af Rovdyr og Fredning af andet Vildt af 22de Juni 1863 § 11 bestemmes, at Edderfugl i et Tidsrum af 6 — sex — Aar, fra 1ste Januar næste Aar at regne, ikke maa fanges eller dræbes inden Bratsbergs Amt.

*) Bekjendtgj. 3 Decbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 32.

Skrivelse fra Indredepartementet til Amtmanden i Nordre Bergenhus Amt, hvori paa Foranledning meddeles, at forsaavidt Rekvirenten af en Overudskiftning ønsker beskikket ny Formand til Forretningens Udførelse, maa han fortrinlig inden Ankefristens Udløb fremsætte Begjæring derom. For de øvrige Lodeieres Vedkommende er dette udtrykkelig bestemt i § 72 i Lov om Udskiftning m. v. af 13de Marts 1882, og Departementet antager ikke, at det ved Optagelsen af denne Bestemmelse, der indkom i Loven efter Forslag af vedkommende Storthingskomite i 1882, har været Forudsætningen, at Rekvirenten i denne Henseende skulde være anderledes stillet end de øvrige Lodeiere og altsaa naarsomhelst under Overudskiftningen kunne forlange ny Formand beskikket; se Indst. O I for 1882 Side 2, cfr. Storthingstid. for s. A. Forhandl. i Odelsthinget Side 25 flg., specielt Side 41 og 46, samt for 1881 Forhandl. i Odelsthinget Side 97 flg,, navnlig Side 108—109 og 111—112. 3 Decbr.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet til Styrelsen for Statens Jernbaner, hvorved denne bemyndiges til indtil videre at nedsætte Renten for Pantelaan af Midler tilhørende Pensionskasserne for Jernbanebetjente og Understøttelseskasserne for Enker efter saadanne Betjente m. fl. fra 5 til $4^1/_2$ pCt.[1])*) 5 Decbr.

[1]) Jfr. Res. 10 Decbr. 1887 og det der Citerede.

Høieste Resolution*), hvorved i Medhold af Lov angaaende Udryddelse af Rovdyr og Fredning af andet Vildt af 22de Juni 1863 § 11 bestemmes, at den ved Kongelig Resolution af 8de Oktober 1877 fastsatte Fredning hele Aaret af Edderfugl i Nordre Bergenhus og Søndre Throndhjems Amter fremdeles skal være gjældende fra næste Aars Begyndelse indtil Udgangen af 1897. 6 Decbr.

Høieste Resolution, hvorved er bestemt: 6 Decbr.

1. At det tillades, at der i Skibtvet Præstegjeld under Øvre Borgesysels Provsti i Kristiania Stift anlægges en ny Kirkegaard paa et dertil udseet Jordstykke af Skibtvets Præstegaards Grund.
2. At Kjøbesummen for den til Kirkegaarden fornødne Grund, beregnet efter Kr. 90,00 pr. Dekar, bliver at indtage i og forvalte under Oplysningsvæsenets Fond som en Skibtvets Sognepræstembede tilhørende Kapital, hvoraf de aarlige Ren-

*) Bekjendtgj. 14 Decbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 33.

6 Decbr. ter med Fradrag af Inkassationssalar udbetales Sognepræsten.

6 Decbr. **Høieste Resolution,** hvorved meddeles Samtykke til, at den Gaarden Lekvolden L.-No. 469 i Gols Præstegjeld under Ringerike og Hallingdals Provsti i Kristiania Stift paahvilende Landskyld til Aals Hovedkirke under samme Provsti og Stift, stor Kr. 9,60 aarlig, overensstemmende med den af Aals Herredsstyrelse i Møde den 16de September 1887 fattede Beslutning indløses efter Reglerne i Lov angaaende Indløsning af Kornrente, Jordafgift og løs Landskyld af 21de Marts 1860 § 3 (jfr. Lov af 29de Marts 1854) paa Betingelse af, at Indløsningssummen bevares for Kirken og gjøres frugtbringende paa en saadan Maade, som Kristiania Stiftsdirektion finder tilraadelig.

6 Decbr. **Høieste Resolution,** hvorved meddeles Tilladelse til, at Renteindtægten for Aarene 1886 til og med 1895 af det ved Gavebrev af 17de April 1880 oprettede og ved Høieste Resolution af 14de Mai 1887 stadfæstede „Hans Holsts Legat", forinden Bestemmelsen i Gavebrevets Post 2 træder i Virksomhed, anvendes til Indkjøb af Bibler, som blive at uddele i Fets og Relingens Sogne af Fets Præstegjeld paa den i Gavebrevets Post 1 bestemte Maade.

6 Decbr. **Høieste Resolution,** hvorved Approbation meddeles paa den i Generalforsamling den 24de Januar 1887 vedtagne nye Plan for Haus Præstegjelds Brandassuranseforening, saaledes at Foreningen fremdeles kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder.

6 Decbr. **Høieste Resolution,** hvorved Approbation meddeles paa den i Generalforsamling den 29de April 1887 vedtagne Plan for Fets gjensidige Brandforsikringsforening for Løsøre, saaledes at Foreningen kan nyde godt af de i Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder, dog saaledes, at senere Forandringer i eller Tillæg til Planen ligeledes maa undergives naadigst Approbation for at blive gyldige.

6 Decbr. **Høieste Resolution,** hvorved den af Kongsvinger, Vinger, og Eidsskogens Kommunebestyrelser i kombineret Møde den 25de August 1887 fattede Beslutning om Garanti for Vinger Sparebank for et Beløb af Kr. 200 000,00 approberes, forsaavidt som Kommunerne derved kan paadrage sig Forpligtelser udover et Tidsrum af 5 Aar.

Skrivelse fra Udenrigsministeren til Indredepartementet, 6 Decbr.
hvorved meddeles, at det tydske Territorium paa Ny-Guinea fra 1ste Januar 1888 har tiltraadt den universelle Postkonvention af 1ste Juni 1878 med Tillægsakt af 21de Marts 1885. Konventionens Taxter opkræves i Ny-Guinea efter samme Forhold som for Tydskland bestemt.

Skrivelse fra Justits-Departementet til Stiftamtmanden i 6 Decbr.
Kristiansands Stift, foranlediget ved en indkommen Foreſtilling fra Kristiansands Fattigkommission, hvori begjæres Departementets Udtalelse om, hvorvidt Ingeniørdetachementet i Kristianssand har været berettiget til uden Fattigkommissionens Samtykke at løslade en efter dens Foranstaltning til Kronarbeide indsat Person inden Kronarbeidstidens Udløb, mod at Vedkommende indbetalte et Beløb, svarende til hvad han i den resterende Del af Kronarbeidstiden kunde have optjent, — i hvilken Anledning Departementet udtaler, at det fremdeles henholder sig til sin tidligere i Skrivelse af 21de Oktober 1852 udtalte Mening om Spørgsmaalet og saaledes antager, at Ingeniørdetachementet ikke uden Fattigkommissionens Samtykke burde have løsladt vedkommende Kronarbeider, forinden denne havde afgjort hele det Beløb, som han var paalagt at optjene ved Kronarbeide.

Departementet beder imidlertid, foranlediget ved hvad der fra Ingeniørdetachementets Side er fremholdt om Vanskelighederne ved Modtagelsen af et større Antal Kronarbeidere i Fæstningen, samtidig Fattigkommissionens Opmærksomhed henledet paa, at da der ikke antages at paahvile Fæstningerne en ubegrændset Forpligtelse til at modtage Personer til Kronarbeide, vil Kommissionen, — saafremt den i Almindelighed maatte modsætte sig den her paaklagede Fremgangsmaade, der anføres stadig at have været befulgt ved Kristiansands Fæstning, — formentlig lettelig udsætte sig for, at Fæstningen af Mangel paa Plads eller Sysselsættelse for deslige Personer vil se sig nødsaget til paa Forhaand at vægre sig ved at modtage alle de Personer, der fra Byen maatte ønskes anbragte til Kronarbeide; jfr. Departementets Cirkulære af 6te Marts 1869, sidste Punktum samt Skrivelse til Stiftamtmanden af 8de April 1870, med hvilken sidste Fattigkommissionen bedes gjort bekjendt.

Cirkulære fra Indredepartementet, Poststyrelsen, til samtlige 8 Decbr.
Postmestere og Posterpeditører (No. 30 for 1887), hvorved bl. a. meddeles følgende Tillæg til og Rettelse i Fortegnelsen over Rigets Postanstalter:

Indtil Videre vil der blive underholdt følgende nye Postabnerier:

8 Decbr. Berle, paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Davikens Herred, Sønd- og Nordfjords Fogderi, Nordre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt; fra 1 Januar 1888.

Kvinge, paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn, i Matsfjordens Herred, Nordhordlands Fogderi, Søndre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt; fra 1 Januar 1888.

Medfjord i Senjen, paa Fiskeværet af samme Navn, i Bergs Herred, Senjen og Tromsø Fogderi, Tromsø Amt og Postdistrikt, i Maanederne December til Marts; fra 1 December 1887.

Nøkling i Finaas Herred, Sondhordlands Fogderi, Søndre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt, for den Post, der kan befordres med Dampskib til og fra Anløbsstederne Djupevik eller Nøklingholm; fra 1 Januar 1888.

Sandvold i Søndhordland, paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn, i Skoneviks Herred, Søndhordlands Fogderi, Søndre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt; fra 1 Januar 1888.

Sigerfjord, paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn, i Sortlands Herred, Lofotens og Vesteraalens Fogderi, Nordlands Amt, Svolvær Postdistrikt; fra 1 Januar 1888.

Fra 1 Januar 1888 bliver Balsfjordens Postaabneri at benævne Tennæs.

8 Decbr. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementet til Finantsdepartementet, hvori meddeles, at Departementet har afgivet Bestemmelse om, at Rentefoden for Laan af de af Marineafdelingen bestyrede Fonds (Søkvæsthuskassen og Lodsunderstøttelseskassen) indtil videre nedsættes fra 5 til $4^1/_2$ % p. A. fra førstkommende Rentetermin at regne[1]) med Forbehold om større Sikkerhedsstillelse eller delvis Afbetaling for de Obligationer, hvor saadant maatte ansees ønskeligt til Sikrelse af vedkommende Laanebeløb.

[1]) Jfr. Res. 10 Decbr. 1887 og det der Citerede.

9 Decbr. **Høieste Resolution** *), hvorved i Medhold af § 1 i Lov af 26de August 1854, indeholdende Tillæg til og Forandringer i Lovgivningen om Brandvæsenet, samt § 24 i Lov af 3die Mai 1871, angaaende Behandling af ildsfarlige Gjenstande, approberes efterstaaende Udkast som

Reglement

for Brandvæsenets Ordning i Strandstedet Lyngør i Dybvaags Herred, Nedenæs Fogderi og Amt.

A. Om Brandredskaber.

§ 1. Enhver Huseier, hvis Bygningers Taxations- eller Brandforsikringssum overstiger Kr. 100, skal for egen Regning

*) Bekjendtgj. 14 Decbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 33.

anskaffe efternævnte Antal Brandspand af Læder eller Seildug forsynede med Husets Brandnummer: 9 Decbr.

Naar Bygningernes samlede Værdi ikke overstiger

Kr.	800	2	Brandspand
„	2000	3	—
„	6000	4	—
„	10000	5	—
„	14000	6	—

og fremdeles et Spand for hvert fulde overskydende Kr. 4000 indtil Kr. 30,000 eller 10 Spand, som er det høieste Antal et Brandnummer har at anskaffe.

Der anskaffes for det fælles Brandvæsens Regning 4 Brandseil med behørigt Tougværk samt 8 Brandstiger og 8 Brandhager, Stigerne saa lange, at man med Lethed kan bestige den høieste Bygnings Tag. Samtlige ovennævnte saavel fælles som private Brandredskaber blive at anskaffe, saasnart nærværende Reglement er traadt i Kraft.

Ere Brandspandene ikke anskaffede senest inden 4 Uger, efterat dette Reglement er traadt i Kraft, har Brandkommissionen at foranstalte samme anskaffet for vedkommende Huseieres Regning. For nye Bygningers Vedkommende anskaffes Brandspandene, før disse tages i Brug.

§ 2. De Bygninger, som ikke ere forsikrede i den almindelige Brandforsikringsindretning, blive inden 2 Maaneder, efterat dette Reglement er traadt i Kraft, af Brandkommissionen at foranstalte taxerede paa Eierens Bekostning, saaledes som foreskrevet i Lov af 26de August 1854 § 1.

B. Om Forpligtelsen til at gjøre Tjeneste som Brandfolk m. v.

§ 3. Samtlige Stedets mandlige Indvaanere fra 14 til 60 Aar ere, forsaavidt de ikke ifølge Lovgivningen ere fritagne for Værnepligt, pligtige til at gjøre Tjeneste ved Brandvæsenet. Over det saaledes tjenestpligtige Mandskab fører Brandkommissionens Formand en Fortegnelse, som gjennemgaaes og suppleres een Gang aarlig samt opbevares hos Branddirektøren.

Alle Huseiere ere pligtige i Brandtilfælde at bringe frem til Brandstedet sine Brandspand (og, paa Branddirektørens Forlangende, at udlaane sine Stiger og Hager) mod Ret til Erstatning for sammes Beskadigelse og Ødelæggelse, hvilken Erstatning udredes af Branddistriktets Huseiere efter Udligning i Forhold til deres Huses Brandtaxt eller Værditaxtsum.

De Indvaanere, der eie Seil, Vandkar, Stiger, Hager o. l., ere ligeledes pligtige til at udlaane disse i Brandtilfælde mod Ret til Erstatning som ovenfor nævnt.

§ 4. Den, hos hvem Ildsvaade opstaar, samt enhver, der

9 Decbr. først bliver vidende om samme, er pligtig til uopholdelig at gjøre Brandallarm i Gaderne og varsle Branddirektøren.

§ 5. De nærmere Forskrifter, som maatte fornødiges, angaaende Mandskabernes Tjenestegjøren, Afholdelse af Øvelser m. v., fastsættes i en af Branddirektøren forfattet og af Amtmanden approberet Instrux.

C. Om Feievæsenet.

§ 6. Brandkommissionen antager en Skorstensfeier med Opsigelsesfrist af 3 Maaneder, med Ret for Brandkommissionen til, uden Opsigelse, at kunne afskedige ham i Tilfælde mislig Opfyldelse af de ham paahvilende Pligter.

Det paaligger Skorstensfeieren forsvarlig at feie Stedets i Brug værende Skorstene, Ovne og Rør, imod Betaling af vedkommende Eier, efter en af Brandkommissionen fastsat Taxt, mindst 3 Gange i Tidsrummet fra 1ste September til 1ste Mai med (omtrentlig) lige langt Mellemrum, samt en Gang i Tiden mellem 1ste Mai og 1ste September. Hvis fast Feier ikke er at erholde, paaligger det Huseieren at foranstalte Feiningen forsvarlig udført til de anførte Tider.

Viser Huseierne Forsømmelse i saa Henseende, eller finder Brandkommissionen det i noget Tilfælde nødvendigt, at Feining oftere foretages, er vedkommende Huseier pligtig til at efterkomme Brandkommissionens Paalæg i saa Henseende, og Brandkommissionen er, hvis Paalægget ikke efterkommes, berettiget til at foranstalte Feiningen udført paa Huseierens Bekostning.

§ 7. Skorstensfeieren har i en dertil indrettet, af Brandkommissionen anskaffet Protokol at indføre, hvilken Dag Ildstedet er feiet, og, saavidt muligt, hver Gang at lade Indførslen forsyne med vedkommende Eiers eller Beboers Underskrift samt efter hver Omgang at forevise Protokollen for Branddirektøren. Opdager Feieren nogen Mangel ved Ildstederne, har han derpaa at gjøre vedkommende Eier opmærksom, og tillige anmelde samme for Branddirektøren, for at Feilen uden Ophold kan blive rettet. Feieren er derhos pligtig til at være tilstede ved de halvaarlige Brandvisitationer, om hvis Afholdelse Branddirektøren har at underrette ham.

D. Om Omgang med Ild og Lys samt Opbevaring og Behandling af ildsfarlige Gjenstande.

§ 8. De Bestemmelser, som i Lov af 3die Mai 1871 indeholdende Bestemmelser angaaende Behandling af ildsfarlige Gjenstande (jfr. Lov af 29de Mai 1879 og Lov af 28de Mai 1881) ere givne for Kjøb- og Ladesteder, skulle være gjældende for Strandstedet Lyngør.

§ 9. Trømaterialier maa ikke opstables paa andet Sted, end Brandkommissionen tillader.

§ 10. Hø, Halm, utærsket Korn samt Beholdninger af Hamp, Lin, Stry, Fyrstikker, Terpentin, Salpeter og andre let antændelige Varer, maa ikke opbevares i Rum, hvor Ild benyttes; dog kunne Beholdninger af indtil 6 Liter Terpentin, 3 à 4 Kg. Salpeter og Stry og indtil 5 Gros Fyrstikker opbevares i Krambod, hvor Ild benyttes, naar de bevares i Kasser, Bommer eller Kar af Blik eller andet ikke antændeligt Material med Laag. Salg eller Behandling af Krudt maa kun ske ved Dagslys. 9 Decbr.

Tobaksrøgning eller Benyttelse af bart Lys eller Lampe maa ikke ske i Fjøs, Stald, Kjælder eller aabne Gange og heller ikke paa Steder, hvor let antændelige Varer opbevares. Bart Lys, Lampe eller Gløder i utildækkede Kar maa ikke bæres fra Hus til andet under aaben Himmel. Næver, Fliser, Vedbrændsel, Klædningsstykker og andre let antændelige Gjenstande maa ikke henlægges saa nær Ildsted, at Fare derved kan befrygtes.

§ 11. I Værksteder og Steder, hvor Trævarer og andre brændbare Materialier opbevares eller forarbeides, maa kun Lampe med Glas anvendes.

§ 12. Kogning af Tran og Olie maa kun foregaa ved Dagslys og paa saadan Maade, som Brandkommissionen bestemmer, og det samme gjælder ogsaa med Hensyn til Kogning af Beg og Tjære, hvorhos Stedet, hvor dette maa ske, bestemmes af Brandkommissionen.

§ 13. Aske og andet Affald fra Ildsteder maa ikke henstaa i Trækar eller henlægges paa noget Sted uden iforveien at være tilstrækkelig gjennemvædet.

§ 14. Bødkere maa ikke brænde Tønder eller Dunke uden paa den Maade og det Sted, som Brandkommissionen bestemmer. Fra saavel Bødker- som Snedker- og Dreierværksteder maa Spaan, Flis og lignende Affald daglig udbringes.

E. Om Brandkommissionen.

§ 15. Den i Medhold af § 1 i Lov om Brandvæsenet af 26de August 1854 for Strandstedet Lyngør ved høieste Resolution af 17de April 1885 anordnede Brandkommission har Overopsynet med, at enhver Vedkommende opfylder sine Pligter med Hensyn til Brandvæsenet.

§ 16. Det paaligger Kommissionens Formand særlig:

a. At føre Forhandlingsprotokol, hvori indføres, hvad der afhandles og besluttes i Brandkommissionens Møder.

b. I Løbet af hvert Aars Oktober Maaned at sammenkalde de øvrige Medlemmer af Brandkommissionen for med dem at udarbeide Forslag til Huseiernes Repræsentanter om de Beløb, som maatte trænges i Anledning af Brandvæsenet, og saasnart Beløbet er bestemt, at opgive dette til Kassereren, samt forøvrigt at sammenkalde Brandkommissionen, saa ofte det ansees fornødent.

9 Decbr.

c. At paase, at Kassereren aflægger Regnskab med fornødne Bilage til bestemt Tid, foranstalte dette revideret af de dertil valgte Revisorer, paase, at Revisionens Antegnelser besvares af Kassereren, og derefter foranstalte Besvarelserne forsynede med Revisionens Vedtegninger, samt oversende det Hele til Huseiernes Repræsentanter til Decision og paase, at denne afgives inden bestemt Tid.

d. At føre den i dette Reglements § 3 nævnte Fortegnelse over de til Tjeneste ved Brandvæsenet pligtige Mandskaber.

e. At anmelde Overtrædelser af dette Reglement til Fogden, saasnart han derom erholder Kundskab, og han derom har indhentet de fornødne Oplysninger.

f. I Branddirektørens Forfald eller Fravær at udføre de denne paaliggende Forretninger.

g. Aarlig at indsende til Fogden detailleret Forklaring over Brandvæsenets Tilstand, kfr. Indredepartementets Cirkulære af 24de Januar 1879.

§ 17. Det paaligger Branddirektøren:

a. At indøve Brandfolkene.

b. Naar Brand opstaar, at ordne og anvende Brandredskaberne og foranstalte, hvad der forøvrigt findes fornødent til Ildens Slukning og til Redning af, hvad der af Dyr eller løse Gjenstande er udsat for Fare.

c. At bestyre Brandvisitationerne, der foretages i April og Oktober Maaneder hvert Aar; disse udføres foruden af Branddirektøren af 2 Huseiere, som Huseiernes Repræsentanter efter Foranstaltning af Branddirektøren have at opnævne. Ved disse Visitationer skal derhos den faste Feier være tilstede, for at gaa tilhaande med Oplysninger, men uden at have Stemme.

Under Brandvisitationerne paasees nøie, at alle Bestemmelser angaaende Brandvæsenet ere iagttagne, saaledes at Skorstenspiber og Ildsteder med Tilbehør ere i forsvarlig Stand, at ikke ildsfarlige eller letantændelige Gjenstande haves i større Oplag end lovligt eller opbevares paa saadan Maade, at de kunne foranledige Ildsvaade, at Huseierne ere i Besiddelse af de paabudte Brandredskaber o. s. v.

De forefundne Mangler blive af Branddirektøren at anmærke i en dertil indrettet Protokol, der ved hver Sessions Slutning underskrives af Visitationens Medlemmer. Om enhver Mangel skal vedkommende Gaards Eier eller Bestyrer strax gives Underretning med nøiagtig Angivelse af, hvori Feilen bestaar, hvor den findes, og af den Tidsfrist, inden hvilken den skal være rettet. Efter Tidsfristens Udløb paasees det ved Efterbesigtigelse, at Manglerne ere afhjulpne og for-

svarlig udbedrede, og foranstalter Branddirektøren i modsat Fald Manglerne rettede paa Vedkommendes Bekostning. 9 Decbr.

§ 18. Det paaligger Kassereren:

a. forsaavidt som der opstaar Spørgsmaal om Udligning paa Huseierne, at udføre saadan Udligning efter Bygningernes Brandforsikringssum eller Værditaxt;
b. at indfordre de saaledes udlignede Beløb og andre Beløb, der maatte tilfalde Brandkassen;
c. at indsende til Formanden en Restanceliste over dem, som en Maaned efter Paakravet ikke har betalt, for at denne af ham kan blive sendt Vedkommende til Udpantning;
d. efter Formandens Anvisning og mod behørig Kvittering at udbetale Brandkassens Udgifter;
e. at indsende til Formanden inden hvert Aars 31te Januar fornødent Regnskab og inden den ham forelagte Frist at besvare Anteguelser til samme.

F. Almindelige Bestemmelser.

§ 19. Huseierne vælge af sin egen Midte hvert andet Aar de i Lov af 26de August 1854 omhandlede 5 Repræsentanter samt 2 Suppleanter, hvilke Repræsentanter have at vælge 2 Mænd af Huseierne til at revidere Kassererens Regnskaber samt at affige Decision til samme inden en Maaned efter Modtagelsen. Revisorerne have at revidere Regnskabet inden 2 Maaneder efter dets Modtagelse og at forsyne Antegnelserne med deres Vedtegninger inden 14 Dage efter Modtagelsen af Kassererens Besvarelser i Anledning af Antegnelserne, samt derefter at oversende Regnskabet med Bilag, Antegnelserne med Besvarelse og Vedtegninger til Repræsentanterne til Decision.

§ 20. Udgifter til Protokoller, Skrivematerialier og Trykning af et passende Antal Exemplarer af dette Reglement, som Brandkommissionens Formand besørger trykt, udredes af den fælles Brandkasse.

Af Reglementet har han at tilstille hver Huseier et Exemplar, som stedse følger Huset.

§ 21. Branddirektøren besørger de Vandkilder, der maatte haves, istandsatte og — om fornødiges — nye Vandbrønde indrettede, for at der altid kan haves den fornødne Adgang til Vand i Tilfælde af Ildsvaade, alt paa den fælles Brandkasses Bekostning.

Brandvæsenet er derhos i Ildebrandstilfælde berettiget til at disponere over Vandet i private Brønde og Vandkilder.

§ 22. Brandkommissionen bemyndiges til, med Amtmandens Approbation, at give Forskrifter, som til Betryggelse mod Ildsvaade maatte findes fornødne med Hensyn til Udøvelse af Bedrift eller Næringsvei.

9 Decbr. § 23. Af Brandkommissionens Medlemmer afgaar efter de tre første Aars Forløb en, og hvert andet af de nærmest paafølgende Aar en af de to øvrige, idet Ordenen afgjøres ved Lodtrækning. Senere afgaar hvert andet Aar den, hvis Beskikkelse er ældst. De Fratrædende kan foreslaaes og beskikkes paany.

9 Decbr. **Høieste Resolution**, hvorved Approbation meddeles paa den i Generalforsamling den 17de April 1886 vedtagne Plan for Fosens Brandassuranceforening for Løsøre, saaledes at Foreningen kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder, dog at senere Forandringer i eller Tillæg til Planen maa undergives naadigst Approbation for at blive gyldige.

9 Decbr. **Cirkulære** fra Kirkedepartementet til samtlige Fogder: Departementet skal herved meddele, at Renten for Udlaan af de under sammes Bestyrelse hørende offentlige Fonds, Oplysningsvæsenets Fond, Præstegaardsfondet, Pensionsfondet for Geistliges Enker, Jordafgiftsfondet, de civile Embedsgaardsfond og Fiskeriefondet, indtil videre er fastsat til $4^1/_2$ af 100 aarlig.[1]) For dem, der allerede have 5 pCt.s Laan af Fondene, gjælder Nedsættelsen fra førstkommende Rentetermin at regne, saaledes at Renterne ved denne Termin som hidtil blive at betale med 5 pCt., men ved den derpaa følgende med $4^1/_2$ pCt. Nedsættelsen gjælder ikke Kornrenter og heller ikke Renter af Kjøbesummer for tidligere solgt offentligt Gods. Om Nedsættelsen skal Departementet bede vedkommende Debitorer underrettede, naar de betale de ved førstkommende Termin forfaldende Renter, med Tilføiende, at der, om Renten igjen skulde blive forhøiet, vil blive givet dem et Varsel derom af mindst 3 Maaneder (for Kommuner 6 Maaneder).

[1]) Jfr. Res. 10 Decbr. 1887 og det der Citerede.

9 Decbr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Nordre Bergenhus Amt, foranlediget ved en til Finantsdepartementet indkommen og derfra til Justitsdepartementet oversendt Forespørgsel om, hvorvidt en Sorenskriver havde været berettiget til at beregne Gebyr til Statskassen for efter Begjæring at have forsynet en tidligere thinglæst Pantobligation med Paategning indeholdende nærmere Oplysning om de pantstillede Eiendommes Matrikulskyld og den samme efter Skyldforholdet paahvilende Jordafgift, — i hvilken Anledning Departementet udtaler, at det antager, at Sorenskriveren efter Bestemmelsen i Sportellovens § 33 burde i den Dokumentet paategnede Anmærkning om tidligere Hæftelser have udtaget det Fornødne til Oplysning i den omhandlede Henseende,

og at der som Følge heraf ikke tilkommer Statskassen Gebyr i Anledning af den nævnte supplerende Anmærkning. 9 Decbr.

Kongelig Resolution *), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa de af Kommunebestyrelsen for Bergs Herred i Smaalenenes Amt under 14de Februar og 24de Oktober 1887 fattede Beslutninger om almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet. 10 Decbr.

Kongelig Resolution *), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa de af Kommunebestyrelsen for Norderhovs Herred i Buskeruds Amt under 11te Juni og 11te Oktober 1887 fattede Beslutninger om almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet. 10 Decbr.

Kongelig Resolution, hvorved det til foreløbig Gjennemførelse af den vedtagne nye Hærorganisation, forsaavidt det almindelige Træn angaar, bestemmes: 10 Decbr.

A. At de i nævnte Plan for det oprettendes Trænkorps opførte fastlønnede Befalsposter snarest muligt søges besatte gjennem Konstitution af dertil villige Officerer, saaledes at Korpschefsposten besættes efter Valg mellem Officerer af Kapteins eller høiere Grad inden samtlige Vaaben, Kompagnichefsposterne efter Valg mellem Officerer af Kapteins eller Premierløitnants Grad inden de beredne Vaaben (Artilleriet eller Kavaleriet) og Adjutantposten efter Valg mellem Officerer inden de beredne Vaabens Løitnantsklasser.

Forsaavidt vedkommende Officerer ved deres Ansættelse i Trænkorpset ikke allerede maatte indehave den Grad i Armeen, hvori de skulle tjenstgjøre ved Korpset, udnævnes de dertil.

B. At Indehaverne af de omhandlede Poster blive at aflønne overensstemmende med Forudsætningerne i det sidste Storthing forelagte Overslag over Omkostningerne ved den nye Hærorganisation (Sth. Prp. No. 33 for 1887) samt at Forsvarsdepartementet bemyndiges til indtil videre at afholde de derved foranledigede Udgifter af Besparelser under Armebudgettets 1ste Kapitel.

C. At Gjenpart af nærværende Indstilling om Besættelse af Officersposterne i det oprettendes Trænkorps m. v. befales tilstillet førstkommende Storthing.

*) Bekjendtgj. 14 Decbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 33, hvor Forskrifterne er indtagne.

10 Decbr. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt, at Enhver, der herefter ansættes i noget Underdommerembede, skal være forpligtet til at forrette som Medlem af Lagmandsretten overensstemmende med § 11 i Lov om Rettergangsmaaden i Straffesager af 1ste Juli 1887 uden herfor at kunne kræve anden Godtgjørelse end den i nævnte Lovs § 483 fastsatte.

10 Decbr. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

A. At der fastsættes følgende

Rationsregulativ for Armeen:

I. Fredsrationer:

a. Ration for Stamheste saavel i Garnison som under de aarlige Vaabenøvelser:
5 Kg. Havre, 5 Kg. Hø, 2,5 Kg. Halm.

b. Ration for nationale Tjenesteheste:
1. Under de aarlige Vaabenøvelser:
4 Kg. Havre, 7 Kg. Hø, 2 Kg. Halm.
Under kortere Udmarscher fra Øvelsespladserne kan istedetfor denne Ration udleveres:
5 Kg. Havre, 5 Kg. Hø, 2 Kg. Halm.
2. Under Indkommandering til Tjeneste i Garnison anvendes Ration som for Stamheste bestemt.

c. Ration for Officersheste:
1. I Garnison: som for Stamheste.
2. Under de aarlige Vaabenøvelser: som for Stamheste eller som for nationale Tjenesteheste.

II. Feltrationer, ens for samtlige Heste:
5,6 Kg. Havre, 3 Kg. Hø, 1 Kg. Halm.
Naar ikke Halm kan udleveres, $^1/_2$ Kg. Hø istedetfor Halmen.

Reserveration:
3,5 Kg. Havre.
(For Kavaleriet bliver dog Reserverationen senere at fastsætte).

B. At Forsvarsdepartementet bemyndiges til at fastsætte Tiden for Regulativets Ikrafttræden, til at bestemme i hvilke Tilfælde Fredsrationen og i hvilke Feltrationen skal komme til Anvendelse, samt til at foretage de Forandringer i Regulativet, som under særlige Omstændigheder maatte vise sig hensigtsmæssige.

10 Decbr. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

1. Fra 1ste Januar 1888 at regne skal den Del af Trefoldigheds Menighed i Kristiania, der ligger østenfor og sønden for en Linie, trukken gjennem Rosenkrantzgaden, Pilestrædet, Apothekergaden og dens projekterede Forlængelse til Grubbegaden (eller, indtil denne Forlængelse aabnes, Sydgrændsen af det gamle Rigshospitals Tomt) samt videre gjen-

nem Grubbegaden og Ploens Gade indtil Møllergaden, henlægges til Vor Frelsers Menighed. 10 Decbr.

2. Fra samme Tid skal endvidere den Del af Trefoldigheds Menighed, der ligger søndenfor og østenfor en Linie trukken gjennem Drammensveien, Kronprindsens Gade, Ruseløkveien indtil dennes Sammenstød med Munkedamsveien og Søen, henlægges til Johannes Menighed.
3. — — — — —.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 10 Decbr.

1. At der overensstemmende med Lov angaaende Torskefiskerierne i Nordlands Amt og Senjen og Tromsø Fogderi af 23de Mai 1857 § 1, indtil videre ansættes særskilt Opsyn til Ordens Opretholdelse under Torskefiskeriet i Øksnæs i Nordlands Amt i det Tidsrum, som nærmere bestemmes af Amtmanden i nævnte Amt;
2. at denne bemyndiges til i det anførte Øiemed at antage saa mange Opsynsbetjente, som Indredepartementet bestemmer, og at udfærdige de nærmere Forskrifter for Opsynets Virksomhed m. v. samt
3. at de med dette Opsyn forbundne Omkostninger tillades indtil videre udredet af de til tilfældige og uforudseede Udgifter i Almindelighed bevilgede Midler.

Kongelig Resolution, gaaende ud paa Oversendelse til næste Storthing af et Foredrag fra Finantsdepartementet [1]), i hvis Præmisser bl. a. udtales, at Departementet har til Hensigt indtil videre at nedsætte Renten for Pantelaan og Kommunelaan af de under samme bestyrede Fonds til $4^1/_2$ pCt. fra førstkommende Rentetermin at regne, og at det vil henstille til de øvrige Departementer fra samme Tidspunkt at træffe en lignende Foranstaltning for de af dem bestyrede Fonds. [2]) 10 Decbr.

[1]) Sth. Prp. No. 14 for 1888 jfr. No. 63 for 1887.
[2]) Jfr. Skr.r 5, 8 og 13, Cirk.r 9, 16 og 31 Decbr. 1887. Se ogsaa Ref. 15 Decbr. 1887.

Høieste Resolution *), hvorved Lyster Herredsstyrelses Beslutning af 29de September 1887 om, at det med Jagttagelse af Bestemmelserne i § 2 i Lov om Selvskud m. v. af 29de Mai 1886 skal være tilladt i Tiden fra og med 1ste Oktober til og med 30te April at udlægge Selvskud i Lyster Herred i nordre Bergenhus Amt, stadfæstes i Henhold til nævnte Lovs § 1 som gjældende indtil videre. 13 Decbr.

*) Bekjendtgj. 14 Decbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 33.

13 Decbr. **Høieste Resolution,** hvorved den af Ladestedet Tvedestrands Kommunebestyrelse under 26de September 1887 vedtagne Beslutning om, at Afgiften for hver Hund, som holdes inden Ladestedets Grændser, fra 1ste Januar 1888 fastsættes til 24 Kroner aarlig, approberes.

13 Decbr. **Høieste Resolution,** hvorved Approbation meddeles paa de i Generalforsamling den 11te Juli 1887 vedtagne Forandringer i §§ 17 og 19 i den ved Høieste Resolution af 4de September 1877 approberede Plan for Nedre Størdalens, Hegre og Merakers Herreders og Malvik Sogns Brandassurancеforening for Huse og Avling, saaledes at Foreningen fremdeles kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder.

13 Decbr. **Cirkulære** fra Departementet for det Indre, Postbestyrelsen, til samtlige Postmestere og Postexpeditører (No. 31 for 1887), hvorved bl. a. meddeles:

IV. Den østerrigske Postanstalt Hruschau i Schlesien er bleven bemyndiget til at deltage i den internationale Udveksling af Telegramanvisninger.

V. Postpakker kunne fremtidig gjennem det britiske Postvæsen sendes til den britiske Koloni Natal.

13 Decbr. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementet til Finantsdepartementet, hvorved meddeles, at førstnævnte Departement har afgivet Bestemmelse om, at Renten for Laan af de under Armeafdelingen sorterende Fonds indtil videre nedsættes fra 5 til $4^1/_2$ pCt. aarlig fra 11te Decbr. 1887 at regne. [1])

[1]) Jfr. Res. 10 Decbr. 1887 og det der Citerede.

14 Decbr. **Telegram** fra Indredepartementet til Magistraten i Bodø (hvorom Amtmanden i Nordlands Amt ved Skrivelse af s. D. er underrettet), foranlediget ved en telegrafisk Forespørgsel fra Magistraten om, hvorvidt der istedetfor en Overformynder, der som saadan havde undslaaet sig for at modtage det paa ham faldne Valg til Medlem af Formandskabet, men hvis Funktionstid som Overformynder vilde udløbe inden næste ordinære Formandsvalg, burde foretages midlertidigt eller endeligt Valg paa en Formand, — i hvilken Anledning Departementet udtaler den Mening, at dette Valg bør gjælde for den hele Funktionstid, altsaa indtil næste ordinære Valg.

15 Decbr. **Kongelig Resolution,** hvorved Administrationen for den almindelige Enkekasse og Pensionskassen for Statens Bestillingsmænd bemyndiges til indtil videre at ud-

laane Kassernes Midler til en Rentefod af $4^1/_2$ pCt. aarlig at betales efterskudsvis, samt fra 11te December 1887 og indtil videre at nedsætte Renten for de mod Pant i faste Eiendommme nu udlaante Midler til samme Beløb. 15 Decbr.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 15 Decbr.

1. At de for Statstelegrafen ved Storthingets Beslutning af 30te Juni 1887 og Kongelig Resolution af 15de August næstefter for almindelige indenlandske Telegrammer og for indenlandske Pressetelegrammer bestemte Taxter fra 1ste Januar 1888 ogsaa blive gjældende for Befordring af private Telegrammer paa Statsbanernes Telegraflinier.
2. At Departementet for de offentlige Arbeider bemyndiges til at fastsætte Regler for Fordeling mellem Statsbanerne og Statstelegrafen af Gebyr for Telegrammer, der befordres paa begge Administrationers Linier i det Væsentligste overensstemmende med det i Jernbanestyrelsens Skrivelse af 23de November 1887 indeholdte Forslag.
3. — — — — —.

Kongelig Resolution, hvorved bl. a. er bestemt, at der ved den i Kongelig Resolution af 25de September 1886 omhandlede Kirke for Distrikterne Østbygden, Tessungdalen og Heien i Tinns Præstegjeld under Øvre Thelemarkens østfjeldske Provsti i Kristianssands Stift tillades anlagt en Begravelsesplads, samt at den i den ovenanførte Kongelige Resolution Post 2 omhandlede Oprettelse af et eget Østbygdens Annexsogn iværksættes allerede fra 1ste Januar 1888. 15 Decbr.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 15 Decbr.

A. I Sunds Præstegjeld under Midthordlands Provsti i Bergens Stift bliver der, fra 1ste April 1888 at regne, at ansætte en residerende Kapellan, der tillægges, foruden lovbefalet Offer af Menigheden, i aarlig Løn af Sognepræsten Kr. 800,00, som bliver at udbetale med $^1/_4$ kvartaliter, samt Offer af Konfirmanderne fra Østervolds og Mogsters Sogne, hvis Ungdom det vil paahvile Kapellanen at forberede og konfirmere, og endelig, indtil Embedsgaard er anskaffet og kan tilflyttes, en aarlig Husleiegodtgjørelse af Oplysningsvæsenets Understøttelsesfond, stor Kr. 400,00, der bliver at opføre paa det Budget for Fondet, som skal forelægges førstkommende Storthing.

B. Sunds Sognekald og residerende Kapellani blive at kundgjøre ledige med Forpligtelse:
   a. for Sognepræsten til at udrede det ovennævnte Beløb i aarlig Løn til Kapellanen;

15 Decbr. b. for Kapellanen til at tage Bolig paa et bekvemt Sted inden Østervolds Sogn, efter Bergens Biskops nærmere Bestemmelse, samt til at besørge Kapellangaard, om saadan maatte blive indkjøbt, bebygget ved Hjælp af Bidrag af offentlige Midler, og

c. for begge de vordende Præster til at finde sig i de Bestemmelser, som maatte blive afgivne angaaende:

1. Deling af Præstegjeldet i to Sognekald, det ene bestaaende af Sunds Hovedsogn og det andet af Østervolds og Mogsters Annexsogne, med Adgang for Sognepræsten til at vælge mellem de to Kald og med Forpligtelse for Kapellanen til at modtage Ansættelse som Sognepræst i det af Kaldene, som Sunds Sognepræst ikke maatte vælge;
2. Henlæggelse til Præstegjeldet af Dele af Fitje Præstegjeld;
3. Betjening af flere Kirker i Præstegjeldet, om saadanne maatte blive opførte;
4. Gudstjenesternes Fordeling mellem Præstegjeldets Kirker og mellem Sognepræsten og Kapellanen;
5. Forandring af Sognegrændserne inden Præstegjeldet.

C. Bergens Biskop bemyndiges til indtil videre at træffe Bestemmelse om Fordelingen af Gudstjenesterne mellem Kirkerne i Sunds Præstegjeld samt om Gudstjenesternes og øvrige geistlige Forretningers Fordeling mellem Sognepræsten og den residerende Kapellan.

15 Decbr. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At Drøbaks Postexpeditørbestilling fra 1ste Juli 1888 fraskilles Telegrafexpeditionen dersteds.
2. At der paa de Gagelister, som skulle forelægges forstkommende Storthing, bliver for Postexpeditøren i Drøbak forslagsvis fra samme Tid at opføre en Gage af Kr. 3600,00 aarlig, deri indbefattet Udgifter til Kontorhold og Brevombæring.

16 Decbr. **Høieste Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At det tillades, at der for Throndenæs Præstegjeld under Throndenæs Provsti i Tromsø Stift anlægges to nye Begravelsespladse, en ved Gaarden Tovik og en ved Gaarden Søvik, paa Betingelse af, at Vedkommende retter sig efter Tromsø Stiftsdirektions nærmere Bestemmelse med Hensyn til Begravelsespladsenes Anlæg, Indhegning og Vedligeholdelse.
2. At Throndenæs Herredsstyrelses Beslutning af 17de Oktober 1887 om Ydelse af Skyds og Nattehold for Præst og Klokker

paa Reiserne til de nye Begravelsespladse og Ansættelse af en Opsynsmand ved hver af disse, samt dens Beslutning af 7de Mai 1887 angaaende Overtagelse af Vedligeholdelsen af Indhegning om Begravelsespladsen ved Tovik approberes i Henhold til Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837 § 39, forsaavidt Kommunen derved paadrages Udgifter for et længere Tidsrum end fem Aar. 16 Decbr.

Høieste Resolution, hvorved er bestemt: 16 Decbr.

1. At der i Henhold til Lov om Almueskolevæsenet af 16de Mai 1860 § 15 og Lov om Fattigvæsenet paa Landet af 6te Juni 1863 § 12 meddeles Samtykke til en Deling af Jælse Herred i Ryfylke i Kristiansands Stift i Skole- og Fattigvæsenets Anliggender, saaledes at hvert af Sognene Jælse og Erfjord skal udgjøre særskilt Skolekommune og særskilt Fattigdistrikt.
2. At de af Jælse Herredsstyrelse under 22de September 1886 og af Jælse Formandskab under 12te November 1887 fattede Beslutninger, indeholdende nærmere Vilkaar for Fattigdistriktets Deling, ligeledes stadfæstes.

Cirkulære fra Kirkedepartementet til Stiftsdirektionerne: 16 Decbr.
Efter Foranledning af Finantsdepartementet er Renten for Udlaan af de under dette Departements Bestyrelse hørende offentlige Fonds ifølge derom den 9de d. M. fattet Bestemmelse indtil Videre nedsat fra 5 til $4^1/_2$ af 100 aarlig[1]). Nedsættelsen gjælder for dem, der allerede have 5 pCt.s Laan af Fondene, fra den efter nysnævnte Datum nærmeste Rentetermin at regne, saaledes at Renterne ved denne Termin som hidtil betales med 5 pCt., men ved den derpaa følgende med $4^1/_2$ pCt. Nedsættelsen gjælder ikke Kornrenter og heller ikke Renter af Kjøbesummer for tidligere solgt offentligt Gods.

Da man antager, at denne Rentenedsættelse vil have til Følge, at offentlige Stiftelsers og Legaters Midler foreløbig ikke ville kunne paaregnes anbragte mod reskriptmæssig Sikkerhed for en høiere Rente end $4^1/_2$ pCt. aarlig, har Departementet troet at burde bemyndige Stiftsdirektionen til at meddele Samtykke til, at ogsaa Renten af disse Midler indtil videre nedsættes paa lignende Maade, forsaavidt vedkommende Legatbestemmelser ikke indeholder nogen særlig Hindring derimod.

[1]) Jfr. Res. 10 Decbr. 1887 og det der Citerede.

Skrivelse fra Medicinaldirektøren til Kirkedepartementet, hvori Direktøren paa Foranledning udtaler, at der ikke foreligger fuld videnskabelig Sikkerhed for, hvorlænge de forskjellige Smittestoffe kunne bevares i Lig, og at han af Hensyn til mulig Smit- 16 Decbr.

16 Decbr. tefare maa tilraade, at der ikke, førend 20 Aar ere forløbne, uden Nødvendighed foretages Opgravning og Flytning af Lig, medmindre det kan godtgjøres, at Vedkommende ikke ere døde af smitsom Sygdom; i sidste Fald anser han den Forholdsregel, at nye Kister haves i Beredskab, for tilstrækkelig.

16 Decbr. **Skrivelse** fra Medicinaldirektøren til Amtmanden i Stavanger Amt, hvori Direktøren i Anledning af en Forespørgsel fra en Amtsdyrlæge, om den saakaldte Braasot hos Faaret skal behandles for offentlig Regning som gaaende ind under Sygdomsbegrebet „Tyfus" (Lov 20de Mai 1882 § 2), udtaler, at Spørgsmaalet antages at maatte besvares bekræftende.

22 Decbr. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet til Amtmanden i Nordre Throndhjems Amt, foranlediget ved en Forespørgsel om, hvorvidt Rodemesterne, efterat Veilovens § 34 ved Lov af 15de Juni 1882 § 3 er ophævet, kunne tilpligtes at deltage i det Naturalarbeide, som i Medhold af sidstnævnte Lovparagraf, kfr. Lovens § 1, kan besluttes af Herredsstyrelsen eller Sognestyrelsen, i hvilken Anledning Departementet udtaler den Mening, at den nye Lov ikke har havt til Hensigt at ophæve den Rodemesterne i Veilovens § 48 hjemlede Fritagelse for Naturalarbeide. At dømme efter Forarbeiderne til Loven af 15de Juni 1882, der ikke sees at indeholde Noget angaaende dette specielle Spørgsmaal, har det kun været Meningen med Bestemmelsen i § 3 at bevirke en Omordning navnlig i Henseende til, hvem der skulde have Myndighed til at bestemme Naturalarbeides Anvendelse til Anlæg og Omlægning af Veie samt dette Naturalarbeides Omfang. Derimod kan det ikke indsees, at Loven af 1882 har tilsigtet at gjøre nogen Forandring i de almindelige administrative Bestemmelser, som forøvrigt indeholdes i Veilov af 15de September 1851, og saaledes heller ikke i den omhandlede Bestemmelse angaaende Rodemesternes Forhold til Naturalarbeidet. § 48 i Veiloven af 15de September 1851 synes — ved, foruden at give Rodemesterne Fritagelse for Naturalarbeide efter § 34, tillige at omfatte det efter § 46, No. 6 nævnte Arbeide — at have gaaet ud fra, at Rodemesterne i deres Funktionstid skulde for de Gaarde, de bebo, være fritagne for ethvert Slags Pligtveiarbeide. Denne Fritagelse for Rodemesterne — der, skjønt ulønnede, have et til sine Tider besværligt og ansvarsfuldt Arbeide i den almindelige Færsels Interesse — kan formentlig, naar den nye Lov ikke udtrykkelig bestemmer det modsatte, ikke være dem betagen alene derved, at den nye Lov har indført en Omordning af Bestemmelsen om Naturalarbeidets Anvendelse.

Høieste Resolution *), hvorved i Henhold til § 2 i Lov af 28de Mai 1881 indeholdende Forandring i Lov om Udryddelse af Rovdyr og Fredning af andet Vildt af 22de Juni 1863 bestemmes, at den Tid, hvori Jagten efter vilde Rensdyr er tilladt for Sætersdalens Fogderi, Nedenæs Amt, for et Tidsrum af 3 Aar, regnet fra førstkommende 15de Januar, forandres til Tiden fra 15de Januar til Udgangen af Marts. 23 Decbr.

Høieste Resolution, hvorved der i Henhold til Lov om offentlige Skoler for den høiere Almendannelse af 17de Juni 1869 § 22 tilstaaes Kaptein i Infanteriet Fr. Storm og Cand. philos. H. C. Knutsen Ret til paa de i Kongelig Resolution af 21de September 1874 fastsatte almindelige Vilkaar at afholde Middelskolens Afgangsexamen ved den af dem bestyrede „Storms Latin- og Realskole" i Stavanger med samme Virkning som offentlige Middelskoler og under saadan Kontrol, som Kirke- og Undervisnings-Departementet bestemmer, mod at Skolen selv udreder de fornødne Udgifter i Anledning af Censorer, som af nævnte Departement maatte tilkaldes til bemeldte Afgangsexamen. 23 Decbr.

Høieste Resolution, hvorved den ved Kongelig Resolution af 16de Marts 1887 i Henhold til Lov om Examen artium af 16de Juni 1883 § 6 den daværende Bestyrer af Latinskolen paa Hauges Minde i Kristiania Pastor R. Gjerløw paa i Resolutionen nærmere angivne Betingelser tilstaaede Ret for et Tidsrum af 3 Aar fra 1887 at regne til at afholde Examen artium ved Skolens 2aarige Latingymnasium for dens Disciple med samme Virkning som de offentlige Gymnasier bliver at overføre paa Skolens nye Bestyrer Cand. theol. H. B. Klæboe og Cand. mag. P. Østby i Forening. 23 Decbr.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa de ved Martin Pedersen Stenslands og Inga Gustava Pedersen Aas's Testamenter, henholdsvis af 21de Februar 1884 og 17de November 1885, oprettede Legater for Guds Riges Udbredelse i Birkenæs Sogn. 23 Decbr.

Høieste Resolution, hvorved der i Medhold af Lov angaaende Fredning af Lax og Sørret af 23de Mai 1863 § 11, jfr. § 12, meddeles Stadfæstelse paa de af de Fiskeriberettigede i Møde den 24de August 1887 fattede Beslutninger blandt andet om, at Berbyelvens Fiskeridistrikt i Smaalenenes Amt udvides saaledes, at Distriktets Grændse mod Vest bliver Mørvigodden i Bergs Præstegjeld. 23 Decbr.

*) Bekjendtgj. 30 Decbr. i Lovtid. 1ste Afd. No. 34.

23 Decbr. **Høieste Resolution**, hvorved er bestemt, at den Fredriksstads Trælasthandlerkorporation ved Kongelig Resolution af 12te Januar 1884 i Henhold til Lov angaaende Flødningsvæsenet af 26de August 1854 §§ 5 og 6 givne Tilladelse til Anlæg af Tømmerrende over Hafslunds Eiendom forandres derhen, at den i Generalforsamling den 3die December 1886 fattede Beslutning om Tømmerrendens Anlæg i det væsentlige overensstemmende med den af Flødningsinspektør Furuholmen under 4de Oktober 1886 afgivne Plan, samt om de dermed forbundne Udgifters Dækkelse ved Udligning af Afgift paa Trælasten i et Tidsrum af fra 10 til 20 Aar efter Trælasthandlerkorporationens nærmere Bestemmelse, — i Henhold til ovennævnte Lovs §§ 5 og 6 approberes med den nærmere Bestemmelse, at der til Tømmerrenden aldrig maa benyttes mere Vand end 3,15 m^3 pr. Sekund, og forøvrigt med de Rettigheder, som omhandles i ovennævnte Kongelige Resolution af 12te Januar 1884.

27 Decbr. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa de af konstitueret Auditør W. Stang og Disponent A. Stang i Henhold til vedkommende Giveres Ønske under 29de November 1887 udfærdigede Statuter for det til Minde om Anne Elisabeth Sørensen oprettede Legat for værdige, trængende Enker eller ugifte Kvinder i Fredrikshald.

29 Decbr. **Høieste Resolution** *), hvorved i Henhold til Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 § 5 meddeles Stadfæstelse paa de af Kjøbstaden Fredrikshalds Kommunebestyrelse i Møde den 30te November 1887 besluttede Vedtægter angaaende Skattetaxter og Førelse af Fortegnelse over skattepligtige Eiendomme i nævnte Kjøbstad, saalydende:

§ 1. Eiendomsskatten fordeles af Magistraten paa de inden Byens Grændser beliggende faste Eiendomme, hvad enten de bestaar i Bygninger, Løkker, Lastetomter, andre ubebyggede Grunde, Vandfald, Brygger, Værfter eller deslige; dog undtages de Eiendomme, der tilhører Kommunen eller som ifølge Lov eller Beslutning af Kommunebestyrelsen fritages for Eiendomsskat.

§ 2. Til at værdsætte de skattepligtige Eiendomme udnævnes af Magistrat og Formandskab 3 Skjønsmænd med tilsvarende Antal Suppleanter og 6 Overskjønsmænd med 3 Suppleanter.

Saavel blandt Skjøns- som Overskjønsmændene bestikker Magistrat og Formandskab en Formand, der har at føre Protokollen og lede Forhandlingerne.

§ 3. Enhver, der udnævnes til Skjøns- eller Overskjønsmand, er pligtig at overtage dette Ombud, medmindre han er over

*) Bekjendtgj. 30 Decbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 34.

60 Aar gammel eller forhindret ved Svagelighed eller sin borger- 29 Decbr.
lige Stilling, hvilket i Tilfælde af Tvist afgjøres af Amtmanden.

§ 4. Af de 3 Skjønsmænd udgaar 1 ved hvert Aars Udgang, efter Lodtrækning i de 3 første Aar, første Gang ved Udgangen af 1888. Den Udtrædende kan undslaa sig for Gjenvalg i saa lang Tid, som han har fungeret. Ved Ledighed i Ombudet i Mellemtiden vælger Magistrat og Formandskab en ny Mand, der har at forrette i saa lang Tid, som den vilde havt at forrette, i hvis Sted han er valgt.

Overskjønsmænd og Suppleanter beskikkes paa ubestemt Tid og kunne af Magistrat og Formandskab naarsomhelst fritages for sit Hverv.

§ 5. Enhver Skjønsmand, som er hindret fra at møde ved berammet Forretning, har i betimelig Tid at anmelde saadant for Formanden, der tilkalder Suppleanten.

Ved Suppleants Tilkaldelse har Formanden at sørge for, at saavidt muligt den samme Suppleant bruges i ethvert Tilfælde, hvor nogen af de virkelige Skjønsmænd har Forfald. Suppleant skal tilkaldes, naar Værdsættelsen angaar Skjønsmændenes egen eller deres Forældres og Søskendes eller ligesaa nær Besvogredes Eiendom.

§ 6. Omværdsættelse af samtlige skattepligtige Eiendomme foregaar hvert 10de Aar og ellers saa ofte Kommunebestyrelsen finder det hensigtsmæssigt at paabyde saadan.

§ 7. I Mellemtiden mellem de almindelige Værdsættelser skal enkelt Eiendom omværdsættes, naar der er foregaaet Deling af samme, opført nye Bygninger paa den eller iøvrigt foretaget Forandringer, som efter Formandskabets Skjøn mærkelig forhøier Værdien.

Nedsættelse af den Værdi, hvortil en Eiendom er ansat, finder udenfor de almindelige Værdsættelser kun Sted, naar Bygning nedrives eller fortæres af Ilden, eller naar Magistrat og Formandskab paa Grund af særlige Omstændigheder, der forringer Værdien, bevilger Omværdsættelse.

§ 8. For deres Arbeide under de almindelige Omværdsættelser tilkommer der Underskjønsmændene Godtgjørelse af Bykassen, hvilken i Mangel af mindelig Overenskomst bestemmes af Repræsentantskabet. For de Værdsættelser, som foregaar i Mellemtiden, tilkommer Formanden en Betaling af 1 — en — Krone for hver Forretning.

Overskjønsmændenes Hverv er ulønnet.

§ 9. Det er Skjønsmændenes Pligt at sørge for Enhed i Værdsættelserne, i hvilket Øiemed de saavidt muligt bør opstille almindelige Regler for Eiendomsværdiernes Ansættelse. Som saadanne bestemmes:

a. Enhver Eiendom ansættes til det Beløb, hvortil den efter sin Beskaffenhed og Beliggenhed antages ved Salg at kunne udbringes.

29 Decbr.

b. Tomten, hvorpaa Bygningerne er opførte, tilligemed Gaardsrum og Have, takseres underet med den Bygning, hvortil de hører, saaledes at Skjønsmændene har i Tilfælde ved Skjøn at afgjøre, hvormeget der af en Eiendoms samlede Grundareal skal henregnes til en Bygnings Gaardsrum eller Have.

Eies Grunden og Bygningen af forskjellige Personer, bliver hver af dem at værdsætte særskilt.

c. Enhver Eiendom skal ansættes til et med 50 deleligt Antal Kroner.

§ 10. Formanden har at sørge for, at indenbys boende Eiere faar Underretning om, hvilken Dag Besigtigelsen af deres Eiendom finder Sted.

§ 11. Naar de almindelige Værdsættelser efter § 6 er tilendebragte, udlægges Forretningen, der, efterhaanden som Værdsættelsen skrider frem, indføres i en af Magistraten autoriseret Protokol, til almindeligt Eftersyn i 4 Uger, inden hvis Forløb saavel vedkommende Eier som Formandskabet kan paaklage Forretningen eller de enkelte Eiendommes Værdsættelser.

Klager indsendes til Magistraten, som oversender disse til Overskjønnets Formand.

Om Værdsættelser, som foregaar i Henhold til § 7, bliver saavel vedkommende Eier som Formandskabet at underrette snarest muligt, og kan enhver af disse paaklage Værdsættelsen inden 4 Uger efter dens Afgivelse.

§ 12. Enhver Eier er pligtig til at meddele Skjønsmændene de til Eiendommens rigtige Værdsættelse fornødne Oplysninger, hvoraf han er i Besiddelse.

§ 13. Den Forandring i Eiendomsskatten, som flyder af en Eiendoms forandrede Værdsættelse, indtræder for de almindelige Omværdsættelsers Vedkommende fra 1ste Januar i det Aar, der følger efter Tilendebringelsen af samtlige Værdsættelser, og for de Værdsættelsers Vedkommende, der afgives i Henhold til § 7, fra 1ste Januar i det Aar, der følger efter Underskjønnets Afholdelse, om end Overskjøn senere kan begjæres.

§ 14. For at Formandskabet kan sættes i Stand til at afgjøre, hvorvidt Værdsættelse bør afholdes i Henhold til § 7, paaligger det Magistraten at meddele Formandskabet Underretning om, naar en Bygnings Brandforsikringssum paa Grund af foregaaede Forandringer ved Bygningen forhøies eller naar en ikke forsikret Bygning assureres.

Ligeledes har Pantebogsføreren at meddele Formandskabet Underretning, naar et Skjøde, hvorved en Eiendom deles, thinglæses, og har Formandskabet derefter at foranstalte det Fornødne.

§ 15. Opføres nye Bygninger, der ikke forsikres i den almindelige Brandkasse, eller der foretages Forandringer med saadanne Bygninger, der væsentlig forhøier Værdien, er Eieren forpligtet til

inden 3 Maaneder, efterat Bygningen er bragt under Tag eller Forandringer foretaget, at anmelde dette til Formandskabet. 29 Decbr.

§ 16. Fortegnelse over skattepligtige Eiendomme føres efter nedenstaaende Schema:

Løbe-No.	Matr.-No.	Naar Eiendomstakst er afholdt.	Eierens Navn.	Brandtakst.	Skattetakst for Bygning med Grund.	Skattetakst for ubebygget Grund.	Forandringer i Aarets Løb. Anmærkninger.

Cirkulære fra Departementet for det Indre, Postdirektionen, til samtlige Postmestere og Postexpeditører (No. 33 for 1887), hvorved bl. a. meddeles, at der fra 1ste Januar 1888 kan gjennem de forenede Staters Postvæsen udvexles Postanvisninger med endel Postanstalter i Kongeriget Hawaii. 29 Decbr.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmændene i Finmarkens, Tromsø og Nordlands Amter: 31 Decbr.

Fra Høiesterets Justitiarius har Departementet modtaget en Skrivelse, dateret 14de December sidstleden, saalydende:

„Som det Kongelige Departement bekjendt fremmes Retspleien i offentlige Sager ofte med megen Langsomhed i Rigets tre nordligste Amter. Som oftest er vel Aarsagen hertil at søge i de vanskelige stedlige Forhold. Men det er selvfølgeligt nødvendigt, at de overordnede Retter sættes istand til at føre Indseende med om Noget er at lægge dem tillast, som have havt Befatning med Sagen. Der er ogsaa i Forordning af 3die Juni 1796 § 35 givet en almindelig Forskrift om, at Vedkommende i Akterne bør „anføre og oplyse det de anse nødvendigt til deres Undskyldning eller Forsvar, naar der maatte gives Anledning til Tvivl om nogen Forhaling i Sagens Fremme kunde regnes dem til Brøde". Men saadan Oplysning savnes jevnlig i Sager fra de nævnte Distrikter, hvoraf Følgen er at de overordnede Retter blive ude af Stand til med Sikkerhed at bedømme, om en Sags langsomme Fremme skyldes Omstændigheder, der ikke med Føie kunne lægges nogen af dem, der havde handlet i Sagen, til Last, eller om den hidrører fra en Forsømmelighed, der bør medføre Ansvar.

Høiesteret har ofte følt Savnet af behørige Oplysninger i saa Henseende, og paa Rettens Vegne tillader jeg mig at henstille til det Kongelige Departement, hvorvidt der maatte findes Føie til gjennem et Circulære til vedkommende Amtmænd at indskjærpe det ommeldte Bud i Forordning af 1796.

I Forbindelse hermed skal jeg derhos nævne, at det i de samme Distrikter tildels forekommer, at de Sagførende, endog

31 Decbr. uden at paaberaabe Forfald som Grund, lade møde i offentlige Sager ved Andre, og da ogsaa ved Personer uden juridisk Examen. Det er en Selvfølge, at Saadant ikke uden Videre bør have sit Gjænge, og at navnlig det Sidste ikke bør ske uden i tvingende Nødsfald. Der turde derfor, hvis et Cirkulære som det ovenomhandlede bliver udfærdiget, maaske være Føie til i Forbindelse med dettes Indhold at henlede Opmærksomheden paa, at naar Referent eller Forsvarer hindres ved lovligt Forfald fra at afgive personligt Møde, bør Forfaldets Beskaffenhed opgives og antegnes i Retsbogen, samt at under enhver Omstændighed Møde ved uexaminerede Personer kun maa finde Sted i virkelige Nødstilfælde".

Under Henvisning til denne Skrivelse, til hvis Anførte Departementet henholder sig, skulde man anmode Hr. Amtmanden om at indskjærpe vedkommende Funktionærer i Deres Embedsdistrikt det fornødne.

31 Decbr. **Cirkulære** fra Indredepartementet til Amtmændene:

Departementet skal herved meddele, at Renten for Udlaan mod Pant i fast Eiendom og til Kommuner til Afhjælpelse af Korntrang af de under Departementets Bestyrelse hørende offentlige Fonds, Bygdemagasinfondet og det Osterhausske Legat, indtil videre er fastsat til $4^1/_2$ pCt. aarlig. [1])

For dem, der allerede have saadanne Laan af Fondene, hvoraf svares 5 pCt. aarlig Rente, gjælder Nedsættelsen fra sidst forløbne Rentetermin at regne, saaledes at Renterne for den nu løbende Renteperiode ved næste Termin blive at betale med $4^1/_2$ pCt. For Laan, for hvilke midlertidig Rentefrihed er tilstaaet, regnes Nedsættelsen fra den Tid, hvorfra Rente atter skal svares.

For nye Laan, der ogsaa omfattes af Nedsættelsen, vil denne foreløbig blive iværksat paa den Maade, at Obligationerne fremdeles udfærdiges lydende paa 5 pCt., medens Renteopkrævningen indtil videre foregaar med $4^1/_2$ pCt.

Rentenedsættelsen omfatter ikke for Tiden Laan, der i Henhold til Storthingsbeslutning af 28de Mai 1883 bevilges af Bygdemagasinfondet til Næringsveienes Fremme i Landdistrikterne [2]).

Man anmoder Hr. Amtmanden om at meddele Foranstaaende til de inden Deres Embedsdistrikt ansatte Fogder, som bedes paalagt at underrette vedkommende Debitorer om Nedsættelsen med Tilføiende af, at der, om Renten igjen skulde blive forhøiet, vil blive givet et Varsel derom af mindst 6 Maaneder for Kommuner og 3 Maaneder for private Pantedebitorer.

[1]) Jfr. Res. 10 Decbr. 1887 og det der Citerede.

[2]) Om Samtykke til Rentens Nedsættelse for disse Laan vil Proposition blive forelagt Storthinget.

Kongelig Resolution, — afgiven i sammensat Stadsraad —, hvorved er bestemt, at det svenske og norske Konsulat i Smyrna, hvis vordende Indehaver skal være forpligtet til at finde sig i de forandrede Bestemmelser angaaende Konsulers Pligter og Rettigheder, som i Fremtiden maatte blive fastsatte, skal bibeholdes med uforandret Distrikt, men at det Konsulatet tidligere tillagte Bidrag til Kontorudgifter uden Regnskabspligt af 1000 Kroner fra og med 1ste Marts 1887 skal inddrages. 4 Febr.

Kongelig Resolution, — afgiven i sammensat Statsraad —, hvorved er bestemt, at det svenske og norske Konsulat i Algier herefter skal benævnes Generalkonsulat. 4 Febr.

Kongelig Resolution, — afgiven i sammensat Statsraad —, hvorved bifaldes og til Befølgelse fastsættes efterstaaende Formular til Embedsed for svenske og norske Konsuler samt lønnende Vicekonsuler: 4 Febr.

i svensk Text:

Jag N. N. lofvar och svär att i min egenskap af svensk och norsk konsulatembetsman vara Hans Majt. Konung Oscar II lydig och trogen samt alltid handla i öfverensstämmelse med de Förenade Rikenas grundlagar samt öfriga lagar och författningar; så sannt mig Gud hjelpe till lif och själ.

..... den ..... 18.....

(Namn).

og i norsk Text:

Jeg N. N. lover og sværger i min Egenskab af svensk og norsk Konsulatembedsmand at vise Hans Majestæt Kong Oscar II Lydighed og Troskab samt altid at handle i Overensstemmelse med de Forenede Rigers Grundlove samt øvrige Love og Anordninger; saa sandt hjælpe mig Gud og hans hellige Ord.

..... den ..... 18.....

(Navn).

Konvention

23 Juni.

angaaende Forlængelse af Handelstraktaten mellem de forenede Riger og Spanien af 15de Marts 1883,

affluttet i Madrid den 18de Januar 1887, ratificeret for de forenede Rigers Vedkommende i Stockholm den 17de Juni s. A.,

Ratifikationerne udvexlede i Madrid den 23de Juni næstefter.

	(Oversættelse.)
Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège et Sa Majesté	Hans Majestæt Kongen af Sverige og Norge og Hendes

23 Juni. la Reine Régente d'Espagne au nom de son Auguste fils Sa Majesté le Roi Alphonse XIII, persuadés des avantages qui pour Leurs Etats ont résulté du traité de commerce du 15 mars 1883, et également animés du désir d'améliorer et d'étendre les relations de commerce entre les pays respectifs, ont résolu de proroger le traité actuel et ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires savoir:

Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège, M. Johan Anton Wolff Grip, Son Chambellan, Commandeur de première classe de l'Ordre de l'Etoile Polaire, Chevalier de l'Ordre de St. Olaf, Commandeur de première classe de l'Ordre de Charles III, Son Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté Catholique etc. etc.

Sa Majesté la Reine Régente d'Espagne, M. Segismundo Moret y Prendergast, Grand' Croix de l'Ordre de Charles III, Son Ministre d'Etat etc. etc.

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article I.

Le traité de commerce conclu le 15 mars 1883 entre la Suède et la Norvège et l'Espagne restera en vigeur jusqu'au 1 février 1892.

Dans le cas où aucune des deux Hautes Parties contractantes n'aurait notifié douze

Majestæt den i sin ophøiede Søn Hans Majestæt Kong Alphonse den Trettendes Navn regjerende Dronning af Spanien have, overbeviste om de Fordele, der for deres Stater have været en Følge af Handelstraktaten af 15 Marts 1883, og lige meget tilskyndede af Ønsket om at forbedre og udvide Handelsforbindelserne mellem Landene, besluttet at forlænge den bestaaende Traktat og i denne Hensigt udnævnt til sine Befuldmægtigede:

Hans Majestæt Kongen af Sverige og Norge Hr. Johan Anton Wolff Grip, Hans Kammerherre, Kommandør af 1ste Klasse af Nordstjerneordenen, Ridder af St. Olafs Ordenen, Kommandør af 1ste Klasse af Karl den Tredies Orden, Hans Ministre Plénipotentiaire hos Hendes katholske Majestæt m. m.,

og Hendes Majestæt den regjerende Dronning af Spanien Hr. Segismundo Moret y Prendergast, Storkors af Karl den Tredies Orden, Hendes Statsminister m. m.

Hvilke, efter at have udvexlet sine Fuldmagter og fundet samme i god og fuldstændig Form, ere komne overens om følgende Artikler:

Artikel I.

Den mellem Sverige og Norge og Spanien den 15 Marts 1883 afsluttede Handelstraktat skal forblive gjældende indtil 1ste Februar 1892.

Saafremt ikke den ene af de høie kontraherende Parter inden 12 Maaneder før nævnte Tids-

mois avant ladite période son intention d'en faire cesser les effets, le traité demeurera obligatoire jusqu'à l'expiration d'une année à partir du jour où l'une ou l'autre des Hautes Parties contractantes l'aura dénoncé.

Article II.

Les stipulations de cette convention seront soumises à l'approbation des Représentations nationales de Suède et de Norvège.

Article III.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications en seront échangées á Madrid dans le plus bref délai possible.

Article IV.

Cette Convention sera exécutoire immédiatement après l'échange des ratifications.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs l'ont signée et y ont apposé les cachets de leurs armes.

Fait à Madrid, en double expédition, le dix huit janvier mil huit cent quatre vingt sept.

A. Grip. (L. S.) S. Moret. (L. S.)

punkt har tilkjendegivet sin Hensigt at lade Traktaten træde ud af Kraft, skal den forblive bindende indtil Udgangen af et Aar fra den Dag, da den ene eller den anden af de høie kontrahérende Parter maatte have opsagt samme. 23 Juni.

Artikel II.

Bestemmelserne i denne Konvention skulle forelægges Sveriges og Norges Nationalrepræsentationer.

Artikel III.

Nærværende Konvention skal ratificeres og Ratifikationerne derpaa udvexles i Madrid snarest muligt.

Artikel IV.

Denne Konvention skal træde i Kraft umiddelbart efter Ratifikationernes Udvexling.

Til Bekræftelse herpaa have de respektive Befuldmægtigede undertegnet den og forsynet den med sine Segl.

Udfærdiget in duplo i Madrid den 18 Januar 1887.

A. Grip. (L. S.) S. Moret. (L. S.)

Deklaration.

23 Juni.

(Oversættelse).

L'échange des ratifications de la convention du 18 Jan-

Da Udvexlingen af Ratifikationerne paa Konventionen af

23 Juni. vier dernier prorogeant le traité de commerce entre la Suède et la Norvège et l'Espagne du 15 Mars 1883 ayant eu lieu aujourd'hui, et le Gouvernement de S. M. le Roi de Suède et Norvège et le Gouvernement de S. M. Catholique désirant règler la durée du traité de navigation entre les mêmes pays et de la même date dans les mêmes termes que ceux qui ont été stipulés pour le traité de commerce, ainsi qu'adopter le principe de l'arbitrage pour le cas de divergences de vue sur l'interprétation de ces deux traités et de la convention précitée, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, sont convenus des dispositions suivantes:

Article I.

Le traité de navigation entre la Suède et la Norvège et l'Fspagne du 15 Mars 1883 lequel, d'après son article 12, restera exécutoire jusqu'au 1 février 1892, demeurera obligatoire, dans le cas ou aucune des deux Hautes Parties contractantes n'aurait notifié douze mois avant ladite période son intention d'en faire cesser les effets, jusqu'à l'expiration d'une année à partir du jour où l'une ou l'autre des Hautes Parties contractantes l'aura dénoncé.

Article II.

Les questions qui surgiraient sur l'interprétation ou l'exécution du traité de com-

18 Januar sidstleden, der forlænger Handelstraktaten mellem Sverige og Norge og Spanien af 15 Marts 1883, idag har fundet Sted, og Hans Majestæt Kongen af Sverige og Norges Regjering og Hendes katholske Majestæts Regjering ønske at fastsætte Varigheden af den mellem de samme Lande under samme Datum afsluttede Søfartstraktat paa de samme Vilkaar, som de, der ere fastsatte for Handelstraktaten, saavelsom at antage Princippet om Voldgift for Tilfælde af Uenighed om Fortolkningen af disse tvende Traktater og den ovennævnte Konvention, ere Undertegnede, der i denne Henseende ere blevne forsynede med behørig Fuldmagt, komne overens om følgende Bestemmelser:

Artikel I.

Søfartstraktaten mellem Sverige og Norge og Spanien af 15 Marts 1883, der efter sin Artikel 12 skal forblive i Kraft indtil den 1ste Februar 1892, skal vedblive at være bindende, forsaavidt ingen af de to høie kontraherende Parter inden 12 Maaneder før nævnte Tidspunkt har forkyndt for den anden Part sin Hensigt at lade den træde ud af Kraft, indtil Udløbet af 1 Aar fra den Dag, da den ene eller den anden af de to høie kontraherende Parter maatte have opsagt den.

Artikel II.

Spørgsmaal, som maatte opstaa om Fortolkningen eller Iværksættelsen af den ved Konventio-

merce entre la Suède et la Norvège et l'Espagne du 15 Mars 1883 prorogé par la convention du 18 janvier dernier et du traité de navigation entre les mêmes pays du 15 mars 1883 ou sur les conséquences d'une violation quelconque des dits traités seront soumises, lorsque tous les moyens directs d'arrangement et les discussions amicales entre les deux Hautes Parties auront été épuisés, à des commissions d'arbitrage dont les décisions seront obligatoires pour les Hautes Parties contractantes.

Les membres de ces commissions seront nommés d'un commun accord par les deux Hautes Parties et, dans le cas où l'accord ne pourrait être obtenu, chacune d'elles nommera un arbitre ou un nombre égal d'arbitres et ceux qui seront nommés à ces fonctions désigneront un arbitre additionnel qui fonctionnera en cas de désaccord.

La procédure pour l'arbitrage sera fixée dans chaque cas par les Hautes Parties contractantes et, à leur défaut, la commission d'arbitrage la déterminera avant d'exercer ses fonctions. Dans tous les cas les Hautes Parties contractantes préciseront les questions ou affaires qui seront soumises á l'arbitrage.

En foi de quoi, les soussignés ont signé la présente déclaration, dont les dispositions seront exécutoires dès

nen af 18 Januar sidstleden forlængede Handelstraktat mellem Sverige og Norge og Spanien af 15 Marts 1883 og af Søfartstraktaten mellem de samme Lande af 15 Marts 1883 eller om Følgerne af nogen Overtrædelse af de nævnte Traktater, skulle, naar alle direkte Midler til Overenskomst og venskabelige Forhandlinger mellem de to høie Parter ere udtømte, henvises til Voldgiftskommissioner, hvis Afgjørelser skulle være bindende for de høie kontraherende Parter. 23 Juni.

Medlemmerne af disse Kommissioner skulle udvælges i Fællesskab af de to høie Parter, og hvis Enighed herom ikke kan opnaaes, skal Enhver af dem udnævne en Voldgiftsmand eller et lige Antal Voldgiftsmænd, og de til dette Hverv Udvalgte skulle opnævne en yderligere Voldgiftsmand, der skal fungere i Tilfælde af Uenighed.

Fremgangsmaaden ved Voldgiftskjendelsen skal i ethvert Tilfælde fastsættes af de høie kontraherende Parter; i Mangel deraf skal Voldgiftskommissionen selv træffe Bestemmelse derom, før den begynder sit Hverv. I alle Tilfælde skulle de høie kontraherende Parter nærmere betegne de Spørgsmaal eller Sager, der skulle undergives Voldgift.

Til Bekræftelse herpaa have Undertegnede underskrevet nærværende Deklaration, hvis Dispositioner skulle træde i Kraft fra

23 Juni. aujourd'hui, et y ont apposé leurs cachets.

Fait à Madrid, en double expédition, le 23 Juin 1887.

Grip. (L. S.) **Moret.** (L. S.)

idag, og have forsynet den med sine Segl.

Udfærdiget in duplo i Madrid den 23de Juni 1887.

Grip. (L. S.) **Moret.** (L. S.)

Som Tillæg til Aargangen 1885 meddeles her:

Kongelig Resolution, af 27de April 1885,*) hvorved bl. a. er bestemt:

1. At Lov om abnorme Børns Undervisning af 8de Juni 1881 i Henhold til dens § 8 træder i Kraft for blinde Børns Vedkommende fra 1ste Juli 1885 for Aldersklasserne 14 til 18 Aar og fra 1ste Juli 1886 for Aldersklasserne fra 9 til 13 Aar,
2. At Departementet for Kirke- og Undervisningsvæsenet bemyndiges til i Henhold til Lovens § 2 e at approbere Blindeskolernes Undervisningsplaner samt deres Ordning og Udstyr i det Hele.

*) Bekjendtgj. 30 Decbr. 1887 i Lovt. 1ste Afd. for s. A. No. 34.

Anhang.

Tillæg

til og Forandringer i Fortegnelsen over Postanstalter.

(Se Aargangen 1886, S. 772).

Postaabnerier.	Herred.	Fogderi.	Amt.	Postdistrikt.
Alderen	Lurø	Nordre Helgeland	Nordland	Bodø.
Aure, Indre	Aure	Nordmøre	Romsdal	Christianssund N.
Berle	Daviken	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.
Domsten	Daviken	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.
Ebne	Skonevik	Søndhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Eidsborg	Laurdal	Øvre Thelemarken	Bratsberg	Skien.
Engesund	Fitje	Søndhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Farvolden	Saude	Nedre Thelemarken	Bratsberg	Skien.
Førde i Søndhordland	Sveen	Søndhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Gaashopen	Hammerfest	Hammerfest	Finmarken	Hammerfest.
Gamle Hellesund	Høivaag	Nedenæs	Nedenæs	Lillesand.
Grong, nordre	Grong	Namdal	Nordre Throndhjem	Namsos.
Grenna	Bygland	Sætersdalen	Nedenæs	Christianssand S.
Gutvig	Lekø	Namdal	Nordre Throndhjem	Namsos.

Postaabnerier.	Herred.	Fogderi.	Amt.	Postdistrikt.
Hankø Bad [1])	Onsø	Moss og Tune	Smaalenene	Fredriksstad.
Helgaadalen	Værdalen	Stør- og Værdal	Nordre Throndhjem	Throndhjem.
Hordnæs	Evje	Sætersdalen	Nedenæs	Christianssand S.
Kalvik	Kistrand	Hammerfest	Finmarken	Hammerfest.
Kvenvær	Hiteren	Fosen	Søndre Throndhjem	Throndhjem.
Kvinge	Masfjorden	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Kvismo	Vang	Valders	Christians	Hønefos.
Lavangen	Ibestad	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Lindesnæs	Søndre Undal	Mandal	Lister og Mandal	Christianssand S.
Malmosundet	Beitstaden	Inderøen	Nordre Throndhjem	Stenkjær.
Mauranger	Kvindherred	Søndhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Medfjord i Senjen [2])	Berg	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Mosterø	Mosterø	Ryfylke	Stavanger	Stavanger.
Møklestadeidet	Tysnæs	Søndhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Nevlunghavn	Brunlanæs	Laurvig	Jarlsberg og Laurvig	Fredriksværn.
Nordsinnen	Nordre Land	Hadeland og Land	Christians	Hønefos.
Nymark	Tysnæs	Søndhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Nypladsen	Røraas	Guldal	Søndre Throndhjem	Røraas.
Næsflaten	Suledal	Ryfylke	Stavanger	Stavanger.
Næsne	Næsne	Nordre Helgeland	Nordland	Bodø.
Nøkling	Finaas	Søndhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Offerdal	Aardal	Sogn	Nordre Bergenhus	Bergen.
Osen, søndre	Trysil	Søndre Østerdalen	Hedemarken	Hamar.
Risvær i Lofoten	Vaagen	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.
Røn	Vestre Slidre	Valders	Christians	Hønefos.

Røvær	Skaare	Ryfylke	Stavanger	Haugesund.
Sandvold i Søndhordland	Skonevik	Søndhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Selbæk	Rissen	Fosen	Søndre Throndhjem	Throndhjem.
Sigerfjord	Sortland	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.
Skare	Ullensvang	Hardanger og Voss	Søndre Bergenhus	Bergen.
Sorteviksholm	Kinn	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.
Stalheim [3])	Vossestranden	Hardanger og Voss	Søndre Bergenhus	Bergen.
Stensdalen	Bjørnør	Fosen	Søndre Throndhjem	Throndhjem.
Strudshavn	Asløen	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Surendal, Øvre	Surendal	Nordmøre	Romsdal	Christianssund N.
Tusvigen	Søkelven	Søndmøre	Romsdal	Aalesund.
Tørvikbygden	Jondal	Hardanger og Voss	Søndre Bergenhus	Bergen.
Ulvøsund	Høivaag	Nedenæs	Nedenæs	Lillesand.
Utsire	Torvestad	Ryfylke	Stavanger	Haugesund.
Utsten Kloster	Mosterø	Ryfylke	Stavanger	Stavanger.
Valebø	Holden	Nedre Thelemarken	Bratsberg	Skien.
Vennesund	Brønø	Søndre Helgeland	Nordland	Namsos.
Viktoriahavn	Ofoten	Salten	Nordland	Bodø.
Vrængen	Nøterø	Jarlsberg	Jarlsberg og Laurvig	Tønsberg.
Østby	Trysil	Søndre Østerdalen	Hedemarken	Hamar.
Østefjorden	Volden	Søndmøre	Romsdal	Aalesund.
Østtorpen	Nordre Land	Hadeland og Land	Christians	Hønefos.

[1]) I Virksomhed alene i Sommermaanederne.
[2]) I Virksomhed fra December til Marts, begge incl.
[3]) Fra 15 Mai til 15 September.

Følgende Postaabnerier ere overgaaede fra Christiania til Lillehammers Postdistrikt: Bredebygden, Domaas, Dovre, Faaberg, Fodvang, Follebo, Fron Søndre, Fron Nordre, Garmo, Gausdal, Gausdals Højfjeldssanatorium, Gausdal Vestre, Hedalen i Vaage, Jerkin, Kvam, Kvikne-Skabo, Lalum, Lesje, Lesjeskogen, Lom, Ringebo, Sel, Skedager, Trøtten, Vaage, Øier.

Helgeraaen er gaaet over fra Laurvigs til Frederiksværns Postdistrikt.

Jarfjord hører under Vadsø Postdistrikt istedetfor, som angivet i Fortegnelsen, under Vardø.

Følgende Postaabnerier **udgaa** af Fortegnelsen: Hvalen og Torhop.

Balsfjordens Postaabneri benævnes Tennæs samt Indre Arne, Indre Trænen, Voxø, Øvre Bø og Øvre Siredal Postaabnerier henholdsvis Arne, Indre; Trænen Indre; Vaagsø; Bø, Øvre; Siredal, Øvre.

Aaloug i Søgne heder alene Aaloug, er beliggende i Søgne Herred, Mandals Fogderi, Lister og Mandals Amt, Christianssands Postdistrikt.

Ved Sogndal i Dalerne udgaar Herredet.

Foden og Fossane ligger i Jarlsbergs Fogderi istedetfor, som angivet, i Jarlsberg og Laurvigs Fogderi.

Svano er angivet at ligge i Søndre Nordfjords istedetfor i Sønd- og Nordfjords Fogderi.

Aa i Lofotens, Finkongkjeilens og Utnes Postaabnerier ere kun i Virksomhed under Fiskerierne.

Nyksunds Postaabneri er i Virksomhed i Dampskibstiden istedetfor, som i Fortegnelsen angivet, under Lofotfisket fra Begyndelsen af Januar til Midten af April.

Sørsand er i Virksomhed det hele Aar.

Fortegnelse
over Norges Stats- og Jernbane-Telegrafstationer.

Aabogen [1]	F.
Aadalsbrug [7]	F.
Aaklungen [4]	F.
Aalesund	C.
Aamot [3]	F.
Aarnæs [1]	F.
Aas [9]	F.
Aasta [7]	F.
Alten	L.
Arendal	N. 2.
Asf [3]	F.
Asker [2]	F.
Askim [9]	F.
Atna [7]	F.
Augedal [4]	F.
Auma [7]	F.
Aure	L.
Baadsfjord	HL.
Balstad	L. HC.
Barkald [7]	F.
Batalden	HL.
Bejan	L.
Berg [9]	F.
Bergen	N. 2.
Berlevaag	L. HC.
Besaker	L.
Birkedalen [4]	F.
Bjørgen [6]	F.
Blakjer [1]	F.
Bodø	C.
Borgevær	HL.
Borre [3]	F.
Borøen	L.
Brandesund	L.
Brettesnæs	L.
Brevik	C.
Bryn [1]	F.
Brønø	C.
Bygdø [2]	F.
Bækkelaget [9]	F.
Bø	L.
Bøhn [1]	F.
Christiania	N. 2.
Christianssand	C.
Christianssund	C.
Dal [1]	F.
Dale [11]	F.
Darbø [3]	F.
Dilling [9]	F.
Domaas	C.
Drammen	C.
Drøbak	C.
Eidanger [4]	F.
Eide	L.*)
Eidet [6]	F.
Eidsberg [9]	F.
Eidsfjorden	HL.
Eidskog [1]	F.
Eidsvold [1]	F.
Ekersund	N. 2.
Elverum [7]	F.
Espen [7]	F.
Espevær	HL.
Evanger [11]	F.
Fagernæs	T.
Farsund	C.
Fetsund [1]	F.
Flaavær	L. HC.
Flekkefjord	C.
Floren [5]	F.
Florø	L. HC.
Frederikshald	C.
Frederiksstad	C.
Fredriksværn	L.
Frydenlund	T.
Færder	S.
Førde	L.
Galleberg [3]	F.
Garnæs [11]	F.
Gautestad [9]	F.
Gibostad	L.
Gjesvær	L.
Gjethus [5]	F.
Gjøvik	L.
Greaker [9]	F.
Grimstad	C.
Grorud [1]	F.
Grøtø	L.
Gudaa [5]	F.
Haga [1]	F.
Hamar	C.
Hammerfest	C.
Hanestad [7]	F.
Harstad	L.
Haugesund	C.
Havningberg	HL.
Havnvik	L.

*) Aaben i Sommermaanederne.

Havøsund	L.
Heen [3]	F.
Heggedal [2]	F.
Hegre [5]	F.
Heimdal [6]	F.
Hell [5]	F.
Hemnæs	L.
Henningsvær	L. HC.
Hinna [8]	F.
Hjellum [7]	F.
Holmestrand	C.
Holtaalen [6]	F.
Hommelvik [5]	F.
Honningvaag	HL. [1]
Hopen	HL.
Horten	C.
Hougsund [3]	F.
Hvalstad [2]	F.
Høllen	L.
Hønefos [3]	F.
Hørsand [7]	F.
Høvik [2]	F.
Ise [9]	F.
Jensvold [6]	F.
Kabelvaag	L. HC.
Kallevaag	HL.
Kiberg	HL. [1]
Kinn	HL.
Kistrand	C.
Kjeø	L.
Klep [8]	F.
Kløften [1]	F.
Kongsberg [3]	F.
Kongsvinger [1]	F.
Kopervik	L.
Koppang [7]	F.
Kornsø [10]	F.
Korsnæs	L.
Kraakstad [9]	F.
Kragerø	C.
Krøderen [3]	F.
Kulleseid	HL.
Langenæs	HL. [1]
Langesund	C.
Langlete [6]	F.
Laurvik	C.
Leirdalsøren	L.
Ler [6]	F.
Lersund [1]	F.
Lervik	L.
Levanger	L.
Lian [9]	F.
Lier [2]	F.
Lilleelvedal [7]	F.
Lillehammer	C.
Lillesand	C.
Lillestrøm [1]	F.
Lundemo [6]	F.
Lyngen	L.
Lyngør	L.
Lysaker [2]	F.
Lødingen	N. 2
Løiten [7]	F.
Maalsnæs	L.
Magerø	L.
Magnor [1]	F.
Malvik [5]	F.
Mandal	C.
Melhus [6]	F.
Meraker [5]	F.
Minne [7]	F.
Mjøndalen [3]	F.
Mo	L.
Molde	C.
Moldøen	L.
Mosjøen	C.
Moss	C.
Mysen [9]	F.
Namsos	C.
Nestun [11]	F.
Nordfjordeide	L.
Nærbø [8]	F.
Nærøsund	L.
Odnæs	L.
Ogne [8]	F.
Onsø [9]	F.
Ophus [7]	F.
Oppegaard [9]	F.
Os [6]	F.
Ottestad [7]	F.
Oxø	S.
Porsgrund	C.
Præstebakke [10]	F.
Raade [9]	F.
Randsfjord [3]	F.
Rakkestad [9]	F.
Ranheim [5]	F.
Rasten [7]	F.
Reine	HL.
Reitan [6]	F.
Reitstøen [6]	F.
Rena [7]	F.
Risør	C.
Rognæs [6]	F.
Rygge [9]	F.
Røken [2]	F.
Røros [6]	F.
Røvær	HL.
Sande [3]	F.
Sandefjord	C.
Sander [1]	F.
Sandnæs [8]	F.
Sandshavn	HL.
Sandtorv	L.
Sandviken [2]	F.
Sannesund [9]	F.
Sannæssøen	L.
Sarpsborg	L.
Selsøvik	L.
Sem [4]	F.
Singsaas [6]	F.

Skarnæs [1]	F.
Skauger [3]	F.
Ski [9]	F.
Skien	C.
Skjeberg [9]	F.
Skjervø	L.
Skjærdalen [3]	F.
Skjærhalden	HL. [2]
Skollenborg [3]	F.
Skonevik	L.
Skopum [3]	F.
Skotselven [3]	F.
Skroven	HL.
Skudesnæs	L.
Slitu [9]	F.
Snarum [3]	F.
Soggendal	L.
Sommerø	L.
Soner [9]	F.
Soon	L.
Sortland	L.
Spydeberg [9]	F.
Stai [7]	F.
Stamsund	L. / HC.
Stange [7]	F.
Stavanger	N. / 2.
Stenkjær	L.
Stenviken [7]	F.
Stokke [4]	F.
Stokmarknæs	L.
Storlien [5]	F.*)
Strømmen [1]	F.
Støren [6]	F.
Sund	HL.
Svelvik	L.
Svinør	L.
Svolvær	L. / HC.
Syltefjord	HL.
Sæterstøen [1]	F.
Søberg [6]	F.*)
Søholt	L.
Sørvaagen	L.
Tangen [7]	F.
Tansø	HL.
Thime [8]	F.
Throndhjem	N. / 2.
Tistedalen [10]	F.
Tjose [4]	F.
Tjødling [4]	F.
Tjømø	L.
Tolgen [6]	F.
Tomter [9]	F.
Tonsaasen	L.
Tranø	L.
Tromsø	C.
Trøgstad [1]	F.
Tvedestrand	C.
Tyvold [6]	F.
Tønsberg	C.
Tønset [7]	F.
Ulvin [7]	F.
Ure	HL.
Utne	L.
Utsire	HL. [1]
Vadsø	C.
Vaksdal [11]	F.
Vallersund	L.
Vardø	C.
Veblungsnæs	L.
Vestby [9]	F.
Vestfossen [3]	F.
Vikersund [3]	F.
Viksnæs	L.
Volden	L.
Vossevangen [11]	F.
Ørkedalsøren	L.
Ørsvaag	HL.
Øxna [7]	F.

*) Storlien ligger paa svensk Grund, men norsk Taxt kan benyttes, naar Telegrammet sendes over Merakerbanen.

*) Kun aaben under Exercitien om Sommeren.

[1]) Fisketelegrafstationer, som udenfor Fisketiden holdes i Virksomhed som Stats-Telefonstationer: Honningvaag (Formidlingsstation Gjesvær), Kiberg (Vadsø), Langenæs (Sommerø) og Utsire (Kopervik).

[2]) Fisketelegrafstation, som udenfor Fisketiden holdes i Virksomhed som privat Telefonstation: Skjærhalden. For Telefonering af Telegrammer mellem Frederiksstad og Skjærhalden erlægges 50 Øre uanseet Ordantallet.

Private Telefonstationer: Hankø (i Badetiden) Telefonering af Telegrammer mellem Frederiksstad og Hankø 50 Øre uanseet Ordantallet.
Kjelvik — — — Honningvaag og Kjelvik 50 Øre —
Vallø — — — Tønsberg og Vallø gratis.

Tegnforklaring.

1. Jernbane-Telegrafstation ved Hoved- og Kongsvinger-Banerne med **Christiania** som Udgangspunkt.
2. Do. = Vestbanerne (Christiania—Drammen) med **Christiania** som Do.
3. Do. = Do. (Drammen—Kongsberg—Krøderen—Randsfjord og Drammen—Skopum—Borre) med **Drammen** som Do.
4. Do. = Do. (Skopum—Skien) med **Skien** som Do.
5. Do. = Merakerbanen med **Throndhjem** som Do.
6. Do. = Nordbanerne med **Throndhjem** som Do.
7. Do. = Do. med **Hamar** som Do.
8. Do. = Jæderbanen med **Ekersund** som Do.
9. Do. = Smaalensbanerne med **Christiania** som Do.
10. Do. = Frederikshald—Sunnanå-Banen med **Frederikshald** som Do.
11. Do. = Vossebanen med **Bergen** som Do.

N. 2. Stationer med fuld Dagtjeneste samt Nattjeneste til Midnat.
C. — = fuld Dagtjeneste.
L. — = indskrænket Dagtjeneste.
L. HC. — = fuld Dagtjeneste om Vinteren og indskrænket den øvrige Del af Aaret.
HL. Stationer med indskrænket Dagtjeneste, blot aabne om Vinteren.
F. Jernbane-Telegrafstationer.
S. Semaforstationer.
T. Stats-Telefonstationer.

Den indenlandske Taxt for tiordigt Telegram, hvad enten det udvexles mellem tvende Stats-Telegrafstationer eller mellem Stats- og Jernbane-Telegrafstationer eller endelig mellem to Jernbane-Telegrafstationer, hvorved Statstelegrafens Linier benyttes, er 50 Øre med Tillæg af 5 Øre for hvert Ord over 10.

For den internationale Korrespondance er Taxten fra og til enhver Jernbane-Telegrafstation til og fra Sverige og Udlandet den samme som ved Statstelegrafens Stationer.

Alfabetisk Register

til

Norsk Lovtidende, 2den Afdeling

for

1887.

Oversigt

over Registrets Afdelinger.

Assurancevæsen.
Auktioner.
Bank- og Pengevæsen, Gjældsbreve.
Brand- og Bygningsvæsen, den almindelige Brandkasse.
Brændevin, Øl m. m.
Fattigvæsen, offentlige Stiftelser og Legater.
Fiskeri og Jagt.
Forbrydelser, Straffe og Strafanstalter.
Handel, Haandværk, Fabriker, Bergværker.
Jurisdiktions- og Grændseforandringer, Delinger, Navneforandringer for Distrikter.
Kirker og Kirkegaarde.
Kjøb- og Ladesteder.
Kommune- og Valgvæsen.
Landvæsen.
Love og Grundlovsbestemmelser.
Medicinal- og Sundhedsvæsen.
Militærvæsen, Værnepligt.
Pensionsvæsen, Pensions- og Enkekasser.
Politivæsen.
Post- og Telegrafvæsen.
Regjeringen, Embeds-, Bestillings- og Ombudsmænd i Almindelighed.
Religion, Gudstjeneste, Geistlighed.
Retten.
Skatter og Afgifter.
Skole- og Undervisningsvæsen.

Skovvæsen, Almenninger, Flødning, Kanalvæsen.
Sparebanker.
Sportelvæsen.
Statskassen, Statens Eiendomme.
Stempelvæsen.
Storthinget, Stemmeret.
Sverige.
Søvæsen, Havne-, Lods-, Fyr- og Redningsvæsen.
Toldvæsen, Ind- og Udførsel.
Traktater, Forhold til Udlandet, Konsulatvæsen.
Veivæsen, Jernbaner, Skyds.
Ægteskab, Forældre og Børn.

Assurancevæsen.

1887			Side.
20 Jan.	Res.	om Regler for gjensidig Forsikring af Statsbanernes Eiendele	22
25 —	Res.	om Forandringer i Lovene for Veø Præstegjelds Brandforsikringsselskab	23
11 Febr.	Res.	om Plan for Sigdals gjensidige Brandforsikringsforening	46
27 April	Res.	om Forandringer i Planen for Overhalvdens Brandforsikringsselskab	106
14 Juni	Res.	om nye Love for „Det Norske Lloyd“	150
16 Aug.	Res.	om Forandr. i Planen for Lesje og Dovre Brandassuranceforening	417
26 Septbr.	Res.	om nye Love for Livsforsikringsselskabet „Idun“ i Kristiania	436
7 Oktbr.	Res.	om Forandr. i og Tillæg til Planen for Overhalvdens Brandassuranceforening for Bygninger	442
6 Decbr.	Res.	om ny Plan for Haus Præstegjelds Brandassuranceforening	578
6 —	Res.	om Plan for Fets gjensidige Brandforsikringsforening for Løsøre	578
9 —	Res.	om Plan for Fosens Brandassuranceforening for Løsøre	586
13 —	Res.	om Forandr. i Planen for Nedre Stordalens, Hegre og Merakers Herreders og Malvik Sogns Brandassuranceforening for Huse og Avling	590

Auktioner.

1887			
15 Jan.	Skr.	ang. Omkostningerne ved Auktioner over Parceller af Præstegaarde	16
27 Mai	Res.	om Anvendelsen af Indtægterne af frivillige Auktioner m. m. i Fredriksstad	136

Bank- og Pengevæsen, Gjældsbreve.

1887			
20 Jan.	Res.	om Bemyndigelse for Drangedals Kommune til at udstede rentebærende og paa Ihændeh. lydende Gjældsbreve	22

1887			Side.
31 Jan.	Res.	om Bemyndigelse for Laurviks Kommune til at udstede rentebærende og paa Ihændehav. lydende Gjældsbreve	29
26 Febr.	Res.	om Do. for Fredrikshalds Kommune	49
9 Mai	Res.	om Do. for Grimstads Kommune	123
27 —	Res.	om Do. for Bratsbergs Amtskommune	136
27 —	Res.	om Do. for Bodøs Kommune	137
27 —	Res.	om Do. for Drøbaks Kommune	138
28 Juni	Lov	om Kongeriget Norges Hypothekbank	158
15 Aug.	Res.	om Bemynd. for Nedre Stordalens Herred til at udstede renteb. og paa Ihændeh. lydende Gjældsbreve	401
30 —	Res.	om Do. for Skiens Kommune	421
10 Septbr.	Res.	om Bemyndigelse for Stenkjær Kommune til at udstede et rentebærende og paa Ihændeh. lydende Gjældsbrev	429
22 Oktbr.	Res.	om Bemyndigelse for Kristians Amtskommune til at udstede renteb. og paa Ihændeh. lydende Gjældsbreve	475
22 —	Res.	om Bemynd. for Hegre Herred til at udstede et rentebær. og paa Ihændehav. lydende Gjældsbrev	475
12 Novbr.	Res.	om Bemynd. for Moss Kommune til at udstede rentebær. og paa Ihændehav. lydende Gjældsbreve	511
26 —	Res.	om Do. for Sandeherreds Kommune	545
5 Decbr.	Skr.	om Nedsættelse af Renten for Pantelaan af Midler tilhørende Pensionskasserne for Jernbanebetjente m. m.	577
8 —	Skr.	om Do. for Laan af de af Forsvarsdepartementets Marineafdeling bestyrede Fonds	580
9 —	Skr.	om Do. for Udlaan af de under Kirkedepartementets Bestyrelse hørende Fonds	586
10 —	Res.	om Meddelelse til Storthinget ang. Nedsættelse af Renten af Pantelaan og Kommunelaan af de af Departementerne bestyrede Fonds	589
13 —	Skr.	om Nedsættelse af Renten for Laan af de under Forsvarsdepartementets Armeafdeling sorterende Fonds	590
15 —	Res.	om Do. for Udlaan af de den almindelige Enkekasse og Pensionskassen for Statens Bestillingsmænd tilhørende Midler	590
16 —	Cirk.	om Do. af Laan af offentlige Stiftelsers og Legaters Midler	593
31 —	Cirk.	om Do. for Laan af de under Indredepartementets Bestyrelse hørende offentlige Fonds	600

Brand- og Bygningsvæsen, den almindelige Brandkasse.

1887			
14 Jan.	Res.	om Regulering i Skien	16
8 Febr.	Skr.	om, hvorledes der bør forholdes, naar der af private Forsikringsselskaber begjæres afholdt Brandforhør	42
11 —	Res.	om Bestemmelser ang. Opmaaling af Tomter og Grunde i Moss m. m.	44

1887			Side.
11 Febr.	Res.	om en Regulering i Stavanger	46
9 Marts	Res.	om en Brandkommission for Strandstederne Svinør og Aavigen i Søndre Undals Herred	56
23 April	Res.	om Tillægsbestemmelser til Bygningsloven for Kristiania m. m.	90
23 —	Res.	om Nedsættelse i Brandkontingenten for Stenkjær	106
7 Juni	Res.	om Løn for en Feierinpektør i Vardø	141
10 —	Res.	om Brandvisitationerne i Bergen	144
14 —	Res.	om Ophævelse af det borgerlige Vagthold paa Corps de Garde i Bergen	151
1 Juli	Res.	om Opmaaling af Tomter og Grunde i Arendal m. m.	291
19 —	Res.	om en Regulering i Lillesand	376
21 —	Cirk.	vedk. Behandlingen af visse ildsfarlige Vædsker	376
26 —	Res.	om Sløifning af en projekteret Gade i Drammen m.m.	382
12 Aug.	Res.	om Forandring i en Regulering i Skien	392
15 —	Res.	om Nedsættelse i Brandkontingenten for Gjøvik	403
15 —	Res.	om Regulering i Bodø	403
16 —	Res.	om Bygningsregler for Svelvik	404
16 —	Res.	om forandret Reglement for Arendals Brandkorps	409
16 —	Res.	om Forandring i Reguleringen for Throndhjem	416
6 Septb.	Res.	om en Regulering i Stavanger	427
16 —	Res.	om Omregulering af et afbrændt Strøg i Svelvik	433
7 Oktb.	Res.	om en Do. i Arendal	442
15 —	Res.	om en Do. i Vadsø	445
29 Novbr.	Res.	om Reglement for Feiervæsenet i Mosjøen	546
29 —	Res.	om Løn for Branddirektøren i Levanger	547
9 Decbr.	Res.	om Reglement for Brandvæsenets Ordning i Strandstedet Lyngør	580

Brændevin, Øl m. m.

1887			
8 Jan.	Res.	om Vedtægt ang. Fortæring af berusende Drikke i Kragerø	5
2 Marts	Skr.	om, at Adgangen til at paalægge Afgift for Udskjænkning og Udsalg af Øl m. v. paa Landet ikke er betinget af, at der sker Misbrug	52
2 April	Res.	om Lønningsregulativ m. m. for Kontrolpersonalet	74
3 Juni	Res.	om Vedtægter for Kongsbergs Samlag for Brændevinshandel m. v.	140
7 —	Res.	om ny Plan for Fredrikshalds Do.	141
10 —	Res.	om Vedtægter for Kongsbergs Do.	147
10 —	Res.	om Do. for Hamars Do.	148
11 —	Cirk.	om Bestemmelser ang. Told- eller Afgiftsfrihed for Brændevin til teknisk Brug m. m.	148
14 —	Res.	om Vedtægter for Tromsø Samlag for Brændevinshandel m. v.	150
17 —	Res.	om Do. for Gjøviks Do.	153

1887 Side.
20 Juni Skr. ang. Forstaaelsen af § 4 i Lov af 19de Aug. 1848 indeh. Forandringer i og Tillæg til Lovg. ang. Brændevins Salg og Udskjænken 153
28 — Lov om Brændevins Tilvirkning og Omdestillation . . . 162
28 — Kundgj. ang. Afgifter af Malt- og Brændevinstilvirkning . 170
28 — Kundgj. ang. Afgift til Statskassen af Mais og Durrha, som anvendes til Brændevinstilvirkning 172
1 Juli Res. om Smaasalg af Øl i Stenkjær 292
26 — Res. om Vedtægter for Sarpsborgs Samlag for Brændevinshandel m. m. 383
26 — Res. om Do. for Hortens Do. 383
29 — Res. om Forhøielse af Maximum af Afgiften paa Udskjænkning og Udsalg af Øl m. m. i Eidsvold Herred . . 385
29 — Res. om Vedtægter for Laurviks Samlag for Brændevinshandel m. m. 385
19 Aug. Res. om Do. for Florøs Do. 417
27 — Cirk. ang. Indretningen af de i Loven om Brændevins Tilvirkning m. m. paabudte Oplag ved Brænderierne samt om Brændevins Indlæggelse paa og Udtagelse af disse Oplag 419
30 — Res. om fornyet Godkjendelse af Vedtægterne for Kristianssunds Samlag for Brændevinshandel m. m. . . . 420
1 Septb. Res. om Regler for Brændevinsbrænderiers Indretning og Drift 422
9 — Res. om Tillæg til Vedtægterne for Kongsbergs Samlag for Brændevinshandel m. m. 427
13 — Res. om ny Plan for Holmestrands Do. 430
12 Oktb. Res. om Smaasalg af Øl i Molde 443
11 Novb. Skr. ang. Afgjørelsen af Spørgsmaal om Afgift efter Loven om Udskjænkn. og Udsalg af Øl m. v. paa Landet i Herreder, hvor Sognene udgjør særskilte Fattigdistrikter 493
25 — Res. om ny Plan for Throndhjems Samlag for Brændevinshandel m. m. 543
25 — Res. om Vedtægter for Porsgrunds Do. 543
25 — Res. om ny Plan for Levangers Do. 544

Fattigvæsen, offentlige Stiftelser og Legater.

1887
18 Jan. Res. om Stadfæst. paa Johan Conrad Bergs og Hustrus Legat 18
8 Febr. Res. om Do. paa Fundats for „de Seue og Kreftings Legat“ 41
21 — Res. om Do. paa „Erik Berntsen Agerlies Legat“ . . . 48
9 Marts Res. om Forandr. i Planen for Hedemarkens Amts Tvangsarbeidsanstalt 56
15 — Cirk. ang. Tilsyn med Behandlingen af udsatte fattige Sindssyge 59
25 — Res. om Stadfæstelse paa tvende af Randi Olsdatter Hangeraas oprettede Legater 65

1887				Side.
15	April	Res.	om Stadfæstelse paa D. Olsens og D. Olsdatter Hvervens Legat	83
15	—	Cirk.	ang. Understøttelse til svenske Undersaatter	83
19	—	Res.	om Stadfæstelse paa Enkefru A. N. Olsens Legat	86
29	—	Res.	om Do. paa O. Flekstads Legat	106
7	Mai	Res.	om Do. paa Haagen og Berte Haarsets Legat	107
25	—	Res.	om Do. paa A. J. Sundes Legat	127
25	—	Res.	om Do. paa et af J. H. Bruun Winther oprettet Legat	128
31	—	Res.	om Do. paa Legatet „O. A. Høeghs og Hustrus Minde“	138
31	—	Res.	om Do. paa J. F. Schultz's og Hustrus Legat	138
17	Juni	Res.	om Do. paa „Nikolai Winds Legat“	153
24	—	Res.	om Do. paa „Jakob Konows og Augusta Konows Legat“	157
24	—	Res.	om Do. paa „Paul Andreas Thunes og Stine Thunes Legat“	157
28	—	Res.	om Do. paa et af Stiftsoverretsassessor H. A. M. Krog stiftet Legat	178
1	Juli	Res.	om Bestemmelser ang. den Monradske Medaille	303
12	—	Res.	om Stadfæstelse paa Foged Elsters Legat	327
12	—	Res.	om Forandr. i Bestemmelserne for P. O. Eggens Legat	327
13	—	Res.	om Love for Understøttelseskassen for trængende Haandværkere m. v. i Bergen	327
13	—	Res.	om Plan for et Sikkerhedsfond for Semsfidens Brug paa Eker	327
19	—	Res.	om Stadfæst. af Statuter for „Paul Bakkes Legat“	375
22	—	Res.	ang. Anbringelse af det Mandallske Legats Midler	381
5	Aug.	Res.	om Stadfæstelse paa „Søstrene Keilhaus Legat“	389
5	—	Res.	om Do. paa „Distriktslæge Fleischers og Hustrus Legat“	389
23	—	Res.	om Do. paa Statuter for Statsraad Langes Legat	418
30	—	Res.	om Do. paa „Eriksens Hustrus og Pleiedatters Legat“	420
1	Septb.	Res.	om Anvendelse af Tønsbergs Borgerkorps's Midler	426
23	—	Res.	om Stadfæstelse paa Love for Tønsbergs Pensionsfond for Tjenestepiger	436
26	—	Res.	om Henlæggelse af Sagdalens Brugsdistrikt i Skedsmo til forskjellige Fattigdistrikter	436
27	—	Res.	om Stadfæstelse paa Love for Kristiania Handelsstands Understøttelsesforening	437
4	Novb.	Res.	om Do. paa et af Grosserer N. O. Young stiftet Legat	485
4	—	Res.	om Do. paa „Røkens Kommunes Legat“	485
11	—	Res.	om Do. paa „Konsul Oppens og Hustrus Legat“	493
22	—	Res.	om Do. paa Fundats for „Biskop Folkestads Legat“	542
6	Decb.	Res.	om Anvendelsen af Renteindtægten af „Hans Holsts Legat“	578
23	—	Res.	om Stadfæstelse paa de ved Martin P. Steenslands og Inga G. Pedersen Aas's Testamente stiftede Legater	595
27	—	Res.	om Do. paa Statuter for det til Minde om Anne E. Sørensen oprettede Legat	596

Fiskeri og Jagt.

18 Jan. Res. ang. Fredningstiderne for visse Vildtsorter i en Del af Buskeruds Amt 17
27 — Res. ang. Fiskeriet i en Del af Kristianiafjorden 23
28 — Instrux for Inspektørerne ved Saltvandsfiskerierne . . . 25
19 April Skr. om, hvorledes der bør forholdes ligeoverfor Kvæner fra Sverige og Finland, som drive Fiskeri i Fjeldvandene i Kautokeino 87
20 Mai Res. om Regler for Fiskeriet i de til Mjøsen gaaende Vasdrag i Stange Herred 126
27 — Lov om Fredning af Ferskvandsfisk 133
10 Juni Lov ang. Udførselsafgift af Vaarsild til Fremme af almennyttige Foranstaltninger vedkommende Vaarsildfiskeriet . 142
25 — Skr. om, hvad der udkræves for, at Eierne af flere Brug, hvis Indmark er delt, medens Udmark og Skov ligger i Fællesskab, skal opnaa Ret til aarlig at fælde en Elg for hvert Brug 157
15 Juli Res. ang. Fiskeriet ved Udløbet af Pasvig og i Jarfjorden 374
15 — Res. om Dannelse af en Fiskeriforening for Vormedalen i Hjelmelands Herred 375
26 — Res. ang. Fiskeriet i Kolbrækvandet i Øvre Ekers Herred . 382
2 Aug. Res. ang. Fiskeriet ved Udløbet af Dirdalselven i Ryfylke . 389
5 — Res. om Tilladelse til at fange Lax i Gulelven til Stamfisk 390
23 Septbr. Res. om Jagten paa Elgsdyr i Singsaas Herred . . . 435
12 Oktbr. Res. om Fiskeriet i Løitens Herred 443
15 — Skr. om, hvorvidt der fra et Sted i den der forbudne Udførselstid kan udskibes Hummer, som er kommet fra et andet Sted, hvor Udførsel samtidig er tilladt . . . 446
22 — Res. om Fredning af visse Vildtsorter i Akershus Amt . . 458
28 — Res. om Sætten ud af Kraft af en Beslutning om fortsat Virksomhed af en Fiskeriforening i Laugen Elv i Jarlsberg og Laurviks Amt 483
1 Novbr. Res. om Fredning af Raphøns i Vaage Herred 484
1 — Res. om Do. i Nordre Throndhjems Amt 484
1 — Res. ang. Fiskeriet i Tønsets Herred 484
4 — Res. om Fredningstiden for Tiur og Aarhane i Hedemarkens Amt 485
8 — Res. om Fredning af vilde Rensdyr i Finmarkens Amt . 492
2 Decbr. Res. om Do. af Edderfugl i Bratsbergs Amt 576
6 — Res. om Fredning af Edderfugl i Nordre Bergenhus og Søndre Throndhjems Amter 577
10 — Res. om Opsyn under Torskefiskeriet i Øksnæs 589
13 — Res. om Tilladelse til at udlægge Selvskud i Lysters Herred 589
23 — Res. ang. Jagten efter vilde Rensdyr i Sætersdalens Fogderi 595
23 — Res. om Udvidelse af Verbyelvens Fiskeridistrikt 595

1887 Side

Forbrydelser, Straffe og Strafanstalter.

9 Marts Skr. ang. Konverteringen af en Fængselsstraf til Mulkt. . 58
16 — Res. om Bevilgning til forøget geistlig Betjening ved Kristiania Distriktsfængsel. 62
5 April Cirk. om Underretning til vedk. militære Afdelingschef, naar noget ved Landværnbningen udskrevet Mandskab ved civil Domstol tiltales for en Forbrydelse 75
9 Juni Cirk. om, at Fangetransporter ikke bør foregaa paa Søn- og Helligdage 142
1 Juli Lov om Rettergangsmaaden i Straffesager. 200
6 — Lov om Forandring i Straffelovens Kap. 6 § 8 . . . 311
23 — Cirk. ang. Forandring i Planen for Opdragelsesanstalten „Toftes Gave", foranlediget ved Forandr. i Krl. Kap. 6 § 8 381
23 — Cirk. ang. Do. i Do. for Ulfsnæsøens Opdragelsesanstalt i samme Anledning 382
15 Oktbr. Skr. ang. Inddrivelse af Bøder, vedtagne efter Forelæg, og Bøder, vedtagne inden Retten 445
14 Novbr. Res. om, hvorvidt Strafarbeide skal udstaaes i Bodsfængslet eller i en Fællesanstalt 511
31 Decbr. Skr. ang. Retspleien i offentlige Sager i Rigets tre nordligste Amter. 599

Handel, Haandværk, Fabriker, Bergværker.

1887
8 Jan. Res. om forandret Tid for Afholdelsen af Throndhjems Marked i 1887 5
8 — Res. om Ophør af det militære Vagthold ved Grundset Marked 6
27 — Res. om Plan for et Sikkerhedsfond ved Evje Nikkelværk . 24
21 Febr. Res. om Udvidelse af Bestemmelserne om Makketidshandelen til Fiskeværet Rødgammen i Karlsø Herred 47
9 Marts Res. ang. Patentvæsenets Indtægter og Udgifter 57
9 April Lov indeh. Forandr. i Lov ang. Norges og Sveriges gjensidige Handel og Sjøfart af 11te April 1874 . . . 75
1 Juli Res. om Ikrafttræden af Loven om Forandr. i Lov ang. Norges og Sveriges gjensidige Handel og Sjøfart af 11te April 1874 291
1 — Skr. ang. Lovligheden af at paalægge dem af de Børsbesøgende i Kristiania, der indfinde sig efter et vist Klokkeslet, en Indtrædelsesafgift 305
11 Novbr. Skr. om, hvorvidt der bør meddeles Udlændinge Handelsborgerskab 493

1887 Side

Jurisdiktions- og Grændseforandringer, Delinger, Navneforandringer for Distrikter.

9 Marts Res. om Deling af Børsens Jordemoderdistrikt 57
22 April Res. om Do. af Gulens eller Evindviks Do. 88
22 — Res. om Do. af Hammers Do. 89
22 Juni Res. om Do. af Støvens Do. 154
24 — Res. om Deling af Vikedals Herred i 3 Skolekommuner. . 156
15 Aug. Res. om Henlæggelse af en Del af Domsognet til Vor Frue Sogn i Throndhjem 396
16 Septbr. Res. om Deling af Røraas Jordemoderdistrikt. 432
16 — Res. om Do. af Aafjords Do. 432
26 — Res. om Henlæggelse af Sagdalens Fattigdistrikt i Skedsmo til forsk. Fattigdistrikter 436
26 — Res. om Deling af Næsne Herred 436
22 Oktbr. Res. om Oprettelse af eget Sulens Præstegjeld 473
18 Novbr. Res. om Deling af Strandebarms Herred i 2 Skolekommuner 514
25 — Res. om Deling af Skoneviks Jordemoderdistrikt 543
26 — Res. om, at Koperviks Sogn overgaar til eget Præstegjeld . 545
10 Decbr. Res. om Henlæggelse af en Del af Trefoldigheds Menighed til Vor Frelsers Menighed i Kristiania 588
15 — Res. om Iværksættelse af Oprettelsen af et eget Østbygdens Annexsogn af Tinns Præstegjeld m. m. 591
16 — Res. om Deling af Jælse Herred i Fattig- og Skolevæsenets Anliggender. 593

Kirker og Kirkegaarde.

1887
17 Febr. Skr. om, hvorvidt private Kirkeeiere er forpligtede til at finde sig i, at der anbringes Ovne i Kirken 46
21 — Res. om Anlæg af en Hjælpekirkegaard i Haus Præstegjeld. 48
9 Marts Res. om Fordeling af en Fiskeriindeerstatning mellem Kirkerne i Foldens Præstegjeld. 56
16 — Res. om Opførelse af en Kapelkirke for en Del af Hovedsognet i Eidsvolds Præstegjeld m. m.. 61
27 Mai Res. om Opførelse af et Kapel for en Del af Rødenæs Præstegjeld m. v. 137
3 Juni Res. om Anlæggelse af to nye Begravelsespladse i Hjelmelands Præstegjeld 139
10 — Res. om Ombygning af Hovedkirken i Ytterøens Præstegjeld 145
10 — Res. om Opførelse af en Kirke for Distriktet Indhiteren af Fillans Annexsogn i Hiterens Præstegjeld m. m. . . 145
10 — Res. om Opførelse af en Kapelkirke for Bardals Distrikt af Næsne Præstegjeld. 146

1887			Side
17 Juni	Res.	om Anlæggelse af to Hjælpekirkegaarde i Finnø Præstegjeld	153
6 Juli	Res.	om Udvidelse af Borgunds Kirkegaard	312
26 —	Res.	om Do. af Bragernæs øvre Kirkegaard m. m.	382
15 Aug.	Res.	om Nedtagelse af Kirken paa det nedlagte Senjen Nikkelværks Grund	401
15 —	Res.	om Opførelse af en Kapelkirke for Distriktet Aaensire m. m.	402
23 Septbr.	Res.	om Anlæggelse af en Hjælpekirkegaard i Gildeskaals Præstegjeld	435
26 —	Res.	om Nedtagelse af den gamle og Opførelse af en ny Kirke i Fedje Sogn af Lindaas Præstegjeld	436
22 Novbr.	Res.	om Anlæggelse af en ny Kirkegaard for Korgens Annexsogn af Hemnæs Præstegjeld	542
6 Decbr.	Res.	om Do. af en Do. i Skibtvets Præstegjeld	577
6 —	Res.	om Indløsning af den en Gaard i Gols Præstegjeld paahvilende Landskyld til Aals Hovedkirke	578
15 —	Res.	om Anlæggelse af en Begravelsesplads for en Del af Tinns Præstegjeld m. m.	591
16 —	Res.	om Do. af to nye Begravelsespladse for Trondenæs Præstegjeld	592
16 —	Skr.	ang. Flytning af Lig	593

Kjøb- og Ladesteder.

1887			
9 Marts	Res.	om Oprettelse af en lønnet Stadsingeniørpost i Bodø	58
27 Mai	Res.	om Anvendelsen af Indtægterne af frivillige Auktioner m. m. i Fredriksstad	136
10 Juni	Res.	om nye Regler for Afstaaelse af Byggetomter af Bodø Kjøbstads Territorium	147
15 Juli	Res.	ang. Omordning af Kæmnervæsenet i Vardø	375
1 Septbr.	Res.	om Anlæggelse af en Vandledning for Drøbak	427

Kommune- og Valgvæsen.

1887			
5 Jan.	Skr.	ang. en Herredsstyrelses Forpligtelse til at bevilge Ligningskommissionen Godtgjørelse til lønnet Medhjælp	4
12 Marts	Skr.	om Lovstridigheden af, at en Herredsstyrelse har vedtaget Aarsbudgettet, uden at noget Budgetoverslag har været afgivet og udlagt	59
2 April	Res.	ang. Tiden for Afholdelse af Amtsformandskabet for Tromsø Amt	73
12 —	Res.	ang. Valg paa en midlertidig Formand	80
27 Juli	Telegram	om, hvorledes der skulde forholdes i Anledning af, at Ordføreren i en Bys Formandskab var fraflyttet Stedet	384
6 Septbr.	Res.	om Gyldigheden af Stemmesedler med for faa Navne m. m.	427

1887			Side
9 Septbr.	Skr.	om, at der ikke bør vælges midlertidige Repræsentanter	428
26 Oktbr.	Skr.	om, hvorvidt en Sognepræst, der er valgt til Medlem af Formandskabet, kan unddrage sig fra Hvervet som Ordfører i Fattigkommissionen	483
2 Novbr.	Skr.	om, hvorvidt en Mand som valgt Medlem af Herredsstyrelsen er berettiget til at fralige sig tidligere paahvilende Hverv som Medlem af Fattigkommissionen	484
11 —	Skr.	ang. Afgjørelsen af Spørgsmaal om Afgift efter Loven om Udskjænkn. og Udsalg af Øl m. v. paa Landet i Herreder, hvor Sognene udgjør særskilte Fattigdistrikter	493
28 —	Skr.	om, hvorvidt en over 60 Aar gammel Mand kan undslaa sig for at modtage Valg til Medlem af Fattigkommissionen	546
14 Decbr.	Telegram	om, hvorvidt der i et Tilfælde burde foretages midlertidigt eller endeligt Valg paa en Formand	590

Landvæsen.

1887			
8 Febr.	Skr.	ang. Afgjørelsen af, hvorlænge en Underudskiftningsmand skal være tilstede ved Overudskiftningsforretningerne.	42
21 Marts	Skr.	ang. Forstaaelsen af Udskiftningslovens § 60 jfr. § 124 m. m.	64
23 —	Skr.	ang. Forstaaelsen af samme Lovs § 26, 3die Affnit	65
26 —	Skr.	ang. Forstaaelsen af samme Lovs § 76	66
15 April	Res.	om Ophævelse af Bygdemagasinet i Eidsvolds Præstegjeld	83
10 Juni	Res.	om lovligt Gjærde i Hammers Herred	143
1 Juli	Lov	om Indskrænkning i Adgangen til at slippe Hingste, Tyre og Springvædere paa fælles Beite	179
26 Septbr.	Res.	om lovligt Gjærde i Soknedalens Herred	436
3 Decbr.	Res.	om Fristen for Fremsættelse af Begjæring om ny Formand ved Overudskiftninger	577

Love og Grundlovsbestemmelser.

1887			
16 Marts	Grundlovsbestemmelse	indeh. Tillæg til Grundlovens § 53 Litr. a	61
9 April	Lov	indeholdende Forandringer i Lov ang. Norges og Sveriges gjensidige Handel og Sjøfart af 11te April 1874	75
23 —	Lov	indeh. Forandringer i Lov af 14 Mai 1872 om Artilleri- og Kavallerikvartererne	89
27 Mai	Lov	indeholdende Bestemmelser om Eiendomsrettens Begrændsning i Naboforhold	128
27 —	Lov	om Fredning af Ferskvandsfisk	133
10 Juni	Lov	ang. Udførselsafgift af Vaarsild til Fremme af almennyttige Foranstaltninger vedkommende Vaarsildfiskeriet	142

1887			Side
28	Septbr.	Lov om Kongeriget Norges Hypothekbank	158
28	—	Lov om Brændevins Tilvirkning og Omdestillation	162
28	—	Lov om Forandringer i og Tillæg til Lov om Toldvæsenet af 20 Septbr. 1845	169
1	Juli	Lov indeholdende Tillæg til Lov om Kvarantænevæsenet af 12 Juli 1848	178
1	—	Lov om Indskrænkning i Adgangen til at slippe Hingste, Tyre og Springvædere paa fælles Beite	179
1	—	Lov indeholdende Tillæg til Lovgivningen om Høiesteret	180
1	—	Lov om Vasdragenes Benyttelse m. v.	180
1	—	Lov om Rettergangsmaaden i Straffesager	200
6	—	Lov om Sparebanker	307
6	—	Lov om Forandring i Straffelovens Kap. 6 § 8.	311
6	—	Lov om Løfte eller Bekræftelse i Stedet for Ed m. v.	311

Medicinal- og Sundhedsvæsen.

1887			
8	Jan.	Ref. om Udvidelse af Lensmændenes Forpligtelse til at bekjendtgjøre Ordres ang. Indkaldelse til Vaabenøvelser	7
26	Febr.	Cirk. om Foranstaltninger i Anledning af ondartede smitsomme Sygdomme blandt Husdyrene	50
1	Marts	Cirk. ang. Indberetning fra Dyrlægerne til Medicinaldirektøren om ondartede smitsomme Sygdomme blandt Husdyrene	51
9	—	Ref. om Sundhedsforskrifter for Askøens Herred	52
9	—	Ref. om Do. for Øvre Ekers Herred	53
9	—	Ref. om Do. for Nedre Ekers Herred	53
9	—	Ref. om Do. for Modums Herred	53
17	—	Skr. om, hvorvidt Rubeolæ („røde Hunde") kan tages under Behandling for offentlig Regning efter Sundhedslovens § 15	63
2	April	Ref. om Lønstillæg for Direktøren ved Gaustads Sindssygeasyl m. fl.	73
2	—	Ref. om Forpligtelse for Distriktslægen i Gildeskaal m. H. t. Lægeboligen	73
15	—	Skr. ang. Forstaaelsen af § 18 i Reglementet om Jordemodervæsenet	85
15	—	Skr. ang. Vidner ved retsmedicinske Undersøgelser	85
27	Mai	Ref. om Sundhedsforskrifter for Vangs Herred i Hedemarkens Amt	134
27	—	Ref. om Do. for Vestby Herred	134
27	—	Ref. om Do. for Løitens Herred	134
27	—	Ref. om Afgifter af Apothekere til et praktisk farmaceutisk Institut	135
27	—	Ref. om Tilladelse for Apothekeren i Kabelvaag til at sælge	

1887				Side
			Lægemidler paa andre Steder i Lofotens og Vesteraalens Fogderi	137
6	Juni	Skr.	ang. Omkostningerne ved en Moders Ophold paa et Sygehus som „Barnepige" for hendes der indlagte Barn	140
10	—	Res.	om Sundhedsforskrifter for Fiskeværene i Øxnæs Herred	143
10	—	Res.	om Sundhedsforskrifter for Øxendals Herred	144
10	—	Res.	om Do. for Bergs Herred i Tromsø Amt	144
14	—	Skr.	ang. en Distriktslæges Forhold til de for en Bykommunes Regning udsatte fattige Sindssyge	151
1	Juli	Res.	om Tilladelse til at drive Apothek i Borge Herred i Smaalenene	302
13	—	Res.	om Forpligtelse for Distriktslægen i Trondenæs	328
13	—	Res.	om Lønstillæg til Præsten ved Rigshospitalet m. m.	330
13	—	Res.	om Oprettelse af et Apothek i Grans Herred	330
20	—	Skr.	ang. Udgifterne ved Behandling af fattige Barselfeberpatienter	376
15	Aug.	Res.	om Autorisation af et nyt Sindssygeasyl for Bergen	400
15	—	Res.	vedk. den farmaceutiske Examenskommission	400
1	Sept.	Res.	om Sundhedsforskrifter for Hornindals Herred	422
10	—	Res.	om Forandr. i Sundhedsforskrifterne for Bjørnørs Herred	429
16	—	Res.	om Indskrænkn. af den Tid, hvori Filialapotheket i Borge pligtes holdt aabent	432
28	—	Skr.	ang. en Distriktslæges Myndighed til uden vedkommende Fattigvæsens Samtykke at indlægge Patienter paa Sygehus	439
22	Oktbr.	Res.	om Sundhedsforskrifter for Næs Herred i Hedemarkens Amt	457
22	—	Res.	om Do. for Gjøvik	458
22	—	Res.	om Do. for Jostedals Herred	458
12	Novbr.	Res.	om Do. for Ids Herred	494
12	—	Res.	om Do. for Aremarks Herred	494
17	—	Skr.	ang. Forstaaelsen af § 15 i Loven om Sundhedskommissioner	513
26	—	Res.	om Forandring i Sundhedsforskrifterne for Drøbak	544
10	Decb.	Res.	om Sundhedsforskrifter for Bergs Herred i Smaalenene	587
10	—	Res.	om Do. for Norderhovs Herred	587
16	—	Skr.	om, hvorvidt den saakaldte „Braasot" hos Faaret skal behandles for offentlig Regning	594

Militærvæsen, Værnepligt.

1887				
20	Jan.	Res.	om, at Krigskommissærembederne indtil videre ikke bliver fast at besætte	21

1887				Side
26	Febr.	Res.	om Regulativ for Armeens Aflønning under Tjenstgjøring	49
26	—	Res.	ang. Hesteholdsgodtgjørelsen	50
26	—	Res.	ang. Kvartergodtgjørelsen	50
9	Marts	Res.	om Regulativ for Aflønning af Officerer m. v. ved Søetaten under Tjenstgjøring tilsøs	58
5	April	Cirk.	om Underretning til vedk. militære Afdelingschef, naar noget ved Landværbningen udskrevet Mandskab ved civil Domstol tiltales for en Forbrydelse	75
23	—	Lov	indeh. Forandringer i Lov af 14 Mai 1872 om Artilleri- og Kavalerikvartererne	89
23	—	Res.	om Bevilgninger til Marinen	94
23	—	Res.	om Reglement for Lønnings- og Kvarterpenge ved Marinen m. m.	95
10	Juni	Res.	om Forandring i § 25 i Planen for Krigsskolen	147
28	—	Res.	ang. Landmilitæretatens Budget	172
1	Juli	Res.	om Plan for Sømilitære Korps	293
13	—	Res.	om Plan for Hærens Organisation	330
31	—		Parolbefaling fra Marinekommandoen vedk. Salutreglementet	389
15	Aug.	Res.	vedk. Remonteringen ved Oplandske ridende Jægerkorps	401
15	—	Res.	om Forandr. i Planen for Uddannelse og Tilgang af Søofficerer	403
15	—	Res.	om Ophævelse af Forbudet mod, at Officerer erhverver Autorisation som Sagførere	404
1	Sept.	Res.	om Anvendelsen af Tønsbergs Borgerkorps's Midler	426
30	—	Res.	om Salg af Chefsgaarden Nedre Strand i Onsø	440
4	Oktbr.	Res.	ang. Antallet af Generalstabsaspiranter	440
4	—	Res.	om Indskrænkning af de garnisonerende Afdelingers Styrke	441
4	—	Res.	om Forandr. i Kvarter-, Lægds- og Rodeinddelingen	441
20	—	Res.	om nyt Reglement for Sømilitære Korps	446
22	—	Res.	om nyt Regulativ for Do.	475
12	Novb.	Res.	om Udnævnelse til Sergenter af Assistenterne hos Brigadeintendanterne	511
21	—	Res.	om nye Reglementer for Sekrigsskolen og for Sekondløitnanters praktiske Uddannelse for Indtrædelse i det faste Officerskorps	518
30	—	Res.	om Regulativ for Sekrigsskolen	547
30	—		Parolbefaling om Ønskeligheden af, at norske og svenske Officerer ikke bærer Uniform under Ophold i Frankrige	576
6	Decbr.	Skr.	om, hvorvidt vedk. militære Autoritet er berettiget til paa visse Betingelser at løslade en Kronarbeider, m. m.	579
10	—	Res.	om Besættelse af Befalsposterne ved Trænkorpset	587
10	—	Res.	om Rationsregulativ for Armeen	588

1887 Side

Pensionsvæsen, Pensions- og Enkekasser.

1887
8 Jan. Res. om Forandringer i Planen for den Bergenske Brigades Understøttelsesforening 6
10 Febr. Res. om Do. i Do. for Hjælpe- og Understøttelseskassen for uheldige Sømænd m. v. i Tønsberg 44
9 April Res. om, at Renter til Enkekassen og Pensionskassen for Statens Bestillingsmænd herefter kun skal fordres betalte efterskudsvis 80
9 Mai Res. om Bemyndigelse for den alm. Enkekasse til at antage Kristiania alm. gjensidige Forsørgelsesanstalts Livsforsikringer som Sikkerhed for pligtig Enkepension . . . 123

Politivæsen.

1887
27 Jan. Res. om Kjøbstadspolitilovgivningens Anvendelse i Hiterdals Herred 23
10 Febr. Res. om Do. i Lunde Herred, Bratsbergs Amt 43
9 Mai Res. om Do. i Byglands Herred 107
9 — Res. om Do. i Snaasens Herred 107
9 — Res. om Politivedtægter for Kristianssand 107
9 — Res. om Ansættelsen af Polititidendens Redaktør 123
27 — Res. om Kjøbstadspolitilovgivningens Anvendelse i Nærøens Sogn af Aurlands Herred 135
27 — Res. om Do. i Landviks Herred 135
27 — Res. om Do. i Tvets Herred 135
27 — Res. om Do. i Orkedals Herred 135
28 Juni Res. om Udgifterne ved fortsat Udgivelse af Polititidenden . 178
15 Aug. Res. om Kjøbstadspolitilovgivningens Anvendelse i Fjære Herred 392
15 — Res. om Vedtægt ang. Torvhandel og Torvenes Brug i Fredriksstad 392
15 — Res. om Vedtægt ang. Afgift til Bykassen af visse offentlige Foreстillinger i Fredriksstad 394
22 Oktbr. Res. om Kjøbstadspolitilovgivningens Anvendelse i øvre Sandsværs Lensmandsdistrikt 457
12 Novbr. Res. om Do. i Vestre Molands Herred 494
12 — Res. om Do. i Øslebø og Lovdals Herred 494
10 Decbr. Res. om Opsyn under Torskefiskeriet i Øksnæs 589

Post- og Telegrafvæsen.

1887
6 Jan. Skr. om Forandring i Art. XVIII, 3, i Expeditionsreglementet til den internationale Postkonvention . . . 4
7 — Cirk. ang. Adgangen til Tilbagesendelse af Værdibreve til

1887 Side

eller fra forsk. Lande m. m. 5
8 Jan. Res. om Telefonanlæg mellem Kristianssand og Steder i Oddernæs og Venneslands Sogne 7
20 — Res. om Oprettelse af endel nye Postaabnerier og Biposter 18
21 Jan. Skr. om Forandr. i § 7 i Expeditionsreglementet til Overens-
3 Febr. komsten om Postforbindelsen mellem Norge og Danmark 22
31 Jan. Res. om Bemyndigelse for Indredepartementet til at afslutte Overenskomst med de forenede nordamerikanske Staters Bestyrelse ang. Udvexling af Postanvisninger . . . 29
1 Febr. Skr. om Tillæg til Art. XXI i Expeditionsreglementet til den universelle Postkonvention 30
5 — Konvention mellem Norge og de forenede Stater i Amerika ang. Udvexling af Postanvisninger 31
14 — Cirk. vedk. Postvæsenet 46
17 — Cirk. ang. Portofrihedsattestationsret for Sorenskriveres og Byfogders edsvorne Fuldmægtige 47
12 Marts Cirk. om, at Poststyrelsen i San Domingo ikke efterkommer Begjæringer om Tilbagesendelse af Postforsendelser m. v. 59
16 — Skr. om Argentinas Tiltrædelse af den intern. Konvention om Udvexling af Postpakker 62
21 — Res. om Portofrihedsattestationsret for Inspektørerne for Saltvandsfiskerierne m. v. 64
21 — Res. om Do. for Statens Bygningsinspektør 64
29 — Cirk. ang. Underholdelse af endel nye Postaabnerier . . . 71
14 April Skr. om Forandr. i Expeditionsreglementet for Udvexlingen af Postforsendelser mellem Norge og Sverige . . . 80
15 — Res. om Portofrihedsattestationsret for Inspektører ved Sløidundervisningen 83
18 — Cirk. ang. nogle Spørgsmaal om Portofrihed m. m. . . 85
18 Mai Cirk. ang. militære Tjenestebrevkort samt om, hvorvidt Postbefordrere kan medtage Breve udenfor Posten . . . 125
16/21 — Skr. om Forandr. i Expeditionsreglementet for Udvexlingen af Postforsendelser mellem Norge og Danmark . . 127
8 Juni Cirk. ang. Udbetalingen af Postanvisninger m. m. . . . 142
13 — Cirk. om, hvorvidt Brevvexling ang. Indfordring af Herredsskat er portofri m. m. 150
14 — Skr. om Republiken Salvadors Tiltrædelse af den internationale Postkonvention m. m. 151
23 — Cirk. om endel Postaabneriers Henlæggelse under Lillehammers Postexpedition samt om Postbefordring i Jotunheimen 155
25 — Cirk. ang. Portoen af Breve til Lande udenfor den universelle Postforening, der tilbagesendes her til Landet . 157
28 — Res. ang. Lønninger og Lønstillæg ved Postvæsenet . . . 176
1 Juli Res. om Oprettelse af et Postaabneri i Suledals Herred . 302
6 — Cirk. om Oprettelse af nye Postaabnerier m. m. 312

1887			Side
7	Juli	Overenskomster ang. Beskyttelse af undersøiske Telegrafkabler	315
16	—	Ref. ang. Postanvisninger paa de Forenede Stater i Nordamerika	375
19	—	Ref. om Portofrihedsattestationsret for Sekretæren ved Komiteen for Norges Deltagelse i Udstillingen i Kjøbenhavn i 1888	375
20	—	Cirk. om Indsendelse til Poststyrelsen af Opgaver over Antallet af portoforsendte Exemplarer af Tidender og Tidsskrifter	376
6	Aug.	Cirk. ang. nye Postaabnerier	391
9	—	Ref. om Portofrihedsattestationsret for Bestyreren af Sandnæs Planteskole	391
15	—	Ref. om Nedsættelse af Taksterne for udenlandske Telegrammer m. m.	397
30	—	Ref. om Portofrihedsattestationsret for Kand. Utheim som Udgiver af en Valgstatistik	421
30	—	Ref. om Do. for Agronom Møklestad som Leder af Kurforanstaltningerne mod Skabsyge blandt Faar og Gjeder i Romsdalen	421
30	—	Skr. om en ny Paragraf i den internationale Pakkepostkonvention	421
1	Septbr.	Ref. om Telefonanlæg mellem Fredrikshald og Hvaløerne	422
9	—	Cirk. om Underholdelse af endel Postaabnerier m. m.	428
30	—	Ref. om Portofrihedsattestationsret for Formanden i den farmaceutiske Medhjælperexamenskommission	440
6	Oktbr.	Cirk. ang. Forsendelse af Postpakker til forsk. fremmede Steder	441
20	—	Cirk. ang. Postanvisninger og Postpakker til nogle udenlandske Steder	457
20	—	Cirk. om Nedlæggelse af Postaabneriet Hvalen i Sydvaranger	457
28	—	Ref. om Portofrihedsattestationsret for Kassereren og Regnskabsføreren for det af forsk. Apothekeres Afgifter til et praktisk farmaceutisk Institut i Kristiania dannede Fond	483
12	Novbr.	Ref. om Norges Tiltrædelse af en international Overenskomst om Udvexling af Postinkassationer	495
14	—	Skr. om Forandr. i Expeditionsreglementet til den universelle Postkonvention	512
17	—	Skr. ang. Adgangen for Postaabnere til at beregne Gebyr for Konvolut og Lak ved Fremsendelse af Aviskontingent	514
6	Decbr.	Skr. om, at det tyske Territorium paa Ny-Guinea har tiltraadt den universelle Postkonvention	579
8	—	Cirk. ang. Underholdelse af nye Postaabnerier m. m.	579
13	—	Cirk. om en østerrigsk Postanstalts Deltagelse i den internationale Udvexling af Telegramanvisninger samt om Postpakker til Natal	590
15	—	Ref. om Nedsættelse af Taksterne paa Statsbanernes Tele-	

1887 Side
graflinier 591
15 Decbr. Res. om, at Drøbaks Postexpeditørbestilling skal fraskilles Telegrafexpeditionen dersteds, m. m. 592
29 — Cirk. om Udvexling af Postanvisninger med Hawaii . . . 599
Tillæg til og Forandringer i Fortegnelsen over Postanstalter . . . 607
Fortegnelse over Telegrafstationer 611

Regjeringen, Embeds-, Bestillings- og Ombudsmænd i Almindelighed.

1887
8 Jan. Res. om Udvidelse af Lensmændenes Forpligtelse til at bekjendtgjøre Ordres ang. Indkaldelse til Vaabenøvelser 7
26 — Cirk. om Paalæg til Oppebørselsbetjente om at indgive summariske Forklaringer over Delinkventfond-Kontoens Stilling 23
23 Febr. Skr. om, hvorvidt Udgifterne ved Embedslaan skal udredes af en fratrædende eller en tiltrædende Embedsmand . 49
10 Juni Res. om Nedsættelse i Abonnementsprisen for Kundgjørelsestidenden 145
10 — Res. om Indkjøb af Embedsbolig for Sorenskriveren i Lofoten 146
15 Aug. Res. vedk. Gagen for Lofotens Sorenskriverembede . . . 399
15 — Res. om Afhændelse af Embedsgaarden for Fogden i Stør- og Værdal 402
15 — Res. om Ophævelse af Forbudet mod, at Officerer erhverver Autorisation som Sagførere 404
18 Oktbr. Skr. om, at et Embedsarkivs Protokoller og Papirer er det Offentlige tilhørende selv i godtroende Trediemands Besiddelse 446
22 — Res. om Forøgelse af Ytre Sogns Sorenskriverembedsgaard 474
26 Novbr. Res. om Afhændelse af en Nordlands Amtsmandsbolig tilhørende Gaardpart 545

Religion, Gudstjeneste, Geistlighed.

1887
8 Jan. Res. om Ansættelse af en residerende Kapellan i Selbo Sognekald 6
8 — Res. om Tilladelse til at benytte en ny Høimesseliturgi m. m. 7
27 — Res. om Forøgelse af Embedsgaarden for den residerende Kapellan i Vangs Præstegjeld under Hamars Stiftsprovsti 24
9 Febr. Skr. om, hvorvidt Aborter bør opføres blandt "Dødfødte" i Kirkebøgerne 43
15 — Skr. ang. Indtegning af Barnedaab og Ægteskabslysning m. m. 46

1887			Side
21 Febr.	Res.	om Gudstjenesterne i Sørreisens Annexsogn af Tranø Præstegjeld	47
21 —	Res.	om Gudstjenesterne m. m. i Aarstads Præstegjeld	48
16 Marts	Res.	om, at Stiftsprovstembedet i Bergen skal være forenet med Sognepræstembedet ved Domkirkens Menighed	61
16 —	Skr.	ang. Forstaaelsen af § 4 i Lov om Geistlighedens Indkomster af 14 Juni 1816	62
25 —	Skr.	om, hvorvidt en Missionær kunde gives Adgang til at prædike for en Sognepræst	65
2 April	Res.	om Lønsbidrag m. m. af Oplysningsvæsenets Fond til nogle Præster	73
2 —	Res.	om Ophævelse af den Kaldskapellanen ved Oslo Menighed paahvilende Forpl. m. H. t. hans Bolig	74
4 —	Skr.	ang. Forstaaelsen af det i Schemaerne for Kirkebøgerne indeholdte Spørgsmaal om, hvorvidt Læge har været tilkaldt under Afdødes sidste Sygdom	74
9 —	Res.	hvorved Kateketen i Vadsø fritages for at forrette kvæns Aftensangsgudstjenester	79
18 Mai	Res.	om Salg af Enkesædet for Fosnæs Sognekald	125
27 —	Res.	om Tilladelse til Afholdelse af engelske Gudstjenester i Odde Annexkirke i Ullensvangs Præstegjeld	138
28 Juni	Res.	om Lønstillæg til endel Præster af det Nordlandske Kirke- og Skolefond	177
1 Juli	Res.	om Ansættelse af en Tredjepræst i Bragernæs Sognekald	302
1 —	Res.	om Gudstjenester i Glemminge Præstegjeld	303
6 —	Lov	om Løfte eller Bekræftelse i Stedet for Ed m. v.	311
13 —	Res.	om Lønstillæg til Præsten ved Rigshospitalet m. m.	330
19 —	Res.	om Bortfalden af Skyds samt Skyds- og Natteholdsgodtgjørelse til Sognepræsten i Brønø	375
28 —	Skr.	vedk. en residerende Kapellans Pligter	384
30 —	Skr.	ang. Tiden for Udførelse af Jordfæstelse	388
30 —	Res.	om, hvorledes Restancelister over præstelige Rettigheder, der skulle autoriseres til Udpantning, bør være affattede	388
15 Aug.	Res.	om Erstatning for Afsavn af Jordvei til den resid. Kapellan i Borgund m. m.	397
17 —	Skr.	om, hvorvidt en Sognepræst kan ilignes Eiendomsskat af Præstegaarden til Vedligeholdelse af dennes Huse	417
19 —	Res.	om Salg af Enkesædet for Kinns Sognekald	417
1 Sept.	Res.	om Anlæggelse af Dam og Ledning til et Vandværk for Drøbak i Drøbaks Præstegaards Udmark	427
20 —	Res.	ang. Gudstjenesterne ved Næsflatens Kapel i Suledal	434
20 —	Res.	om Salg af Enkesædegaarden for Tysværs Sognekald	434
26 —	Res.	om Afhændelse af den til det nedlagte Valderhoug Fyr hørende Grund m. m. til Anvendelse som Præ-	

1887			Side
		stegaard	436
22 Oktbr.	Res.	om Udgivelse af en Textbog paa Lappisk m. m.	474
11 Novbr.	Res.	om Gudstjenesterne i Ogaardens Kapel i Bø Annexsogn af Mangers Præstegjeld	493
½	—	Kapitulstakster for 1887	514
22	—	Res. om Gudstjenesterne i Alversunds Præstegjeld	542
25	—	Res. ang. Skyds- og Natteholdsgodtgjørelsen i Bolsø Præstegjeld	543
26	—	Res. om geistlig Betjening for Arbeiderne ved Ofoten—Luleåbanen	544
15 Decbr.	Res.	om Ansættelse af en residerende Kapellan i Sunds Præstegjeld	591

Retten.

1887			
1 Juli	Lov	indeholdende Tillæg til Lovgivningen om Høiesteret	180
1 —	Lov	om Rettergangsmaaden i Straffesager	200
6 —	Lov	om Løfte eller Bekræftelse i Stedet for Ed m. v.	311
3 Decbr.	Skr.	ang. Fristen for Fremsættelse af Begjæring om ny Formand ved Overudskiftninger	566
10 —	Res.	om Forpligtelse for Underdommere til at forrette som Medlemmer af Lagmandsretten	588

Skatter og Afgifter.

1887			
6 Jan.	Res.	om Forandringer i Ligningsreglerne for Porsgrund	4
11 —	Skr.	ang. Anvendelsen af den over det hele Herred udlignede Eiendomsskat i Tilfælde, hvor særskilt Udligning af Skole- eller Fattigskat finder Sted	16
18 —	Res.	om Anvendelse af §§ 25 og 26 i Byskatteloven i Gjerpens Herred	18
1 Febr.	Res.	om Forandring i Ligningsreglerne for Arendal	29
3 —	Skr.	ang. Skattepligten for Indvaanere i et Ladested, der har Jordeiendomme i det omliggende Landdistrikt	30
8 —	Skr.	om, hvorvidt en Skoveier kan ilignes Indtægtsskat af Salgssummen for en Skov, m. m.	42
7 Marts	Skr.	om, hvorvidt en Sognepræst er pligtig til at deltage i Udredelsen af kommunale Skatter til Opførelse og Reparation af Kirker	52
9 —		Plakat om Refusion for Udgifter til Veivæsenet	54
14 —	Skr.	om, at Virksomhed som Samlagsbestyrer og Kæmner i et Ladested ikke hører til de i Byskatteloven § 9 omhandlede stedbundne Næringer	59
16 —	Skr.	om, hvorvidt Jernbanefunktionærer er forpligtede til paa Forlangende at meddele Ligningskommissioner Oplysninger vedk. det med Jernbanerne forsendte Gods	63

1887			Side
29 Marts	Res.	om Forandr. i Ligningsreglerne for Vardø	71
6 April	Skr.	om, hvorvidt der af „frostfri Maskinolie" burde betales Afgift til Havnefondet og Medicinalafgift	75
11 Mai	Skr.	ang. et Skattespørgsmaal	124
27 —	Skr.	om, hvorvidt Fisketørrere kan ilignes Skat af sin Indtægt ved Tørringen til det Herred, hvor Tørrepladsen er beliggende	138
2 Juni	Skr.	ang. et Skattespørgsmaal i Anl. af en Sognepræsts Flytning	139
3 —	Skr.	ang. Forstaaelsen af 1ste Punktum af § 48 i Landskatteloven af 15 April 1882	140
10 —	Lov	ang. Udførselsafgift af Vaarsild til Fremme af almennyttige Foranstaltninger vedkommende Vaarsildfiskeriet	142
10 —	Res.	om Nedsættelse af Afgifterne til Throndhjems Børs	146
22 —	Res.	om Aftag for nogle Eiendomme i Størens Herred	154
24 —	Res.	om Toldafgifter fra 1 Juli 1887	155
27 —	Skr.	ang. Beskatningen af Indtægt af Trælastvirksomhed	157
27 —	Skr.	om, hvorvidt et Spørgsmaal ang. Skattepligten af Indtægt af Notebrug var Gjenstand for Finantsdepartementets Voldgift	158
28 —	Kundgj.	ang. Skatter og Afgifter udenfor Told-, Brændevins- og Maltafgifterne	170
28 —	Kundgj.	ang. Afgiften af Malt- og Brændevinstilvirkning	170
28 —	Kundgj.	ang. Afgift til Statskassen af Mais og Durrha, som anvendes til Brændevinstilvirkning	172
1 Juli	Kundgj.	ang. Toldafgifter	291
1 —	Res.	om Aftag for endel Eiendomme i Øxendalen	304
12 —	Res.	om Udslettelse af Matrikulen af Eiendommen Galterud i Nordre Odalen	327
12 —	Skr.	om Beregningen af Indtægtsskat af en til Udhugst bortforpagtet Skov	327
22 —	Res.	om Aftag for et Brug i Bruviks Herred	381
22 —	Skr.	ang. en Fogeds Berettigelse til mod Vedkommendes Indsigelse i Kassebogen at indføre Eier eller Bruger af særskilt matrikuleret Eiendom	381
13 Aug.	Skr.	ang. Skatteforholdet m. H. t. nogle inden et Herred beliggende, men Gaarde i Nabopræstegjeldet tilhørende Sætre	392
17 —	Skr.	om, hvorvidt en Sognepræst kan ilignes Eiendomsskat af Præstegaarden til Bedligeholdelse af dennes Huse	417
22 —	Res.	om, at en Eiendom, fra hvilken der er exproprieret Grund til et offentligt Veianlæg, desuagtet skal beholde sin Matrikulskyld uformindsket	418
13 Septbr.	Skr.	ang. Skatteforholdene i Overgangstiden for en Gaard, der er henlagt fra et Herred til et andet	431
19 —	Cirk.	vedk. Overdragelse og Skyldsætning af Sætre	433

1887			Side
27	Aug.	Res. om Anvendelse af Byskattelovens §§ 25 og 26 i Solums Herred	438
6	Oktbr.	Skr. ang. Forstaaelsen af § 13 i Loven om Landkommunernes Skattevæsen	441
13	—	Res. ang. Forstaaelsen af § 14 b i samme Lov	444
31	—	Telegram om, hvorvidt der ved Ansættelsen af Embeds- og Bestillingsmænds Indtægt kan gjøres Fradrag for Indskud i Pensionskassen og for Indskud og Renter af Indskud i Enkekassen	483
16	Novbr.	Skr. ang. Thinglæsning og Skylddeling ved en Eiendoms Deling i to ulige Parter	513
½¹	—	Kapitulstaxter for 1887	514
30	—	Skr. om, hvorledes der skulde forholdes med Skatter af en et Konkursbo tilhørende Eiendom	575
13	Decbr.	Res. om Afgiften af Hunde i Tvedestrand	590
29	—	Res. om Skattevedtægter for Fredrikshald	596

Skole- og Undervisningsvæsen.

1887			
18	Jan.	Skr. ang. Fremgangsmaaden ved Ophævelse af et Distrikt som egen Skolekommune	18
5	Febr.	Skr. om, at det i Lov om Almueskolevæsenet paa Landet af 16 Mai 1860 omhandlede Bidrag fra et Værk, der ikke har egen Skole, til en Kommunes Skolekasse maa være bortfaldt	41
1	Marts	Skr. ang. Udstrækningen af en Brugsskoles Forpligtelse til at modtage Børn	51
12	—	Skr. ang. den Del af Udgifterne ved et Barns Ophold paa en Abnormskole, som ikke kan udredes af vedk. Forældre eller Forsørgere	58
16	—	Res. om Ret til at afholde Examen artium ved Latinskolen paa Hauges Minde i Kristiania	61
9	April	Res. om Lønstillæg for 4de Amanuensis ved Universitetsbiblioteket	80
9	—	Res. om Forandring i Reglementet for den sproglig-historiske Lærereksamen	80
19	—	Res. om Ret for Drøbaks kommunale Middelskole til at afholde Middelskolens Afgangseksamen	86
19	—	Res. om Ret for Fru J. Grieg til ved en Pigeskole i Bergen at afholde Middelskoleeksamen for Kvinder	86
19	—	Res. om samme Ret for Frøkenerne H. Wulfsberg og T. Bordoe ved en Pigeskole i Drammen	86
27	Mai	Res. om Bevilgninger til Seminarierne	137
3	Juni	Res. om Ret for Valders kommunale Middelskole til at afholde Middelskolens Afgangseksamen	139
3	—	Res. om Do. for Hønefos kommunale Middelskole	140

1887			Side
1	Juli	Res. om Forandr. i Planen for Bergens tekniske Skole . .	303
12	—	Res. om Ret til at afholde Middelskoleexamen for Bestyrerne af Gundersens Latin- og Realskole i Kristiania .	326
27	—	Skr. om, hvorvidt Løskarle og Tjenere er pligtige til at deltage i Udgifterne ved Opførelse af Kredsskolehus, naar Udgifterne bæres af Kredsen	383
15	Aug.	Res. om Bevilgninger til de offentlige høiere Almenskoler .	396
15	—	Res. om Forandringer i Reglementet for den theoretiske mathematisk-naturvidenskabelige Lærereksamen	402
13	Septbr.	Skr. om Adgang for tvende Kredsskolelærere til at bytte Stilling	431
15	Novbr.	Res. om Ret for Kand. Hambro til at afholde Afgangseksamen ved en af ham bestyret privat Middelskole i Bergen	512
18	—	Res. om Deling af Strandebarms Herred i 2 Skolekommuner	514
23	Decbr.	Res. om Ret til at afholde Middelskolens Afgangseksamen ved „Storms Latin- og Realskole" i Stavanger . .	595
23	—	Res. om Ret til at afholde Eksamen artium for de nye Bestyrere af Latinskolen paa „Hauges Minde" i Kristiania	595
1885			
27	April	Res. om Ikrafttræden af Loven om abnorme Børns Undervisning for blinde Børns Vedkommende	606

Skovvæsen, Almenninger, Flødning, Kanalvæsen.

1887			
12	Jan.	Nye Brugsregler for Nordre Kolloens Statsalmenning i Vaage og Nordre Frons Herreder.	16
12	—	Brugsregler for Resets Bygdealmenning i Vaage Herred .	16
11	Febr.	Brugsregler for de Hadelandske Bygdealmenninger . . .	46
9	Marts	Res. om Bortfalden af en Afgift af Trælast i Uldalselven.	57
9	—	Res. om Bortfalden af en Afgift af Trælast i Topdalselven	57
25	—	Brugsregler for Malviks Statsalmenning i Strindens Præstegj.	65
25	—	Brugsregler for Haukaas Do. i Do.	65
29	—	Res. ang. Regler for Fællesflødning i Faldselven m. m. i Søndre Land	66
30	—	Forandr. i Brugsreglerne for Hesjedalens Statsalmenning i Aalens Herred.	72
2	April	Res. om Reglement for Flødningen i en Del af Bægnaelven	72
26	—	Tillægsbestemmelse til Brugsregler for Stordalens og Langmarkens Statsalmenning i Vaage	106
4	Juni	Brugsregler for Husdals Statsalmenning i Børsen . . .	140
1	Juli	Lov om Vasdragenes Benyttelse m. v..	180
14	—	Brugsregler for Hirkjølens Statsalmenning i Ringebo . .	374
14	—	Do. for Jonsdalens Do. i Do.	374
14	—	Forandring i Do. for Bjerke Bygdealmenning i Nannestad.	374
12	Novbr.	Res. om Bemynd. til Expropriationer for Kanalanlægget fra Ulefos til Strengen	510

1887 Side

23 Decbr. Ref. om Forandr. i den Fredriksstads Trælasthandlerkorporation givne Tilladelse til Anlæg af en Tømmerrende over Hafslunds Eiendom 596

Sparebanker.

1887

8 Febr. Ref. om ny Plan for Haugesunds Sparebank m. m. . . . 41
21 — Ref. om Plan for en Sparebank i Rødenæs Herred . . 48
21 — Ref. om Do. for en Do. i Gjæsdals Herred 48
5 April Ref. om Tillæg til Planen for Grimstads Sparebank . . 74
15 — Ref. om Do. til Do. for Skaato Sparebank 83
19 — Ref. om Ophævelse af Namdals Sparebank 87
19 — Ref. om Plan for en Sparebank i Bø Herred 87
28 Juni Ref. om Forandringer i Planen for Sparbo og Egge Sparebank 178
1 Juli Ref. om Forandr. i Planen for Nannestad Sparebank . . 303
1 — Ref. om Do. i Do. for Volden og Ørstens Do. 304
1 — Ref. om Do. i Do. for Hægebostads Do 304
6 — Lov om Sparebanker 307
21 — Cirk. ang. de vigtigste Bestemmelser i Sparebankloven . . 377
2 Aug. Ref. om Forandr. i Planen for Solums Sparebank. . . 389
2 — Ref. om Do. i Do. for Vanse Do. 389
6 — Skr. ang. Forstaaelsen af Sparebanklovens § 2 sidste Punktum m. v. 390
9 — Skr. ang. Diskontering af Veksler i Sparebanker 391
10 — Skr. ang. det i Sparebanklovens § 6 omhandlede Udvalgs Pligter 391
24 — Skr. ang. Forstaaelsen af to Bestemmelser i Sparebankloven 418
8 Septbr. Ref. om, at Sparebankloven kun er anvendelig paa Sparebanker, hvis Planer er offentlig stadfæstede 427
14 — Skr. ang. Forstaaelsen af Sparebanklovens § 7 431
14 — Skr. ang. Do. af Do. 432
16 — Skr. om, hvorvidt Direktionssuppleanter kan vælges til Medlemmer af det i Sparebanklovens § 6 omhandlede Udvalg 433
14 Oktbr. Skr. om, hvorledes der skal forholdes, naar de Mænd, der vælges til Medlemmer af det i Sparebanklovens § 6 foreskrevne Udvalg, undslaar sig for at modtage Valget 444
15 — Skr. om, hvad der skal forstaaes ved de i Sparebanklovens § 8 omhandlede „let realisable Værdipapirer" . . . 446
7 Novbr. Cirk. ang. en Normalplan for Sparebanker. 485
26 — Skr. ang. Forstaaelsen af Sparebanklovens § 7 546
1 Decbr. Skr. ang. Forstaaelsen af Sparebanklovens § 2 a. . . . 576
6 — Ref. om Kommunegaranti for Vingers Sparebank . . . 578

1887

Sportelvæsen.

			Side
15 Jan.	Skr.	ang. Omkostningerne ved Auktioner over Parceller af Præstegaarde	16
8 Febr.	Skr.	ang. Udgifter til Notarialvidner	42
19 Marts	Cirk.	om, at Gebyr ikke kan beregnes for i thinglæste Dokumenter at notere vedk. Eiendoms nye Skyld.	64
26 —	Skr.	ang. Gebyret for Panteatteſt m. v. vedrørende flere forſk. Eiendomme	66
15 April	Skr.	ang. Forſtaaelſen af § 14 Litr. d i Lov af 8de Mai 1869 om Behandl. af ſmaa Gjældsſager.	84
19 —	Skr.	ang. et Spørgsmaal om Forpligtelſe til at erlægge Sportler til en Havnefoged	87
21 Septbr.	Skr.	ang. Beregningen af $^1/_2$ og $^1/_4$ pCt. efter Sportellovens §§ 46 og 47 i et extraderet Konkursbo	435
27 —	Skr.	ang. Henſtand med Erlæggelſe af Sportler	438
15 Oktbr.	Skr.	ang. Lensmandens Tilkommende for Inddrivelſe af Bøder, vedtagne inden Retten, ſamt om, hvorvidt der tilkommer Lensmanden Godtgjørelſe for Forkyndelſe af en Tiltalebeſlutning	445
12 Novbr.	Reſ.	om Forhøielſe af Godtgjørelſen til Lensmand og Stevnevidne for visſe Forkyndelſer i Klævolds Thinglag	494
9 Decbr.	Skr.	om, hvorvidt en Sorenſkriver var berettiget til at beregne Gebyr til Statskaſſen for at have forſynet en tidligere thinglæſt Pantobligation med Paategning indeholdende nærmere Oplysning om de pantſtillede Eiendommes Matrikulſkyld m. m.	586

Statskaſſen, Statens Eiendomme.

1887			
8 Jan.	Reſ.	om Aflæggelſe for Budgetaaret af Regnſkabet over Statskaſſens Indtrader af Stempelpapir og Stempelmærker.	7
28 Febr.	Cirk.	ang. Henſtand med Betaling af Afdrag og Renter til Oplysningsvæſenets m. fl. Fonds	51
16 Marts	Reſ.	ang. Tilſynet med Statens Eiendomme i Kabelvaag m. v.	62
13 Juli	Reſ.	om Indkjøb af Jernbaneaktier for Statskaſſens Regning	330
1 Septbr.	Reſ.	om Bemyndigelſe for Finantsdepartementet til Do.	422

Stempelvæſen.

1887			
11 Marts	Skr.	ang. Beregningen af Stempelpapir til et Skjøde paa en Tomt med tilhørende Aſſurancesum	58
15 April	Skr.	ang. Forſtaaelſen af § 14 Litr. d i Lov af 8 Mai 1869 om Behandl. af ſmaa Gjældsſager.	84
5 Juli	Skr.	ang. et Spørgsmaal om Anvendelſe af L. af 12 Oktbr. 1857 om Tillæg til Loven om ſtemplet Papir	307

1887 Side
14 Septbr. Skr. om, at Dokumenter vedk. Kanalanlægget Ulefos—Strengen kan udfærdiges paa ustemplet Papir . . . 431

Storthinget, Stemmeret.

1887
16 Marts Grundlovsbestemmelse indeholdende Tillæg til Grundlovens § 53 Litr. a 61

Sverige.

1887
9 April Lov indeholdende Forandringer i Lov ang. Norges og Sveriges gjensidige Handel og Sjøfart af 11te April 1874 75
14 — Skr. om Forandr. i Expeditionsreglementet for Udvexlingen af Postforsendelser mellem Norge og Sverige . . 80
15 — Cirk. ang. Understøttelse til svenske Undersaatter 83
19 — Skr. om, hvorledes der bør forholdes ligeoverfor Kvæner fra Sverige og Finland, som driver Fiskeri i Fjeldvandene i Kautokeino 87
1 Juli Res. om Ikrafttræden af Loven om Forandr. i Lov ang. Norges og Sveriges gjensidige Handel og Sjøfart af 11te April 1874 291
2 — Cirk. om Do. 306
6 — Skr. ang. Tolden paa svenske „Drops" 312
26 Septbr. Skr. om, hvorvidt Linolie, kogt her i Landet, med Hensyn til Mellemrigsloven kan ansees som norsk Tilvirkning 437
1 Novbr. Plakat ang. Forbud mod Indførsel af Svin m. m. fra Sverige 483

Søvæsen, Havne-, Lods-, Fyr- og Redningsvæsen.

1887
8 Jan. Res. om Forandring i Planen for Tromsø Sømandsskole . 5
3 Febr. Skr. ang. et Spørgsmaal om Erlæggelse af Afgift af Lodspenge 30
18 Marts Res. om Bryggetaxter for Ladestedet Sogndal 63
9 April Lov indeholdende Forandringer i Lov ang. Norges og Sveriges gjensidige Handel og Sjøfart af 11te April 1874 75
15 — Res. om Anbringelse af Havnefondets Midler 83
18 — Skr., hvorved det tilstedes en udøbt Person at underkaste sig Styrmandsexamen 85
19 — Skr. ang. et Spørgsmaal om Forpligtelse til at erlægge Sportler til en Havnefoged 87
20 — Skr. om, hvorvidt en Bys Kommunebestyrelse kan beslutte, at der ikke skal opkræves Ringepenge for Stedets Havnekasse af visse Fartøier 88
23 — Plakat indeh. Forandring i § 9 i Plakaten af 28de Jan. 1885 ang. Regler til Forebyggelse af Sammenstød mellem Fartøier samt Signaler for Havsnød 90
25 Mai Skr. ang. Spørgsm. om Lodspligtighed for fremmede Natio-

1887		Side
	ners Fiskefartøier i Fart mellem Norge og Fiskebankerne	128
30 Juni	Skr. ang. en Skippers Adgang til at mønstre paa et andet Sted end det, hvorfra Fartøiet afgaar til Udlandet. .	178
1 Juli	Lov indeholdende Tillæg til Lov om Kvarantænevæsenet af 12te Juli 1848	178
1 —	Res. om Ikrafttræden af Loven om Forandr. i Lov ang. Norges og Sveriges gjensidige Handel og Sjøfart af 11te April 1874	291
13 —	Res. om nye Lønninger og Lønstillæg ved Fyrvæsenet . .	328
29 —	Res. om Bryggetaxter i Drammen	385
15 Aug.	Res. om Forandring i Instruktionen om Lodsvæsenet . .	400
10 Septbr.	Skr. ang. Udstrækningen af en sygbleven Matros's Ret til Hyre	430
28 —	Cirk. om Stormvarsler paa Kystdampskibe	440
22 Oktbr.	Plakat om Tilsyn med Dampskibe	458

Toldvæsen, Ind- og Udførsel.

1887		
29 Jan.	Skr. om Regler med Hensyn til svensk Trælast, for hvilken Toldfrihed er bevilget i Henhold til Toldtarifernes § 7	27
9 Marts	Plakat om Forbud mod Indførsel af endel Husdyr fra visse Lande og Havne	53
9 April	Lov indeholdende Forandringer i Lov ang. Norges og Sveriges gjensidige Handel og Sjøfart af 11te April 1874	75
26 —	Res. om Inddragning af forskjellige Poster ved Toldvæsenet	106
27 —	Plak. ang. Forbud mod Indførsel af Faar og Gjeder fra Portugal	106
11 Juni	Cirk. om Bestemmelser ang. Told- eller Afgiftsfrihed for Brændevin til teknisk Brug m. m.	148
24 —	Res. om Toldafgifter fra 1ste Juli 1887	155
28 —	Lov om Forandringer i og Tillæg til Lov om Toldvæsenet af 20de Septbr. 1845	169
1 Juli	Kundgj. ang. Toldafgifter	291
1 —	Cirk. om Anmeldelse fra Toldkamrene til Politiet om Indførsel af ildsfarlige Væsker	305
6 —	Skr. ang. Tolden paa svenske „Drops"	312
15 Aug.	Res. ang. Lønninger ved Toldvæsenet	397
10 Septbr.	Res. om Inddragning af Toldkassererembedet i Hammerfest	430
26 —	Skr. om, hvorvidt Linolie, kogt her i Landet, med Hensyn til Mellemrigsloven kan ansees som norsk Tilvirkning	437
1 Novbr.	Plak. ang. Forbud mod Indførsel af Svin m. m. fra Sverige	483
9 —	Plak. om Indskrænkning i Forbudet mod Indførsel af Svin m. m. fra Sverige og om Forbud mod saadan Indførsel fra Sjælland	492
24 —	Skr. om, hvorvidt det kan tillades Fortoldere under Toldbehandlingen at udsondre af de enkelte Colli, hvad der findes beskadiget	542

1887 Side
2 Decb. Plak. om Forbud mod Indførsel af Svin m. m. fra hele Danmark 576

Traktater, Forhold til Udlandet, Konsulatvæsen.

1886
22 Oktbr. Res. om Udvidelse af Distrikterne for endel Konsulater i Tydskland 1
22 — Res. om Inddragelse af den lønnede Generalkonsulspost i Alexandria og Oprettelse af et ulønnet Generalkonsulat sammesteds 2
22 — Res. om Bestyrelsen af Generalkonsulatet i Shanghai . . 2
22 — Res. om Bidrag til Kontorudgifter for Konsulen i Melbourne 2
19 Novbr. Res. ang. Konsulatet i Vera Cruz m. m. 3
10 Decbr. Res. om Oprettelse af et lønnet Generalkonsulat i Genua . 3
1887
31 Jan. Res. om Bemyndigelse for Indredepartementet til at afslutte Overenskomst med de forenede nordamerikanske Staters Poststyrelse ang. Udveksling af Postanvisninger . . . 29
4 Febr. Res. om Inddragelse af Bidraget til Kontorudgifter til Konsulatet i Smyrna . . . . . .
4 — Res. om, at Konsulatet i Algier skal benævnes Generalkonsulat
4 — Res. om Formular til Embedsed for svenske og norske Konsuler samt lønnede Vicekonsuler . . . . . .
5 — Konvention mellem Norge og de forenede Stater i Amerika ang. Udveksling af Postanvisninger 31
16 Marts Skr. om Argentinas Tiltrædelse af den internationale Konvention om Udveksling af Postpakker 62
19 April Skr. om, hvorledes der bør forholdes ligeoverfor Kvæner fra Sverige og Finland, som driver Fiskeri i Fjeldvandene i Kautokeino 87
9 Mai Res. om Tillæg til Reglementet for den permanente internationale ponitentiære Kommission 124
7 Juni Skr. om Teritoriet Kameruns Tiltrædelse af den universelle Postkonvention m. m. 141
14 — Skr. om Republiken Salvadors Tiltrædelse af den internationale Postkonvention m. m. 151
23 — Deklaration om Forlængelse af Søfartstraktaten mellem de forenede Riger og Spanien samt om Voldgift for Tilfælde af Uenighed om Fortolkningen af Handels- og Søfartstraktaterne mellem nævnte Lande . . . . .
23 — Konvention om Forlængelse af Handelstraktaten mellem de forenede Riger og Spanien . . . . . .
2 Juli Skr. om Bistand af Politiet til fremmede Konsuler til Efterspørgelse og Arrestation af Mandskaber tilhørende fremmede Skibe 306
7 — Overenskomster ang. Beskyttelse af undersøiske Telegrafkabler 315
13 — Res. om Oprettelse af et Vicekonsulat i Byen Linares i Spanien 373

1887			Side
13 Juli	Res.	om Bemyndigelse for endel Konsuler til at optage formeligt Forhør	373
30 Aug.	Skr.	om en ny Paragraf i den internationale Pakkepostkonvention	421
30 Septbr.	Res.	om Flytning af de forenede Rigers Konsulat paa Fijiøerne	440
11 Oktbr.	Res.	om Forandr. i Expeditionsreglementet til den internationale Overenskomst om Udvexling af Postanvisninger	442
11 Novbr.	Skr.	om, hvorvidt der bør meddeles Udlændinger Handelsborgerskab	493
12 —	Res.	om Norges Tiltrædelse af en international Overenskomst om Udvexling af Postinkassationer	495
14 —	Skr.	om Forandr. i Expeditionsreglementet til den universelle Postkonvention	512
6 Decbr.	Skr.	om, at det tydske Territorium paa Ny-Guinea har tiltraadt den universelle Postkonvention	579

Veivæsen, Jernbaner, Skyds.

1887			
20 Jan.	Res.	om Regler for gjensidig Forsikring af Statsbanernes Eiendele	22
25 —	Res.	om Oprettelse af en fast Station paa Gaarden Hjelle i Stryns Herred	22
25 —	Res.	om Forhøielse af Skydsbetalingen ved Stationen Uthus i Selbo Herred	22
28 —	Res.	ang. Skydsbetalingen ved Stationen Valdersund i Aafjordens Herred	24
9 Marts	Plak.	om Refusion for Udgifter til Veivæsenet	54
9 —	Res.	ang. Klassifikation af nogle Veie i Elverums Herred	57
21 —	Res.	om Nedlæggelse af nogle Tilsigelsesskifter i Hammerfests Fogderi	64
2 April	Res.	ang. Klassifikation af en Vei i Myklands og Aamlids Herreder	74
13 Mai	Skr.	om, hvorvidt en offentlig Tjenestemand, der i Egenskab af Tilsynsmand ved en Jernbane nyder Fribefordring ved Statsbanerne, kan beregne sig Skydsgodtgjørelse for Reise med Jernbane i offentlige Anliggender, der er Jernbanevæsenet uvedkommende	124
15 Juni	Skr.	om, at en Jernbane er fritaget for Veiarbeidspligt	152
22 —	Skr.	ang. samme Spørgsmaal	154
13 Juli	Res.	om Indkjøb af Jernbaneaktier for Statskassens Regning	330
15 Aug.	Res.	om Forandring i Lønningsregulativet for Funktionærer ved Statsbanerne	395
15 —	Res.	om Bidrag til den norske Turistforening	399
15 —	Res.	ang. Hedemarksbanens og Hovedbanens fælles Benyttelse af Eidsvolds Station	401

1887 Side
1 Septb. Reſ. om Bemyndigelse for Finantsdepartementet til Indkjøb af Jernbaneaktier 422
13 — Skr. om, hvem Godtgjørelse for Naturalarbeide paa offentlige Veie skal tilfalde 431
16 — Reſ. ang. Skydsbetalingen ved Stationen Dvergsnæs i Bolsø Herred 432
20 — Reſ. om Nedlæggelse af den faste Station Isetorp i Varteigs Herred 434
20 — Reſ. om Do. af Tilsigelsesskiftet Fjeldbergsund i Fjelberg Herred 434
20 — Reſ. ang. Skydsbetalingen ved Stationen Hofslund eller Sogndalsfjæren i Sogndals Herred 434
27 — Reſ. om Indskrænkning af Skydspligten ved Tilsigelsesskiftet Utvarden i Fladangers Herred 437
27 — Reſ. om Oprettelse af en fast Skydsstation i Vestfjorddalen 437
27 — Reſ. om Nedlæggelse af Tilsigelsesskiftet Stangring i Vigtens Herred 438
27 — Reſ. om Skydsskaffertold til Tilsigelsesskiftet Alverstrømmen i Alversunds Herred 438
22 Decbr. Skr. om, hvorvidt Rodemesterne kan tilpligtes at deltage i det Naturalarbeide, som kan besluttes af Herreds- eller Sogneſtyrelsen 594

Ægteskab, Forældre og Børn.

1887
6 Decbr. Skr. om, hvorvidt vedkommende militære Autoritet er berettiget til paa visse Betingelser at løslade en Kronarbeider, m. m. 579

Rettelser.

a. vedkommende Aargangen 1880:

Side 496, 4de Linie ovenfra, staar „21" istedetfor „12".

b. vedkommende Aargangen 1887:

Side 7, 3die Linie ovenfra, staar „Juni" istedetfor „Juli".
— 126, 6te — nedenfra, — „Knuderne" istedetfor „Spilerne".
— 428, 8de — ovenfra, — „Ordfører" istedetfor „Overformynder".
— —, 14de — — , — „Adgang" — „Afgang".

Depotbiblioteket
h070 32 410

Norsk

Tomtidende

1887